

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ ในการประชุมเพื่อแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาครั้งนี้ครับ นอกจากจะมีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาตามปกติแล้ว ผมได้อนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๙ วรคสอง จนเสร็จสิ้นการประชุมด้วยนะครับ เชิญคุณนริศครับ

นายนริศ ชำนาญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พทลง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ชำนาญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพทลง พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกแห่งรัฐสภา ขออนุญาตสอบถามท่านประธานครับ ว่าทำไมวันนี้ถึงถ่ายทอดเพียงช่องเดียว ในขณะที่ทุกครั้งที่ผ่านมาได้ถ่ายทอดช่องอื่นด้วยเสมอ เช่น ช่อง ๙ หรือบางครั้งไอทีวี (iTV) หรือว่ามีคำยืนยันจากประธานได้ว่าช่อง ๑๑ นั้นครอบคลุมทั่วประเทศแล้ว เพราะว่าการแถลงนโยบายต่อรัฐสภามีความสำคัญที่จะให้พี่น้องประชาชนรับทราบพร้อม ๆ ไปด้วยสมาชิกแห่งรัฐสภาแห่งนี้ ขอทราบเหตุผลครับ ท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ได้ตรวจสอบแล้วนะครับ ช่อง iTV ก็เป็นของเอกชน ช่อง ๙ เวลานี้ก็เป็นบริษัทมหาชน เพราะอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ รัฐบาลคงไปดำเนินการในจุดตรงนั้นไม่ได้ ก็เลยใช้ช่องที่สามารถที่จะดำเนินการได้ ก็เป็นช่อง ๑๑ ครับ ขอไป

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน นั่นก็คือคณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๒๑๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมาตราดังกล่าวได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา โดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเข้ารับหน้าที่

ขอเชิญ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
ขออนุญาตแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาดังต่อไปนี้ครับ

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้กระผมดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี ตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๔๘ นั้น

บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเรียบร้อยแล้ว
แล้ว โดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ซึ่งเป็นระบอบการปกครองและสถาบันที่พึงปรารถนาและเหมาะสม
สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชนชาวไทยอย่างแท้จริง และครอบคลุมถึงแนวนโยบาย
พื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
คณะรัฐมนตรีจึงขอแถลงนโยบายดังกล่าวต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อให้ทราบถึง
เจตนารมณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล ในการสร้างเสถียรภาพและความมั่นคง
ก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง เพื่อประโยชน์สุขของ
ประเทศชาติและประชาชนชาวไทยทุกคน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

โดยที่รัฐบาลคณะนี้ บริหารราชการแผ่นดิน ต่อเนื่องจากรัฐบาลคณะที่แล้ว
และได้ประกาศนโยบายในระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าสี่ปีที่ผ่านมา
เป็นช่วงเวลาแห่งการซ่อมความหายนะจากวิกฤติของประเทศ และสี่ปีต่อจากนี้เป็น
ช่วงเวลาแห่งการสร้างชาติให้แข็งแกร่งยั่งยืน ดังนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นต้องขอรายงาน
ให้เห็นภาพในอดีตเพื่อความต่อเนื่องเชื่อมโยงไปยังอนาคต กล่าวคือเมื่อรัฐบาลเข้ามา
บริหารราชการแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ประเทศไทยในขณะนั้นกำลัง
เผชิญภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงอันเนื่องจากระบบเศรษฐกิจไทยยังพึ่งพา
ต่างประเทศสูง โดยเฉพาะในไตรมาสแรกของปี ๒๕๔๔ เศรษฐกิจขยายตัวได้เพียงร้อยละ

๑.๗ เท่านั้น มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ ๑.๓ ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงอย่างมาก
อยู่ที่ประมาณ ๔๓ บาท ๒๐ สตางค์ต่อดอลลาร์สหรัฐ หนี้สาธารณะสูงถึงร้อยละ ๕๕.๙
ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือที่เรียกว่า จีดีพี (GDP) -----

จำนวนคนว่างงานยังคงสูงถึง ๑.๒ ล้านคน และจำนวนคนจนมีมากถึง ๘.๙ ล้านคนจึงมีความเป็นเร่งด่วนที่ต้องเอาใจใส่และทุ่มเทเป็นพิเศษในการบริหารให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจ

ในช่วงที่เป็นรัฐบาลในสมัยแรกได้ปรับแนวคิดในการแก้ไขปัญหาของประเทศโดยดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์คู่ขนาน กล่าวคือให้ความสำคัญแก่การกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้าและสังคมผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งเกี่ยวข้องกับคนส่วนใหญ่โดยการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการผลิตและบริการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยคำนึงถึงการสร้างเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจ และมุ่งเน้นการบริหารการเงินการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการดำเนินนโยบายของรัฐบาลตลอดสี่ปีที่ผ่านมาได้ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวสูงถึงร้อยละ ๖.๙ และร้อยละ ๖.๑ ในปี ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ ตามลำดับ ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพมากขึ้นที่ระดับประมาณ ๔๐ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าการส่งออกขยายตัวสูงถึงร้อยละ ๒๓ ในปี ๒๕๔๗ อันเนื่องมาจากการเจรจาเปิดการค้าเสรีกับหลายประเทศและการพัฒนาศักยภาพใหม่ให้แก่ภาคบริการที่มีความได้เปรียบจากภูมิปัญญาและ วัฒนธรรมไทย การลงทุนของเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๓ ในปี ๒๕๔๗ หนี้สาธารณะ ลดลงเหลือประมาณร้อยละ ๔๗.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นมากเป็นประวัติการณ์ที่ระดับ ๔๙,๘๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือมากกว่าสี่เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น ซึ่งเป็นผลจากการที่รัฐบาลได้สร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น ก่อให้เกิดการกระจายเม็ดเงินลงทุน ตลอดจนการสร้างงานและรายได้ในระดับรากหญ้า

ในขณะที่ทางด้านสังคม ประชาชนได้รับหลักประกันสุขภาพสูงถึงร้อยละ ๙๕.๔ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗๘.๒ ในปี ๒๕๔๓ ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๓๐ บาทรักษาทุกคน และประชาชนมีงานทำเพิ่มขึ้น ๓.๖ ล้านคน ในช่วง ๔ ปี จำนวนคนยากจนลดลงเหลือ ๖ ล้านคน อันเนื่องมาจากการสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินและแหล่งความรู้เพื่อสร้างงานและสร้างอาชีพ จำนวนปีการศึกษา

เฉลี่ยของประชากรเพิ่มขึ้นจาก ๗.๒ ในปี ๒๕๔๓ เป็น ๘.๑ ในปี ๒๕๔๗ เพราะการขยายโอกาสทางการศึกษาและผ่อนคลายกฎระเบียบของกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวนคดียาเสพติดลดลงจาก ๔๒๐.๗ ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๑๑๖.๕ ต่อประชากรแสนคนใน ปี ๒๕๔๗ เนื่องจากรัฐบาลได้เอาจริงเอาจังกับการปราบปรามผู้มีอิทธิพลและผู้ค้ายาเสพติด

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

กระผมต้องขอขอบพระคุณประชาชนและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ไว้วางใจให้รัฐบาลเข้ามาบริหารราชการแผ่นดินต่อเนื่องเป็นสมัยที่สอง ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลว่าเดินมาอย่างถูกต้องทิศทางการบริหารประเทศมีประสิทธิภาพโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ในระยะสี่ปีที่ผ่านมา การดำเนินนโยบายของรัฐบาลมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาและสร้างโอกาสใหม่ให้แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลยังคงมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจนควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ โดยรัฐบาลจะดูแลคุณภาพคนไทยตั้งแต่แรกเกิดจนสูงอายุ และขจัดยาเสพติด ผู้มีอิทธิพล และทุจริตคอร์รัปชันให้หมดไปจากสังคมไทย

โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ยังคงมีส่วนไม่สมดุลระหว่างภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตร โดยการผลิตในภาคอุตสาหกรรมยังเป็นการรับจ้างผลิตตามคำสั่ง หรือรูปแบบที่คิดค้นโดยเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาในต่างประเทศ ทำให้ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ ทุน และเทคโนโลยีจากต่างประเทศในระดับสูง ประเทศไทยจึงได้ผลตอบแทนเพียงแค่ว่าจากแรงงานและวัตถุดิบเป็นหลัก ซึ่งเป็นผลประโยชน์ส่วนน้อยของห่วงโซ่การผลิต เข้าลักษณะการ “**ทำมากได้น้อย**”

ภาคการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ยังประสบกับความผันผวนของราคาพืชผลในตลาดโลกและประสบความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติทั้งดินและน้ำ การขายวัตถุดิบส่งออกให้แก่ต่างประเทศและประสบปัญหาการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี ในขณะที่ภาคบริการโดยเฉพาะการท่องเที่ยวยังพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ในการเพิ่มมูลค่า ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ มิฉะนั้นการขยายตัวของเศรษฐกิจจะนำไปสู่วงจรการขาดดุลการค้าและการแข่งขันด้านราคา อันเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวของประเทศอย่างยั่งยืน

นอกจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมในประเทศเหล่านี้ รัฐบาลยังต้องเผชิญกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมโลก อันได้แก่

(๑) **การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์** ซึ่งแนวโน้มการเปิดเสรีการค้าของประเทศต่าง ๆ จะทำให้ประเทศไทยมีโอกาสในการขยายการส่งออก การท่องเที่ยวและการลงทุนมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็มีการแข่งขันที่สูงขึ้นในตลาดโลก ดังนั้น เราจึงต้องรู้เท่าทันและเตรียมรับมือจากการขับเคลื่อนอย่างเสรีของข่าวสารความรู้ เทคโนโลยี แรงงานและประชากร เงินทุน การค้า การลงทุนและบริการ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๒) **ความไม่สมดุลในเศรษฐกิจโลกและการเก็งกำไร** ที่อาจส่งผลกระทบต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและราคาสินค้าในตลาดโลก

(๓) การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เนื่องจากการพัฒนาของเทคโนโลยีหลักทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

(๔) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม อันเนื่องมาจากโครงสร้างประชากรของโลกที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น การขยายตัวของสังคมเมือง รวมทั้งการรับรู้และแลกเปลี่ยนในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายที่มีต่อกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และอนาคตของประเทศ และ

(๕) ความผันผวนที่อาจมีผลกระทบ เช่น สถานการณ์การเมืองและความมั่นคงในโลก การระบาดของโรคอุบัติใหม่ ยาเสพติดในรูปแบบที่หลากหลายความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศที่นำไปสู่ภัยพิบัติ เป็นต้น เรื่องเหล่านี้จำเป็นต้องวางมาตรการป้องกันและแก้ไขทั้งในระดับชาติและนานาชาติเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบที่รุนแรงต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตในสังคมไทย

อนึ่ง รัฐบาลตระหนักดีว่าการบริหารประเทศที่เผชิญความท้าทายเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยยุทธศาสตร์และการวางแผนที่ดี ระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ การมีตัวบทกฎหมายตลอดจนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เพียงพอ เป็นธรรม และทันสมัย และความซื่อสัตย์สุจริตโปร่งใสในการปฏิบัติราชการทุกระดับ ตลอดจนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่จะเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

สี่ปีข้างหน้าต่อไปนี้จะเป็ปีแห่งการเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ความมั่นคงยั่งยืนในทุกทาง รัฐบาลจะสร้างโอกาสเพื่ออนาคต วางรากฐานใหม่ให้แก่ประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง โดยเน้นการคืนความเข้มแข็งสู่ท้องถิ่น คืนความสมบูรณ์ของดินและน้ำสู่ธรรมชาติ และคืนอำนาจการตัดสินใจสู่ชุมชน โดยให้ความสำคัญแก่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมให้มีความสมดุลมากยิ่งขึ้น สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ปฏิรูปการศึกษาเพื่อนำไปสู่สังคมเศรษฐกิจบนฐานความรู้โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อนำประเทศไปสู่โครงสร้างที่มีความสมดุล มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน โดยรัฐบาลจะดำเนินนโยบายแก่ประการ ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายขจัดความยากจน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายและมาตรการในการขจัดความยากจนของประเทศให้หมดสิ้นไป โดยปรับปรุงระบบบริหารจัดการทั้งระบบ เชื่อมโยงการแก้ไขความยากจนทุกระดับ ตั้งแต่ บุคคล ชุมชน และประเทศ ตลอดจนการสร้างกลไกที่เชื่อมโยงให้คนยากจนในชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ในระดับบุคคล รัฐบาลจะเน้นการขยายโอกาส สร้างรายได้ ลดรายจ่าย เพิ่มช่องทางการเข้าถึงทุน ซึ่งรวมถึง เงินทุน กรรมสิทธิ์ที่ดิน และองค์ความรู้ โดยเร่งรัดการกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดิน ขยายโอกาสการเข้าสู่ทุนผ่านระบบการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน รวมทั้งส่งเสริมระบบสหกรณ์และกระบวนการเรียนรู้ในการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงรุก โดยจัดตั้งหน่วยบริการเคลื่อนที่แกปัญหาความยากจนที่เรียกว่า **“คาราวานแก้จน”** เพื่อให้คำแนะนำและบริการต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ

ในระดับชุมชน รัฐบาลจะดำเนินการเสริมสร้างขบวนการชุมชนเข้มแข็ง และให้คนยากจนสามารถเชื่อมโยงประโยชน์จากปัจจัยแวดล้อมระดับมหภาคไปถึงคนจน ในชุมชน รัฐบาลจะพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรในระดับชุมชน เช่น โรงสีชุมชน โรงปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ชุมชน ซึ่งจะต้องจัดให้มีทั่วถึงทุกอำเภอ และสหกรณ์ เครื่องจักรกลเกษตรขั้นพื้นฐาน การสร้างระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าเกษตร และ ระบบการตลาดสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้จะพัฒนาระบบการเงินที่ สนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากจากกองทุนหมู่บ้านที่มีความพร้อมสู่ธนาคารหมู่บ้านที่ให้ โอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างยั่งยืน รัฐบาลเห็นความเข้มแข็งของชุมชนเป็นพลังสำคัญ ในการต่อสู้ความยากจน ดังนั้นรัฐบาลจะได้จัดสรรงบประมาณตามขนาดประชากร หรือ เรียกว่า สمول มีเดียม ลาร์จ (Small Medium Large) หรือ เอสเอ็มแอล (SML) ให้ครบ ทุกหมู่บ้านและชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาของตนเอง

ในระดับประเทศ รัฐบาลจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างทั่วถึง และพอเพียง เพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในระยะยาวได้ โดยบริหารการใช้ ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดควบคู่กับการปรับปรุงคุณภาพดิน รัฐบาลจะเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการทรัพยากรน้ำ จัดหาและจัดสรรน้ำให้สอดคล้องกับความเหมาะสมของพื้นที่ และความต้องการในระบบการผลิตของเกษตรกรอย่างทั่วถึง และจัดตั้งนิติบุคคล เฉพาะกิจ หรือเรียกว่า สเปเชียล เพอร์โพส วีฮิเคิลส (Special Purpose Vehicles) หรือ เอสพีวี (SPV) เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูปการตลาด และ แหล่งทุน เพื่อลดความเสี่ยงให้แก่เกษตรกร จัดตั้งระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตร รายผลิตภัณฑ์ เพื่อเน้นการสร้างเสถียรภาพด้านราคาสินค้าเกษตรที่ให้ผลตอบแทนต่อ เกษตรกรอย่างเป็นธรรม รวมทั้งจะขยายขอบเขตการประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงาน นอกกระบบและแรงงานในภาคเกษตรอีกด้วย

๒. นโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

เป้าหมายของการพัฒนาคือการทำให้คนมีความสุข ซึ่งจะต้องประกอบด้วยการมีสุขภาพแข็งแรง ครอบครัวที่อบอุ่น มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่สันติ และเอื้ออาทร รัฐบาลจึงถือเป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ รวมถึงอนุรักษ์ส่งเสริมทุนทางสังคมที่เข้มแข็งของประเทศไทยซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่จะทำให้เศรษฐกิจมีความมั่นคงและยั่งยืนได้

รัฐบาลจะสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มีความรู้และจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิด โดยให้ความสำคัญแก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ครอบครัวที่อบอุ่นและสถานศึกษาที่เอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ด้วยการปลูกฝังความรู้ที่ทันโลกและคุณค่าที่ดีของวัฒนธรรมไทย สร้างความเข้าใจให้แก่พ่อแม่ถึงวิธีการดูแลบุตรที่ถูกต้องตามระดับการพัฒนาของสมองด้วยหน่วยบริการเคลื่อนที่เข้าถึงตัวซึ่งเรียกว่า **คาราวานเสริมสร้างเด็ก**

รัฐบาลจะส่งเสริมบทบาทของคณะสงฆ์ วังการศาสนา กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี โรงเรียน และครอบครัวที่ต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ตลอดจนสนับสนุนให้สื่อมวลชนร่วมมีบทบาทในด้านเหล่านี้ยิ่งขึ้น และจะจัดให้มีสถานที่เพื่อการปฏิบัติธรรมและความสงบร่มเย็นทางจิตใจในทำนองเดียวกับพุทธมณฑลให้ครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร

รัฐบาลจะเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาและกระบวนการเรียนการสอน ทุกรูปแบบสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และสนับสนุนให้มีกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยคำนึงถึงคุณค่าของลักษณะเฉพาะและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น รัฐบาลจะส่งเสริมนิสัยรักการอ่านหนังสืออย่างจริงจังตั้งแต่เด็กจนตลอดชีวิต เพื่อรองรับสังคมเศรษฐกิจบนฐานความรู้ พัฒนาทักษะและการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในช่วงวัยทำงานอย่างเป็นระบบ และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพของแรงงาน เยาวชนไทยทุกคนจะได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างน้อย ๑๒ ปี รัฐบาลจะจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต หรือเรียกกันว่า

อินคัม คันทีเจนซี โลนส (Income Contingency Loans) หรือ ไอซีแอล (ICL) สนับสนุน การศึกษาของเยาวชนตั้งแต่ ปวช. ถึงอุดมศึกษา โดยรัฐจะให้โอกาสในการศึกษา ก่อน และผ่อนชำระเมื่อมีรายได้

รัฐบาลตระหนักดีว่า **มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องเร่งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในระบบและนอกระบบ ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน** เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่งในการพัฒนาความรู้ และเป็นสังคมที่ประชาชนมีความสุข สนุกสนานกับการหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ดังนั้น รัฐบาลจะร่วมมือกับทุกฝ่ายเพื่อสร้างแหล่งบริการองค์ความรู้ให้กระจายไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศอย่างสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น อาทิ ระบบห้องสมุดสมัยใหม่ หรืออุทยานการเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์เพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ ศูนย์พัฒนาด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ ศูนย์บำบัดและพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติกและผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งจะดำเนินการเชื่อมเครือข่ายความรู้ของทุกโรงเรียนเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ รัฐบาลจะพิจารณาสีทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างเต็มที่ให้แก่ภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการเหล่านี้

รัฐบาลจะสนับสนุนผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับพื้นฐานถึงอุดมศึกษา เช่น การเพิ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์ การให้สถาบันวิจัยมีส่วนร่วมในการผลิตบุคลากรระดับปริญญาโทและเอก เป็นต้น จะผลักดันให้ประชาชนมีความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียิ่งขึ้น

รัฐบาลจะสนับสนุนให้โรงเรียนที่มีชื่อเสียงสามารถระดมทุนเองได้ เพื่อสร้างเครือข่ายของโรงเรียน และเป็นพี่เลี้ยงให้แก่โรงเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีความต้องการร่วมสร้างคุณภาพการศึกษา รวมทั้งจัดตั้งเขตปลอดอบายมุขรอบสถานศึกษา โดยผลักดันกฎหมายและมาตรการเพื่อให้อบายมุข ยาเสพติด และสิ่งชั่วร้ายทางเพศ อยู่ห่างไกลจากเยาวชน

นโยบายทางด้านวัฒนธรรม ในอีกสี่ปีต่อไปนี้จะเน้นที่การส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง รักษาดีในทางที่ถูก มีคุณธรรมเอื้ออาทรต่อผู้อื่นและเข้าใจถึงคุณค่าซาบซึ้งในความสุนทรีย์ของศิลปะ เพื่อก่อให้เกิดศิลปินรุ่นใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์งานศิลป์ได้ทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ โดย (๑) จัดหาพื้นที่ถาวรทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามาทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และเป็นเวทีพบปะศิลปิน (๒) ส่งเสริมสนับสนุน และให้ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่มีศักยภาพหรือส่อแววด้านศิลปะ (๓) ส่งเสริมให้เกิดการประกวด แข่งขันผลงานศิลปะหลากหลายประเภท ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เพื่อค้นหาศิลปินรุ่นใหม่ และ (๔) ประสานกับหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อจัดหาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์

ในด้านการพัฒนาสุขภาพของประชาชน รัฐบาลจะเพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๓๐ บาท และปฏิรูประบบบริหารจัดการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ทั้งการซ่อม สร้าง และเสริมสุขภาพ โดยปรับระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้ครอบคลุมทั้งการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค การนำมาตรการภาษีการบริโภคสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมาใช้กระตุ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคลให้ ลด ละ และเลิก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และนำรายได้จากภาษีดังกล่าวมาส่งเสริมกิจกรรมสุขภาพและสังคม รัฐบาลจะปฏิรูประบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจะจัดตั้งศูนย์ศึกษาและวิจัยทางการแพทย์เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่

รัฐบาลจะส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนได้พัฒนาทักษะทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศที่จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ สร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นและมัวสุมกับสิ่งอบายมุขและยาเสพติด รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพลานามัยที่ดี

ในด้านความมั่นคงของชีวิตและสังคม รัฐบาลจะสนับสนุนให้ประชาชนมีความมั่นคงในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ทั้งในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่ต้องการที่อยู่อาศัยราคาถูกราคาถูกจากโครงการของรัฐ และในกลุ่มผู้มีรายได้ปานกลางที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยโดยผ่อนชำระ แต่ยังคงขาดระบบเงินกู้ระยะยาวในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ และโดยมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยแล้ว รัฐบาลจะพัฒนาสภาพแวดล้อมในชุมชนให้น่าอยู่ เช่น การมีสวนสุขภาพในชุมชน เป็นต้น

รัฐบาลจะดำเนินการต่อเนื่องอย่างจริงจัง**ที่จะปราบปรามผู้มีอิทธิพลและยาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทย** โดยยังคงยึดหลักการ “ผู้เสพ คือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้า คือผู้ที่ต้องได้รับโทษตามกฎหมายการยุติธรรม” โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่กับมาตรการปราบปรามทางกฎหมาย และตัดช่องทางการหาเงินทุจริตของผู้มีอิทธิพลในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการค้ายาเสพติด การตัดไม้ทำลายป่า การค้ามนุษย์และการเป็นเจ้ามือการพนัน เป็นต้น

รัฐบาลจะสร้างหลักประกันความเสมอภาคและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ให้เด็กและสตรี โดยจะจัดขบวนการค้ามนุษย์ให้หมดสิ้นไป จัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็กและสตรีในทุกรูปแบบและอย่างเด็ดขาด รวมทั้งส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีสามารถพึ่งพาตนเองได้

สำหรับการเตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุ จะยึดหลักการให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยสร้างหลักประกันด้านรายได้และระบบการออมในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา สร้างพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมกับช่วงวัย สนับสนุนครอบครัวให้เข้มแข็งสามารถดูแลสมาชิกได้อย่างมีคุณภาพ ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผู้มีอายุเกิน ๖๕ ปี และส่งเสริมการใช้ประสบการณ์ของผู้สูงอายุในกระบวนการพัฒนาประเทศโดยระบบคลังสมอง

รัฐบาลจะสร้างความสุขให้คนกรุงเทพฯ ด้วยนโยบายกรุงเทพฯ แข็งแรง และน่าอยู่ โดยเร่งปรับปรุงคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีโรงเรียนใกล้บ้าน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเดินทางสะดวกสบาย โดยปฏิรูประบบรถโดยสารประจำทาง และพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนให้ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล เพื่อลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง และลดมลภาวะ

๓. นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

สิ่งที่ท้าทายในอนาคตมิได้มีเพียงแต่การรักษาให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างพอเพียงต่อการจ้างงานและสร้างรายได้ แต่สิ่งที่สำคัญคือการปรับเปลี่ยนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีคุณภาพที่สามารถขยายตัวได้อย่างยั่งยืน และกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้อย่างทั่วถึง และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้น ในช่วงสี่ปีต่อไป จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างรากฐานของเศรษฐกิจของประเทศให้เข้มแข็ง

รัฐบาลจะปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งระบบโดยมุ่งไปสู่การเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนพื้นฐานความรู้และความเป็นไทย

โดยผนวกฐาน

ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนไทย เข้ากับการสร้างผู้ประกอบการใหม่ การบริหารจัดการที่ดี การใช้นวัตกรรมเชิงพาณิชย์ การสร้างตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับ และการจัดระบบการตลาดให้มีการผลิตและบริการอันเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค ในตลาดโลกเพื่อการขยายตัวอย่างยั่งยืนของประเทศในอนาคต

ในการปรับโครงสร้างภาคการเกษตร รัฐบาลจะสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร โดยส่งเสริมด้านวิจัยพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพ ควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และกระบวนกรบ่มเพาะวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มมูลค่าสินค้า โดยให้ความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร และนำผลผลิตการเกษตรไปผลิตเป็นพลังงานทดแทน เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง การผลิตสินค้าเกษตร ที่มีศักยภาพทางการตลาดสูงและมีโอกาสเพิ่มมูลค่า เช่น ยางพารา ปศุสัตว์ โดยเฉพาะการส่งเสริมการเลี้ยงวัวเนื้อ เป็นต้น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และส่งเสริม

การแปรรูปสินค้าเกษตรตามระบบมาตรฐานความปลอดภัยอาหาร โดยพัฒนาระบบการตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐานสินค้าเกษตรทั้งการนำเข้าและส่งออกให้เป็นไปตามมาตรฐานโลก รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืนตามแนวทางวิถีใหม่และเกษตรอินทรีย์ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

ในด้านภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ซึ่งเป็นภาคการผลิตที่มีการแข่งขันสูงรัฐบาลจะเปลี่ยนผู้ประกอบการที่ยังเป็นผู้รับจ้างผลิตและได้รับส่วนแบ่งจากผลประโยชน์ในธุรกิจเพียงส่วนน้อย ให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความรู้ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมผลิตสินค้าที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด โดยจะพัฒนาให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

ในด้านการใช้วัตถุดิบภายในประเทศและเพิ่มมูลค่าสินค้า รัฐบาลจะส่งเสริมโดยเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและกลุ่มโอกาสใหม่ รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพกลุ่มอุตสาหกรรมที่อ่อนแอ และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมตลอดจนการเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนฐานความรู้ โดยส่งเสริมให้มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้ในทุกระดับตั้งแต่วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจขนาดใหญ่

ขณะเดียวกันรัฐบาลจะพัฒนาระบบสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(๑) พัฒนาระบบวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการผลิตและการค้า จะสนับสนุนให้มีการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทย โดยร่วมกับภาคเอกชนในการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม ผลักดันให้มีการจดทะเบียนลิขสิทธิ์และสิทธิบัตรของคนไทยทั้งในและนอกประเทศ และให้นำทรัพย์สินทางปัญญานั้นไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้จริง

(๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสำหรับภาคอุตสาหกรรม ให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีจิตสำนึกของผู้ประกอบการ มีความสามารถในการเรียนรู้ มีทักษะในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาขาใหม่ที่สุดสอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจในอนาคต รัฐบาลจะจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ตรงกับความต้องการของตลาดโดยมุ่งให้แรงงานมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พร้อมทั้งจะเข้าสู่การแข่งขันในตลาดผู้บริโภคระดับสูง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าแรงงานทุกคนจะต้องได้เรียนรู้จากการฝึกอบรมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจะรณรงค์ให้ผู้จ้างเข้าใจถึงประโยชน์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีสิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นแรงจูงใจ

(๓) กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความเชื่อมโยงในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร แพชั่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ ซอฟต์แวร์ และท่องเที่ยว และส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจอื่น ๆ เช่น พลังงาน สุขภาพ ชีวภาพ และการบริการ การศึกษา การสร้างสรรค์และออกแบบ เป็นต้น

(๔) สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและยกระดับภาคการผลิตและบริการในส่วนภูมิภาค โดยจะขยายโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น อุทยานวิทยาศาสตร์ หน่วยบ่มเพาะทางเทคโนโลยี เป็นต้น และ

(๕) ส่งเสริมการผลิตด้วยเทคโนโลยีสะอาด ส่งเสริมพลังงานทดแทนในการผลิต ตลอดจนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม

ส่วนภาคบริการและการท่องเที่ยวนั้น รัฐบาลจะเน้นการเพิ่มมูลค่ามากกว่าการเพิ่มปริมาณ โดยรัฐบาลจะร่วมมือกับภาคเอกชน ท้องถิ่น และชุมชน ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวไม่ให้เสื่อมโทรม จัดระบบรับรองมาตรฐานโรงแรมและสถานบริการ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมหรือประสบภัยพิบัติ เช่น ชายฝั่งทะเลอันดามัน ตลอดจนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยจะเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและเชิงสุขภาพ

รัฐบาลจะขยายฐานภาคบริการเพื่อสร้างรายได้ใหม่ เช่น บริการสุขภาพ การศึกษา การจัดประชุมและสัมมนานานาชาติ การขนส่งทางอากาศ การถ่ายทำภาพยนตร์ การพัฒนาซอฟต์แวร์ การค้าส่งค้าปลีก และการเป็นศูนย์กลางธุรกิจในส่วนภูมิภาค เป็นต้น

ในด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รัฐบาลจะสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรม การตลาดทั้งในและนอกประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยผ่านกลไกต่าง ๆ ที่ริเริ่มแล้วอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กองทุนและธนาคารหมู่บ้าน การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

รัฐบาลจะสร้างโอกาสการพัฒนาให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสนับสนุนองค์ความรู้ในด้านการขาย การตลาด ระบบบัญชี การให้ความรู้ในการปรับปรุง คุณภาพสินค้าและการผลิต รวมทั้งการช่วยเหลือจดทะเบียนสินทรัพย์ทางปัญญาของชาวบ้านและชุมชนอย่างกว้างขวาง ตลอดจนจัดตั้งศูนย์แสดงสินค้าของประเทศไทยในเมืองใหญ่ในต่างประเทศ เพื่อสร้างตลาดและเผยแพร่ชื่อประเทศไทยให้เป็นที่รู้จัก

รัฐบาลจะปรับเปลี่ยนระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าใหม่ ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และทันเวลา ให้สามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงแหล่งผลิตจากท้องถิ่นไปสู่ตลาดในทุกกระดับ ซึ่งจะลดต้นทุนในทุกขั้นตอนของการกระจายสินค้า มีระบบเชื่อมโยงการขนส่งหลายรูปแบบ ทั้งทางรถ เรือ รถไฟ และทางท่อโดยให้ความสำคัญในการเชื่อมโยงท่าเรือแหลมฉบัง และท่าอากาศยานสากลสุวรรณภูมิให้เป็นประตูสู่ตลาดโลก

รัฐบาลจะขยายเครือข่ายและบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัยและทั่วถึงทั่วประเทศในราคาที่เป็นธรรม มีความเพียงพอ สามารถรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจ และนำมาใช้ประโยชน์ในการเติมความรู้ให้แก่สังคม การบริหารประเทศ และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ในภาวะปัจจุบันที่ราคาน้ำมันในตลาดโลกยังคงสูงและมีความผันผวน **รัฐบาลจะดำเนินนโยบายพลังงาน** ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของระบบการผลิต การขนส่ง และการดำรงชีวิตของประชาชนเพื่อให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการนำเข้า พลังงาน และพัฒนาพลังงานทางเลือกที่ประเทศไทยสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น รวมทั้งพัฒนาก๊าซธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างความมั่นคงด้านพลังงานในภูมิภาคและ เพิ่มมูลค่าในประเทศโดยการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมการผลิตพลังงานชีวภาพ ส่งเสริมการใช้เอทานอลและไบโอดีเซลที่เป็นผลผลิตการเกษตรเพื่อทดแทนน้ำมัน

เพื่อให้การลงทุนและการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานมีประสิทธิภาพ
รัฐบาลจะเพิ่มศักยภาพของรัฐวิสาหกิจ โดยการปรับปรุงการบริหารและแปรสภาพ
เป็นบริษัท จัดกลุ่มเพื่อกำกับดูแลให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ ตลอดจนสร้าง
ความเข้มแข็งให้แก่กลไกการกำกับดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับบริการโครงสร้างพื้นฐาน
รัฐบาลจะกำกับดูแลการบริหารจัดการและพัฒนา^๑รัฐวิสาหกิจ โดยคำนึงถึงประโยชน์
สูงสุดของประชาชนผู้บริโภคในฐานะผู้รับบริการ

ในการบริหารจัดการความยากจน การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนั้น มีความจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก รัฐบาลจะพิจารณาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมโดยยึดหลักการให้เศรษฐกิจขยายตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพและรักษาวินัยทางการเงิน การคลังอย่างเคร่งครัด โดยจัดทำงานงบประมาณที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจดูแลระดับเงินเพื่อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม รักษาทุนสำรองระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัดให้อยู่ในระดับที่เพียงพอ และสามารถคงสถานภาพของประเทศผู้ให้กู้สุทธิได้

ในส่วนของตลาดเงิน รัฐบาลจะสร้างความเข้มแข็งและโปร่งใส พร้อมไปกับการสนับสนุนให้องค์กรธุรกิจและประชาชนในทุกภาคส่วนของประเทศมีโอกาสและช่องทางที่จะเข้าถึงแหล่งทุนทางการเงินต่าง ๆ ได้อย่างพอเพียง ในส่วนของตลาดทุน รัฐบาลจะพัฒนาทั้งตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ ให้เป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวสำหรับองค์กรธุรกิจทุกขนาด นอกจากนี้รัฐบาลจะส่งเสริมการออมของประเทศ เพื่อความมั่นคงของชีวิตประชาชน และเป็นแหล่งเงินที่จะช่วยลดการพึ่งพาเงินทุนต่างประเทศในการขยายการลงทุนของประเทศ

ในด้านการเงินระหว่างประเทศนั้น รัฐบาลจะดำเนินการต่อเนื่องในการผลักดันความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาค โดยการพัฒนตลาดตราสารหนี้เอเชียให้เป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนเพื่อประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาคและประเทศไทย

๔. นโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะต้องมีความสมดุลในการใช้ การอนุรักษ์ และการทดแทน อย่างเหมาะสม เพื่อรักษาทรัพยากรของประเทศที่มีค่านี้ให้เป็นสมบัติของคนในรุ่นต่อไป ดังนั้น รัฐบาลจะส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดินและน้ำสู่ธรรมชาติ แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมและมลภาวะเพื่อคืนสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับคนไทย

รัฐบาลจะกำหนดวิธีการบริหารจัดการทรัพยากรของรัฐและเอกชนภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชนท้องถิ่น ที่ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครองและการอนุรักษ์ฐานทรัพยากร ที่ดิน ป่าไม้ ลุ่มน้ำ ทรัพยากรชายฝั่ง การใช้ภูมิสารสนเทศ การปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

รัฐบาลจะดูแลรักษาสีงแวดล้อมตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง สนับสนุนให้ชุมชนจัดทำฝายน้ำล้นและฝายชะลอความชุ่มชื้นหรือฝายแม้วตามแนวพระราชดำริ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม รัฐบาลจะลงทุนเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบตามลักษณะกายภาพของกลุ่มน้ำ ตั้งแต่การพัฒนาแหล่งต้นน้ำ กลางน้ำ และการกระจายการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง รัฐบาลจะฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรดินอย่างเต็มที่ การยุติการเผาไร่และทำลายหน้าดิน การลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและป้องกันการชะล้างทำลายดินโดยการปลูกแฝกตามแนวพระราชดำริ และให้มีมาตรการป้องกันและเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ธรณีพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงของชั้นบรรยากาศ และดำเนินมาตรการลดผลกระทบและความเดือดร้อนของประชาชน

ด้านมลภาวะ รัฐบาลจะเร่งรัดการควบคุมมลพิษจากก๊าซ ชยะ น้ำเสีย กลิ่นและเสียง ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค โดยเร่งรัดการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากสังคมเมืองและการผลิตในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การจัดระบบกำจัด ชยะโดยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดชยะ

รัฐบาลจะส่งเสริมให้ภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การผลิตวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้ การหมุนเวียน การใช้วัตถุดิบและเทคโนโลยีที่สะอาด การใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลดการก่อมลภาวะและลดภาระทางสังคม นอกจากนี้รัฐบาลจะป้องกันการใช้ประเทศไทยเป็นประเทศปลายทางของการรับภาระจากการส่งชยะ ของเสีย และกากพิษอุตสาหกรรม

๕. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ประเทศไทยไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกได้ รัฐบาลจึงต้องดำเนินนโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่จะรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทย ในขณะเดียวกันต้องแสวงหาพันธมิตรและสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ ทั้งในระดับประเทศเพื่อนบ้านและในระดับภูมิภาค เพื่อร่วมกันพัฒนาและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดผลกระทบต่อประเทศไทยได้

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายการต่างประเทศเชิงรุก ที่ยึดถือหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค และจะมุ่งส่งเสริมและขยายสัมพันธไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยจะอาศัยการต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล

ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ในมิติต่าง ๆ กับนานาชาติ ประเทศ
รัฐบาลจะสานต่อความเข้าใจอันดีและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านให้แน่นแฟ้น
และขยายความร่วมมือทั้งในระดับภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง หรือ แอซีเมคส์ (ACMECS) และกรอบอนุภูมิภาคอื่น ๆ ทั้งใน
ด้านการค้า การลงทุน การเกษตร อุตสาหกรรม การเชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมขนส่งทาง
บก น้ำ และอากาศ การท่องเที่ยวและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

**รัฐบาลจะร่วมมือกับประเทศอาเซียนในการเร่งจัดตั้งประชาคม
อาเซียน** ให้บรรลุเป้าหมายเร็วยิ่งขึ้น และผลักดันให้กรอบความร่วมมือเอเซียหรือ เอซีดี
(ACD) เป็นเวทีเพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในเอเชีย
รวมทั้งเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมแห่งเอเชีย

นอกจากนี้ รัฐบาลจะสานต่อและขยายความร่วมมืออย่างทัดเทียมกันในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลกบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน รวมทั้งจะเสริมสร้างความยอมรับและความเชื่อมั่นของต่างประเทศต่อประเทศไทย

ด้านความร่วมมือภายใต้กรอบพหุภาคี รัฐบาลจะยึดมั่นต่อพันธกรณีของไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ที่ไทยเป็นภาคีสมาชิก และข้อผูกพันระหว่างประเทศของไทย รวมทั้งจะมุ่งสานต่อการเพิ่มบทบาทของไทยภายใต้กรอบสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ องค์การระดับภูมิภาคและเครือข่ายระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและสนับสนุนสันติภาพ ความมั่นคง กระบวนการประชาธิปไตย และความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม วิชาการ และความมั่นคงของมนุษย์ การให้ความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมโดยเฉพาะการฟื้นฟูบูรณะภายหลังความขัดแย้ง ตลอดจนให้ความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้ายและการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานและการประชุมระหว่างประเทศ

รัฐบาลจะสนับสนุนให้คนไทยมีบทบาทสำคัญในเวทีสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ และให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและมีส่วนร่วมกำหนดและสร้างกฎกติการะหว่างประเทศที่สำคัญ และในกระบวนการปฏิรูปสหประชาชาติ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาข้ามชาติที่ประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหายาเสพติด โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง โรคระบาดร้ายแรง ภัยพิบัติ ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดความยากจนและการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สำหรับมิติด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศในเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง และมีความเชื่อมโยงกับนโยบายเศรษฐกิจภายในประเทศโดยเฉพาะการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อนำความร่วมมือระหว่างประเทศมาใช้ในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพให้แก่บุคลากรในทุกระดับให้มี

ความพร้อมในการเข้าสู่และเกื้อหนุนต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจใหม่ และพัฒนา ศักยภาพของไทยให้มีบทบาทนำในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค

รัฐบาลจะสานต่อการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่าง ๆ
เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ผู้ประกอบการไทยอย่างต่อเนื่อง และการดำเนินนโยบายการตลาดเชิงรุกทั้งในตลาดเดิม และตลาดใหม่ เพื่อส่งเสริมให้สินค้าและบริการของไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับอย่าง แพร่หลายจากผู้บริโภคในต่างประเทศ

รัฐบาลจะเสริมสร้างบทบาทนำที่สร้างสรรค์ของผู้แทนไทยในการ เจรจากการค้าและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้กรอบพหุภาคี เพื่อเสริมอำนาจต่อรองและรักษาผลประโยชน์โดยรวมของประเทศ รวมทั้งมุ่งขยายความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาประเทศ เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร วัตถุดิบ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในต่างประเทศ เพื่อนำมาเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของไทยในเวทีการค้าระหว่างประเทศ

เพื่อให้การดำเนินนโยบายการต่างประเทศสามารถตอบสนองต่อความ ต้องการของประชาชนคนไทยได้อย่างแท้จริง **รัฐบาลจะสานต่อการดำเนินงานการทูต เพื่อประชาชน** โดยสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมในการกิจ ด้านการต่างประเทศ การเสริมสร้างและสนับสนุนชุมชนไทยในต่างประเทศให้มีบทบาท และส่วนร่วมในการปกป้องรักษาและส่งเสริมผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งจะมุ่ง ส่งเสริม รักษาและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประเทศ ภาคเอกชนไทย แรงงานไทย และ คนไทยในต่างประเทศ ตลอดจนจะมุ่งพัฒนาระบบบริหารราชการในต่างประเทศแบบ บูรณาการให้สมบูรณ์ขึ้น

๖. นโยบายพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

การที่ประเทศจะมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและมีสังคมที่สงบสุข
จะต้องมีพื้นฐานของกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
โดยเฉพาะความโปร่งใสและปลอดความทุจริตในทุกระดับและทุกวงการทั้งภาครัฐ
และเอกชน

รัฐบาลจะพัฒนากฎหมายทั้งระบบให้ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ
โลกโดยยกเลิกกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ลิดรอนสิทธิ
เสรีภาพของประชาชน ยกเลิกกฎหมายที่ไม่มีการบังคับใช้ สร้างภาระไม่จำเป็นแก่
ประชาชน และก่อให้เกิดความยุ่งยาก ลำบาก ข้ำซ้อนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ
และไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนากฎหมายเศรษฐกิจ
ให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ที่เน้นการขยายโอกาสให้คนจนและคน
ด้อยโอกาส และการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศให้ทันกับกระแสโลกาภิวัตน์

รัฐบาลจะปรับปรุงระบบอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอย่าง
เสมอภาคเป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากกระบวนการยุติธรรม
โดยทั่วถึงและรวดเร็ว นอกจากนี้ จะปรับปรุงระบบการจัดการศึกษากฎหมาย
การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทางกฎหมายในภาครัฐ และการส่งเสริม
ให้ประชาชนได้รู้กฎหมายในชีวิตประจำวัน สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการ
รักษาสีทธิ และเสรีภาพพื้นฐานของตน

รัฐบาลจะพัฒนาระบบราชการอย่างต่อเนื่องต่อไป ด้วยการปรับ
โครงสร้างราชการและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจ
ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้บทบาทและภารกิจมีความกระชับ มีประสิทธิภาพ
เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งการดูแลพื้นที่ การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ปกติ และ
การปฏิบัติราชการตามระเบียบวาระงานพิเศษ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และตอบสนอง
ความต้องการของประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

รัฐบาลจะเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่องไม่ว่าในระดับจังหวัดหรืออื่น ๆ รัฐบาลจะเน้นระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐให้มีคุณธรรมและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล จัดระบบค่าตอบแทนให้เป็นธรรม

นอกจากนี้จะปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้นในรูปแบบการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ ยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนารูปแบบโครงสร้างและระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง มุ่งเน้นการจัดการความรู้ และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

รัฐบาลจะดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการอย่างต่อเนื่องให้เป็นระบบราชการที่โปร่งใสและสะอาด โดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตาม ตรวจสอบลงโทษผู้ทุจริตอย่างเด็ดขาด เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการจ่ายเงินแผ่นดินให้เกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรณรงค์เรื่องดังกล่าวอย่างจริงจัง และปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคม ให้ประชาชนร่วมกันต่อต้านการทุจริต และการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

รัฐบาลจะส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชน โดยเฉพาะระบบการตรวจสอบกิจการที่โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สังคม โดยการ**คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อสร้างความเป็นธรรม** ตลอดจนป้องกันการผูกขาดตัดตอน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ในปีต่อไปนี้ รัฐบาลจะส่งเสริมให้มีการนำศีลธรรมและคุณธรรมมาใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและประกอบกิจการของทุกฝ่าย โดยจะขอความร่วมมือจากคณะสงฆ์และองค์กรหลักของทุกศาสนา

๗. นโยบายส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ระบอบประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย โดยเน้นการมีส่วนร่วมและการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน การที่รัฐบาลได้รับความไว้วางใจจากประชาชนอย่างท่วมท้นในการเลือกตั้งที่ผ่านมาทำให้เกิดมิติใหม่ของการบริหารเมืองไทยที่มีรัฐบาลเข้มแข็ง แต่รัฐบาลก็ตระหนักดีว่าสังคมในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีการตรวจสอบการบริหารกิจการบ้านเมือง โดยมีภาคประชาชนที่เข้มแข็ง ดังนั้น รัฐบาลจะรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในรูปแบบที่เหมาะสมและหลากหลายเกี่ยวกับเรื่องสำคัญตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๙ และร่วมกับทุกฝ่ายที่จะส่งเสริมและยกระดับสิทธิมนุษยชนให้ทัดเทียมระดับสากล รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนาม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมไทย

รัฐบาลจะส่งเสริมสนับสนุนการทำงานขององค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชน หรือปราชญ์ท้องถิ่น กระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองและสามารถตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้ และส่งเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนที่สร้างสรรค์และกระบวนการประชาสังคม ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

๘. นโยบายรักษาความมั่นคงของรัฐ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

รัฐบาลจะเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งพระบรมเดชาานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้

รัฐบาลจะพัฒนาระบบการป้องกันประเทศตามแนวทางการป้องกันประเทศที่ได้มาตรฐาน โดยการเสริมสร้างจิตสำนึก และนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ พัฒนาความพร้อมและความทันสมัยของกองทัพให้มีประสิทธิภาพและความพร้อมในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และสนับสนุนภารกิจในการรักษาสันติภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ภายใต้กรอบของสหประชาชาติ ในขณะเดียวกันก็สนับสนุนกองทัพให้มีบทบาทในการร่วมพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนเพื่อให้เกิดความพร้อมต่อการเผชิญสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ ทั้งในภาวะปกติและไม่ปกติ

ในการแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย รัฐบาลจะมุ่งการสกัดกั้นและป้องกันการเข้ามาใหม่ การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว และการปราบปรามการค้าลักลอบเข้าเมืองอย่างเฉียบขาดโดยเฉพาะขบวนการที่มีผู้มีอิทธิพลสนับสนุนเพื่อลดขนาดและผลกระทบของปัญหาต่อความมั่นคงระยะยาวให้เหลือน้อยที่สุดควบคู่ไปกับการจัดการกับปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ยังไม่มีสถานภาพที่ชัดเจน และสร้างคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมภายใต้ความสมดุลระหว่างการดูแลด้านสิทธิขั้นพื้นฐาน และการรักษาความมั่นคงของชาติ

รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยระดมทรัพยากร และปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งปวงตามหลักการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา และใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขึ้นในพื้นที่โดยเร็วที่สุด รวมทั้งมุ่งส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การสร้างความสมานฉันท์ ทั้งในระดับชาติและในระดับพื้นที่ การอำนวยความสะดวกและความยุติธรรม การขจัดอิทธิพล อำนาจมืด การประพฤติทุจริตผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

อย่างเฉียบขาด ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของพื้นที่ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชน ตลอดจนร่วมมือกับนานาชาติ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ และการก่อความไม่สงบบริเวณชายแดน

สถานการณ์ด้านความมั่นคงเป็นสภาพแวดล้อมใหม่ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รัฐบาลจะปฏิรูปงานด้านการข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ ทั้งระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง รวมถึงการสร้างความร่วมมือในการเผชิญกับวิกฤตการณ์ที่เป็นภัยพิบัติขนาดใหญ่ ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติ และการกระทำของมนุษย์โดยให้ความสำคัญในการจัดตั้งศูนย์เตือนภัยระดับชาติและการบริหารวิกฤตการณ์ การเตรียมความพร้อมเพื่อตอบสนองอย่างฉับไวต่อวิกฤตการณ์และการบริหารจัดการเพื่อการบรรเทาและฟื้นฟูสาธารณภัยโดยเร็ว

๙ นโยบายตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญอย่างจริงจังมาโดยตลอด และได้รายงานความคืบหน้า ปัญหาและอุปสรรคให้รัฐสภาชุดที่แล้วทราบทุกปี ในช่วงสี่ปีต่อไป รัฐบาลก็ยังมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานดังกล่าวต่อไปอย่างจริงจัง โดยผสมผสานนโยบายของรัฐบาลที่ทราบเรียนมาแล้วนี้ ให้สอดคล้องกับสาระในแต่ละมาตราในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และจะรายงานให้รัฐสภาทราบความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคทุกปี เพื่อรับความเห็นที่ท่านสมาชิกทั้งหลายจะร่วมกันแนะนำให้รัฐบาลนำไปปรับปรุงการดำเนินการให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

การกำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีตามที่กล่าวมาได้วางอยู่บนพื้นฐานข้อมูลตามความเป็นจริงของประเทศ และความต่อเนื่องกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา ตลอดจนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมใหม่ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อการแถลงนโยบายนี้เสร็จสิ้นแล้วรัฐบาลจะได้เร่งดำเนินการให้เป็นรูปธรรม โดยจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติประกอบด้วยแผนนิติบัญญัติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ต่าง ๆ ไว้เป็นคู่มือและแนวทางในการทำงานต่อไป

รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภาอันเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่า จะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความมุ่งมั่นที่จะบริหารประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ มีความเท่าเทียมกันในสังคมที่มีความสมดุลงอกขึ้น และมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ทั้งนี้โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้งอย่างแท้จริง และจะยึดมั่นตามแนวคำปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่ต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีหลักอยู่ว่า

๑. จะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

๒. จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

๓. จะยึดประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นที่ตั้ง และ

๔. จะยึดถือและรักษาไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ทุกประการ ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง ได้กำหนดไว้ดังนี้ครับ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ให้ประธานดำเนินการให้สมาชิกรัฐสภาซักถามและอภิปรายรวมกัน เว้นแต่ที่ประชุมรัฐสภาได้มีมติให้ซักถามและอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไป ในเรื่องนี้ก็ต้องขอขอบคุณทางวิปทางฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล แล้วก็ทางวุฒิสภาที่ได้มีการหารือกันเมื่อวานแล้วก็เมื่อเช้านี้ ก็ได้ตกลงกันว่าในเรื่องนี้จะอภิปรายกันเป็นประเด็น ๆ ไป นะครับ

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือเราได้ตกลงกันแล้วว่าการอภิปรายนั้นจะมีทั้งหมด ๓ วัน ก็คือวันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ โดยอภิปรายกันวันละประมาณ ๑๒ ชั่วโมง โดยเฉลี่ยจะให้ทางคณะรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้ที่แถลงนโยบาย แล้วก็ต้องตอบข้อซักถามต่าง ๆ ของท่านสมาชิกรัฐสภาประมาณ ๖ ชั่วโมง ส่วนอีก ๓๐ ชั่วโมงที่เหลือนั้นได้ตกลงกันว่าจะให้ทางฝ่ายวุฒิสภา ๑๐ ชั่วโมง ทางฝ่ายค้าน ๑๐ ชั่วโมง แล้วก็ทางฝ่ายรัฐบาล ๑๐ ชั่วโมง ทั้งนี้ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านสามารถที่จะอภิปรายได้โดยไม่ได้จำกัดเวลานอกจาก ๑๐ ชั่วโมงของพรรคฝ่ายค้าน ขณะเดียวกันทางคณะรัฐมนตรีนั้นผมก็ได้เรียนกับทางตัวแทนของทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และวุฒิสภาว่าก็อาจจะมีการเพิ่มเติมให้บ้างพอสมควร ทั้งนี้เพราะว่าต้องมีการชี้แจงในคำอภิปรายหรือในข้อซักถามต่าง ๆ ของท่านสมาชิก อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อยากเรียน ดังนั้นในประเด็นแรกก็คือการที่จะอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไปนั้นมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ
นะครับที่จะอภิปรายกันเป็นประเด็น ๆ ไป ก็ขอในส่วนที่ ๒ ก็อย่างที่ได้เรียนแล้วนะครับว่า
ได้ตกลงกันมาอย่างนั้นแล้ว ต้องขอขอบพระคุณทุกฝ่ายอย่างมาก ๆ เลย ต่อไปขอเชิญ
ท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค
ประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ วันนี้ทางคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือได้ว่าการแถลงนโยบายนั้นเป็นกระบวนการขั้นตอนที่มี
ความสำคัญของการปกครองในวิถีทางประชาธิปไตย เพราะว่ารัฐธรรมนูญนั้นระบุไว้
ชัดเจนว่าคณะรัฐมนตรีนั้นจะเข้าบริหารราชการแผ่นดินได้ก็ต่อเมื่อได้แถลงนโยบายต่อ
รัฐสภาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นคำแถลงที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาไป
เมื่อสักครู่นี้ก็เป็นสัญญาประชาคมที่รัฐบาลทำกับประชาชนทั่วประเทศผ่านตัวแทนของ
พี่น้องประชาชน ทั้งในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ทั้งในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กระผมกราบเรียนท่านประธานในเรื่องของความสำคัญของการประชุมในวันนี้และอีก
๒ วันข้างหน้า เพราะว่ากระผมไม่ยากให้มีการมองว่าสิ่งที่เราทำจากนี้ไปเป็นเพียง
พิธีการ -----

แม้การประชุมและการพิจารณาอภิปรายในเรื่องของนโยบายนั้นจะไม่ได้มีการลงมติก็ตาม แต่กระผมอยากจะเห็นผู้แทนของประชาชนทุกคนและรัฐบาลได้ตระหนักว่า ความสำคัญ ของโอกาสนั้นนอกจากจะเป็นขั้นตอนที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ยังสามารถเป็นโอกาส อันดีที่รัฐบาลและประชาชนจะได้ประโยชน์อีกด้วย ฉะนั้น ๓ วันจากนี้ไปครับ กระผม อยากให้ทางรัฐบาลได้ฟังความเห็น ได้ฟังข้อเสนอแนะ ได้ฟังบทวิเคราะห์บทวิจารณ์ที่จะ มีความหลากหลาย และกระผมเชื่อว่าความหลากหลายของความคิดเห็นจะเป็น ประโยชน์กับประชาชนเองที่จะได้มีโอกาสรับทราบทั้งข้อมูล ข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน ทุกแง่ทุกมุม ทั้งในส่วนของการเตรียมตัวกับชีวิตของพี่น้องประชาชนในอีก ๔ ปีข้างหน้า และกระผมเชื่อว่าถ้ารัฐบาลฉลาดที่จะใช้ประโยชน์จากการประชุมใน ๒ - ๓ วันนี้ ก็จะสามารถนำเอาทั้งข้อเท็จจริงและเหตุผลต่าง ๆ ไปใช้ในการปรับปรุงในการเตรียมการ การดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะมีขึ้น ท่านประธานครับ นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภา ในวันนี้ทั้ง ๙ ด้าน กระผมกราบเรียนว่าเขียนได้ค่อนข้างครอบคลุม เรื่องราวต่าง ๆ ที่ รัฐบาลฟังจะทำในช่วง ๔ ปีข้างหน้า และแม้ว่ากระผมอาจจะไม่ได้เห็นด้วยกับทุก ๆ เรื่อง ที่เขียนไว้ ก็อยากจะยืนยันว่าสิ่งที่ไม่เห็นด้วยคงจะเป็นส่วนน้อย เพราะกระผมต้อง กราบเรียนว่าถ้าในอีก ๔ ปีข้างหน้าสภาพของบ้านเมือง ของประเทศ ของประชาชน เป็นไปอย่างที่ท่านเขียนและแถลงเมื่อสักครู่ กระผมเชื่อว่าคนส่วนใหญ่พอใจ เพราะการ เขียนนี้เป็นการเขียนที่แทบจะเรียกได้ว่าเป็นการวาดภาพของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในอุดมคติ ถ้าอีก ๔ ปีข้างหน้าความยากจนหมดไป ถ้าอีก ๔ ปีข้างหน้าการเมืองของ ประเทศโปร่งใส ไม่มีแม้แต่การทุจริตคอร์รัปชันแม้แต่บาทเดียว กระผมว่าคงไม่มีใคร หรอกครับ ใน ๗๐๐ คนตรงนี้ที่จะลุกขึ้นและทักท้วงว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำ แต่อย่างไร ก็ตามนโยบายที่ท่านเขียน นโยบายที่ท่านได้แถลงต่อสภาในวันนี้ ท่านประธานครับ ถ้าเราเพิ่งเข้ามาอยู่ในประเทศ เราได้อ่าน เราได้ฟัง เราก็คงจะไม่มีข้อคิด ข้อวิจารณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่สภาพความเป็นจริงของบ้านเมืองก็คือว่าเราไม่ได้เขียนนโยบายขึ้นมาบนความ ว่างเปล่า สิ่งทีกระผมอยากจะกราบเรียนในหลายต่อหลายประเด็นนั้น ก็คือต้องอ้างอิงกับ ความเป็นจริงของสถานการณ์ ของสังคม ของประเทศชาติในปัจจุบัน หลายเรื่องครับ กระผมก็จะดำเนินการเจาะลงไปในเรื่องละเอียดบ้าง แต่กระผมทราบดีว่ามีเพื่อนสมาชิก

รัฐสภาอีกจำนวนมากที่ประสงค์ที่จะแสดงความคิดเห็นที่จะอภิปราย แต่ในเบื้องต้น กระผมขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวข้องกับแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังในการเขียนนโยบายฉบับนี้ และเป็นข้อสังเกตที่ทำให้เรามีสิทธิที่จะซักถาม สงสัย หรือแย้ง ว่านโยบายที่เขียนอยู่นี้จะสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ประสบความสำเร็จบรรลุตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏอยู่ในตัวอักษรที่ได้แถลงไว้เมื่อสักครู่หรือไม่

ข้อสังเกตประการแรก ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าการเขียนนโยบายครั้งนี้ตั้งอยู่บนสมมุติฐาน ๔ ปีซ่อม ๔ ปีสร้างอย่างแท้จริง ถ้าท่านประธานจะอ่านสิ่งทีอาจจะถือได้ว่าเป็นคำอารัมภบท หรือบทนำก่อนที่จะเข้าสู่นโยบายในแต่ละด้าน ท่านประธานจะพบว่า การเขียนนั้น วาดภาพประเทศเสมือนกับว่าปัญหาที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ บัดนี้ได้แก้ไขหมดสิ้นไปแล้ว เสมือนกับว่าสถานะทางเศรษฐกิจของเรามั่นคง แข็งแกร่ง ๑๐๐ เปอร์เซนต์แล้ว ขณะเดียวกันก็เขียนนโยบายบนพื้นฐานว่าจากนี้สามารถที่จะนึก สามารถที่จะวาดภาพสามารถที่จะสร้างอะไรก็ได้ กระผมกราบเรียนว่าในความเป็นจริงแล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้นละครับ กระผม คิดว่า ๔ ปีที่ผ่านมามันก็มีทั้งซ่อม มีทั้งสร้าง และมีข้อ หลายสิ่งแก้ไขไป ทำให้แข็งแรงขึ้น บางเรื่องก็พยายามจะเริ่มสร้าง บางเรื่องก็เป็นการทำลาย สิ่งเหล่านี้ควบคู่ปะปนกันไปเป็นเรื่องปกติธรรมดาของรัฐบาลทุกชุดที่มีการบริหารราชการแผ่นดิน การที่เราจะเขียนนโยบายบนพื้นฐานสมมุติฐานที่ว่าขณะนี้ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เราสามารถทำอะไรได้ตามใจชอบ ไม่มีข้อจำกัด จึงไม่อิงอยู่กับสภาพความเป็นจริง -----

กระผมกราบเรียนว่าสภาพปัญหาที่รัฐบาลระบุว่าทำลายสังคมหรือประเทศชาติในปัจจุบันอย่างเช่นที่เขียนในหน้า ๔ หน้า ๕ ท่านประธานก็จะพบทันทีครับว่า เขียนเฉพาะปัจจัยที่เสมือนกับว่าเป็นปัจจัยนอกเหนือการควบคุมของรัฐบาล เช่น สิ่งที่เกิดขึ้นจากภายนอก กระแสโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจโลก ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี อาจจะมีแต่บ้างก็จะเป็นเรื่องของโครงสร้างต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมของเราซึ่งรัฐบาลก็บอกว่าจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุง แต่ที่จริงท่านก็ต้องยอมรับเช่นเดียวกันละครับว่าในอีกหลาย ๆ เรื่องสภาพปัญหาที่เราเผชิญทุกวันนี้ก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากการตัดสินใจและการบริหารงานในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน ที่พูดอย่างนี้ก็เพื่อไม่ต้องการให้รัฐบาลนั้นหลุดลอยออกไปจากความเป็นจริง ไม่ใช่เพื่อที่จะมาถกเถียงกันว่าอะไรดีไม่ดีในทางการเมืองครับ แต่ว่าถ้าไม่เก็บเกี่ยวบทเรียนของบางสิ่งบางอย่างที่เป็นความผิดพลาดในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา มันก็มีความเสี่ยงว่าเราจะทำนโยบายหรือเราจะบริหารนโยบายแล้วผิดพลาดซ้ำอีก นี่คือสิ่งที่ป็นข้อสังเกตประการแรกที่ยอยากจะกราบเรียนท่านประธานแล้วจะเห็นว่าจริง ๆ แล้วหลายเรื่องที่เขียนขึ้นมาเสมือนกับว่ายังไม่ได้มีโอกาสทำนั้น ถ้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วก็ไม่ใช่ เช่น รัฐบาลคงต้องไม่ลืมว่าเรื่องของการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจหรือการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันที่เหมือนกับจะมาตั้งต้นกันใหม่นั้น แท้ที่จริงรัฐบาลที่แล้วเป็นรัฐบาลที่ช้อนอนุมัติเงินไปจากรัฐสภาถึงเป็นแสนล้านบาทครับ โดยให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีของท่านนายกที่ไปใช้จ่าย เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐบาลได้คำนึงถึงความเป็นจริงของที่มาที่ไปของสภาพของ บ้านเมืองในปัจจุบันนี้มากกว่านี้ในการที่จะกำหนดและในการที่จะนํานโยบายไปปฏิบัติ

ข้อสังเกตประการที่ ๒ ก็คือว่า นโยบายที่เขียนแต่ละด้านนั้นอย่างที่เราจะกราบเรียนครับคงจะสร้างความพึงพอใจให้แก่คนที่สนใจในแต่ละเรื่อง แต่ว่าการบริหารประเทศนั้นสิ่งหนึ่งซึ่งรัฐบาลคงปฏิเสธไม่ได้ก็คือว่าทุกปัญหามันเชื่อมโยงกัน เวลาท่านเขียนถึงนโยบายเศรษฐกิจท่านก็อาจจะบอกว่าท่านจะทำให้เศรษฐกิจนั้นขยายตัวให้มากที่สุดเพื่อที่จะขจัดความยากจน เวลาท่านเขียนถึงเรื่องเสถียรภาพทางเศรษฐกิจท่านก็จะบอกว่าท่านจะรักษาวินัยทางการเงินการคลัง เวลาท่านเขียนถึงนโยบายสังคมท่านก็อาจจะเน้นเรื่องของศีลธรรม จริยธรรม เวลาท่านเขียนถึงสิ่งแวดล้อมท่านก็พูดถึงการคืน

ความอุดมสมบูรณ์ต่าง ๆ ให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติ แต่การบริหารราชการแผ่นดินและการตัดสินใจในเชิงนโยบายที่แท้จริง ท่านประธานครับ พวกเราทุกคนถ้าคิดแล้วก็จะทราบทันทีว่าหลายครั้งเราต้องเลือก เราต้องตัดสินใจ บางครั้งเป็นการตัดสินใจที่อาจจะมีความเสี่ยงด้วยเราเข้าใจดี เพราะฉะนั้นการตัดสินใจแล้วอาจจะมีผลพลาดบ้างเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่การวาดภาพว่าการบริหารงานนั้นในแต่ละเรื่องจะสามารถทำได้โดยไม่มีข้อจำกัดจะเป็นสิ่งที่อันตราย เป็นการสร้างความคาดหวังที่สูงเกินจริง และสุดท้ายก็จะนำมาสู่ความขัดแย้งของความต้องการในสังคมที่อย่างไรก็ตามจะต้องมีความแตกต่างมีความหลากหลาย ถ้าจะให้การเปรียบเทียบเป็นเรื่องของการซ่อมการสร้าง กระผมก็บอกครับว่า การจะสร้างมันก็มีทรัพยากรที่จำกัด ต้องเลือกจะสร้างอะไร ไม่สร้างอะไร สร้างอะไรก่อน สร้างอะไรหลัง บางครั้งระหว่างที่สร้างก็อาจจะไปทำให้สิ่งที่มีอยู่แล้วได้รับการกระทบกระเทือนในระหว่างการก่อสร้าง สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่กระผมก็คงจะต้องชี้ให้เห็นในหลายต่อหลายประเด็นที่เป็นนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน -----

ที่สำคัญที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ที่ผ่านมามีข้อขัดแย้งหรือว่ามีประเด็นที่จะต้องตัดสินใจในเชิงนโยบายนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดนั้นจะเป็นหลักคิดของผู้นำรัฐบาลว่าจะตัดสินใจนโยบายไปในทิศทางใด จะให้ความสำคัญกับเรื่องใด กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตตั้งแต่ต้นว่าสิ่งที่หลายฝ่ายห่วงใยมากที่สุดก็คือหลักคิดที่ผ่านมาก็คือยึดถือเรื่องของเงินเป็นตัวตั้ง ยึดถือเรื่องของความมั่งคั่งเป็นจุดใหญ่ และหลักคิดนี้ได้นำมาสู่ปัญหาหลายต่อหลายปัญหาที่เราต้องมาตามแก้กันทีหลัง นี่ก็เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๒ ที่กระผมอยากจะกราบเรียนไว้

ข้อสังเกตข้อที่ ๓ ครับ เมื่อเราจะมาพูดถึงการสร้าง วันนี้ผู้ก่อสร้างผู้ออกแบบหรือช่างก่อสร้างส่วนใหญ่ก็เป็นบุคคลเดิม ๆ คณะรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ในวันนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นคณะรัฐมนตรีที่เคยบริหารราชการแผ่นดินมาแล้วในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาบางท่านซึ่งเข้ามาใหม่ความจริงก็เคยมีโอกาสมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีหรือเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับท่านนายกหรือกับคณะรัฐมนตรีเป็นพิเศษอยู่แล้ว สิ่งที่กระผมต้องกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาก็คือว่านโยบายที่ได้อ่านไปนี้ครับ ในหลาย ๆ เรื่องมันไม่ตรงกับสิ่งที่รัฐบาลในช่วง ๔ ปีที่แล้วได้ปฏิบัติ พูดง่าย ๆ ช่างก่อสร้างมีประวัติว่าเคยสร้างแบบไหน สร้างอย่างไร วันนี้เมื่อแบบที่ออกมามันไม่ตรงกับประวัติที่เคยทำมามันก็ต้องมีคำถามเป็นธรรมดาว่า แล้วเราจะมั่นใจในทิศทางของนโยบายที่แถลงต่อสภาวันนี้ได้อย่างไร สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นความห่วงใยของหลาย ๆ คนที่แม้จะชื่นชมสาระที่ปรากฏอยู่ในนโยบายวันนี้ก็คือว่า จะเกิดปรากฏการณ์ พูดอย่างทำอย่างหรือไม่อย่างไร

ข้อสังเกตข้อสุดท้ายในเบื้องต้นครับ ท่านประธานครับ ก็คือว่านโยบายที่เขียนอยู่นี้ดูจะได้เขียนตามหลักวิชาได้ดีพอสมควร แต่ว่าการปฏิบัติจริงของนโยบายหลายเรื่องในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาครับ แม้จะมีความพยายามปฏิเสธหลายต่อหลายครั้งก็ได้พิสูจน์แล้วว่าปัจจัยที่เป็นผลประโยชน์ทางการเมือง ผลประโยชน์อื่น ๆ ก็เข้ามามีส่วนในการชี้แนะในการครอบงำของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระผมกราบเรียนว่า ข้อสังเกตทั้ง ๔ ที่กระผมได้ตั้งขึ้นในวันนี้ กระผมไม่ได้พูดลอย ๆ แต่ว่าจะหยิบยกเอาเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัญหา ทั้งที่เป็นนโยบาย มีข้อมูล มีเหตุผลมาสนับสนุน และกระผมกราบเรียน

ท่านประธานครับว่า ครั้งนี้กระผมได้จัดทำสิ่งที่เสนอด้วย ในหลายต่อหลายปัญหา
ที่กระผมคิดว่าอยู่ในความสนใจของสังคม ซึ่งกระผมทราบดีว่ารัฐบาลมีความชอบธรรม
ทุกประการที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอที่กระผมจะได้นำเสนอต่อท่าน
ประธาน ต่อประชาชนผ่านสื่อมวลชนต่อไป แต่ว่าการนำเสนอข้อเสนอต่าง ๆ นั้นก็เป็นไป
เพื่อให้ท่านได้มีความสบายใจและมั่นใจครับว่าเราไม่ได้คิดแต่เพียงแค่ว่าวิพากษ์วิจารณ์
แย้ง ตีติงโดยไม่มีทางเลือก ถ้าสิ่งใดเราแย้ง เราติ เราวิจารณ์ท่าน เราก็ควรจะสามารถ
ตอบสังคมได้ว่าถ้าไม่ทำอย่างนี้ ควรจะทำอย่างไร อันนี้ก็คือสิ่งที่กระผมอยากจะ
กราบเรียนให้เกิดความมั่นใจว่า ครั้งนี้กระผมได้เตรียมข้อเสนอนอกเหนือจากข้อ
วิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ที่จะมีในเรื่องของนโยบาย

ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะเข้าสู่สาระของนโยบายหรือปัญหาใน
แต่ละเรื่อง ซึ่งกระผมจะพยายามเน้นเฉพาะปัญหาและสถานการณ์ที่ถือว่าเป็นเรื่อง
เร่งด่วน ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน และกระผมทราบว่า
มีเพื่อนสมาชิกอีกจำนวนมากที่คงจะสามารถอภิปรายลงไปในเรื่องละเอียด หรือหยิบยก
บางประเด็นขึ้นมาอภิปรายที่กระผมอาจจะข้ามไป ก่อนที่จะถึงตรงนั้นขอเรียนนิดเดียวครับ
ว่าถ้าเปรียบเทียบกับนโยบายที่ท่านเคยแถลงต่อสภาเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ต้องบอกว่าครั้ง
ที่แล้วเป็นนโยบายที่เขียนอิงกับสถานการณ์ความเป็นจริงในวันที่แถลงมากกว่านะครับ
๔ ปีที่แล้ว ปีนี้อย่างที่กระผมกราบเรียนว่าเขียนในลักษณะที่ค่อนข้างจะลอยจากสภาพ
ความเป็นจริง และ ๔ ปีที่แล้วก็เป็นการเขียนนโยบายซึ่งกำหนดเป็นข้อ ๆ ให้เห็นชัดเจนว่า
นอกจากเป้าหมายที่เป็นสิ่งที่พึงประสงค์แล้ว รัฐบาลจะมีมาตรการ มีโครงการอะไรที่จะ
นำไปสู่การบรรลุนโยบายนั้น ๆ กระผมทราบครับว่าครั้งนี้ท่านนายกได้พูดถึงการที่รัฐบาล
จะต้องไปทำแผนปฏิบัติการกับแผนนิติบัญญัติเพิ่มเติม เพราะว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖
ซึ่งกระผมเข้าใจว่าเป็นความสับสนเนื่องมาจากรื่องของการปฏิรูประบบราชการ ได้มีการ
ตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี -----

ซึ่งกำหนดเอาไว้ครับว่าเมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาแล้ว รัฐบาลก็ต้องดำเนินการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีภายใน ๙๐ วัน และเมื่อเห็นชอบแผนนั้นแล้วนะครับ ก็จะมีผลผูกพันคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีและส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งแผนนี้ก็ทำเป็นแผน ๔ ปี และเมื่อประกาศใช้แผนบริหารราชการแผ่นดินแล้วยังจะต้องมีการไปจัดทำแผนนิติบัญญัติ ซึ่งจะทำให้ทุกฝ่ายได้รับทราบว่าการบริหารตามนโยบายนั้นจะต้องมีกฎหมายที่จัดให้มีขึ้นใหม่ หรือว่า จะต้องไปแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกฉบับใดอย่างไรบ้าง กระผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อที่จะบอกครับว่า สิ่งที่เราจะสอบถามหรือจะให้ความเห็นนั้น ท่านอาจจะบอกได้ว่ามันจะไปอยู่ในแผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติการ หรือแผนนิติบัญญัติ แต่ว่าท่านก็ต้องตระหนักเช่นเดียวกันว่าแผนเหล่านั้นไม่ได้กำหนดให้มีการผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา ผ่านความเห็นชอบของตัวแทนของพี่น้องประชาชน อย่างไรก็ตามกระผมกราบเรียนเสนอว่าขอให้แผนต่าง ๆ เหล่านั้นได้มีการแจ้งสภาเพื่อได้รับทราบโดยเร็วที่สุด เพื่อได้ใช้เป็นแนวทางของสภาในการที่จะติดตามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในช่วง ๔ ปีต่อไป และกระผมกราบเรียนครับว่า ถ้าเป็นไปได้ครับอยากให้ทำให้เร็วที่สุด เพราะว่ากระผมคิดว่าท่านประธานเองก็คงจะเห็นด้วยกับกระผมว่า ถ้าใช้เวลาเต็มที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา เวลาอาจจะล่วงเลยไปครึ่งปี ระหว่างนั้นงานของส่วนราชการ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่จะเสนอเข้ามา ซึ่งอาจจะไม่อยู่ในแผนหรือในนโยบาย ก็อาจจะกลายเป็นมติคณะรัฐมนตรีไปแล้ว เช่นเดียวกับโครงการมากมายที่จะต้องมีการเสนอของบประมาณมาและสุดท้ายก็ทำให้ประโยชน์ของการมีแผนในภาพรวมตรงนี้ไม่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

ท่านประธานครับ นอกจากการทำให้เร็วแล้ว กระผมอยากเสนอให้รัฐบาลทำอีก ๒ อย่าง

อย่างหนึ่งก็คือว่า นอกจากแผนบริหารราชการและแผนในเรื่องนิติบัญญัติแล้วน่าจะจัดทำกรอบงบประมาณ ๔ ปี เพื่อเป็นแนวทางนะครับ ๑. ในการสร้างวินัยให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ว่าการจะเสนอขอหรือการจะใช้งบประมาณใน ๔ ปีข้างหน้ามันสอดคล้องกับนโยบายที่แถลงกับพวกเราวันนี้อย่างแท้จริง จะได้ชัดเจนว่า

ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่อิงอยู่กับการจัดเก็บรายได้มีความเป็นไปได้ และจะ
ตัดลดการปล่อยให้เงินงบประมาณมากมายมหาศาลไปอยู่ในดุลยพินิจการตัดสินใจของ
ท่านนายกรัฐมนตรีหรือของคณะรัฐมนตรี ซึ่งสุดท้ายหลายครั้งเราพบความจริงว่าไม่ได้
จัดสรรงบประมาณนั้นสอดคล้องกับทิศทางภาพรวมของนโยบายระยะยาว แต่อาจจะมี
ปัจจัยในเรื่องของการเมือง ปัจจัยในเรื่องของหลายอีกต่อหลายอย่างที่เป็นสถานการณ์
เฉพาะหน้าเข้ามากดดัน

ข้อที่ ๒ ก็คือว่าในส่วน of แผนนิติบัญญัติครับ ท่านประธานครับ ขอให้
มีเวทีที่จะให้ทั้งวุฒิสภาและพรรคฝ่ายค้านเข้าไปมีส่วนร่วม ที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้
เพราะว่าต้องยอมรับว่า ๔ ปีที่ผ่านมาครับ แม้จะมีรัฐบาลซึ่งมีเสียงข้างมาก ไม่มีปัญหา
เรื่องการบริหารเสถียรภาพของรัฐบาลในสภา แต่ว่างานนิติบัญญัติบรรลุเป้าหมายน้อยมาก ----

กฎหมายหลายฉบับที่ค้างสภา มีกฎหมายหลายฉบับที่ไม่ถูกนำเสนอ และหลายครั้งก็เป็นภาระของท่านประธาน เพราะเกิดความขัดแย้งขึ้นในเรื่องของการจัดลำดับความสำคัญของกฎหมาย ในเรื่องของความพยายามที่จะผลักดันกฎหมาย และพอเกิด เหตุการณ์ไม่ราบรื่นขึ้นก็เสียหายกันทั้งสภา เสียหายไปทั้งสถาบันนิติบัญญัติในแง่ของภาพลักษณ์ที่ปรากฏต่อสายตาพี่น้องประชาชน กระผมยกตัวอย่างให้เห็นนะครับว่า ครั้งที่แล้วรัฐบาลแถลงนโยบายว่า มีกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีถือว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินหลายฉบับ คราวนี้จะมีระบุมานในภาคผนวก แต่ว่าหลายฉบับครบครั้งที่แล้วที่ระบุมาน ๔ ปีผ่านไปไม่ได้เสนอสภา เช่น กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ กฎหมายว่าด้วยบรรษัทรัฐวิสาหกิจแห่งชาติ อย่างนี้เป็นต้น ที่กระผมหยิบยกขึ้นมาเพราะว่าทีมนี้น่า่านก็ระบुक่อนข้างน้อยครับ เพราะอาจจะเริ่มไม่มั่นใจว่า ที่สุดแล้วนี้จะใช้กฎหมายเหล่านี้มากน้อยแค่ไหนอย่างไร เท่าที่มองเห็นนั้นคงจะมีประเด็นที่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปโครงสร้างหน่วยงานต่าง ๆ เสียมากบวกกับเรื่องของคุ้มครองผู้บริโภคเท่านั้นเอง กระผมกราบเรียนว่าขอให้ท่านได้เอาแผนนิติบัญญัตินี้มาปรึกษาหารือกับฝ่ายนิติบัญญัติอย่างแท้จริง อะไรที่เป็นเรื่องที่เราเห็นชอบ เห็นพ้องต้องกันจะได้สามารถเร่งรัดประกาศใช้เป็นกฎหมายได้โดยเร็ว เกิดความสัมฤทธิ์ผลสอดคล้องเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารตามนโยบาย อะไรที่ความคิดเห็นยังมีความแตกต่าง ถ้าเป็นไปได้หาทางคลี่คลายกันให้ได้ ไม่ใช่เข้ามาอยู่ในสภาแล้วก็เลยเป็นอุปสรรค คลี่คลายไม่ได้ แต่ว่าค้างอยู่เป็นอุปสรรคต่อกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่จะเข้ามาสู่การพิจารณา กระผมอยากเห็นทางคณะรัฐมนตรีและท่านนายกให้ความสำคัญกับงานนิติบัญญัติ แม้ว่าปัจจุบันเราจะอ้างว่ารัฐธรรมนูญมีการแบ่งแยกบุคลากรออกไปจากกันก็ตาม แต่ในความเป็นจริงของระบบรัฐสภานั้นจำเป็นที่จะต้องทำงานในเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะกระผมทราบดีว่าในนโยบายของรัฐบาลเองมีความคิดที่จะปรับปรุงแก้ไขยกเลิกกฎหมายเกือบ ๔๐๐ ฉบับ ซึ่งถ้าดูจากสถิติของการทำงานของสภาที่ผ่านมา ๆ มาคงจะเป็นเรื่องยากที่จะผ่านทั้ง ๔๐๐ ฉบับ ถ้าการทำงานนั้นยังเป็นแบบเดิม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

ขออนุญาตที่จะเข้าสู่เนื้อหาสาระในเรื่องของนโยบายที่กระผมเห็นว่ามีความสำคัญที่จำเป็นจะต้องมาพูดจกกันในวันนี้โดยเฉพาะ กระผมเห็นรัฐบาลตั้งสมมุติฐานครึบว่า การที่ท่านนายกและรัฐบาลได้รับความไว้วางใจจากประชาชน จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินอย่างต่อเนื่องเป็นสมัยที่ ๒ นั้น แสดงว่าสิ่งที่รัฐบาลทำมานั้นได้เดินมาอย่างถูกต้องทิศทางแล้ว ท่านประธานครึบ กระผมคิดว่าในกระบวนการประชาธิปไตย การเลือกตั้งก็ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่จะให้ประชาชนแสดงออกถึงเจตนารมณ์ว่าเขาต้องการอะไร ฉะนั้นที่ท่านเขียนมาอย่างนี้ กระผมก็เข้าใจว่าเป็นตรรกว่าเมื่อได้รับเสียงเข้ามาก็แปลว่าพึงพอใจกับทิศทางที่เดินมา กระผมไม่ได้แย้งครึบ แต่ถ้าเจตนารมณ์ของพี่น้องประชาชนสะท้อนถึงทิศทางของการบริหารประเทศที่ถูกต้อง กระผมขอให้ท่านนายกได้ใส่ใจต่อผลการเลือกตั้งใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๑๑ เขตเลือกตั้งใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรากฏว่าพรรครัฐบาลไม่ได้รับเลือกตั้งมาแม้แต่นั่งเดียว ทั้งที่ความจริงในอดีตนั้นท่านจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก และการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคยอยู่ฝ่ายค้านก็ไปรวมอยู่กับพรรคไทยรักไทยด้วย แต่ทั้งคนเก่า ทั้งคนที่ย้ายไปไม่ได้รับการเลือกตั้ง -----

๑๑ เขต พรรคประชาธิปัตย์ได้มา ๑๐ เขต พรรคชาติไทยได้มา ๑ เขต ถ้าผลการเลือกตั้งทั่วประเทศบอกว่ารัฐบาลเดินมาถูกทิศทางแล้ว วันนี้กระผมก็คิดว่าพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดก็บอกอย่างสันติ แต่บอกด้วยเสียงดังชัดเจนตามวิถีทางประชาธิปไตยว่า เฉพาะใน ๓ จังหวัดนั้นท่านเดินมาผิด กระผมทราบครับว่าสัปดาห์หน้าคณะรัฐมนตรีจะให้มีการเปิดประชุมรัฐสภาเพื่อรับฟังความคิดเห็นในเรื่องนี้เป็นการเฉพาะ กระผมทราบแล้วก็คาดหวังว่าภายในสัปดาห์นี้คณะกรรมการสมานฉันท์หรือจะเรียกชื่ออื่นใดก็ได้แล้วแต่ คงจะมีการจัดตั้งขึ้นภายในสิ้นสัปดาห์นี้นะครับ แต่กระผมเห็นว่าเรื่องนี้จำเป็นต้องพูดในวันนี้ที่ต้องพูดในวันนี้เพราะว่ากระผมอยากให้รัฐบาลใช้ทุกโอกาสที่จะทำได้ในการที่จะทำอย่างไรก็ตามเพื่อให้สถานการณ์ตรงนั้นคลี่คลาย กระผมกราบเรียนว่าจนถึงทุกวันนี้ นอกจากผลการเลือกตั้งที่บ่งบอกถึงความไม่พอใจหรือความผิดพลาดแล้ว ท่านจะเห็นครับว่าวันนี้สถานการณ์ไม่จบ เหตุความไม่สงบยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องแทบจะเรียกได้ว่าเป็นรายวัน ความจริงวันนี้เจ้าหน้าที่บางฝ่ายไม่อยากจะให้เรียกว่าเป็น ๓ จังหวัดแล้วด้วย เพราะมีความกังวลมากขึ้นกับจังหวัดบางจังหวัด เช่น สงขลา ซึ่งเมื่อคืนก่อนก็ได้เกิดเหตุขึ้นที่อำเภอเทพา ปัญหานี้จำเป็นต้องพูดเพราะว่าเบื้องต้น กระผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือชีวิตของคนไทยทุกคนนั้นมีค่า เราจะปล่อยให้สภาพการณ์เป็นไปอย่างปีที่แล้วไม่ได้ครับ ที่คนไทยกว่า ๖๐๐ คนเสียชีวิตจากสภาพปัญหาในพื้นที่ ก่อนที่เราจะพูดถึงความมั่งคั่ง ก่อนที่เราจะพูดถึงความสุข เราต้องให้เขามีชีวิตก่อน กระผมตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องแรกเลยที่พวกกระผมเมื่อได้รับการรับรองจาก กกต. คือเดินทางไปพบปะกับพี่น้องประชาชนที่นั่น กระผมไปพบปะในทั้ง ๓ จังหวัดครับ ความรู้สึกของพี่น้องประชาชนที่นั่นเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีฟังจะรับทราบ มันไม่ใช่แค่ความหวาดกลัวนะครับในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มันไม่ใช่แค่ความวิตกกังวลว่าสภาพปัญหาตรงนั้นเป็นเรื่องของความมั่นคงจะไปกระทบต่อบูรณภาพแห่งดินแดน กังวลในเรื่องของบรรยากาศการค้า การท่องเที่ยว การลงทุนอย่างเดียว แต่วันนี้มันมีความรู้สึกอีกหลายต่อหลายอย่าง ซึ่งไม่ควรจะมีอยู่ในจิตใจของคนไทยไม่ว่าจะที่ไหนก็ตาม กระผมสะท้อนใจที่สุดก็คือความน้อยใจ ความน้อยใจว่าการเป็นคนใน ๓ จังหวัดนั้นวันนี้ถูกมองจากคนนอก ๓ จังหวัดอย่างไร ได้รับการปฏิบัติอย่างไร และกราบ

เรียนท่านประธานตรงไปตรงมาด้วยครับ หลายความรู้สึกนั้นมาจากคำพูดของหัวหน้า
รัฐบาลของคนในรัฐบาล กระผมไม่อยากเห็นสภาพอย่างนี้ดำรงต่อไป จึงจำเป็นที่จะต้อง
มาตั้งหลักกันจริง ๆ ว่าสภาพปัญหาใน ๓ จังหวัดเราจะแก้ไขกันอย่างไร นโยบายที่เขียน
อยู่ในหน้า ๒๔ - ๒๕ นี่นะครับกระผมกราบเรียนตรง ๆ นะครับว่า ถ้าเป็นสิ่งที่รัฐบาลทำ
เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว กระผมไม่เชื่อว่าจะมีวันนี้ กระผมเชื่อว่าปัญหาก็จะค่อย ๆ ได้รับการ
คลี่คลายไปโดยลำดับ แต่ว่า ๔ ปีที่ผ่านมาสิ่งที่เขียนอยู่นี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ได้มีการปฏิบัติ
ปัญหาที่ลูกถามครับ กระผมใช้คำว่า ลูกถาม เพราะว่ากระผมไม่ไปพูดละครับว่าปัญหานี้
เกิดขึ้นในรัฐบาลที่แล้ว มันมีที่มาที่ไปในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ละเอียดลึกซึ่ง
พอสมควรครับ แต่เพราะการประเมินสถานการณ์ที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงและไม่
คำนึงถึงความสลับซับซ้อนตรงนั้นแหละครับ ที่ทำให้นโยบายหลายอย่างและการปฏิบัติ
หลายอย่าง ๔ ปีที่ผ่านมามันผิดพลาดแล้วก็ทำให้ปัญหาลูกถามไป กระผมไม่ทราบว่า
คณะรัฐมนตรีซึ่งเริ่มประชุมไปแล้วครั้งนี้ท่านนายกได้แนะนำหนังสือให้คณะรัฐมนตรีอ่าน
บ้างหรือยังครับ แต่ว่าเพื่อเริ่มต้นรัฐบาลชุดปัจจุบันอยากเห็นรัฐมนตรีแนะนำหนังสือให้
ท่านนายกอ่าน กระผมมีอยู่ในมือหนังสือชื่อ สงครามและสันติสุขที่ชายแดนภาคใต้ เขียน
โดย ดอกเตอร์รุ่ง แก้วแดง ครับ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการปัจจุบัน -----

ท่านได้รวบรวมเหตุการณ์ความเป็นมาละเอียดที่เดียวครับ กระผมก็คงไม่ไปพูดว่า เห็นด้วยกับท่านทั้งหมดนะครับ แต่ว่าอย่างน้อยทำให้กระผมมีความมั่นใจอย่างหนึ่งว่า มีคนในรัฐบาลนี้ที่มองปัญหากว้างไปกว่ามิติใดมิติหนึ่ง กระผมขออนุญาตท่านประธาน ที่จะชี้ให้เห็นนะครับว่า สิ่งที่ปรากฏอยู่ในหนังสือนี้เป็นตัวอย่างนะครับ ถ้าท่านนายก ได้มีโอกาสศึกษาอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจหลายอย่างดีขึ้น ขออนุญาตสั้น ๆ นะครับ การต่อสู้ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ นั่นคือเหตุการณ์ความไม่สงบทั้งหลายปีที่แล้ว น่าจะสรุปได้ว่ามีสาเหตุใหญ่ ๔ ประการ ๑. มรดกทางความคิดเรื่องการแบ่งแยกดินแดน ๒. การเข้ามาของผู้เชี่ยวชาญมาเลเซียครับ ที่มาจูงใจให้เยาวชนหลงเชื่อ ๓. พุดถึง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูสอนศาสนา ซึ่งมีการนำคำสอนที่ผิดไปเผยแพร่ แต่คง ไม่ได้หมายถึงเป็นการทั่วไป คงหมายถึงเฉพาะบางราย แต่ประการที่ ๔ การดำเนิน นโยบายที่ผิดพลาดของรัฐบาล เช่น การยุบ ศอ.บต. การยุบเขตการศึกษา และการ แยกแยกความสามัคคีของทหารและตำรวจ ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงสาเหตุอื่น ๆ ที่เป็นสนิม อันเกิดแต่เนื้อใน ได้แก่การคอร์รัปชันของข้าราชการ การข่มเหงรังแกประชาชนของ ข้าราชการ การต่อสู้กันของนักการเมืองในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น และการแย่งชิง ผลประโยชน์ของผู้มีอิทธิพล ท่านประธานครับ คนในรัฐบาลของท่านเองได้มองได้เข้าใจ ปัญหานี้และก็ได้ยอมรับว่ามันมีความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในรัฐบาลที่ผ่านมา กระผม กราบเรียนว่าวันนี้สิ่งที่กระผมอยากจะนำเสนอ ก็คือว่าเราจะเดินไปข้างหน้าอย่างไร กระผมได้กราบเรียนท่านแล้วว่าสิ่งแรกคือต้องมองให้ครบทุกด้านทุกแง่ทุกมุมว่านี่ไม่ใช่ เฉพาะเรื่องความมั่นคง นี่เป็นเรื่องเศรษฐกิจด้วย เรื่องการศึกษาด้วย เรื่องวัฒนธรรมด้วย เรื่องการต่างประเทศด้วย

ประการที่ ๒ ก็คือว่าเราต้องยอมรับว่าปัญหานี้ยากที่จะหมดไป อย่างไรก็ตามเสียก็มีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งละครับที่มีความคิดที่จะแบ่งแยกดินแดน แต่หัวใจของการ แก้ปัญหาท่านประธานครับ คือทำอย่างไรให้มวลชนคนส่วนใหญ่นี้เขามาร่วมกับรัฐในการ สร้างสันติสุขในพื้นที่ ความผิดพลาดในเชิงนโยบายที่ผ่านมานี้เป็นเพราะไม่ตระหนัก ตรงนี้ครับ หลายเรื่องอย่างที่เราได้กราบเรียนไปกระทบกระเทือนความรู้สึกของเขา มันก็ ผลักไสเขาให้เป็นเหยื่อของกลุ่มที่มีความคิดที่ไม่ดีต่อประเทศชาติ ฉะนั้นวันนี้ต้อง

ย้อนกลับมาในส่วนของแนวทางของความสมานฉันท์ การมีส่วนร่วม การยอมรับความหลากหลายในวิถีชีวิตและการเคารพสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน และสำคัญที่สุดครับ อะไรก็ตามที่จะเป็นเงื่อนไขที่นำไปสู่ความแตกแยกต้องขจัดให้หมด กระผมกราบเรียนสิ่งนี้ เพราะว่ามันนอกเหนือจากความรู้สึกน้อยอกน้อยใจแล้วนี่ท่านประธานครับ สิ่งที่กระผมสัมผัสอยู่ในสังคมข่าวสารของเราน่าเป็นห่วง กระผมกราบเรียนว่าถ้าท่านนายกจะกรุณาปรับท่าทีครับ ท่านประธานครับ ระมัดระวังในเรื่องของคำพูดที่ไปกระทบกระเทือนกับความเชื่อทางศาสนาบ้าง ที่ทำให้การมองประชาชนคนไทยด้วยกันเอง กลับกลายเป็นความหวาดระแวง กลับกลายเป็นความไม่มีความไว้วางใจกัน นี่ถ้า หลีกเลียงได้จะเป็นส่วนสำคัญในการเริ่มต้นใหม่ของการแก้ไขปัญา แล้วกระผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังทุกหน่วยงานเลยครับ ช่วยกันดูแลเถอะครับ วันนี้สิ่งที่มันน่ากลัวคือไม่ใช่แค่ช่องว่างระหว่างรัฐกับประชาชน แต่สิ่งที่น่ากลัวคือความแตกแยกที่เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนเอง กระผมเห็นการแสดงความคิดเห็นใน เว็บไซต์ (Web site) ต่าง ๆ เวลาที่มีข่าวคราวเกี่ยวกับเรื่อง ๓ จังหวัดแล้วกระผมเป็นห่วงจริง ๆ ว่าช่องว่างตรงนี้ความแตกแยกตรงนี้ครับ กำลังลุกลามออกไป ฉะนั้นกระผมกราบเรียนว่าขอให้ทุกฝ่ายได้เข้าใจเถอะครับว่า ข้อเสนอแนะความคิดที่แตกต่างจากรัฐบาลไม่ได้มีเจตนาที่จะไปเข้าข้างใครเลย ต้องหยุดความคิดว่าถ้าพูดไม่เหมือนรัฐบาลแปลว่าอยู่ข้างโจร ต้องเลิกความคิดว่ามันมีสองทางเท่านั้น อยู่ข้างโจรหรืออยู่ข้างรัฐบาล อยู่ข้างโจรหรืออยู่ข้างผู้บริสุทธิ์ ท่านนายกเองก็สัมภาษณ์วันก่อน เวลานั้นนักวิชาการเขาเสนอแนะว่าทำไมไม่ห่วงแต่โจรไม่ห่วงผู้บริสุทธิ์ ไม่จริงครับ เขาห่วงผู้บริสุทธิ์ครับ ว่าจะเป็นเหยื่อรายต่อไปของนโยบายที่ผิดพลาดเขาถึงพูด -----

สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่จำเป็นต้องทำ และกระผมกราบเรียนว่าข้อเสนอที่จะมีโดยละเอียดของพรรคประชาธิปัตย์นั้นคงจะนำเสนอในสัปดาห์หน้า และที่จริงในช่วงก่อนการเลือกตั้งเราเคยไปทำสิ่งที่เรียกว่า คำประกาศปัตตานี ที่เรียกอย่างนี้เพราะว่าท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้นำคณะลงไประดมความคิดเห็นแล้วก็ประกาศเจตนารมณ์ที่โรงแรม ซี เอส ปัตตานี ก็จึงใช้คำว่า คำประกาศปัตตานี ซึ่งจะมโนนโยบายที่ครอบคลุมหลายด้าน ถ้าท่านบอกว่านโยบายของพรรคไทยรักไทยเป็นเสมือนสัญญาประชาคมที่เมื่อได้รับการเลือกตั้งมาทั่วประเทศก็ต้องเอามาใช้ ก็อาจจะมีคนมองว่านโยบายของพรรคประชาธิปัตย์น่าจะเป็นสิ่งที่ท่านได้กรุณาเข้าไปด้วยในการที่จะทำให้การบริหารบ้านเมืองนั้นสมเจตนารมณ์ของคนใน ๓ จังหวัด แต่วันนี้สิ่งที่กระผมกราบเรียนเบื้องต้นในเชิงข้อเสนอคือ ๑. วันนี้ต้องส่งสัญญาณชัดเจนว่านโยบายเปลี่ยนจริง ๆ ถ้าจะเอาตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ที่แถลงวันนี้ได้ครับ กระผมคิดว่าเป็นแนวนโยบายที่ดี แต่ต้องให้ความมั่นใจว่านี่คือสิ่งที่จะทำต่อไปและหลายสิ่งหลายอย่างที่เคยทำ หยุดทำ กระผมย้ำสิ่งนี้เพราะว่าในช่วงรอยต่อของรัฐบาล ปราบกฏว่ารัฐบาลมีความคิดหรือเสนอนโยบายเพิ่มเติมมาอีก ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ซึ่งตอนหลังอาจจะบอกว่าไม่ได้เป็นนโยบายแล้วเป็นเพียงแนวคิด ก็คือเรื่องของการแบ่งสีแบ่งโซน แล้วไปโยงกับงบประมาณ ท่านนายกเดินทางไปภาคใต้ไปประกาศครับ สีแดง สีเหลือง สีเขียว แล้วก็บอกว่าสีแดงให้งบประมาณไม่ได้ ซึ่งตอนหลังก็มาขยายความว่าอาจจะเป็น SML ไม่ใช่เงินงบประมาณทั่วไป แต่บอกให้ไม่ได้ ให้ไปแล้วเดี๋ยวไปซื้อโทรศัพท์มือถือไปก่อการร้าย แต่ว่าคำพูดท่านถ้าไม่เลิกแดงก็ไม่เลิกจน อย่างนี้กระทบกระเทือน สร้างความรู้สึกที่ไม่ดีครับ ทำให้การแก้ปัญหาทำได้ยากครับ ถ้ามองว่าแบ่งสีเขาแบ่งกันใหม่ ท่านก็เคยให้สัมภาษณ์ว่าที่จริงพวกก่อการร้ายเขาแบ่งอยู่แล้วท่านใช้คำว่า โจรเขาแบ่งอยู่แล้ว โจรทำได้ครับ แต่คนเป็นรัฐบาล หัวหน้ารัฐบาลไม่พึงทำ เพราะว่าการแบ่งสี แบ่งโซน (Zone) ถ้าจะเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเป็นการภายในคือให้หน่วยงานที่เขารับผิดชอบเขาได้รับทราบความรุนแรงของสถานการณ์ของปัญหาอย่างนั้นทำได้ครับ แต่ว่าถ้าเอามาเป็นเงื่อนไขเพื่อแบ่งแยกเลือกปฏิบัติต่อประชาชนทั่วไป อย่างนั้นไม่พึงกระทำ เพื่อเป็นการส่งสัญญาณความชัดเจนของการเปลี่ยนแปลงนโยบายกระผมอยากจะยืนยันรัฐบาลลูกชิ้นใน ๓ วันนี้ครับ ประกาศเลยว่าเลิก

คิดแล้วการที่จะแบ่งโซนแล้วเอาไปผูกกับงบประมาณแผ่นดิน นั้นจะเป็นตัวที่สร้างความ
เชื่อถือ สร้างการยืนยันว่านโยบายตรงนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ถูกต้องมาก
ขึ้น

เรื่องที่ ๒ ที่ได้มีการอนุมัติไปก็คือการจัดตั้งกองพลพัฒนา จะมีกำลังพล
เข้าไปประมาณ ๑๒,๐๐๐ นาย ในช่วง ๔ ปีข้างหน้า งบประมาณมากทีเดียวครับ กระผม
กราบเรียนว่าอันนี้ก็เป็นสิทธิของรัฐบาล แล้วก็เป็นเรื่องที่จะต้องใช้อุดมการณ์อย่างดีว่า
อยากจะเดินหน้าต่อ -----

แต่ถ้าจะเดินหน้าต่อไป กระผมก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ๑. คงไม่ใช่ส่งกองกำลังเข้าไปเพิ่ม เพราะปัจจุบันก็มีกองกำลังอยู่ที่นั่นประมาณ ๑๐,๐๐๐ คนอยู่แล้ว เพียงแต่เขามีปัญหาว่าเขาเหมือนกับเป็นชุดเฉพาะกิจหมุนเวียนกันไปทุก ๓ เดือน ทุก ๖ เดือน แล้วก็เกิดปัญหาว่ากว่าจะไปทำความเข้าใจ กว่าจะไปสร้างความสัมพันธ์กับพี่น้องในพื้นที่ก็อาจจะต้องย้ายกลับออกมาแล้ว ถ้าจะบอกว่าเอาตัวนี้ไปทดแทนให้เกิดความต่อเนื่องก็คงไม่เป็นไรครับ แต่ประการที่ ๒ ที่กระผมอยากให้ชัดเจนก็คือว่า เราคงไม่มีเป้าหมายว่าจะมีกองกำลังอย่างนี้เป็นการถาวรและเพิ่มมากขึ้น ๆ สิ่งสำคัญคือเราต้องตั้งเป้าว่าพื้นที่ตรงนั้นสงบเพียงพอแม้ไม่มีกองกำลังนี้ ไม่ใช่สงบเพราะมีกองกำลังอยู่ตรงนั้น ตรงอยู่ตรงนั้น กระผมไป ๓ จังหวัด ต้องมีเจ้าหน้าที่ติดอาวุธทุกสี่แยก ถ้าเราตั้งเป้าว่ามีอย่างนี้ตลอดไป แต่เหตุการณ์สงบหน่อยเราตั้งเป้าผิด เราต้องพยายามหาแนวทางที่จะสร้างความสงบโดยไม่ต้องมีกองกำลังเหล่านี้ แต่กองกำลังตรงนี้สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างมาก กระผมพูดก็เพื่อไม่ให้บรรดากำลังพลเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงน้อยใจ เพราะกระผมทราบความรู้สึกเขาเช่นเดียวกันครับ จำนวนมากส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดตั้งใจดี เหน็ดเหนื่อย เสียภัย แต่ว่าพนโยบายมันทำให้เกิดช่องว่างความไม่เข้าใจกันหลายครั้งเขาท้อแท้ เพราะในขณะที่เขาเสียภัยเสียเพื่อนก็มี บางทีเขากลับถูกตำหนิซ้ำจากประชาชน กระผมจึงกราบเรียนว่าถ้าจะเป็นกองพลพัฒนา กระผมเสนอเลยครับ รัฐบาลต้องมีโครงการการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมชัดเจนเลย ที่จะให้ทุกฝ่ายมั่นใจว่าภารกิจหลักของกองกำลังส่วนนี้คือการพัฒนา คือการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานหรืออะไรก็แล้วแต่ และเพื่อเป็นการส่งสัญญาณนะครับว่านโยบายตรงนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงจริง ๆ กระผมกราบเรียนเสนอเลยว่าหน่วยงานที่ทำงานทางด้านนี้ในทุกระดับครับ ท่านจะไม่มีความคิดในเรื่อง ศอ.บต. แต่ว่าท่านอาจจะมี กอ.สสส.จชต. หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่เพื่อเป็นการส่งสัญญาณว่าหน่วยงานนี้ทำอะไร เคารพหลักการ มีส่วนร่วมหลัก บูรณาการอย่างแท้จริง กระผมคิดว่าสิ่งหนึ่งซึ่งท่านทำได้ในเชิงสัญญา ในเชิงสัญลักษณ์ก็คือว่า ขอว่ามีพลเรือนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดหรือผู้บังคับบัญชาร่วม ตรงนี้จะช่วยลดความกลัว ความหวาดระแวง เพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่อไป ส่วนประเด็นรายละเอียดข้อเสนออื่น ๆ ในเรื่องของการศึกษาการพัฒนาอาชีพก็เป็นเรื่องที่

กระผมกราบเรียนว่าจะไว้ว่ากันในโอกาสต่อไป แต่ก่อนที่กระผมจะผ่านประเด็นในเรื่องของ ๓ จังหวัดไปครับ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่า เหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๗ ได้สร้างบาดแผลในใจของพี่น้องประชาชนจำนวนมากไม่น้อยเมื่อท่านได้ยืนยันแล้วว่าต่อไปนี่ท่านจะใช้แนวทางของกฎหมายการอำนวยความสะดวกขอให้ทำอย่างจริงจัง กระผมมีโอกาสพาคณะไปแล้วก็มีประชาชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้ต้องหาสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ตากใบ เขายืนยันว่าวันนั้นพูดง่าย ๆ เป็นไทยมุงครับ จะถูกจับแล้วก็ถูกงูใจให้สารภาพแล้วก็คดีก็ยังติดตัวถึงทุกวันนี้ อยากให้เร่งคลี่คลายคดีเหล่านี้แล้วก็ขจัดเงื่อนไขที่จะไปสร้างความยากลำบาก เช่น ตอนนี้ก็มีข่าวว่าจะต้องเอาตัวเข้ามาขึ้นศาลหรือมาดำเนินคดีที่กรุงเทพฯ กระผมพูดสิ่งนี้เพราะว่าเมื่อพูดคุยก็น่าจะมีประโยชน์ที่น่ากลัวครับ คือบางรายพูดว่า ในชีวิตไม่เคยคิดต่อต้านรัฐ ไม่เคยคิดแบ่งแยกดินแดนแต่ต่อไปนี่ไม่แน่ว่าพูดตรงไปตรงมาสารภาพอย่างนั้นเลยครับ นี่คือนี่ที่กระผมกราบเรียนขอให้ได้เร่งแก้ไขและเหตุการณ์ทั้งหลายที่ยังเป็นที่เคลือบแคลงใจนั้นขอกราบเรียนว่าขอให้รัฐบาลให้ความสำคัญจริง ๆ เพราะว่าสิ่งหนึ่งซึ่งกระผมกราบเรียนเตือนไว้ก็คือว่าเราต้องระมัดระวังไม่ให้ปัญหานี้กลายเป็นปัญหาในระดับนานาชาติ แต่ต่างประเทศเขาก็รับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งอาจจะไม่เหมือนกับประเทศไทย ก็ขอกราบเรียนว่ากระทรวงการต่างประเทศคงจะมีภาระพอสมควร ขอให้ใช้วิธีการในทางการทูต กลไกต่าง ๆ เรามีอยู่นะครับในการที่จะดำเนินการเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีในประชาคมโลก

ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องที่ ๒ ที่เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนก็คือว่า ในเรื่องของพื้นที่ที่ประสบภัยจากสึนามิ เพราะเรื่องนี้ก็กระทบกระเทือนจิตใจของคนไทยเช่นเดียวกัน รัฐบาลเขียนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับตรงนี้ไว้แค่ ๒ ส่วนนะครับ

ส่วนที่ ๑ ก็คือว่า เขียนในเรื่องของการที่จะฟื้นฟูพื้นที่การท่องเที่ยว โดยเฉพาะชายฝั่งทะเลอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ และส่วนที่ ๒ ก็คือเขียนในเรื่องของการที่จะสร้างระบบเตือนภัยต่อไปในอนาคต แต่ที่กระผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในพื้นที่ขณะนี้สภาพความเป็นอยู่ของผู้ได้ผลกระทบยังมีปัญหาอยู่มากครับ มีทั้งปัญหาเฉพาะหน้า ความล่าช้าหรือการไม่ตรงจุดของความช่วยเหลือ อันนี้ก็ยังมี และก็มีปัญหาที่หลากหลายแทรกซ้อนเข้ามามากมายครับ แต่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนเป็นพิเศษก็คือว่า เรื่องที่อยู่อาศัย คือกระผมเข้าใจดีว่าเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องเร่งฟื้นฟูนะครับ เพราะว่าตอนนี้ก็เริ่มมีการสำรวจมาแล้วว่า ความตั้งใจของชาวต่างชาติที่จะกลับเข้ามาในพื้นที่ได้รับผลกระทบอยู่พอสมควร แล้วก็ระบบเตือนภัยก็เป็นสิ่งที่ต้องเร่งทำนะครับ แต่ว่าขอความกรุณาอย่าเข้าใจว่า ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ประสบภัยมันผ่านไปแล้ว กระผมไปคุระบุรี ยังมีประชาชนซึ่งอยู่ในเต็นท์ ไม่มีแม้แต่บ้านชั่วคราว ยังอยู่ในเต็นท์อยู่ อยู่ที่วัด แต่ว่าอาจจะเป็นเรื่องที่ได้แย้งไม่ตรงกัน เพราะว่าทางการไปตัดสินใจว่าเขาไม่ได้รับผลกระทบ แต่จริง ๆ แล้วชุมชนเขาไม่กล้าในการที่จะกลับไปใช้ชีวิตชีวิตอย่างเดิม ก็อยู่ในเต็นท์ ที่อยู่อาศัยที่เป็นที่ถาวร ยิ่งเป็นปัญหาหนัก คณะกรรมการที่ใช้ชื่อว่า พิจารณาสีทธิ ก็ไปออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสร้างบ้านถาวร ก็ปรากฏตามความเป็นจริงของระเบียบว่า ถ้าไม่มีที่ของตัวเอง ยาก ไม่ได้รับสิทธิ แต่ว่าความเป็นจริงตรงนั้นปรากฏว่า มีที่จำนวนมากครับยังอยู่ในระหว่างของการพิพาท หรือบางที่ปรากฏว่าคลื่นซัดหายไปหมดเลย แต่ว่าท้องถิ่นรัฐก็ไม่กล้าเข้าไปถมนะครับ เพราะว่ามันไม่ใช่ที่ของสาธารณะอย่างนี้เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้บางทีเรานึกว่าข่าวสารเรื่องนี้มันจบไปแล้ว มันยังไม่มีอยู่ แต่ว่ามีมากครับ แล้วเป็นความเดือดร้อนจริง ๆ ซึ่งต้องขอให้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ กระผมกราบเรียนว่า เล็ก ๆ น้อย ๆ ยังมีอยู่เยอะเลยครับ บ้านหายไปแล้วยังถูกเก็บค่าไฟฟ้า เก็บค่าโทรศัพท์

อยู่ทุกเดือน ญาติพี่น้องสูญหายไปแต่ทำไมพบศพก็ไม่สามารถที่จะได้รับการช่วยเหลือได้
เพราะว่ายังไม่สามารถยืนยันได้ว่าได้เสียชีวิตแล้ว กระผมเคยเสนอไว้ในตอนที่เหตุการณ์
เกิดใหม่ ๆ นะครับ บอกที่จริงอยากให้รัฐบาลตั้งองค์กรพิเศษขึ้นมาเรื่องนี้ ให้เป็น
ศูนย์บริการครบวงจรไปเลย ทำหลายอย่าง อย่างที่หนึ่งคือสำรวจความต้องการและ
สามารถจับคู่กับผู้ที่อยากจะช่วยเหลือ -----

ท่านประธานก็เห็นว่าที่ผ่านมาคนไทยทั้งประเทศมีน้ำใจจริง ๆ ให้พี่น้องที่ประสบภัย แต่ว่าอย่างที่ผมกราบเรียนก็คือว่าตอนนี้ลงไปเขาบอก ๘๐ กว่าวันแล้วเห็นคนบริจาคเงินมากมาย แต่ว่ายังไม่ขยับที่จะไปตอบสนองความต้องการของเขา ผมก็ไปตามดูครับ ก็พบความเป็นจริงว่าเงินบริจาคทั้งหมดต้องเข้าไปอยู่ในธนาคารออมสิน สาขาทำเนียบรัฐบาล และเพิ่ง ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาเองที่ได้มีการส่งการไปให้ผู้นำของท้องถิ่นหรือชุมชนไปจัดการประชุมเพื่อที่จะขอความช่วยเหลือมา ซึ่งล่าช้าครับอันนี้ เพราะฉะนั้นศูนย์บริการที่ครบวงจรที่จะต้องช่วยเหลือให้คำปรึกษาในหลาย ๆ เรื่องที่ต่อเนื่องนะครับ เพราะจะมีกลุ่มคนที่เดือดร้อนไม่เหมือนกัน ผู้ประกอบการเองก็ต้องการคำปรึกษาในเรื่องของการเงินการลงทุน มีเด็กกำพร้า มีผู้สูงอายุ นะครับ เราต้องการองค์กรที่สามารถทำตรงนี้ได้เป็นบริการที่ประชาชนไปหาได้ชัดเจนครับไม่ต้องโยนไปที่ไหนอีก แล้วก็เร่งแก้ไขสิ่งนี้ ส่วนสิ่งสำคัญที่ตามมาท่านประธานครับ ก็คือการกลับคืนสู่วิถีชีวิตเดิมซึ่งจะมีปัญหามาก เพราะว่าตอนนี้ที่ดินแถวนั้นมีข้อพิพาทไปหมด ถ้าหากเราไปยึดเอาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจะมีคนจำนวนมาก ชุมชนจำนวนมากครับซึ่งวิถีชีวิตได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ขอกราบเรียนเพื่อเสนอว่านโยบายของการฟื้นฟูตรงนี้ครับขอให้ยึดวิถีชีวิตของประชาชนและชาวบ้านเป็นสำคัญที่สุด ขอความกรุณาอย่าใช้โอกาสนี้ครับเหมือนกับการไล่ที่เวลาเกิดภัยพิบัติ เวลาเกิดอุบัติเหตุอุบัติภัยขึ้นก็กราบเรียนท่านประธานไว้ในส่วนของสีนามินะครับ

ส่วนปัญหาเฉพาะหน้าอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของภัยแล้งนั้น ผมกราบเรียนว่าคงไม่รบกวนเวลาของท่านประธานรัฐสภามากนักนะครับ แต่ก็อยากจะขอถือโอกาสนี้เรียนท่านประธานว่าทุกฝ่ายรวมทั้งพรรคฝ่ายค้านก็ยินดีเต็มที่นะครับ ตรงไหนที่จะสามารถช่วยท่านได้ในเรื่องของการสำรวจความเดือดร้อนประสานงานเพื่อขอรับความช่วยเหลือ แต่ว่าสิ่งที่จะเห็นชัดเจนก็คือว่าการแถลงสถานการณ์ข้อมูลที่เป็นเอกภาพเป็นระบบว่า วันนี้สถานการณ์น้ำเป็นอย่างไร ลำดับความสำคัญของการจัดสรรคือเรื่องของอุปโภคบริโภคมีเพียงพอจนถึงวันที่เท่าไร ที่ขาดแคลนจะสามารถขอรับความช่วยเหลืออย่างไร แล้วก็จะสามารถเข้าไปดำเนินการตรงไหนที่เป็นมาตรการเฉพาะหน้าซ่อมแซมแหล่งน้ำที่เคยมีอยู่ หรือจะลงทุนใหม่ก็ว่ากันไป ส่วนในเรื่องของการเกษตรนั้น

ก็ขอให้มีการคาดการณ์ล่วงหน้าได้ครับว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นที่จุดไหนอย่างไร แล้วก็
คงมีมาตรการที่ตามเข้าไปช่วยเหลือ สำหรับระยะยาวนั้นก็คงไม่เห็นต่างกันหรือครับที่ได้
พูดถึงว่า ต่อไปนี้ก็คงจะมีการบริหารจัดการลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบก็คงเป็นสิ่งที่ทุกฝ่าย
สนับสนุน เพียงแต่ว่าคงจะมีทางเลือกเหมือนกันในการลงทุนจะเป็นระบบท่อส่วนหนึ่ง
จะเป็นระบบหลัก จะเป็นแหล่งเก็บน้ำ ซึ่งจะต้องมาถกเถียงเหมือนกันว่าเป็นโครงการ
ขนาดใหญ่หรือขนาดย่อมมีผลกระทบต่อระบบนิเวศต่อวิถีชีวิตมากน้อยแค่ไหน สิ่งเหล่านี้
ก็คงจะต้องมาพิจารณาให้รอบด้านต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอที่จะมาถึงเรื่องของนโยบายในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ในคำอธิบายการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ผ่านมา มันมีข้อความใน
คำแถลงที่บอกว่ารัฐบาลได้ปรับนโยบายยุทธศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ
สิ่งหนึ่งที่ท่านยืนยันก็คือว่า เราผ่านพ้นจากวิกฤติมาเพราะว่าเราเลิกความคิดที่จะไป
พึ่งพาต่างประเทศสูงเหมือนเมื่อก่อน แล้วก็มาพูดถึงการดูแลเศรษฐกิจระดับรากหญ้ากับ
สังคมผู้ประกอบการรายย่อยนะครับ -----

กระผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้จะครับว่าอย่างน้อย ๑ ปัญหาที่เราเห็นชัดเจนเลยครับว่าเรายังหลีกเลี่ยงการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจระหว่างประเทศไม่ได้ก็คือเรื่องของน้ำมัน เรื่องของน้ำมัน ท่านประธานครับ เมื่อเข้าก็คงเป็นข่าวคราว เพราะว่าการตัดสินใจของท่านนายกที่จะขึ้นราคา ๓ บาท ก็ได้ดำเนินการไปเมื่อคืนนี้ ก็กราบเรียนว่าความจริงก็ถือว่ารัฐบาลก็พยายามให้คนยอมรับเรื่องของ ๓ บาท ได้ดีพอสมควรนะครับ เพราะว่ามีการออกข่าวมาที่ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งก็ไม่ตกอกตกใจ แต่ว่าบางส่วนนั้นก็คงหลีกเลี่ยงได้ยาก แต่ประเด็นที่กระผมจะต้องกราบเรียนในเรื่องของน้ำมันก็เพื่อที่จะให้มองเห็นว่าสภาพปัญหานี้และวิธีการบริหารนโยบายที่ผ่านมานั้นควรจะเป็นบทเรียนสำหรับอนาคตของการบริหารเรื่องนี้และการบริหารเศรษฐกิจ ไม่มีใครปฏิเสธหรือครับว่าปัญหาราคาน้ำมันมันเริ่มต้นจากปัจจัยภายนอก ราคาน้ำมันดิบที่มันพุ่งสูงขึ้นไปเมื่อเราต้องนำเข้าน้ำมันเกือบทั้งหมดมันก็มากระทบต่อราคาน้ำมันในประเทศ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเราต้องยอมรับและบอกกับประชาชนก็คือว่าความยุ่งยากและความซับซ้อนของปัญหานี้มันสืบเนื่องมาจากมาตรการของรัฐบาลด้วย เพราะว่าเมื่อปีที่แล้วรัฐบาลได้เริ่มต้นมาตรการเรื่องของการตรึงราคา วิธีการคือไม่ปล่อยให้ราคาขายปลีกสะท้อนความเป็นจริงและความเปลี่ยนแปลงในตลาดโลก ถ้ารัฐบาลจำเป็นต้องชดเชยก็กู้ยืมเงินเข้ามาแล้วก็ชดเชย โดยคนที่เป็นหนี้ก็คือกองทุนน้ำมันซึ่งก็เป็นกองทุนของรัฐนั่นเอง กระผมเข้าใจในเจตนาที่ดีนะครับ แล้วก็เข้าใจว่าหลังจากเกิดเหตุการณ์ ๑๑ กันยายน รัฐบาลก็เคยใช้แนวทางนี้ เพราะว่าราคาน้ำมันพุ่งสูงขึ้นไปชั่วคราวก็ดูจะเป็นแนวทางที่ดีที่ช่วยลดภาระของประชาชนได้ แต่เมื่อปี ๒๕๔๗ เริ่มต้นมาใช้อีกครั้งหนึ่ง กระผมเป็นคนเตือนว่ามาตรการนี้ใช้ได้เฉพาะถ้าเรามั่นใจว่าการพุ่งสูงขึ้นไปชั่วคราวก็ดูจะเป็นเรื่องชั่วคราว ทำไประยะหนึ่งราคาน้ำมันมันลดลงเราก็สามารถที่จะหาเงินมาชดเชยตรงนั้นได้เรื่องก็จบกันไป แต่ว่าทีนี้นี้เป็นการประเมินสถานการณ์ที่ผิด เพราะฉะนั้นราคาเมื่อขึ้นไปแล้วราคาในตลาดโลกขึ้นไปแล้วและมันไม่ลงและเพิ่มมากขึ้น ๆ รัฐบาลพยายามตรึงก็สะสมหนี้ให้กับกองทุนน้ำมันเป็นภาระมากขึ้น ๆ กระผมก็เข้าใจนะครับว่าจะไปคาดหวังให้รัฐบาลเก่งตลาดถูกตลอดเวลาคงไม่ได้ แต่ท่านต้องยอมรับความจริงนะครับว่า พอถึงกลางปีที่แล้วท่านทราบแล้ว ท่านทราบแล้วว่ามันไปต่อไปไม่ได้ สิ่งแรกที่ท่านยอมทำก็คือปล่อยให้

เบนซินไปก่อน แต่ว่าดีเซลต้องกราบเรียนว่าไม่ยอมทำ กระผมว่าเป็นเรื่องการเมืองล้วน ๆ
เลยครับ ไม่มีเหตุผลเลยวันนั้นว่าเมื่อประเมินสถานการณ์แล้วว่าไปไม่ได้จะบอกว่าขอมา
ขึ้นเดือนมีนาคม นอกจากเหตุผลเดียวว่ามันจะมีการเลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์ ตรงนี้
ครับที่กระผมจำเป็นต้องย้ากับท่านประธาน เพราะว่าท่านนายกเป็นคนหนึ่งซึ่งพูดเสมอว่า
อย่าเอการเมืองมาเป็นตัวทำให้การบริหารเสีย อันนี้รูปธรรมที่สุด รูปธรรมที่สุดที่ทำให้
วันนี้กองทุนน้ำมันจึงมีหนี้สะสมไว้แล้วว่า ๗๖,๐๐๐ ล้านบาท และที่ขึ้นไปเมื่อวาน
๓ บาท ท่านก็ต้องบอกพี่น้องประชาชนด้วยว่ายังต้องตรึงราคา โดยต้องเอาเงินเข้าไป
ชดเชยอยู่อีกประมาณลิตรละ ๓ บาท แต่ว่าท่านก็พยายามพูดว่าครั้งสุดท้ายแล้ว
เว้นเสียแต่ว่าราคาน้ำมันดิบเกิน ๕๐ เหรียญ ที่จริงถึงราคาน้ำมันดิบเป็นอย่างนี้ช่องว่างก็
ยังมีอยู่ลิตรละ ๓ บาทกว่า ๆ หนี้ก็ยังสะสมไปเรื่อย ๆ ๗๖,๐๐๐ ล้านบาท ไม่น้อยนะครับ
ถ้าพูดถึงพี่น้องในชนบทนี้บอกได้เลยว่า ๗๖,๐๐๐ ล้านบาท ได้กองทุนหมู่บ้านอีกหมู่บ้าน
ละ ๑ ล้านบาทนะครับ พูดกับพี่น้องชาวกรุงเทพฯ บอกได้รถได้ดินอีกสายหนึ่งนะครับ แต่
ว่ายังสะสมอยู่ -----

ฉะนั้นปัญหานี้ก็ยังแก้ไม่จบ ยังมีช่องว่างอยู่อีก ๓ บาท ยังมีหนี้สำหรับพวกเราทุกคนในอนาคตอีก เขาคาดการณ์กันว่าจะวิ่งไปถึง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กระผมกราบเรียนว่าอยากจะขอเสนอแนะครับว่าทำอย่างไรแก้ปัญหามันจบแล้วก็สร้างความโปร่งใสในระบบทำอย่างไรกำหนดไปเลยครับว่ามาตรการที่รัฐบาลทำมาแล้วก็ผิดพลาดก็จะเลิก แต่ว่าจะเลิกในกรอบเวลาที่คิดว่าเหมาะสม แต่ไม่ควรจะเกิน สมมุติว่าประกาศว่าครึ่งปีจากนี้ไปแต่ภาระของพี่น้องประชาชนที่จะเกิดขึ้นถ้าจะมีการลดตัวรัฐบาลสามารถที่จะแก้ได้ นะครับ ๑. ก็คือว่ารัฐบาลยังเก็บภาษีสรรพสามิตอยู่ลดลด ๒ บาท ๓๐ สตางค์ กระผมคิดว่าวันนี้ทำให้มันโปร่งใสตรงไปตรงมาเถอะครับ ถ้าไม่อย่างนั้น น้ำมันขึ้น อยากจะให้มันลดตัวขึ้นไปรัฐบาลก็ยกเว้นหรือลดการเก็บตรงนี้เสีย แล้วสร้างวินัยให้ทุกฝ่าย สร้างวินัยให้รัฐบาลเองด้วยที่จะบอกตัวเองว่าทุกบาททุกสตางค์ที่เข้าไปสู่รัฐต้องยอมรับภาระที่รายได้ตัวเองน้อยลง อยากให้ทำสิ่งนี้ครับ แล้วก็อยากให้ลองกลับไปดูว่าจริง ๆ แล้วการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนนั้นต้องมีเยอะแยะพอสมควร เช่น กลุ่มประมงเขาเดือดร้อนเป็นพิเศษ เพราะมันเป็นต้นทุนหลักของการประกอบอาชีพ การประกอบธุรกิจของเขาอย่างนี้ก็ต้องมีมาตรการพิเศษ เพราะว่าตามจริงแล้ว ถ้าเกินลดลด ๑๓ บาท เขาก็อยู่ยาก ค่าขนส่งก็เป็นปัญหาเป็นพิเศษ อย่างนี้เป็นต้นครับ กระผมกราบเรียนว่าเสนอสิ่งนี้เพื่อทำอย่างไรเราช่วยกันขจัดความไม่แน่นอน เราช่วยขจัดปัจจัยที่อาจจะเป็นการเมือง หรือดุลยพินิจหรือการตัดสินใจซึ่งจะมีผลกระทบแล้วผูกพันต่อไป แล้วหนี้ที่จะสะสม ๗๐,๐๐๐ ไปถึง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เช่นเดียวกันครับ อย่าได้ใช้วิธีที่แปลงหนี้จากแบบหนึ่งไปอีกรูปแบบหนึ่ง แต่ภาระก็ยังคงอยู่กับประชาชน อย่าไปรบกวนเงินที่เคยใช้ในการอุดหนุนเรื่องของก๊าซหุงต้ม นะครับ เพราะจะเป็นการไปซ้ำเติมพี่น้องคนยากคนจนประชาชนครัวเรือนทั่วไป แต่กระผมว่าดีที่สุดที่สุด วันนี้ รัฐบาลก็บอกเองว่าจัดเก็บรายได้เกินมา ๕ เดือนเกินเป้ามา ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทั้งปีเห็นบอกว่าประมาณการไว้คร่าว ๆ ว่าน่าจะเกินสัก ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ต้องคิดเอาไปใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายที่ไหนหรอกครับ แต่ว่าชัดเจนหนี้ที่ได้ก่อขึ้นให้กองทุนน้ำมัน นะครับ ส่วนในระยะยาวก็กราบเรียนว่าคงจะต้องไปไล่ดูนะ ครับ รัฐบาลก็เขียนเป็นนโยบายอยู่แล้วเรื่องของพลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน เรื่องของการที่จะให้ฝ่ายต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการรับภาระมากขึ้น นะครับ กระผมกราบเรียน

ว่าน่าจะศึกษา แนวทางที่ผู้ประกอบการทั้งหลายในธุรกิจน้ำมันและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยดูแลด้วย เพราะว่าในยามที่ราคาน้ำมันแพงธุรกิจเหล่านี้ก็มีกำไรมากพอสมควร อาจจะไม่ใช้ตัวเลขกำไรจากน้ำมันโดยตรงอาจจะเป็นปิโตรเคมีหรืออะไร แต่ว่าก็สัมพันธ์กับการที่ราคาน้ำมันแพงและพี่น้องประชาชนต้องรับภาระ ท่านประธานที่เคารพครับ น้ำมันเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งในเรื่องของปัญหาการบริหารเศรษฐกิจที่กระผมจะได้กราบเรียนที่อยากจะย้ำก็คือว่าสถานการณ์ของเศรษฐกิจวันนี้ถ้าอ่านจากคำแถลงเสมือนกับว่าแข็งแรงเพียงพอที่จะคิดอ่านทำอะไรก็ได้ แต่ความจริงตัวเลขภาวะเศรษฐกิจที่เป็นเศรษฐกิจมหภาคหลายตัวยังน่าเป็นห่วงอยู่ ประการแรกเลย เราก็อยู่ในภาวะที่เริ่มเห็นสัญญาณของการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งเข้าใจได้เพราะปัจจัยหลายปัจจัยเหลือเกินทั้งน้ำมัน ทั้งเรื่องของปัญหาหลายต่อหลายปัญหาที่เป็นปัจจัยจากเศรษฐกิจภายนอก จะเห็นว่าดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมก็ชะลอตัวลงมามาก การใช้จ่ายในเรื่องของการอุปโภค บริโภคก็ติดลบนะครับเดือนแรกของปีนี้ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคก็ดูจะ ลดลงอย่างต่อเนื่อง รายได้จากการท่องเที่ยวก็ได้รับผลกระทบมากเป็นตัวเลขที่ติดลบอยู่ แต่ว่าที่มันร้ายไปกว่าสัญญาณของการชะลอตัวทั่วไปก็คือว่า ปกติเวลาเศรษฐกิจชะลอตัวจะไม่ต้องห่วงหรือมีปัญหาในเรื่องของ เสถียรภาพมากนัก -----

พูดง่าย ๆ ถ้าเศรษฐกิจชะลอตัวก็ไม่ค่อยต้องกังวลเรื่องการขาดดุล ไม่ค่อยต้องกังวลเรื่องเงินเฟ้อ แต่ขณะนี้เราอยู่ในสถานการณ์ที่เศรษฐกิจชะลอตัวด้วย แล้วเงินเฟ้อก็กำลังไต่ขึ้นไปอยู่ในระดับประมาณอาจจะป็นร้อยละ ๓ ซึ่งมีการประมาณการกัน แต่น่าห่วงกว่านั้นก็คือว่าดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดติดลบ เราก็หวังว่าเป็นภาวะชั่วคราวในช่วงเดือนสองเดือนนั้นะครับ แต่ที่กราบเรียนไว้ก็คือว่ารัฐบาลประมาณไม่ได้ ฉะนั้นการบริหารเศรษฐกิจที่มีความมุ่งหวังจะสร้างอะไรหลายสิ่งหลายอย่างคงต้องคำนึงถึงข้อจำกัดตรงนี้ วินัยทางการเงินการคลังอย่างที่กระผมกราบเรียนละครับว่าเราเห็นว่ารัฐบาลก็เกินดุลอยู่ตัวเลขหนี้สาธารณะที่แถลงมาก็บอกว่าลดลง แต่ว่าขณะนี้หนี้ที่เป็นหนี้นอกงบประมาณหนี้ซึ่งอาจจะยังมีจำนวนไม่น้อย แต่ว่าผูกติดอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและความล้มเหลวของโครงการของรัฐอีกจำนวนไม่น้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องมีการมาบริหารจัดการ ซึ่งตรงนี้ก็ป็นภาระหนักของท่านรัฐมนตรีคลังที่จะต้องดูแลความพอดีว่าการรักษาการเติบโตกับการรักษาเสถียรภาพจะทําไปควบคู่อย่างเหมาะสมอย่างไร แต่ว่าแนวคิดที่ปรากฏอยู่ในนโยบายฉบับนี้ก็คือจะเป็นว่าอยากจะเน้นให้การลงทุนนี้ โดยเฉพาะการลงทุนภาครัฐเป็นตัวจักรสำคัญในการที่จะขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อไป มีการพูดว่าจะมีการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ประมาณ ๑.๕ ล้านล้านบาท ตรงนี้ละครับที่อยากจะให้ข้อสังเกตไว้แล้วที่ระมัดระวังก็มี ๒ ประเด็นนะครับ

๑. ก็คือว่าจะต้องดูแลให้ดีว่าการลงทุนของภาครัฐตรงนี้ไม่ไปกระทบกับการลงทุนของเอกชน แนนอนโครงการที่รัฐจะลงทุนคงไม่ไปแย่งโครงการของเอกชนนะครับ เพราะว่าเป็นโครงสร้างพื้นฐานเสียส่วนใหญ่เข้าใจว่าใน ๑.๕ ล้านล้านบาทนี้เป็นเฉพาะเรื่องรถไฟฟ้า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่าสิ่งที่กระทบกับภาคเอกชนคือแหล่งเงินทุนครับ เพราะว่ารัฐบาลก็ต้องหาวิธีการในการที่จะระดมทุนมา ซึ่งกระผมทราบว่าคิดจะใช้เงินงบประมาณเป็นส่วนน้อย แต่ต้องผสมผสานกับรายได้รัฐวิสาหกิจบวกกับเรื่องของการจัดหาเงินกู้ การจัดหาเงินกู้ถ้ารัฐบาลไม่ระวังก็คือไปแย่งแหล่งเงินของภาคเอกชน ซึ่งกระผมคิดว่าระบบเศรษฐกิจข้างหน้าถ้าเราต้องการให้มีฐานที่มั่นคงนี้เราต้องการการลงทุนเอกชนไม่น้อยไปกว่าการลงทุนของภาครัฐ

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะให้ระมัดระวังคือว่าทราบว่ามีภาระหนี้แล้ว เหมือนกันว่าโครงการที่จะลงทุน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ต้องมีส่วนของการนำเข้าสู่สินค้า หรือบริการจากต่างประเทศสูงถึงร้อยละ ๔๐ อันนี้เป็นเงินจำนวนไม่น้อยนะครับ แล้วก็จะ มีผลกระทบต่อเรื่องของดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วง ๔ ปีข้างหน้า ก็อยากจะ ฝากว่าที่กระผมกราบเรียนเบื้องต้นอย่างไรครับ ทุกเรื่องมันเชื่อมโยงมันกระทบกัน ขอให้ พิจารณาด้วยความระมัดระวัง เมื่อพูดถึงโครงการขนาดใหญ่แล้วก็ขออนุญาตนิดเดียว นะครับว่ารถไฟที่จะมีการลงทุนมากมายมหาศาลนี้ก็เป็นเรื่องที่คนกรุงเทพฯ ก็รอคอย แต่ว่าเรื่องการจราจรนี่นะครับ กรุงเทพมหานครมีบทบาทในการที่จะมาช่วยรัฐบาล ทำงานได้มาก ขอยืนยันว่ากรุงเทพมหานครซึ่งบังเอิญท่านผู้ว่าเป็นคนของพรรค ประชาธิปัตย์นี้พร้อมที่จะทำงาน แล้วก็ขอให้มั่นใจครับ อย่าหวาดระแวงกัน อะไรที่ควร จะให้ท้องถิ่นทำก็ให้ท้องถิ่นทำเถอะครับ บางเรื่องนี้พูดกันมานานแล้ว ท่านพูดถึงเรื่องของ รถประจำทางรถเมล์นี้ครับ ความจริงก็เป็นเรื่องที่ถูกกันมานานว่าจะโอนให้ทาง กทม. ไป ทำได้ไหม แล้วก็จะได้จัดให้สอดคล้องกับรถไฟกับเรื่องอื่น ๆ ก็สุดแล้วแต่ ใครจะทำไม่ สำคัญหรอกครับ แต่ว่าขอให้ร่วมมือแล้วก็ทำกันโดยไม่ต้องกังวลหวาดระแวงกัน ต้อง กราบเรียนเรื่องนี้เพราะว่ามันมีรถไฟสายหนึ่งครับซึ่งเขาทำเสร็จแล้ว ข้ามสะพานสารท รไปฝั่งธนนะครับ สร้างไปแล้ว ผมว่าท่านนายก ท่านรัฐมนตรีหรือท่านประธานก็สามารถ ที่จะไปดูได้ แต่ที่ยังไม่ได้วิ่งนี่รอรัฐบาล เพราะยังไม่อนุมัติในเรื่องของการที่จะเอารถมาวิ่ง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะไปลงทุนอีกมากมายนะครับ กทม. เขารอคำตอบตรงนี้นานาน พอสมควรครับว่าเมื่อไรรัฐบาลจึงจะอนุมัติที่จะให้เดินหน้าในส่วนนี้ เพราะว่าตัวโครงสร้าง ได้มีการก่อสร้างไปแล้ว -----

อีกนิดเดียวที่เกี่ยวกับโครงการการลงทุนขนาดใหญ่ก็คือว่า อยากให้ระมัดระวังว่าเราอย่ามาทำให้การเจริญนั้นกระจุกตัว เพราะว่าเงินจำนวนมากก็จะมาท่วมเทยอยู่กรุงเทพฯ ปริมาณพล ทั้งรถไฟฟ้า ทั้งรถเชื่อมโยงไปยังสุวรรณภูมิ ทั้งเรื่องของแหลมฉบัง ก็ขอฝากว่าช่วยไปพิจารณาโครงการที่จะให้พี่น้องประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานตรงนี้มากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนของแหลมฉบังกับสุวรรณภูมิครับ นาคิดเรื่องของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้พี่น้องชาวอีสานเชื่อมโยงเข้ามาแล้วใช้ประโยชน์ได้นะครับ อันนี้ก็ขอกราบเรียนในเรื่องของการลงทุนขนาดใหญ่ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อรัฐบาลจะมีการใช้จ่ายมากในหลาย ๆ เรื่อง กระทบขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่ามันมีโจทย์สำคัญที่จะมากระทบกระเทือนในเรื่องของกรอบของการเงินการคลังในโครงการซึ่งไม่ใช่โครงการทางด้านเศรษฐกิจโดยตรง แต่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากต่อพี่น้องประชาชน

เรื่องแรกก็คือเรื่องโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ที่กระผมหยิบตรงนี้ขึ้นมาเพราะว่ารัฐบาลเองก็ได้แถลงนโยบายว่า ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนั้น เป็นโครงการที่ได้ช่วยให้พี่น้องประชาชนนั้นสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้มากขึ้นในราคาถูก ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดี เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายก็สนับสนุนมาในเรื่องของหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แต่ขณะเดียวกันรัฐบาลก็เขียนเอาไว้คงจะยอมรับเหมือนกันแหละครับว่าจะต้องมีการปรับปรุงเรื่องของคุณภาพมาตรฐานการบริการ กระผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อที่จะย้อนกลับไปว่า ๔ ปีที่แล้วกระผมเป็นคนเตือนว่าโครงการนี้ถ้าแหล่งเงินทุนไม่เพียงพอ งบประมาณไม่เพียงพอเนี่ย จริงอยู่อาจจะสร้างความพึงพอใจในแง่ของการเข้าถึงบริการได้ แต่จะกระทบกระเทือนส่งผลกระทบต่องบบสาธารณสุขโดยรวม วันนี้ท่านไปถามบุคคลากรสาธารณสุขที่ไหนก็ได้ครับ โครงการนี้ได้ส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมความเสื่อมถอยของระบบสาธารณสุขพอสมควร เพราะงบลงทุนที่ผ่านมามีน้อยมาก และคุณภาพมาตรฐานก็ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเช่นเดียวกัน ซึ่งถ้าเดินต่อไปในแนวทางนี้ครับ นับวันก็จะทำให้เกิดระบบที่กลายเป็นระบบสองมาตรฐานแล้วก็จะแก้ไขปัญหาก็ยาก กระผมจำได้ว่าวันที่กระผมเสนอเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีในขณะนั้นก็ยืนยันว่าไม่ได้มีปัญหาเรื่องการขาดแคลนเงิน จัดสรรงบประมาณต่อหัวเท่านี้พอ เท่านั้นพอ แต่ทุกปีวิ่งไล่ตามไม่ทันครับ

เวลานี้ตัวเลขที่นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเขาใช้กันอยู่ เขาบอกว่าจะทำโครงการนี้ในระดับของมาตรฐานที่ดีได้น่าจะต้องใช้เงินไม่ต่ำกว่า ๑,๗๐๐ บาทต่อหัว นี่กระผมเอาตัวเลขที่แทบจะต่ำที่สุดแล้วนะครับ ท่านรัฐมนตรีท่านดูจะพยักหน้านะครับ ก็คงจะยอมรับว่านี่เป็นตัวเลขจริง แต่ว่ารัฐบาลจัดสรรอยู่ ๑,๓๐๐ บาท สัญญาว่าจะขยับขึ้นไปเป็น ๑,๕๐๐ บาท ถ้าเป็นอย่างนี้ปัญหาไม่จบ กระผมกราบเรียนว่าวันนี้ต้องชัดเจนครับว่า ไม่ต่ำกว่า ๑,๗๐๐ บาท นี่ต้องหามาให้ได้ ถ้ามว่ามันมีวิธีการที่จะหาอย่างไร ตรงนี้ละครับ ที่กระผมกราบเรียนว่ารัฐบาลต้องกล้าหาญ กระผมว่าวันนี้เรื่องของเหล่า บุห์รี สินค้าที่ทำลายสุขภาพนี้ท่านอย่าพูดแค่ว่าจัดสรรภาษีที่มีอยู่นี้มาให้ตรงนี้ครับ หรือไปแย่งเงินของ สสส. ท่านต้องกล้าที่จะบอกกับสังคมว่าเก็บเพิ่ม เก็บเพิ่มเพื่อเอาเงินตรงนี้มาเพื่อที่จะให้ระบบประกันสุขภาพของเราเดินต่อไปได้

ข้อที่ ๒ ก็คือว่างานกระทรวงสาธารณสุขที่ไปทำซ้ำซ้อนกับกระทรวงอื่น ๆ เยอะมากครับ โดยเฉพาะขณะนี้ที่ไปทำงานซึ่งความจริง สสส. เขาจะทำได้ดีกว่านี้แทนที่จะไปคิดว่าจะไปยุบ สสส. เอมารวมเข้ากับกระทรวงนี้กระผมคิดว่าปล่อยให้ สสส. เขาทำงานต่อไป โดยเฉพาะกับองค์กรภาคประชาชน -----

แล้วรัฐบาลสามารถประหยัดงบประมาณได้อีกหลายส่วนในส่วนของการทวงสาธารณสุข
เองครับ นอกจากนั้นในกฎหมายที่รัฐบาลไปออกไว้คือสภาชุดที่แล้วออกไว้ครับ ไปเปิด
ช่องทางว่าอาจจะไปยุบกองทุนประกันสังคมเขาเข้ามา ซึ่งตรงนี้จะปัญหามากและกั
ไม่ถูกหลักเพราะว่าเงินในกองทุนประกันสังคมนั้นไม่ใช่เงินของรัฐบาลอย่างเดียวแต่เป็น
เงินของลูกจ้างนายจ้างด้วย แต่กระผมทราบดีว่ารัฐบาลมองอยู่เพราะว่าเงินสะสมของ
กองทุนประกันสังคมนี้เยอะมาก กระผมกราบเรียนเสนอเลยครับว่าอย่าไปยุบกองทุน
ประกันสังคมครับ แต่ทำให้ระบบประกันสังคมนี้คู่ขนานไปกับระบบ ๓๐ บาทจะได้
ประโยชน์หลายทาง ๑. ก็คือทำให้มันมีระบบที่จะมีการแข่งขันและอ้างอิงกันในเรื่อง
คุณภาพมาตรฐานต้นทุนได้ด้วย แทนที่จะผูกขาดอยู่และกักระทรวงสาธารณสุขเป็นทั้ง
ผู้ซื้อผู้ให้บริการเอง เอาประกันสังคมไว้เป็นตัวอ้างอิงเป็นมาตรฐานด้วย และ ๒. กระผม
คิดว่าวิธีการเอาเงินของกองทุนประกันสังคมมาใช้ได้ดีเป็นธรรมและน่าจะเป็นประโยชน์
ก็คือว่ารัฐบาลไปพิจารณานะครับ ขยายสิทธิการรักษาพยาบาลให้ผู้เอาประกันตน
ในระบบประกันสังคมนะครับ คือให้เขาในลักษณะข้อ ๑ แกรม ๑ คือใครก็ตามที่จ่ายเงิน
สมทบเข้าประกันสังคมสามารถระบุคนอื่นคนหนึ่งจะเป็นพ่อเขา แม่เขา ลูกเขา ครอบครัว
เขาหรือใครก็ตามให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องของการรักษาพยาบาลจากกองทุน
ประกันสังคมได้ ตรงนี้เขาศึกษามาแล้วครับว่าเงินเพียงพอ อย่างนี้ก็จะแบ่งเบา ภาระคน
ไปอีกประมาณ ๖ - ๗ ล้านคนออกจากระบบ ๓๐ บาทมาอยู่ระบบประกันสังคม กระผม
กราบเรียนว่าถ้าทำอย่างนี้นะครับจะทำให้ความเป็นไปได้ที่โครงการ ๓๐ บาทจะเดิน
ต่อไปมีคุณภาพอย่างที่รัฐบาลได้แถลงตั้งเป็นเป้าหมายไว้ก็จะมีอยู่ แล้วก็น่าจะเป็นเรื่องที่
พึงพอใจของผู้ที่เอาประกันตนในระบบประกันสังคมด้วยแล้วกัระบบการบริหารจัดการที่ดี
กระผมก็ขอเสนอด้วยว่าการบริหารเงินกองทุนของสำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ
ทั้งหมดนี้ครับแยกออกมาจากกระทรวงเสีย อย่าให้คนที่ซื้อบริการกับคนที่ให้บริการ
เป็นคนเดียวกันเลย แล้วการตรวจสอบการประเมินจะมีความโปร่งใสจะนำไปสู่คุณภาพ
มาตรฐานได้ดียิ่งขึ้นนะครับ นี่เรื่องหนึ่งซึ่งกระผมได้มองเห็นแล้วว่าถ้าไม่มีการหยิบยก
ขึ้นมาพูดจาทำความเข้าใจกันก็จะเป็นปัญหาในเรื่องของงบประมาณต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของปัญหาที่เป็นพันธะตามกฎหมายคือเรื่องของการกระจายอำนาจครับ รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดเอาไว้แล้วว่ารัฐบาลจะต้องกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจต่อมาก็มากำหนดว่าต้องค่อย ๆ เพิ่มสัดส่วนของงบประมาณที่ให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตัดสินใจได้ กำหนดเป็นขั้นตอนไว้ครับว่าภายในปี ๒๕๔๔ สัดส่วนงบประมาณท้องถิ่นขึ้นมาเป็นร้อยละ ๒๐ ภายใน ปี ๒๕๔๙ เป็นร้อยละ ๓๕ ปรากฏว่าพอปี ๒๕๔๔ รัฐบาลชุดก่อนหน้านั้นก็ทำได้คือเพิ่มมาเป็นร้อยละ ๒๑ แต่ปีที่ผ่านมารัฐบาลสามารถเพิ่มจากร้อยละ ๒๑ มาเป็นเพียงร้อยละ ๒๒ ร้อยละ ๒๓ เท่านั้น เหลืออีกปีเดียวตามกฎหมายต้องขึ้นไปเป็นร้อยละ ๓๕ เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมเข้าใจว่ารัฐบาลเตรียมแก้ไขกฎหมายอยู่ครับ ไม่แน่ใจว่าจะเลือกทางไหนระหว่างไปลด ตัวเลขของท้องถิ่นเขาหรือไปยืดเวลาออกไป ข้ออ้างที่รัฐบาลพูดมาตลอดก็คือว่าท้องถิ่นเขาไม่พร้อม บอกว่าหลายท้องถิ่นขาดประสิทธิภาพ ถ้านักกว่านั้นบางทีไปกล่าวหาว่าเขาทุจริตคอร์รัปชันมาก บางท่านไปกล่าวหาเขาด้วยซ้ำว่าเป็นเพียงนายหน้าทางการเมืองนะครับ ในรัฐบาลชุดนี้ก็ไปพูดอย่างนั้น ที่จริงแล้วต้องกราบเรียนว่าการกระจายอำนาจนี้เป็นหลักสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย -----

การกระจายอำนาจนี้ถ้าหากเราช่วยกันสร้างกระบวนการนี้ให้มีความพร้อม จะเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารด้วย เพราะจะทำให้การทำงานตรงกับความต้องการของคนในท้องถิ่น กระผมคิดว่าวันนี้รัฐบาลต้องยืนยันนะครับ แนวคิดการกระจายอำนาจ ท่านเขียนไว้ ๒ ประโยคในนี้ว่ายังสนับสนุนอยู่ แต่ว่าไม่มีคำตอบว่าจะทำอย่างไรกับพันธะตามกฎหมายที่มีอยู่ กระผมกราบเรียนว่าสิ่งที่สำคัญที่จะเป็นกุญแจไปสู่คำตอบก็คือว่า ท่านต้องตั้งธงเสียก่อนว่าท่านอยากกระจายอำนาจ และ ๒. ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่สิ่งที่ใครจะมานั่งรอให้เกิดขึ้น แต่รัฐบาลต้องมีบทบาทสำคัญในการไปช่วยสร้างให้เขา และ ๓. ท่านต้องคิดในทางที่สร้างสรรค์หลากหลายครับว่าจะกระจายอำนาจหรือกระจายงบประมาณไปในรูปแบบอย่างไรบ้าง เพราะกระผมเข้าใจดีว่าสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นปัญหามากกับการถ่ายโอนงานไปสู่ท้องถิ่นก็คือ ข้าราชการ บุคลากรไม่ยอมเปลี่ยนสถานภาพ กระผมขอเสนออีกแล้วกันละครับท่านประธานครับว่า รัฐบาลน่าจะถือเป็นเป้าหมายว่า ให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดสรรและบริหารงบประมาณตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ว่าแทนที่จะมาเถียงกันทีละเรื่อง ๆ ว่างานนี้จะยกทั้งงาน ทั้งเงิน ทั้งคนให้หรือไม่ พร้อมหรือยัง ใช้วิธีการอื่นครับ เช่น จัดเงินอุดหนุนไปให้ท้องถิ่น แต่เป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เป็นเงินอุดหนุนที่มีเงื่อนไข ไม่เสียภาพรวมของการบริหารประเทศ แต่ว่าให้เขามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพราะว่าจริง ๆ แล้วหัวใจของการกระจายอำนาจอยู่ตรงนั้น อย่างนี้ก็ได้ หรือจัดเงินไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ว่าเขาไม่จำเป็นจะต้องมีคน มีหน่วยงานที่จัดทำบริการก่อสร้าง หรือเป็นโรงเรียน หรือเป็นโรงพยาบาลเสียเองครับ แต่ให้เขาเป็นคนถือเงินแล้วเหมือนกับมาซื้อบริการจากหน่วยงานที่อยู่ในกระทรวง ทบวง กรมนั้นแหละ ก็ไม่ต้องโอนคน แต่ว่าเขามีส่วนร่วมในการบริหาร ในการกระจายอำนาจ ในการใช้งบประมาณ แล้วระหว่างนี้เราก็กทำระบบจูงใจอย่างไรว่าพนักงานท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่พี่น้องข้าราชการมีความมั่นใจ สบายใจว่าถ้าเปลี่ยนแปลงสถานภาพไปแล้วไม่ได้ด้อยลงไป นอกจากนั้นครับในบางพื้นที่กระผมคิดว่าก็น่าจะเร่งรัดในเรื่องของท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ หลายมหานคร หลายเกาะ ถ้าทำตรงนี้ไปก็จะได้รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีความพร้อม มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น

ท่านประธานที่เคารพครับ นี่เป็นเพียง ๒ เรื่องนะครับที่กระผมก็อยากจะเสนอแนะไว้ เพื่อให้รัฐบาลได้มองเห็นว่าจะมีช่องทางในเรื่องของการบริหารการเงิน การคลังใน ภาวะที่ต้องมีการลงทุนอย่างมากเพื่อรักษาการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่กระผมมีเรื่องที่เป็นเรื่องของนโยบายทางเศรษฐกิจที่เป็นปัญหาได้แย้งในสังคมค่อนข้างมาก แล้วก็ เป็นเรื่องที่ยากให้รัฐบาลได้มีความชัดเจน

เรื่องแรกครับ คือเรื่องเขตการค้าเสรีครับ เขตการค้าเสรี หรือที่เรียกตัวย่อ ภาษาอังกฤษว่า เอฟทีเอ (FTA) ท่านประธานคงจำได้ว่าไม่เคยอยู่ในนโยบายที่แถลงไว้ ก่อนหน้านี้ แล้วก็ไปดำเนินการโดยรัฐสภาไม่มีส่วนร่วมเลย ถ้ามองว่าเขตการค้าเสรีเป็นเรื่อง ที่ดีใหม่ กระผมก็ตอบว่าเป็นเรื่องที่ดีและค่อนข้างจำเป็นในยุคปัจจุบัน เพราะว่าเราต้อง สร้างแล้วก็เพิ่มโอกาสให้ประเทศของเราโดยการไปเปิดตลาดผ่านกลไกของเขตการค้าเสรี กับต่างประเทศ แต่ว่าสิ่งที่กระผมอยากให้เราพูดความจริงกับประชาชนก็คือว่าทุก ข้อตกลงเรามีทั้งได้และเสีย ไม่มีทางได้ทั้งหมด ไม่ควรจะมีการเสียทั้งหมด รัฐบาลก็เลย เขียนเอาไว้ว่ารัฐบาลจะสานต่อการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่าง ๆ เพื่อ ประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม ความยากอยู่ที่ว่าใครกำหนดละครับว่าประโยชน์ สูงสุดของประเทศโดยรวมอยู่ตรงไหน ปัจจุบันนี้เรามีเขตการค้าเสรีแล้วกับออสเตรเลีย และเรามีโครงการที่ไปเก็บเกี่ยวคือตกลงในบางสินค้าไว้ก็มีเรื่องของจีน เรื่องของอินเดีย หลังการเลือกตั้งท่านนายกออกรายการวิทยุของท่านเลยครับ ยืนยันว่าที่ทำมาเป็น แนวทางที่ถูกต้องและกำลังเกิดประโยชน์มหาศาล -----

ท่านเล่าให้ฟังว่ากรณีกับจีนเราส่งออกสินค้าไปตั้ง ๑๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในช่วง ๑๕ เดือนที่ผ่านมา เกินดุลตั้ง ๘,๐๐๐ ล้านบาท ออสเตอร์เลียท่านก็บอกว่าเพิ่งผ่านไปเดือนเดียวสัญญาณดี การส่งออกจะเพิ่มขึ้น อินเดียท่านก็บอกว่าได้ดุล แต่ว่าท่านประธานครับ ข้อเท็จจริงก็คือว่าทั้ง ๓ ประเทศที่เราทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีนั้น ปรากฏว่าเปรียบเทียบกับก่อนที่มีเขตการค้าเสรี ดุลการค้าของเราแย่งหมด ไม่ขาดดุลมากขึ้นก็เกินดุลน้อยลง บางกรณีจากเกินดุลมาเป็นขาดดุล เช่น ออสเตอร์เลียชัดเจนแล้วครับว่าเดือนแรกขาดดุล แนวโน้มการค้ากับดุลการค้ากับอินเดียก็ไม่ดี และเงินที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเกินดุลมา ๘,๐๐๐ ล้านบาท ส่งออกไป ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ท่านลองไปเปรียบเทียบกับก่อนมีเขตการค้าเสรีสิครับ เราส่งออกไป ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ก็จริง แต่ว่าก่อนที่เรามีเขตการค้าเสรีเราส่งออกอยู่ประมาณ ๗,๐๐๐ ล้านบาท คือเพิ่มขึ้นมาประมาณเท่าตัว แต่ก่อนที่เราจะมีเขตการค้าเสรีกับจีนนี้ เรานำเข้าผักและผลไม้เพียง ๑,๙๐๐ ล้านบาท แต่วันนี้เพิ่มมาเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว เพิ่มขึ้น ๕ เท่าตัว กระผมถึงกราบเรียนว่าเราต้องให้ความจริงกับประชาชนเพื่อให้ทราบว่ามันไม่ได้มีด้านเดียว แต่ว่าที่รุนแรงและร้ายไปกว่านั้นก็คือว่า ถึงแม้สมมุติว่าในภาพรวมเราได้กำไร เราก็ต้องไปแจกแจงให้เห็นอีกว่าใครได้กำไรและใครขาดทุน การนำเข้าจากจีนที่เพิ่มขึ้นมาเกือบ ๕ เท่าตัวนี้ครับ คือเหตุผลที่ทำให้ราคาผักและผลไม้ในประเทศลดลงถึงร้อยละ ๒๕ กระเทียมลดลงร้อยละ ๓๐ หอมแดงลดลงร้อยละ ๔๕ หอมหัวใหญ่ลดลงร้อยละ ๘๐ วิถีชีวิตของเกษตรกรที่เขาปลูกผักผลไม้เหล่านี้เราจะมาบอกว่าไม่เป็นไรมีคนส่งออกก็ได้มากขึ้น แต่คนที่ส่งออกมากขึ้นช่วยคนเหล่านี้ได้ไหม พี่น้องเกษตรกรภาคเหนือเดือดร้อนที่สุด โดยเฉพาะภาคเหนือตอนบน แล้วเวลาเราไปเยี่ยมเขารู้สึกไม่มีคำตอบให้เขา บางทีไปพูดง่าย ๆ ก็ให้เปลี่ยนอาชีพ กระผมคิดว่าสภาพอย่างนี้ไม่น่าจะเป็นประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวมที่เขียนไว้ในนโยบาย กระผมกราบเรียนเพื่อจะบอกว่ากระผมไม่ขัดข้องหรอกครับว่าเราจะเดินหน้าทำนโยบายเขตการค้าเสรี แต่เราทำอย่างนี้ได้ไหมครับ ๑. เราต้องกำหนดยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนว่าเราจะทำเขตการค้าเสรีกับประเทศใดก่อนหลัง และเราคาดหวังอะไรจากแต่ละตลาด วันนี้ที่ทำมาอธิบายไม่ได้ นะครับ กระผมไม่ทราบท่านนายกรัฐมนตรีจะตอบกระผมได้ไหมครับ ท่านประธานว่าทำไมเราไปทำเขตการค้าเสรีกับเปรู ไม่คิดทำกับชิลี เราควรจะทำ

เขตการค้าข้อตกลงต่อไปนี้จะกระทำกับสหรัฐ หรือกับญี่ปุ่น หรือกับบาห์เรน เราคาดหวังอะไร เราตอบได้ใหม่ว่านอกจากสิ่งที่เราคาดหวังจากเขาแล้วนี่เขาคาดหวังอะไรจากเรา สหรัฐที่ดูนี้มันอาจจะไม่ใช่เรื่องการนำเข้าสินค้าจากเขา แต่ว่าเข้ามาประกอบกิจการมาลงทุนมาค้าขายในอีกหลายสาขาครับ ซึ่งไม่ใช่เรื่องการค้าเป็นเรื่องของข้อตกลงเกี่ยวกับการลงทุน ผลกระทบคืออะไร ข้อที่ ๒ ก็คือเมื่อมียุทธศาสตร์ของรัฐบาลเองแล้วนี่ ก่อนจะไปลงนามข้อตกลงเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ไหม กระผมไม่เรียกร้องว่าต้องเป็นเฉพาะสภากลางครับ แต่ว่าใครจะได้รับผลกระทบเขาควรจะมีสิทธิ ไม่ใช่ไปทำข้อตกลงมาแล้ว วันหนึ่งมาบอกเขาว่าเลิกอาชีพ นี่คือนสิ่งที่กระผมคิดว่าจะเป็นการดำเนินการที่บอกว่าหัวใจคือประชาชน -----

แต่ถ้าบอกแต่ว่าเขาตัวเลขภาพรวมว่าเกินดุลมากขึ้น แต่ประชาชนต้องเปลี่ยนวิถีชีวิต ต้องเลิกอาชีพ กระผมว่าอย่างนั้นหัวใจไม่ใช่ประชาชน ออสเตอร์เลียนี้ครับ ออสเตอร์เลียต้องเตรียมตอบคนที่ประกอบธุรกิจเหล้าพื้นบ้าน ปศุสัตว์ ไคโนม ว่าคนเหล่านี้จะได้รับผลกระทบในทางลบ ส่วนที่อาจจะได้ประโยชน์ไตรมาสแรก ถ้าบอกไตรมาสแรกอาจจะได้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท กลุ่มนี้เสียแค่ ๔๐๐ ล้านบาท กำไร ๒๐๐ ล้านบาท กระผมว่าไม่ใช่ เพราะว่าที่ขาด ๔๐๐ ล้านบาท ก็แสน ก็หมื่น หรือก็ล้านคนที่ได้ประโยชน์ ๑,๐๐๐ ล้านบาท อาจจะไม่กี่คน กระผมกราบเรียนว่าต้องให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมครับ แล้วจะต้องมีระบบที่รัฐบาลต้องสร้างขึ้นมากในเชิงของกองทุนกลไกว่า คนที่ได้ประโยชน์จะมีส่วนร่วม รับภาระช่วยคนที่เขาเสียประโยชน์อย่างไร ปรับตัวได้ถ้าจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการหรืออาชีพต้องมีการช่วยเหลือที่ออกมาจากกลไกพิเศษ ซึ่งกระผมคิดว่า คนได้ประโยชน์ควรจะมีส่วนรับภาระ และเราก็ต้องประเมินเรื่องของเขตการค้าเสรีอย่างจริงจังต่อไปนะครับว่า ถ้ามีจุดใดที่จำเป็นต้องไปเร่งทบทวนเจรจาแก้ไขรัฐบาลก็จะทำได้ อย่างที่ทันที่ที่ กระผมกราบเรียนว่าสิ่งหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในนโยบายครับ แต่ว่ากลัวจะมาแบบเขตการค้าเสรีก็คือเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งตรงนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ถ้าวัดกันเพียงแค่ว่าจะกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้นก็ได้ แต่ว่าต้องมีคำตอบในเรื่องของผลกระทบในเชิงลบที่จะตามมาทั้งสิ่งแวดล้อม ทั้งวิถีชีวิต ทั้งชุมชนหรือความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ ก็เช่นเดียวกันนะครับว่า ถ้าจะมีนโยบายในเรื่องนี้ก็ขอให้ยืนยันมาแล้วก็มีกระบวนการที่จะทำให้เรามั่นใจได้ว่า ประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวมได้ประโยชน์

นโยบายอีกเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมาช้านานก็คือ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วันนี้เขาบอกว่าปัญหาอาจจะลดลงแล้ว เพราะว่า การต่อต้านของสหภาพอาจจะลดน้อยลงหรือไม่อย่างไรนะครับก็ติดตามจากข่าวอยู่ แต่ประเด็นไม่ได้อยู่ตรงนั้นหรอกครับ ประเด็นที่กระผมจะกราบเรียนก็คือว่า ครั้งที่แล้วรัฐบาลก็เขียนนโยบายเรื่องของรัฐวิสาหกิจ ครั้งนี้รัฐบาลก็เขียนอีกนะครับ แต่ครั้งนี้แนวคิดของรัฐบาลค่อนข้างจะแคบ เขียนไว้เลยว่า จะเพิ่มศักยภาพของรัฐวิสาหกิจโดยการปรับปรุงการบริหารและแปรรูปเป็นบริษัท กระผมเรียนเรื่องนี้เพราะว่าอย่างนี้ครับ กระผมคิดว่าสิ่งที่เราคาดหวังจากรัฐวิสาหกิจ

ก็คือประสิทธิภาพและบริการที่ดีขึ้นสำหรับประชาชน ถ้าลดภาระรัฐบาลลดลงได้ยิ่งดี ถ้า
ทำให้องค์กรเขามีความเจริญก้าวหน้า พนักงานของเขามีความพึงพอใจก็ยิ่งดี แต่การ
บอกว่าแปลงสภาพมาเป็นบริษัท เป็นสูตรสำเร็จเป็นคำตอบ ไม่เป็นความจริง สิ่งที่พิสูจน์
มาแล้วทั่วโลกก็คือว่า การแปรรูปเป็นดาบสองคม ถ้าทำถูกวิธีทำอย่างเหมาะสมมันก็ทำ
ให้เกิดประสิทธิภาพได้ มันก็ลดภาระประชาชนได้ แต่ว่าถ้าทำผิดครับ คือปล่อยให้กิจการ
ของรัฐวิสาหกิจนั้นเปลี่ยนจากการเป็นการผูกขาดของรัฐไปเป็นการผูกขาดของเอกชน
ความเสียหายมหาศาล ต้องไม่ให้สิ่งนี้เกิดขึ้น เพราะว่าตัวที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพของ
การประกอบกิจการที่ดีที่สุดคือกระตุ้นให้เกิดการแข่งขัน แล้วการแข่งขันในกิจการ
หลายอย่างที่เป็นกิจการสาธารณะอย่างไรก็ไม่แข่งขันสมบูรณ์ก็ต้องมีกลไกการกำกับดูแล
ที่เข้มแข็ง-----

ที่ผ่านมาที่รัฐบาลมีปัญหาเรื่องนี้ เพราะว่ารัฐบาลเอาเรื่องนี้ไปเกี่ยวข้องกับเป้าหมายเรื่องตลาดหลักทรัพย์ คือต้องการเอารัฐวิสาหกิจเข้าตลาดหลักทรัพย์เพื่อเป็นมาตรการในการพัฒนาหรือการกระตุ้นตลาด แต่ว่ารัฐวิสาหกิจเข้าตลาดหลักทรัพย์ราคาหุ้นดีที่สุดกระผมบอกได้เลยครับ ถ้าให้เขามีสิทธิพิเศษผูกขาดมาก ๆ ราคาหุ้นเขาดีแน่นอน เพราะเขากำไรแน่ แต่นั่นไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติ ของประชาชน กระผมกราบเรียนว่าวันนี้ถ้าจะเดินหน้าแปรรูปขอความกรุณายกเลิกความคิดเหมารวมแบบนี้ว่าทุกแห่งแปลงสภาพเป็นบริษัทมีเป้าหมายเข้าตลาดหลักทรัพย์ อย่าไปทำครับ ทรัพย์สิน งานบางอย่างของรัฐวิสาหกิจไม่พึงแปรรูปเลยครับ แยกออกมาเลยครับ เช่น เขื่อน เช่น ระบบสายส่งของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตทั้งหมด เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่มีการแข่งขันแน่นอน เกี่ยวกับความมั่นคงด้วย เกี่ยวกับประเด็นอื่น ๆ ด้วย ไม่มีความจำเป็นเลยที่จะต้องไปตีทรัพย์สินเหล่านี้ให้เข้าไปอยู่ในบริษัทแล้วเอาบริษัทไปขาย แยกออกมาเสียก่อน แล้วต้องสร้างกลไกของการแข่งขันให้เกิดขึ้นในสิ่งที่แข่งขันได้ เช่น การผลิตไฟฟ้า หรืออย่างกรณีโทรคมนาคมเช่นเดียวกันครับ แยกบางเรื่องออกมาเสียก่อน เช่น รายได้สัมปทานที่จะต้องเข้ารัฐแล้วค่อยไปดูว่า ทศท. กสท. จะประกอบกิจการที่มีการแข่งขันมีการแปรรูปอย่างไร และองค์กรที่จะมากำกับดูแลนั้นต้องเป็นองค์กรที่อิสระจริง ๆ ควรจะมีกฎหมายรองรับทำสิ่งนี้เสียก่อนแล้วจึงตั้งเป้าที่จะเอาส่วนที่แข่งขันได้ไปแปลงสภาพเป็นบริษัท ไปแปลงสภาพในการกระจายหุ้นต่อไป ก็กราบเรียนสิ่งนี้ไว้เพื่อที่จะช่วยกันคิดนะครับ แล้วก็บอกว่าอย่าได้ผลิผลามเหมารวมแปรรูปแล้วมีสูตรสำเร็จว่ารีบแปลงเป็นบริษัทแล้วเอาเข้าตลาด เพราะถ้าทำอย่างนั้นแล้วผลประโยชน์ไม่ได้ตกอยู่กับคนส่วนใหญ่ของประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องของเขตการค้าเสรีก็ดี เรื่องของการแปรรูปนั้นก็เป็นเรื่องที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่ามิชข้อโต้แย้งมาก เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่พึงจะกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดขึ้นแก่ประชาชนต่อไปนะครับ กระผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า นโยบายที่นอกเหนือจากทางด้านเศรษฐกิจก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เรื่องของนโยบายที่รัฐบาลละเลยไม่ได้เลย เพราะว่าประกาศเป็นเป้าหมายสำคัญคือ นโยบายแก้ไขปัญหาความยากจน แล้วตรงนี้ที่กระผมกราบเรียนว่าน่าจะเป็นที่จะต้องดูว่าความยากจน และเศรษฐกิจที่เป็นธรรมนั้นจะแก้ไขอย่างไร อย่างเป็น

ระบบ นโยบายความยากจนที่เขียนอยู่แล้วก็ส่งมาแสดงกับเรานั้น มีมาตรการที่เข้าไป
แก้ไขปัญหาเป็นจุด ๆ เป็นเรื่อง ๆ นิดหน่อยครับ เช่น คาราวานแก้จน ซึ่งกระผมเข้าใจว่า
ก็คงเป็นแนวทางที่ต่อเนื่องจากการที่ท่านขึ้นทะเบียนคนจนเอาไว้ แล้วก็พยายามที่จะหา
แนวทางในการแก้ไขปัญหา มี SML มี SPV กระผมกราบเรียนว่าโครงการเหล่านี้ก็ยังคง
เป็นโครงการที่มองการแก้ไขปัญหาความยากจนในลักษณะของการว่ามีคนจนอยู่ หาทาง
ให้เขาได้มีเงินหมุนเวียน แล้วก็คิดว่าจะหลุดพ้นจากความยากจน ซึ่งกระผมกราบเรียนว่า
ต้องระมัดระวังครับ เพราะว่าแนวคิดที่จะแก้ปัญหความยากจนอย่างนี้ ที่ผ่านมามีแม้จะ
บรรเทาความเดือดร้อนได้บางช่วงบางขณะ แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะทำให้เราสามารถแก้
ความยากจนในเชิงโครงสร้างในเชิงระบบได้ ที่จริงโครงการซึ่งกระผมนี้ก็จะอยู่ใน
นโยบายนะครับ เพราะว่าตอนหาเสียงประชาชนสนใจมาก คือวอล์ลันตัวครับ ไม่ได้
เขียนไว้ ตอนนี้มีคำถามเยอะ แล้วเดี๋ยวก็มีสมาชิกอภิปราย เพราะว่านอกจากจะไม่อยู่
ในนโยบาย แต่กระผมเชื่อว่าคงจะทำนะครับ แต่เข้าใจว่าตอนนี้กำลังหวังว่าจะเป็นวั
แบบทำรัฐมนตรีสัมศักดิ์ หรือวัแบบรัฐมนตรีนวิน เพราะว่าหน้าตาไม่เหมือนกัน -----

กระผมไม่ลงรายละเอียดนะครับ แต่ว่าอยากจะย้อนกลับมาว่าโครงการที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนนี้ยากจะให้พิจารณาถึงโครงสร้าง ๔ ปีที่ท่านบอกว่าคนยากจนมีจำนวนลดลง เพราะท่านวัดเพียงแค่ว่ามีคนมีรายได้้น้อยกว่าขีดที่กำหนดไว้ เดือนละเท่าไร ปีละเท่าไร จำนวนมันลดลง แต่ความจริงตอนนี้นักจะต้องถึงเวลาที่มาปรับเส้นความยากจนเหมือนกัน เพราะว่าเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปเท่าไรคือความยากจนนี้ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย แต่ที่สำคัญกว่านั้นครับ ก็คือว่าถ้าดูในเชิงโครงสร้าง ในขณะที่ท่านบอก ๔ ปีที่ผ่านมา ซ่อมให้รากหญ้า ซ่อมให้ผู้ประกอบการรายย่อย แต่โครงสร้างในเชิงความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจวันนี้แย่ง ช่องว่างระหว่างคนที่มีมากที่สุดกับมีน้อยที่สุดในสังคมห่างมากขึ้นทุกวัน ผู้ประกอบการรายย่อยเสียเปรียบธุรกิจขนาดใหญ่มากขึ้นทุกวัน และแม้คนที่รัฐบาลได้เข้าไปช่วยเหลือผ่านโครงการต่าง ๆ วันนี้ ถ้าเราดูตัวเลขบางตัวเลขนะครับ กระผมจะพูดถึงเรื่องนี้ เดี่ยวรัฐบาลจะบอกว่าชอบพูดด้านเดียว กระผมเอาว่าสัดส่วนหนี้ต่อรายได้ เพราะฉะนั้นก็ได้คำนึงถึงรายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้วนะครับ ถ้าเพิ่มขึ้นก็พบความจริงว่าหนี้ต่อรายได้ได้เพิ่มขึ้นจาก ๖ เท่าเป็น ๗ เท่า อันนี้ก็คือคิดจากหนี้ ต่อรายได้ต่อเดือน เพราะฉะนั้นตัวเลขเหล่านี้มันเป็นตัวที่บ่งบอกครับว่า ในเชิงโครงสร้างที่จะไปแก้ไขปัญหาความยากจนนี้คงจะต้องคิดให้เป็นระบบมากขึ้น ต้องมีมาตรการทั้งทางด้านกฎหมาย ต้องมีมาตรการทางด้านอื่น ๆ และความเป็นธรรมที่จะเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจนี้เป็นเรื่องสำคัญ กระผมตั้งใจที่รัฐบาลระบุนะครับว่า เตรียมแก้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค แต่กฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในทางเศรษฐกิจนี้ไม่ต้องแก้ครับ แต่ขอให้บังคับใช้คือกฎหมายแข่งขันทางการค้า ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์คงต้องรีบไปดูละครับ ๔ ปีที่ผ่านมาการแข่งขันทางการค้ามันมีกฎหมายอยู่ ซึ่งระบุชัดเจนเลยว่าธุรกิจใดสามารถครองตลาด คือมีส่วนแบ่งของตลาดเกินกี่เปอร์เซ็นต์ ต้องถือว่ามีส่วนจเหนือตลาดและเราจะสามารถมีมาตรการพิเศษเข้าไปกำกับดูแลควบคุมไม่ให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบกันในหมู่ผู้แข่งขัน แต่ว่าไม่ได้ทำเลยครับ มันก็มีแต่ข้อครหาว่า เพราะธุรกิจที่มีการผูกขาดที่อาจจะอยู่ในข่ายถูกกำกับดูแล บังเอิญเกี่ยวข้องกับคนในรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนนะครับว่า ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ความยากจนนี้มันไปด้วยกันครับ ขอให้ช่วยไปดูแล้วก็บังคับใช้กฎหมายอย่าง

เป็นธรรมชาติของภาค เคร่งครัด กระผมมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่อาจจะไม่ได้ระบุไว้ว่าเป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจนนะครับ แต่บังเอิญเขียนชัดว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังจะดำเนินการทำคือในหน้า ๑๑ ท่านเขียนเอาไว้ว่าท่านมีนโยบายที่จะไม่เก็บภาษีเงินได้สำหรับผู้มีอายุเกิน ๖๕ ครับ กระผมกราบเรียนว่าตอนแรกที่กระผมเห็นข้อความนี้ กระผมก็ค่อนข้างจะตื่นเต้นแล้วก็ดีใจนะครับ เพราะว่ากระผมก็คิดว่ามันน่าจะมีอะไรให้กับผู้สูงอายุในสังคมของเราตอบแทนเขาคืนเขา นะครับ เพราะว่าทำงานเหนื่อยยากมาตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นถ้าเกิดบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ อายุเกิน ๖๕ นี้จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นี้ก็ดูว่าน่าจะเป็นนโยบายที่ดีที่เหมาะสม แต่ว่าเมื่อได้มานั่งคิดเมื่อได้พูดคุยกับหลายคนซึ่งคุ้นเคยกับการจัดเก็บภาษีที่ผ่านมา กระผมอยากกราบเรียนว่า ขอให้ไปทำรายละเอียดให้นโยบายนี้มีความรอบคอบดังนี้ครับ คือสำหรับบรรดาผู้สูงอายุที่ทำงานเป็นเงินเดือนเป็นบำนาญบำนาญ ยกเว้นเลยครับ อันนี้เห็นด้วย แต่ว่าสำหรับผู้มีอายุเกิน ๖๕ ซึ่งรายได้มาจากการมีทรัพย์สิน มีที่มาก มีหุ้นมาก แล้วก็รายได้เหล่านี้ไม่ได้สัมพันธ์กับการทำงาน กระผมคิดว่าน่าทบทวนนะครับ ไม่จำเป็นต้องไปยกเว้นให้ เพราะว่ามิฉะนั้นแล้วนอกจากเราสูญเสียรายได้แล้ว พูดตามตรงก็คือว่าประโยชน์จะไปตกอยู่กับคนมีฐานะเกือบทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนยกเป็นตัวอย่างว่าเวลาเขียนนโยบายอาจจะเจตนาคิดอย่างหนึ่ง แต่ถ้ามองคิดให้ครบทั้งระบบแล้วก็ไม่น่าถึงโครงสร้างความเป็นจริงนี้จะผิดพลาดได้นะครับ ก็กราบเรียนในส่วนของการยกเว้นภาษีคนมีอายุเกิน ๖๕ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมเชื่อมาโดยตลอดว่ามีส่วนสำคัญที่สุดที่จะแก้ปัญหาความยากจนแล้วก็สร้างความพร้อมให้ประเทศได้คือการสร้างคน เพราะฉะนั้นเมื่อหันมาดูนโยบายเรื่องของการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ก็ทราบเรียนว่าดีใจเพราะว่ารัฐบาลให้ความสำคัญในการเขียนนโยบายในเรื่องนี้มาก แต่ว่าอยากจะทราบเรียนครับว่าสาระที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๗ หน้า ๘ หน้า ๙ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ที่จริงเกือบทุกเรื่องก็ว่าได้เลยครับคือสิ่งที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ และ ๔ ปีที่ผ่านมาคือ ๔ ปีที่เราสูญเสียไปจริง ๆ ครับ ที่ไม่สามารถผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นได้ ไปเข้าใจผิดว่ามันเป็นเรื่องของการไปแก้ถกเถียงกันในเรื่องโครงสร้าง เรื่องนั้นเรื่องนี้ ที่จริงไม่ใช่หรอกครับ ท่านไปอ่านกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ท่านจะพบเลยครับว่าสิ่งที่ท่านเขียนเป็นนโยบายอยู่ในกฎหมายการศึกษาต้องการให้ทำ แล้วก็ควรจะทำเกือบจะเสร็จไปแล้ว ผมก็เคยได้ยินท่านนายกก็ปราศรัยเหมือนกันยอมรับว่าที่ผ่านมาหาคนทำเรื่องนี้ไม่ได้ พอวันนี้ท่านก็ตั้งรัฐมนตรีท่านเดิมกลับเข้ามา แต่ว่าได้ท่านรัฐมนตรีช่วยคนใหม่เข้าไปนะครับ ซึ่งท่านก็มีส่วนร่วมในการทำกฎหมายการศึกษาแห่งชาติอยู่ไม่น้อย เพราะว่าทำงานร่วมกับผมอยู่ด้วยในช่วงนั้น ก็ขอทราบเรียนเพียงแต่ว่าสำหรับ ๔ ปีข้างหน้านี้ครับ ขอให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ให้ความเป็นอิสระแก่คนที่เขาเคยผลักดันงานด้านนี้มาครับ แล้วก็อะไรที่รัฐบาลต้องสนับสนุนก็ต้องสนับสนุน อะไรที่เขาต้องพึ่งรัฐบาลในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่จะถูกต่อต้านรัฐบาลก็ต้องทำ มิฉะนั้นแล้วทั้งหมดที่เขียนมานี้ทำได้ยาก เพียงแต่มันมีเรื่องใหม่ ๒ เรื่องที่ท่านเขียนขึ้นมาเรื่องการศึกษาครับ ที่ผมขออนุญาต ที่จะใช้เวลาสักนิดหนึ่ง เรื่องที่ ๑ ก็คือท่านกำลังเปลี่ยนแปลงระบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา พุดง่าย ๆ ก็คือว่ากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคตที่เรียกว่า ICL ท่านจะเอามาแทนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในปัจจุบัน ผมทราบเรียนว่ามันมีประเด็นที่ขอให้ท่านคำนึงถึงนะครับอย่างน้อย ๆ ๓ ประเด็นในเรื่องนี้

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่ากองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในปัจจุบันนั้นให้ลูกหลานเรากู้ยืมได้ตั้งแต่มัธยมปลาย แล้วก็กู้จนเรียนจนจบระดับปริญญาตรี แต่ว่า ICL ของท่าน

เท่าที่ติดตามมาก็คือจะทำให้เฉพาะในระดับอุดมศึกษา ซ้ำอ้างหรือเหตุผลของท่าน ก็คือว่าเนื่องจากมัธยมเรียนฟรีอยู่แล้ว ที่กระผมจะกราบเรียนเตือนก็คือว่ากองทุนที่เขาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับมัธยมนี้เขาไม่ได้ให้เฉพาะค่าเล่าเรียน เพราะเขารู้ว่าเด็กที่เรียนมัธยมปลายอยู่ในวัยซึ่งครอบครัวอาจจะใช้ในการทำงานได้ แล้วก็เมื่อยังเรียนต่อนอกจากจะเสียโอกาสแล้วก็มีค่าใช้จ่าย ตรงนี้ครับมาตรการเรียนฟรีไปไม่ถึง กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นช่องทางหนึ่งอยู่ แต่ถ้าท่านตัดทิ้งต้องหาอะไรมาทดแทน

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ICL ของท่านนี้เคยมีการพูดกันว่าจะเปลี่ยนระบบการจัดงบประมาณให้มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาด้วย และประเด็นก็คือว่าปัจจุบันเราจัดการศึกษาให้เด็กในมหาวิทยาลัย ให้ราชภัฏ ให้ราชมงคล หรือในระดับอุดมศึกษาพูดง่าย ๆ คือรัฐบาลอุดหนุนอยู่ประมาณร้อยละ ๗๐ ก่อนที่จะทำตัวนี้มันเคยมีความคิดว่าต่อไปนี้รัฐบาลจะไม่อุดหนุนแล้ว -----

แต่จะปล่อยเป็นเงินกู้ทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งหมายถึงค่าหน่วยกิตอะไรต่อมิอะไรต้องเพิ่มขึ้นมากครับ เพียงแต่รัฐบาลบอกว่าไม่เป็นไรตอนเรียนยังไม่ต้องจ่ายให้ยืมไปก่อนแล้วมาใช้ทีหลัง กระผมเห็นว่าอย่ากระโดดจากการอุดหนุนอยู่ร้อยละ ๗๐ ไปเป็นไม่อุดหนุนเลยนะครับ ผมว่าต้องค่อย ๆ ปรับลดลงมา มิฉะนั้นออกแบบ ICL มาแล้วจะส่งผลกระทบกระเทือนอย่างมากมายต่ออุดมศึกษา อันนี้ก็ทราบเรียนเตือนเอาไว้

ส่วนประเด็นที่ ๓ ก็ขอเรียนอย่างนี้ครับ คือโครงการในลักษณะนี้ที่ทำอยู่ในหลายประเทศก็จะมีปัญหาในแง่ที่ว่าเอาเงินคืนต้องใช้เวลา เพราะถ้ากู้เงินไปเยอะ ๆ ในช่วงเรียนแล้วก็มียายได้แล้วก็ค่อย ๆ ทอยส่ง โดยสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยในปัจจุบันจะพบว่าจะใช้เวลานานมากกว่าที่จะชำระหนี้คืนได้ แล้วก็กลไกที่ต่างประเทศใช้บังคับได้ผลส่วนใหญ่คือไปเก็บพร้อมกับภาษี แต่ว่าโครงสร้างการจัดเก็บภาษีของเราก็ไม่เอื้ออำนวยให้ทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องที่ต้องมีการศึกษาให้ดีนะครับว่าจะดำเนินการอย่างไร แต่สิ่งหนึ่งที่กระผมไม่สบายใจก็คือว่า พอจะจัดเก็บชำระคืนเงินได้ยาก โครงการ ICL ที่บางหน่วยเขียนมาในขณะนี้ครับ ก็คือว่าก็เลยจะให้แรงจูงใจว่าใครคืนเงินได้ก่อนนี้จะลดหย่อนให้เป็นพิเศษ ประเด็นของกระผมก็คือว่าเฉพาะคนมีฐานะดีจะได้ประโยชน์ถ้าอย่างนั้น เพราะว่าเขาไม่ต้องการที่จะกู้ยืมเงิน เขามีเงินอยู่แล้วที่จะเรียน แต่ว่าสามารถที่จะได้รับส่วนลดหย่อนไป แต่คนยากคนจนที่ขาดโอกาสอย่างไรก็ต้องรอรายได้ในวันข้างหน้าในอนาคต เพราะฉะนั้นก็ขอให้ตัดแนวคิดตรงนี้ออกไปนะครับ แต่ว่าใช้วิธีการในการจูงใจอื่นครับในการที่จะให้การเรียกเงินคืนมาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกเรื่องหนึ่งเช่นเดียวกันครับ เจตนาที่ดีครับ คือบอกว่าทำอะไรโรงเรียนที่มีชื่อเสียงสร้างเครือข่ายเป็นพี่เลี้ยงดูแลได้ เพราะฉะนั้นโรงเรียนที่คนแย่งกันเข้า เพราะว่าคุณภาพการศึกษาดีสามารถทำให้ลูกหลานเด็กนักเรียนเข้าเรียนต่อในสถาบันที่ดีได้ จะได้มาเป็นพี่เลี้ยงดูแลคนอื่นด้วย แต่บังเอิญท่านไปเขียนว่าสนับสนุนให้เขาไประดมทุนเอง กระผมคิดว่าอยากจะให้ระมัดระวังนะครับ เพราะว่าถ้าการระดมทุนนั้นไปพันกับการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบการก็จะกลายเป็นว่าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงนั้นเป็นโรงเรียนเฉพาะสำหรับลูกหลานที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดีนะครับ อันนี้ก็ทราบเรียนเอาไว้เพื่อที่จะให้ท่านได้ดูเอาไว้ว่า นโยบายในบางเรื่องนั้นเจตนาอาจจะอย่างหนึ่งแต่ถ้า

นำไปปฏิบัติดีความอาจจะมีผลคลาดเคลื่อน หรือมีช่องทางซึ่งไม่ได้เตรียมการรับกับ
ปัญหาไว้ก่อนนี้ก็จะผิดพลาดได้นะครับ กระผมจะข้ามในส่วนของการสนทนาครับ
เพราะว่า ได้พูดเรื่อง ๓๐ บาทไปแล้ว แต่ขอย้ำอีกครั้งนะครับว่ากฎหมายสุขภาพแห่งชาติ
อันนี้เป็นวาระร่วมของประชาชนทั้งประเทศนะครับ ครั้งนี้ไม่ระบุไว้ในนโยบายแล้วแต่ว่า
ขอให้ทำเถอะครับ เพราะว่าตัวนี้จะเป็นกฎหมายแม่บทที่สร้างรากฐานที่ดีสำหรับการ
สาธารณสุขของประเทศแล้วก็ทำให้การทำงานทุกพื้นที่ของมันสามารถที่จะทำงานไปได้
ด้วยดี อย่าไปมุ่งแต่ว่ามีโครงการ ๓๐ บาทแล้วไม่จำเป็นต้องไปคิดถึงเรื่องอื่น ในเรื่องของ
แง่มุมเกี่ยวกับระบบสาธารณสุขของประเทศไทย

ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมนอกเหนือจากเรื่องของ
การศึกษานั้น กระผมกราบเรียนว่าเรื่องของศีลธรรม จริยธรรม เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ
มาก แล้วก็ดีใจที่เห็นการเขียนนโยบายที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ในหลายจุด ท่านเขียน
ถึงเขตปลอดอบายมุขรอบโรงเรียน ท่านเขียนว่า ต่อไปนี้การประกอบกิจการต่าง ๆ ในทาง
เศรษฐกิจก็ขอให้คิดถึงเรื่องของศีลธรรม จริยธรรมด้วย กระผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านนายกมี
จุดยืนอย่างไรเรื่องบริษัทเหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ แต่ว่าสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียน
ก็คือว่าปรากฏการณ์ที่เราเห็นวันนี้ที่มีพระสงฆ์ มีองค์กรต่าง ๆ ออกมาเคลื่อนไหวจำนวน
มากสะท้อนให้เห็นความจริงอย่างหนึ่งซึ่งปฏิเสธได้ยากก็คือ คนรู้สึกจริง ๆ ว่าศีลธรรม
จริยธรรมในสังคมเสื่อมถอย -----

เป็นความกังวลใจของผู้ปกครองทุกคนที่มีต่อลูกหลานของตัวเอง สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข กระผมไม่ได้คิดหรอกครับว่าจะตัดสินใจกันด้วยว่าบริษัทเหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ แต่ว่ารัฐบาลต้องมีความจริงจังในการส่งสัญญาณ ในเรื่องนี้กระผมเสนอไปแล้วเรื่องภาษีเหล้า อันนี้ตรงจุดมากกว่าในการที่จะทำให้คนลดการบริโภคแอลกอฮอล์ และรัฐบาลก็ต้องมีสัญญาณที่ชัดเจนในเรื่องของอบายมุข หวยบนดินเป็นสิ่งที่ท่านได้เดินหน้าไปแล้วกระผมเชื่อว่าท่านคงไม่ทบทวนนะครับ แต่ว่าค่านิยมผิด ๆ ก็มาจากสิ่งนี้เยอะครับ ท่านประธานคงจำได้วันเด็ก ท่านนายกถึงขั้นกับบอเด็กว่า หวยบนดินมีต่อนะถ้าไม่มีทุนการศึกษา อย่าไปสร้างค่านิยมให้เขามีความพึงพอใจว่ามีทุนการศึกษาจากเงินอบายมุขเลยครับ ไม่ใช่การส่งสัญญาณที่ดีที่ถูกต้อง และเรื่องศีลธรรม จริยธรรม มันไม่ใช่เฉพาะที่โรงเรียน ไม่ใช่เฉพาะเด็กนะครับ สำคัญที่สุดก็คือผู้ใหญ่ที่เป็นตัวอย่าง ทำอย่างไรให้เกิดความสำนึก แล้วก็สร้างระบบที่รองรับว่า คนดี คนมีคุณธรรม คนมีจริยธรรมก้าวหน้าได้ในทางธุรกิจ ก้าวหน้าได้ในทางการเมือง แต่ถ้าส่งเสริมค่านิยมว่าให้ดูที่ความสำเร็จไม่ต้องสนใจวิธีการ อย่างนี้อันตราย แบบอย่างของเด็กก็เป็นคนที่รำรวยมาบนความไม่ถูกต้องบ้าง รำรวยมาเพราะเอารัดเอาเปรียบคนอื่นบ้าง รำรวยมาเพราะติดสินบนทุจริตบ้าง อย่างนี้ไม่เป็นสัญญาณที่ดี การประสบความสำเร็จเป็นสิ่งที่เราต้องการให้ลูกหลานเยาวชนมีเป็นเป้าหมายของเขา แต่ว่าวิธีการที่จะบรรลุความสำเร็จเป็นเรื่องที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เพราะฉะนั้นการกระทำของผู้ใหญ่ การกระทำของรัฐบาล การกระทำของผู้นำประเทศเองเป็นตัวที่ส่งสัญญาณ เป็นตัวที่สื่อไปถึงเด็กและเยาวชนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอกราบเรียนว่า ให้ท่านไปทบทวนดูท่าทีในอีกหลายต่อหลายเรื่องว่าจะมีส่วนในการที่จะแก้ปัญหาเรื่องของ ศีลธรรม จริยธรรมได้มากน้อยแค่ไหน

เรื่องของสังคมที่เป็นเรื่องใหญ่อีกเรื่องก็คือ ยาเสพติด ซึ่งตรงนี้ท่านเคยได้มีนโยบายเรื่องยาเสพติดที่พูดถึงเรื่องของการทำสงครามกับยาเสพติดมาแล้ว แล้วก็ในช่วงของการทำสงครามนั้นก็มีข้อวิพากษ์วิจารณ์มากครับ เทียบนี้ท่านเขียนนโยบายท่านก็คงไม่ได้พูดถึงวิธีการที่เคยใช้ แต่ก็กลับมาพูดถึงเรื่องของการจำแนกผู้เสพในฐานะผู้ป่วย ผู้ค้า ซึ่งท่านพูดว่าต้องดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม กระผมกราบเรียนสิ่งนี้

เพราะว่าแม้รัฐบาลจะให้ตัวเลขมาว่าคดียาเสพติดลดลง แต่ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้สำนักวิจัยเอแบค โพล (ABAC poll) ได้ไปทำการสำรวจในเรื่องของสถานการณ์ปัญหาเสพติดในระดับชุมชน ในระดับครัวเรือน เทียบปีนี้กับปี ๒๕๔๗ ตัวเลขทุกตัวสอดคล้องชัดเจนว่ายาเสพติดยังมีอยู่มาก และเพิ่มขึ้นมาก ที่กระผมจะกราบเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกก็คือว่า มันจึงเป็นตัวสะท้อนว่างานอย่างนี้บางที่เราคิดว่าเราดำเนินมาตรการอะไรที่สะใจ แล้วก็สามารถที่จะโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ง่าย ชั่วครู่ชั่วยาม แต่ปัญหามันซับซ้อนกว่านั้น แล้ววันนี้ก็มีคนตายจากสงครามกับยาเสพติดไป ๒,๐๐๐ กว่าคน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็เคยรับสั่งเรื่องให้รัฐบาลชุดที่แล้วจำแนกแจกแจงว่าตกลง ๒,๕๐๐ คนนั้นเป็นใครอย่างไร ถึงวันนี้ก็ยังไม่มีการตอบ แต่ว่าที่น่าเสียดายก็คือว่า คนตายไปจำนวนเท่า นั้น แต่ว่าเราไม่ได้ชนะสงครามกับยาเสพติดจริงอย่างที่ประกาศ เราอาจจะชนะศึก แต่เรายังไม่ชนะสงคราม และสิ่งที่น่ากลัวก็คือว่า เพราะเราไปใช้วิธีการอย่างนั้นครับ กระผมว่าคนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดในปัจจุบันที่กล้าทำแล้วยังอยู่ได้นี้ต้องเป็นคนที่มีความสัมพันธ์หรืออิงกับคนที่มีอำนาจ ซึ่งทำให้การแก้ไขปัญหามิ่ง่าย

เพราะฉะนั้นมันเหมือนกับเรื่องของผู้มีอิทธิพล มันเหมือนกับเรื่องของหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านจะจัดตัวอย่างใดครับ คือการไปใช้อำนาจโดยไม่คำนึงถึงกรอบของกฎหมายนี้มันจะเชื่อมโยงกลับเข้าไปที่ผู้มีอำนาจ กระผมไม่ได้บอกว่าเป็นนักการเมืองหรือเป็นข้าราชการหรือเป็นท้องถิ่นนะครับ แต่มันสะท้อนอย่างนั้น แล้วในหลายประเทศนี้เมื่อมีการใช้มาตรการที่ไม่เคารพต่อกฎหมายแล้วนี้ สุดท้ายนี้มันไปจบลงอย่างนั้นครับ คือแทนที่จะเป็นนโยบายของการขจัดผู้มีอิทธิพลทั้งหลายนี้มันกลายเป็นนโยบายบูรณาการเครือข่ายของอิทธิพล ซึ่งเข้าไปแนบแน่นกับคนที่สามารถที่จะใช้อำนาจรัฐได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ป็นงานหนักนะครับ ซึ่งกระผมขอเรียนย้ำเลยว่าทุกฝ่ายรวมทั้งฝ่ายค้านนี้จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ แต่ว่าต้องเดินหน้าในการยอมรับความซับซ้อนของปัญหาแล้วก็แก้ไขให้ครบวงจร เพราะว่าปัญหานี้ก็จะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปญี่ปุ่นบอกไป ดูแนวโน้มวัยรุ่นนั้นแหละครับเป็นสิ่งที่ต้องมาศึกษากันมากขึ้นว่าค่านิยมของวัยรุ่นวันนี้หรือวิถีชีวิตของเขาวันนี้ซึ่งเมืองไทยอาจจะไม่เหมือนญี่ปุ่นเสียทีเดียว แต่ว่าก็มีอิทธิพลต่อกันมันไปเป็นค่านิยมที่ทำให้ธุรกิจหรือการค้ายาเสพติด หรือการใช้ยาเสพติดที่รูปแบบเปลี่ยนแปลงไปนี่เราจะต้องรับมือกับมันอย่างไรนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายด้านสุดท้ายที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนก็คือ เรื่องของการบริหารจัดการและเรื่องของการเมือง กระผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่เขียนอยู่ในนโยบายทั้งข้อ ๗ ข้อ ๘ นะครับ คือนโยบายส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม กับนโยบายรักษาความมั่นคงของรัฐที่ดี รวมทั้งตั้งแต่ข้อ ๖ คือการพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี กระผมว่าเขียนได้ถูกต้องโดยเฉพาะ ขออนุญาตอ่านนะครับว่า การที่ประเทศจะมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและมีสังคมที่สงบสุข จะต้องมีความเข้มแข็งของกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะความโปร่งใสและปลอดความทุจริตในทุกระดับและทุกวงการทั้งภาครัฐและเอกชน แต่ต้องกราบเรียนครับว่าการเปลี่ยนแปลงในเชิงระบบ ๔ ปีที่ผ่านมาไม่ได้ไปในทิศทางนี้ เหตุผลหลักก็เพราะว่าการปรับเปลี่ยนทั้งระบบการเมืองและระบบราชการกลับไปเป็นในแนวทางของการรวบอำนาจ และการรวบอำนาจก็สะท้อนอาการออกมาในหลายต่อหลายด้าน

ขนาดท่านนายกรัฐมนตรีปรารภกับคณะรัฐมนตรีเลยนะครับว่า ทำอย่างไรอย่าให้ท่านเป็นเผด็จการพูดอยู่คนเดียว ก็สะท้อนให้เห็นแล้วว่าตอนนี้มันมีปัญหว่าทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นว่ารวบยอดอยู่ที่บุคคลคนเดียว อาจจะไม่ใช่เจตนาของท่าน แต่ว่าพอเกิดสภาพนี้แล้วอีกหลายสิ่งหลายอย่างตามมา ระบบราชการซึ่งแทนที่เราจะมาพยายามดูว่าจะปรับปรุงวิธีการการทำงานอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพปรับความสัมพันธ์ระหว่างราชการกับประชาชนให้เป็นลักษณะที่เข้าไปสนับสนุนส่งเสริมประชาชนมากขึ้น ที่ผ่านมากลับกลายเป็นว่าทำให้ประชาชนต้องมาพึ่งพาราชการที่รอคอยคำสั่งของฝ่ายการเมือง ซึ่งถ้าเดินอย่างนี้ต่อไปยากที่จะมีระบบการบริหารกิจการของบ้านเมืองที่ดีได้ การจะปรับปรุงตรงนี้นั้นคือวิธิตัดและวิธีการทำงานครับ กระผมยกตัวอย่างเรื่องหนึ่ง เช่น รัฐบาลเขียนไว้ว่าข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญแล้วก็ต้องมีการเผยแพร่ นะครับ แต่ว่าหลายเรื่องที่เป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วมันอาจจะมีผลกระทบในทางการเมืองหรืออะไรก็ตามคนก็รอคอยคำตอบอยู่ -----

ข่าวสารเดี๋ยวนี้อย่างที่กระผมกราบเรียนมันไปถึงต่างประเทศ เพราะฉะนั้นท่านประธาน
จะเห็นว่าเวลาสหรัฐอเมริกาเขาจัดทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องของสิทธิมนุษยชนมันก็
กระเทือนภาพลักษณ์ของประเทศมาก แต่เขาละเอียดจนกระทั่ง เขาระบุชื่อ เขาระบุ
เหตุการณ์ เขาระบุตัวเลข ถ้าไม่ถูกรัฐบาลมีสิทธิเต็มที่เลยครับในการตอบโต้ชี้แจง แต่ว่า
ถ้าเขาเขียนและมันเป็นไปตามความเป็นจริงอันนี้เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งควรจะเอามาใช้ประโยชน์
และมันก็เป็นตัวสะท้อนว่าที่ผ่านมาปัญหาเหล่านี้มีความรุนแรงอย่างไร เหตุการณ์
๓ จังหวัดนี้ถ้าเรายอมรับความจริงบางเรื่อง แสดงท่าทีบางเรื่อง จะเรื่องกรือเซะ จะเรื่อง
ตากใบก็มีส่วนช่วยได้ ไม่ได้ยากจนครับ เมื่อวานท่านนายกยังพูดสรุปประโยคว่า
กระผมผิดเอง แต่ว่าเป็นเรื่องภายในของพรรคของท่าน แต่ว่าเรื่องใหญ่ ๆ ที่ประชาชนที่
ญาติเขาครอบครัวเขาเดือดร้อนอยู่อยากเห็นท่าทีบางอย่าง กระผมไม่ได้บอกว่าจะต้องไป
ขอโทษหรืออะไร แต่ว่าอย่างน้อยยอมรับความจริงแสดงท่าทีว่าจะเจตนาหรือไม่ แต่บาง
เหตุการณ์ก็เกิดขึ้นภายใต้การควบคุมดูแลการกำกับของรัฐมันก็เป็นเรื่องของการให้ทั้ง
ข้อมูลข่าวสารและเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรัฐกับประชาชน หรืออย่างเรื่อง
เหตุการณ์สีนามีซึ่งท่านก็มอบผู้ช่วยรัฐมนตรีอดีตรองอธิบดีไปเพื่อดูข้อเท็จจริง ก็บังเอิญ
สัปดาห์ก่อนท่านก็ให้สัมภาษณ์ว่าจะไม่ทำรายงานถึงท่านนายกแล้วที่เป็นลายลักษณ์
อักษร บอกกล่าวว่าถ้าความจริงในรายงานปรากฏจะเป็นเหตุให้ญาติผู้เสียชีวิตมาฟ้องร้อง
รัฐได้ อย่างนี้ครับเราจำเป็นต้องมีความชัดเจนว่าเราจะให้รัฐอยู่กับประชาชนอย่างไร ให้
ความจริงโปร่งใสอย่างน้อยแค่ไหน แต่ถ้าเรายังดำเนินการในลักษณะที่ให้รัฐพยายามเข้า
ไปผูกขาดทุกเรื่อง นักวิชาการที่เขาไประดมความคิดเรื่องนโยบายสาธารณะบอกทำให้รัฐ
ใหญ่ขึ้น ๆ แต่ว่าบริหารด้วยระบบเก่าแก่ อย่างนี้อันตราย แล้วมันก็เกี่ยวพันไปถึงเรื่องของ
ความเข้มแข็งของระบบราชการโดยรวม สิ่งที่ท่านจะดำเนินการในเรื่องของระบบราชการ
ที่มีความทันสมัยหรืออะไรก็แล้วแต่มันไม่สำคัญเท่ากับการมีระบบการบริหารที่ดี
เพราะว่าวันนี้รัฐก้าวเข้าไปทุกเรื่องนะครับ ไม่ใช่ใช้เงินงบประมาณแต่กำลังจะเอา
ทรัพย์สินของแผ่นดินมาแปลงเป็นทุน กำลังจะเอาเงินของอนาคตมาใช้ และสิ่งที่สำคัญ
ที่สุดก็คือระบบคุณธรรม ปฏิเสธไม่ได้หรอกครับ สภาพความเป็นจริงในระบบราชการวันนี้
เทียบกับ ๔ ปี ที่แล้วแตกต่างกันมาก ความกล้าของข้าราชการในการที่จะเสนอความคิดที่

เป็นอิสระในทางวิชาชีพลดลงไปมาก และมีการใช้ข้าราชการเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางการเมืองมากขึ้นมาก ขนาดเล็กตั้งจบแล้วผ่านไปแล้วยังไม่จบนะครับ ท่านประธานให้ท่านนายกไปตรวจสอบก็ได้ว่าในหลายพื้นที่บ้านท่านเองยังไล่ตามไปคุกคามข้าราชการถ้ามีความรู้สึกว่าการไม่ได้สนับสนุนพรรครัฐบาล กระผมไม่อยากจะเกิดสภาพนี้ต่อเนื่องนะครับ และการโยกย้ายแต่งตั้งถ้าไม่ใช่ญาติไม่ใช่พวกไม่มีโอกาสได้ดี อย่างนี้ไม่มีทางเลยครับที่เราจะสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีได้ หรือการปฏิบัติต่อสื่อสารมวลชน ถ้าบอกว่าให้เสรีภาพกับสื่อก็ต้องให้จริง ๆ แล้ววันนี้เมื่อท่านสามารถกุมเสียงข้างมากเด็ดขาดในสภาแห่งนี้ได้แล้วท่านต้องเปิดพื้นที่ให้สื่อให้ฝ่ายต่าง ๆ ในสังคมได้แสดงความคิดเห็นได้เสนอความจริงในหลายแง่มุม นอกเหนือจากเป็นการยืนยันเพื่อสร้างรากฐานที่ดีของระบอบประชาธิปไตยของระบบการเมืองแล้วนี้ครับจะช่วยท่านด้วยไม่ให้เกิดความอึดอัดไม่ให้เกิดปัญหาการต่อต้านซึ่งเราไม่รู้ว่วันข้างหน้ามันจะปะทุขึ้นมาเมื่อไรอย่างไรโดยเฉพาะถ้าสภาพเศรษฐกิจสังคมมันไม่เป็นที่พึงพอใจของพี่น้องประชาชน

ท่านประธานครับ มีอีกหลายเรื่องนะครับที่ที่จริงกระผมสามารถใช้เวลาได้ แต่ว่าเกรงใจเพื่อนสมาชิกเพราะว่าใช้เวลามากมาแล้ว กระผมเรียนประเด็นสุดท้ายจริง ๆ ก็คือว่าท่านเขียนหลายเรื่องในนี้มองอยู่ในปัจจุบัน มองไปอนาคต แต่ว่าบางทีกระผมย้อนไปดูอดีตและกระผมอ่านประวัติศาสตร์และกระผมก็ตกใจว่าเราก้าวพ้นจากสภาพเดิม ๆ มากน้อยแค่ไหน -----

กระผมไปอ่านประวัตินายกรัฐมนตรี หนังสือของคนที่ใช้นามปากกาว่า ธนาภิ จมกั ไปดูว่าประวัติศาสตร์น่าสนใจขออนุญาตนะครับสุดท้ายแล้ว ปี ๒๕๐๐ ครับน่าสนใจ ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ ๗ ซึ่งมีขึ้นหลังการที่อายุของสภาสิ้นสุดลงคือ สภาครบวาระ เพื่อหวังจัดตั้งรัฐบาลอีกครั้ง พรรคเสรีมนังคศิลาได้พยายามรับสมัครใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่ย้ายมาจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียง แต่ก็ทำให้สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรคเสรีมนังคศิลาต่างไม่พอใจจนเกิดการแตกแยกกันภายใน กระผมอ่านดูก็ไม่ค่อยแน่ใจว่าปี ๒๕๐๐ หรือปีไหน แต่ว่าพรรคเสรีมนังคศิลาประสบความสำเร็จครับ เลือกลงเสร็จได้รับเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเกินครึ่ง เพราะฉะนั้นที่บอกสภาครบวาระ ที่บอกว่ารัฐบาลได้เสียงข้างมากเป็นครั้งแรกไม่ใช่ พรรคเสรีมนังคศิลานับเป็นพรรคที่มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร เพียงแต่ว่ามีการชุมนุมประท้วงขึ้นโดยนิสิต นักศึกษา ประชาชน กล่าวหาว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะมีการใช้วิธีที่เรียกว่าพลร่มไฟไฟเวียนเทียนกลับมาลงคะแนนซ้ำให้กับฝ่ายรัฐบาล ท่านประธานครับ หลายเรื่องเดินมาไกลเลย แต่บางเรื่องเราต้องย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์แล้วประเมินตามความเป็นจริงว่าเราเดินมาไกลมากน้อยแค่ไหน แต่ที่จริงประวัติศาสตร์ ๒๕๐๐ ไม่ได้เลวร้ายไปหมดนะครับ หลังจากที่เราเจอสมมุติฐานทางการเมืองปรากฏว่าสิงหาคม ๒๕๐๐ อย่างน้อยครับ คณะรัฐมนตรีมีมติให้รัฐมนตรีทุกคนถอนตัวออกจากการค้าและอุตสาหกรรมทั้งหมด หรือไม่เช่นนั้นก็ต้องลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ภาพพจน์ในสายตาประชาชนในเรื่องที่รัฐมนตรีทำการค้าแล้วเอาเงินมาเป็นฐานการเมือง ท่านประธานครับ ภาพที่ท่านวาดไว้ ๔ ปีข้างหน้าในนโยบายฉบับนี้ กระผมกราบเรียนแล้วว่าหลายเรื่องกระผมเชื่อพวกเราเห็นด้วยทำได้ ไม่ได้มีหลายเงื่อนไข หนึ่งในนั้นคือเรื่องของการเมืองที่สุจริต การเมืองที่โปร่งใสเรื่องนี้กระผมมั่นใจครับว่าท่านออกไปพูดที่ไหนวันนี้ก็ยังไม่มีการเชื่อ ๔ ปีข้างหน้าจึงท้าทายท่านเรื่องนี้ครับ อย่าเพียงแต่นึกถึงอนาคตของพรรค อย่าเพียงนึกถึงแต่เรื่องของอำนาจ อย่าเพียงนึกถึงแต่เรื่องของความมั่งคั่งของคนเฉพาะกลุ่ม แต่ขอให้คิดถึงอนาคตที่ประเทศของเรา สังคมของเรา ชาติของเราต้องอยู่ยาวนาน แม้ท่านนายกจะเป็นนายก ๒๐ ปี ประเทศชาติก็ต้องอยู่ไกลกว่านั้น ไกลกว่าหลังจากที่ท่านเสียชีวิตแล้ว กระผมเสียชีวิตแล้วกระผมขอให้ท่านนึกถึงสิ่งเหล่านี้ให้มาก และนึกถึงคำปฏิญาณตนที่ท่านได้

ดำเนินการไว้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต่อหน้าพระพักตร์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวผมขอทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกนิดหนึ่งนะครับว่า ท่านสมาชิกที่จะอภิปรายท่านถัดไปจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้องนะครับ คือในช่วงแรกที่ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะผู้นำฝ่ายค้านเราให้เวลาไปโดย ไม่ได้นับรวม ๑๐ ชั่วโมง อันนี้เป็นข้อตกลงที่ทางผู้ประสานงานทุกฝ่ายคือ Whip ทุกฝ่ายได้ตกลงกันให้อนุญาตนะครับ หลังจากท่านถัดไปคือจะอนุญาตให้ท่านหัวหน้าพรรคชาติไทยคือท่านบรรหาร ศิลปอาชา แล้วก็ต่อด้วยตัวแทนของพรรคมหาชนนะครับ หลังจากจบตัวแทนพรรคมหาชนก็จะเป็นท่านสมาชิกวุฒิสภาอีก ๒ ท่าน จะให้ ๒ ท่านสมาชิกวุฒินะครับ แล้วก็ไปที่พรรคไทยรักไทยอีก ๒ ท่านถึงจะกลับมาทางฝ่ายค้านอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเริ่มนับเวลาใน ๑๐ ชั่วโมงหลังจากพรรคมหาชนแล้วนะครับ ถ้ารัฐบาลจะชี้แจงขอเป็นช่วงหลังจากหัวหน้าพรรคมหาชนได้เสร็จแล้ว เชิญท่านบรรหาร ศิลปอาชา เชิญครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกสภา ผมเองได้อ่านนโยบายของรัฐบาลที่ท่านนายกได้แถลงต่อสภาในวันนี้ โดยบอกว่าอีก ๔ ปีต่อไปนี้จะให้ประเทศไทยไปสู่ความมั่นคงยั่งยืน ใน ทุกทาง จะสร้างโอกาสเพื่ออนาคต เน้นความเข้มแข็งสู่ชุมชน ท้องถิ่น คืบความสมบูรณ์ของดินและน้ำสู่ธรรมชาติ คืบอำนาจการตัดสินใจสู่ชุมชน ปรับปรุงการศึกษา นำไปสู่สังคมเศรษฐกิจบนฐานความรู้ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เขียนได้อย่างเพราะแล้วก็ดีมาก แต่ผมเองไม่แน่ใจว่าทางปฏิบัตินั้นมีความสงสัยว่าจะทำได้หรือ แต่คงต้องให้โอกาสรัฐบาลอีก ๔ ปีข้างหน้าเราคงจะรู้ว่าทำได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ผมเองต้องขออนุญาตต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิกด้วยการพูดนโยบายของรัฐบาลในวันนี้ นั้นคงต้องลงในรายละเอียดและตัวเลขประกอบบ้าง เพื่อที่ผมเองนั้นจะได้ตามไปดูในเดือนมิถุนายนที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณประจำปี ๒๕๔๙ เข้าสู่สภา ว่าจะมีงบประมาณตามที่ผมเองได้เสนอและให้ข้อสังเกตหรือไม่ เพราะมาดูนโยบายรัฐบาลแล้ว เมื่อ ๔ ปีที่แล้วนั้นในบางเรื่องที่สำคัญไม่ปรากฏเลย ท่านประธานครับ ผมเองเป็นนักการเมืองมา ๓๐ ปี เป็นนักปฏิบัติ ไม่ใช่ นักวิชาการ ฉะนั้นรายละเอียดต่าง ๆ ทั้งหมดในข้อมูลนั้นอาจจะมีบ้างพอสมควร แต่ท่านนายกนั้นท่านดูภาพ แมคโคร (Macro) ภาพใหญ่ภาพรวม แต่ ไมโคร (Micro) ท่านเองนั้นท่านไม่สามารถลงรายละเอียด และท่านไม่สามารถที่จะมีเวลามาได้รับฟังเหมือนในวันนี้ ผมเองอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยว่าผมจะพูดอยู่ ๓ อย่าง ๓ อย่างในที่นี้คือหมายความว่า จะพูดถึง น้ำ ครู แล้วก็หมอ เรื่องที่สำคัญต่อสังคมด้วยกัน

เรื่องน้ำนั้นอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยว่าเกี่ยวกับภัยแล้งนะครับ เกี่ยวกับภัยแล้งนั้นอยากจะเรียนว่า รัฐบาลเองนั้นเพิ่งจะมาตื่นตัวเมื่อเกิดภัยแล้งขึ้น ดังจะสังเกตเห็นท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์เมื่อวานนี้ว่ารัฐบาลเองได้แก้ไขปัญหาก็แล้ว สั่งท่านผู้ว่า นายอำเภอ ภาคเอกชนเข้าไปช่วยระดมกัน แล้วเม็ดเงินได้ไปแล้ว อยากจะกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของปัญหาเฉพาะหน้า แต่รัฐบาลเองไม่ได้วางแผนนโยบายของการแก้ไขปัญหาก็เป็นระยะยาว ในปี ๒๕๔๔ นโยบายของ

รัฐบาลเองในหน้าที่ ๘ นั้น ไม่มีการบอกเลยว่าการพัฒนาใช้น้ำผิวดินและน้ำใต้ดินนั้น มีแต่เพียงระบุว่าจะมีการควบคุมเท่านั้น พอมาดูนโยบายในปีที่แถลงไว้ยิ่งหนักเข้าไปอีก ไม่ระบุไว้เลยแม้แต่นิดเดียว เรื่องการพัฒนาน้ำกินน้ำใช้ แต่ได้ข่าวว่ารัฐบาลจะทุ่มเงิน ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ ผมอยากจะทราบเรียน ท่านประธานครับ เรื่องน้ำนี่นะครับ น้ำกิน น้ำใช้ หรือเรียกว่า น้ำอุปโภคบริโภคนั้น น้ำ จะต้องแบ่งเป็น ๒ อย่าง ๑. น้ำกินน้ำใช้ ๒. น้ำเพื่อการเกษตรและน้ำเพื่ออุตสาหกรรม

ตอนนี้ผมจะพูดเรื่องน้ำกินน้ำใช้เสียก่อนนะครับท่านประธาน ก่อนที่จะมีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้น น้ำกินน้ำใช้ น้ำอุปโภคบริโภคนั้นจะอยู่ ๓ หน่วยงาน ๑. กรมอนามัย ๒. กรมโยธาธิการ ๓. กรมทรัพยากรธรณี ๔. การประปาส่วนภูมิภาค --

ใน ๓ หน่วยงานนี้ผมอยากทราบเรียนด้วยว่าเรามีหน้าที่ขุดบ่อน้ำบาดาล มีห้อง แล็บ (Lab) วิเคราะห์ชั้นน้ำ วิเคราะห์คุณภาพน้ำ แล้วทำเป็นประปาหมู่บ้าน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ตามกำลังเงินงบประมาณ เช่น ถ้าหากขนาดใหญ่มากนั้น จะมีเครื่องสูบน้ำ มีหอถังสูง วางท่อประปาไปใช้ในหมู่บ้าน ถ้าขนาดเล็กก็มีตามลำดับลงมา หมู่บ้านนั้นเมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว มอบประปาหมู่บ้านทั้งหมดนั้นให้แก่ชุมชนเขา ดูแล เขาดูแลกันเอง เป็นที่น่ารัก เดียวนี้เขาทำสำเร็จไปเยอะแล้วมากพอสมควร นี่คือการประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ พอมารับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เมื่อปี ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นยุบหมด ไม่มี เพราะเหตุว่าเป็นงานซ้ำซ้อน จึงได้เอาหน่วยงานทั้งหมดมาอยู่ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งเป็น ๒ หน่วยงานครับ ๑. กรมน้ำบาดาลมีหน้าที่ขุดบ่อ ๒. กรมทรัพยากรน้ำมีหน้าที่ทำประปาหมู่บ้าน และขุดสระ ลอกคลอง หนอง บึง ผมอยากจะทราบเรียนต่อท่านประธานและท่านนายก ด้วยว่า กรมน้ำบาดาลที่อยู่ในกรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น อยากจะทราบเรียนว่าเป็นเรื่องที่แปลกครับ เครื่องจักรทั้งหมดที่มีอยู่ขุดน้ำบาดาลทั้งหมดมีอยู่ ๒๐๐ กว่าชุด เอาไปกองไว้ที่กรมขุดน้ำบาดาลทั้งหมด เป็นไปได้ไหมครับ ๒ - ๓ ปีนี้ไม่มีงบประมาณเลย ไม่มีครับ ผมสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงบประมาณ สำนักงบประมาณบอกว่าเรื่องนี้กำลังจะโอนไปสู่ท้องถิ่น ไม่ได้ตั้งงบให้ เที่ยงกันไป เที่ยงกันมา ๒ - ๓ ปี เครื่องจักรขุดบ่อ ช่าง ในการดำเนินการนั้นหยุดไม่ได้ทำงานเลย แม้แต่นิดเดียว นี่คือการสิ่งที่อยากจะทราบเรียนว่าเครื่องจักรแต่ละชุดนั้น ผมทราบเรียนครับ ซื้อมาชุดละประมาณ ๒๐ กว่าล้านบาท สามารถเจาะได้ถึง ๓๐๐ เมตร ๔๐๐ เมตร แต่ทำไมนโยบายดังกล่าวนี้จึงไปหยุด ไม่มีการสั่งการ ที่จริงแล้วเริ่มระยะแรกในการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมนี้น่าจะมอบให้หน่วยงานเขามีอยู่เขาทำไปก่อน อย่าเพิ่งไปดำเนินการให้ท้องถิ่น แต่เที่ยงกันไปเที่ยงกันมา เที่ยงในระหว่างคณะกรรมการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่น เที่ยงอยู่ ๓ ปี นี่คือการที่เป็นปัญหาอยู่ครับ เมื่อภัยแล้งมาแล้ว ผมเองได้ทราบว่าเพิ่งได้งบประมาณไป ๘๐๐ ล้านบาท ๘๐๐ ล้านบาทนี้ไปขุดบ่อน้ำบาดาลได้เพียงแค่ ๔,๐๐๐ บ่อ แต่ ๘๐๐ ล้านบาทนั้นถูกดึงไป ๑๐๐ ล้านบาทไปช่วย

สินามิที่ภาคใต้ ได้แก่ ๔,๐๐๐ กว่าบ่อเท่านั้นเอง นี่คือเรื่องของกรมขุดน้ำบาดาล ที่รัฐบาล
ถ้าเตรียมการไว้เมื่อ ๒ - ๓ ปีที่แล้วนั้น ไม่ต้องมาเร่งรัดตอนนี้ ขุดบ่อไป ๔,๐๐๐ บ่อ ไม่พอ
ครับ ต้องหลายหมื่นบ่อทั้ง ๗๐ กว่าจังหวัด นี่กราบเรียนท่านนายกว่า อันนี้ผมเคยเรียน
ท่านนายกไว้ที่บ้านพิษณุโลกเหมือนกันว่า ไปดูนะเรื่องขุดน้ำบาดาลนี้มันขุดไว้มันจะ
เสียหาย แต่รัฐบาลไม่ได้ทำ นี่คือสิ่งที่ให้ข้อสังเกตประการแรก

ประการที่ ๒ นั้น เรื่องกรมทรัพยากรน้ำ ผมอยากกราบเรียนว่ากรม
ทรัพยากรน้ำมีหน้าที่ในการทำประปาหมู่บ้าน ขออนุญาตนะครับ ประปาหมู่บ้านนี้
กรมทรัพยากรน้ำนี่เขามีหน้าที่ทำประปาหมู่บ้านอย่างที่ผมกราบเรียนไว้ ในหน่วยงาน
ต่าง ๆ ทั้ง ๓ กรมในอดีตที่ผ่านมา นั้น มาอยู่ตรงกรมนี้หมด กรมอื่นไม่มีโอกาสได้ทำ
ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ๘๐๐,๐๐๐ บาท ๒ ล้านบาท
๓ ล้านบาท ๕ ล้านบาท ๘ ล้านบาท แล้วแต่ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ขึ้นอยู่ที่ชั้นน้ำใต้ดิน
เขาจะมีหรือไม่ เสร็จเรียบร้อยแล้วตรงนี้เป็นเรื่องของการดำเนินการระหว่างน้ำใต้ดิน
กับน้ำผิวดิน ถ้ามีการขุดบ่อเขาก็หาประปาหมู่บ้านให้ในขนาดเล็ก แต่ถ้าน้ำผิวดินก็ไป
ประปาขนาดใหญ่ เขาทำอย่างนี้มาตลอด แต่กรมทรัพยากรน้ำนั้นไม่มีงบประมาณครับ
ท่านประธานครับ ไม่มีเลย นี่คือสิ่งที่ปัญหา ฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนด้วยว่าใน
วันนี้เงินทั้งหมดที่เขาต้องการนี้ อีกประมาณ ๑๖,๐๐๐ หมู่บ้าน ใช้เงินประมาณ ๓๐,๐๐๐
ล้านบาท อีก ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้นไปใช้ปรับปรุงบ่อที่มันตัน ที่มันอุดน้ำไม่ขึ้น ๔๐,
๐๐๐ กว่าล้านบาท เรื่องขอมาแล้วที่ท่านนายก อยู่ที่ท่านอยู่แล้ว อยู่ที่ท่านสั่งการ ท่านไม่
ต้องไปปรึกษาใครหรอกครับ ปรึกษาผมนี่ ผมรู้ดี ผมนี้รู้ดีครับ ถ้าผมผมเถอะครับว่าควรจะ
ทำอะไร ผมจะบอกให้ฟัง ท่านตัดสินใจเลยงบดังกล่าวนี้ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ ปี
เดียวไม่พอ เอา ๒ ปี ผูกพันไป ๒ ปี -----

รับรองน้ำประปาของหมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้น รัฐบาลจะได้คะแนนนิยมในเรื่องนี้มากที่สุด ลองไปถามผู้แทนพรรคไทยรักไทยเจอเหมือนอย่างผมเหมือนกัน ขนาดผมเองตามไปทุกหน่วยไม่ได้เรื่อง ถามไปกรมทรัพยากรธรณีเรื่องเสนอไปแล้วไม่ได้ เสนอตั้งแต่สมัยท่านประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ นี่ก็ไม่ได้ ท่านสุวิทย์ก็ไม่ได้ นี่คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนว่าเป็นปัญหาท่านต้องรีบแก้แน่ครับ ท่านต้องแก้ไขให้เหมือน SML นี่ ๒๐๐,๐๐๐ ๒๕๐,๐๐๐ ๓๐๐,๐๐๐ กลางปีนี้เงินออกแล้วท่านเองบ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทที่จะเข้าเป็นกลางปีงบเพิ่มเติมนี้แบ่งไปเสีย ให้ประปาหมู่บ้านเขาเสีย ให้การชดเชยเสียเครื่องจักรจะได้ทำงานแล้วเอามาเก็บไว้ก่อนนะครับ นี้อยากกราบเรียนต่อท่านนายกนะครับ ท่านประธานครับ เรื่องน้ำกินน้ำใช้นี้ยังมีอีกอันหนึ่งมองข้ามไปเจ้าหน้าที่รู้ดีที่สุด อีกหน่วยคือการประปาส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมินาคนั้นส่วนใหญ่ทั่วประเทศนั้นจะดำเนินการในระดับอำเภอ มีกำลังผลิต ๘๐ คิว ๑๐๐ คิว ๑๒๐ คิว ๒๐๐ คิว บางที่กำลังการผลิตเขามีเหลือ แต่ท่อที่เขาวางไว้ไปตามหมู่บ้านนั้นมันไม่พอ เมื่อไม่พอต้องต่อท่อให้เขาไปอีก นี่ร้องเรียนมาเยอะให้เขาไป ส่วนอันไหนที่กำลังการผลิตมันยังไม่พอก็ไปเพิ่มเติมเสีย อย่างเช่น ผมไปทำลุ่มน้ำปากพนัง การประปาปากพนังถ้าผมไม่ไปทำนะครับปานนี้ไม่มีน้ำกินน้ำใช้ ผมได้แอบประสานงานกับสำนักงบประมาณ แอบประสานงานกับกรมชลประทานไปหาน้ำดิบไปหาน้ำสะอาดให้เขาใช้โดยการขุดสระ นี่คือเรื่องละเอียดของการดำเนินการทั้งหมด ฉะนั้นน้ำประปาทั้งหมดที่มีอยู่การประปาส่วนภูมินาคนั้นเขาต้องการปีหนึ่งประมาณเกือบ ๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่ตอนนี้เขาปีหนึ่งประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาทไม่พอ ถ้าหากว่าท่านขยายไปทั่วประเทศกำลังการผลิตไม่พอไปเพิ่มกำลังการผลิตขึ้นอยู่ที่ผิวน้ำ น้ำบนดินจะมีหรือไม่ โดยมากการประปาส่วนภูมินาคนั้นจะไม่ใช้น้ำ ใต้ดิน น้ำใต้ดินส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของประปาหมู่บ้าน แล้วเมื่อต่อขยายท่อออกไปก็ให้เขาไปเถอะครับ บางที่ต่อไป ๓ กิโลเมตร ๔ กิโลเมตร หมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓ หมู่ ๔ หมู่ ๕ ของตำบลต่าง ๆ ก็จะได้น้ำใช้ นี่คือนปัญหาเส้นผมบังภูเขา แต่เขาขอเงินไปแล้วไม่ให้ สำนักงบประมาณไม่ให้เพราะเรื่องนี้ไม่ถึงผู้ใหญ่ นี้อยากจะกราบเรียนว่าเรื่องน้ำกินน้ำใช้นั้นมันมีปัญหายุ่ง ๓ ประการด้วยกันนะครับที่กราบเรียน

และอีกประการหนึ่งเรื่องน้ำการเกษตร น้ำการเกษตรนี้จะครบอยากจะ
กราบเรียนภาพรวมทั้งหมด ปิง วัง ยม น่าน ไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาที่นครสวรรค์ แม่น้ำ
ปิงลงสู่เขื่อนภูมิพล วังลงสู่เขื่อนกิ่วลม ยมยังขาดแก่งเสือเต้น น่านลงสิริกิติ์ ผมอยาก
กราบเรียนว่า ณ วันนี้รับลุ่มน้ำปิงที่ไหลสู่เขื่อนภูมิพลนี้ เขื่อนภูมิพลสามารถกักเก็บได้ ๑๓,
๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ปัจจุบันเหลือ ๖,๐๘๙ ล้านลูกบาศก์เมตร ณ วันนี้มากกว่า ปีที่
แล้ว ท่านนายกครับ มากกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ลุ่มน้ำยมไหลลงสู่ อันนี้ต้องกราบ
เรียนว่าแก่งเสือเต้นมันยังไม่มี ถ้าแก่งเสือเต้นผมอยากกราบเรียนว่าสมัยผมเป็น
นายกรัฐมนตรีเป็นรัฐบาลนี่อนุมัติไปเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ให้ทำแก่งเสือเต้น
เพราะเหตุว่าลุ่มน้ำยมจะไหลเข้าสู่แก่งเสือเต้นจะได้น้ำถึงประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านกว่า
ลูกบาศก์เมตร แล้วจะแก้ไขป้องกันน้ำท่วมที่จังหวัดพิจิตร สุโขทัย แพร่ เป็นซ้ำซ้อนมา
หลายปีแล้ว แล้วถ้าน้ำเหลือจะได้กักเก็บไว้ลงในแก่งเสือเต้นแล้วไหลลงสู่ตอนล่าง
บังเอิญมันมีอยู่อันเดียวเป็นปัญหาเรื่องป่าสักทอง ตอนนั้นผมเข้าไปสำรวจไม้ของป่าสักทอง
ในลุ่มน้ำนั้นมีไม่มากเท่าไรที่แม่สะเอียด -----

แต่เป็นปัญหาว่าเรื่องเกิดการต่อต้าน ผมคิดว่าน่าจะหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่ มติ
กรม. อยู่แล้วยังไม่เลิก แต่ชะลอ ๑๐ ปีมาแล้ว ลองไปสอบใหม่สิว่าในป่าสักทองมีเท่าไร
ถ้ามีไม่มากทำไปเลย ตัดสินใจ ท่านนายกเก่งแล้วตัดสินใจทำทันทีเลย แล้วจะช่วยปัญหา
เรื่องน้ำท่วมอีกหลายจังหวัดในตอนบนภาคเหนือซึ่งเป็นของพรรคของท่านนายกเอง ไม่ใช่
ของผมด้วยนะครับ พอเรื่องน้ำครับ อย่างเช่น น้ำที่ไหลสู่เจ้าพระยา ภาคกลางใช้น้ำได้
ทั้งหมด หน้าแล้งเกิดปัญหาเรื่องน้ำการเกษตร เพราะเขื่อนเจ้าพระยาไม่สามารถปล่อยน้ำ
ลงมาได้ ปล่อยเป็นเวรไป ๑๕ วัน ลงทางนี้ อีก ๑๕ วัน ลงอีกทาง มันเป็นปัญหาอย่างนี้
ตลอดเวลา ฉะนั้นวิธีการแก้ไขน้ำการเกษตรนี้ครับ ไม่ใช่ปีสองปีจะเสร็จ อีก ๕ ปี ๑๐ ปี
ครับ ผมเคยคิดจะเอาน้ำที่แม่น้ำสาละวิน เดิมข้ามผ่านภูเขาไปเขื่อนภูมิพล ถ้าทำได้แบบนี้
สิครับทั้งปีครับ เรื่องน้ำการเกษตรหมดปัญหาเลยครับ แต่อย่างว่าครับมันติดปัญหาเรื่อง
เส้นกลางแบ่งสันปันน้ำอยู่ในเขตพม่า ผมพยายามเจรจากับท่านผู้นำพม่าหลายครั้งยังไม่
สำเร็จ คิดว่าท่านนายกหยิบเรื่องนี้ไปคงจะสำเร็จ นี่ฝากไว้ ถ้าเดิมเรื่องนี้ใช้เงินไม่กี่หมื่น
ตอนนั้นผมกะว่าใช้เงินประมาณ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ข้ามเขาเดิมไปผูกเขื่อนภูมิพล
ที่จังหวัดตาก ตรงนี้แก้ปัญหายะยะ แต่ว่าถ้ายังไม่สำเร็จผมอยากให้ เขามีแผนอยู่แล้ว
กรมชลประทาน ท่านไปเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในเขื่อนภูมิพลนะครับ ไปทำเขื่อนแม่รามา
หลวง ตรงนี้จะได้น้ำอีกประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าล้านลูกบาศก์เมตร ใช้เงิน ๓๐,๐๐๐
กว่าล้านบาท ใช้น้ำน้อยแล้วไปทำเขื่อนที่แม่น้ำเมย เขื่อนห้วยแซง นี้ได้อีกเกือบ ๒,
๐๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดนี้ถ้าทำจริง ๆ ใช้เวลาดังเกือบ ๕ ปี เกือบ ๕ ปีนะครับกว่าจะ
สำเร็จ เหมือนอย่างแม่วงก์ที่กำลังทำอยู่ในขณะนี้ แล้วก็ต้องหาไปเติมน้ำที่เขื่อนสิริกิติ์
เขื่อนสิริกิติ์จะต้องไปดำเนินโครงการ กก อิง น่าน ไปเพิ่มเขื่อนสิริกิติ์ ถ้าหากว่าเพิ่มได้
อย่างนี้แล้ว เขื่อนภูมิพลอยู่ทางด้านนี้ เขื่อนสิริกิติ์อยู่ด้านนี้ น้ำมีพอมันไหลสู่แม่น้ำ
เจ้าพระยาที่นครสวรรค์ ไหลลงสู่ภาคกลาง ในหลายสิบจังหวัดภาคกลางใช้น้ำได้ทั้งหมด
การเกษตร นี่คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านนายก ว่า ผมว่าท่านนายกต้องรีบดำเนินการ
เรื่องนี้ในรูปคณะกรรมการ และรีบไปหาหรือตัดสินใจทันทีว่าอะไรควรจะได้บ้าง นี่
อยากจะกราบเรียนเรื่องน้ำการเกษตรนะครับ

อีกประการหนึ่ง ผมให้ข้อคิดเรื่องจะใช้ระบบท่อส่งน้ำ ผมว่ามันไม่ใช่ง่าย นะครับ ลงทุนตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ฝากข้อคิดด้วยนะครับ การจะใช้น้ำ เป็นการเกษตรเรื่องระบบท่อส่งน้ำ ๑. ต้องดูว่าต้นน้ำอยู่ที่ไหน ปลายน้ำไปที่ไหน ถ้า ปลายน้ำที่สูงกว่า ๑๘ เมตร หรือสูงกว่า ๑๐ เมตรขึ้นไป ท่านต้องมีสถานีสูบน้ำที่ละ ตอน ๆ ไป ใช้เงินเยอะ แล้วท่ออีกท่านจะใช้ท่อแบบไหน ถ้าท่อซีเมนต์รั่วได้อีก ท่อเหล็ก ราคาแพงอีก แล้วเมื่อทำเสร็จแล้วใครจะดูแลตามเส้นทางต่าง ๆ ทั้งหมด แล้วน้ำจะแครี่ (Carry) ไปได้หรือเปล่า น้ำรั่วไหลหรือเปล่า หรืออย่างน้ำในประปานครหลวงในกรุงเทพฯ ที่ต้องเปลี่ยนท่อใหม่ทั้งหมดทำเมื่อ ๓๐ ปีมาแล้ว ฉะนั้นระบบท่อส่งน้ำการเกษตร มีปัญหา ผมอาจจะให้ข้อมูลท่านนายกได้ในภายหลัง เพราะผมศึกษาเรื่องนี้มาหลายปี แล้ว ฉะนั้นน้ำการเกษตร น้ำกินน้ำใช้แยกเป็น ๒ ทาง ท่านนายกให้ไปเถอะครับ ให้เงิน ไปที่กรมป่อน้ำบาดาลและกรมทรัพยากรน้ำ ๒ กรมให้ไปเลย ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เขา ขออยู่แล้ว สอดคล้องกับกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อ ๒ ปีที่แล้วก็เสนอไปเหมือนกัน แต่เฉื่อย ครม. ไม่อนุมัติ บอกว่าให้ไปรอกกรมการดูแลพัฒนาลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำเสียก่อน นี่เลยเข้าใจ แต่ถ้าทำเมื่อ ๒ ปีมาแล้ว ผมเรียนครับตอนนี้ไม่เดือดร้อน ประปาตามหมู่บ้าน ช่วยได้แยะ การเอารถน้ำไปช่วย ช่วยได้ครั้งคราวเดี๋ยวก็ต้องไปอีก เดี่ยวก็ต้องไปอีกมัน ไม่พอ แต่นี่ส่งท่อไปตามน้ำไป มีก็อก มีมิเตอร์วัดน้ำ ชาวบ้านเขายอมเสียเงิน เดี่ยวนี้เขา ยอมเสียเงินทุกคนเลยตามหมู่บ้านต่าง ๆ ทั้งหมด นี่ฝากไว้เรื่องน้ำกินน้ำใช้ และน้ำ การเกษตร วันนี้พูดเรื่องน้ำมันโยงเรื่องภัยแล้ง และเฉื่อยเห็นเมื่อเข้าท่านนายกให้ สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ก็ดี แต่เป็นเรื่องเฉพาะกิจ เฉพาะหน้า ที่นี้ถ้าหากว่าภัยแล้งไม่เกิดก็ ไม่เป็นไร เดี่ยวปีหน้าภัยแล้งเกิดอีก ท่านนายกจะต้องมาสั่งการแบบนี้อีก รับทำเถอะครับ ท่านนายกเร็วแล้ว ขับไวด้วย คิดวันนี้พรุ่งนี้สั่งการด้วยครับ ขอขอบคุณครับ มีเรื่องต่อไป นะครับ นี่เรื่องนี้นะครับ

พอมารื้อเรื่องครุแล้ว มีปัญหาแล้วเรื่องครุ เรื่อง ๓๐ บาทเอาไว้นุดท้ายครับ เรื่องครุนี้ะครับ อยากกราบเรียนท่านนายกว่ามันเกี่ยวกับเรื่องปฏิรูปการศึกษา คนเราจะ เก่งกล้าความสามารถอย่างไร ถ้าไม่ได้รับการศึกษาเลยคงจะมีปัญหาแน่ กฎหมายเราที่ ร่างขึ้นมาแต่ละฉบับ ๆ ถ้าคนที่ได้รับการศึกษาไม่ถึงในความคิดของตนเองว่าอะไรคือ

ความถูกต้องอะไรคือความไม่ถูกต้องนี้ะครับ ไม่ตระหนักในตนเองกฎหมายจะใช้ไม่ได้
หลักเฉียงได้เยอะเลย ฉะนั้นการศึกษาผมเน้นหนักด้วยครับ เน้นหนักตั้งแต่ผมอายุ ๑๘ ปี
มาแล้ว ผมสร้างโรงเรียนตั้ง ๗ - ๘ แห่ง ยกให้รัฐบาลด้วยกัน -----

ฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่านโยบายเกี่ยวกับการศึกษาหน้าที่ ๗ ข้อที่ ๒ เกี่ยวกับการศึกษาด้านนโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ รัฐบาลจะสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้มีความรู้และจริยธรรมตั้งแต่เด็กแรกเกิด แต่พอมาหน้า ๘ กล่าวต่อไปว่ารัฐบาลจะเร่งรัดปฏิรูปการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้การสอนทุกรูปแบบสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเยาวชนไทยทุกคน และจะได้รับการศึกษาอย่างน้อย ๑๒ ปี ท่านประธานครับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ประกาศใช้เมื่อปี ๒๕๔๒ ในช่วงนั้นพรรคชาติไทยดูแลกระทรวงศึกษาธิการในรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ คุณสมบัติ ปริศนานันท์กุล เป็นรัฐมนตรีว่าการ ผมเป็นที่ปรึกษา ได้มีการพิจารณาหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหมด ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ รุ่ง แก้วแดง นั่งอยู่ตรงนี้เป็นพยานได้ดี ผมถามท่านที่ไรท่านบอกทำเสร็จแล้ว ๆ สภาการศึกษาทำเสร็จแล้วหมดนะครับ ประชุมอยู่ด้วยกัน ผมประชุมอยู่ทุกนัดทุกอังคารทุกเดือนด้วย เราก็จบแล้วก็คิดว่าจะยุบรวมกรม กองต่าง ๆ ทั้งหมดออกมาในรูปคณะกรรมการการศึกษา จำนวน ๕ แห่งด้วยกัน เผอิญหมดวาระพอดีนะครับ ปัญหาที่เจอในขณะนั้นกราบเรียนท่านประธานและผ่านไปที่ท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ครูไม่พอโดยเฉพาะครูในวิชาเอกที่จำเป็นต้องสอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สถานการศึกษาก็ไม่พอ อุปกรณ์การเรียนการสอนก็ไม่พอ โดยเฉพาะเราเน้นเรื่องครูต้นแบบ ๔ ปีของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีนี้ที่แล้วผ่านมานี้มีรัฐมนตรีศึกษาธิการถึง ๕ ท่านด้วยกัน ๕ ท่านนะครับ แต่ปรากฏว่าเหตุการณ์มันยังไม่ได้ดีขึ้นครับ มั่นรุนแรงยิ่งกว่าเก่าอีก เดี่ยวจะเล่าให้ฟังแรงอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านปัจจุบันนี้ ในอดีตที่ผ่านมาโรงเรียนประถมศึกษาเขามีปัญหาเรื่องนักเรียน จึงได้กำหนดว่าถ้านักเรียนไม่ถึง ๑๐๐ คนเขาจะยุบเอาไปโรงเรียนใหญ่ที่ใกล้เคียงด้วยกัน พอมีนโยบายยุบไปเสร็จครูต่าง ๆ ก็ต้องขอตัวย้ายไปที่อื่น นี่คือนโยบายเก่า แต่มานโยบายใหม่ของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีเอง คือรัฐมนตรีอดิศักดิ์ ท่านมีความเห็นว่าโรงเรียนขนาดเล็กไม่ว่าจะมี ๓๐ คน ๔๐ คน ๕๐ คน ๖๐ คน ไม่ยุบ ถูกต้อง ผมก็เห็นด้วย แต่ว่าต้องวางมาตรการให้ชัดเจนเสียก่อน เพราะครูต่าง ๆ ย้ายออกไปหมดแล้ว ไม่มีครูหอรอก บางโรงเรียนมีนักเรียน ๔๐ คน มีครูอยู่คนเดียววนะครับ ฉะนั้นครูที่ขาดแคลนทั้งหมดนี้นะครับ ๑. มาจาก เออร์ลี

รีไท (Early retire) การกำหนดอัตรากำลังภาครัฐเรื่องสำคัญ การกำหนดอัตรากำลังครู
ไม่เหมาะสม ขาดครูวิชาเอก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ นี่คือสิ่งที่
เหตุการณ์เกิดขึ้นเรื่องการศึกษาด้วยกัน บางทีบอกว่าอาจจะได้รับข้อมูลบางโรงเรียนนี้
นะครับ ครูพอกับนักเรียน เมื่อสมัย เอดีบี (ADB) เข้ามาช่วย เขากำหนดอัตรานักเรียน
๒๕ คนต่อครู ๑ คน แต่โรงเรียนไหนที่มีนักเรียน ๗๕๐ คน ครู ๓๐ คน อย่างนี้กระทรวง
ถือว่าครูเพียงพอจำนวนนักเรียน แต่หาไม่ -----

ข้อเท็จจริงใน ๓๐ คน ครูวิทยาศาสตร์ก็ไม่มี ครูภาษาอังกฤษก็ไม่มี ครูคณิตศาสตร์ก็ไม่มี มีครูอะไรครับ มีครูพละ ๒ - ๓ คน จบด้านเกษตร ๓ - ๔ คนเขาเหล่านี้ไปสอน ไปสอนอย่างไร เชียงใหม่ครับบ้านท่านนายกก็มีเมื่อ ๒ วันลงหนังสือพิมพ์ ครูขาดแคลน ครูไม่เคยมีความรู้ด้านดาราศาสตร์เลยไปสอนวิทยาศาสตร์ ครูไม่เคยจับสารเคมีไปสอนวิทยาศาสตร์มันทำได้อย่างไร มันทำไม่ได้ อย่างนี้ ๑๐ ปีการศึกษาก็ไม่เจริญ จะไปพัฒนาให้โรงเรียนวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ ต่าง ๆ ผมว่ามันยังเป็นปัญหาปลายเหตุ ต้องทำตรงนี้เสียก่อนนะครับ ต้องทำตรงนี้เสียก่อน ผมอยากเรียนเป็นเรื่องแปลกนะครับ เรื่องประถมไปเจอมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ครับ นักเรียนโรงเรียนหนึ่งจะไม่เอ่ยชื่อ มีนักเรียนอยู่ ๓๘ คน ทั้งชายทั้งหญิง เรียนระหว่างประถม ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ มีห้องเรียนอยู่ ๒ ห้อง ครู ๒ คน ครูคนหนึ่งสอน ป. ๑ ถึง ป. ๓ ผมก็ไปดูว่าสอนอย่างไร นักเรียน ป. ๑ อยู่มุมหนึ่ง ป. ๒ อีกมุมหนึ่ง ป. ๓ อีกมุมหนึ่ง ครูอยู่ตรงกลาง เวลาสอน ป. ๑ ก็เอาวิชา ป. ๑ ไปสอน เวลา ป. ๒ เอา ป. ๒ ไปสอน และ ป. ๓ เอา ป. ๓ ไปสอน ครูตรงนี้ก็ครูบูรณาการ ผมก็ถามว่าภาษาอังกฤษคุณจะสอนอย่างไร ลองสอนสิ ผมก็ชักถามไป สอนได้บ้าง ไม่ได้บ้าง พอ ป. ๔ ป. ๕ ป. ๖ ครูก็อีก ๑ คนเช่นเดียวกัน ป. ๔ อยู่มุมหนึ่ง ป. ๕ อยู่มุมหนึ่ง ป. ๖ อยู่มุมหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจว่าโรงเรียนอย่างนี้จะมีในประเทศไทยครับ และมันมีแล้วมีหลายแห่งด้วย ตรงนี้ท่านต้องไปแก้ อย่าไปดูอย่างอื่น อย่าไปดูโรงเรียนในฝัน โรงเรียน ในฝันมันทำให้โรงเรียนบางโรงเรียนมันดีขึ้น มันดีเฉพาะโรงเรียน แต่โรงเรียนอื่นอีกเยอะแยะอีกมากมายมันเจอปัญหาตรงนี้ทั้งหมด ท่านลองไปดูครับ อันนี้ต้องไปดูรายละเอียด มันเกิดปัญหาขึ้น ท่านรุ่ง แก้วแดง ก็รู้ดี นั่งประชุมอยู่ด้วยกัน ใช้งบไม่มาก ท่านไปดูเถอะครับ เรื่องครูต้นแบบ ผมอยากกราบเรียนครับ สมัยผมดูแลกระทรวงศึกษาธิการ มองเห็นว่าการจะทำอะไรก็แล้วแต่ต้องมีตัวอย่าง ต้องมีตัวอย่างเหมือนจะทำอะไรต้องมี ไพเลท โปรเจก (Pilot project) เป็นตัวอย่างขึ้นมา ครูนั่นต้องมีครูต้นแบบ ต้องมีครูตัวอย่าง ครูตัวอย่างนี้หมายความว่า เป็นครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี พัฒนาเครือข่ายครูได้ มีความเมตตา กรุณา ศรัทธาในอาชีพครู ดูแลและมีความศรัทธาในอาชีพครู ผมในตอนนั้นกระทรวงศึกษาธิการมอบให้ราชภัฏ ๓๖ แห่งที่มีอยู่ ราชภัฏตอนนี้เป็นมหาวิทยาลัย ไปขยายเครือข่ายครูต้นแบบเสีย ไปขยาย

ให้มากที่สุดแล้วเอามาลงอยู่ตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งหมด โรงเรียนต่าง ๆ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านท่านนายกด้วยว่า โรงเรียนจะดีหรือจะเลว จะมีความสามารถ เด็กจะมีความรู้ความสามารถอยู่ที่ ผอ. โรงเรียนและอยู่ที่ครูด้วย ยามใดถ้าได้ผู้อำนวยการโรงเรียนไม่ดี โรงเรียนนั้นจะทรุดแล้วก็จะโหม การบริหารงานจะไม่ดีหมด ฉะนั้นต้องสร้างครูต้นแบบเอาไว้ขยายผล ใช้งบไม่มาก แต่อย่างว่าละครับ ตอนหลังเรื่องครูต้นแบบก็เจียบหายไปเลย อยากฝากท่านรัฐมนตรีอดิศักดิ์ลงหยิบยกขึ้นมาดูสิมันคงไม่เหลือบ่ากว่าแรงที่จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาได้ ถ้ามันดีไปทำเลย ต้องขยายผลออกไปให้มาก ๆ เข้า นี่คือเรื่องของครูต้นแบบนะครับ ค่าใช้จ่ายครับ ค่าใช้จ่ายก็ไม่พอ ถึงแม้เรียนฟรีมัธยมก็ไม่พอ มัธยมตอนต้นตอนนี้ให้เขาหัวละ ๑,๘๐๐ บาท มัธยมปลาย ๒,๗๐๐ บาท ไม่พอครับ จริง ๆ เมื่อสมัยสภาการศึกษาของท่านรุ่งเองคิดออกมา มัธยมต้นเท่าไร ๒,๗๐๐ บาท มัธยมปลาย ๓,๕๐๐ บาท เมื่อ ๔ ปีมาแล้ว ที่นี้ตอนนี้เมื่อนึกถึงโรงเรียน ไม่พอ โรงเรียนก็ต้องไปขอเงินบำรุงพิเศษจากผู้ปกครองเทอมหนึ่งบางที่ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาท เดือดร้อน ฉะนั้นต้องให้เงินงบประมาณเขาเพียงพอในการที่จะดำเนินการ นี่เรื่องของค่าใช้จ่ายนะครับในโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ ท่านต้องดูตรงนี้ก่อน ที่นี้เรื่องอาคารเรียน เมื่อสมัยเป็นการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นกรมอยู่สามัญ ผมนั่งงบประมาณอยู่ประมาณ ๒๐ กว่าปี -----

ตัวเลขของโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งหมดที่ก่อสร้างมา มีเยอะหมด แต่ละจังหวัดได้หลายสิบ
โรงเรียนทั่วประเทศหลายร้อยโรงเรียน ไม่ว่าขนาด ๑ ชั้น ๒ ชั้น ๓ ชั้น ตามมาตรฐานของ
โรงเรียนเขามีอยู่ แต่มาตอนนี้ท่านนายกครับ เหลือเชื่อครับ ปี ๒๕๔๘ ได้เท่าไรทั่วประเทศ
ได้แค่ ๒ โรงเรียน ๓ ชั้นเป็นไปได้อย่างไร เอาเงินไปไหน แล้วงบประมาณแค่สิบกว่า
ล้านบาท โรงเรียนละ ๑๔ - ๑๕ ล้านบาท ผูกพันถึง ๓ ปี แล้วจะไปทำทันได้อย่างไร ระบบ
นี้ผมเรียนท่านนายกกว่าเลิกเถอะ ผูกพัน ๓ ปี ไม่ให้เขาเลยยังดีกว่า หรือเป็นวิธีการของ
สำนักงานงบประมาณในการที่จะกระจายไปให้ทั่ว แต่ได้ ๒ โรงเรียนนี้ผมว่าปี ๒๕๔๙
ผมคิดว่าต้องดูเรื่องนี้เป็นพิเศษ ไม่ว่าใครต้องดูพิเศษ เขาขอมาเยอะหลายจังหวัดทั่วไป
หมดแล้ว ไม่ได้ อย่างของผมเองนะครับ เรียนท่านนายกครับ ขอมา ๔ ปีก็ไม่ได้ครับ ขนาด
เคยเป็นอดีตนายกนะครับ แล้วผู้แทนจังหวัดธรรมดาจะได้ได้อย่างไรครับ อีกอย่างหนึ่ง
ครับ กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกครับ เมื่อวันจัดงานปฐมนิเทศ ส.ส. ของ
พรรคท่านนายกไทยรักไทยนะครับ ชื่อนี้เพราะเหลือเกิน เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านนายกได้กล่าวว่า
จะลงทุน เข้าใจว่าเป็นเงินนอกงบประมาณนะครับ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผมจะพูดเฉพาะ
ว่าจะมีเงินของโรงพยาบาลเครื่องมือแพทย์ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทหรือ
๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทจำไม่ได้ เป็นโรงเรียนและสื่อการสอนอีก ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท
เป็นโครงสร้างพื้นฐาน เงินทั้งหมดประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าผมเดาไม่ผิดเมื่อ
ก็บังเอิญท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านท่านพูดมาเหมือนกัน เงินที่ได้มาผมคาดเดานะครับ
๑. อาจจะได้จากรายได้รัฐวิสาหกิจที่จะเข้าตลาดหลักทรัพย์ สามารถมีผลประโยชน์สูงขึ้น
ผมเห็นด้วยเป็นทางที่จะได้เงินมา ๒. อาจจะได้จากสถาบันการเงินในประเทศ ๓.
ส่วนหนึ่งเอาเป็นเงินกู้ ๔. ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเงินภาคเอกชนเข้ามาาร่วมด้วย ที่มาของเงิน
งบประมาณคงจะต้องเป็นลักษณะอย่างนี้ หนึ่งอย่างอื่นไปไม่พ้นนะครับ แล้วอาจจะได้
ภาษีเพิ่มเติมขึ้นอีก ฉะนั้นตรงนี้อาจกราบเรียนว่า เมื่อเงินมีขนาดมากอย่างนี้แล้วเอามา
ลงเรื่องการศึกษาเถอะ ลงให้จริงจังครับ ทำให้เต็มที่ครับ ทุกเรื่อง ครุฑขาดแคลน มานี้ทำได้
แค่ปีเดียวเองมันจะพอไม่พอต้องดูภาพกว้างให้หมด ต้องเอากะดาศมาเบอบอยู่บนโต๊ะ
ให้หมด ดูกันให้พอลานหมด แล้วดูให้ชัดเจนอย่าเพิ่งเชื่อข้าราชการ ต้องลงไปดูด้วยตนเอง
ด้วย ถ้าภายใน ๔ ปี ผมอยากกราบเรียนว่าทำอย่างไรนะครับ อยากให้ท่านนายกช่วยไปดู

ว่าทำครูให้เพียงพอกับการเรียนการสอนทุกโรงเรียนด้วยกัน อย่าเพิ่งไปดูโรงเรียนในฝัน นี่เป็นโรงเรียนตัวอย่าง ใน ๔ ปีครูเขาจะได้มีครูวิชาเอก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อังกฤษ ให้มีให้เพียงพอต่อโรงเรียนทุกโรงเรียนด้วยกัน อย่าเอาครูด้านอื่นมาสอนไม่เกิดประโยชน์ แล้วภายใน ๔ ปี ถ้าเป็นไปได้อยากให้ไปสร้างครูต้นแบบด้วยครับ ถ้ามอดอกเตอร์รุ่นท่านรัฐมนตรีช่วยท่านรู้ดีครับ และอีก ๔ ปีอยากทราบเรียนว่า ค่าหัวที่เรียนฟรี ให้แก่นักเรียนมัธยมตอนต้น ตอนปลาย ขอให้โรงเรียนเขาให้พอเถอะครับ มันเป็นกุศลครับ อย่าไปเรียกจากผู้ปกครอง นี่ผมเรียนนโยบายแล้วหน้าสุดท้าย ถ้าโรงเรียนไหนมีชื่อ มีเสียงอาจจะระดมทุนได้ ผมกลัวตรงนี้นะครับ วางกฎเกณฑ์ให้ดีระดมทุนแบบไหน นะครับ ไประดมทุนหรือไปบังคับนะ อันนี้ต้องดูให้ดีนโยบายตรงนี้ เดี่ยวผู้ปกครองเดือดร้อนอีก ฝากไว้ด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

อีกประการหนึ่งครับ เรื่องนี้สำคัญครับ สรีระร่างกายของคนเรามันจะเติบโตสูงใหญ่เหมือนคนญี่ปุ่นเมื่อ ๒๐ ปีมาแล้วขึ้นอยู่กับด้านโภชนาการตั้งแต่เด็กแรกเกิด ผมไปที่ประเทศเยอรมัน ไปถามคนเยอรมันครับ บอกว่าทำไมเยอรมันหลังจากสงครามโลก ๒๐ ปี ผู้คนของเขามีการพัฒนาไปไกล เด็กเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วตอนนี้โตเป็นหนุ่ม เป็นสาวหมดแล้ว เขาสามารถพัฒนาประเทศเขานั้นเหมือนกับอีกหลาย ๆ ประเทศด้วยกันหลังจากสงครามโลก เขาบอกเขาดูแลตั้งแต่เด็กแรกเกิดขึ้นไปเลยครับ เขาเอาเด็กแรกเกิดตั้งแต่อายุ ๑ - ๗ ขวบ ๘ คน เซลล์ในสมองดีมาก ถ้าบรรจอะไรดี ๆ เข้าไปเด็กพวกนี้จะจำได้หมด แล้วจะเอาไปใช้ต่อไปในอนาคต แล้วเรื่องโภชนาการก็เช่นเดียวกัน ให้เขามีโภชนาการอาหารที่ดีเหมาะสมแก่ร่างกาย -----

ถ้าทำตอนนี้นะครับ ท่านนายกอาจจะอยู่ผมอาจจะไปแล้วก็ได้อีก ๒๐ ปีข้างหน้า
ผมอยากเห็นเด็กของไทยเราในอนาคตนี้นะครับ รูปร่างเติบโตใหญ่แล้วตัวสูงไม่เตี้ยเหมือน
ผมด้วย ท่านต้องทำตรงนี้นะครับ เราย่ออีก ๒๐ ปี ตอนนี้อย่างไรแล้วท่านนายก ผมทำ
โครงการเยาวชนคนดีศรีสุพรรณที่จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นนโยบายของรัฐบาลด้วยคราว
ที่แล้วสร้างคนให้เป็นคนดีมีคุณธรรมมีศีลธรรมมีจริยธรรมด้วยครับ ทำมา ๕ ปีแล้ว
ติดตาม แล้วตอนนี้กระจายไป ๑๐ จังหวัด อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นี่ครับ อยากให้ดูเด็กตั้งแต่แรกเกิดดูให้ดีตั้งแต่อนุบาล
มาดูให้ถึงระดับชั้นประถม ฝากตรงนี้ไว้เรื่องสำคัญครับ ก็คงจะจบเรื่องครุพักไว้หลาย
เรื่องเลยครับ ภายใน ๔ ปีนี้ แล้วผมเองผมจะไปตามดูงบประมาณปี ๒๕๔๙ ด้วยครับ
ว่าที่พูดไปนี้มีบ้างหรือเปล่าครับ ไม่มีก็อาจจะต้องพูดซ้ำอีก

เรื่องสุดท้ายเรื่องหมอ เรื่องหมอนี้มันไม่ง่ายเลยนะครับ มันเกี่ยวกับ
โครงการ ๓๐ บาท ท่านประธานครับ นโยบายโครงการ ๓๐ บาทของรัฐบาลนี้นะครับ
ที่จะเพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า คือโครงการ ๓๐ บาท จะปฏิรูประบบ
การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่า
โครงการ ๓๐ บาท รัฐบาลทำมา ๓ ปี ผมเห็นด้วยแล้วเป็นโครงการที่ดีด้วย แต่ไม่ทราบว่า
รัฐบาลรู้ปัญหาหรือเปล่าว่าปัญหาอยู่ที่ไหน ไม่ยากเลยครับ ผมเคยเรียนกับท่านนายก
เมื่อปีที่พบที่บ้านพิษณุโลกว่า ๓๐ บาทมีปัญหาครับ เม็ดเงินมันไม่พอครับ อย่างเมื่อ
ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้พูดไปแล้ว ทุกวันนี้นะครับ ประชาชนในรากหญ้าเขาพอใจไปสำรวจ
Poll ในหลายจังหวัดภาคอีสานนี่พอใจใน ๓๐ บาท แต่ว่าปัญหาคงจะไม่รู้หรือกว่ามัน
สร้างความอึดอัด อึดอัดจริง ๆ ครับให้แก่ผู้บริหารโรงพยาบาล หมอ เจ้าหน้าที่ แต่เขาไม่
กล้าพูด เขาพูดเหมือนกันแต่เสียงมันไม่ดังพอ ผมขอยืนยันนะครับว่าที่ให้เขาไปนี้นะครับ
ไม่พออย่างแน่นอน ไม่พอครับ ในขณะนี้โรงพยาบาลทุกโรงพยาบาลบางแห่งต้องใช้เงิน
บำรุงที่สะสมมานานพอสมควรเกือบจะหมดเกลี้ยงไปแล้ว เมื่อปีแรกที่เริ่มโครงการให้เขา
ไปหัวละ ๑,๒๑๐ บาท ซึ่งเป็นการเหมาจ่ายทั้งหมด ค่าเงินเดือน ค่าตอบแทนค่าใช้สอย
ค่ายา ดินเหนียวพอร้องเรียนกันมากเข้า ปี ๒๕๔๘ ต้นปีนี้ให้ ๑,๓๘๖ บาท เพิ่งจะให้ ๑,
๓๘๖ บาทครบต่อหัว แต่ก็ยังไม่พอ ไม่พออย่างไรครับ แต่ละปี ๆ นี้ผมเรียนท่านประธาน

ท่านนายกครับ เงินเดือนหมอ เงินเดือนข้าราชการพยาบาลมันขึ้นทุกปี ปีละ ๖ เปอร์เซ็นต์
แล้วไม่ได้ขึ้น มันคงที่ไม่ได้ มันคงที่ได้ยังไง ๑,๒๑๐ บาท คงที่มา ๓ ปี คงที่ไม่ได้ขาดทุน
หมด เงินเดือนข้าราชการก็ต้องขึ้นปีละ ๖ เปอร์เซ็นต์ ค่ายา ก็ขึ้นราคา ค่าตอบแทน
ค่าใช้สอย ค่าไฟ ค่าน้ำขึ้นหมด แล้วไม่ทราบว่าการพิจารณากันอย่างไรคงที่อยู่นั่นแหละ จน
เขาร้องเรียนกันหมดแล้วแต่เงินก็ยังไม่ได้ นี่ประเด็นแรกเลยครับ -----

- ๕๐/๑

ประเด็นที่ ๒ ปัญหาการส่งต่อก็มีปัญหา บางทีในบางเคส (Case)

นี่นะครับโรงพยาบาลส่งต่อไปแล้วต้องไปส่งให้ สป.สช. ตรวจสอบว่า Case นี้การรักษาโรคนี้มันใช้เท่าไร บางทีโรงพยาบาลเขาใช้จ่ายจริงไป ๑๒,๐๐๐ บาท สป.สช. ให้เขา ๕,๐๐๐ บาท นี่ก็เป็นปัญหา เกือบกันไปเกือบกันมาตรงนี้เป็นปัญหามากเลย นี่เป็นความอึดอัดของโรงพยาบาลต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่นะครับ ที่จริงแล้วโครงการ ๓๐ บาท กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ มันขาดทุนแห่ง ๆ ไม่มีกำไรเลย แต่เพื่อประชาชน แต่ต้องมีเม็ดเงินพอ ต้องมีเม็ดเงินพอ บางแห่งอาจจะอยู่ได้เพราะได้เงินสวัสดิการข้าราชการ ซึ่ง ถัวเฉลี่ยแล้วตกประมาณคนละ ๓,๖๐๐ บาท ตรงนี้มาจุนเจือทำให้บางโรงพยาบาลอยู่ได้ถ้ามีข้าราชการมากขึ้นนะครับ มีบางคนเขาบอกว่าถ้าอย่างนั้นหวนกลับไปใช้โครงการประกันสุขภาพ ๕๐๐ บาทต่อครอบครัวจะดีกว่ากันมากเลยนะครับ สิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดนี้มันเป็นการบั่นทอนกำลังใจของนายแพทย์ ของหมอ ของพยาบาลทั้งหมด ที่ต้องลาออกไปอยู่เอกชนก็เยอะแยะมากมาย บางโรงพยาบาลตอนนี้ไม่มีหมอศัลยกรรมนะครับ หมอดมยาก็ไม่มี นี่คือข้อเท็จจริงที่มีอยู่ กระทรวงสาธารณสุขต้องรีบไปดำเนินการแก้ไขตรงจุดนี้ ต้องมีเม็ดเงินด้วยนะครับ ผมอยากเรียนว่าเงินต้องใช้เท่าไร อย่างเช่น ๓๐ บาท กราบเรียนท่านประธานผ่านนายกนะครับว่าคิดตัวเลขยอดคน ๔๕ ล้านคน ใน ๔๕ ล้านคนนั้น ๑,๓๙๐ บาท ใช้เงิน ๖๑,๕๐๐ ล้านบาท แต่ถ้าเป็นหัวละ ๑,๗๐๐ บาท จะใช้เงิน ๗๖,๖๐๐ ล้านบาท เพิ่มเงินอีกประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีเท่านั้นเอง โครงการนี้ติดจรวดเลยไปได้ไกลที่สุดเลย ให้ไปเถอะ เพราะเงินจะต้องมี ๑,๕๐๐,๐๐๐ ล้านล้าน อยู่แล้วนี่ ไปหยุดรถไฟได้ดินสากสายก็ยังมี แสนล้านเอามาทำตรงนี้ก่อน เรื่องหมอ เรื่องพยาบาล เรื่องโรงพยาบาล เรื่องครู เรื่องน้ำ นี่ประการแรกนะครับ ประการที่ ๒ ภาพของอดีตที่ผ่านมาในทุกรัฐบาลเขามิ่งพัฒนาของเขาเองทั้งหมด สร้างอาคารตึกคนไข้ สร้างที่พัก สร้างห้องคลอด สร้างตึก โอฟีดี (OPD) เขามีหมด ทำไม่มี เพราะผมนั่งอยู่กรรมาธิการงบประมาณผมรู้ดีหมด เขามีหมด ทุกโรงพยาบาลมีหมดมีการปรับปรุงหมด แต่พอ ๓๐ บาทมานี้ครับท่านนายก ไม่มีเลย ไม่มีเลยไปอยู่ไหน มีแต่บดแทนซ่อมแซม ซ่อมแซมนิดหน่อยเท่านั้นเอง เงินหายหมด ๓ ปีมานี้ ทำไม่ไม่ให้เขา งบพัฒนามิ่ให้เขา อย่างน้อย ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ปีหนึ่งต้องให้เขาไป โรงพยาบาลหลาย

โรงพยาบาลบางที่จมน้ำก็มี ที่จังหวัดอ่างทองจมไปในน้ำเลย เวลานั้นท่วมนี้ ให้เขาไป
เถอะ งบตรงนี้ก็ต้องมีด้วย บางเรื่องบางที่ท่านนายกดูเรื่องภาพรวมใหญ่ ๆ แต่เรื่องงบ
ท่านไม่ลงไป แต่ผมเองนะติดดิน เรื่องรายละเอียดผมลงไปดูหมด อะไรมีที่ไหน อะไรมี
ที่ไหน ตรงนี้ต้องให้ ๓๐ บาทต้องเพิ่มให้เขา เอาละ ๑,๗๐๐ บาท ค่อย ๆ ไปต้องให้ทุกปี
ถ้าปีนี้ ๑,๓๙๐ ปีหน้า ๑,๕๐๐ เอาผมยอมไม่เป็นไร แต่ ๔ ปี ต้องไปถึง ๑,๗๐๐ เขาอยู่ได้
และหมอมจะมีกำลังใจด้วย แล้วงบประมาณโรงพยาบาลต้องให้เขาไปทุกจังหวัด ให้เขาไป
เลยไปดูสิไปดูภาพรวมต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ ตรงนี้ครับจะทำให้แพทย์หรือหมอเขามี
กำลังใจ ช่ายก็ถูกบีบ ขวาก็ถูกบีบ แล้วเขาจะทำอย่างไร เขาต้องลาออกอยู่ไม่ได้ เงินเดือน
ก็ไม่พอ นี่คือนี่ที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านนายกครับว่าสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ผมจะขอ
ฝากท่านนายกไว้ นะครับว่า เงินที่จะได้มาอีกตั้งเยอะแยะที่ท่านนายกพูดไว้เงินนอก
งบประมาณนี้ว่าจะมาช่วยเรื่องด้านสาธารณสุขเป็นแสนล้าน ด้านโรงเรียน การเรียน
การสอนเป็นแสนล้านนี้ ขอให้ลงมาตรงนี้เถอะครับ ถ้าผมไม่พูดวันนี้ นะครับรับรองครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ งบ ๒๕๔๙ ไม่เจอหรอกครับ ผมจะดูทุก ไอเทม (Item) เลย----

แล้วจะพูดวันนั้นอีกว่ามีหรือเปล่า พูดนี้เพื่อประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในประเทศด้วยกัน ตัดทอนอย่างอื่นไปเถอะ ตัดทอนบ้างแล้วมาลงตรงนี้เสีย ในเรื่องน้ำ น้ำกินน้ำใช้น้ำการเกษตร รออีก ๔ - ๕ ปีค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ ไป แต่ต้องเริ่มทำ ในเรื่องครุมีไม่พอ ค่าหัวไม่พอ ลงเรื่องหมอ เรื่องพยาบาล ถ้าอย่างนี้ ๓ เรื่องนี้ ผมว่า ๔ ปี นโยบายที่ท่านนายกได้แถลงไว้นี้ ผมว่าคงจะไปได้อย่างราบรื่นด้วยกัน

สุดท้ายครับ ผมคงจะไม่รบกวนเวลามาก ผมขอชมอย่างที่ท่านปฐมนิเทศ ท่านนายกปฐมนิเทศรัฐมนตรีที่หัวหินนี้ทั้งหมดมีประมาณผมนับแล้ว ๖๕ ข้อด้วยกัน ๖๕ ข้อนับนะครับ ย่อมา ๖๕ ข้อครับ กำลังดูอยู่นะครับ ผมว่าท่านนายกเก่งนะครับ แต่ไม่ทราบท่านรัฐมนตรีตามทันหรือเปล่าครับ แล้วภาระส่วนใหญ่ไปอยู่ที่รองสมคิด อยู่ที่รองสมคิดเป็นตัวเอก ทั้งหมดที่มอบงานไปทั้งหมด อันนี้ผมจะไปดูอีกทีหนึ่งในการปฐมนิเทศที่หัวหินเมื่อเร็ว ๆ นี้ ว่านโยบายที่ท่านสั่งกันมันจะสัมฤทธิ์ผลไหม หรือท่านอาจจะต้องอีกปีหนึ่งเปลี่ยนรัฐมนตรีใหม่อีกนะครับ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อยากกราบเรียนไว้ครับ ท่านประธานครับ ผมคงจะพูดแค่ ๓ อย่างนะครับ พูดเรื่องน้ำกินน้ำใช้น้ำการเกษตร หรืออุตสาหกรรม เสนอแนะกับท่านนายกไปแล้ว พูดเรื่องการศึกษาเรื่องครู เอาตรงนี้ก่อน เป็นปฐมเสียก่อนอย่าเพิ่งไปไกล เอาแก้ตรงนี้ได้ เรื่อง ๓๐ บาท แก้เงินไม่พอ การพัฒนา โรงพยาบาลทำได้อย่างนี้ ๓ เรื่อง น้ำ ครู หมอ รับรองครับ ท่านนายกอาจจะอยู่ถึง ๒๐ ปีนะครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากทางพรรคมหาชนนะครับ ไม่ขอใช้สิทธิในการอภิปราย ผมก็จะขอให้ทางท่านสมาชิกที่ได้แจ้งความจำนงค์ผ่านทางวุฒิสภาที่ดี ทางฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านจะได้อภิปราย ผมจะขออ่านรายชื่อทั้ง ๗ ท่าน แล้วก็ช่วงเวลาอภิปรายด้วยจะได้เตรียมตัวได้ทันนะครับ ท่านแรกจะเป็น ท่านเกษม มาลัยศรี ๙ นาที ท่านที่ ๒ ท่านแคล้ว นรปติ ๖ นาที ท่านที่ ๓ ท่านไพจิตร ศิริวรรณ ๑๐ นาที ท่านที่ ๔ ท่านพินิจ จันทรสุนทร ๑๐ นาที ท่านที่ ๕ ท่าน

วิทยา แก้วภราดัย ๑๐ นาที ท่านที่ ๖ ท่านสุวโรช พะลัง ๑๕ นาที ท่านที่ ๗ ท่าน
ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๑๐ นาที เชิญคุณเกษม มาลัยศรีครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ผม นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
ร้อยเอ็ด อาชีพชาวนา ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้ครับผมเห็นท่านนายกนั่งฟัง
อยู่พอดี เห็นผู้นำฝ่ายค้าน พรรคฝ่ายค้านอภิปรายจบ แสดงความคิดเห็นจบท่านนายก
ก็ลุกไปเลย ก็แปลว่าไม่ให้ความสำคัญกับสมาชิกวุฒิสภา ก็อยากจะเรียนท่านประธาน
ว่าสมาชิกวุฒิสภาเขามาจากการเลือกตั้ง การพูดอะไรก็จะเป็นกลาง ตรงนี้จะครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้อภิปรายเกี่ยวกับนโยบายขจัดความยากจน ท่านประธาน
ครับ ความยากจนนี้ครับ ไม่มีใครอยากได้ยิน ไม่มีใครอยากสัมผัส ตรงนี้จะครับผมสนใจ
มาก ผมก็เลยคิดว่าจะขจัดปัญหาความยากจนนี้อย่างไร ความยากจนนี้ครับมันเกิดจาก
ความไม่ยุติธรรมของสังคม ถ้าสังคมใดที่มีการเอารัดเอาเปรียบกันมาก สังคมนั้นก็มีคน
ยากจนมาก คนรวยครับคือคนเอาเปรียบคนมาก เอาเปรียบมากรวยมาก เอาเปรียบน้อย
รวยน้อย คนที่ไม่เอาเปรียบคนคือคนพอกินพอใช้ คนที่ยากจนคือคนถูกเอาเปรียบครับ ---

อันนี้ล่ะครับคือไม่ยุติธรรมของสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ คนยากจนคือพวกไหน
ครับ พวกกรรมกร พวกชาวไร่ ชาวนา คือพวกที่หาเช้ากินค่ำล่ะครับคือพวกถูกเอาเปรียบ
ผมก็เลยสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่าจะขจัดความยากจนในเรื่องดังกล่าวได้อย่างไร ประเทศ
ในโลกนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้านักการเมืองร่ำรวย ประชาชนจะยากจน
ตรงกันข้ามถ้านักการเมืองยากจน ประชาชนจะร่ำรวย ก็พูดง่าย ๆ ในสมัยอดีต ถ้า
ผู้ปกครองกินอยู่อย่างอímหมี่พื้มัน ผู้ใต้ปกครองก็ยากจน เพราะเอาส่วนที่กินอímหมี่พื้มัน
มาจากคนยากคนจน ท่านประธานที่เคารพครับ ตรงนี้ล่ะครับก็เกิดความสงสัย แล้วท่าน
รัฐมนตรีเมื่อเข้านี้ครับ ผมยังไม่ลุกขึ้นอภิปรายนะครับ ก็เห็นหน้ากันครบ พอดีท่านนายก
ลุกไปก็หายไปเรื่อย ๆ ผมก็อยากให้อยู่ฟัง ส.ว. บ้างครับ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ผม
กำลังจะชมท่านนายกกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะฟังเฉพาะคนมาจากการเลือกตั้ง
ไม่ผ่านการเลือกตั้ง ไม่ว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยหรือคนนอก ท่านนายกไม่ฟัง พอดีท่าน
นายกก็ลุกไปเสียก่อน ก็เลยไม่ได้ชมตรงนี้ครับ ผมอยากให้ท่านมาฟัง ส.ว. พูดบ้างครับ
ท่านประธาน เพราะว่า ส.ว. ทำงานอยู่ปีหน้าก็หมดแล้ว ก็ไปแล้วครับ บ้าย บาย แล้วครับ
สมัครอีกได้ไหม ไม่ได้ครับ ก็ยังมาฟังบ้าง อันนี้ล่ะครับเป็นการให้เกียรติกับสมาชิก
วุฒิสภา ผมไม่ต่อว่าท่านนายกหรอกครับ เพราะว่าท่านประธานเรียกชื่อผมครับ ครั้งแรก
คิดว่าเป็นพรคมหาชน ท่านรองนายกก็ลุกออกไปเลย ตรงนี้ล่ะครับท่านประธานที่เคารพ
ครับ หรือท่านไปแล้วก็กลับมาฟังก็ได้ ความยากจนเกิดจากการคอร์รัปชัน การคะมิชชัน
(Commission) ถ้าจะจัดการ Commission กับคอร์รัปชันได้ ความยากจนไม่มี เดี่ยวนี้
การคอร์รัปชันที่ยิ่งใหญ่ก็คือ การคอร์รัปชันในโครงการต่าง ๆ โครงการใหญ่ ๆ โต ๆ เขา
เรียกว่า งบหากิน ประเภทหนึ่งของงบหาเสียง ที่จริงความยากจนเป็นปัญหาของแผ่นดิน
ใครคิดบ้างใหม่ว่าความยากจนใครจะแก้ ก็มีพรรคไทยรักไทย นโยบายกำหนดมาเลยครับ
มี ๙ ข้อครับตรงกับเบอร์ ๙ พรรคไทยรักไทย ผมยินดีด้วยครับที่จะแก้ปัญหาคความยากจน
เพราะตัวผมก็เหมือนกับตัวแทนคนยากจนมาจากชาวไร่ ชาวนา ชาวไร่ ชาวนา ถูกเอา
เปรียบนะครับท่านประธาน คนถูกเอาเปรียบจะจนตลอด ถ้าคนได้เปรียบจะรวย ตรงนี้ล่ะ
ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ การคอร์รัปชันทุกวันนี้ คอร์รัปชันด้วยเอกสารก็คือการคืน
ค่า เค (K) กับเงินค่า แวท (VAT) คนที่เป็นรัฐมนตรีบางท่านเมื่อได้เป็นรัฐมนตรีแล้วก็

คนตาฟางเสีย มองไม่เห็นอะไร เห็นเพื่อนเดินผ่านก็จำไม่ได้ครับตาฟาง บางทีก็ตาบอด
ครับ ไม่รู้เรื่องอะไรเลย บางทีก็หูหนวกครับ ไม่ได้ยิน ผมเป็น ส.ว. ร้องเรียนผ่านไปครับ
ไม่เคยรับทราบ กระทั่งผมยื่นไปไม่เคยมาตอบ ผมดูแล้วรัฐธรรมนูญชุดนี้ คนเก่าดีก็มี คนใหม่
ดี ๆ ก็มีครับ คนเก่าชั่วก็มีครับ คนใหม่ชั่วก็มี ก็แปลว่ามีทั้งคนดีคนจนอยู่ตรงนี้ครับ ท่าน
ประธานที่เคารพครับ ผมกลับไปบอกคนยากคนจน ผมไปบอกประชาชนว่า ถ้าเราคบคน
ชั่วกับคนโง่มันจะขาดทุน ที่ผ่านมาประชาชนคนไทยไปคบคนชั่วกับคนโง่ บ้านเมืองเลย
ไม่เจริญครับ ประชาชนขาดทุน ถึงตัวท่านประธานเองถ้าท่านประธานเองไปคบกับคนโง่
คนชั่ว ขาดทุนทันที อาจจะขาดทุนทางด้านเศรษฐกิจ ขาดทุนทางด้านสังคม -----

ตรงนี้จะครับ ที่ผ่านมามีประชาชนคนไทยบางที่ได้รัฐบาลชั่ว ๆ รัฐบาลโง่ ๆ บริหารประเทศชาติบ้านเมือง คนโง่คือคนไม่รู้ครับ คนชั่วก็คืออะไรครับท่านประธานรู้ดี ตรงนี้จะครับประเทศไทยเราขาดทุนมานาน เพราะว่าเราได้รัฐบาลที่ชั่วรัฐบาลที่โง่ครับ คือโง่ก็คือไม่รู้ครับ ถ้ารู้ไม่โง่ครับ ท่านประธานก็เป็นอาจารย์สอนคนครับ ตรงนี้จะครับท่านประธานที่เคารพครับ ในรอบต่อไปผมก็อยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีครับอยู่ฟัง ส.ว. บ้าง สั่งให้รัฐมนตรีเขามาตอบกระทู้ถามของสมาชิกวุฒิสภาบ้างครับ สภาสูงนี้จะครับ เขาเรียกว่าวุฒิสภานี้จะครับเป็นสภาตรวจสอบ เป็นสภากลับกรง เป็นสภาควบคุมครับ อย่าไปคิดว่าเป็นสภาหากินแล้วก็เป็นสภาหาเสียงครับ ไม่มีครับ สมัครสมัยหน้าไม่ได้ครับ ตรงนี้จะครับมาตอบบ้าง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเกิดความสงสัยว่าจะทำอย่างไรบ้างก็อ่านนโยบายความยากจน หลายคนครับที่มาเป็นรัฐมนตรีครับ ผมยินดีด้วยครับ รัฐมนตรีบางคนครับก็ปราบปราม อย่างเกี่ยวกับเรื่องบัตรทางด่วนนี้ครับ อันนี้ที่ผ่านมาก็มีผลงานมาเป็นรอบนี้ผมก็ยินดีด้วย แต่บางคนไม่มีผลงานอะไรเลย เหมือนท่านผู้ใหญ่ในพรรคไทยรักไทยที่ท่านพูดว่าถูกขังในกรงเหล็ก ไม่ใช่กรงเหล็กนะครับ กรงทอง แต่ถ้าใครเลียกรงทองมาก ๆ ครับจะเป็นลิ้นทองครับจะได้ดีครับ มันต้องเลียครับ โดนขังแล้วเลีย ๆ ไปเรื่อย ๆ ครับ พวกนี้จะลิ้นสั้นครับพูดไม่ค่อยเป็น ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาความยากจนนี้ครับมันหลายอย่าง ภัยแล้งครับ น้ำท่วมครับ ก็เกิดปัญหาความยากจน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านเกษมครับ หมดเวลาแล้ว เพราะว่าที่ทางวุฒิสภาแจ้งมานี้ของท่าน ๙ นาที

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ถึงหรือยังครับ เหลืออีกกี่นาทีครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : หมดเวลาแล้วครับ ถ้าหมดก็จบแค่นี้ละครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านแล้ว นรปดีครับ

นายแคล้ว นรปติ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม แคล้ว นรปติ จากจังหวัดขอนแก่น สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธาน กระผมรู้สึก
ว่ารัฐบาลเห็นความสำคัญของความยากจนของประชาชนเป็นอันดับต้น ๆ เท่าที่ผ่านมารัฐบาล
ได้แก้ปัญหาเรื่องความยากจนของประเทศสำเร็จไปแล้วบ้าง เป็นต้นว่า มีการชำระหนี้
ต่างประเทศซึ่งมีอยู่หลายพันล้านบาท นอกจากนั้นได้จัดการให้มีการขจัดความยากจนใน
บางสิ่งบางอย่างในบางส่วน แต่สำหรับการขจัดความยากจนของรัฐบาลที่แล้วมา เป็นการ
ขจัดความยากจนในหมู่ชนชั้นสูงและหมู่ชนชั้นกลางมากกว่า แต่หมู่ชนชั้นรากหญ้าชาวไร่
ชาวนายังยากจนอยู่นะครับ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่าในการขจัดความ
ยากจนนั้น บุคคลชั้นรากหญ้าซึ่งมีอยู่ประมาณสัก ๘ ล้านคนเศษนี้เป็นบุคคลชั้นสำคัญ
ขอให้รัฐบาลเอาใจใส่จำพวกนี้ครับ ที่แล้วมาและในปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นปัญหาที่เรียกว่า
มือใครยาวสาวได้สาวเอาอยู่ แต่ต่อไปขอให้รัฐบาลคำนึงถึงการขจัดความยากจนนี้เป็น
อันดับแรก กระผมก็จะขอประกาศและกล่าวว่าพี่น้องทั้งหลายครับ ท่านฟังกระผมพูด
อยู่หรือเปล่า ท่านฟังสภาพูดอยู่หรือเปล่า เดียวนี้รัฐบาลได้เอากำหนดความยากจนของ
ประชาชนเป็นอันดับต้น ๆ ขอให้ท่านฟังและติดตามการกระทำของรัฐบาล -----

แต่ในขณะเดียวกันท่านก็ต้องมาขีดเขียน ท่านจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของท่านด้วยความอดทนและกล้าหาญด้วยความซื่อสัตย์สุจริต สรุปว่าในการขจัดความยากจนในอันดับแรกนี้กระผมขอกราบเรียนให้รัฐบาลคำนึงถึงบุคคลชั้นรากหญ้าก่อนอื่น

กระผมจะขอดำเนินการอภิปรายต่อไปในนโยบายต่างประเทศ รัฐบาลได้บอกว่าจะดำเนินนโยบายต่างประเทศในเชิงรุกและติดต่อกันปฏิบัติต่อกันอย่างสม่ำเสมอ กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านคงจะทราบแล้วคนอเมริกันจะเข้ามาประเทศไทยเข้ามาโดยไม่ต้อง วีซ่า (Visa) ก็ได้ จะเข้าเมื่อไรก็ได้ นะครับ คนอเมริกันจะเข้ามาในประเทศไทย แต่ถ้าหากว่าคนไทยจะเข้าไปในอเมริกาก็ปรากฏว่ายากเหลือเกินที่จะเข้าอเมริกาได้ เช่นนี้มันเป็นการปฏิบัติต่อกันอย่างไม่สม่ำเสมอขอรัฐบาลได้โปรดแก้ปัญหานี้ด้วยนะครับ

ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่าในขณะนี้รัฐบาลกำลังทำเอฟทีเอ คือหมายความว่า ฟรีเทรด แอเรีย (Free Trade Area) คือหมายความว่า แลกเปลี่ยนกระทำการแลกเปลี่ยนสินค้ากัน ส่งสินค้าเข้าไปขายในประเทศโดยลดภาษีให้ อันนี้น่ากลัวว่าของเราจะเสียเปรียบ เราไปทำกับประเทศจีน สินค้าของประเทศจีนซึ่งเป็นสินค้าประเภทวัตถุดิบได้เข้ามาเต็มตลาดไทย อันนี้เสียหายครับ ในการที่จะทำกับประเทศอื่นต่อ ๆ ไปขอได้โปรดเข้าใจว่าสินค้าของไทยนั่นคือสินค้าอะไร ถ้าหากว่าเขาจะมารุกรานส่งสินค้าเข้ามารุกรานสินค้าของเรา เราไม่ควรจะทำครับ ท่านประธานครับ กระผมขอปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบของวุฒิสภาว่าต่างประเทศสำหรับในนโยบายต่างประเทศนั้นก็ได้โปรดพิจารณาในเรื่องการแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศเป็นสำคัญ เราจะทำกับประเทศไหนโปรดอย่าให้สินค้าของประเทศนั้นมาแข่งขันกับสินค้าของเราได้ ท่านประธานครับ ในขณะนี้รัฐบาลมีปัญหาหนัก ๆ อยู่ ๒ - ๓ เรื่อง คือ ๑. เรามีปัญหาความยากจนที่รัฐบาลจะต้องแก้ไข ๒. มีปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นทั่วประเทศ ขอกราบเรียนถามว่าภัยแล้งนี้รัฐบาลจะแก้ไขด้วยวิธีไหน มีอย่างเดียวเท่านั้นหรือที่จะทำฝนหลวงอย่างอื่นมีหรือไม่ ขอกราบเรียนรัฐบาลได้โปรดตอบด้วย

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านแคล้วครับ หมดเวลา ๖ นาทีแล้วครับ

นายแคล้ว นรปติ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : กระผมขอขอบคุณ
ท่านประธาน
นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ เชิญท่านไพจิต
ต่อไปครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติทุกท่านครับ กระผม นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย เป็นอีกครั้งหนึ่งที่กระผมมีความภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้ทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของพี่น้องประชาชนคนยากคนจนในการเสนอข้อคิดเห็นในการพิจารณานโยบายของรัฐบาล หลายครั้งครับท่านประธานครับ ที่กระผมมีโอกาสดำฟังการแถลงนโยบายของรัฐบาลในช่วงที่ทำหน้าที่เป็น ส.ส. ถือว่าครั้งนี้เป็นนโยบายที่กระผมมีความภาคภูมิใจที่จะกราบเรียนท่านประธานว่าในการขจัดความยากจน กระผมต้องแสดงความชื่นชมรัฐบาลอย่างจริงใจว่ามีความกล้าหาญแล้วก็เด็ดเดี่ยวทั้ง ๆ ที่รู้ว่าปัญหาความยากจนเป็นปัญหาที่ส่งผลมีความยากเป็นภาระต้องทุ่มเทงบประมาณมหาศาลในการที่จะแก้ไขปัญหา เป็นความหวังของพี่น้องประชาชนที่อยากพบกับความสำเร็จ ท่านประธานครับ ตัวเลขคนจนที่ยังเหลืออยู่วันนี้ จำนวน ๖ ล้านคน แปลว่าในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ทุ่มเทสรรพกำลังทำให้ตัวเลขคนจนลดลง ๒.๙ ล้านคน ผมยังคาดว่าจากนี้ ๔ ปี รัฐบาลจะทุ่มเทสรรพกำลังตามนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาเพื่อที่จะขจัดความยากจนให้หมดสิ้นจากผืนแผ่นดินไทยปี ๒๕๕๒ ตัวเลขคนจนน่าจะลดลงจนเหลือเกือบจะไม่มี กระผมหวังอย่างนั้นครับ ท่านประธาน ท่านประธานครับ ในการเริ่มต้นก่อนที่จะเป็นรัฐบาลชุดนี้ กระผมได้ติดตามทราบว่ารัฐบาลได้เตรียมการแก้ไขคนยากคนจนมาในช่วงปลายรัฐบาลที่แล้ว มีการลงทะเบียนคนยากคนจนทั่วประเทศ สรรพกำลังทั้งมวลที่ได้ลงไปทำทั้งในภาคของในระดับรัฐบาลเอง และในภาคของภูมิภาค จังหวัดทุกจังหวัด อำเภอ ตำบลทุกตำบลได้ปฏิบัติการกิจทั้งกลางวันกลางคืน กระผมว่าข้อมูลตรงนี้ได้รวบรวมมาเป็นภาระของรัฐบาล ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนแห่งชาติก็ดี ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้อำนวยการศูนย์ในระดับจังหวัดก็ดีซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการในการเอาชนะความยากจนในระดับอำเภอยังไม่ชัดเจน กระผมเชื่อว่าการเตรียมข้อมูลทั้งหมดทั้งมวลความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นต้องถือว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ในภาคของประชาชนครับ ท่านประธานครับ ต้องแสดงความชื่นชมที่รัฐบาลได้นำเอาตัวอย่างของคาราวานแก้จนไปสู่พี่น้องประชาชน กระผมทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยในสมัยที่ท่านประธานดำรงตำแหน่งอยู่ และจนถึงปัจจุบันท่านคงจะ
ทราบว่าศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด ความ
สัมฤทธิ์ผลจริง ๆ จะอยู่ที่ฝ่ายราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคโดยส่วนใหญ่ ในระดับ
จังหวัดก็มีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการศูนย์ มีปลัดจังหวัดเป็นแม่งาน มีรอง
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่รับผิดชอบแล้วมีส่วนงานที่เกี่ยวข้องทั้งเกษตรจังหวัด ทั้งพัฒนา
ชุมชนในภาคของรายได้ ทั้งอุตสาหกรรมจังหวัดในภาคการค้า การอุตสาหกรรมหลาย ๆ
ส่วนประกอบกัน ท่านประธานครับ กระผมจะขออนุญาตได้ฝากความคิดเห็นว่า
ความสำเร็จในการที่จะแก้ไขปัญหาในการเอาชนะความยากจนนั้นต้องทุ่มเท ไม่มีวันเสาร์
ไม่มีวันอาทิตย์ แล้วก็ต้องดำเนินการทั้งภาคราชการและภาคเอกชนอย่างจริงจังเป็น
ระบบเป็นเอกภาพ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ในภาคของชุมชนต้องขึ้นชมรัฐบาลที่ได้บอกว่าจะต้องสร้างความเข้มแข็งในภาคของชุมชน วันนี้จะทำให้โครงสร้างพื้นฐานในการแก้ปัญหาความยากจนในระดับชุมชนจะมีโรงปุ๋ยอินทรีย์ชุมชนทุกอำเภอ นี่ยิ่งใหญ่ นะครับท่านประธานครับ ไม่เคยมีการประกาศ วันนี้ความเข้าใจในเรื่องของการที่จะต้องปลดลดสารพิษ ไม่ต้องสะสมปุ๋ย ยาฆ่าแมลงเข้าไปซึมซับในจิตใจของพี่น้องคนยากคนจน แต่ว่าทิศทางที่จะต้องทำอย่างจริงจัง กระผมว่าเรื่องของปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพก็ดีเป็นภาระที่ยิ่งใหญ่ ต้องใส่ทั้งภาคความคิดของเกษตรกรและฝ่ายนำขององค์กรชุมชน ทุกชุมชนได้ทำแผนของชุมชนในการที่จะจัดการ บรรดาท้องถื่น อบต. อบจ. ที่เขาเกี่ยวข้อง เขาจะต้องเข้าใจในยุทธศาสตร์ อันนี้อย่างจริงจัง กระผมว่าภาระของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภาระของท่านรัฐมนตรีช่วยซึ่งท่านเป็นหัวใจของคนในกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้ว ขอฝากภารกิจเรื่องนี้เพื่อที่จะทำให้สำเร็จ ถ้าไม่ทำอย่างจริงจังไม่สำเร็จหรอกครับ ท่านประธานครับ โรงปุ๋ยอินทรีย์จะต้องมีครอบคลุมไปถึงตำบล หมู่บ้านนะครับ แล้วเป็นเรื่องที่จะต้องใช้ความเข้าใจอย่างจริงจังถึงจะทำให้สำเร็จ ทรัพยากรที่มีเรามีความรู้ไม่ได้ซับซ้อนอะไรมาก ขอแต่เรื่องทุน เรื่องการจัดการต่าง ๆ ให้เป็นกระบวนการ ท่านจะต้องหาวิธีที่จะลดเรื่องปุ๋ยเคมีไม่ให้เข้าไปในพื้นที่เกษตร ลดเรื่องยาปราบศัตรูพืชทั้งหลายที่จะเข้าไปที่มันเป็นอันตรายในประเทศที่พัฒนาไม่ใช้ อย่าให้ได้เข้าไปในภาคเกษตรถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ท่านประธานครับในภาคขององค์กรรวมทั้งประเทศ ความคิดใหม่ที่เสนอต่อสภานี้ถือว่ายิ่งใหญ่แล้วก็กล้าหาญ อีกอย่างหนึ่งก็คือเรื่องของนิติบุคคลเฉพาะกิจ หรือ SPV ที่รัฐบาลบอกว่าจะต้องช่วยจัดการภาคการผลิต การแปรรูป การจัดการทางด้านการเกษตร ทั้งมวลที่มีความเสี่ยงต่อการขาดทุนยามที่มีผลผลิตมาก ต้นทุนมาก ขายราคาไม่ดีทั้งหลายนี้เป็นปัญหาที่เราพูดแล้วพูดอีกในสภาแห่งนี้ กระผมคิดว่าเราจะพูดน้อยลง ๆ เมื่อครบ ๔ ปี ภารกิจเหล่านี้ถ้าได้นำเรื่องของนิติบุคคลเฉพาะกิจมาทำเฉพาะเรื่อง กระผมยังมองเห็นว่าเรื่องข้าว เรื่องการทำนาเป็นหัวใจ ก็จะต้องจัดการกันเรื่องพันธุ์ วันนี้ที่ทำเรื่องข้าวอินทรีย์ปลดลดสารพิษ มันเป็นตัวอย่งที่จะขอความกว้างขวางในการนำเสนอต่อพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ เรื่องข้าว เรื่องยางพาราก็ยังเป็นการที่จะทำให้รายได้ให้กับพี่น้องภาคเกษตรอยู่ ต้องกราบขอบคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ขยายพื้นที่ปลูก

ยางพารา ๑ ล้านไร่ เพิ่มเติมเข้ามา วันนี้ค่อนข้างจะช้านะครับ ค่อนข้างจะช้าในการจัดหา พันธุ์ในการทั้งหลายขอให้เร่งรัดทำให้มีประสิทธิภาพทันเวลาปลูก อย่าเอาพันธุ์ไปให้ ในช่วงที่ปลายหน้าฝนแล้วปลูกไม่ได้ ปลูกไปมันก็ตาย ทำยสุดท้ายก็จะมีปัญหา

ฝากเรื่องสุดท้ายครับที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านอาจจะท้วง กระผมเห็นว่าเป็น ประโยชน์ในการที่จะทำการพัฒนาในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจนให้กับพี่น้องที่ รัฐบาลได้ตั้งธงไว้แล้ว คือเรื่องของการปศุสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสาน มีหลาย พื้นที่ที่ไม่สามารถที่จะทำนา ดินเป็นทราย อยู่ที่สูง ก็ต้องปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ โค ๒ ล้านตัว ยังเป็นหัวใจที่จะต้องพัฒนาทำกันอย่างจริงจังอยู่ กระผมฝากเถอะครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ ท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ขอบคุณ
ครับ ท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ ท่านต่อไป ท่าน
พินิจ จันทรสุรินทร์ ๑๐ นาทีนะครับ พอครบ ๗ ท่าน ผมจะขอทางคณะรัฐมนตรี เพื่อมี
ท่านใดจะชี้แจง ช่วยกรุณายกมือด้วย ขอเชิญท่านพินิจครับ ๑๐ นาทีครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ลำปาง พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
เข้าใจว่าเราทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนโดยทั่วไปมีความประสงค์อยากจะฟัง
แนวนโยบายแห่งรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่รัฐจำต้องแถลงตามรัฐธรรมนูญ เมื่อมา
เห็นแนวนโยบายหรือนโยบายที่รัฐบาลแถลงทั้ง ๙ ประการนี้ ว่าจะมีความเหมาะสม
อย่างไรหรือไม่ แต่ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องของความเหมาะสมของ
นโยบายนั้น คิดว่าเราทุกคนก็ต้องยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสักครู่กระผมได้ฟังท่าน
ผู้นำฝ่ายค้านบอกว่ามีเรื่องนิดหน่อยที่ไม่ค่อยเห็นด้วยเท่านี้เอง อันนี้ก็เป็นที่ยอมรับ
นี้เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ อันหนึ่งที่เรายังมีเรื่องที่จะกังขากันอยู่เสมอว่าจะทำได้
หรือไม่อย่างไร จะสังเกตเห็นได้ว่านโยบายที่รัฐบาลที่แล้วได้ดำเนินการมาหลายประการ
ซึ่งสามารถดำเนินการได้ จึงทำให้ความมั่นใจต่อประชาชนทั้งประเทศสามารถที่จะเลือก
รัฐบาลนี้เป็นพรรคเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในเรื่องของยาเสพติดก็ดี ในเรื่อง
การแก้ปัญหาหนี้สินหรือตั้งธนาคารหมู่บ้านหรืออื่น ๆ ที่จะสามารถบรรลุเป้าหมาย
ไปบ้าง อันที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่องก็มี ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไป อันนี้เป็นสิ่งที่ประจักษ์
แล้วก็ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปให้ความมั่นใจและเชื่อมั่นในรัฐบาลนี้ กระผมอยากจะ
กราบเรียนว่า เมื่อสักครู่กระผมเกรงว่ามีหลายท่านก็พูดเสมอว่าอาจจะนั่งเทียนบ้าง
ถ้าพูดภาษาชาวบ้านนะครับ ท่านประธานครับ หรือบางทีก็บอกว่าฝันไป นโยบายนี้ฝันไป
บ้างอะไรทำนองนี้ กระผมอยากจะเรียนว่าเท่าที่กระผมติดตามมานี้ ข้อมูล ก่อนอื่นจะต้อง

มีข้อมูลเสียก่อน กระผมเข้าใจว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้นั่งเทียน แต่ที่กระผมเข้าใจแนวนโยบายนี้
แล้วนี้ อย่างเช่น ข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บได้ หรือผลจากการวิจัยต่าง ๆ จากข้อมูล จากการวิจัย
ในเรื่องความยากจนก็ดี ในเรื่องการส่งออกก็ดีต่าง ๆ เหล่านี้เอามาประกอบกัน ที่กระผม
นั่งอ่านแล้วพยายามจะศึกษาดู

อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าการที่รัฐบาลได้ประกาศว่า
ต่อไปจะต้องสร้างความมั่นคงยั่งยืนทุกทาง ก็หมายความว่ารัฐบาลนี้แสดงให้เห็นว่ามีความ
เชื่อมั่นในการดำเนินการนโยบายเศรษฐกิจ สังคมของรัฐบาลเดินไปในทางที่ถูกแล้ว
เพราะฉะนั้นการบริหารประเทศก็ต้องมีประสิทธิภาพ โดยใช้ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง
หรือว่าที่บอกว่าหัวใจคือประชาชน ถ้าหากเราสามารถที่จะหยั่งถึง หรือหาข้อมูล หรือจับ
ข้อมูล หัวข้อในเรื่องการวิจัยมาได้แล้วนี้ เราก็สามารถดำเนินการได้ถูกเป้าหมาย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ การที่รัฐบาลได้นำเอาปัญหา นโยบายใน
เรื่องขจัดความยากจนเป็นอันดับแรก เอามาเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งในการที่จะบริหาร
ประเทศนี้ กระผมว่าถูกต้องที่สุด ที่กระผมกราบเรียนนี้ ถ้าหากประชาชนพ้นจากความ
ยากจนได้ ปัญหาของประเทศมีน้อย เพราะในการแก้ปัญหาความยากจน กระผมก็เคย
ทำมั่ง ก็เคยกังขาอยู่เสมอว่ามันจะสำเร็จไหม อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญว่าจะสำเร็จไหม เมื่อ
กระผมดูแนวนโยบายตั้งแต่ในเรื่องของบุคคล ในเรื่องชุมชนและในเรื่องโดยรวมของ
ประเทศแล้วนี้ ก็ให้เกิดความมั่นใจได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย
การเข้าถึงทุน และกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยเฉพาะอันสุดท้ายที่กระผมเรียนอันสุดท้ายก็คือ
กรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งประชาชนชาวไทยทั่วประเทศมีจำนวนมากแต่ไม่ค่อยได้ถือสิทธิ
ถือครองในที่ดินของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ที่เป็นป่าสงวนก็ดี ณ เวลานี้รัฐบาลได้
ประกาศที่จะให้ที่ดินทั้งหลายที่สามารถที่จะแบ่งปันให้ประชาชนได้ตามสิทธิอันพึงมี อันนี้
ก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ประชาชนจะได้มีโอกาสถือครองในตรงนี้ แต่กระผมอยากจะขอฝาก
ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ว่าเดี๋ยวนี้เจ้าหน้าที่เราไม่เพียงพอ และเกรงว่างบประมาณ
ที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นของกรมที่ดินก็ดี ส.ป.ก. ก็ดี และหน่วยงานอื่นที่
เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ก็ตาม อยากจะขอความกรุณาว่ารัฐบาลช่วยเร่งรัดให้งบประมาณใน
เรื่องนี้มากกว่าที่อื่น มากกว่าอย่างอื่นได้ก็จะเป็นการดีเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ในการที่จะกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดินที่รัฐบาลได้ระบุไว้ในนโยบาย กระผมก็อยากจะขอฝาก
ไว้ครับ ท่านประธานครับ -----

- ๕๘/๑

อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งก็คือในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน อันนี้เป็นเรื่องที่ชาวนานาชาติที่ประชาชนทั่วไปเขาบอกว่า ถ้าหากเราเอาโฉนดที่ดินแทนที่จะเก็บเอาไว้เฉย ๆ เอามาหมุนเอามาทำเป็นเงิน ถ้าพูดภาษาชาวบ้านเป็นอย่างนี้ว่า เอาโฉนดมาหมุนเสีย อันนี้ก็เกิดประโยชน์ แต่ไม่ใช่เอาโฉนดนี้ไปทำแล้วไปเล่นการพนันหรือใช้จ่ายฟุ่มเฟือยอย่างอื่นนี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าสามารถนำแปลงสินทรัพย์เอามาเป็นทุนแล้วสามารถนำเงินนั้นไปประกอบอาชีพให้เกิดรายได้หรือเกิดประโยชน์กับประชาชน อันนี้ก็อยากจะขอขอบคุณรัฐบาล แต่ขอให้ทำอย่างจริงจัง

ท่านประธานครับ อีกเรื่องหนึ่งที่รัฐบาลได้ประกาศว่าจะพัฒนาแหล่งน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกระจายทรัพยากรน้ำ จัดหาและจัดสรรน้ำให้สอดคล้อง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญและกระผมก็มีความปลื้มใจที่รัฐบาลนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ประกาศว่าจะสนับสนุนให้การพัฒนาแหล่งน้ำนี้เป็นเงินถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทไปทุกปี ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ความชุ่มชื้นใจถ้าหากเราให้น้ำกับประชาชนให้มีแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นชุดลอกคลอง หนอง บึง หรือเหมืองฝาย หรืออ่างเก็บน้ำก็ตาม ท่านประธานครับ ถ้าสามารถให้ตรงนี้ได้ตามเป้าหมายแล้วจะแก้ไขปัญหาความยากจนได้แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความยากจนนี้ถ้าเรามีน้ำให้ประชาชนมีความขยันก็สามารถดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็มีความภูมิใจครับในแนวนโยบายที่ได้กราบเรียนมา

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธานกระผมอยากจะขอฝากว่า นอกจากปัญหาความยากจนแล้วก็มีเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือเรื่องในการจะสนับสนุนเรื่องของประชาคมอาเซียน (ASEAN) ซึ่งท่านประธานก็คงจะได้ทราบว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้รับการยกย่องจากอดีตนายกรัฐมนตรีแห่งสิงคโปร์ ดอกเตอร์ โก๊ะ จ๊ก ตง นะครับ ได้ยกย่อง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นหนึ่งในเอเชียที่จะเร่งรัดให้จัดให้มีการประชุมความร่วมมือทางเอเชียก็คือ อาเซียน คอร์พอเรชัน ไดอะล็อก (ASEAN Corporation dialog) อันนี้ถ้าหากว่าเราสามารถดำเนินการในเรื่องนี้ได้เราก็สามารถอยู่ในเวทีโลกได้ ประชาคมของเอเซียมันก็จะสู้กับประชาคมของยุโรปได้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าแนวนโยบายที่ได้กราบเรียนมาแล้วนี้ก็จะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน

อีกเรื่องหนึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนว่ามีความภาคภูมิใจในเรื่องของพัฒนาสุขภาพประชาชน ซึ่งหลายคนเป็นห่วงว่า ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนี้จะเกิดปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำอย่างไร แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนทั่วประเทศมีความภูมิใจอย่างยิ่งครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขียนแนวนโยบายว่ารัฐบาลจะเพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๓๐ บาท และปฏิรูปบริหารจัดการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ตรงนี้จะครับท่านประธานครับ ๓๐ บาทสามารถที่จะดำเนินการ ๓๐ บาท นี่เขาสามารถจะผ่าตัดจะเปลี่ยนหัวใจ จะผ่าตัดเรื่องโน้นเรื่องนี้เสีย ๑๐๐,๐๐๐ บาท ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่เสีย ๓๐ บาท อันนี้ประชาชนชอบ สำหรับเรื่องการบริหารในเรื่องเงิน ๑,๓๖๐ บาท ๑,๕๐๐ บาทอะไรต่าง ๆ นั่นก็เป็นเรื่องรัฐบาลจะต้องจัดการดำเนินการ แต่สำหรับประชาชนนั้นดีใจและก็ภูมิใจ ยิ่งรัฐบาลมีแนวโน้มแล้วก็จะพัฒนาในเรื่องสุขภาพของประชาชนในเรื่องนี้ กระผมก็ดีใจในฐานะที่เป็นผู้แทนของปวงชนครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ขอท่านต่อไปนะครับ ท่านวิทยา แก้วภราดัย ๑๐ นาทีครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมได้รับมอบหมายในการที่จะอภิปรายในนโยบายขจัดปัญหาความยากจน ซึ่งก็ยินดีครับที่รัฐบาลถือนโยบายข้อนี้เป็นข้อแรก เพราะกระผมเข้าใจว่าผลจากการที่รัฐบาลสามารถจัดตั้งได้วันนี้ก็เพราะคนทั้งประเทศยังฝังใจกับนโยบายของการที่ขึ้นค่าข้าวไร่ทั่วประเทศครับว่า ๔ ปีซ่อม แล้วก็ ๔ ปีสร้าง และกระผมเข้าใจว่าคนยากคนจนทั่วประเทศเขาฝากความหวังไว้ครับ เมื่อ ๒ ปีที่แล้วผู้นำรัฐบาลนี้ได้เคยประกาศไว้ครับว่า เมื่อเป็นรัฐบาลครบ ๖ ปี ประเทศไทยจะไม่มีคนยากจนครับ อันนี้จะครับเป็นสิ่งที่ส่งผลให้ผลจากการเลือกตั้งวันนี้และมาถึงนโยบายของการขจัดปัญหาความยากจน กระผมมีหน้าที่ที่จะซักถามกับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับว่าหนทางในการที่จะขจัดปัญหาความยากจนของรัฐบาลซึ่งเสนอในนโยบายในหน้าที่ ๖ และหน้าที่ ๗ รวม ๓ ด้านครับ คือจะแก้ปัญหาความยากจนของบุคคล หมายถึงแก้ปัญหา

ความยากจนของประชาชนแต่ละคน แนวทางการแก้ปัญหาความยากจนของระดับชุมชน
แล้วก็แนวทางแก้ปัญหาความยากจนระดับประเทศ -----

เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับ ถ้าเราสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ผมคิดว่าใครจะเป็นรัฐบาล
สัก ๑๐๐ ปี ก็ปี เป็นเรื่องที่เป็นไปได้หมด แต่ทั้งหมดครับ ผมได้เห็นการเกเรินนำของ
รัฐบาลในนโยบายครับว่า ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ซ่อมแซมประเทศไทยจากความหายนะ
ในท่ามกลางการซ่อมแซมประเทศไทยจากความหายนะ รัฐบาลพยายามพาประเทศ
ให้พ้นจากความยากจน โดยการพัฒนาโดยแนวทางที่เรียกว่า คู่ขนาน คือแก้ปัญหาคนจน
ขณะเดียวกันก็เสริมสร้างความเข้มแข็งของคนรวย ปัญหา ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลประกาศ
นโยบายแนวทางไหนครับ รัฐบาลแจ้งกับเราครับว่า ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลกระตุ้นเศรษฐกิจ
โดยวิธีการกระตุ้นในระดับรากหญ้า หมายถึงประชาชนคนยากคนจนทั้งหมด กระตุ้น
เศรษฐกิจโดยวิธีลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส ๔ ปีที่ผ่านมาสภาพการณ์
เกิดขึ้นอย่างนั้นจริงหรือเปล่าครับท่านประธานครับ ๔ ปีที่ผ่านมามีการลดรายจ่ายภาค
คนจนจริงหรือเปล่าครับ หรือว่าเวลาที่ผ่านมา ๔ ปี ผมคิดว่าคำตอบที่เราได้จากคนส่วน
ใหญ่ของประเทศที่เป็นคนยากคนจนคือเกษตรกร วันนี้เกษตรกรทั่วประเทศครับ แบก
ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นทั้ง ๔ ปี สินค้าทุกอย่างในท้องตลาดทยอยราคาขึ้นไปทั้ง ๔ ปี
คนจนทั้งประเทศไม่ได้ลดรายจ่ายเลยครับ ผมจำได้ดีครับวันที่รัฐบาลเข้าบริหาร รัฐบาล
ครั้งแรก ประชาชนทั่วประเทศครับซื้อแก๊สในการหุงต้มถังละ ๑๖๕ บาท ผ่านระยะเวลาไป
๔ ปี วันนี้ถังแก๊สละ ๒๗๐ บาทครับ ท่านประธานครับ ๔ ปีที่ผ่านมาต้นทุนในการผลิต ไม่
ว่า จะเป็นปุ๋ย หรือทุกสิ่งทุกอย่าง น้ำมัน ทุกอย่างขึ้นราคาหมด รายจ่ายไม่ได้ลดลง
๒. เกษตรกรคนส่วนใหญ่ที่เป็นคนยากคนจนเพิ่มรายได้โดยวิธีไหนครับ ถ้าผมได้ยินใน
สภาเราพูดกันโดยตลอดครับว่า ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลประสบความสำเร็จในการที่จะทำ
ให้ยางราคาขึ้น แต่ถ้าอยู่ในสภาทั้ง ๔ ปีครับ ผมเข้าใจว่ารัฐมนตรีที่รับผิดชอบแต่ละคนตอบ
พวกผมได้ครับว่าสินค้าทางการเกษตรตัวไหนบ้างที่ขึ้นราคา ราคาข้าวเป็นอย่างไร ราคา
ลำไยเป็นอย่างไร เราใช้งบประมาณหมดไปเกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทในการแทรกแซง
ลำไย ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ เดียวนี้รัฐบาลต้องหนักใจกับลำไยรุ่มเต็มไปหมดครับ
ขณะเดียวกันกำลังจะประกาศจะแทรกแซงราคาข้าว โทรศัพท์เข้ามาจากศรีสะเกษครับ
เรามีการรวบรวมรายชื่อกษัตริย์หวังจะจำหน่ายข้าวรวมกันอีกแล้ว ท่านประธานครับ
ในรอบระยะเวลา ๔ ปี การล้มเหลวภาคเกษตรกรรมเกิดขึ้นโดยทั่วหน้าครับ ในทาง

ภาคใต้อาชีพการประมงเกือบจะเป็นอาชีพที่หมดไปแล้วครับท่าน   วันนี้เรือประมง
ทั่วประเทศเกือบจะหยุดหมดครับ เพราะตั้งแต่ราคาน้ำมันเมื่อวานขึ้นไป ๓ บาท แน่นอน
ครับ อีกสักอาทิตย์เราจะได้เสียงสะท้อนกลับมาว่าอาชีพการประมงจะหายไป วันก่อน
เปิดสภาใหม่ ๆ เราเถียงกันเรื่องกุ้งกุลาดำ ใครได้เลี้ยงจะใส่โรเลกซ์ครับ เดี่ยวนี้ผมเห็นคน
เลี้ยงกุ้งกุลาดำหลายคนครับ ไปรับซื้อเศษเหล็กตามบ้าน อาชีพเหล่านี้หายไปท่ามกลาง
ความเชื่อมั่นครับว่า ๔ ปีข้างหน้ารัฐบาลจะสร้าง ๔ ปีที่ผ่านมาครับ สิ่งที่ประสบ
ความสำเร็จของทางรัฐบาลคือการกระตุ้นครับ การกระตุ้นการบริโภค สังคม ในรอบ
ระยะเวลา ๔ ปีครับ เราถูกสังขมการหารายได้จากการกู้ยืมเงิน ใน ๔ ปีที่ผ่านมาเมื่อ
เกษตรกรไม่มีรายได้เพิ่ม คนยากคนจนไม่มีรายได้เพิ่ม ถามว่ารายจ่ายที่จ่ายกันทุกวันมา
จากไหนครับ วันนี้ยอมรับความจริงครับ ทั่วประเทศ คนจนทั่วประเทศล้วงกระเป๋า ดูครับ
เงินในกระเป๋าไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่ทุกคนเมื่อค้นคว้าในบ้านตัวเองพบสัญญาู้เพิ่มขึ้นทุกคน
ความจนวันนี้พี่น้องครับมันแผ่ขยายไปทั่วประเทศ ปัญหาที่คนกำลังถามถึงครับ ก็คือ
โครงการที่รัฐบาลได้ประกาศขึ้นทะเบียนคนจนเมื่อปีที่แล้ว แต่สิ่งหนึ่งครับท่านประธาน
ครับ ผมคิดว่าการแก้ปัญหาความยากจนไม่ใช่การที่ชักชวนประชาชนไปหาแหล่งเงินกู้
ใหม่ วันนี้ถ้าถามทั่วประเทศครับ เขากำลังจะตอบเหมือนกันครับว่า ขึ้นทะเบียนคนจน
ก็คือรัฐบาลกำลังส่งสัญญาณครับว่า เมื่อประชาชนหมดเงินแล้วรัฐบาลกำลังมีเงินกู้
เข้ามาอีก ๔ ปีที่ผ่านมาเรายังไม่พ้นจากความยากจน แต่ผมฝากความหวังกับ ๔ ปีสร้าง
ของรัฐบาล รัฐบาลประกาศ ๓ แนวทางครับ จะแก้ปัญหาความยากจนระดับบุคคล
ใช้แนวทางเดิมครับ ก็คือ สร้างรายได้ ลดรายจ่าย ผมอยากฟังคำตอบจาก รัฐบาลชัด ๆ
ครับ รัฐบาลจะลดรายจ่ายเกษตรกรคนยากคนจนอย่างไรครับ ในเมื่อวันนี้ น้ำมันดีเซลขึ้น
ไปลิตรละ ๑๔ บาท เดือนหน้าครับราคาแก๊สหุงต้มจาก ๒๗๐ บาท จะขึ้นเป็น ๓๐๐
กว่าบาท ถามว่าสินค้าที่ภาคอุตสาหกรรมที่เกษตรกรคนยากคนจนทั้งหมดใช้จ่ายกำลัง
ทยอยขึ้นทุกวัน รัฐบาลมีหลักประกันอะไรครับว่า รายได้ของคนยากคนจนจะมาจากไหน

มาจากไหนไม่ได้ครับ รายได้คนยากคนจนในแผ่นดินนี้มาจากการขายแรงงาน มาจากการขายผลผลิต เราสร้างหลักประกันในราคาผลผลิตได้ไหมครับวันนี้ ผมคิดว่าถ้าผลผลิตราคาตกต่ำไม่แน่ครับว่าเราจะเอารายได้ที่เพิ่มขึ้นมาจากไหน ในวันนี้ถ้าเรามีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นทุกอย่าง น้ำมันขึ้นราคาไปอย่างหนึ่ง ท่านช่วยตอบผมสิครับว่าคนทำนาจะลดต้นทุนการผลิตอย่างไร คนทำอาชีพประมงจะลดต้นทุนการผลิตอย่างไร ในเมื่อปัจจัยต้นทุนการผลิตทุกอย่างขึ้นราคาไปหมด ฝากความหวังไว้กับเรื่องที่ ๒ ของรัฐบาลครับ รัฐบาลจะเสริมสร้างความเข้มแข็งรายได้ในระดับชุมชน ฟังคำนี้แล้วผมคิดว่าผมก็ไม่มั่นใจครับ เพราะแนวทาง ๔ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลไม่เคยเชื่อแนวทางการสร้างความเข้มแข็งในชุมชนรัฐบาลเชื่อในระบบ ซีอีโอ (CEO) ในระบบรวมอำนาจ รัฐบาลไม่เคยมั่นใจในระบบการกระจายอำนาจ การเชื่อมั่นชุมชนจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อรัฐบาลเชื่อมั่นประชาชน พร้อมทั้งจะกระจายอำนาจจากรัฐบาลไปสู่ท้องถิ่น ท้องถิ่นวันนี้ครับกฎหมายเรื่องขั้นตอนการกระจายอำนาจบอกว่าปีหน้าปี ๒๕๔๙ รัฐบาลต้องกระจายงบประมาณไปให้เขา ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้ปี ๒๕๔๘ ครับ เราเพิ่งให้เขาไป ๒๓ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ขออนุญาตมาซักถามความจริงใจของรัฐบาลครับ ว่ารัฐบาลจะเสริมสร้างความเข้มแข็งระดับชุมชน รัฐบาลกล้าที่จะกระจายอำนาจหรือเปล่า จะไปสร้างโรงสีในชุมชน จะไปสร้างโรงปุ๋ยในชุมชน รัฐบาลเชื่อมั่นในประชาชนหรือเปล่า หรือเชื่อมั่นในระบบผู้ว่า CEO ซึ่งแน่นอนครับ ชุมชนโอกาสสร้างความเข้มแข็งไม่ได้เลย แนวทางที่ ๓ รัฐบาลจะสร้างความเข้มแข็งในระดับประเทศ รัฐบาลพูดถึงการจัดสรรที่ดินที่เป็นธรรม ผมไม่มั่นใจครับ การกล้าประกาศอย่างนี้รัฐบาลกล้าประกาศที่จะจัดสรรที่ดินที่เป็นธรรมจริงหรือไม่ ที่ดินถือว่าเป็นต้นทุนการผลิตของคนยากคนจนครับ การจัดสรรที่ดินในประเทศไทย ไม่เป็นธรรมครับ ที่ดินดี ๆ ส่วนมากอยู่ในมือคนร่ำคนรวย เกษตรกรมีที่ดินแปลงเล็กแปลงน้อย เกษตรกรรายย่อยคือคนส่วนใหญ่ของแผ่นดินเกินครึ่งของแผ่นดินครับ ถ้าประกาศในการที่จะจัดสรรที่ดินอย่างเป็นธรรม รัฐบาลนี้กล้าปฏิรูปที่ดินโดยการเอาที่จากคนรวยไปจัดสรรให้คนจนหรือเปล่า หรือรัฐบาลจะปฏิรูปที่ดินโดยวิธีการจัดสรรที่ป่า ลดที่ป่าลงไปให้เกษตรกร หรือจะจัดสรรที่ดินโดยการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเช่นที่ทำในภาคใต้การออกโฉนดในทะเลครับ เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์มากครับ รัฐบาลแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

เดี๋ยวนี้เขตบ้านผมเขาเริ่มวัดหน้าทะเลกันครับ เขาบอกกรมประมงจะออกเอกสารสิทธิในทะเลให้ ออกเอกสารสิทธิในแม่น้ำให้ แล้วได้เอกสารสิทธิแล้วจะไปจำนำได้ ผมเข้าใจว่าวงจรเราขอย้อนกลับมา ก็คือเรากำลังยุยงส่งเสริมเกษตรกรทั่วประเทศโดยการกระตุ้นการบริหาร

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ คุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : เพราะฉะนั้นสุดท้ายที่ผมเรียนถามท่านผ่านไปยังคณะรัฐบาลนะครับ ในเมื่อต้นทุนการผลิตของเกษตรกรยังสูง ในเมื่อผลผลิตทางการเกษตรยังราคาตกต่ำ ในเมื่อเกษตรกรยังถูกยู่ให้ยืมเงินตลอดเวลา ถามว่าเราจะแก้ความยากจนกันอย่างไรครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุวโรช พะลัง ๑๕ นาที

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ปัญหาของความยากจนนี้ครับ มันเป็นความเจ็บปวดที่พวกเราคนไทยทั้งประเทศเราไม่อยากจะเห็น เราอยากจะเห็นผลสัมฤทธิ์ของรัฐบาลที่ประกาศในกรอบนโยบายที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ เราต้องยอมรับความจริง ท่านประธานครับ ว่ารัฐบาลที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันนี้ ก็คือรัฐบาลชุดที่ผ่านมานั่นเอง การแก้ไขปัญหาคือความยากจนเป็นนโยบายที่เด่นของรัฐบาลชุดนี้ และชุดที่ผ่านมานั่นเอง เพราะฉะนั้นกรรมมันเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตนาความตั้งใจ ความมุ่งมั่น ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาคือความยากจน เป็นเรื่องที่รัฐสภาอยากจะเห็น เพราะนั่นหมายถึงว่าการปลดแอกจากความทุกข์ยากให้กับพี่น้องประชาชน เราอยากจะเห็นเกษตรกรนี้ครับมีรายได้เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้บอกเอาไว้เมื่อประมาณ ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา -----

แต่ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาฉันได้รับ สิ่งที่พูดเอาไว้และเป็นเรื่องที่ฉันนั้น เราอยากให้เห็นฝันที่เป็นจริง แต่นับวันฝันดังกล่าวก็ต้องยอมรับครับว่า มันค่อนข้างจะเลือนลางไปพอสมควร เพราะอะไรครับ เพราะนับวันเงินที่มีในกระเป๋านั้นล้นแล้วแต่เป็นเงินที่มาจากการกู้หนี้ยืมสิน เป็นหนี้เป็นสินแทบทั้งสิ้น ไม่ต้องเถียงกันครับว่าวันนี้เรามีคนยากคนจนตัวเลขที่ชัดเจนนิ่ง ๆ มันเท่าไร แต่เอาเถอะครับ หนี้ต่อครัวเรือนวันนี้ต้องยอมรับครับ ๔ ปีที่ผ่านมาเพิ่มมาเป็นจำนวนเท่าตัวใช่ไหม เพราะฉะนั้น ๔ ปีต่อไปที่ท่านนายกได้แถลงต่อรัฐสภาไปเมื่อเช้านี้ เราอยากจะทำให้กำลังใจครับ ผมได้รับมอบหมายให้มาให้เหตุผลในเรื่องสภาพของปัญหาของความยากจน พร้อมกับเสนอวิธีคิดในการแก้ไขปัญหาความยากจน สิ่งดังกล่าวเหล่านี้เป็นหน้าที่ของพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาที่จะต้องพูดสภาพของข้อเท็จจริง พร้อมกับเสนอแนะแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหา รัฐบาลมีหน้าที่ในการรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภานำไปสู่การปฏิบัติ ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงเอาไว้ครับ สิ่งหนึ่งที่บอกว่าเป็นการแก้ไขปัญหาความยากจน ผมก็ได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่าเป็นห่วง ที่เป็นห่วงก็เพราะมีเหตุผลที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานดังต่อไปนี้ครับ

ในเรื่องที่ ๑ ครับ ในเรื่องของภาษี เรื่องดังกล่าวนี้ผมได้กราบเรียนในสภาชุดที่แล้วมาหลายครั้ง ต้องกราบขอบพระคุณรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องหลายท่านที่ได้แก้ไขปัญหาให้ทุเลาเบาบางไปได้ในระดับหนึ่ง ยุติไปเพียงแค่ชั่วคราว แต่วันนี้กลับมาใหม่ครับ มาในรูปของการแก้ไขปัญหาในเรื่องของการปรับปรุงประสิทธิภาพให้กับท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นตามแผนขั้นตอนกำหนดขั้นตอนกระจายอำนาจทางการเงินการคลังและงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหนังสือของอธิบดีกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๘ การปรับปรุงประสิทธิภาพให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งเป็นเรื่องที่ดีครับ แต่ในขณะเดียวกันครับ เรามีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วก็ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลกลางจะต้องกระจายงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าในปี ๒๕๔๙ ต้องได้ออย่างน้อย ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นไหมครับ ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลบอกว่า

เศรษฐกิจฟื้นแล้ว ไถ่ถอนจำนำประเทศมาเรียบร้อย นั่นก็หมายความว่า รัฐบาลมีเสถียรภาพ มีการเงินการคลังที่ไปได้แล้วใช้ใหม่ครับ แต่ในขณะเดียวกันการเสริมความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณต่อไปกลับมีท่าทีว่าจะแก้กฎหมายฉบับดังกล่าวเลื้อนออกไปอีก นั่นก็หมายความว่าท้องถิ่นต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ก็คงจะไม่ได้ตามที่กฎหมายดังกล่าวได้กำหนดเอาไว้ เมื่อไม่ได้ตามที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ครับ รัฐบาลกลับมีหนังสือฉบับดังกล่าวตามที่ผมได้กราบเรียนให้ไปปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ท่านประธานครับ มีอยู่ข้อหนึ่งครับบอกว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีให้ได้เพิ่มขึ้นไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ ๘ ของรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง แล้วก็บอกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไหนเก็บได้เข้าเป้าก็ตั้งเกณฑ์รางวัลไว้ให้ติดป้ายกันหว่าไปหมด ตรงนี้นะครับเป็นที่มาที่บอกว่า เดิมผมเคยกราบเรียนว่าரிตภาษีพอสมควร วันนี้แปลงร่างมาให้กับท้องถิ่นไปเก็บภาษีแทน นี่คือการมาของภาษียางต้นละ ๗ บาท ภาษีปาล์มต้นละ ๕ บาท เท่านั้นไม่พอครับ ระหว่างที่พูดจาทะลายนก่อนวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ เกษตรกรที่เลี้ยงสุนัขมาบอกผม ผู้แทนไม่ไหวแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บภาษีสุนัขตัวละ ๔๐ บาท นี่ยังไม่ได้รวมถึงภาษีลิง ภาษีที่ขึ้นต้นมะพร้าว นะครับ เพราะฐานข้อมูลเหล่านี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ออกแบบสอบถามในรายละเอียดทั้งหมด แล้วก็มีกรยื่นแบบฟอร์มมาให้เขาไปยื่นแบบการประเมินภาษีที่ท้องถิ่น -----

เห็นไหมครับ ๓๕ เปอร์เซนต์ ไม่ให้ แล้วก็บอกว่าปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี
แล้วก็บีบให้ท้องถิ่นไปเก็บภาษีเอาเงินไปหล่อ ๒ ล้านบาท คนเจ็บปวดคือใคร คือประชาชน
นี่คือสาเหตุส่วนหนึ่งที่น่าไปสู่ปัญหาความยากจน แนวคิดวิธีแก้เรื่องนี้ครับ ผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานครับ บอกรัฐบาลเสีย ยกเลิกหนังสือฉบับดังกล่าว แล้วเอาบนโลก
ของความเป็นจริง ได้แค่ไหนก็เอาแค่นั้น แล้วปี ๒๕๔๙ อย่าไปแก้กฎหมาย ให้เขา ๓๕
เปอร์เซนต์ ผมเชื่อว่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่แก้ไขปัญหาความยากจนได้ นั่นก็คือในเรื่องที่ ๑
เวลาไม่มากเท่าไร ท่านประธานครับ

ในเรื่องที่ ๒ ครับ ก็คือในเรื่องของที่ทำกิน อันนี้ต้องกราบขอบพระคุณ
ท่านประธานเองในขณะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในรัฐบาลชุดที่แล้ว
ผมกราบเรียนเองครับ ที่ทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ ที่ป่าช้าสาธารณะ อย่าไปยุ่งเลยครับ ป่าช้า
สาธารณะที่เขาฝังศพที่เป็นสุสานอย่าเอามาจัดที่ทำกินให้คนขึ้นทะเบียนคนจน ไม่ไหว
ครับ แล้วผมยกเป็นกรณีตัวอย่างและท่านประธานในขณะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยครับ ก็บอกว่าตรงนี้อ่าเป็นป่าช้าสาธารณะแล้วก็ยังทำประโยชน์อยู่
คือใช้ฝังศพอยู่รัฐบาลจะไม่เอามา แล้วส่วนหนึ่งก็บอกว่าไม่ทำแล้ว แล้วก็เหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นที่จังหวัดชุมพรบ้านผม ท่านยกเลิกตรงนี้อย่างไรผมกราบขอบคุณแทนพี่น้องประชาชน
ชาวจังหวัดชุมพรครับ แต่วันนี้ครับหนังสือล่าสุดจัดที่ทำกินให้กับพี่น้องประชาชนที่
ขึ้นทะเบียนคนยากคนจนครับ มีหนังสือมาบอกที่ผมหลังจากที่ผมได้กราบเรียนผ่านท่าน
ประธานไปครับว่า รัฐบาลยกเลิกที่จังหวัดชุมพรจริงครับ แต่ได้มอบหมายให้จังหวัด
นำร่อง ๒๐ จังหวัดไปดำเนินการเอาที่ทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ที่มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่
พร้อมทั้งป่าช้าสาธารณะที่มีหนังสือสำคัญไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ มาเป็นโครงการนำร่อง
ขออนุญาตครับเวลาไม่มาก ก็ต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลครับ ว่ามี
ป่าช้าที่ไหนบ้างครับที่มีหนังสือสำคัญไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ใน ๒๐ จังหวัดที่ได้
ดำเนินการไปในปีที่ผ่านมา ผมสงสัยว่าศพที่เขาฝังอยู่ครับ อย่าไปรังแกเขาเลย ถ้าเกิดว่า
ได้ตรงนั้นไปตอกเสาเอกลงไปตอกโป้งเดียวกระดูกมันกระเด็นขึ้นมา เจ็บนะครับ
เพราะฉะนั้นการประเมินผลงานในเรื่องดังกล่าวผมต้องรักษาสถานตรงนี้อาไว้ให้เป็น
สุสานที่ฝังศพต่อไป ก็ต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานครับว่า ในเรื่องดังกล่าวนี้รัฐบาล

ชุดนี้จะดำเนินการเอาที่ป่าช้าสาธารณะมาจัดแบ่งให้กับคนที่ขึ้นทะเบียนคนจนแล้วได้คนละ ๑๕ ไร่ นั่นจริงหรือไม่ และที่ผ่านมานั้นได้ดำเนินการไปแค่ไหนเพียงไร ขออนุญาตที่จะเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวคร่าวๆ ว่าจะกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้คนละ ๕๐ ไร่ ครบคนละ ๕๐ ไร่ ไปทำกินจริง ๆ ผมว่ามันพอจะอยู่ได้ดีกว่า ๑๕ ไร่ เพราะวันนี้คนที่ทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ นี่ครับมันหายากที่พี่น้องประชาชนเมื่อได้เข้าครอบครองทำกิน เอาที่ดินนั้นแหละครับให้ ส.ป.ก. กับเขาไป ปฏิรูปที่ดินให้กับเขาไป อย่าไปตัดแบ่งเหลือเพียงแค่ ๑๕ ไร่เลยครับ ความยากจนจะวิ่งเข้ามาหากับผู้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินเหล่านั้น นั่นก็คือในเรื่องที่ ๒

ในเรื่องที่ ๓ ก็เช่นเดียวกันท่านประธานครับ อันนี้ผมต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานรัฐสภาครับ ได้ประสานงานกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านเป็นคนหนุ่ม ท่านมีวิสัยทัศน์ แล้วก็เราจับปากกันครับว่าไปที่ป่าสลุย รับรื้อที่ทำแฮะเขตเลือกตั้งใหม่ของผมครับ ไปจัดที่ทำกินกันสักที่ตามนโยบายของรัฐบาล แล้วเอามาแบ่งให้กับคนยากคนจน คนที่ถือครองที่ดินกันเยอะ ๆ กันหลายพันไร่ มีบ้านสวย ๆ ลักษณะอย่างนี้ครับต้องเอาคืน แล้วเอามาแบ่งให้กับเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนคนจนครับ ด้านหน้าสร้างอาคารถาวร ด้านหลังสวนปาล์มเต็มไปหมด ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ไร่ ต้องยึดมาแล้วตัดแบ่งให้กับเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนคนจนที่อำเภอท่าแซะตรงนั้น ๕๗ จังหวัดนะครับมีพี่น้องประชาชนอยู่กันที่นั่น เวลาไม่มากครับ รายละเอียดค่อยคุยกับท่านรัฐมนตรีเป็นการส่วนตัว

เรื่องสุดท้ายครับ อันนี้เป็นเรื่องผลประโยชน์ที่พวกเราชาวจังหวัดชุมพร โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๒๕ กลุ่มน้ำที่จะแก้ไขปัญหาของภัยแล้งครับ การสร้างเขื่อนท่าแซะ รับรอ แล้วเรื่องนี้ครับก็เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาเจ็บปวดของพวกเราชาวจังหวัดชุมพรมานานพอสมควร น้ำท่วมมากก็มีปัญหา น้ำฝนแล้งก็มีปัญหา เพราะฉะนั้นการเก็บกักน้ำไว้ เป็นเรื่องที่พวกเราชาวจังหวัดชุมพรและประชาชนคนไทยทั้งประเทศเราอยากจะได้ แต่ถ้าได้เขื่อนมาก็ขอให้เป็นการตั้งงบประมาณเพื่อการสร้างเขื่อน ๓,๓๒๑ ล้านบาท ตรงนี้ ขอบคุณรัฐบาลครับ ที่สืบสานต่อจากรัฐบาลชุดที่ผ่านมา แต่การจัดตั้งงบประมาณ ตรงนั้นต้องมีความโปร่งใส งบประมาณที่ตั้งเอาไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ถึงปี ๒๕๕๑ ๓,๓๒๑ ล้านบาทในการสร้างเขื่อนท่าแซะตรงนี้ เราอยากจะได้ แต่การได้งบประมาณตรงนั้นมา เราอยากจะให้ประโยชน์นี้ครับตกกับเกษตรกร ตกกับพี่น้องประชาชน อุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร ภัยแล้งวันนี้หายหมดครับ ถ้าเกิดว่าเราได้น้ำที่เก็บกักเอาไว้ตามที่ผมได้ กราบเรียน แต่สิ่งที่ผมต้องเรียนต่อท่านประธานครับ รูปแบบของเขื่อนที่ออกมาลักษณะ อย่างนี้ แนวเขตอนุรักษ์ปี ๒๕๓๑ ขีดไปเขตหนึ่ง แนวเขตอนุรักษ์ปี ๒๕๓๗ ขีดอีกเขตหนึ่ง งบประมาณที่ได้มาก็เป็นเพียงแค่ตัวเลขเท่านั้นเอง ถามว่าปี ๒๕๔๗ นี้ครับได้มา ๕๐ ล้านบาท ได้เพื่อประโยชน์ของเขื่อนอันนี้ ๑๐ ล้านบาท ที่เหลือไปไหนครับ โอน เปลี่ยนแปลงงบประมาณไปแก้ปัญหาพื้นที่สนามบินสุวรรณภูมิ เอาเป็นเงินทุนหมุนเวียน แก้ปัญหาสภาพคลองในกรมชลประทาน ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นการตั้งงบประมาณที่น่าจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในแผนงานงบประมาณในการสร้างเขื่อนท่าแซะแต่ประการใด และที่สำคัญครับ ผมได้รูปมา นี่คือลักษณะของเขื่อนแล้วมีเส้นทางไปออกแนวทางที่เขา ตั้งบริษัทอุตสาหกรรมเหล็กแห่งหนึ่งในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อเขตกับอำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว ขณะนี้กว้านซื้อที่ดินกันอย่างใหญ่โตมโหฬาร เป็นแนวทางที่บอกว่าตรงนี้จะ เป็นเส้นทางที่จะเอาน้ำจากเขื่อนท่าแซะไปเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับอุตสาหกรรมเหล็ก แห่งหนึ่ง ถ้าตั้งงบประมาณ ๓,๓๐๐ กว่าล้านบาท เพื่อประโยชน์ของบริษัทเอกชนตรงนี้ ต้องไปดูเบื้องหลังใครเป็นกลุ่มทุนที่อยู่เบื้องหลังของบริษัทนี้บ้างไหม งบประมาณทั้งหมด ๓,๓๒๑ ล้านบาท ถ้าได้ประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกร ต่อประชาชนผมสนับสนุน แต่ถ้า งบประมาณส่วนนี้ตั้งออกมาแล้วนี้ครับ ตั้งขึ้นมาเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุน โดยเอา

ภาชีจากประชาชนแล้วไปให้ประโยชน์กับกลุ่มทุน ตรงนี้เช่นเดียวกันครับ ขอยืนยันด้วย
ชีวิต ขอขอบคุณท่านประธานรัฐสภาอีกครั้งหนึ่งครับ เวลาที่มีเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อไปท่านณัฐวุฒิครับ
๑๒ นาทีครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรค
ชาติไทยครับ ท่านประธานครับ การอภิปรายนโยบายของคณะรัฐมนตรีในวันนี้ ผมใคร่ขอ
อนุญาตใช้วิธีเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยระหว่างคนไข้กับหมอครับ คนไข้รายนี้ชื่อนาย
ประเทศไทยครับ ย៉านะครับ คนไข้รายนี้ ชื่อนายประเทศไทย หมอเจ้าของไข้ หมอที่รักษา
ไข้ ชื่อคุณหมอทักษิณครับ พร้อมด้วยคณะแพทย์อีก ๓๕ ท่าน -----

ท่านประธานที่เคารพครับ คุณหมอทักษิณพร้อมด้วยคณะแพทย์ทั้ง ๓๖ ท่าน ได้แถลง
แนวทางและลงมือรักษานายประเทศไทยมาตั้งแต่ ๔ ปีที่ผ่านมา โดยใช้ยารักษา ๙ ขนาน
ด้วยกันครับ ยารักษา ๙ ขนานก็คือยารักษาแบบเร่งด่วน ๙ ประการ แล้วก็ใช้วิธีทวิรักษ
หรือ ดูเอิล แทรค (Dual track) พร้อม ๆ กันไปด้วย และระหว่างการรักษาของแพทย์
ทั้ง ๓๕ ท่านนี่นะครับ แพทย์แต่ละท่านก็ทำหน้าที่ไป บางคนก็หิบบายดม ลำไส้บ้าง
บางท่านก็ได้ภารกิจที่สำคัญบ้าง ในระหว่างรักษา ๔ ปีที่ผ่านมาเปลี่ยนคณะแพทย์
ทั้งหมด ๙ ครั้งครับ สลับหน้าที่กันบ้าง กลับออกไปบ้าง แต่อย่างไรก็ตามครับอาการของ
นายประเทศไทยนี้ดีขึ้นครับ พรอทที่ชี้วัดอาการไข้ของนายประเทศไทยนั้นมีหลายตัวครับ
ไม่ว่าเศรษฐกิจขยายตัว ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพมากขึ้น หนี้สาธารณะน้อยลง เงินทุน
สำรองระหว่างประเทศมากขึ้น แล้วก็ดูจากการมีงานทำของพี่น้องประชาชน อย่างไรก็ตาม
ก็ตามครับ เราคงปฏิเสธไม่ได้ นะครับท่านประธานครับว่าคนป่วยรายนี้ยังมีอาการ
ข้างเคียงที่น่าเป็นห่วงหลายประการทีเดียวครับ อาการข้างเคียงที่น่าเป็นห่วงนั้นเกิดจาก
การรักษาของหมอหรือเกิดจากการละเลยของหมอนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเกิด
จากปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ เอาประการแรกก่อนครับ เกิดจากการรักษาของหมอ
หรือการละเลยของหมอ นั่นก็หมายความว่าอาการข้างเคียงที่ ๑ ที่เกิดขึ้นหลายท่าน
อภิปรายไปแล้วครับ ผมว่าคุณหมอลืมกรไกรไว้ในท้องคนไข้แน่นอนเลย อาการปวดท้อง
อาการหายใจไม่สม่ำเสมอ หัวใจเต้นไม่เป็นปกติ อาการปวดหัว ยังมีอยู่ครับ หนี้ครัวเรือน
หนี้ภาคครัวเรือนยังสูงอยู่ครับ ซึ่งมีดัชนีชี้วัด ในระหว่างผมหาเสียงเลือกตั้งนี่นะครับ
ผู้สมัครด้วยกันไปใช้กองทุนฟื้นฟูเพื่อเกษตรกร ไปหาสมาชิกเกษตรกร ปรากฏว่า
เกษตรกรเป็นหนี้เยอะแยะเลย เข้าไปเป็นสมาชิก ไปลงทะเบียนกับกองทุนฟื้นฟูเพื่อ
เกษตรกร และปรากฏก็เสียเงินเสียทองไป รับกันไปเป็นคณคณรตไปพบนายกรัฐมนตรี
ที่จังหวัดเพชรบุรีก็มีอีกหลายจังหวัดด้วยกันเพื่อผลักดันให้นายกลงทะเบียนเกษตรกร
เหล่านั้นเพื่อไปปลดหนี้ใช้จากกองทุนฟื้นฟูเพื่อเกษตรกร และมาปัจจุบันกองทุนฟื้นฟูก็ยัง
ไม่ได้ทำอะไรเลยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นเป็นอาการข้างเคียงที่เห็นชัดเจนเรื่อง
หนี้สิน โดยเฉพาะหนี้สินของเกษตรกร

อาการข้างเคียงที่ ๒ ครับ อวัยวะบางส่วนที่สำคัญของคนไข้รายนี้ไม่ได้รับการดูแลรักษาเลยครับ หรือดูแลรักษาก็ไม่ต่อเนื่อง ยกตัวอย่างท่านหัวหน้าพรรคชาติไทย พุดไปแล้วนะครับ เรื่องการปฏิรูปการศึกษามีปัญหามากครับ ท่านลงไปดูด้วยตัวเองเลยนะครับ ที่โรงเรียนวัดชัยนาราช ตำบลบางตาเถร มีนักเรียน ๓๗ คน ครู ๒ คน สอน ๓ ชั้น อยู่ในคนละมุมห้อง ไปดูอยู่ครึ่งวันครับ ปัญหาที่ท่านประสบมานี้นะครับเป็นเรื่องจริงที่กระทรวงศึกษาธิการจำเป็นจะต้องเร่งแก้ไข

ท่านประธานครับ ด้านพลังงาน เมื่อ ๔ ปีที่แล้วในนโยบายรัฐบาลคุณหมอก็กี่มาแถลงอีกนะครับว่า หน้าที่ ๑๗ เมื่อปี ๒๕๔๔ ลดการพึ่งพาแหล่งพลังงานจากต่างประเทศ เขียนไว้ชัดเจนครับ แล้วถามว่าวันนี้เราบาดเจ็บไหมครับ दुลปัญหิเดินสะพัดเป็นอย่างไรครับ ก็เพราะจากการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง แล้วปีนี้ครับคุณหมอก็กี่มาแถลงอีกว่าในนโยบายหน้าที่ ๑๕ นะครับ ลดการนำเข้าพลังงาน เหมือนเดิมอีกครั้ง เหมือนเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว แต่ปีนี้เปลี่ยนรัฐมนตรีครับ ผมเชื่อฝีมือท่านวิเศษ จูภิบาล ครับ ขอให้วิเศษจริง ๆ ครับ เพราะขณะนี้ชาวนาลำบากเหลือเกิน ข้าวเกี่ยวนละ ๖,๒๐๐ บาทก็จริงแต่น้ำมันขึ้นขนาดนี้ต้นทุนมันตามอีกเท่าไรนะครับ รายได้ไล่ไม่ทันรายจ่ายหรอกครับ ต้องฝากท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ ท่านทอง พิทยะ ด้วยนะครับ ที่เคารพอย่างสูง

อาการข้างเคียงประการที่ ๓ ครับท่านประธานครับ การรั่วไหลจากการลงทุน ในขณะที่รักษามีการรั่วไหล ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวในครั้งปฐมนิเทศคณะรัฐมนตรีอย่างนี้ครับว่า การรั่วไหลของการลงทุนทั้งหลายมี ๒ อย่าง ประการแรกเกิดจากการคอร์รัปชัน ประการที่ ๒ เกิดจากการลงทุนในส่วนที่ไม่ควร ไม่คุ้มค่า ไม่รู้จักเทคโนโลยี ผสมกัตัวอย่างให้เห็นนะครับ สิ่งที่รัฐบาลที่แล้วทำไปท่านนายกบอกว่าจะยึดประชาชนความต้องการของพี่น้องประชาชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา ไม่ยึดถือการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ Commission แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไรครับ ผสมกัตัวอย่างโครงการเดียวครับ เรื่องไฟฟ้าโซลาร์เซลล์ (Solar cell) ตั้งงบประมาณปี ๒๕๔๘ จำนวน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมไม่ปฏิเสธครับว่า Solar cell ดี แต่มันดีเฉพาะพื้นที่ครับ ถ้าพื้นที่ที่ปักเสาพาดสายไม่ได้ เกาะแก่งต่าง ๆ ป่าเขาลำเนาไพร ไปทำเถอะครับ แต่ในพื้นที่ทั่วประเทศก็มีโครงการ Solar cell อำเภอบางปลาม้าของผม ประชาชนยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ๒๐๐ กว่าครัวเรือนครับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคออกทีวีทุกวัน ปี ๒๕๔๘ ทุกครัวเรือนจะมีไฟฟ้าใช้ แต่ใช้ในระบบ Solar cell ๒๐๐ กว่าครัวเรือนในอำเภอบางปลาม้า ปฏิเสธครับ แจ้งไปเพียง ๘ รายเท่านั้นครับ จาก ๒๐๐ กว่าราย ท่านประธานที่เคารพครับ โครงการอย่างนี้นะครับท่านนายกจะว่าอย่างไร ความต้องการของพี่น้องประชาชน ไม่ใช่ต้องการไฟฟ้าระบบ Solar cell ทั่วประเทศครับ ท่านประธานที่เคารพครับ อาการข้างเคียงที่อยู่นอกเหนือความคาดหมายหลายประการครับ คลื่นยักษ์สึนามิ ภัยแล้งนะครับ แล้วก็ปัญหาชายแดนภาคใต้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ราคาน้ำมัน เชื้อเพลิง ไข่หวัดนกเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้คนใช้ชื้อนายประเทศไทยยังไม่มีอาการดีขึ้นครับ มาวันนี้ครับท่านประธานที่เคารพครับ ผมยังไม่เคยเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ยิ้มอย่างมีความสุขเลยนะครับ ท่านดอกเตอร์สมคิดครับ ผมเห็นท่านยิ้มครั้งใดเต็มไปด้วยความกังวลใจอย่างยิ่ง แล้วยิ้มน้อยเหลือเกิน แล้วก็หารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยากนะครับ เพราะว่าผมเชื่อว่าเขายังเป็นห่วงสถานการณ์ต่าง ๆ ของคนใช้รายนี้อยู่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลชุดนี้ครับบอกจะเอาประชาชนเป็นศูนย์กลาง มาดูการจัดทำนโยบายฉบับนี้ครับ ทำไม่มันเป็น ๙ ข้อครับ ท่านประธานครับ ครั้งที่แล้วท่านนโยบายไม่มีนโยบาย แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ อยู่ในนโยบายการแถลง

นโยบายของ รัฐบาล แต่ฉบับนี้มีครับ มีข้อที่ ๙ เพราะรัฐบาลอยากให้เป็นเลข ๙ ครับ
ทำไมผมถึงบอกอย่างนั้นครับ ก็เพราะว่านายกพูดเองนะครับ นายกพูดคราวปฐมนิเทศ
รัฐมนตรี การทำบ้าน พรีแฟบ (Prefab) ไปประกอบเองคล้ายกับโครงการ แสบบิแทท
(Habitat) ของจิมมี คาร์เตอร์ สมมุติ ต้นทุน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พวกเรามันเบอร์ ๙ นะครับ
ทำ ๙ เดือน เดือนละ ๙๙๙ บาท ผ่อน ๙๙ เดือน ไม่มีดอกเบี้ยนายกพูด เอาการเมืองเป็น
ศูนย์กลางหรือเอาประชาชนเป็นศูนย์กลางครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อที่ท่าน
ผู้นำฝ่ายค้านกล่าวไปแล้วนะครับ น้ำมันกลายเป็นสินค้าทางการเมืองไปเสียแล้ว
หลังจากเลือกตั้งแล้วขึ้น ๓ บาท นี่คือทุกข้อใจของพี่น้องประชาชน วันนี้ผมจะถามครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ -----

ผมจะถามว่าโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลบรรจุไว้ในคำแถลงนโยบายของรัฐ ไม่ว่าจะเป็น
คาราวานแก๊ง คาราวานเสริมสร้างเด็ก โรงสีชุมชน โรงปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ชุมชนทุกอำเภอ
สหกรณ์เครื่องกล เกษตรพื้นฐาน SML ที่ดินทำกินให้เพียงพอ SPV Special propose
vehicle นิติบุคคลเฉพาะกิจ แล้วยังมีอีกหลายโครงการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเปลี่ยนแปลง
ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าใหม่เชื่อมโยงรถ เรือ รถไฟ ทางท่อนี้ะครับ เหล่านี้ผมจะ
ถามอย่างนี้ว่า รัฐบาลบอกไว้ในนโยบายว่า การพัฒนาเหล่านี้มีความจำเป็นต้องใช้เงิน
ลงทุนจำนวนมาก รัฐบาลจะพัฒนาแหล่งเงินลงทุนที่เหมาะสมโดยยึดหลักการใช้
เศรษฐกิจขยายตัว ผมถามรัฐบาลอย่างนี้ครับว่า ท่านจะเอาเงินจากไหนมาครับ จะต้อง
ขายรัฐวิสาหกิจอีกกี่แห่งครับ จะต้องแปรรูปรัฐวิสาหกิจอีกกี่แห่ง จะต้องแปลงสินทรัพย์
เป็นทุนอีกเท่าไร จะต้องเพิ่มภาษีให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยอีกจำนวนเท่าไรครับ ซึ่งทุก
วันนี้เขาก็ปั่นกับผมมาตลอดเวลา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตสรุปอย่างนี้
นะครับว่า ฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขุนนางจีนกล่าวไว้อย่างนี้ครับ
ผู้ชำนาญทางการเงินไม่ต้องเพิ่มภาษีทองพระคลังหลวงก็เต็มแล้ว ฝากท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังว่าอย่าทำความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน และสุดท้ายครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีแนะนำหนังสือเยอะแยะให้คณะรัฐมนตรีไปอ่าน ผมแนะนำเรื่องเดียว
ครับ ให้ไปดูทีวี คนคันคน ตอนปู่เฒ่าผู้ทรงง จะเป็นประโยชน์สำหรับรัฐบาลชุดนี้
อย่างมาก ขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ
ต้องขอขอบคุณทั้ง ๗ ท่านในชุดแรกได้รักษาเวลากันอย่างดีเยี่ยมเลยนะครับ ผมจะขอ
เรียนชื่อท่านสมาชิกอีก ๓ ชุด ชุดละ ๖ ท่านนะครับ ท่านจะได้เตรียมตัว แล้วก็จะได้รู้
ช่วงเวลาต่าง ๆ ได้นะครับ ท่านถัดไปจะเป็นท่านจิโรจน์ ชาติพันธุ์ ๓ นาที ท่านอนันต์ ดา
โลดม ๑๕ นาที ท่าน พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ๑๐ นาที ท่านวัฒนา แซ่ไพเราะ
๘ นาที ท่านนคร มาฉิม ๑๕ นาที ท่านเอกพจน์ ปานแย้ม ๑๐ นาที ท่าน ร้อยตำรวจโท
เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๖ นาที ท่านนพดล สมบูรณ์ ๑๕ นาที ท่านจางค์ โพธิสาโร
๗ นาที ท่านกอบกุล นพอมรบดี ๗ นาที ท่านอิสสระ สมชัย ๑๐ นาที ท่านวิฑูรย์
นามบุตร ๑๕ นาที ท่านนิวัฒน์ พันชู ๑๕ นาที ท่านประเกียรติ นาสิมมา ๖ นาที

ท่านวุฒิพงศ์ ฉายแสง ๗ นาที ท่านวิชาญ มินชัยนันท์ ๗ นาที ท่านเจือ ราชสีห์ ๑๐ นาที และท่านกัญญา ศิลปอาชา ๑๐ นาที ถ้าท่านที่แสดงความจำนงจะพูดในประเด็นแรกคือนโยบายขจัดความยากจน บางพรรคอาจจะมีจำนวนน้อยกว่าบางพรรค ผมจะให้ท่านที่ประสงค์จะพูดในนโยบายนี้นะครับ พูดจนจบประเด็นนี้ไป จากนั้นจึงขึ้นประเด็นต่อไปนะครับ ขอเชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมไม่ขอเยิ่นเย้อเพราะเวลาน้อย ต้องขออนุญาตเลยครับ

ในประการแรกนี้กระผมต้องขอชื่นชมกับทางรัฐบาลครับที่ยกเอานโยบายความยากจนขึ้นมาเป็นแนวนโยบายนำ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากครับ ความยากจนเป็นปัญหาเศรษฐกิจรากหญ้าของสังคมไทยในปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลที่ได้วางนโยบายมานี้ ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีไม่ว่าจะแก้ปัญหาเรื่องทุนเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายอะไรต่าง ๆ มากมาย ซึ่งผมจะไม่กล่าวรายละเอียดครับ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ระหว่างระยะเวลาที่ผ่านมาปรากฏว่า การทำงานของรัฐบาลได้ทุ่มเงินงบประมาณไปมากพอสมควร แต่ว่าเหตุการณ์มันยังไม่ค่อยดีเท่าไรครับในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง พื้นที่แห้งแล้งเดี๋ยวนี้ยังมีอยู่ครับ ๗ เปอร์เซนต์เดี๋ยวนี้มีปัญหาที่รัฐบาลต้องเร่งแก้ไขปัญหาแห้งแล้ง แต่ที่สำคัญมากท่านประธานครับ ในการดำเนินการที่แล้วมาปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ท่านประธาน ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๓๙ หรือ ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ ข้าวของเราเดี๋ยวนี้พี่น้องประชาชนเกษตรกรทำไร่ ทำนา แล้วปรากฏว่าได้ผลิตผลข้าวแค่เพียง ๓๖๓ กิโลกรัมต่อไร่ -----

ขณะนี้ท่านประธานทราบไหมครับ เวียดนามประเทศที่ใกล้เคียงเราเดี๋ยวนี้ไร่หนึ่ง ๗๒๒ กิโลกรัมต่อไร่แล้ว นี่ผมฝากไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลว่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไรตามอย่างไรเวียดนามให้ทัน ผมต้องการอย่างนี้ท่านประธาน ไม่เอาเย็นเยื่อละ เอาตรงไปตรงมาเลย ไปคิดแก้ไขสิ เรื่องน้ำนี่ครับท่านประธานเราตั้งงบประมาณแล้ว น้ำใช้เกิดประโยชน์ให้มันดินะครับ ปุ๋ยก็ปุ๋ยอย่าปลอม เอาปุ๋ยดีครับ อันนี้ที่สำคัญ แต่ที่สำคัญที่สุดท่านประธานครับ รายได้ของพี่น้องประชาชนเราเดี๋ยวนี้มันต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๓๐,๐๐๐ บาท ผมอยากให้รัฐบาลตั้งเป้าหมายเลยครับ ว่าปีต่อไปขจัดความยากจนนี้ขอให้รัฐบาลเพิ่มตั้งเป้าหมายพี่น้องประชาชนให้มีรายได้อย่างน้อย ๓๐,๐๐๐ บาทครับ ตั้งกันไปก่อนถึงไม่ถึงเรื่องหนึ่งครับ ถ้าถึงก็ต้องขอชมเชย อย่างไรก็ตามดีท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากผมมีเวลา ๓ นาที ผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งครับ วันนี้ผมดีใจ ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านได้ยืนยัน ท่านบอกว่าจะปราบคอร์รัปชัน จะปราบการทุจริต ถ้ารัฐบาลทำอย่างสุจริตโปร่งใสแล้วผมคิดว่าจะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองได้ ผมขอสนับสนุนนโยบายนี้ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ ดาโลดม สมาชิกวุฒิสภา (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอนันต์ ดาโลดม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขออนุญาตท่านประธานอภิปรายนโยบายรัฐบาลในเรื่องของนโยบายขจัดความยากจนนะครับ ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ รัฐบาลในขณะนั้น โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ท่านได้แถลงนโยบายเร่งด่วนต่อรัฐสภาแห่งนี้เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติที่สำคัญ ๓ เรื่อง ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติดและปัญหาคอร์รัปชัน ในระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจขจัดความยากจน และให้ความสำคัญกับนโยบายการคลังและการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยเน้นการลงทุนและการบริโภคของประชาชนในประเทศ โดยเฉพาะได้ให้ความสำคัญกับระดับท้องถิ่นโดยมีความเชื่อมั่นแล้วก็เป็นมาตรฐานว่าถ้าคนในชนบทซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมีการจับจ่ายใช้สอยแล้ว เศรษฐกิจโดยรวมของชาติก็จะเคลื่อนตัวตามไปด้วย รัฐบาลจึงได้กำหนด

นโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า ซึ่งภายใต้้นโยบายนี้ก็มีโครงการหลายโครงการ อย่างเช่น โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โครงการพักชำระหนี้ของเกษตรกร โครงการธนาคารประชาชน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ท่านประธานครับ ภายใต้้นโยบายและการบริหารงานเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจดังกล่าว อะไรเกิดขึ้นครับในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๗ ผ่านมายังไม่ถึงปีนะครับ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งข้อสรุปเบื้องต้นมีข้อมูลที่น่าสนใจเรื่องสถานะของหนี้ครัวเรือนไทยในปี ๒๕๔๗ กระผมขอสรุป ดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่ ๑ ครัวเรือนทั่วประเทศมีหนี้สินโดยเฉลี่ย ๑๐๓,๙๔๐ บาทต่อครัวเรือน

ประการที่ ๒ หนี้สินของครัวเรือนโดยรวมทั่วประเทศในปี ๒๕๔๗ เพิ่มขึ้นถึงอัตราร้อยละ ๑๑.๗ ต่อปี เมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕

ประการที่ ๓ ครั้วเรือนเกือบทุกกลุ่มมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย อันนี้เป็นข้อที่ตึ้นะครับ ยกเว้นครั้วเรือนเกษตรกรเพียงกลุ่มเดียวที่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทั้งในปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๔๗ โดยในปี ๒๕๔๗ นั้นมีรายจ่ายมากกว่ารายได้ประมาณร้อยละ ๕

ประการที่ ๔ ครั้วเรือนในทุกภาคมีหนี้สินเฉลี่ยต่อครั้วเรือนเพิ่มขึ้นครับ โดยเฉพาะครั้วเรือนในภาคกลางและภาคเหนือมีหนี้สินเพิ่มขึ้นอัตราร้อยละ ๒๒.๓ และ ๒๔.๘ ต่อปีตามลำดับ

ประการสุดท้าย สัดส่วนของหนี้สินต่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครั้วเรือนเกือบทุกภาคมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๕ ยกเว้นครั้วเรือนในภาคใต้ที่มีสัดส่วนลดลงจาก ๖.๔ ในปี ๒๕๔๕ เป็น ๖.๒ เท่าในปี ๒๕๔๗ อันนี้น่าจะเป็นอันิสงส์จากราคายางพาราและน้ำมันปาล์มที่สูงขึ้นนะครับท่านประธานครับ

โดยสรุปกระผมมองเห็นว่าสัดส่วนหนี้ต่อรายได้ของประชาชนในประเทศเราเพิ่มจาก ๖ เท่าเป็น ๗ เท่าในปี ๒๕๔๗ สิ่งทีกระผมอยากกราบเรียนก็คือว่า รายงานนี้น่าเป็นห่วงมากก็คือครั้วเรือนเกษตรกรเป็นเพียงกลุ่มเดียวที่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย คือรายรับน้อยกว่ารายจ่ายทั้งในปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๔๗ ท่านประธานครับ จากเอกสารการเกษตรของประเทศไทยที่จัดทำโดยคณะกรรมการการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีตัวเลขเปรียบเทียบหนี้สินของเกษตรกรในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาพบว่าในช่วงปีการเพาะปลูก ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๓ เกษตรกรนั้นมีหนี้สิน ๑ ล้านครอบครัวจากจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด ๓.๗ ล้านครอบครัวในขณะนั้น หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๗ ของครั้วเรือนทั้งหมด แต่ปรากฏว่า ๓๐ ปีที่ผ่านมาในปีเพาะปลูก ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นปีที่สิ้นสุดของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๘ เกษตรกรมีหนี้สินถึงจำนวน ๔.๑ ล้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๗๒ ของครั้วเรือนเกษตรกรทั้งประเทศประมาณ ๕.๗ ล้านครอบครัว ท่านประธานครับ สิ่งนี้ยังไม่เพียงพอ นะครับ น่าตกใจมากก็คือว่าขนาดของหนี้สินต่อครอบครัวก็เพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๑๕ ขนาดหนี้สินของครั้วเรือนเกษตรกรอยู่ที่ ๑, ๐๕๐ บาท แต่ในปี ๒๕๔๔ ขนาดหนี้สินของครั้วเรือนเกษตรกรนั้นอยู่ที่ ๔๓,๔๑๕ บาท เพิ่มขึ้นถึง ๔๒,๓๖๕ บาท ที่เพิ่มขึ้นนั้นไม่ใช่เป็นรายได้ครับ แต่เป็นหนี้สินที่เพิ่มขึ้น

นโยบายบริหารจัดการความยากจนของรัฐบาลจึงสมควรจะต้องให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกรลำดับแรก ท่านประธานครับ ๓๐ ปีที่ผ่านมาฉันเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติต่อเนื่องกันมาโดยตลอดให้แก่คนไทยทุกสาขาอาชีพก็คือเกษตรกร แต่ปรากฏว่าจากข้อมูลที่กระผมกราบเรียนนั้นพบว่าเกษตรกรนั้นกลับเป็นกลุ่มคนที่จนที่สุดครับ ๓๐ ปีที่ผ่านมาเกษตรกร ๑๐๐ ครอบครัวมีหนี้เพียง ๒๗ ครอบครัว ในปัจจุบันเกษตรกร ๑๐๐ ครอบครัวมีหนี้ถึง ๗๒ ครอบครัวครับ หนี้ที่มีอยู่เพียง ๑,๐๕๐ บาท ต่อครอบครัวใน ๓๐ ปีก่อนนั้น ปัจจุบันมีหนี้ต่อครัวเรือนมากกว่า ๔๓,๑๐๐ บาท รัฐบาลจึงจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะว่าเกษตรกรนั้นเป็นกลุ่มคนที่จำนวนมากที่สุดของสังคมไทยจากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พบว่าในปี ๒๕๔๕ ประชากรของไทยนั้นมีประมาณ ๖๒.๘ ล้านคน เป็นเกษตรกรประมาณ ๓๕.๓๗ ล้านคน หรือร้อยละ ๕๗ ของประชากรทั้งประเทศ ดังนั้นปัญหาของเกษตรกรก็คือปัญหาของคนทั้งชาติ หากรัฐบาลไม่สามารถแก้ปัญหาของเกษตรกรได้ กระผมมองไม่เห็นนะครับว่ารัฐบาลจะสามารถแก้ปัญหายากจนได้อย่างไร กระผมใคร่ถือโอกาสนี้เสนอแนวความคิดต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเพื่อที่จะเป็นข้อเสนอในเรื่องของการแก้ไขปัญหาของภาคเกษตรไทยเพื่อบริหารจัดการความยากจนของเกษตรกร ซึ่งจะต้องอาศัยนโยบายแล้วก็การทบทวนอย่างจริงจังของรัฐบาลมีอยู่หลายประการ แต่กระผมเสนอเพียง ๔ เรื่อง

ประการที่ ๑ ก็คือการจัดที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ดินทำกินหรือเกษตรกรผู้เช่าที่ดิน ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลได้ละเลยมานะครับ ท่านประธานครับ ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาทั้ง ๆ ที่การไร้ที่ดินทำกินนั้นเป็นเหตุของปัญหาของความยากจน เพราะที่ดินเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเกษตร ท่านประธานครับ สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้จัดตั้งขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๑๔ ปีนี้ก็ถือว่า ๓๐ ปีแล้วครับ ๓๐ ปีที่ผ่านมารัฐบาลสามารถดำเนินการจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ดินทำกินได้ถึง ๑.๖๔ ล้านครอบครัว เป็นพื้นที่จัดให้แก่เกษตรกรประมาณ ๒๕ ล้านไร่ -----

แต่จากข้อมูลในเอกสาร ๓ ทศวรรษ ของ ส.ป.ก. ปรากฏว่ายังมีเกษตรกรผู้ไร้ที่ดินทำกินมีอยู่ประมาณ ๘๑๒,๐๐๐ ครอบครัวครับ ซึ่งหมายความว่าในช่วงระยะเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลสามารถจัดที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรได้เพียง ๒ ใน ๓ ของผู้ไร้ที่ดินหรือผู้ที่เช่าที่ดินทำกินทั้งหมด ดังนั้นการที่รัฐบาลจะสนับสนุนเกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตทำการเกษตรหรือรายได้ขึ้น เป็นการบริหารให้มีการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดคู่กับการปรับปรุงคุณภาพดิน การจัดการทรัพยากรน้ำ จัดหาหรือจัดสรรให้แก่เกษตรกรนั้นจึงถือว่าเป็นความต้องการที่ตรงกับความต้องการของเกษตรกรอย่างยิ่งตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ กระผมอยากจะขอตั้งประเด็นนะครับว่าเมื่อรัฐบาลมีนโยบายในเรื่องนี้ที่แถลงไว้ ณ วันนั้นนะครับ ขอกราบเรียนนะครับว่ารัฐบาลจะมีเป้าหมายและวิธีการอย่างไรในช่วง ๔ ปีข้างหน้าที่จะดำเนินการให้ราษฎรหรือเกษตรกรผู้ไร้ที่ดินทำกินนั้นจะสามารถได้เข้ามามีทรัพย์สินจากนโยบายได้อย่างแท้จริง

ประการที่ ๒ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบชลประทาน การกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคและบริโภค กระผมกราบเรียนนะครับว่า ๔ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อยมากนะครับ และวันนี้เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นเรื่องภัยแล้งรัฐบาลก็กำลังแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ๔๕ ปีของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ เป็นต้นมา ประเทศไทยครับท่านประธานครับ เรามีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๑๓๒ ล้านไร่ ลดลงมาเรื่อย ๆ แต่การพัฒนาระบบชลประทานเพื่อการเกษตรเพื่ออุปโภคบริโภคนั้นนะครับ เราสามารถทำได้ประมาณ ๓๑ ล้านไร่หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ ๒๓.๕ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ประเด็นนี้อะไรเกิดขึ้นครับเมื่อเป็นอย่างนี้เกษตรของไทยนั้นต้องอาศัยน้ำฝนเป็นหลักเป็นเกษตรที่อาศัยธรรมชาติ ซึ่งเราเรียกว่าเป็นเกษตรน้ำฝน ประสิทธิภาพในการผลิตภายใต้การพึ่งพาธรรมชาติก็มีปัญหานะครับ และก็มีปัญหาเดือดร้อนในเรื่องของการเกิดปัญหาทางด้านของภัยแล้งที่เกิดขึ้น กระผมจึงกราบเรียนนะครับว่าการที่รัฐบาลต้องการในการที่จะพัฒนาการเกษตรนั้นนอกจากที่ดินทำกินแล้วนะครับ รัฐบาลจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบชลประทานเพื่อที่จะให้เกษตรกรรวมทั้งประชาชนได้มีน้ำกินน้ำใช้ มีน้ำเพื่อ

การเกษตรอย่างเพียงพอนะครับ ในสภาพที่เขาต้องการ ปัญหานี้ได้ทราบว่ามีรัฐบาลมีนโยบายในการที่จะตั้งงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กระทบขอถามว่ารัฐบาลมีโครงการและเป้าหมายอย่างไรในการดำเนินการในเรื่องนี้

ประการที่ ๓ ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากท่านประธานครับ แล้วก็เกี่ยวข้องกับเรื่องของการดำเนินการที่ไม่โปร่งใส ก็คือการยกระดับของราคาสินค้าเกษตรในกรณีที่ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ซึ่งที่ผ่านมากกระทบขอทราบเรียนนะครับว่า เกษตรกรส่วนหนึ่งนั้นได้รับอานิสงส์จากราคาผลผลิตที่สูงขึ้นโดยที่รัฐไม่ต้องเข้าไปแทรกแซง เช่น ราคายางพารา ราคามันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ แต่บางชนิดเทศบาลเข้าไปแทรกแซง เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ที่ปรับลดราคาสูงขึ้น แต่ก็มีประเด็นการทุจริตในการรับจำนำ และการขายข้าวที่รับจำนำ ซึ่งก็เป็นประเด็นที่กระทบเองในคณะกรรมการการเศรษฐกิจก็ได้มีการดำเนินการสืบเรื่องนี้กันอยู่ตลอดเวลา แต่ที่ล้มเหลวมาตลอดระยะเวลา ๔ ปี ก็คือการแก้ไขปัญหาราคาคาผลไม่ตกต่ำ เช่น ทูเรียน ลำไย เงาะ มะม่วง ลิ้นจี่ ที่ชาวสวนได้รับผลกระทบจากราคาที่ตกต่ำมาโดยตลอด กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาครับว่ารัฐบาลที่ผ่านมานั้นครับ ไม่สนใจที่จะแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ละเลยการแก้ไขปัญหาราคาทูเรียน เงาะ มะม่วง มังคุด แต่ว่าไปใช้เงินจำนวนมาก ท่านประธานครับ ในการช่วยเหลือชาวสวนลำไย ลิ้นจี่ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาราคาลำไย ในช่วงที่ผ่านมา ๓ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปี ๒๕๔๗ รัฐบาลได้ใช้เงินมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทครับเข้าไปดูแลเรื่องของลำไยครับ ก็มีการทุจริตที่กระทบเองในฐานะที่อยู่คณะกรรมการการเกษตรและกัคณะกรรมการการเศรษฐกิจได้มีการจัดทำรายงานเรื่องนี้ต่อท่านรัฐมนตรีตั้งแต่ ปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน แต่ว่ามีการแก้ไขน้อยมาก ปล่อยให้มีการทุจริตเกิดขึ้นจนขณะนี้ก็เป็นข่าวโด่งดังกันไปทั่ว

ประการที่ ๔ การกระจายรายได้เป็นเรื่องสุดท้ายครับ การที่เศรษฐกิจขยายตัวสูงถึงร้อยละ ๘ ร้อยละ ๙ นั้นไม่ได้หมายความว่าประชาชนทุกชนชั้นจะได้รับอานิสงส์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างถ้วนหน้า -----

ท่านประธานครับ ประเทศเรามีปัญหาในเรื่องของการกระจายรายได้มาโดยตลอด โดยเฉพาะรายได้ของเกษตรกร จากรายงานเรื่องรายได้ประชาชาติของประเทศไทยฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๓ พบว่าระบบเศรษฐกิจของประเทศมีปัญหาเรื่องช่องว่างของรายได้ระหว่างภาคเกษตรกับนอกภาคการเกษตร เช่น ในปี ๒๕๓๙ รายได้ของเกษตรกรมีเพียง ๑๓, ๕๕๓ บาท ขณะที่รายได้ของประชากรนอกภาคเกษตรมีถึง ๑๗๖,๓๔๑ บาท ต่างกันถึง ๑๓ เท่า ท่านประธานครับผ่านไป ๕ ปี ในปี ๒๕๔๓ รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้นเป็น ๑๓, ๘๓๘ บาท แต่รายได้ของประชากรนอกภาคการเกษตรเพิ่มเป็น ๒๖๙,๓๖๔ บาท ช่องว่างระหว่างรายได้นั้นต่างกันถึง ๑๙ เท่า ท่านประธานครับ ดอกเตอร์สุเมธ ตันติเวชกุล ประธานวิจัยและพัฒนาได้กล่าวว่าปัจจุบันทรัพย์สินของชาติ ๑๐๐ บาท ๕๗ บาทอยู่ในมือของคน ๒๗ ตระกูล ในขณะที่คนจน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กำเงินเพียง ๔ บาท กระผมขอ อนุญาตสุดท้ายท่านประธานครับ ยิ่งพัฒนาเศรษฐกิจดีขึ้น ผลประโยชน์กลับไปตกอยู่ในมือของคนรวยที่รวยอยู่แล้ว คนจนก็จนลงไปอีก โดยเฉพาะเกษตรกร ผลของการใช้หยาดเหงื่อแรงงานเงินทุน ก็เป็นปัญหา

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เกินไปเยอะแล้วนะครับ ท่านอื่น ๆ เขาตรงเวลา

นายอนันต์ ดาไลดม สมาชิกวุฒิสภา (สุราษฎร์ธานี) : ผมจึงกราบเรียน ครับว่าการขจัดปัญหาความยากจนนั้นจะต้องแก้ปัญหาให้แก่พี่น้องเกษตรกรก่อน รัฐบาล จึงจะสามารถทำนโยบายนี้ให้ประสบความสำเร็จได้ กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ไทยรักไทยจากจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ครับ ความยากจนเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง แล้วอีก ๔ ปีข้างหน้า นี่ก็คงจะเห็นนะครับ จากการแถลงนโยบายก็คงจะสร้างความมั่นใจให้ได้ว่าพี่น้อง ประชาชนทั้งประเทศก็จะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผมคงต้องขออนุญาตท่านประธานพูดใน

เรื่องของการพัฒนาคนและการสร้างสังคมคุณภาพ ท่านประธานครับ จะเห็นได้เลยว่า การพัฒนาคือการสร้างคนให้มีความสุขตามที่นโยบายรัฐบาลได้แถลงไว้ รัฐบาลเอง พยายามที่จะทำให้คนมีความสุข แล้วก็พยายามที่จะให้ลูกหลานเยาวชนคนในประเทศ ทั้งหลายได้มีโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เรียนรู้เรื่องจริยธรรม ได้เรียนรู้เรื่องการอยู่ด้วยกัน แล้วก็พยายามสร้างให้เด็กนั้นได้มีความรู้ความเข้าใจในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และนโยบายรัฐบาลนั้นได้พูดชัดเจนว่าวันนี้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะแถลงแล้วก็บอกว่าได้ พุ่มเทให้เต็มทีในเรื่องของการที่จะดูแลลูกหลานเยาวชน นักเรียนทั้งหลายให้อยู่ในกรอบ ให้มีความทันโลก ให้มีความเข้าใจสังคมปัจจุบัน แต่สิ่งที่เป็นกังวลที่สุดในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพก็คือ สิ่งที่ผมกำลังอยากจะบอกท่านประธานว่าวันนี้เด็กนักเรียน ตั้งแต่ ม. ๒ อายุยังน้อยๆ ประสบปัญหามากมายในเรื่องของความเป็นอยู่แร้นแค้น ยากลำบาก แต่สำคัญที่สุดวันนี้ถูกหลอกลวง ถูกหลอกล่อในสังคมนี้มากมาย ทำความเสียหายให้กับผู้ปกครองตามที่เห็นเป็นข่าว ท่านประธานครับ รัฐบาลแถลงนโยบาย ต้องการที่จะพุงแล้วก็ดูแลเรื่องลูกหลาน เยาวชน นักศึกษา นักเรียนทั้งหลาย พยายามที่จะตีกรอบให้เขาทั้งหลายเหล่านั้นได้ใช้วัยที่สมควรในการศึกษาเล่าเรียน พยายามที่จะ ออกกฎหมายแล้วก็กำชับข้าราชการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้ลงไปดูแลเพื่อไม่ให้เกิด ความเสียหาย ซึ่งขณะนี้เราจะเห็นภาพเป็นข่าวแล้วปรากฏอยู่ทั่วๆ ไปว่าผู้หญิง เด็กนักเรียนทั้งหลายพากันขายตัวก็มากมาย แม้กระทั่งวันนี้ในต่างประเทศก็ยังคงเห็น ผู้หญิงไทยนั้นเดินทางไปค้าขายเนื้อสด หรือว่าไปขายสิ่งต่าง ๆ ที่มันไม่น่าจะทำใน ต่างประเทศ เป็นชื่อเสียงที่ไม่ดีมามากมาย อันนี้ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียน ท่านประธานว่าสิ่งที่ผมเป็นกังวลก็คือว่าผมมั่นใจในนโยบายของรัฐบาลที่จะดำเนินการ แต่วันนี้ผมเองยังเป็นห่วงครับท่านประธานว่า วันนี้ข้าราชการผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดนี้มี ประสิทธิภาพในการทำงานมากน้อยแค่ไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการพุ่มเททำงาน ตามนโยบายรัฐบาล -----

ท่านประธานครับ วันนี้เด็กนักเรียนเราเนี่ยมันวุ่นวาย แลเปลี่ยนคูนอน หรือที่เขาเรียกว่า สวิงกิ้ง (Swinging) ทั้งหลายเป็นข่าวหนาหูมาก ๆ นั่นสร้างความกังวลใจให้กับบรรดาพี่น้อง ผู้ปกครอง แม้แต่พวกเราทั้งหลายที่นั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร หรือนั่งอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าวันนี้ผมอยากจะเอาหนังสือ ขออนุญาตท่านประธาน ชื้อหา ได้ไม่ยากครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานคุณดิเอโกะ หนังสือนี้เป็นหนังสือที่ออกมา จำหน่ายอยู่ในตลาดในกรุงเทพมหานคร ในเมืองใหญ่ ๆ มากมาย ซึ่งถ้าเปิดดูแล้วจะ เห็นได้เลยว่าเป็นภาพที่วาบหวิดเต็มไปหมด หาซื้อที่ไหนก็ได้ ชื้อง่ายขายคล่องมาก ท่านประธานครับ นี่คือนโยบายทางเพศที่วันนั้นนโยบายรัฐบาลแถลงไว้ชัดเจนว่าจะต้อง กำชับกำกับดูแล แต่สิ่งที่เห็นเป็นอยู่เนี่ยกังวลมากกว่าเจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่รับผิดชอบพาไปอยู่ที่ไหนกัน นโยบายรัฐบาลดี ๆ อย่างนี้ต้องเอาไปกำกับดูแลให้ใกล้ชิด

ท่านประธานเดินไปที่ร้านใหญ่ ๆ จะเห็นเลยครับ ภาพวาบหวิดอย่างนี้ปรากฏอยู่ทั่วไปหมดเลย นี่คือนโยบายที่ผมยังบอกท่านประธานว่าสิ่งที่เนี่ยกังวลมากกว่า ในขณะนั้นนโยบาย รัฐบาลนี้ดีมาก แต่การกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทำจริงจังมาน้อย แค่นั้น ท่านประธานครับ นี่คือนโยบายที่เราเห็น ถ้าหากว่ายื่นไปให้ท่านประธาน ท่านประธานคงจะเห็นว่านี่มันผิดกฎหมายแน่นอน แต่เย็บเป็นรูปเป็นเล่มทำเสียดีเลย ก็ฝากว่านี่คือนโยบายที่เนี่ยกังวลว่านโยบายของรัฐบาลจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ นอกเหนือจากนั้นแล้วท่านประธานครับ ยิ่งหนักเข้าไปใหญ่ ท่านประธานครับ นี่คือนโยบาย เป็นการ์ตูน ท่านประธานครับ ท่านเห็นหรือเปล่าครับ นี่คือนโยบายการ์ตูนที่ดีซึ่งข้างใน ถ้าดูจากข้างนอกจะไม่ได้รู้เลยว่านี่คือการ์ตูน นี่คือนโยบายการ์ตูน ท่านประธานครับ แต่เป็นภาพ การ์ตูน ทั้งหมดที่ขายอยู่ในตลาด หาได้ไม่ยาก เพราะฉะนั้นนี่แหละครับคือสิ่งที่ต้อง บอกไปยังรัฐบาลว่านโยบายรัฐบาลที่ออกมาเนี่ย เจ้าหน้าที่ถ้าเกิดว่าเขาไม่ปฏิบัติตาม ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ เอกสารสิ่งพิมพ์ทั้งหลายที่ขายอยู่ทางเทศมันก็จะเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด ซึ่งวันนี้ หาได้ เราจะทำกันอย่างไรท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่ต้อง เรียนว่าสิ่งที่เนี่ยกังวลว่านโยบายรัฐบาลในการที่จะดูสังคมให้เรียบร้อย จะทำให้ลูกหลาน เยาวชนนั้นได้มีจริยธรรมมันจะสำเร็จหรือไม่ และนี่ต้องเกี่ยวข้องทั้งหมดเลยไม่ว่าจะเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยสุริยามาดูแล

รับผิดชอบเรื่อง ซีดีเถื่อน จะต้องทำหน้าที่เต็มที่เลยด้วยความรู้ความสามารถที่มีอยู่เอา
จริงเอาจังที่จะต้องปราบปรามตรงนี้ให้ได้ แน่แน่นอนที่สุดที่หนีไม่พ้นก็คือท่านรัฐมนตรี ว่า
การกระทรวงมหาดไทย ที่จะต้องกำกับกำกับดูแลซึ่งเป็นภารกิจที่สำคัญภารกิจหนึ่ง ซึ่ง
วันนี้เราเองเราก็มุ่งหวังตั้งเอาไว้ว่าท่านทั้งสองจะทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ กำกับ
ดูแลไม่ให้ลูกหลานเยาวชนของเราได้เสียหาย เพราะฉะนั้นการใช้งบประมาณบางส่วนที่
จะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อตีกรอบจริยธรรมให้แก่ักเรียน นักศึกษา เยาวชนของเรานั้น
คงต้องทำ สำคัญที่สุดคือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านคงจะต้องใช้
อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ใน ๓ กระทรวง เพื่อดำเนินการในการที่จะหามาตรการให้ชัดเจน เพื่อ
ไม่ให้เกิดปัญหาเสียหายขึ้นในภายภาคหน้า นี่คือการแรกที่ผมเองจะต้องกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยัง รัฐบาล เพื่อให้ได้ติดตามการทำงานตามที่นโยบายของรัฐบาลได้
แถลงไว้ในเรื่องของการพัฒนาคนและสังคมคุณภาพ ไม่อย่างนั้นสังคมเราเสียหายยับเยิน
แน่นอน ท่านประธานครับ

ในเรื่องที่ ๒ ที่ผมอยากจะเรียนฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลก็คือในเรื่อง
ของสิ่งแวดล้อม ท่านประธานครับ ผมเปิดดูในนโยบายสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลก็เขียน
เอาไว้ค่อนข้างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการดูแลสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล ดูแล
สิ่งแวดล้อมให้มีความสวยงาม รัฐบาลจะดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ต้นทางจนถึง
ปลายทาง แต่เสียดายนิดหนึ่งว่าในนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องไฟฟ้าแม้แต่ทีเดียว แต่อย่างไร
ก็ตามนั้นคงจะรวมหมายได้เลยว่า วันนี้รัฐบาลจะดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ต้นทาง
จนถึงปลายทาง น่าจะหมายถึงการดูแลในเรื่องไฟฟ้าควบคู่ไปด้วย ท่านประธานครับ วันนี้
ป่าไม้เมื่อ ๓ ปีที่แล้วเรามีอยู่ ๑๐๐ กับ ๖ ล้านไร่ เรามีอยู่ ๑๐๖ ล้านไร่ ปัจจุบันเหลือ
๑๐๔ ล้านไร่ ๓ ปีที่ผ่านมาป่าไม้หายไป ๒ ล้านไร่ วันนี้เรามีไฟฟ้าที่เกิดขึ้นมากมาย
ทั่วประเทศ ผมขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งเพื่อจะบอกว่า ๕ ปีที่ผ่านมา
ในปี ๒๕๔๓ ไฟฟ้าไหม้ไป ๑๖๖,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๔๔ ๑๖๘,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๔๕
๒๕๓,๐๐๐ ไร่ครับท่านประธาน ในปี ๒๕๔๖ ลดน้อยลงมาหน่อย เนื่องจากว่ามีฝนตกชุก
๙๘,๐๐๐ ไร่ -----

และในปี ๒๕๔๗ ๒๐๑,๐๐๐ ไร่ เฉลี่ยแล้วโดยปีหนึ่งนี้ไฟป่าจะเผาผลาญป่าไม้ไปประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ ไร่ ท่านประธานครับ ในปีนี้จากเดือนตุลาคมที่ผ่านมาจนกระทั่งถึงเดือนนั้นะครับไฟป่าได้เผาไปทั้งหมด ๑๒๐,๐๐๐ ไร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอันดับหนึ่งอยู่ที่ชัยภูมิ ที่ ๒ อยู่ที่จังหวัดอุทัยธานี ที่ ๓ จังหวัดนครราชสีมา ที่ ๔ ประจวบคีรีขันธ์ และที่ ๕ จังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานครับ ไฟไหม้ป่านี้ผมเรียนว่าผมเองเคยยื่นกระทู้เคยพูดในสภาหลายครั้ง เพราะว่าเรารู้สึกเสียดยอย่างยิ่งที่เราเองไม่สามารถจะดับไฟป่าได้เลยเมื่อมันเกิดลุกไหม้ขึ้น แล้วท่านประธานทราบไหมครับว่าวันนี้ไฟป่านี้เกิดขึ้นจากน้ำมือคนถึง ๙๙.๙๙ เปอร์เซนต์ ๒๐ ปีที่ผ่านมาที่ผมได้ข้อมูลมาจากกระทรวง ๒๐ ปีที่ผ่านมาไฟป่าผ่า ๔ ครั้งทำให้เกิดไฟไหม้ป่า นอกนั้นเกิดจากฝีมือคนทั้งหมด วันนี้โชคดีครับมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนใหม่ท่านยังยุทธได้เข้าไปปรับหน้าที่ตรงนี้ แต่ก็จะเป็นห่วงท่านไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ท่านพยายามที่จะดำเนินการแก้ไขดับไฟป่าเพื่อที่จะไม่ให้ป่านั้นสูญสิ้นสิ่งแวดล้อม จะได้สวยงามกลับคืนมาสู่พี่น้องประชาชนอีกครั้งหนึ่ง วันนี้หันมาดูนิดเดียวก็คือสิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่ก็คือว่า วันหนึ่งงบประมาณที่ดำเนินการให้มีย่น้อยนิด ซึ่งผมไม่แน่ใจท่านรัฐมนตรีว่าการจะแก้ไขปัญหาตรงนี้ได้หรือไม่ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดวันนี้คือความพยายามที่ท่านทำอยู่นี้มันจะต้องอาศัยสิ่งอื่น ๆ มาประกอบเพื่อการแก้ไขปัญหาตรงนี้ได้สำเร็จสิ้นอีกด้วย

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับผมฝากไปว่าวันนี้ไฟป่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากเป็นความห่วงใยของพระองค์ท่านที่รัฐบาลเองนั้นจะต้องเอาใจใส่ วันนี้ผมดีใจอย่างที่ยกบอกท่านประธานครับว่า วันนี้เรามีรัฐมนตรีว่าการตั้งใจทำหน้าที่ตรงนี้อย่างดียิ่ง แต่ว่างบประมาณที่จะเข้าไปดำเนินการบุคลากรทั้งหลายนี้ มันดูแล้วนี้จะทำให้การทำงานลำบากตรงนั้นนโยบายรัฐบาลต้องรีบดำเนินการแก้ไขท่านประธานครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านวัฒนา แซ่ไฟเราะครับ ๘ นาที

นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นก็ต้องขออนุญาตท่านประธานบอกไปถึงทางรัฐบาลนะครับว่าต้องขอบคุณนะครับ เพราะว่าเป็นนิมิตใหม่จริง ๆ ของการเมืองที่ได้มีการพูดคุยกับพี่น้องประชาชนในการเลือกตั้งไปแล้ว ๑. เมื่อมาเป็นรัฐบาลก็ได้นโยบายเหล่านั้นมาแถลงต่อสภาว่าเราจะทำในสิ่งที่ได้พูดไว้ ผมขออนุญาตท่านประธานครับว่าในส่วนนี้ผมเป็นส่วนหนึ่งที่ตอนนั้นเราก็ไปเดินบอกพี่น้องประชาชนนะครับว่า เราอยากเห็นอะไรในการแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง นโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้พูดคุยไว้ บัดนี้ได้นำมาปฏิบัติมันได้พยายามจะมีการแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน อย่างน้อยที่สุดผมเองเป็นผู้แทนของกรุงเทพมหานคร ขออนุญาตท่านประธานครับที่จะต้องแจ้งให้ทางรัฐบาลทราบด้วยครับว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายข้อแรกที่ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายและก็จะซักถามเสนอแนะให้ข้อคิดเห็นไว้

นโยบายเรื่องการจัดความยากจน ท่านประธานครับ ที่ผ่านมาเมื่อ ๔ ปีที่แล้วนั้นรัฐบาลก็ได้มีนโยบายหลายนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจน หลายนโยบายครับลงในเขตกรุงเทพมหานครก็ได้อันสังสัยกันบ้าง ส่วนใหญ่ได้ และก็มีปัญหาบ้างจำเป็นต้องอธิบาย เพราะว่านโยบายใหม่ที่จะลงไปนั้นอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบ้าง อาจจะต้องการแก้ไขกระบวนการ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดนั้นมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน เราจะใช้กระบวนการหนึ่งในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของพี่น้องต่างจังหวัดนั้นกับกรุงเทพฯ อาจจะแตกต่างกัน ผมยกตัวอย่างครับอย่างกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ที่ผ่านมาพี่น้องต่างจังหวัดนั้นได้กระบวนการที่ทางรัฐบาลนั้นได้สร้างไว้ นะครับ โดยผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีนี้นะครับ ส่วนใหญ่ได้กันเกือบหมด แต่ในกรุงเทพมหานครนั้นมีปัญหา เนื่องจากว่ากรุงเทพมหานครนั้นเป็นท้องถิ่นพิเศษ กระบวนการต่าง ๆ ในทางการเมืองก็ตี่นนะครับ กลไกของแต่ละสำนักงานเขตก็ดี เป็นปัญหาครับ เพราะการประเมินโดยสำนักงานเขตนั้นจะต้องมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานครค่อนข้างจะน้อย แต่ถามว่านโยบายเหล่านั้นที่รัฐบาลประกาศมันเป็นประโยชน์ไหม เป็น -----

ฉะนั้นกระบวนการต่าง ๆ ที่จะต้องนำเรียนท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาลนะครับว่า ต้องกรุณาคิดถึงปัญหาและอุปสรรคตรงนี้ด้วย ถ้ามานโยบายขจัดความยากจนที่ผมจะขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาสั้น ๆ นี้นะครับ ก็คือในเรื่องคาราวานคนจน แล้วก็ SML ท่านประธาน ในชุมชนกรุงเทพมหานครมีประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ กว่าชุมชน ชุมชนเหล่านี้โดยกรุงเทพมหานครนั้นเป็นคนดำเนินการมีการเลือกตั้งกันขึ้นมา มีการจัดตั้งกันอย่างเป็นระบบ มีการเลือกตั้งเหมือน ส.ส. เลยท่านประธานครับ อีกกลุ่มหนึ่งคือมาจากการเคหะแห่งชาติ การเคหะมุ่งที่จะพัฒนากลุ่มคนใดก็ตามที่เป็นกลุ่มคนที่จำเป็นต้องพัฒนาขึ้นมา กติกาจะน้อย แต่กรุงเทพมหานครนั้นกติกาจะเยอะ หยุ่มหิหม หลายที่ครับไม่สามารถจัดตั้งได้ หลายส่วนพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานครบอกเขาเสียภาษี เขาเป็นบ้านมีรั้ว แต่ทำไมลอกท่อน้ำรัฐเข้าไปทำอะไรไม่ได้เลย เป็นต้น อีกหลายอย่างท่านประธานครับ ฉะนั้นวิธีการในการจัดตั้งชุมชน ผมถือว่ารัฐบาลกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคหะชาตินั้นคงได้ความสำคัญมากขึ้นกว่าเดิม ผมเดินบอกพี่น้องประชาชนตอนหาเสียงไว้ ผมอยากเห็น อยากเห็นว่าเมื่อรัฐบาลมีนโยบายตอนนั้นพรรคไทยรักไทยประกาศนโยบายคาราวานแก่จน ชาวบ้านถามมันคืออะไร ผมบอกจากนี้ไปพวกท่านช่วยกันดู ดูว่ารอบบ้านท่านใครมีปัญหา บ้านไหนถ้าท่านคิดว่าถ้ามันอยู่อย่างนี้มันจนตายแน่ บอกหน่อย ช่วยบอกหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพราะรัฐบาลมีนโยบายต้องเข้าไปดูแล้ว ไปบริหารคนตรงนั้นให้เขามีปัญญามากพอที่จะแก้ปัญหาของเขา ให้เขาสามารถมีกินมีใช้ได้ในทุกเรื่องครับ ผมใช้คำว่า ทุกเรื่องเลย ผมบอกพี่น้องประชาชนตรงนั้นไป ผมก็คาดหวังครับว่าเมื่อรัฐบาลประกาศนโยบายตรงนี้แล้วนั้นกระบวนการที่รัฐบาลจะต้องทำมันน่าจะต้องถึงตรงนั้นหรือไม่เพียงใด แต่ประชาชนคาดหวังว่าจะต้องถึงขนาดนั้น สักวันหนึ่งในครอบครัวเขา ช้างบ้านเห็น ถ้าอยู่อย่างนี้มันต้องจนตายแน่ ถ้าอยู่อย่างนี้เด็กคนนี้ไม่มีทางเรียนจบแน่ ในเกือบทุกเรื่องครับที่จะเป็นปัญหาของความยากจน เขาต้องมีหน้าที่ต้องบอกหน่วยงานของรัฐ บอกผู้แทนอย่างพวกผมนี่ละ ผมต้องวิ่งไปหาท่าน กระบวนการเหล่านี้ท่านต้องช่วยคิดด้วย ว่าทำอย่างไรที่จะต้องเข้าไปดูแลคนเหล่านี้ได้ ตามที่เขาคาดหวังอย่างนั้นไว้ เหมือนกันท่านประธานครับ หันกลับมาดูเรื่อง SML การกระจายงบประมาณตามจำนวนประชากร ตรงนี้ครับ

กรุงเทพมหานครผมชักไม่แน่ใจ ถ้าท่านจะใช้กระบวนการอย่างกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองนั้นจะเป็นปัญหาเยอะมาก เยอะเพราะประชาชนพี่น้องที่มาจากต่างจังหวัดนั้น คนเหล่านี้เขาหนีร้อนมาพึ่งเย็นเราเข้าใจ ท่านประธานทราบไหมครับว่าชุมชนใน กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเฉพาะในเขตผม เขตพระโขนง เขตวัฒนา มีอยู่ ๔๐ กว่าชุมชน คนเหล่านี้เข้าที่อยู่มาก ๓๐ กว่าปี คนเหล่านี้ถูกหลานเกิดตรงนั้น วิธีชีวิตอยู่ตรงนั้นแล้ว พอมีบ้านมั่นคงท่านประธานครับ เขาไปจองต่างจังหวัด ปทุมธานี หรือ บางพลี เป็นปัญหาเขาแล้ว ก็เลยฝากครับว่า SML คือกระบวนการจัดงบประมาณไปให้ กลุ่มคนต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้ากลุ่มคนเหล่านี้เราเอากกรอบที่เราคิดว่าเป้าหมายคือการพัฒนา เขา ไม่ว่าจะเป็นตึกแถวก็ดี ที่เขาจำเป็นต้องรับการพัฒนาจะกองทุนและงบประมาณที่จะ เข้าไปดำเนินการตรงนี้ ถ้าสามารถจัดระเบียบของการใช้งบประมาณเข้าถึงกลุ่มคน เหล่านี้ในกรุงเทพมหานครได้นั้น มันจะเป็นอานิสงส์ครับท่านประธาน อานิสงส์อย่างไร หลายท่านยังมองว่าคนกรุงเทพฯ คนมีปัญญาแล้ว คนมีฐานะทางสังคมที่ดี ผมไม่ปฏิเสธ แต่ส่วนหนึ่งครับ พี่น้องต่างจังหวัดที่เข้ามา นั้น หลังไหลมาเป็นประชากรแฝงไม่น้อย ถ้าคนเหล่านี้ได้อานิสงส์จากนโยบายของรัฐบาล ได้อานิสงส์จากกระบวนการที่ รัฐบาลจะ ไปคิดเพื่อให้นโยบายนำสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ผมว่าคน กรุงเทพฯ ได้อานิสงส์จริง ๆ ครับ เพราะเขาคงกลับบ้าน หรืออย่างน้อยที่สุดเขามาตั้ง ถิ่นฐานได้อย่างสง่างาม ในเขตผมท่านประธาน ยกตัวอย่าง ในซอย ๙๓ มีนิติบุคคล อาคารชุดขึ้นมาเกือบ ๔๐ กว่าตึก ในที่ดินไม่เกิน ๒ - ๓ ไร่ อยู่กันอย่างไรท่านประธาน คนอยู่เขาอยู่อย่างนั้น ถามว่าแล้วรัฐเข้าไปทำอะไรบ้าง เขาบอกว่า ไม่ได้ ที่ส่วนบุคคล รัฐไม่สามารถเองงบประมาณไปทำอะไรได้ ลอกทอกก็ไม่ได้ ฉีดยุงก็ไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้เลย เขาต้องแชร์กัน เพราะใช้คำว่า นิติบุคคลอาคารชุด -----

ผมบอกทำไมไม่ประเมินนะครับ ประเมินว่าเขามีรายได้ระดับไหน ถ้าระดับไม่เกินกว่าเท่าไรก็ตามคนเหล่านี้ต้องได้รับการพัฒนา ถ้าใช้ก็ต้องมาจัดตั้งชุมชนของเขา ต้องเอา SML ที่ว่านี้เข้าไปด้วย ฉะนั้นผมขอฝากท่านประธานถึงรัฐบาลว่านโยบายเหล่านั้นเราเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์จริง ๆ แต่กระบวนการคิดนั้นในกรุงเทพมหานครในทุกนโยบายขอความกรุณาท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาลว่ากรุณาใช้วิธีการที่อาจจะแตกต่างจากต่างจังหวัดด้วยนะครับ แล้วก็เป็นประโยชน์กับสังคม ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : อยู่ในเวลาพอดีนะครับ คุณวัฒนาครับ เชิญลำดับต่อไปนะครับ ท่านนคร มาฉิม ๑๕ นาที จากพรรคประชาธิปัตย์ เชิญครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้พิจารณาแนวนโยบายที่รัฐบาลได้นำเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้โดยละเอียดรอบคอบ และผมได้รับมอบหมายจากพรรคประชาธิปัตย์ให้ได้พูดถึงนโยบายขจัดความยากจนและนำเสนอต่อรัฐบาลในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ต้องขอชื่นชมว่านโยบายเรื่องขจัดความยากจน หน้าที่ ๖ กับหน้าที่ ๗ ที่รัฐบาลเขียนไว้ในนโยบายเป็นการเขียนที่ครอบคลุมแล้วก็ค่อนข้างที่จะดี เพียงแต่ว่าขาดรายละเอียดในสิ่งที่น่าจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะแจกแจงเพื่อที่จะให้ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลได้พิจารณาเพื่อนำไปสู่กระบวนการการแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับพี่น้องประชาชนอย่างเป็นระบบ แล้วก็ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ก็คือความอยู่ดีมีสุขของพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาหลักหรือเป็นสาเหตุในการที่ก่อให้เกิดความยากจนกับพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ ก็คืออันที่ ๑ เรื่องที่ทำกิน ซึ่งเพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้พูดไปแล้ว เรื่องที่ ๒ เรื่องน้ำก็เช่นกัน เรื่องที่ ๓ ก็คือ ต้นทุน

สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิต และเรื่องที่ ๔ ก็คือ ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ผมขออนุญาตที่จะใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดในการนำเสนอแต่ละประเด็น

ประเด็นที่ ๑ เรื่องที่ทำกิน อันที่จริงแล้วต้องแยกออกเป็นหลายกรณี ในรายละเอียด เรื่องที่ทำกินนั้นส่วนหนึ่งพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกรมีอยู่ แต่ว่ายังไม่มีกรรมสิทธิ์ แล้วก็ยังไม่สามารถดำเนินการออกเอกสารสิทธิเพื่อรับรองสิทธิของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ผมดูจากนโยบายที่รัฐบาลเขียนไว้ในหน้า ๗ ข้อที่ ๑ บอกว่า ในระดับประเทศรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างทั่วถึงและพอเพียง ท่านประธานที่เคารพครับ พอผมดูจากสถิติที่ผ่านมาของรัฐบาลท่านทักษิณ ก็คือรัฐบาลทักษิณ ๑ เมื่อ ๔ ปีที่ผ่านมา ผมดูจากสถิติจากกรมที่ดินแล้วนี่นะครับ ท่านประธานครับ รู้สึกว่าท่านให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ โดยเฉพาะโฉนดที่ดินน้อยมาก น้อยมากอย่างน่าใจหาย ผมขออนุญาตเปรียบเทียบเล็กน้อย ก็คือนโยบายเรื่องการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินของรัฐบาลชุดก่อน ก็คือรัฐบาลชวน ๒ ในช่วง ๓ ปีเศษ ได้ออกโฉนดให้กับประชาชนทั้งหมดนะครับทั่วประเทศ ๑๗,๕๔๑,๗๕๙ ไร่ แต่ว่ารัฐบาลของท่านทักษิณ ๑ ๔ ปีที่ผ่านมาได้ออกโฉนดประมาณ ๕ ล้านไร่ ต่ำกว่ากันประมาณ ๑๐ กว่าล้านไร่ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมจึงจำเป็นต้องย้ำ -----

เหตุผลที่จำเป็นต้องยื่นและขอให้รัฐบาลของท่านทักซิณท์ได้รับคะแนนเสียงอย่างท่วมท้น ให้ความสำคัญกับการออกกรรมสิทธิ์ที่ดินกับพี่น้องประชาชนอย่างจริงจัง ทำให้ผมถึงต้องการที่จะให้ออกกรรมสิทธิ์และให้รัฐบาลรีบดำเนินการแก้ไขสิทธิครอบครองในที่ดิน เพราะอย่างนี้ครับท่านประธานครับ มันจะเป็นวัฏจักรในการโยกย้ายให้เกิดปัญหาความยากจน อย่างเช่น ที่ที่เป็นเขตยังอยู่ในเขตที่ป่า แต่ในเขตที่ป่านั้นครับในความเป็นจริงประชาชนได้ทำกินกันมา ๒๐ - ๓๐ ปีแล้ว คือมันหมดสภาพป่าไปแล้ว พอหมดสภาพป่า แต่ว่ารัฐไม่ได้กันแนวเขตที่ป่า และไม่ได้ออกเอกสารสิทธิไม่ว่าจะเป็น ส.ป.ก. ส.ท.ก. หรือสิทธิครอบครองอื่น ๆ ให้กับประชาชน เพราะฉะนั้นตามกฎหมายป่าไม้ก็ต้องให้อยู่ในความรับผิดชอบหรือดูแลของภาครัฐ พออยู่ในความดูแลของภาครัฐอยู่ก็เป็นช่องทางครับ ท่านประธาน ผมขอเอากรณีข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป็นกรณีตัวอย่าง ซึ่งทั่วประเทศไม่ต่างกัน กรณีตัวอย่างก็คือว่า ในเมื่อที่ที่ประชาชนทำกินกันมา ๒๐ - ๓๐ ปียังไม่ได้เอกสารสิทธิ เพราะไม่มีนโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจนในการเร่งรัดออกกรรมสิทธิ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่าเวลาพี่น้องประชาชนต้องการไปปลูกยาง ท่านบอกว่า ปลูกไม่ได้ เพราะว่า เป็นนายทุน ยกกรณีตัวอย่างข้อเท็จจริงเพื่อว่ารัฐบาลจะส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบก็คือ บ้านโป่งดินดง ตำบลหนองกะท้าว อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

กรณีที่ ๒ ที่เกิดขึ้นกับหลายอำเภอและหลายจังหวัด ซึ่งผมได้ตรวจสอบแล้วข้อมูลตรงกันก็คือ มีการจ่ายส่วย มีการจ่ายส่วยในการก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าไปพัฒนาที่ดินของประชาชนที่ทำกินเอง ๒๐ - ๓๐ ปี แต่เจ้าหน้าที่ป่าไม้บางคนบอกว่า ถ้าเกิดว่าจะไปขุดสระน้ำในที่ดินของเกษตรกรจะต้องจ่าย ผมขอเอาของจริงกราบเรียน ท่านประธานก็แล้วกันนะครับ ถ้าเกิดว่าท่านประธานแจ้งไปยังรัฐบาลและต้องการข้อเท็จจริงว่าส่วยรถแทรกเตอร์ที่เป็นรถไถคิดคันละ ๒,๕๐๐ บาท และส่วยรถแบ็คโครคิดเป็นรายบ่อที่เอาไปขุดสระในเขตพื้นที่ตาก ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงแล้วประชาชนครอบครองทำกินอยู่ กราบเรียนท่านประธานในเชิงลึกไปเลยว่า ถ้าเกิดว่ารัฐบาลต้องการดูไปถามเจ้าของรถแทรกเตอร์ที่เป็นรถไถที่บ้านห้วยตีนดั่ง หมู่ที่ ๑ ตำบลเนินเพิ่ม และบ้านแก่งหว่า หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองกะท้าว เพื่อจะได้รู้ข้อเท็จจริงว่าอันนี้คือกรณีตัวอย่างที่เป็นปัญหา และมันกระทบต่อปัญหาความยากจนอย่างไรครับท่านประธานครับ เพราะว่า

เจ้าของที่ดินถ้าเกิดว่าต้องการที่จะพัฒนาที่ดินไปขุดสระน้ำเพื่อเอาไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตรต้นทุนสูงขึ้นครับ เพราะต้องมีส่วยในกรณีนี้เกิดขึ้น อันนี้เป็นกรณี
ที่ ๑

กรณีที่ ๒ ผมอยากจะยกตัวอย่างข้อเท็จจริงล้วน ๆ เพื่อนำไปสู่กระบวนการการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริงและถึงลูกถึงคน ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คือการที่เจ้าหน้าที่ในภาครัฐห้ามนำสัตว์เลี้ยงประเภทโค กระบือ เข้าไปเลี้ยงในเขตป่าสงวนและเขตอนุรักษ์และเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งค่อนข้างที่จะขัดกับวิถีชีวิตและการแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับพี่น้องประชาชน ผมต้องการความชัดเจนในประเด็นนี้ครับ ผากท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการคนใหม่่ว่า ท่านมีแนวนโยบายในการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องการนำสัตว์เลี้ยงของพี่น้องเกษตรกรของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศห้ามเข้าไปเลี้ยงในเขตอนุรักษ์ เขตอุทยานและเขตป่าสงวนอย่างไรบ้าง ขอความชัดเจนและให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนด้วย ซึ่งถ้าเกิดว่าแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ให้กับพี่น้องประชาชนแล้ว ผมเชื่อว่าปัญหาความยากจนจะค่อย ๆ ลดลง และความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนก็จะดีขึ้น

ประเด็นที่ ๒ เรื่องการขาดการพัฒนาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบและเป็นยุทธศาสตร์ ได้ฟังท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านได้พูดถึง ซึ่งผมมีความเห็นสอดคล้องแล้วก็เป็นไปในทางเดียวกัน แต่ผมขออนุญาตที่จะเสนอท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเพิ่มเติมนะครับ คือผมไม่ต้องการให้รัฐบาลนั้นะครับ พอดีท่านจาตุรนต์ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านอยู่ในที่ประชุมนี้ด้วย ขอให้ท่านให้คำมั่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ไหมครับว่า รัฐบาลนี้จะไม่ปรับลดงบประมาณขององค์กรท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น จากร้อยละ ๓๕ เหลือร้อยละ ๒๔ ท่านให้คำตอบต่อวุฒิสภาแห่งนี้ได้ไหมครับ เหตุผลครับท่านประธานครับ เพราะว่าท้องถิ่นอันที่จริงแล้วเขาต้องการที่จะพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางแล้วก็ขนาดเล็ก ในลักษณะที่เป็นฝายแม้วนั้นะครับ แล้วก็นำเอาเงินงบประมาณต่าง ๆ เหล่านี้มาแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง หรือไฟไหม้อะไรต่าง ๆ เขาต้องการแก้ปัญหาให้อย่างทันเหตุการณ์แล้วก็เร่งด่วน แต่ปรากฏว่าทุกอย่างจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก CEO ก็คือผู้ว่า CEO ซึ่งค่อนข้างที่จะล่าช้ากันนะครับ แล้วก็ไม่ตรงกับปัญหาที่พี่น้องประชาชนในแต่ละจุดประสบกันอยู่ และแก้ไขปัญหาไม่ทันทั่วทั้งที่ แต่ถ้าเกิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบประมาณในการแก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งน้ำอย่างทั่วถึงเป็นธรรมแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินท่านประธานครับ ว่าภัยแล้งจะไม่วิกฤติถึงขนาดนี้

ประเด็นที่ ๓ ครับ อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า การแก้ไขปัญหาขอให้บูรณาการจริง ๆ ผมยกกรณีตัวอย่างเช่น ทางสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทก่อนนะครับ มีงบประมาณในการสร้างฝายน้ำล้น เอาของจริงเลยก็คือฝายน้ำคูกะครับที่อำเภอนครไทย เป็นกรณีตัวอย่าง ปรากฏว่างบต่อนั้นทางสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทให้งบมาทั้งหมด ๑๙ ล้านบาทเศษ เมื่อปี ๒๕๔๔ ปรากฏว่าหน่วยงานระหว่างป่าไม้กับทาง ส.ป.ก. โยนกันไปโยนกันมา บอกว่าไม่มีหน่วยงานที่เป็นผู้อนุมัติหรือรับผิดชอบโดยตรงต่อนั้น ก็ทำให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการก่อสร้างตามแผนงบประมาณที่จัดตั้งไว้ได้ งบตกไป ตอนนี้องค์กรยังประสบภาวะวิกฤติภัยแล้งอยู่ความคืบหน้าครับ ล่าสุดก็คือปี ๒๕๔๗ ได้รับบสนับสนุนจากทางกรมชลประทานประมาณ ๖ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ฝายแห่งนี้ถ้าเกิดว่าสร้างแล้วประชาชนจะได้ประโยชน์

นะครับ หลายพันครัวเรือน แต่ปรากฏว่าถูกละเลย เพราะการโยนกันไปโยนกันมาระหว่าง
หน่วยงานของรัฐ หรือบางกรณีนะครับ อย่างเช่นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยง ภูทอง
ทางเทศบาลตำบลป่าแดงต้องการสร้างน้ำ แต่ท่านบอกว่าติด ท่านบอกว่าไม่สามารถที่จะ
อนุญาตได้ งบประมาณก็ตกไปอีกก็ไม่สามารถที่จะก่อสร้างได้ อันนี้คือกรณีตัวอย่างครับ
ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าเวลามีจำกัด ผมไม่มีเวลาพอที่จะอภิปรายถึงต้นทุนการ
ผลิต จากการผูกขาดตลาดไม่ว่าจะเป็นสายพันธุ์พืช สายพันธุ์สัตว์นะครับ แล้วก็เครื่อง
ต้นทุนไม่ว่าจะเป็นปุ๋ย ยา เครื่องจักร อื่น ๆ ที่มีราคาสูง และราคาสินค้าของพี่น้อง
ประชาชนตกต่ำ ท่านประธานที่เคารพครับเวลาเหลืออีกแค่ ๒ นาที ผมขออนุญาตฝาก
ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเป็นข้อเสนอเพื่อที่จะร่วมกันผลักดันไปสู่กระบวนการการ
แก้ไขปัญหาคความยากจนให้กับพี่น้องประชาชน เรื่องที่ ๑ ที่จะฝากนะครับ ก็คือขอให้
รัฐบาลพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน อย่าใช้นโยบาย
เช่นเดียวกับที่ใช้หาเสียงในขณะที่กำลังหาเสียงกันอยู่ ซึ่งในพื้นที่ของผมผมประสบครับ
ว่าไปเลือกทำไมฝ่ายค้าน ไม่ได้งบ ไม่ได้เงินมาพัฒนาพื้นที่ ไม่ได้รับโครงสร้างพื้นฐาน
ไม่ได้รับแหล่งน้ำ ขอให้รัฐบาลให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนคือคนไทย
นะครับ -----

เรื่องที่ ๒ ขอให้เร่งรัดแก้ไขปัญหาที่ดินและตั้งเอาภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนะครับ
เรื่องที่ ๓ ขอรบกวนเรียนท่านประธานว่าขอให้รัฐบาลเร่งรัด เพราะนโยบายที่รัฐบาล
นำเสนอมาไม่มีนโยบายเรื่องนี้อยู่ ก็คือเร่งรัดแล้วก็ออกนโยบายในการออกกฎหมายเก็บ
ภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า เพื่อกระจายที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรมอย่างแท้จริงนะครับ
เรื่องที่ ๔ ก็คือการพัฒนา ๒๕ ลุ่มน้ำ อย่าไปเจาะจงเฉพาะแม่น้ำปิงกับแม่น้ำมูลนะครับ
เรื่องที่ ๕ ลดการผูกขาด เรื่องที่ ๖ ก็คือลดต้นทุนการผลิต เรื่องที่ ๗ ก็คือการแก้ไขปัญห
สินค้าราคาเกษตรตกต่ำ ผมเชื่อครับท่านประธานครับ ว่าถ้าเกิดรัฐบาลมีความจริงใจแล้ว
ก็มุ่งมั่นทำงานอย่างไม่ได้เลือกที่รักมักที่ชังจริง ๆ เชื่อว่าความยากจนของพี่น้องคงจะ
ได้รับการแก้ไขนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ยังอยู่ในหมวดความยากจน
อยู่นะครับ เชิญท่านเอกพจน์ ปานแย้ม ๑๐ นาทีครับ จากชาติไทยครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) : กราบ
เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในการอภิปรายคำแถลงนโยบาย
ของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเมื่อสักครู່ท่านประธานได้กรุณาพูดถึงว่าเรายังคงอยู่ในหมวดของ
นโยบายขจัดความยากจน ซึ่งเป็นนโยบายที่กระผมเชื่อเหลือเกินว่าสมาชิกหลายท่านก็ค
งให้ความสนใจ และแน่นอนที่สุดว่าพี่น้องประชาชนโดยทั่วไปซึ่งถือว่าเป็นคนส่วนใหญ่ของ
ประเทศก็ให้ความสนใจต่อนโยบายนี้ว่ารัฐบาลจะสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความ
ยากจนที่ให้คำมั่นสัญญา กับพี่น้องประชาชนไว้เหมือนเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว แล้วก็มาถึงตอน
ช่วงรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วก็ทำให้พี่น้องประชาชนนั้นรอดพ้น
จากปัญหาความยากจนได้มากน้อยแค่ไหน ท่านประธานครับ ประชาชนที่จัดอยู่ในกลุ่ม
ของผู้ที่มีฐานะยากจน กระผมเชื่อว่าคงไม่มีใครที่จะปฏิเสธว่าพี่น้องเกษตรกรผู้ที่ทำ
การเกษตรก็จัดอยู่ในส่วนของประชาชนที่มีฐานะยากจนเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย และแน่นอน
ที่สุดว่าในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่าผู้แทนทุกท่านที่ได้รับฟังการ
ถ่ายทอดถึงความรู้สึกถึงปัญหาของพี่น้องประชาชนในส่วนองภาคการเกษตรทุกคนก็คง
จะทราบว่าพี่น้องเกษตรกรกำลังประสบปัญหาอย่างรุนแรง และแน่นอนความยากจน

ตรงนั้นก็คงจะมีผลต่อเขา ส่งผลทำให้พวกเขาประสบปัญหาความยากจนมากยิ่งขึ้นด้วย
สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและคณะ
รัฐมนตรีทุกท่านนะครับ ตามที่นโยบายที่ท่านได้เสนอมาท่านก็ยอมรับว่าภาคการเกษตร
เป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ของประเทศ และแน่นอนที่สุดนโยบายส่วนสำคัญที่เรา
จะต้องให้ความสำคัญต่อพี่น้องที่ทำการเกษตรพี่น้องเกษตรกร ปัญหาความยากจนคงจะ
มีผลโยงใยเกี่ยวพันไปถึงอย่างแน่นอนครับ ถ้าเกิดว่าการแก้ปัญหาภาคการเกษตรยังไม่มี
การมุ่งเน้นอย่างจริงจังเหมือนในอดีตที่ผ่านมาเมื่อ ๔ ปีที่ผ่านมาเนี่ย เราก็คงจะทราบ
โดยทั่วกันว่าการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องภาคการเกษตรยังไม่ประสบความสำเร็จ แล้วจะ
เรียกได้ว่าล้มเหลวก็ว่าได้ ไม่มีใครปฏิเสธครับว่าในขณะนี้พี่น้องภาคการเกษตร ปัญหาที่
พวกเขาเหล่านั้นได้พูดถึงมากที่สุดก็คือเรื่องต้นทุนที่สูงขึ้น ราคาสินค้าการเกษตรแทบ
จะเรียกได้ว่าทุกตัววนะครับ ตกต่ำลง ไม่ แบลเลนซ์ (Balance) กันเลยกับต้นทุนที่
สูงขึ้นค่าปุ๋ย ค่ายาฆ่าแมลงที่สูงขึ้น -----

ปุ๋ยปัจจุบันนี้ต้นทุนละ ๑๐,๐๐๐ บาทเกือบ ๑๒,๐๐๐ บาท ซึ่งแพงกว่าที่ผ่านมา ๆ มามาก และนี่คือปัญหาที่กระผมเชื่อเหลือเกินว่าผู้แทนทุกคนก็คงได้รับฟังมาจากพี่น้องเกษตรกร กระผมมาดูนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของการปรับโครงสร้างภาคการเกษตร ซึ่งถ้าย้อนกลับไปดูนโยบายเมื่อปี ๒๕๔๔ ที่รัฐบาลชุดนี้จะครบได้เข้ามาบริหารประเทศใน ๔ ปีแรก ดูแล้วก็ไม่ได้แตกต่างกันครับ ท่านเขียนไว้บอกว่า รัฐบาลจะสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตรโดยส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพ การผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาดสูงและมีโอกาสเพิ่มพูนมูลค่า เช่น ยางพารา ปศุสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น แล้วก็รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืนตามแนวทฤษฎีใหม่และเกษตรอินทรีย์ อันนี้กระผมอ่านย่อ ๆ นะครับ โดยสรุปคร่าว ๆ ไปดูนโยบายปี ๒๕๔๔ ที่รัฐบาลชุดนี้ได้เคยแถลงไว้ก็ไม่แตกต่างกันครับ แล้วเราไปดูว่านโยบายที่มันไม่ต่างกันมาก แนวทางที่มันคล้ายคลึงกันเพียงแต่ว่าอาจจะสลับกันไปบ้าง หัวข้อสลับกันไปบ้าง แต่ว่าแนวทางก็ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องของการที่จะมุ่งเน้นให้เกษตรกรส่งเสริมในด้านของเกษตรอินทรีย์ แต่แท้ที่จริงแล้ว ณ ปัจจุบันนี้เกษตรกรก็ยังใช้ปุ๋ยเคมี ใช้สารเคมีในการที่จะทำการเกษตร ก็ที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้แล้วถามว่า ๔ ปี ที่ผ่านมาก็ที่รัฐบาลชุดนี้มีนโยบายตรงนั้นได้แก้ปัญหา ได้ส่งเสริม ได้ทำให้นโยบายที่ท่านประกาศไว้เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว หรือแม้แต่นโยบายที่เข้ามาในขณะนี้ เป็นรูปธรรมมากน้อยแค่ไหน กระผมเกือบจะลืมไปว่าเมื่อประมาณปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ รัฐบาลชุดนี้มีปัญหาก็ตามสื่อต่าง ๆ เป็นปัญหาที่จะเรียกได้ว่าฉาวโฉ่พอสมควร เรื่องของการทุจริตปุ๋ย ปุ๋ยอินทรีย์ แล้วกระผมก็ยังไม่เห็นการดำเนินการใด ๆ ก็แล้วแต่ที่เป็นบทลงโทษต่อผู้ที่กระทำความผิดเหล่านั้น หลายท่านที่มีความเกี่ยวข้องเกี่ยวโยงในเรื่องนโยบายก็ยังคงวนเวียน ยังคงเห็นหน้ากันอยู่ นี่คือปัญหา แล้วกระผมเกือบจะลืมไปว่าประธานคณะกรรมการปุ๋ยแห่งชาติซึ่งท่านนายกก็คงจะสนิทคุ้นเคยเป็นอย่างดี ถามว่าที่ผ่านมาได้แก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้อย่างไรบ้าง ได้ส่งเสริมให้เกษตรกรได้ใช้เกษตรอินทรีย์ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการที่จะทำการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิตมากน้อยแค่ไหน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นมากน้อยแค่ไหน หลายส่วนไม่ได้รับการส่งเสริมเลยครับ ถามว่าพี่น้องเกษตรกรมีการรวมตัวกันไหม บางพื้นที่มีครับ ในการที่จะสร้างเกษตรอินทรีย์ที่เป็น

ธรรมชาติขึ้นมาเพื่อที่จะแก้ปัญหาลดต้นทุนการผลิต แต่ก็ยังไม่ได้รับการส่งเสริมจาก
ภาครัฐอย่างเต็มที่ พี่น้องเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะสัตว์ปีก ถ้าเราจำได้ว่าเราประสบ
ปัญหาเรื่องใช้หัวदनปีกกว่าเกือบสองปีแล้วครับ ปัจจุบันนี้พี่น้องเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ปีก
ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอาชีพไปทำอย่างอื่นครับ คือตอนนี้ไม่ได้ทำอะไร คิดอยู่ทุกวันว่าจะหา
เงินใช้หนี้ ธ.ก.ส. อย่างไรบ้าง เพราะรัฐบาลก็มีนโยบายให้ทำลายอย่างเดียวนั่น แต่
ท่านไม่บอกว่าจะต้องแก้ปัญหาอย่างไร พี่น้องควรจะทำอย่างไร แล้วก็ยังไม่ให้การ
ส่งเสริมในเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเลี้ยงสัตว์ปีกในพื้นที่ แถมเรื่องเปิดไล่ทุ่งก็
อาจจะถูกยกเลิกไปอยู่ในฟาร์ม สิ่งเหล่านี้มันก็จะทำลายระบบนิเวศทั้งหมดนะครับ
กระผมมองดูแล้วนโยบายที่ท่านว่ามานี้ถ้าอ่านดูแล้ว ถ้าจะเป็นความหวังก็จะเรียกได้ว่า
อาจจะทำให้เกิดเป็นความรู้สึกว่าเป็นความหวัง แต่ถ้าย้อนกลับไปดู ๔ ปีที่ผ่านมา สิ่ง
เหล่านี้มันเป็นความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ที่กระผมเชื่อว่านับจากนี้ไปท่านก็คงไม่สามารถจะ
แก้ปัญหาเหล่านี้ได้ เพราะ ๔ ปีที่ผ่านมาที่นโยบายมันไม่แตกต่างกันนี้การแก้ปัญหาก็ยัง
ล้มเหลว พี่น้องเกษตรกรทุกวันนี้ยังประสบปัญหาต้นทุนการผลิตสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ น้ำมัน
ดีเซลขึ้นอีก ๓ บาท ปัญหาที่ตามมาคืออะไรครับ พี่น้องเกษตรกรก็ต้องประสบปัญหานี้
ด้วยเช่นเดียวกัน -----

ปัญหาความยากจนเหล่านี้รัฐบาลจะแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง ซึ่งกระผมอยากจะขอฝากไว้
นะครับว่าการที่รัฐบาลจะแก้ปัญหาทั้งระบบ มันไม่ใช่แค่เราอ่านดูในนโยบายแล้วก็ไปคิด
ไปเพื่อฝันว่าทุกอย่างมันจะจบลงได้ ถ้าการปฏิบัติจริง ๆ แล้วมันไม่มีการดำเนินการ
อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างตรงไปตรงมา อย่างสุจริต กระผมอยากฝากรัฐบาลถึงแนวทาง
การแก้ไขปัญหาและปัญหาที่กำลังประสบอยู่กับพี่น้องเกษตรกรผู้ที่ยึดอยู่ในประชาชนที่มี
ฐานะที่ยากจนอยู่ในขณะนี้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่อยากจะนำเสนอด้วยเวลาที่จำกัดครับ ขอ
ฝากด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ลำดับต่อไปนะครับ กลับมา
ทางท่านสมาชิกวุฒิสภานะครับ ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๖ นาทีครับ
เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภาจาก
จังหวัดราชบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมได้ศึกษา
งบประมาณของรัฐบาลทั้งหมด ๑๕ คณะ นับตั้งแต่สมัยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์
เมื่อปี ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นรัฐบาลชุดที่ ๔๑ มาถึงชุดปัจจุบันของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นับเป็นชุดที่ ๕๕ ขออนุญาตกราบเรียนว่าต้องขอ
ชื่นชมในเบื้องต้นที่รัฐบาลให้ความสำคัญปัญหาความยากจนของประชาชน ยกมาเป็น
นโยบายที่จะดำเนินการในลำดับแรก ท่านประธานครับ ข้อความที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร
หน้า ๗ ที่บอกว่ารัฐบาลจะเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรน้ำ ผมขออนุญาต
กราบเรียนว่าการแก้ปัญหาความยากจนของประเทศไทยนั้น ผมเดินเข้าเดินออกในสภานี้
มา ๒๕ ปีเศษ แต่ละปีประเทศไทยเราประสบปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและก็จะท่วมตั้งแต่
ภาคเหนือ ภูมิภาคอีสาน แล้วก็มาภาคกลาง แล้วก็ไหลบ่าลงไปจนท่วมภาคใต้เป็นอย่างนี้
ทุกปีมากบ้างน้อยบ้าง และถัดมาก็คือฝนแล้งซึ่งก็เป็นงานประจำปี ถ้าจะแก้ปัญหา
ความยากจนนั้นรัฐบาลจะต้องทำให้ภาพนี้หมดไปจากประเทศไทย นี่เป็นภาพที่ปรากฏ
ผมเชื่อแน่ว่าเป็นจังหวัดภาคใต้ เช่นเดียวกับภาพนี้อยู่ในจังหวัดภาคอีสาน ท่านประธาน
ครับ จะแก้ปัญหาความยากจนนั้นรัฐบาลต้องหาน้ำให้ชาวบ้าน ที่ทำกินของเกษตรกร

จากการสำรวจสำมะโนประชากร สำมะโนเกษตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ประเทศไทยมีพื้นที่
เพาะปลูกประมาณ ๑๑๒ ล้านไร่ มาถึงปี ๒๕๔๖ นี้เพิ่มเป็น ๑๓๒ ล้านไร่ แต่อยู่ในพื้นที่
ชลประทานบางส่วนมีประมาณ ๙๐ ล้านไร่ที่อยู่นอกเขตชลประทาน ถ้ามีเวลาท่าน
ประธานลองนั่งเครื่องบินดูสิครับ บางที่ผืนดินเป็นหมิ่นไร่เป็นพันไร่ไม่มีบ่อน้ำแม้แต่
แห่งเดียว การแก้ปัญหาตรงนี้รัฐบาลจะต้องขุดสระน้ำในที่ทำกินของเกษตรกร ประเมินว่า
๑๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ ทุกวันนี้ประชากรมี ๑๐ ไร่ ก็ปลูก ๑๐ ไร่ ทำนา ๑๐ ไร่ ถ้า ๑๐ ไร่
ขุดสระสัก ๑ ไร่ ให้ระดับความลึกสัก ๓ เมตร เก็บน้ำได้ ๔,๘๐๐ คิว นักวิชาการเกษตรได้
ศึกษาแล้วว่าการทำนา ๑ ไร่ ใช้น้ำ ๑๒๐ คิว หลังจากขุดสระไปแล้วเหลือ ๙ ไร่ จะใช้น้ำ
ต่อฤดูเพาะปลูกประมาณ ๑,๐๘๐ คิว น้ำอุปโภคบริโภคในครัวเรือนต่อหนึ่งครัวเรือนนั้น
ใช้วันละคิว อีก ๓๖๕ คิว ระบายไปบ้าง ก็ยังเหลืออยู่ในสระในบ่อสามารถที่จะปลูกผัก
ปลูกหญ้าในนอกฤดูกาล หรือจะทำนาครั้งที่ ๒ ก็ยังได้ ถ้าหากว่าไม่ดำเนินการแก้ไขด้วย
วิธีการขุดบ่อในพื้นที่เพาะปลูก พื้นที่ทำกินของเกษตรกร ปัญหาความยากจนจะไม่มีวันแก้ไข
ได้ ผมดีใจที่รัฐบาลผ่านมา ๔ ปี ได้มีการพูดในตอนปลายรัฐบาลที่แล้วว่าขุดสระ
เรียกกันว่า สระเอื้ออาทร แต่กำหนดไว้ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ ไม่พอหรอกครับ
ท่านประธาน ๙๐ ล้านไร่ ต้องขุดให้ได้ ๙ ล้านบ่อ แล้วต้องกระจายไปบ่อละ ๑ ไร่ ไร่ มันจะ
แก้ปัญหาดูได้อย่างแน่นอน

ผมจะขอข้ามไปถึงเรื่องของการพัฒนาคนอยู่ในหน้า ๘ ท่านประธานครับ
นี่ก็เช่นกันสร้างปรากฏใหม่ในรอบ ๒๕ ปี รัฐบาลชุดนี้ได้ประกาศว่าจะนำกิจกรรมลูกเสือ
เนตรนารี มาเสริมบทบาทในการพัฒนาเด็กและเยาวชนรวมทั้งประชาชนในชาติ ขอ
ชมเชยครับท่านประธานครับ ไม่เคยปรากฏในรัฐบาลชุดก่อน ๆ แลงนโยบายมาแล้ว
๑๕ คนะ ไม่เคยมีใครพูดถึงเรื่องลูกเสือเลย ท่านประธานครับ ลูกเสือกำเนิดขึ้นมา เมื่อ
วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๔ โดยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ แห่งพระมหากษัตริย์บรมราชวงศ์ เป็นมรดกล้ำค่าที่ใช้พัฒนาเด็กและ
เยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด แต่ปรากฏว่าน่าเสียดายรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มาไม่ได้ให้
ความสำคัญต่อกระบวนการลูกเสือ รวมทั้งรัฐบาลนี้เมื่อ ๔ ปีที่แล้วเช่นกัน รัฐมนตรีแต่ละ
คนไม่ประสีประสาเรื่องลูกเสือ เสียหายครับ ผมทำจดหมายขอพบนายกกว่าจะไปคุยเรื่อง
ลูกเสือ ท่านกลับมีบัญชาให้ผมไปพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนหนึ่ง ซึ่งเป็น
คนที่ไม่รู้จักแม้กระทั่งคำขวัญของลูกเสือที่บอกว่า เสียชีพอย่าเสียสัตย์ ผมเลยไม่ไปพบมัน
เลยครับ ไม่ไป แต่มาเห็นในนโยบายชุดนี้แล้วพอใจครับท่านประธานครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน ฝากไว้เป็นประเด็นสุดท้าย เพราะเวลาอัน
จำกัด การแก้ปัญหาความมั่นคงของชาติ ท่านประธานครับ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ
กำลังพลทั้ง ๔ เหล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นประทวน อายุ ๕๓ ปี ให้เป็นนายร้อย ปลด
เกษียณที่ร้อยเอก นี่คือนโยบายที่จะเสริมสร้างความมั่นคงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ
คนทำงานมีขวัญและมีกำลังใจ และประเด็นหนึ่งที่สำคัญก็คือ คนเหล่านี้เกิดในครอบครัว
ที่ลำบากยากไร้ ไม่มีโอกาสศึกษาจนจบดอกเตอร์ตอนวัยหนุ่ม มาทำงานเป็นพลทหาร
เป็นนายสิบ เป็นพันจ่าอะไรต่ออะไรต่าง ๆ รวมทั้งตำรวจด้วย คนเหล่านี้มีความคิด
ความอ่าน ศึกษาด้วยทำงานด้วย เวลานี้ทุกเหล่าทัพ บก เรือ อากาศ ตำรวจ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งกรมตำรวจมีตำรวจชั้นประทวนจบปริญญาตรี ๑,๔๐๐ กว่าคน ควรที่จะหาทาง
ให้เขาได้เลื่อนยศเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เขาไป
ร่ำเรียนมาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า จ่าก็ดี นายดาบก็ดี ถ้า
ได้เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรแล้ว มาตรฐานการปฏิบัติราชการก็ดี ครอบครัวก็ดี
ทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลงไปหมด อย่างเมื่อก่อนเขาเรียก อีแต้ว พอผัวเป็นนายร้อยเขาเรียก

คุณนาย ลูกสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ไม่ต้องไปยกมือไหว้ใครให้รับรองบุตร หรือเข้างาน
ได้ก็ไม่ต้องไปยกมือไหว้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร เห็นรับรองลูกตัวเองได้ทันที
ท่านประธานครับ ถ้าผมเป็นหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ผมจะบอกว่า รัฐมนตรีไปไหนหมดนี้
๓๐ กว่าคน นั่งอยู่แค่ ๔ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ก็ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ สมัยอาจารย์คึกฤทธิ์บอก
ต้องไปจิกหัวมานั่งตรงนี้ถึงจะถูกครับ ขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ผมกำลังจะว่าท่านมีกฎ
ลูกเสืออยู่พอดีครับ พอดีท่านจบตรงเวลาครับ เชิญท่านต่อไป ท่านนายแพทย์นพดล
สมบุญณ์ จากสมาชิกรัฐสภา เชิญครับ

นายแพทย์ นพดล สมบุญณ์ สมาชิกวุฒิสภา (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม นายแพทย์นพดล สมบุญณ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดลำปาง ในฐานะสมาชิก
รัฐสภาครับ ผมจะอภิปรายนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการจัดความยากจนและการ
จัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรด้านสิ่งแวดล้อม และอีกสักครู่ผมจะไปพูดถึง
พลังงานที่สะอาดนะครับ แล้วก็มีคำถามที่จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พลังงาน ๔ ข้อครับ ท่านประธานครับ มนุษย์หรือคนมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและ
ทรัพยากรธรรมชาติ ยิ่งถ้าเป็นคนจนนี่นะครับ โอกาสที่จะทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
สูง เพราะฉะนั้น ๒ อย่างนี้เป็นของคู่กัน ในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้นั้นมีทั้งปัญหาแก้
โดยตรงและแก้ทางอ้อม และขึ้นกับหน่วยงานหลายหน่วยงาน เพราะฉะนั้นผมจะ
นำเสนอใน บางประการเท่านั้น เนื่องจากเวลาจำกัด ขอเริ่มที่เรื่องของน้ำครับ เขาว่าแล้ง
ซ้ำซากเป็นมานาน ๓๐ - ๔๐ ปีแล้ว แก้มไม่ได้สักที งบประมาณก็กระจายไปหน่วยงานต่าง
ๆ ในคราวอภิปรายงบประมาณครั้งก่อนปี ๒๕๔๘ ครั้งก่อนนี้นะครับ ผมเสนอว่าการจะ
แก้ปัญหาภาวะแล้งซ้ำซากนั้นต้องจัดแก้โดยการบริหารจัดการที่ดี -----

เช่น ต้องจัดงบประมาณแบบเชิงบูรณาการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรื่องน้ำทั้งหมดนี้ให้มี
หน่วยงานหลักและหน่วยงานรอง มีเป้าหมายคือโจทย์เดียวกัน คือเรื่องขาดน้ำหรือแล้ง
ซ้ำซากอุทกภัยซ้ำซากนะครับ แล้วก็มีงบประมาณเพียงพออย่างต่อเนื่องทุกปี อันนี้จะ
แก้ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราแก้เรื่องน้ำได้คนไทย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ทำไร่นาทำสวนครับ
เพราะฉะนั้นถ้าเขาไม่มีน้ำเขาก็ยากจนไม่มีรายได้ เกษตรกรที่อยู่ในเขตชลประทานรัฐก็
บอกว่าห้ามทำข้าวนาปรัง เพราะฉะนั้นถ้าอยู่นอกเขตชลประทานหรือเข้าไปอยู่ในที่รัฐ
จัดสรรให้ถ้าไม่มีน้ำเขาอยู่ไม่ได้ครับ เขาก็ทิ้งถิ่นไปก็ไปบุกเบิกป่าที่รัฐจัดสรรให้แล้วนั้น
นายทุนก็เข้าไปครอบครองนะครับ อันนี้เป็นปัญหาวนเวียนอยู่อย่างนี้เรื่อยไป เพราะฉะนั้น
การที่รัฐบาลจัดงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ผมดีใจครับ แต่ก็ขออภิปรายฝากครับ
ว่าเรื่องการบริหารจัดการเป็นความสำคัญเพื่อจะให้เงินคุ้มค่านะครับ

เรื่องที่ ๒ เรื่องแก้ความยากจนขจัดความจน ความจริงมันมีอยู่แล้วนะครับ
ผมอยากจะนำเสนอเรื่องไม้เศรษฐกิจแต่จะพูดเพียง ๒ เรื่อง ๒ ชนิดนะครับ ความจริง
ไม้เศรษฐกิจมี ๓๐ - ๔๐ ชนิดนะครับ เราได้ศึกษานะครับว่าประเทศไทยขณะนี้ประชาชน
ปลูกไม้สัก เขาไม้สักก่อนในที่ดินของตนเอง ๒ ล้านไร่ มีไม้สัก ๘๐๐ ล้านต้นนะครับ ที่นี้
ถ้าชาวบ้านตัดสางนะครับ หมายความว่าตัดต้นวันต้นเพื่อจะให้ที่เหลื่อมมันโตขึ้นนะครับ
อายุสัก ๙ ปี ๑๐ ปี ถ้าตัด ๔ ล้านต้นนี้ขายต้นละ ๔๐๐ บาทก็จะได้เงินทันที ๑๖๐,๐๐๐
ล้านบาทครับ แต่ถ้าเขาสามารถไปเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูปต่าง ๆ เขาจะได้มูลค่าเพิ่มขึ้น
อีกเป็น ๕ เท่า อันนี้ก็ประโยชน์ต่อรัฐบาลโดยการที่ประชาชนจะมีรายได้ รัฐบาลก็เก็บ
ภาษีได้นะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่น่าจะสนับสนุนนะครับ แต่ปัญหาก็คือว่าประชาชนปลูก
ไม้สักในพื้นที่ของตนเองที่มีกรรมสิทธิ์ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสวนป่าทุกประการ
นะครับ แต่ปรากฏว่าเมื่อเขาตัดไม้สัก ๑ ต้นไปขายนี้ราคา ๒,๔๐๐ บาทนะครับ มีคนมา
เก็บภาษีเถื่อนไป ๘๐๐ ครับ เจ้าหน้าที่จากกรมป่าไม้ครับเอา พ.ร.บ. ป่าไม้มาบอกว่าถ้า
ไม่อย่างนั้นจะจับ ขอแบ่งไป ๘๐๐ อันนี้ก็คือปัญหาครับว่าเราจะแก้อย่างไร
คณะกรรมการการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานได้มอบหมายให้ผมและ
คณะศึกษา และเราคิดว่าคงจะยกร่างพระราชกฤษฎีกาขึ้นตาม พ.ร.บ. องค์การมหาชน ปี
๒๕๔๒ นะครับ เพื่อที่จะช่วยเหลือชาวบ้านในเรื่องนี้นะครับ ที่นี้มาไม้ เรื่องที่ ๒ ครับ ไม้

๒ ยูคาลิปตัสครับ ยูคาลิปตัสเป็นประโยชน์มากหลายอย่าง ทำเสาเข็มได้ ทำไม้อัดได้ ทำเรยอง เสื้อผ้าได้ มูลค่ามหาศาลขายตันละ ๑,๐๐๐ บาทครับ ถ้ายกตัวอย่างนะครับ ถ้าชาวนามีนา ๕ ไร่ ถ้าชาวนาคนั้นปลูกต้น ยูคาลิปตัสบนคันนาค่ะครับ เขาจะสามารถมีเงินเพิ่มขึ้นจากการทำนาคันเดือนละ ๓,๐๐๐ บาทนะครับ ที่การศึกษาคำนวณออกมาจะครับเพื่อให้เข้าใจง่าย เขาจะมีรายได้ทันที ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน ปลูกบนคันนาไม่กระทบน้ำครับ ปลูกนาเหมือนปกติจะครับ ที่นี้ท่านประธานครับ ประเทศไทยเรามีพื้นที่นาทั้งสิ้น ๖๘ ล้านไร่ มีคันนายาวทั้งสิ้น ๑๒ ล้านกิโลเมตรครับ ถ้ารัฐบาลสนับสนุนจะครับเงินมหาศาลเลยครับ ขอฝากครับการแก้ปัญหาความยากจนอย่างง่าย ๆ ครับ มันมีอยู่แล้วครับของมีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าบริหารจัดการให้ดีเท่านั้นเอง -----

ที่นี้ก็เหลือเวลา ๘ นาทีนะคะ ขอลงไปที่พลังงานครับ

ท่านนายกแถลงนโยบาย ข้อ ๓ (๕) หน้า ๑๓ บอกว่า รัฐจะส่งเสริมการผลิตด้วยเทคโนโลยีที่สะอาด ส่งเสริมพลังงานทดแทนในการผลิตตลอดจนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการอุตสาหกรรม ท่านประธานครับ พลังไฟฟ้าจากแสงแดดพูดกันมานาน ผมอยากจะทราบเรื่องนี้ครับว่าผมไม่ได้ต่อต้านเอธานอล (Ethanol) ไม่ต่อต้านไบโอดีเซล (Bio - diesel) แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าเราจะได้ Ethanol มา กว่าเราจะเอาต้นปาล์มมาผลิตน้ำมันปาล์มได้มันต้องผ่านกระบวนการผลิตมีขั้นตอนในเชิงอุตสาหกรรมและมีตัวแปรที่จะทำให้ราคามูลค่าเปลี่ยนแปลงต้นทุนเปลี่ยนแปลงได้ แต่พลังไฟฟ้าจาก Solar cell นี่นะครับ ไม่ต้องซื้อต้องหาคะครับ แดดส่องมากระทบแผ่น Solar cell ก็ได้ไฟฟ้าโดยทันทีครับ ได้ทันทีแล้วไม่มีปัญหาเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะนำมาพิจารณาครับว่าเราจะทำอย่างไร ผมไม่ใช่ฝันนะครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าประเทศไทยมีหลังคาเรือนนะครับ บ้านของคนไทย ๑๘ ล้านหลังคาเรือน ในกรุงเทพฯ มี ๑,๖๐๐,๐๐๐ หลังคาเรือนครับ ถ้าเราสามารถติด Solar cell บนหลังคาเรือนได้ ๑ ล้านหลัง เราจะได้ไฟฟ้าทันที ๓,๐๐๐ เมกะวัตต์ ๓,๐๐๐ เมกะวัตต์มากกว่าบ่อนอก หินกรุดรวมกัน ๒ เท่าครับ เมื่อวานนี้ตามข่าวเขาบอกว่าอากาศร้อนมาก น้ำก็แห้ง ไฟฟ้าต้องใช้สูงถึง ๒๐,๐๐๐ เมกะวัตต์แล้ว เพราะฉะนั้นไฟฟ้าสำรองขณะนี้ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซนต์ ปัญหาก็เกิดขึ้นว่าเราจะทำอย่างไร ขณะนี้ได้มีโครงการมีผู้เชี่ยวชาญชื่อ ดอกเตอร์วิโรจน์ ตันทพร และคณะเป็นที่ปรึกษา ท่านเสนอโครงการพัฒนาเชิงแสงแดดไทยสู่ความเป็นเลิศให้กระทรวงพลังงานไปแล้วนะครับ แล้วก็ผู้จัดการ คือ รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อารีย์ วิเชียรฉาย ดอกเตอร์วิโรจน์เป็นคนไทยที่จบวิชาวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ ปริญญาตรี - โท - เอกจากอเมริกา ทำงานอยู่ในบริษัทจีอี (GE) เป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่ที่นั่น แล้วก็ GE มีความสัมพันธ์กับนาซา (NASA) ครับ ดอกเตอร์วิโรจน์ผลิต Solar cell ให้ NASA ครับ Solar cell สำหรับดาวเทียม ท่านมีความรู้ความสามารถ แล้วก็ทราบว่ากระทรวงพลังงานโดยท่านรัฐมนตรีท่านเก่านั้นได้เห็นชอบแล้วให้เงินโครงการนี้ ๖๐ ล้านบาทแล้วนะครับ แต่ว่าเพียงปีนี้นะครับ ปีหน้ายังถูกผีถูกคน แล้วก็ร่างพระราชกฤษฎีกาขึ้นมาให้มีสถาบันแสงแดดอันนี้ขึ้นมาแล้ว เป็นร่าง

นะครับ โดยอิงกับ พ.ร.บ. องค์การมหาชน ปี ๒๕๔๒ อันนี้เป็นสิ่งที่สนับสนุนครับ
โครงการนี้ดีอย่างไร โครงการนี้จะทำให้เราสามารถทำวิจัยและพัฒนาให้ได้แผง Solar
cell ที่มีประสิทธิภาพถึง ๓๐ เปอร์เซนต์ ขณะนี้ที่รัฐบาลซื้อกันอยู่ขณะนี้มันไม่ถึง ๑๐
เปอร์เซนต์ครับประสิทธิภาพ ถ้าเราผลิตวิจัยแล้วก็เราสามารถมีโรงงานต้นแบบผลิตขึ้น
เองได้ภายใน ๑๕ ปี ถ้าเงินมาก ๑๐ ปีก็เสร็จครับ เขาเรียกว่า ๕,๐๐๐ เมกเยียร์ครับ ถ้า
เราใส่เงินเข้าไปมากเวลาจำนวนปีก็จะลดลง เพราะฉะนั้นประเด็นนี้อยากจะเรียนท่าน
รัฐมนตรีท่านจะสนับสนุนอย่างไรให้โครงการนี้เกิด ขณะนี้กระทรวงพลังงานตั้งกฎเกณฑ์
ว่า ไอพีพี (IPP) กดี เอสพีพี (SPP) กดี ถ้าจะผลิตโรงไฟฟ้าแบบเก่าโดยใช้ฟอสซิล
(Fossil) จะต้องผลิตแสงอาทิตย์ ๕ เปอร์เซนต์ ตอนนี้มีคนตั้งบริษัทเยอะแยะครับนำเข้า
มาเอามาประกอบบ้าง จากต่างประเทศจากออสเตรเลียบ้าง ราคาแพงครับ หนักก็หนัก
เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะทำไม่ได้นะครับยาก ถ้าเราผลิตเองราคาจะถูก เมื่อถามบอกว่าถ้า
ล้านหลังคาเรือนนะครับได้ ๓,๐๐๐ เมกะวัตต์ ถ้าเราผลิตทั่วประเทศ ๑๐ ล้านหลังคา
เรือนได้ ๓๐,๐๐๐ เมกะวัตต์ครับ ถ้าระยะแรกไม่ยากใช้แบตเตอรี่เพราะว่าทุนจะสูง
ผลิตเฉพาะกลางวันก็ได้ครับ พูช (Push) เข้าไปในสายส่งเลยของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต
กลางคืนก็เดินเครื่องธรรมดาอย่างนี้ก็ได้ พออีกสักพักเราก็ใส่แบตเตอรี่เข้าไป -----

ผมว่าโครงการนี้น่าจะรีบดำเนินการนะครับ เเวลาที่จะหมดแล้วครับ ก็อยากจะเรียน
อย่างนี้ครับว่าขณะนี้มีการค้นพบแหล่งน้ำมันในย่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
นะครับค้นพบน้ำมัน ๖,๐๐๐ ล้านบาร์เรล อ่าวตังเกี๋ยมี ๓๒๐ ล้านบาร์เรล พื้นที่อ่าวไทย
มี ๓,๐๐๐ ล้านบาร์เรลนะครับ อันนี้คำถามก็มีว่าถ้าน้ำมันหมดอีก ๔๐ ปีเราจะอยู่อย่างไร
ถ้าเราไม่เตรียมการ ณ บัดนี้นะครับ เหลือ ๒ นาที่ครับ ผมคงจะต้องทำให้กระชับก็มาที่
คำถามเลยครับ ผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ๔ ข้อครับ

ข้อที่ ๑ รัฐบาลมีนโยบายที่จะสำรองพลังงานของประเทศอย่างไร

ข้อที่ ๒ รัฐบาลจะเตรียมการเพื่อให้มีพลังไฟฟ้าอย่างพอเพียงในระยะเวลา ๔๐ ปี
ข้างหน้าอย่างไร ซึ่งเราประมาณว่าน้ำมันจะหมดนะครับ แต่แสงแดดมัน ๕,๐๐๐ ล้าน
ปี แสงแดดอยู่ ๕,๐๐๐ ล้านปีครับ สะอาดด้วยครับ

ข้อที่ ๓ รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะดำเนินการให้ได้มาซึ่งน้ำมัน
ในอ่าวไทย ที่ผมเรียนเมื่อกี้ว่ามี ๓,๐๐๐ ล้านบาร์เรลนี้นะครับจะดำเนินการนโยบาย
อย่างไรให้ได้มาซึ่งน้ำมันในอ่าวไทยนะครับ ซึ่งมี ๓,๐๐๐ ล้านบาร์เรล และมีประเทศ
ใกล้เคียงอื่นใดที่จะมีส่วนร่วมหรือไม่ ถ้าเป็นของเราเด็ดขาดก็ไม่ต้องเป็น จอยนท
เวนเชอะ (Joint venture) นะครับ

คำถามสุดท้ายข้อที่ ๔ รัฐบาลจะเร่งรัดดำเนินการโครงการพัฒนาเชิง
แสงแดดไทยสู่ความเป็นเลิศตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานบริหารเทคโนโลยี
พลังงานแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. .... แต่ร่างประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง
จัดตั้งสถาบันบริหารพลังงานไฟฟ้าแสงแดดที่ท่านอดีตรว่าการกระทรวงพลังงานท่านก่อน
ได้มีความเห็นชอบไว้นะครับ เเวลาที่จะหมดเหลือ ๑ นาที่ ก็ขอเรียนว่าสิ่งที่ผมนำเสนอใน
เรื่องความยากจน ในเรื่องของไม้เศรษฐกิจก็ดี เรากำลังจะยกเป็นร่างพระราชบัญญัติ
ขึ้นมาเสนอรัฐบาลนะครับ เรื่องของความแห้งแล้งก็ต้องแก้ไข เรื่องพลังงานก็ต้อง
เตรียมการ พลังงานจากแสงแดดเป็นพลังสะอาดบริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าขณะนี้มันจะแพง
นะครับ แต่ถ้าเปรียบเทียบกับต้นทุนของไฟฟ้าขณะนี้ สมมุติว่าต้นทุนขณะนี้ไฟฟ้าพลัง
แสงแดด ๘ บาทต่อหน่วยของ กฟผ. ผลิตที่ ๑.๗๐ บาท ของ IPP SPV อาจจะยื้อ ๒ บาท
แต่ว่าไฟฟ้า จากแสงแดดถึงแม้จะแพงแต่ก็คุ้มค่าครับ ถ้าคิดรวมกับเงินที่จะต้องไปจัดการ

แก้ไขปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นจากการเผา Fossil เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถามท่าน รัฐมนตรี ๔ ข้อครับ ขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบในรัฐสภาแห่งนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ลำดับต่อไปนะครับ เชิญท่าน จำนงค์ โพธิสาโร จากไทยรักไทยครับ

(นายจำนงค์ โพธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) ไม่อยู่ในที่ ประชุม)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ไม่อยู่นะครับ เชิญท่านถัดไป เลยครับ ท่านกอบกุล นพอมรบดี ๗ นาทีครับ เชิญครับ

นางกอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : เรียนท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน กอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด ราชบุรี พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ดิฉันขอกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับนโยบาย ๒ ข้อ

ข้อแรกก็คือนโยบายที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดความยากจนและนโยบาย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ซึ่งเป้าหมายของนโยบายก็คือลดความ ยากจน เพิ่มรายได้ ทำให้คนมีความสุข ซึ่งประกอบไปด้วยการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง การมีครอบครัวที่อบอุ่น สถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง มีสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสังคม สันติสุขและเอื้ออาทร ในด้านความมั่นคงของชีวิตและสังคม รัฐบาลมีนโยบายที่สนับสนุน ให้ประชาชนมีความมั่นคงในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยเอง ในกลุ่มของผู้มีรายได้น้อย ที่ต้องการที่อยู่อาศัยราคาถูกจากโครงการของรัฐ ในกลุ่มผู้ที่มีรายได้ปานกลางก็สามารถ ที่จะซื้อบ้านได้โดยมีราคาบ้านที่เหมาะสมและมีอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมในการที่จะผ่อน ชำระเป็นรายเดือน ซึ่งปัจจุบันจะเห็นได้ว่าในรัฐบาลที่ผ่านมาได้มีโครงการเอื้ออาทร หลาย ๆ โครงการ ไม่ว่าจะเป็นโครงการแท็กซี่เอื้ออาทร โครงการนักบินเอื้ออาทร รวมทั้ง โครงการบ้านเอื้ออาทร -----

ซึ่งได้มีโครงการนี้อยู่ถึง ๖๐๐,๐๐๐ หน่วยหรือ ๖๐๐,๐๐๐ ยูนิต เริ่มโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๕๐ ระยะเวลาดำเนินการแล้วเสร็จ ๕ ปี ซึ่งโครงการนี้อาจมีเพื่อช่วยเหลือ ๑. คนยากจนที่มีรายได้ต่อครัวเรือนรวมแล้วไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อครัวเรือน อันที่ ๒ โครงการบ้านเอื้ออาทรนี้จะมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ ๔ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๖ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นอยู่กับจำนวนปี อันที่ ๓ จะมีเงินอุดหนุนของรัฐที่จะไปช่วยลดต้นทุนหรือช่วยภาระบ้านของผู้ที่ยากจน สมมติว่าบ้านหลังนี้ราคา ๔๗๐,๐๐๐ บาท รัฐจะช่วยอุดหนุนไปอีกครัวเรือนละ ๘๐,๐๐๐ บาท ก็จะเหลือต้นทุนในการที่จะเป็นราคาบ้านที่จะต้องผ่อนชำระอีกแค่ ๓๙๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงก็คือกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานที่จะรับผิดชอบโดยตรงก็คือหน่วยงานของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัยทั้งในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งจังหวัดราชบุรีของดิฉันก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีบ้านการเคหะอยู่ในเขตปริมณฑลด้วย มีทั้งบ้านการเคหะและบ้านเอื้ออาทร ถ้าถามว่าโครงการเอื้ออาทรดีไหม ดีค่ะ เพราะว่ามี การผ่อนเงินดาวน์ได้ด้วย แล้วก็มีการผ่อนชำระดอกเบี้ยที่ถูกเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท แล้วแต่โครงการ บ้านนาอยู่ แต่สิ่งที่เป็นปัญหาก็คือบ้านไม่พอให้กับจำนวนที่จอง การเคหะดีไหม ก็ดีเช่นเดียวกันค่ะ แต่มีปัญหายู่ว่าบ้านการเคหะ อัตราดอกเบี้ยสูง ๑๒ - ๑๓ บาทต่อปี อันที่ ๒ ก็คือไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากทางราชการ ปัญหาข้อที่ ๓ ของบ้านการเคหะก็คือ คนที่มีบ้านการเคหะไม่สามารถที่จะไปจองซื้อบ้านเอื้ออาทรได้ ปัญหาเหล่านี้ทำให้ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากประชาชนที่อยู่ในบ้านการเคหะ ดิฉันคิดว่าไม่ใช่เฉพาะจังหวัดราชบุรีเท่านั้น ดิฉันคิดว่าทุก ๆ พื้นที่ที่มีบ้านการเคหะจะต้องมีปัญหาเหล่านี้ ก็คือประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท ไม่มีภาระ ไม่มีเงินที่จะผ่อนส่ง เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่แพงเกินไป คือเขาเรียกร้องขอให้เขาได้รับสิทธิแบบบ้านเอื้ออาทรบ้าง คือผ่อนส่งในอัตราดอกเบี้ยที่ถูก หรือให้เขามีสิทธิที่จะจองบ้านเอื้ออาทรได้ กรณีที่เรามีปัญหากับบ้านการเคหะ ถามว่าปัญหาเหล่านี้จะเกิดใหม่ จะไม่เกิดเลยถ้าโครงการบ้านเอื้ออาทรเกิดก่อนบ้านการเคหะ แต่บังเอิญบ้านการเคหะเกิดก่อนบ้านเอื้ออาทร นั้นหมายความว่ารัฐบาลจะต้องภูมิใจนะค่ะว่าโครงการบ้านเอื้ออาทรของรัฐบาลประสบความสำเร็จ ประชาชนจึงเรียกร้องที่จะขอมาอยู่ใน

โครงการบ้านเอื้ออาทร ซึ่งจะเห็นได้ว่าท่านดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ท่านนายกรัฐมนตรี ได้สั่งให้เกิดโครงการบ้านเอื้ออาทร เวอร์ชัน (Version) ใหม่ บ้านนี้จะมียู่ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ยูนิต ซึ่ง ๑๐๐,๐๐๐ ยูนิตนี้ก็คือ ๑. ไม่มีการคิติดอกเบี้ย ส่งเดือนละ ๙๙๙ บาท ๒. ก็คือดำเนินการครอบคลุมทั่วประเทศ ทั้งหมด ๕๐๐,๐๐๐ ยูนิตค่ะ ขอโทษที่ ๕๐๐,๐๐๐ ยูนิต ผ่อนส่งราคาบ้านจะตก ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อหน่วยเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ถามว่าดิฉันเห็นด้วยไหม ดิฉันเห็นด้วยค่ะที่รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขให้ประชาชนที่มีความยากจนได้มีบ้านเป็นของตนเอง เพื่อลดปัญหาสังคมที่จะเกิดขึ้น -----

ลดปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย เพราะฉะนั้นถามว่าก่อนที่รัฐบาลจะผูกโครงการบ้าน
เอื้ออาทร Version ใหม่ ดิฉันเองอยากจะขอให้รัฐบาลหรือหมู่บ้านหรือการเคหะได้หัน
กลับไปดูผู้ซื้อบ้านการเคหะแล้วมีปัญหาอยู่ เพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไป
ในอนาคต เพราะเขาเรียกร้องมาว่าเขาไม่สามารถที่จะผ่อนชำระไหว ถ้าเขาเข้าคุณสมบัติ
ของบ้านเอื้ออาทร ดิฉันเองก็อยากจะถือโอกาสนี้ฝากท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องช่วยดูแล
ให้ด้วย โครงการเอื้ออาทรก็คือ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ถ้าเขามีคุณสมบัติที่จะครอบคลุม
ได้คุณสมบัตินี้ ก็อยากจะขอให้เขาได้ใช้คุณสมบัติเอื้ออาทรกับหมู่บ้านการเคหะด้วยค่ะ ก็
คงจะขอรบกวนแต่เพียงเท่านี้ค่ะ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกที่
ได้รับการประสานงานจากวิป (Whip) ว่าจะอภิปรายแล้วต้องอยู่ในห้องประชุม เพราะว่าถ้า
ไม่อยู่ในห้องประชุม ผมขานชื่อแล้วก็จะตัดเวลาไปนะครับ พอดีท่านจำนงค์ โพธิสาโร
เข้ามาอยู่ในกลุ่มหมวดเดียวกันนะครับ เตียวแจ้งเพื่อทราบนัดหนึ่งนะครับ ต่อจากท่าน
จำนงค์ โพธิสาโร จะเป็นท่านอิสสระ สมชัย และท่านวิฑูรย์ นามบุตร และท่านนิวัฒน์
พันธ์ และท่านวุฒิพงศ์ ฉายแสง ต้องอยู่ในห้องประชุมด้วยนะครับ เชิญท่านจำนงค์
โพธิสาโร ๗ นาทีครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำนงค์ โพธิสาโร สมาชิกรัฐสภา ต้องขอภัยเหตุจำเป็นต้อง
ออกไปอย่างกะทันหัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองมีความติดใจอยู่หลาย ๆ เรื่อง
นโยบายของรัฐบาล แต่เนื่องจากเวลาอันจำกัดจึงจะขอพูดย่อ ๆ โดยสรุป ในส่วนที่เห็นว่า
มีความจำเป็น โดยเฉพาะในการบริหารงานของรัฐบาลในปัจจุบัน ที่จะต้องทำโดยเร่งด่วน
แล้วก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่มีอุปสรรคในเรื่องนี้มาเป็นเวลาช้านานหลายรัฐบาล หลายสมัย
แต่เมื่อมาเห็นนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันนี้ กระผมรู้สึกที่มีความสบายใจขึ้นที่มีความ
สอดคล้องกับความต้องการของพี่น้องประชาชนหรือมวลมนุษยทั้งหลายในเรื่องของ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศของเรานี้ได้ถูกรบกวนเป็นอย่างมาก
จนเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เมื่อหลาย ๆ ปีมาแล้วก็ได้มี
ภัยแล้ง ไม่ใช่เพิ่งมีในปีนี้ แต่ปีนี้เป็นปีที่มีความรุนแรงเป็นอย่างมากในหลาย ๆ ปี ในรอบ

๑๐ ปี คู่กับภัยแล้ง ซึ่งความจริงก็น่าจะพูดรวมกันไปเลยมันเป็นของคู่กัน ที่บ้านเมืองของเรา โดยเฉพาะประเทศของเรานี้ นั่นก็คืออุทกภัยทั้งหลายที่เกิดขึ้นนี้ ก็สาเหตุที่เราได้ดูแลสิ่งแวดล้อมของเรานั้นไม่มีความสมดุล โดยเฉพาะป่าไม้ของชาติ หลายสมัยที่มีนโยบายที่ทุกคนก็อยากจะเก็บไว้ รักษาไว้ แต่เนื่องจากว่าประเทศของเรานั้นเป็นประเทศเกษตรกรรม คนส่วนใหญ่โดยเฉพาะทางภาคอีสาน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ได้ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ฉะนั้นการใช้พื้นที่จึงมีความจำเป็น ทุก ๆ ปีพื้นที่ป่าไม้ก็จะค่อย ๆ หายไปกลายเป็นสภาพไร่ นา สวน โดยเฉพาะทางอีสานนั้นตรงไหนพอทำนาได้นั้น นาเป็นอาชีพหลัก เพราะไม่มีทรัพยากรอื่นที่อยู่ในพื้นที่ของทางภาคอีสาน พวกสินแร่ต่าง ๆ ได้พื้นดินนอกจากเกลือเค็มแล้วก็ไม่มีสิ่งใดที่จะเอามาเป็นประโยชน์ เอามาเป็นอาชีพได้ ก็ต้องหันไปทำนา การทำนาต้องใช้พื้นที่เป็นอย่างมาก ปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนาในด้านอาชีพขึ้นใหม่ บางส่วนจากวิชาการที่ไปค้นคว้าวิจัยออกมา บางอำเภอ บางจังหวัดก็สามารถปลูกพืชผลได้ เช่น ยางพารา เงาะ ทุเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกว่าอีสานนี้แห้งแล้งไม่สามารถที่จะทำพืชผล ปลูกพืชผลอะไรได้ในอนาคต แต่ปัจจุบันนี้แม้แต่เงาะ ทุเรียนต่าง ๆ ก็มีอยู่ในภาคอีสาน โดยเฉพาะที่จังหวัดศรีสะเกษ กระผมเองดีใจที่ได้พยายามให้พี่น้องที่นั่นได้เปลี่ยนอาชีพที่เป็นหลัก ไม่ต้องเข้าไปบุกทำลายป่าปีละมาก ๆ คือปลูกไม้ที่มีความมั่นคงและยืนต้นอย่างเงาะ ทุเรียน หรือสวนยางพารา -----

เพราะว่าสิ่งทดแทนที่เกิดขึ้นมาแม้จะไม่เหมือนป่าธรรมชาติแต่ก็ยังคล้ายคลึงกับป่าธรรมชาติหลายเปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ซึ่งทดแทนในเรื่องความชุ่มชื้นก็ได้ ปัจจุบันนี้อีสานของเราก็มีปลูกไม้ยืนต้นเกิดขึ้นเป็นอาชีพใหม่ ลดพื้นที่ที่จะถูกบุกรุกในเรื่องไร่นาต่อไปให้น้อยลงนะครับ ครั้นมาปีนี้ก็จะเห็นได้ชัดว่าเกิดภัยแล้งไม่ว่าอีสานหรือเหนือหรือที่ไหนนี่ ความจริงมันเป็นบทเรียนนัยของรัฐบาลนี้ในสมัยที่แล้ว ๔ ปีนั้นอุทกภัยที่ร้ายแรงก็ได้เกิดขึ้นหลาย ๆ อย่าง อย่างทางภาคเหนือที่จังหวัดแพร่ หรือที่จังหวัดเพชรบูรณ์ก็ได้เกิดภูเขาทลายลงมากก็เนื่องจากว่าไม่มีต้นไม้ที่จะจับพื้นที่ ไม่มีรากไม้ที่จับพื้นที่เกาะยึดกันไว้พอฝนตกลงมากก็ทำให้ดินเกิดพังทลายลงมา ในที่สุดก็มาทับถมห้วยหนอง คลอง บึง ที่อยู่ข้างล่างที่เป็น สายน้ำที่ระบายห้วยต่าง ๆ ก็ตื้นเขินหมด เมื่อฝนตกลงมากก็เป็นซ้ำซากที่จะท่วมทุกปีเพราะที่จะเก็บน้ำอันนั้นก็หายไป ปรากฎนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันในลำดับที่ ๔ ที่เขียนเอาไว้ว่า จะขุดหนอง คลอง บึง โดยเฉพาะจะนำระบบง่าย ๆ ที่เรียกว่าห้วยแม้วนะครับ อ่างเก็บน้ำแม้วนี้เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์มาก เป็นการแก้ไขในระยะที่เรายังมีทุนรอนน้อยที่ชาวบ้านจะสามารถช่วยตัวเองได้ ถ้าทุก ๆ แห่งมีความสำนึกว่าตรงนี้ที่มันเคยเป็นห้วยแล้วเราก็ไปขุดลงไปให้มันเป็นอ่างเก็บน้ำที่เรียกว่าอ่างแม้ว อย่างนั้นนะครับ ก็จะเป็นประโยชน์แก่การรักษา พื้นที่ตามนโยบายที่ทางรัฐบาลนี้ได้เขียนเอาไว้ แต่ก็ยังมีปัญหาตามมาอีกโดยเฉพาะ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจำนงค์ขออภัยครับ หมดเวลาครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านถัดไปท่านอิสสระ สมชัยเชิญครับ ของท่าน ๑๐ นาทีครับ

นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับมอบหมายจากทางพรรคให้มาอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายรัฐบาลซึ่งได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อเช้านี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายขจัดความยากจน ผมเข้าใจว่ารัฐบาลคงจะตระหนักเป็นอย่างดีว่า
เวลานี้ปัญหาความยากจนของพี่น้องเกษตรกรนั้นเป็นปัญหาอันสำคัญจึงได้จัดเป็น
นโยบายในลำดับแรก ท่านประธานครับ เพื่อเป็นการต้อนรับนโยบายของรัฐบาลเรื่องขจัด
ปัญหาความยากจน รัฐบาลประกาศขึ้นราคาน้ำมันไปเมื่อเช้านี้ -----

น้ำมันดีเซลลิตรละ ๓ บาท และก็ยังจะขึ้นต่อไปอีกนะครับ จนกว่าจะลดตัวน้ำมันได้นี้
เข้าใจว่าจะขึ้นไปอีกไม่ต่ำกว่าลิตรละ ๓ - ๔ บาท ผมไม่เข้าใจว่าจะเป็นการแก้ปัญหา
ความยากจนหรือไปเพิ่มความยากจนให้กับพี่น้องเกษตรกร ก็ยังไม่แน่ใจ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ในส่วนปัญหาความยากจนนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าปัญหาใหญ่สำหรับ
พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกรนั้นก็คงจะหนีไม่พ้นเรื่องปัญหาหนี้สิน
ซึ่งปัญหาหนี้สินนั้นเป็นมานานครับ อยากจะเรียกว่าจนถึงวันนี้หนี้สินของพี่น้องเกษตรกร
นั้นเป็นหนี้สิน เป็นความจน ความจนซ้ำซากครับ แก้อย่างไรก็ไม่มีทางหมด ผมจำได้ว่า
เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านเดินปราศรัยหาเสียงตอนตั้งพรรคของท่าน
ใหม่ ๆ ท่านไปประกาศว่าถ้าหากว่าประชาชนให้โอกาสท่านได้เข้ามาบริหารประเทศ และ
ท่านได้เป็นนายกรัฐมนตรี ขอเวลาเพียง ๖ เดือน พี่น้องประชาชนจะมีเงินในกระเป๋า
สตางค์มากขึ้น ที่มีหนี้มากหนี้ก็จะลดน้อยลง และที่มีหนี้น้อยอยู่แล้วหนี้ก็จะหมดไป ผมได้
ติดตามข่าวการบริหารราชการแผ่นดินของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมาโดยตลอด จนกระทั่ง
ครบเทอม ครบวาระ ปรากฏว่าหนี้สินของพี่น้องประชาชนไม่ได้ลดลงอย่างที่คิดครับ กลับ
เพิ่มมากขึ้นไปอีก หนี้มาก ในความหมายของหนี้สินนั้นอาจจะมองแตกต่างกัน ทาง ฯพณฯ
นายกท่านบอกว่า ถ้าไม่เป็นหนี้แล้วไม่มีโอกาสรวย แต่พี่น้องประชาชนโดยเฉพาะ
ชาวเกษตรกรนั้นมีความกลัวออกกลัวใจอยู่เวลานี้ก็คือเรื่องหนี้สิน หนี้สินซึ่งเกิดขึ้นจากการ
ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา สะสมมาโดยตลอด และมีความหวังจากรัฐบาล ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรีท่านได้กรุณาให้เงินกองทุนหมู่บ้านซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลลงไปเพื่อไป
แก้ไขปัญหาคความยากจนหมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท ในตอนเบื้องต้นเงินงบประมาณกองทุน
หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาทลงไปในนั้นพี่น้องชอบใจครับ ดีใจ ดีใจว่าได้เงินกู้ดอกเบี่ยราคาถูกไป
เข้าใจว่าจะเอาไปแก้ไขปัญหาก็ได้ แต่หลังจากกู้เงินไปแล้ว ๑ ปี พี่น้องประชาชนบ่นครับ
บ่นว่ารัฐบาลนี้เอาเงินนี้มาเพิ่มหนี้สินให้กับเกษตรกร เป็นความจริงครับพี่น้องครับ พี่น้อง
เกษตรกรทั่วประเทศเดี๋ยวนี้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งก็คือหนี้กองทุนหมู่บ้าน ถ้าถามทาง
พรรคประชาธิปัตย์ว่าต้องการอยากให้ยกเลิกหนี้กองทุนนี้ไหม ไม่ต้องการครับ ไม่ได้มีใน
นโยบายของพรรค เป็นแต่เพียงว่ากองทุนหมู่บ้านนั้นมันยังมีข้อบกพร่องที่สมควรจะไป
แก้ไข หากว่าไปสามารถปรับปรุงแก้ไขได้แล้ว ผมเชื่อว่าเงินกองทุนหมู่บ้านนี้จะยัง

ประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้ ไม่ว่าเฉพาะตามหมู่บ้าน แม้กระทั่งตาม
ชุมชนต่าง ๆ จุดบกพร่องข้อแก้ไขท่านประธานที่เคารพครับ อยู่ในระเบียบสำนักนายก
รัฐมนตรีนี้ละครับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุน
หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ท่านประธานครับ ข้อบังคับกองทุนข้อที่ ๓๕ เขียนไว้
การกำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามความ
เหมาะสมแห่งสัญญาเงินกู้แต่ละราย การชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทน
ให้ผู้กู้ชำระให้แล้วเสร็จสิ้นภายในระยะไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันทำสัญญา คำว่า ไม่เกิน ๑ ปี
นี้ละครับท่านประธานครับ ที่ทำให้พี่น้องประชาชนผู้เป็นลูกหนี้มีปัญหา มีปัญหา
เนื่องจากว่าในระยะเวลา ๑ ปี ที่ทำการกู้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนไปนั้น ยังไม่
สามารถจะเอาไปลงทุนทำอะไรได้เลยครับ ก็ถึงเวลาจะต้องชำระเงินต้นคืนแล้ว อย่างที่
พี่น้องเกษตรกรบอก เลี้ยงวัวก็ยังไม่ได้ออกลูกเลย วัวยังไม่ได้ออกลูกเลยถึงเวลาต้องชำระ
หนี้แล้ว จำเป็นจะต้องขายวัวทั้ง ๆ ที่มีลูกในท้องครับ ก็ไม่ได้ราคาพอที่จะมาชำระหนี้ได้
วิธีแก้ไขปัญหามบบอกว่า พี่น้องประชาชนเดือดร้อน เดือดร้อนจำเป็นจะต้องหาเงินมา
ชำระหนี้คืนกองทุน แต่ปรากฏว่าไม่มีเงิน -----

เมื่อไม่มีเงินก็จะต้องขายทรัพย์สินของตนเอง หากไม่มีทรัพย์สินที่จะขายจะต้องไปกู้ยืม
เงินนอกระบบเข้ามาครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลมีนโยบายที่จะไม่ส่งเสริมให้พี่น้อง
ประชาชนไปกู้เงินนอกระบบเพราะดอกเบี้ยมันแพง แต่กองทุนเงินกู้ยืมที่นั่นบังคับทางอ้อมให้
พี่น้องประชาชนซึ่งเป็นลูกหนี้หนี้ต้องไปกู้หนี้ยืมสินมา ไม่ใช่ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อปี
เหมือนกองทุนนะครับ เป็นดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๑๕ สูงสุดถึงร้อยละ ๒๐
บาทต่อปีมาชำระ ก็เท่ากับว่าเงินกองทุนนั้นพี่น้องประชาชนจะต้องเสียดอกเบี้ย ๒ ต่อ
ต่อที่ ๑ คือชำระให้กับกองทุน ต่อที่ ๒ นั้นชำระให้เจ้าหนี้นอกระบบซึ่งจ่ายดอกเบี้ย
ร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๑๕ ร้อยละ ๒๐ นั้น เป็นดอกเบี้ยต่อเดือนด้วยนะครับ ไม่ใช่
ต่อปี นี่ละครับผมจึงบอกว่า ถ้าหากว่าไม่มีการแก้ไขข้อบังคับกองทุนข้อนี้แล้วจะสร้าง
ปัญหา จะสร้างหนี้สินให้พี่น้องเกษตรกรรพอกพูนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ไป ผมมีความเห็นว่า
หากรัฐบาลจะช่วยคนจนจริง ๆ แล้วก็ควรจะขยายเวลาชำระหนี้กองทุนจาก ๑ ปี ให้เป็น
๕ ปี ขอให้เป็น ๕ ปี ในปีใดที่ไม่มีเงินต้นมาชำระขอให้ชำระเฉพาะดอกเบี้ยแบบชำระหนี้
ค.ก.ส. หรือชำระหนี้สหกรณ์ ถ้าหากว่าทำได้อย่างนี้ผมเชื่อว่าพี่น้องเกษตรกรจะไม่เพิ่ม
ภาระเรื่องหนี้นอกระบบเข้ามา นั่นคือหนี้กองทุนครับ

ท่านประธานครับ ในส่วนที่ ๒ นี้จากการประกอบอาชีพ ในการประกอบ
อาชีพของเกษตรกรนั้นต้องอาศัยดินฟ้าอากาศ อาศัยธรรมชาติเป็นตัวช่วยตัวเสริม
ในแต่ละปีเกษตรกรที่จะต้องเจอ ไม่เจอปัญหาน้ำท่วมก็ต้องเจอฝนแล้ง ในปีที่ผ่านมา
เกษตรกรเจอทั้งน้ำท่วมทั้งฝนแล้ง ท่านประธานที่เคารพครับ น้ำท่วมปี ๒๕๔๗ เงินซึ่ง
เกษตรกรแทนที่จะได้รับจนเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้รับเงินแม้แต่บาทเดียว ส่วนเงินภัยแล้ง แล้งจาก
การทำงานนะครับไม่ใช่แล้งที่เราพบอยู่เวลานี้ คือเป็นการแล้งเพราะฝนทิ้งช่วงหรือที่เรียก
กันว่าฝนแล้ง ค่าเสียหายประมาณการเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่า
จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ใกล้จะถึงฤดูการทำนาปีใหม่แล้วครับ ท่านประธานครับ เกษตรกรได้ไป
เพียงบางส่วนเท่านั้นเอง ผมยกตัวอย่างกรณีที่จังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานครับ
ค่าเสียหายจากฝนทิ้งช่วงจากฝนแล้งเมื่อปีฤดูการทำนาที่ผ่านมา จำนวนความเสียหาย
ทั้งสิ้น ๑๗๒ ล้านบาท ทางจังหวัดได้รับเงินไปใช้จ่ายชดเชยให้เพียง ๓๐ ล้านบาท
ยังเหลืออีก ๑๔๒ ล้านบาท เสนอมาเพื่อขอเงินส่วนที่เหลือไปจ่ายจนกระทั่งเดี๋ยวนี้

ยังไม่ได้รับเงินเลยท่านประธานครับ เงิน ๓๐ ล้านบาท ที่จ่ายไปนั้นผมต้องขอขอบคุณผู้ว่าราชการจังหวัดที่ท่านได้ตัดสินใจมอบให้นายอำเภอมีความรับผิดชอบนำเงินฉุกเฉินไปจ่ายก่อนอำเภอละ ๑ ล้านบาท ให้เป็นสิทธิขาดของนายอำเภอ ส่วนที่เหลืออีกนั้นท่านผู้ว่าเป็นคนดำเนินการจ่ายเอง แต่ที่ยังเหลือทั้งหมดเวลานี้ ๑๔๒ ล้านบาท นี่เฉพาะอุบลราชธานีนะครับ ผมยังไม่นับรวมทั่วประเทศจะเป็นเงินอีกกี่พันล้านบาท เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาคความยากจนนั้น ผมอยากจะให้ทางท่านนายกรัฐมนตรีขจัดความล่าช้าในการจ่ายเงินนะครับ ท่านประธานครับ เวลาหมดพอดี ขอกราบขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ คุณอิสสระครับ
ต่อไปท่านวิฑูรย์ นามบุตร จากพรรคประชาธิปัตย์ ๑๕ นาที เชิญครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอุบลราชธานี นโยบายขจัดความยากจน ทุกคนตรงกันครับ แล้วก็นโยบายข้อที่ ๑ ของรัฐบาลชุดนี้ แต่ท่านประธานที่เคารพ ๔ ปีที่แล้วนี้ รัฐบาลชุดนี้เซ็นกันครับได้ประกาศสงครามกับความยากจน หมายความว่า ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลพ่ายแพ้กับสงครามความยากจนใช่หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุของความยากจนไม่ต่างกันหรอกครับ ทุกคนเห็นทำไมคนจนมากขึ้น ท่านอิสสระได้เรียนเมื่อสักครู่ว่ามีหนี้มากขึ้น หนี้สินกับคนจนมันเหมือนคนกับเงา มันจะไปด้วยกัน และก็อยู่เคียงคู่กันไป ผมเรียนย้ำกับท่านอิสสระเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยครับว่า เกษตรกรและผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่และมีหนี้สินมากขึ้น หนี้สินต่อครัวเรือนก่อนรัฐบาลชุดที่แล้ว ๔ ปี ๘๐,๐๐๐ บาท พอครบ ๔ ปี ปรากฏว่าหนี้สินเพิ่ม ๑๒๐,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน -----

แสดงว่า ๔ ปีที่ผ่านมา ไม่ประสบความสำเร็จ และมั่นใจได้อย่างไรครับว่า อีก ๔ ปีข้างหน้าจะประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน เพราะรัฐบาล ๔ ปีที่แล้ว กับรัฐบาล ๔ ปีข้างหน้าก็คือชุดเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่รัฐบาลทำได้และประสบความสำเร็จในขณะนี้ก็คือว่า ประชาสัมพันธ์โฆษณาให้ชาวบ้านเกิดความมั่นใจว่า อีก ๔ ปี ข้างหน้าหายจน แต่โอกาสผมเชื่อว่ำน้อย เมื่อเข้าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้บอก ไปแล้วครับว่า พี่น้องเกษตรกรไม่เฉพาะแค่ภาคเหนือหรอกครับ ที่ได้รับผลกระทบจาก FTA นอกจากนโยบายรัฐบาลจะไม่เสริมแล้ว ยังเป็นการซ้ำเติมเกษตรกรที่ปลูกหอมปลูกกระเทียม และไม่ใช่ว่าเฉพาะภาคเหนือนะครับ ภาคอีสานจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี ตอนนี้ได้รับผลกระทบจากราคาหอม กระเทียมเป็นจำนวนมาก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมทวงเรื่องภัยแล้งนิดเดียว ท่านอิสสระและพวกเราในช่วงหาเสียงเลือกตั้งบอกว่า อย่าไปเลือกนะ ถ้าเลือกพรรคประชาธิปัตย์เข้าไปก็จะไปเป็นฝ่ายค้าน ถ้าไปเป็นฝ่ายค้าน งบน้ำท่วมก็จะไม่ได้นะ งบภัยแล้งก็จะไม่ได้นะ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอทวงให้กับพี่น้องที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมและภัยแล้งทั่วประเทศ ภัยแล้งที่ได้รับผลกระทบ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ตอนนี้เอาเงินในส่วนผู้ว่า CEO ไปจ่ายประมาณ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ อีก ๙๐ เพอร์เซ็นต์ เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งรอความหวังจากรัฐบาล ผมขอทวงสัญญา ผมขอทวงถามด้วย และเรื่องช่วยเหลือน้ำท่วมที่ท่านอิสสระพูดไปสักครู่นี้ครับ ปี ๒๕๔๖ ความเสียหาย ๘๕๓ ล้านบาท ตรงนั้นได้นำเงินไปจ่ายตามที่สภาให้ความเห็นไปก็คือจ่ายเป็นเงินสด เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมพอใจนะครับ เขาได้เงินไปจับจ่ายใช้สอยตามสิ่งที่เขาอยากจะได้ แต่ปี ๒๕๔๗ ครับท่าน ผ่านมานี้ปีกว่าแล้วท่านครับ ที่บอกว่าอย่าเลือกฝ่ายค้านจะไม่ได้งบน้ำท่วม ผมฟ้องท่านประธานเลยครับว่า วันนั้นงบน้ำท่วมปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านเลยมาปีเศษนั้นยังไม่ได้รับแม้แต่บาทเดียวทั่วประเทศ แม้แต่รายเดียวทั่วประเทศก็ยังไม่ได้รับเป็นจำนวนเงินที่ประเมินความเสียหายไว้ ๑,๐๖๓ ล้านบาท เอาไปจ่ายเสีย ไหนรัฐบาลบอกว่าเก็บภาษีได้เยอะ มีเงินมาก ชาวบ้านเขารออยู่ ท่านประธานครับ จากพืชเกษตรราคาไม่ดี จากภัยแล้ง จากน้ำท่วม ก็มาสู่ความยากจน บังเอิญช่วงหาเสียงเลือกตั้งที่ผ่านมาที่เป็นสัญญาประชาคม มันช่างสอดคล้องกับแนวนโยบายของพรรคไทยรักไทยคือ นโยบายว่า

แก๊จน โดนใจเกษตรกร โดนใจชาวบ้าน บอกว่าจะหาวัวไปให้เกษตรกรเลี้ยง ๑ ล้านตัว
ถือว่าเป็นนโยบายที่ร้อนมาแรงและแซงทุกนโยบาย ได้รับคะแนนเสียงอย่างถล่มทลาย
ครับ พวกผมเกือบสูญพันธุ์เพราะโค ๑ ล้านตัวเลยท่านประธาน ไปไหน ๆ ชาวบ้านไม่เอา
แล้ว อยากได้วัว จะรอโค ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเปิดดูในนโยบายทั้ง ๒๖ หน้า
ผมไม่เห็นคำว่า โค แม้แต่คำเดียวครับ ดูทุกบรรทัด หรือจะใช้คำว่า วัว ก็ไม่มีสักตัวครับ
ตองหาเสียงเลือกตั้งครับท่านประธาน ผมได้ฟังในพื้นที่ตลอดครับ เทปม้วนนี้โครงการแก้
จนครับ ไทยรักไทย วัวแก๊จน มีรูปท่านรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่งเปิดอยู่นั้น
แหละครับ ทุกเช้าทุกเย็นเขาบอกว่า เลือกไทยรักไทยจะได้วัวแก๊จน -----

ท่านประธานครับ เนื้อหาที่มีนิดเดียวเดียวผมจะส่งให้ท่านประธานนะครับว่า เป็นคำพูด
ที่ไปหาเสียงแล้วต้องทำครับ ถ้าไม่ทำวันนี้อะไรจะเกิดขึ้น เนื้อความในเทปสั้น ๆ อย่างนี้
ครับว่า พี่น้องเกษตรกรครับ ผมมีความภูมิใจที่ได้นำโครงการโคล้านตัวเพื่อแก้
ความยากจนเพิ่มความร่ำรวยให้กับท่าน นโยบายนี้เป็นนโยบายที่ผมได้นั่งรถไปกับท่าน
นายกรัฐมนตรีในจังหวัดภาคอีสาน ชาวบ้านอยากได้วัว บัดนี้พรรคไทยรักไทยได้รับ
โครงการนี้ไว้เป็นนโยบายของพรรคแล้วครับ ลงชื่อ ก็เป็นเสียงท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน
ท่านประธานครับ ต้องบอกว่าชาวบ้านเขาอยากได้มาก เพราะเขาจนเขาจะหายจนถ้าเขา
ได้วัวสักครอบครัวละ ๓ ตัว ครอบครัวละ ๕ ตัว นอกจากนั้นท่านประธานครับ เพื่อเป็น
การยืนยันว่า

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิฑูรย์ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ผมขอ
อนุญาต

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ด้วยความเคารพ ขอบังคับ
ข้อ ๔๓ การจะแสดงเอกสารขอให้ผมได้ดูก่อนได้ไหมท่านครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ครับ
ท่านประธานครับ นี่ครับ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ เป็นนโยบายหาเสียงทั่ว ๆ
ไปครับ แล้วก็มีทุกที่มีทุกแห่ง

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : คือเราใช้เฉพาะจำเป็นดีไหม
ท่านครับ เอายกขึ้นแล้วเอาลงดีไหมครับ ผมเห็นนะครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ผมถือว่า
จำเป็น ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธานเถอะครับ ใช้เวลาไม่มาก แล้วก็ไม่ใช่
เรื่องเสียหาย

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เพราะมันมีเลขหมายอะไรอยู่
ตรงนั้นด้วยมันจะไม่เหมาะสมครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : เป็นเรื่อง
น้ำแก้วน คนหมดหนี้ มีโคร่ำรวย ไทยรักไทยหัวใจประชาชน แล้วก็มีรูปวัวแล้วก็รูปคนครับ

ผมเสนอแค่นี้แหละครับ แล้วก็มีติดหัว ๆ ไป ผมจึงจะมาถามว่านโยบายที่หาเสียงไว้ต้องนำมาปฏิบัติครับ เพราะฉะนั้นจะผัดพันธัญญากับพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ พอมาถึงเรื่องนี้ชาวบ้านเห็นตรงกันครับว่า รัฐบาลนี้ถ้าชนะเลือกตั้งจะเอาโคไปแจก แต่ท่านประธานที่เคารพครับ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์เลือกตั้งพรรคไทยรักไทยก็ชนะอย่างท่วมท้น และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ท่านประธานครับ ท่านนายกและท่านรองนายกสมัครดีก็ได้ไปประชุมที่จังหวัดขอนแก่นกับท่านอธิบดีกรมปศุสัตว์ ท่านประธานครับ ท่านก็บอกว่าจะได้วัวล้านตัวนี้แหละครับมาแจก และท่านก็แถลงย้ำอีกครั้งหนึ่งครับว่าโครงการวัวล้านตัวจะดำเนินการในเร็ววันนี้นะครับ โดยมีท่านนายกเป็นประธาน และจะไปแจกให้ไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านตัว นี่คือการยืนยันทั้งก่อนเลือกตั้งและหลังเลือกตั้ง แต่ท่านประธานที่เคารพครับ พอจากวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ วันนี้ ๒๓ มีนาคมอะไรเกิดขึ้นละครับ ขึ้นต้นเป็นลำไม้ไผ่พอเหลาลงไปเป็นบ้องกัญชาหรือไม่ ที่ท่านนายกประชุมกับท่านรองนายกที่จังหวัดขอนแก่น ประกาศยืนยันออกมาว่าจะเอาโคล้านตัวไปแจกนั้นผมว่าท่านต้องทำแล้วละครับ ถึงแม้ว่าท่านไม่เขียนลงในนโยบายท่านก็ต้องทำ ถ้าท่านไม่ทำผมเชื่อว่า ส.ส. ไทยรักไทยกลับบ้านไม่ได้ มี ส.ส. หลายคน บางคนออกมาประกาศเลยครับว่าถ้าอีก ๖ เดือนไม่มีโคไปอยู่ในคอกเกษตรกรจะลาออก แต่ท่านประธานครับ ที่มอบหมายให้กรมปศุสัตว์ไปดำเนินการนั้นตอนนี้ออกมาแล้วครับ ไม่ได้เป็นวัวอย่างที่ท่านสมัครดีคาดหวังเลยครับ วัวที่ท่านสมัครดีอยากจะเป็นคือเอาวัวล้านตัวโดยไปซื้อมาจากต่างประเทศ จากในประเทศ จะใช้เงินประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปแจกให้เกษตรกรเป็นตัว ๆ แต่ที่กรมปศุสัตว์ทำออกมาไม่ใช่เป็นตัวหรรอครับ เป็นวัวสูตรท่านเนวินครับ คือเอาน้ำเชื้อวัวไปแจกครับ วิธีการอย่างไรครับ เอกสารนี้เป็นเอกสารของทางราชการครับ ของกรมปศุสัตว์ ขออนุญาตประกอบนิดเดียวท่านประธานครับ วิธีการดำเนินการเขาบอกว่า จัดทำทะเบียนแม่โคที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการทั้งหมด เพื่อให้การปรับปรุงพันธุ์โคโดยวิธีผสมเทียม โดยใช้น้ำเชื้อโคพันธุ์ดีที่ผลิตภายในประเทศเป็นหลัก ข้อที่ ๒ ผูกอบรมเกษตรกร จำนวน ๒๐,๐๐๐ คน เพื่อทำหน้าที่ให้บริการผสมเทียม โดยเกษตรกรผู้นำจะได้รับค่าตอบแทนจากการผสมเทียมและมีลูกเกิดในอัตราตัวละ ๑๕๐ บาท โดยรัฐสนับสนุนน้ำเชื้อ วัสดุ อุปกรณ์ผสมเทียมให้เกษตรกร ----- ๙๑/๑

ก็หมายความว่าจะให้เกษตรกร ๒๐,๐๐๐ คน มาฝึกมาอบรม เสร็จแล้วก็ไปผสมเทียม ถ้าผสมเทียมโคตัวใดติดลูก คนผสมเทียมก็จะได้รับเงินจากเกษตรกรตัวละ ๑๕๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเป็นนโยบายโดยตรงนี้อีก ๖ เดือนไม่มีโคหรรค์ครับ ยังไม่เห็นตัววัวครับ ผมดูง่าย ๆ การเตรียมการ สมมุติว่าเริ่มวันนี้ เอาคน ๒๐,๐๐๐ คน มาอบรมมาประชุมและแนะนำวิธีการผสมเทียม เสร็จใช้เวลาสัก ๓ เดือนเป็นอย่างน้อย ๓ เดือนเริ่มผสมเทียม ผสมเทียมวันแรกสมมุติว่าดี วัวติดลูกอยู่ในท้องใช้เวลาอยู่ ๒๗๐ วัน ถึง ๒๘๐ วัน เป็นปีแล้วใช่ไหมครับ วัวออกลูกคลอดออกมากกว่าลูกวัวจะหย่านม อีก ๑ ปี เพราะฉะนั้นกว่าจะได้เห็นวัวเป็นตัวให้เกษตรกรเลี้ยงใช้เวลาอีก ๒ ปี แต่ท่านครับ ปัญหาอุปสรรคมีแน่นอน เพราะฉะนั้นผมเกรงว่านโยบายวัวล้านตัวที่กลายมาเป็นโคเนื้อ ล้วนครอบครัวของท่านเนวินนี้ครับ จะได้นำไปหาเสียงในการเลือกตั้งอีก ๔ ปีข้างหน้า แต่สิ่งที่อยากจะเรียนกับท่านประธานอีกก็คือว่าผิดฝาผิดตัวมาก ก็คือคุณสมบัติของบุคคลที่จะเข้าร่วมโครงการได้ ท่านประธานครับ เขาบอกว่าต้องเป็นสมาชิกสหกรณ์หรือ กลุ่มเกษตรกรและมีคณะกรรมการบริหารการรับรองคุณสมบัติให้เข้าร่วมโครงการได้ไม่น้อยกว่า ๒ คน พุดง่าย ๆ ก็คือต้องหาคนค้าประกัน ๒ คน

๒. ต้องเข้ารับการฝึกอบรมและสอบผ่านการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงโคเนื้อ และการจัดทำบัญชีฟาร์มจากหน่วยงานราชการ เกษตรกรทั่ว ๆ ไปนี้ครับ เขาไม่เก่งพอที่จะมาทำบัญชีขนาดนี้หรอกครับ และ

๓. ตรงนี้สำคัญช่วยตอบด้วย ต้องไม่ใช่ผู้ที่มีโคเลี้ยงอยู่แล้วในปัจจุบัน ท่านประธานครับ เกษตรกรที่อยากได้วัวล้านตัวที่เขาพูดกันนี้คนที่อยากได้คือพวกที่เขามีโคอยู่แล้วคนละ ๒ ตัว ๓ ตัว เขามีประสบการณ์ในการเลี้ยงวัวครับ อยู่ ๆ มาจำกัดเงื่อนไขบอกว่าคนที่มีโคอยู่แล้วไม่ได้ จะให้ผมไปเลี้ยงโค ผมก็เลี้ยงไม่เป็นหรอกท่าน เพราะฉะนั้นนี้ครับสิ่งนี้ต้องไปปรับปรุงไปแก้ไข ผมอยากจะขอความกรุณาจากท่านประธานครับว่า นโยบายตรงนี้เลิกเถาะครับ เอาแบบนโยบายโคล้านตัวของท่านสมศักดิ์เถาะครับ เพราะว่าอาจจะเกิดประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลและจะได้ประโยชน์กับเกษตรกร ถ้าเอา นโยบายโคล้านครอบครัวของท่านเนวิน ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะผสมพันธุ์ติด เมื่อไรจะได้ลูก เมื่อไรจะได้เป็นตัววัว เพราะฉะนั้นใช้เงินก็ไม่มาก ผมอยากจะถือโอกาสตรงนี้กราบเรียน

ครับว่าตอนนี้ชาวบ้านเขาสร้างคอกรอไว้แล้ว ผมมีรูปด้วยนะครับ ขออนุญาตท่านได้ไหม
ครับ ของจริงเลยครับ สร้างคอกใหม่ ๆ เลยครับท่านประธาน

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : คงไม่ต้องหรอกนะครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : คอก
ใหม่ ๆ เลยครับ เขาสร้างคอกรอไว้แล้ว

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ ท่านวิฑูรย์
ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ถ้าท่าน
ทำโคล้านตัวสำเร็จแบบท่านสมศักดิ์นี้ครับ ท่านจะเป็นรัฐบาลต่อไปอีกสัก ๑๐ ปี ๒๐ ปี
ไม่มีใครว่า เพราะชาวบ้านศรัทธา แต่ขณะเดียวกันถ้าเกิดโครงการโคล้านตัวหรือโคล้าน
ครอบครัว ถ้าออกมาเป็นสูตรของท่านเนวิน ผมอยากจะกราบเรียนบรรดาพวก
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราครับว่า ต้องไปอธิบาย ต้องไปบอกกับพี่น้องประชาชนอีก
ครับว่าที่หาเสียงไว้โดยผ่านเทปที่เอาไปติด โปสเตอร์ (Poster) ไว้เต็มบ้านเต็มเมือง
นะครับ ไม่ใช่นั่นแล้วนะครับ ไม่ได้ร่วมกันเป็นตวันะ จะได้น้ำเชื้อวะนะมาผสมเทียม
เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กราบเรียนต่อท่าน ผมฝากกับท่านอีกครั้งหนึ่งครับว่า
ฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ครับว่า หลังจากที่ท่านสร้างหนังเรื่อง
มนต์รักสินามิเสร็จนี้ ผมว่าสร้างหนังต่อสักเรื่องครับ เรื่องน้ำตาโค เพื่อชาวบ้านเกษตรกร
จะได้มีกำลังใจว่าอีกต่อไปไม่นาน ถ้าเกิดมีการปรับมีการเปลี่ยนรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้
ความหวังของเกษตรกรจะเป็นจริงและได้ประโยชน์จากการเอาโคเป็นตัว ๆ ไปเลี้ยงและได้
ประโยชน์อย่างแท้จริง ผมเชื่อว่าประเด็นนี้จะเป็นประเด็นสำคัญและผมจะติดตามต่อไป
ครับว่า ท่านจะเอาแบบไหน ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านวิทยุขอให้พบกับแผ่น Poster เจ้าหน้าที่ไว้ด้วยนะครับ เพื่อว่าจะมีคนสนใจและจะเก็บไว้เป็นประโยชน์ในการซักถามนะครับ ท่านสมาชิกครับคงต้องเรียนว่าถ้าท่านจะแสดงเอกสารหรือจะมีสิ่งใดที่ประกอบการอภิปรายนะครับ ให้แจ้งให้ทราบล่วงหน้านิดหนึ่ง หรือขออนุญาตในที่ประชุมนิดหนึ่งนะครับ เดี่ยวจะเข้าใจผิด ตามข้อบังคับนะครับ ต่อไปครับท่านนิวัฒน์ พันธุ์ ครับ ๑๕ นาที จากท่านสมาชิกวุฒิสภา เชิญครับ

นายนิวัฒน์ พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ระยอง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนิวัฒน์ พันธุ์ ในส่วนของกรมการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา สำหรับผมเองก็เป็นเกษตรกรมาทั้งชีวิตนะครับ สิ่งแรกที่ผมอยากจะบอกแก่ท่านรัฐบาลเมื่อ ๔ ปี ผมบอกไปแล้วคงลืมไปแล้วกระมังครับว่าเกษตรล้มเหลว ๑ อาชีพ อีก ๑๐๐ อาชีพ ล้มเหลวไปด้วย ถ้าเกษตรกรรวย รวยทุกคนนะครับ อันนี้คือภาษีตกแก่ของเงินเขา แล้วเวลานี้ปัจจุบันนี้เกษตรกรก็กำลังลำบากนะครับ เพราะว่าอย่างน้อยก็แห้งแล้ง แล้วมันมีผลกระทบหมดนะครับ แห้งแล้ง น้ำมันแพง FTA ก็ยังไม่ไหนไม่ได้ แล้วก็ยังไม่รู้เจ้าภาพอยู่ไหน รัฐมนตรีใหม่ก็ยังไม่รู้จะรับกันอย่างไร ล้วนมีความสำคัญต่อมาตรฐานสินค้าเกษตรแล้วก็ราคาของผลิตผล ปีนี้ผมว่าก็เตรียมตัวไว้ได้เลยนะครับ อย่าไปคิดถึงการประกันราคานะครับ เพราะผลผลิตทางการเกษตรนั้นถ้าภาวะเศรษฐกิจต่างจังหวัดยังเป็นอย่างนี้อยู่ ผมว่าราคาผลผลิตคงตกต่ำไปตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการ FTA ถ้าไม่เร่งผลักดันให้ผลผลิตต่าง ๆ ออกไปต่างประเทศแล้วผมว่า ตรงนี้อันตรายนโยบายตรงนี้ผมอ่านแล้วผมรู้สึก ๔ ปีก็น้อยไปนะครับ ถ้าทำได้นะครับ ๑๒ ปียังอยู่ได้เลยผมมองดูแล้วนะครับ มันครบถ้วนไปหมด ทำท่าเหมือนเกษตรกรจะไปรอด ไม่ว่าจะเป็นนโยบายน้ำ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านอย่างนี้ ผมว่ามันดีทั้งนั้นนะครับนี้ เพราะเมืองไทยทรัพยากรเหลืออยู่ ๒ อย่างเท่านั้น สายลมกับแสงแดด ถ้ามีน้ำอีกอย่างแล้วมีการเกษตรถึงจะไปรอด แล้วก็มีการจัดตั้งนิติบุคคล SPV เรื่องโคเนื้อมันก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่คราวนี้ผมดูแล้ว SPV อนาคตในขั้นที่ ๓ มันจะเข้ามาหาชน แล้วเพื่อเกษตรกรโดยไม่ค้าผลกำไรแล้วไปเข้าบริษัทมหาชน แล้วไปเข้าตลาดหุ้น ผมยังมองไม่ออกนะครับว่ามันจะไปทางไหน เป็นเรื่องของปาล์มน้ำมัน ยางพารา ดีหมดครับ และอีกตัวหนึ่งที่ผมอยากจะ

ฝากไว้ครับคงไม่กล้าเขียนในนโยบายนะครับ เรื่องของ จีเอ็มโอ (GMO) ในพืชที่ทดแทนพลังงาน ตรงนี้ก็น่าทำ แต่สิ่งต่าง ๆ ที่ผมบอกไปแล้วทั้งหมด ผมคิดว่าความต่อเนื่องอยู่ตรงไหนนะครับ อันนั้นสำคัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งแรกที่ผมอยากจะบอกก็คือ ณ วันนี้จะต้องรีบ ทางนโยบายทางการเกษตรจะต้องรีบทำเขตเกษตรเศรษฐกิจโดยด่วน หรือโซนนิ่ง (Zoning) นี้ครับ เพื่อหาความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์โดยการทับซ้อนแผนที่ไม่ว่าแผนที่ของพัฒนาที่ดิน แผนที่ของชลประทานว่าน้ำมันอยู่ตรงไหน เดี่ยวท่านต่อต่อไป มีแต่ท่อลมมะครับ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมอุตุนิยมวิทยาเกี่ยวกับภูมิอากาศในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา เพื่อหาคักยภาพความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เพื่ออะไรครับ เพื่อเราจะได้อาศัยธรรมชาติของเรามีเหตุแตกต่างจากประเทศอื่น เป็นการลดทุนต้นนะครับ สำหรับนโยบายแต่ละเรื่องถ้าท่านจัดการลงในเขตเศรษฐกิจได้มะครับ ผมว่าให้รีบนำกฎหมายเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๒๒ บัดฝุ่นขึ้นมาใช้เถอะครับ เพื่อเราจะได้ว่ารู้ว่าคุณค่าต่อไปของเราคือใคร เราควรจะค้ากับประเทศไหนที่อากาศไม่เหมือนเรา เรามีหิมะ ตอนนีหิมะตกเราจะเอาอะไรไปขายให้เขา ตรงนี้น่าสนใจกว่าทำ FTA ไปเรื่อยเฉื่อยอย่างนี้นะครับ -----

แต่ปัญหาการจัดการการทำเขตเศรษฐกิจหรือ Zoning นี้ครับ ปัญหาสำคัญนะครับของการจัดเขตนะครับ ก็พวกเรากันเองครับ นักการเมืองนะครับ อย่างกรณียางพาราทำให้ ๑๐ กว่าจังหวัด แต่ปรากฏขอไปขอมาจากล้านไร่เป็น ๒ ล้านไร่ ลงไปเกือบ ๒๐ กว่าจังหวัด เหมาะสมไม่เหมาะสมขอให้มึงบมาเถอะครับ ขอไปด้วยคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นมันไปในสิ่งที่ไม่เหมาะสมมันก็ไม่เกิดอะไรขึ้นนะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องปาล์มน้ำมันเวลานี้ฮือฮามาก ผมไปอีสานนี่ คนอยากได้นะครับ แต่ Zone มันเหมาะไหมมันต้องการน้ำฝนเท่าไรต่อปี มันต้องการให้น้ำไหม พันธุ์มันเป็นอย่างไรนะครับ ผมว่าอันนี้ต้องวิเคราะห์นะครับ เข้าเขตเกษตรเศรษฐกิจให้หมดคนนะครับ สุดท้ายแล้วนโยบายต่าง ๆ ในรอบ ๔ ปีที่ผ่านมา นะครับ เท่าที่ผมมองดู นะครับ บางทีก็มีมติ ครม. อยู่ฉบับที่ผมติดตามที่เกาะช้างนะครับ ท่านจาตุรนต์คงจำได้เพราะภาคตะวันออก เรื่องมิสเตอร์ทุเรียน มิสเตอร์มังคุด มิสเตอร์อะไร ๔ ปีแล้วมันยังไม่ได้เกิดอะไรขึ้นนะครับ เราจะไปแข่งขันกับเขาแล้วพวกนี้ไม่รู้อยู่ไหนนะครับ เราก็ฝาก ต่อไปจะมีเจ้าภาพแล้วนะครับ เผากันหมดแล้วหรืออย่างไรก็ไม่รู้นะครับ ผมว่าติดตามกันหน่อยดีกว่าเพื่อให้เกิด ในเมื่อได้เขตเศรษฐกิจเราดูสภาพทางภูมิศาสตร์แล้ว เราได้เปรียบตรงไหนแล้วนี่ สุดท้ายเราก็จัดศูนย์การผลิตเข้าไปสิครับ ศูนย์การผลิตที่ว่านี้ฝรั่งเขาเรียกอะไร คลัสเตอร์ (Cluster) นะครับ หรือภูมิเศรษฐกิจในความเหมาะสมในแต่ละแห่งในประเทศ อย่างภาคตะวันออก อาจจะต้องเป็นศูนย์การผลิตทางผลไม้ ภาคกลางติดกับอ่าวไทยบริเวณไหนควรจะเป็นเรื่องของการประมง ส่วนไหนควรจะเป็น แล้วก็จัดรวบรวม นะครับ ให้มองไปในทิศทางเดียวกัน ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ตลอดจนตลาด นะครับ เพราะรู้สึกเรื่องการตลาดนี่คือปัญหา เพราะฉะนั้นตรงนี้กระบวนการตรงนี้ต้องเกิดการวิจัยพัฒนานักต้องลงไปมหาวิทยาลัยบริเวณนั้นจะช่วยทำอะไรบ้าง คิดอะไรบ้าง สุดท้ายทุกคนต้องมาทำแผนร่วมกันนะครับ ไม่ใช่ต่างคนต่างแผน เพราะของเราบูรณาการเรื่องนี้ไม่ค่อยมี พอให้กรมนี้ไปส่วนนี้ไปทำงาน ไปทำงานมาคนละแผนรวมกันไม่ได้ สุดท้ายก็ไปกันไม่รอดอยู่ดีนะครับ เพราะฉะนั้นเราจะสร้างความเก่งในแต่ละพื้นที่ เราจะสร้างความเก่งในศูนย์การผลิตนี้ มว่าสิ่งนี้จะต้องเกิดนะครับ ถ้าสิ่งนี้ไม่เกิดเราจะเกิดกลยุทธ์ได้อย่างไรครับ เมื่อไม่มีกลยุทธ์ และนโยบายเราจะเดินไปทางไหนละครับ เวลานี้ให้มันชัดเจนไปเลยว่ากลุ่มนี้

เขาเก่งอะไร แล้วเขาทำอะไร ตลาดอยู่ตรงไหน จะส่งผลไม้ไปต่างประเทศไปอย่างไร กลุ่มจังหวัดอยู่ตรงไหน มีอะไรขาด รัฐบาลจะช่วยอะไรเขา สถาบันวิจัยมีอะไร กรมต่าง ๆ มีอะไรที่จะไปวางในทิศทางเดียวกันนะครับ ซึ่งผมคิดว่าถ้ารวมกันได้แล้วมันก็จะเกิดผลอย่างสูงสุดนะครับ อันนี้ก็ผิดกับวิสัยคนไทยหน่อยเพราะบูรณาการนี้ไม่ค่อยเกิดนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือไหน ๆ จะช่วยคนจนนะครับ ผมก็คิดว่าถ้าทางการเกษตร แล้วผมคิดว่าการผลิตอย่างมีสัญญาหรือ คอนแทรคท ฟาร์มิง (Contract farming) นะครับจะช่วยคนจนได้ดีที่สุด แต่ Contract farming เวลานี้ที่มีปัญหา ก็เพราะว่าผู้ซื้อกับผู้สัญญากับเกษตรกรเขาต้องยกไว้ประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ค่าเสี่ยง แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่ หรือ ธ.ก.ส. หรืออะไร เจ้าของทุนนี้ซึ่งเป็นฝ่ายของรัฐไปยืนอยู่ตรงกลาง แล้วเอาส่วน ๒๕ เปอร์เซ็นต์มาเป็นของเกษตรกรโดยดูแลให้เป็นไปตามสัญญาได้นี้ ผมว่าอย่างไรเขาก็ต้องประกันความเสี่ยง ไหน ๆ รัฐจะเสี่ยงแล้วก็เสี่ยงตรงนี้ดีกว่าประกันราคาไหมครับ อันนี้ กระผมก็อยากจะฝากไว้

ส่วนที่ ๓ ที่ผมจะพูดถึงก็ เอฟทีเอ นะครับ เวลานี้ยังไม่รู้จะครับ FTA
เดินมาปีกว่านี้ ผมติดตาม FTA ตั้งแต่ยังไม่เกิด ปรากฏว่าจะมีเจ้าภาพไทย – จีน ได้
๖ เดือน ๘ เดือนเข้าไปแล้ว แล้วจะไปทำอะไรครับ นี่เข้ามาปีกว่า แล้วมันเกิดผลกระทบ
กับใครบ้าง กระเทียม หอม อะไรต่ออะไร มันเกิดอะไรขึ้น เราไปช่วยอะไรเขาหรือยัง หรือ
ลืมไปแล้ว ผมก็เห็นใจนะครับ แม้แต่นโยบายความแข็งแกร่งของปีที่แล้วยังไม่ได้จ่ายเขา
เลย แล้วปีนี้น้ำมันแพงอีกแล้ว จะซื้อเครื่องสูบน้ำร่อนเงินหลวงนี่ สงสัยต้องแฉ่ง ๒ ปีแล้วค่อย
ไปซื้อปีที่ ๓ ผมว่าตายครับอย่างนี้ ทบพวนหน้อยครับเรื่องพวกนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผลกระทบจาก FTA โคเนื้อ ไก่เนื้อ อีก ๑๐ หรือ ๑๕ ปีข้างหน้าจะเหลือ ๐ จะทำอย่างไร
จะเอาโคเนื้อที่รัฐบาลว่าไปสู้กับเขาหรือ หรือจะปรับกลยุทธ์อย่างไร ผมว่าต้องวางแผน
แล้วครับ มัวแต่ช้าเหลือผมว่าเดี๋ยวเหลือ ๑๔ ปี ปีหน้าถึงก็พอดีนึกได้ ว่าเรายังไม่ได้
ปรับปรุงอะไรเลย ผมอยากฝากไว้ แล้วขบวนการปฏิบัติการทาง FTA ไม่เป็นขบวน
เจ้าภาพก็ไม่ชัดเจน ณ วันนี้ต้องตั้งถึงห้องบัญชาการแล้ว เรื่อง FTA เรื่องเดียวนี้แหละ
เป็น คอล เซนเตอร์ (Call center) ทั้งหมดเข้ามาเลยจัดการแต่ละประเทศ อะไรแตกต่าง
อย่างไร นี่บางที่ผู้ส่งออกของเราไปเกิดเรื่องอยู่กวางเจา ยังไม่รู้จะโทรหาใครเลย ไม่เหมือน
จีนเขา เกิดอะไรปัญหาที่เมืองไทยทูตเขาถึงแล้วครับ ณ วันนี้ผมว่าต้องหันกลับมาดูให้แต่
ละกรมแต่ละกอง ก็ขาดความเข้าใจอีก คราวนี้เราจะทำอย่างไรจะเอาแต่ละกรมแต่ละ
กองแต่ละกระทรวง ภาคราชการ ผู้ส่งออก เกษตรกร หอการค้า สมาอุตสาหกรรมมาร่วม
คุยกันสักทีว่า ๑ ปีผ่านมา มันเกิดอะไรขึ้นบ้าง แล้วจะแก้ตรงไหน จะแก้กันอย่างไร แล้ว
ของเรามีปัญหาอยู่ตัวหนึ่งเรื่องของ FTA อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีไป เรื่องของการ
ผลักดันนี่นะครับ พอให้ราชการเราไปกลายเป็นเรื่องกักกันไปหมด ถ้าให้ส่งเสริมให้มีการ
ส่งออกให้สูง แทนที่จะเริ่มตั้งแต่ต้นน้ำว่าเกษตรกรคุณจะต้องผลิตให้ดี จีเอพี (GAP) หรือ
ว่าผลิตผลผลิตทางการเกษตรให้ดี กลับไปดักอยู่อย่างเดียว ตรวจสอบราคา ก็เกษตรกรเขา
ยังไม่ว่าคุณไม่เอาอะไรบ้าง สุดท้ายไปนั่งตรวจอยู่ตรงนั้น ไปเก็บ ๓,๐๐๐ อีกต่างหาก
เสียเวลาคอยอีกวันหนึ่ง แล้วจะไปแข่งกับใครครับ ผมเห็นด้วยมาตรฐาน อย่างบาง
ประเทศเขาซื้อสินค้าเรา เขาก็ไม่ต้องการมาตรฐานติด ๆ กับบ้านเรา แต่ดันจะไปตรวจเขา
อีก จนมะม่วงเหลือกิโลกรัมละ ๔ บาทเวลานี้ ก็ผั่งโน้นเขาก็มันก็หวังจะซื้อ ผั่งนี้บอกยังไม่

ไม่ได้ ต้องตรวจก่อน ตรวจสอบสารพิษก่อน ต้องรออีกวันหนึ่ง มะม่วงไปจากชลบุรี ไปสืบล้อไปรอที่โน้นอีกวันหนึ่ง คิดดูแล้วมันถึงอะไร ถามว่าคุณต้องการใบนี้หรือ ไม่ต้อง ในเมื่อไม่ต้องแล้วคุณจะไปทำไม ผมถึงว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

สุดท้ายผมก็อยากจะพูดถึงว่า ณ วันนี้ ผมคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเข้ามาใหม่ก็ต้องสร้างกระทรวงเกษตรให้กระตือรือร้นหน่อยนะครับ เพราะเวลานี้กระทรวงเกษตรทำแต่เชิงรับ รอแต่ฝนแล้ง น้ำท่วม แล้วก็จะขอชดเชยอย่างเดียว ไม่เคยคิดจะแก้ไข

๒. ประกันราคาผลผลิต อันนี้ต้องทบทวนอย่างหนัก ถ้าจะประกันกันต่อไป ประกันเสร็จแล้วอะไรเกิดครับ พอประกันครบกองเกิด กองเกิดก็ซ้ำซากอยู่อย่างนั้น เอาไว้ถ้าไยจะถึงล้านต้นต่อปี เพราะอะไรของเก่าไม่ได้ขายก็เวียนกันอยู่นั่น แล้วสุดท้ายคืออะไร ก็กลายเป็นพืชการเมือง ผมเคยปลูกลำไยดีกว่าพืชการเมือง อย่างไร ๆ นักการเมืองก็ไม่ให้ผมเจ๊งนะครับ แล้วมีอีกตัวหนึ่ง ผมว่าอันนี้ต้องทบทวน สุดท้ายก็จะกลายเป็นพืชการเมืองอย่างที่ผมบอก ไม่ว่าหอมหัวใหญ่ อะไรต่ออะไร แต่สิ่งที่จะเกิดอีกอันหนึ่งอาจจะเกี่ยวตรงกับท่านรองนายกจากตุรนต์โดยตรงก็ได้ ผมกลัวว่าใช้หวั่นกจะไม่หมดจากประเทศไทย เพราะมันมีการชดเชย ไม่ตายมันก็ต้องตาย ไม่ตายก็ไม่มีหัวคิว มันมีปัญหามาก ผมว่า ณ วันนี้หาทางแก้ดีไหมครับบูรณาการกันหาทางแก้กระบวนการต่าง ๆ เพราะไม่อย่างนั้นผมห่วงใยนะครับ -----

ผมอยากจะให้กระทรวงเกษตรทำเชิงรุกบ้างครับ นโยบายต่าง ๆ เหล่านี้จะครบมีคนบ่นกับผมบอกว่า ถ้าเราหยุดไม่ใช้กระทรวงเกษตรสัก ๓ ปีนะครับ ปีละ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ๓ ปีแล้วเรามาแบ่งเกษตรกรนี้ เกษตรกรจะรวยกว่านี้ไหม เพราะฉะนั้นผมอยากให้คิดถึงว่าทำอะไรจะเกิดเชิงรุกบ้าง ทำอะไรจะเอื้ออำนวยความสะดวกอย่างกรณีที่ผมบอกนี้ให้ไปผลักดันกลายเป็นกักกัน แทนที่เขาจะมองว่าเป็นผู้มาช่วยเหลือผลักดันเขา กลายเป็นมองว่าตำรวจขอตรวจโน่นตรวจนี่วุ่นไปหมด เพราะหน้าที่ไม่เป็นหน้าที่นะครับ กระบวนการตรงนี้ผมอยากให้ชัดเจนนะครับ ถ้ากระทรวงเกษตรทำงานเชิงรุกได้นโยบาย อันนี้สำเร็จ อย่างว่าแต่ ๔ ปีข้างหน้าหรือ ๘ ปีเลยครับ ๑๒ ปีก็หมดแล้ว ที่ผมอยากพูด ความจริงวันนี้ก็เพราะว่า ปี ๒๕๕๑ จะหมดคนจนแล้วครับ เดียวเที่ยวหน้าจะไม่ได้พูดครับ ก็เลยขอโอกาสพูดเสียวันนี้เลย ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านวุฒิพงศ์ ฉายแสง ครับ

นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธาน ผม วุฒิพงศ์ ฉายแสง ส.ส. จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอขึ้นชมนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องขจัดความยากจนที่เน้นเรื่องการจัดกาทรัพยากรน้ำการจัดการและจัดสรรน้ำให้สอดคล้องกับพื้นที่ แต่ผมเน้นต้องขอฝากในเรื่องภารกิจบางเรื่อง เพราะว่าจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญเกี่ยวกับเรื่องภัยแล้งและน้ำท่วมของสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ ๔ ปีที่แล้วนะครับก็ได้ไปร่วมในการร่าง ปรากฏว่าแนวความคิดของกรมชลประทานนั้นจะเน้นเรื่องการขุด แล้วก็การทำฝาย การทำอ่างเก็บน้ำ ซึ่งผมก็ฝากประเด็นไว้ว่าการทำอ่างเก็บน้ำในแต่ละลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำนั้นก็ต้องคำนึงถึงระบบป่าไม้ ซึ่งมีป่าไม้เหนือเขื่อน การจะทำให้หน้านั้นมีตลอดไปได้นั้น จะต้องมีการปลูกป่าไม้เหนือเขื่อน แล้วก็ป่านั้นจะต้องแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทก็คือ ป่าอนุรักษ์แล้วก็ป่าเศรษฐกิจ การออกแบบแบ่ง Zone กันในพื้นที่เหล่านี้จะต้องออกแบบอย่างละเอียด ซึ่งจะต้องคำนึงถึงการไหลของน้ำแล้วการตั้งฝาย การที่เราทำแยกออกเป็น ๒ Zone ก็คือป่าเศรษฐกิจกับ ป่าอนุรักษ์นั้น การสร้างป่าเศรษฐกิจล้อมป่าอนุรักษ์ก็จะเป็นเหตุให้เกิดไฟป่าได้ยาก

เพราะว่าคนที่ทำปาเศรษฐกิจก็จะคำนึงถึงเรื่องไม่ให้มีไฟเกิดขึ้นในปาเศรษฐกิจจะมีผลทำให้ป่าอนุรักษ์นั้นไม่เกิดไฟ เพราะมีการวิจัยมาว่าพื้นที่ที่มีไฟป่าจะมีปริมาณการตกของฝนนั้นต่ำลงนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมเห็นว่าเป็นประโยชน์สำหรับประเทศเรานะครับ แล้วก็ต้องฝากไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องออกแนวความคิดให้สอดคล้องกับพื้นที่เขื่อนที่จะเกิดขึ้นมา เพราะว่าพื้นที่ในเขตพื้นที่ของผมนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับน้ำจากตอนบน จังหวัดฉะเชิงเทรานั้นเป็นจังหวัดซึ่งบางคนบอกว่าอยู่ใกล้แม่น้ำบางปะกง สบายแล้วมีแม่น้ำ แต่ปรากฏว่าปัจจุบันนั้นแม่น้ำบางปะกงน้ำจืดประมาณสัก ๕ เดือน เค็มไป ๗ เดือนแล้ว สมัยก่อนนั้นจืด ๗ เดือนเค็ม ๕ เดือนนะครับ ตอนนี้นักกลับกันก็เป็นเหตุให้เราต้องใช้น้ำจากลุ่มน้ำเจ้าพระยา ซึ่งจะต้องใช้น้ำจากน้ำตอนบน แต่ถ้าหากว่าน้ำตอนบนนั้นไม่มีคุณภาพคือขาด ๆ หาย ๆ ซึ่งปัจจุบันนั้นในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งตั้งแต่อำเภอเมือง บ้านโพธิ์แล้วก็บางปะกงมีปัญหาเนื่องจากว่าในอดีตพื้นที่ในเขตลุ่มน้ำตรงนี้จนไปถึงสมุทรปราการนั้นมีพื้นที่เท่ากันระดับเท่ากัน แต่ปัจจุบันสมุทรปราการมีการควบน้ำบาดาลมากมายนะครับ คูตตั้งแต่เมื่อ ๒๐ ปีก่อน เริ่มทรุดมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันนั้นต่ำกว่ากันเกือบถึง ๒ เมตรแล้วนะครับเป็นเหตุให้น้ำในคู คลองต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมืองบ้านโพธิ์ บางปะกงไหลลงสู่สมุทรปราการหมด ซึ่งผมก็โชคดีได้เป็นกรรมการงบประมาณก็ได้ไปประสานกับทางอธิบดีกรมชลประทานในช่วงเป็นกรรมการงบประมาณก็ฝากท่านไปเขียนแผน ท่านก็เขียนแผนให้มาว่าจะกันฝายไม่ให้หน้านั้นไหลลงสู่สมุทรปราการซึ่งมีการกัน ๒ ระดับนะครับ กันตรงอำเภอเมืองแล้วมากันที่บางปะกงก็จะทำให้มีน้ำไปถึงบางน้ำเปรี้ยวได้นะครับในเขตอำเภอเมือง -----

แต่มันมีข้อที่ที่น่าสนใจก็คือว่าทางชลประทานรายงานมาว่าจะต้องใช้เงินในการสร้างกระจายออกเป็น ๕ ปี กว่าที่จะเสร็จนี้ใช้เวลา ๕ ปี ทั้ง ๆ ที่เงินใช้ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาททั้งหมดนี้ แล้วก็ตรงจุดที่ผมพูดเป็นเขตที่จะบูรณาการสุวรรณภูมิ การที่สภาพัฒน์รายงานบอกมาที่ผมว่าแถวนี้จะเป็นเขตที่รองรับสุวรรณภูมิคนจะมากอยู่กันมากมาย แต่ปรากฏว่าปัจจุบันไม่มีน้ำเลยน้ำไหลลงมาสู่สมุทรปราการหมด แล้วทางชลประทานก็บอกว่าต้องใช้เงินถึง ๕ ปี ผมก็รู้ต้องพูดในวันนี้ว่าต้องขอฝากรัฐบาลให้มีการเร่งรัดตรงนี้เพื่อรองรับ เพราะว่าเขตสุวรรณภูมินั้นจะมีคนมาอยู่มากมายแล้วมีประชากรแฝงมาก ปัจจุบันนั้นสะท้อนไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากว่า อบต.ทั้งหลายไม่มีเงินไปทำถนนสะพานเพื่อรองรับคนที่มาอยู่เป็นประชากรแฝง ขยะก็มากมาย บ้านเรือนที่มีแฝงขึ้นมาเป็นบ้านเช่าเยอะแยะไปหมดคนก็ลำบาก แล้วก็ถ้าหากเกิดเพลิงไหม้ตอนนี้ปัจจุบันก็ไม่มีรถดับเพลิงกันด้วย ขอไปที่กรมส่งเสริมท้องถิ่นก็ยังมีความห่วงว่าจะให้มากกว่าคนอื่นเขาหรือเปล่า แต่เขาไม่รู้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากประชากรแฝงซึ่งจะมารองรับสุวรรณภูมิตรงนี้แล้วเริ่มมีมาเรื่อย ๆ แล้ว ตรงนี้ผมก็รู้สึกไม่สบายใจจึงได้พูดวันนี้ เรื่องฝ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นผมก็ขอฝากรัฐบาลด้วยนะครับว่าตรงนี้เป็นเรื่องของ การบูรณาการสุวรรณภูมิ แล้วก็เราเป็นรัฐบาลซึ่งมีแนวความคิดเรื่องบูรณาการแล้วก็การบูรณาการนั้นจะครอบคลุมหลาย ๆ ด้านต้องขอฝากเกี่ยวกับเรื่องหาเจ้าภาพ เกี่ยวกับเรื่องการทำตรงรอบสุวรรณภูมินี้ด้วยเพื่อจะทำให้การทำงานของรัฐบาลนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการทำงานทุก ๆ ด้าน ก็ขอให้ฝากรัฐบาลเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมจะขออ่านรายชื่อท่านที่จะอภิปรายต่อไปอีกสัก ๑๐ กว่าท่านนะครับ จะได้เตรียมตัวกันได้ หลังจากท่านวุฒิสภาก็จะเป็นท่านวิชาญ ท่านเจือ ท่านกัญจนานันทราบแล้วนะครับ ต่อไปจะเป็นท่านสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ ๙ นาที ท่านประสิทธิ์ พิพิธกิจจา ๙ นาที ท่านผณินทรา ภักเกษม ๗ นาที ท่านกริช กงเพชร ๗ นาที ท่านพ่ายพ บัณฑิต ๗ นาที ท่านฐวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ๑๐ นาที ท่านปราโมทย์ ไพชนม์ ๖ นาที ท่านพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ ๙ นาที ท่านสงวน นันทชาติ ๓ นาที ท่านปาริณา ไกรคุปต์ ๗ นาที ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย ๗ นาที ท่านอรุณี ชำนาญยา ๗ นาที เชิญคุณวิชาญครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ถือว่าเป็นวันสำคัญของการทำหน้าที่ของรัฐบาลชุดนี้โดยเฉพาะตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ได้ระบุไว้ชัดเจนครับ ตามมาตรา ๒๑๑ โดยระบุว่า คณะรัฐมนตรีนั้นจะต้องมีการแถลงนโยบายต่อหน้ารัฐสภาเพื่อที่จะให้มีการทราบถึงนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลในการปฏิบัติหน้าที่ในช่วงระยะเวลา ๔ ปีซึ่งวันนี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่พวกเราเองนั้นได้มีโอกาสได้ดูในเรื่องของนโยบายต่าง ๆ ผมเองคงขออนุญาตครับว่าในนโยบายทั้ง ๙ ข้อนั้นมีส่วนนโยบายในเรื่องของการขจัดความยากจนซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่ทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและโดยเฉพาะรัฐบาลในชุดของพรรคไทยรักไทยในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา นั้นได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น และนโยบายต่าง ๆ นั้นบอกได้เลยครับว่าประชาชนนั้นได้ตัดสินใจได้มองเห็นวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม จึงทำให้รัฐบาลสามารถที่จะกลับเข้ามาดูแลและบริหารรับใช้ประเทศต่อ -----

ขออนุญาตท่านประธานครับว่า ในนโยบายดังกล่าวนั้นผมมองว่าความชัดเจนที่เกิดขึ้นจากประชากร ๖๔ ล้านคนของคนภายในประเทศนั้น ได้รับการดูแลแก้ไขในเรื่องของปัญหาต่าง ๆ โดยดูจากตัวเลขนะครับ ถึงความพึงพอใจที่พี่น้องประชาชนเองที่เรียกว่า คนที่มีรายได้ที่ต่ำหรือมีความยากจนในคำจำกัดความตรงนี้ จะเห็นว่าจากนโยบายที่ได้ทำไม่ว่าโครงการในการรักษาที่สามารถให้สิทธิเสรีภาพกับประชาชนในการรักษาความเจ็บป่วยของตนเองนั้นได้มีตัวเลขที่ทำให้ประชากรได้มีการรักษาพยาบาลถึง ๔๕ ล้านคน ตัวเลขตัวนี้นั้นบ่งชี้ให้เห็นว่าการดูแลในเรื่องของคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่องทำให้ประชาชนนั้นดีขึ้น แล้วเป็นการประหยัดในเรื่องของงบประมาณในการที่ทรัพยากรของประเทศนั้นจะสามารถทำงานได้คุ้มค่ามากขึ้น อีกตัวหนึ่งซึ่งเป็นผลพวงจากการที่รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนครับ ในเรื่องของการลงทะเบียนผู้ที่มีปัญหาในเรื่องของความยากจน วันนี้มีการลงทะเบียนถึง ๘,๑๓๘,๐๘๑ รายการ โดยเฉพาะอันนี้คือจำนวนรายมีปัญหาถึงเกือบ ๑๒ ล้านรายการ ขณะนี้นั้นได้แบ่งความเดือดร้อนออกเป็นหนี้สินของภาคประชาชนประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ กว่าปัญหา ที่ทำกินประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐ กว่าปัญหา และที่อยู่อาศัย ๑,๘๐๐,๐๐๐ ผมเองคงขออนุญาตในช่วงเวลาสั้น ๆ มีไหมครับว่ารัฐบาลชุดไหนที่สามารถที่จะเอาปัญหาต่าง ๆ ที่หมักหมมกันมานานนั้นมาดำเนินการแก้ไข และสิ่งที่ได้รับการตอบสนองในการแก้ไขนั้น ท่านเชื่อไหมครับว่าในเรื่องของที่อยู่อาศัยนั้นขณะนี้วันนี้มีพี่น้องประชาชนเองนั้นได้รับในเรื่องของการก่อสร้างบ้านเอื้ออาทรและที่อยู่อาศัยไปแล้วประมาณเกือบ ๔๐๐,๐๐๐ ยูนิต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แล้วยังคงทำต่อเนื่อง นอกจากตรงนี้นะครับในโครงการในเรื่องของการดูแลพักชำระหนี้หรือการทำงานในเรื่องต่าง ๆ นั้นได้จัดเป็นรูปธรรม ผมคงขออนุญาตนะครับว่าในพื้นที่ของผมขออนุญาตเมื่อก็พูดต่อจากท่านวุฒิพงษ์ เพราะเป็นพื้นที่ติดต่อกัน คงฝากว่าปัญหาความยากจนนั้นมันไม่ใช่เป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชนอยากให้เกิด แต่ขาดแต่โอกาสและสิทธิที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องลำบาก ดังนั้นถ้ารัฐบาลเองแก้ไขในเรื่องของปัญหาดังกล่าว เรื่องปัญหาการว่างงาน จัดงานให้ทำโดยงานอาชีพหลักมีอาชีพเสริมตามมา ซึ่งวันนี้ได้ทำและยิ่งทำมากขึ้น ผมเห็นว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งจนตอนนี้นะครับ ในเรื่องของมิติที่เขาบอกว่า การแก้ไขปัญหาดังกล่าวประชาชนเองนั้นได้มีธนาคารและมีสถาบันเงินกู้ต่าง ๆ รายได้

จากอาชีพต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น ถ้าคิดเป็นตัวเลขปัจจัยต่าง ๆ พี่น้องประชาชนได้รับมากมาย ผมขออนุญาตครับว่าในเรื่องของรายได้ต่าง ๆ นั้น จำนวน GDP ที่สูงขึ้น รายได้จากปี ๒๕๔๒ ๑๒,๗๒๙ ต่อครัวเรือน ปี ๒๕๔๓ ๑๒,๑๕๐ ต่อครัวเรือน ปี ๒๕๔๔ ๑๒,๑๘๕ ต่อครัวเรือน จนถึงปี ๒๕๔๗ เพิ่มขึ้น ๑๔,๖๑๗ ต่อครัวเรือน เป็นตัวเลขที่ชี้ชัดว่ารัฐบาลชุดนี้นั้นสามารถบริหารจัดการประเทศในทิศทางที่ถูกต้องนะครับ และเชื่อมั่นว่าในโอกาสต่อไปนะครับ คำว่า ความจนนั้นใน ๔ มิติ คือคนจนนั้นจนทรัพย์สิน จนในเรื่องของโอกาส จนในเรื่องของอำนาจ และจนในเรื่องของศักดิ์ศรีนั้น รัฐบาลชุดนี้จะต้องดำเนินการในเรื่องของการแก้ไขปัญหาในสิ่งต่าง ๆ และเพิ่มโอกาส เพิ่มสิ่งต่าง ๆ ให้กับพี่น้องประชาชนต่อไป ผมเห็นด้วยกับในเรื่องของนโยบายที่ได้นำเสนอต่อสภาครับ
ขอบคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเจ้าครับ

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเองอ่านนโยบายของรัฐบาลชุดนี้แล้วค่อนข้างผิดหวังครับท่านประธาน เพราะว่าผมเปิดดูเกือบทุกหน้านะครับ สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี่มันไม่มี ขณะนี้พี่น้องเกษตรกรหลายอาชีพมีปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกรชาวประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่มีความสำคัญอาชีพหนึ่ง ประเทศไทยเราเป็นประเทศที่มีทั้ง ๒ ฝั่ง อ่าวไทยและอันดามัน อาชีพประมงเป็นอาชีพที่มีความสำคัญ เพราะเราสามารถที่จะส่งปลาไปขายต่างประเทศได้เงินเข้ามาในประเทศมากมายปีหนึ่ง ๆ หลายพันล้านบาท แต่ว่าได้เปิดนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ไม่พบที่เขียนเรื่องประมงโดยตรงครับ พี่น้องชาวประมงบอกให้ผมกับ ส.ส. ประพร เอกอรรถุ นำเสนอปัญหาของพี่น้องในสภา ผมบอกว่าจะให้ผมพูดหัวข้อไหน เพราะมันไม่มีหัวข้อในนี้ครับ พี่น้องชาวประมงบอกว่าทำไมไม่เขียนไว้เลยหรือนโยบายของรัฐบาลไม่เขียนไว้ตรง ๆ ครับ พี่น้องเขาก็เลยบอกว่าถ้าอย่างนั้นให้พูดในนโยบายความยากจนก็แล้วกัน เพราะว่าขณะนี้ความยากจนมาเยือนพี่น้องชาวประมงแล้วครับ แล้วรัฐบาลชุดนี้ไม่ได้สนใจจริง ๆ ครับปัญหานี้ เขียนไว้ผมไปเปิดดูในข้อที่ ๓ เขียนไว้ทีเดียวครับ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ไม่ได้พูดถึงเรื่องประมงโดยตรง ชาวประมงรู้สึกผิดหวัง ผมเองก็ผิดหวังไม่น้อยไปกว่าพี่น้องทั่วประเทศนะครับ ไปเปรียบกับเมื่อสมัยที่แล้วปี ๒๕๔๔ ท่านประธานครับเขียนไว้ ๓ บรรทัด เขียนไว้เรื่องประมงชัดเจนครับ ๓ บรรทัด แต่ท่านประธานทราบไหมครับ ๔ ปีที่ผ่านมารัฐบาลนายกทักษิณ แล้วก็คณะรัฐมนตรีส่วนหนึ่งทำงานอยู่ในคณะรัฐบาลที่แล้ว ปัญหาประมงก็ไม่ได้มีการแก้ไขอะไรเลย ผมได้ยื่นกระทู้ถามรัฐบาลที่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นายกรัฐมนตรีตอบเรื่องปัญหาประมงชายฝั่ง ซึ่งเป็นประมงขนาดเล็ก ว่าขณะนี้ต้นทุนของเขาที่สูงขึ้นทุกวันคือราคาน้ำมัน รัฐบาลจะมีแนวทางแก้อย่างไร ผมยื่นไปเมื่อวันที่ ๑๙ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้รับจดหมายตอบมาเมื่อปี ๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๘ เดือนกุมภาพันธ์ บอกว่ากระทู้ที่ท่านถามนั้นส่วนราชการกำลังพิจารณากันอยู่ นายกรัฐมนตรีตอบไม่ได้ ปรากฏว่าผมยื่นหารือในที่ประชุมอีกครั้ง ไม่มีผลความคืบหน้าเลยครับ สมัยที่

แล้วเขียนไว้ ๓ บรรทัดครับ ท่านประธานครับ ไม่ได้สนใจเรื่องประมงเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประมงชายฝั่งซึ่งเป็นเรือขนาดเล็ก พี่น้องคนยากคนจน ซึ่งขณะนี้เรามีทั่วประเทศ ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ลำครับ แต่ว่าผมถามท่าน ส.ส. ประพร เอกอรรถุ นายกสมาคมประมง จังหวัดสงขลาบอกว่า ขณะนี้หยุดไปเป็นจำนวนหมื่นลำแล้วครับ เหลือน้อยมากแล้วครับ เพราะว่าไปสูัต้นทุนราคาน้ำมันไม่ไหว รัฐบาลไม่ได้ใส่ใจเลยครับที่ผ่านมานี้ แล้วมาสมัยนี้ นโยบายของรัฐบาลไม่ได้เขียนไว้เลย แล้วชาวประมงจะไปหวังอะไรที่ใครครับ แล้วพอ เลือกลงตั้งเสรีรัฐบาลชุดนี้ทำอย่างไรครับ ให้ของขวัญกับพี่น้องทั่วประเทศทันทีขึ้นราคา น้ำมันดีเซล ๓ บาท ไม่ใช่เฉพาะพี่น้องชาวประมงหรอกครับที่ได้รับผลกระทบนี้ พี่น้อง ทุกสาขาอาชีพได้รับผลกระทบกันถ้วนหน้าครับ พี่น้องประมงไม่ต้องพูดครับราคาน้ำมัน ตอนที่ไม่ขึ้นมาก็อยู่ไม่ไหวอยู่แล้ว ฉะนั้นในหัวข้อที่เขายกผมมาว่าให้พูดในหัวข้อเรื่อง การแก้ปัญหาความยากจนพูดได้ตรงเลยครับ -----

ว่าพี่น้องชาวประมงต้องจนกันทั่ว การแก้ปัญหาจัดการความยากจนของรัฐบาลไม่มีทางสำเร็จได้หรอกครับ มีแต่ความจนที่จะขยายแผ่ไปทั่วประเทศ ผมเลยอยากจะได้เรียนกับท่านประธานผ่านไประบบทางรัฐบาลนะครับ แม้ว่าไม่ได้เขียนนโยบายไว้ตรงไว้ชัดเจน แต่รัฐบาลก็ช่วยเหลือครับ อย่าให้เขาถึงกับหมดเนื้อหมดตัวไปมากกว่านี้ ช่วยเขาให้เขาได้พอมีอาชีพอยู่ได้บ้าง ผมเคยเรียนกับในสภาแห่งนี้ โครงการน้ำมันเขียวของรัฐบาลที่ผ่านมานี้ เรือประมงขนาดเล็กไม่สามารถที่จะไปใช้ได้ เพราะว่าอยู่ไกลมาก อยู่ลึกมาก โครงการที่ช่วยน้องที่กระทรวงเกษตรทำมาก็ไม่ได้ผล คิดเอาไว้ก็ทิ้งไป ราคาต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่ราคาปลาถูกลงครับ สมัยที่แล้วเขียนไว้ครับ จะหาน้ำมันใหม่ ๆ ให้กับชาวประมงก็ไม่ได้ทำครับ คราวนี้ผมอยากเสนอกับรัฐบาลว่าไปดูเขา แล้วก็ให้ตั้งเป็นกองทุนประมง เพื่อช่วยเหลืออาชีพประมงโดยตรงครับ เขาได้รับความเดือดร้อน เพราะรัฐบาลที่ผ่านมามีให้ความหวังลม ๆ แล้ง ๆ เขาไว้แค่นั้นครับ เดินทางมาพบรัฐมนตรีก็หลายครั้ง ผมเองก็อยู่ร่วมด้วยในการพบกับรัฐมนตรี แต่ก็ไม่ได้ผลอะไรครับ เพียงแต่สัญญาเอาไว้ว่าจะทำ ไม่มีผลมาเป็นรูปธรรมเลยครับ ผมคิดว่านโยบายจัดการความยากจนของรัฐบาลต้องทำให้เป็นรูปธรรมครับ อย่าให้คนจนเพิ่มมากกว่าที่เป็นอยู่ รัฐบาลต้องสนใจนะครับ โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรทุก ๆ อาชีพ ผมขอฝากพี่น้องชาวประมงท่านต้องไปหาทางช่วยเหลืออย่างที่ผมได้นำเรียนเมื่อสักครู่นี้ไปแล้ว หลังจากทีรัฐบาลให้ของขวัญกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศโดยการขึ้นราคาน้ำมันดีเซล พี่น้องได้รับผลกระทบความเดือดร้อนกันถ้วนหน้า แม้ว่าขึ้นราคาน้ำมัน แต่ว่ารัฐบาลไม่มีมาตรการอย่างอื่นที่จะมารองรับเพื่อแก้ปัญหา ก่อนที่ผมจะพูดเมื่อ ส.ส. วินัย เสนเนียม ก็ได้บอกกับผมว่าพี่น้องจากสงขลาได้บอกมาว่า พี่น้องที่เลี้ยงกุ้งกุลาดำเอาถังน้ำมันไปเติมน้ำมันเพื่อที่จะใช้ประกอบทางด้านเกษตรกรรม ปรากฏว่าน้ำมันก็ไม่มีครับ หลังจากทีขึ้นราคาไปแล้วนี้ครับ อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังผู้รับผิดชอบว่า ให้หาทางแก้ปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อนครั้งนี้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวประมงทั่วประเทศ พวกเรามีความหวังใยเขาครับ ฝากรัฐบาลช่วยดูแลด้วยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เดิมจะเป็นท่านกัญจนา ศิลปอาชา
นะครับ นี่ท่านจะไปอภิปรายในหัวข้อถัดไปในประเด็นเรื่องนโยบายพัฒนาคนและสังคม
ที่มีคุณภาพ เลยขอให้ท่านชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ เข้ามาแทนครับ ๑๐ นาทีครับ เชิญท่าน
ชูวิทย์ครับ

- ๑๐๐/๑

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคชาติไทย ท่านครับที่ผมอ่านในคำแถลงนโยบายนี้ ผมเห็นเขาเขียนตั้งแต่ต้นเลยครับ
ว่า क्रम. สุจริต เสียสละ สามัคคี อันนี้มันไม่มีคำว่า ชื่อสัตย์ นะท่าน สุจริตนั่นไม่รู้ ส่วน
ชื่อสัตย์นี้ท่านอย่าพูดเว้นวรรค ต้องพูดให้มันติดกันชื่อสัตย์ เพราะถ้าเว้นวรรคแล้วมันจะ
พูดชื่อ สัตย์ ท่านครับในคำแถลงนโยบายนี้ผมขอยืนยันว่าโกหกครับ ไม่ตรงครับ ผมอ่านดู
นี่นะครับ ๒๖ หน้าใช้บริหารประเทศได้ ๒๖ หน้าเท่านั้น และหน้าที่ ๑๐ ที่บอกว่ารัฐบาล
จะดำเนินการต่อเนื่องขออนุญาตประธานอ่านนะครับ อย่างจริงจังในการปราบผู้มีอิทธิพล
และยาเสพติดให้หมดไปในสังคมไทยโดยยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วย ส่วนผู้ค้าต้องรับโทษ ถ้า
ผู้เสพเป็นผู้ป่วยทำไมจี้สีม่วงจับติดคุกทุกทีเลยครับ รัฐมนตรีในเที่ยวที่แล้วนี้ตรวจจี ใครจี
สีม่วงติดคุกหมด ไม่ได้ส่งไปบำบัดเลยครับ อันนี้เป็นประเด็นเล็ก ๆ ที่ผมเห็นว่าในคำ
แถลงนโยบายนี้ไม่ชัดเจนและโกหก ส่วนที่บอกว่านโยบายแก้ปัญหาความยากจน มัน
นโยบายหาเสียงครับท่าน นโยบายหาเสียงชัด ๆ เราจะแก้ไขปัญหาความยากจนได้
อย่างไรละครับท่าน มาดูที่ตรงนี้สิครับ ดูที่เขียนว่าหน้า ๑๐ นะท่าน ในเรื่องทีพูดถึงความ
ยากจนนะครับ และนโยบายพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ ผมขอพูดว่าเป้าหมายใน
การพัฒนานี้ทำให้คนมีความสุข ให้สุขภาพแข็งแรง ครอบครัวอบอุ่นมีสภาพแวดล้อมที่ดี
ไม่ถูกต้องครับ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ผมจะพูดชัด ๆ ให้ตรงประเด็นหน่วยงาน
ของรัฐเองคือการเคหะ ตามผังนี้ ขออนุญาตครับนี่เป็นผังโครงการประชาานิเวศน์ ๓ ส่วนที่
๒ อันนี้เป็นผังของการเคหะที่ขายประชาชน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณชูวิทย์ครับ เมื่อกี้ท่านสุชนก็ได้
เตือนแล้วนะครับในกรณีที่เราจะเอาวัตถุใด ๆ เข้ามาแสดงโดยหลักแล้วไม่ได้นะครับ แล้ว
ต้องขออนุญาตเสียก่อน

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมขอ
อนุญาตเลยครับ ผมขออนุญาตประธานเลยครับว่า ผมจะชูผังให้ดู

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผังอะไรครับ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เป็นผัง
โครงการของการเคหะ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผัง
โครงการประชานิเวศน์ ๓ ครับท่าน ท่านประธานครับ ที่เขียนตรงนี้เป็นบ้านจัดสรร เป็น
บ้านที่การเคหะนี้ทำขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๒๔ ในผังระบุไว้ชัดเจนด้วยนะครับในปี ๒๕๒๔
เขียนตรงที่สีแดงนี้ตรงนี้เป็นโรงเรียนอนุบาล เขียนว่า โรงเรียนอนุบาล ผมฝันถึงสังคมที่มี
ความเพียบพร้อม สังคมที่มีสวนสาธารณะ ที่มีสนามเด็กเล่น ที่มีโรงเรียนอนุบาล ท่าน
ครับ ในนี้ก็เขียนไว้ในนโยบายพัฒนาสังคม แต่ท่านเชื่อไหมครับ ปีที่แล้วการเคหะขายไป
แล้วครับ ขออนุญาตอีกทีนะครับ การเคหะขายให้เทศบาลนครนนทบุรี ขายให้เป็นทาง
ระบายน้ำบำบัดน้ำเสีย ท่านครับ สิ่ง ต่าง ๆ เหล่านี้สังคมจะมีความสุขได้อย่างไรละท่าน
ในเมื่อที่ดินที่เป็นโรงเรียนอนุบาลถูกขายไป สังคมที่ต้องการการศึกษา ต้องการสถานที่ที่
ให้คนในชุมชนได้มีสุขภาพที่ดีตามนโยบายของรัฐบาลที่เขียนระบุไว้ในนี้ครับ ถูกขายไป
แล้ว แล้วก็เอาเป็นที่จอดรถ ตอนนี้นะครับขยะ ท่านครับ สิ่งที่ผมพูดมานี้ผมได้รับข้อมูลมา
จากคนที่มาร้องเรียนผม เดิมนี่ผมพูดนอกสภาไม่มีใครสนใจ วันนี้ผมมีโอกาสมาพูด ผมก็
จะยืนยันว่าตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ที่โครงการของการเคหะนี้ขายไปก็ระบุไว้ในผังชัดเจนว่าเป็น
โรงเรียนอนุบาล แต่ทำไมผ่านมาถึงปี ๒๕๔๗ เอาไปขายให้เทศบาลนครนนทบุรี เอาไป
จอดรถขยะ แล้วเป็นที่บำบัดน้ำเสียละครับ แล้วชาวบ้านที่อยู่นี้ในการเคหะนี้เขาจนก็จริง
นะครับ แต่เขาก็ต้องการมีสภาพแวดล้อมที่ดีตามที่ในนี้แถลงอยู่ แต่ปรากฏว่าซื้อไปแล้ว
การเคหะนี้มักทำอย่างนี้อยู่เป็นประจำ โดยการอ้างว่ารัฐนี้ต้องให้รัฐวิสาหกิจแต่ละที่นี้เพิ่ม
รายได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะต้องไปสนับสนุนบ้านเอื้ออาทร การไปสนับสนุนบ้านเอื้อ
อาทรของรัฐที่ออกมา ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ หน่วยนี้นะครับ ทำให้คนที่เคยซื้อที่บ้าน
ของการเคหะอยู่เดิมแล้วนี่เดือดร้อน การเคหะนี้เป็นหน่วยงานของรัฐนะครับท่านประธาน
ที่เคารพ เป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ใช้มาตรฐานแตกต่างกับของเอกชน เอกชนยังบังคับเขา
นี้ครับ ๑๐๐ หลังคาเรือน ๒๐๐ หลังคาเรือน จะต้องมีโรงเรียนอนุบาล จะต้องมีสนามเด็ก

เล่น ห้ามขาย จะต้องทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ แต่หน่วยงานของรัฐเองแท้ ๆ ทำไม่ถึงจะเอา
ไปขายได้ละครับ -----

- ๑๐๑/๑

แล้วประชาชนที่อยู่ไม่เดือดร้อนหรือ ตอนนั้นจะครับไม่ใช่แต่ที่นี้เท่านั้นนะครับ การเคหะซึ่งเป็นหน่วยงานที่จะต้องสร้างบ้านให้คนที่มียาได้น้อย ถ้าพูดให้ชัดก็คือคนยากจนไปซื้อแต่ตอนนี้ตัดปอด ตัดไตเอาไปขายครับ เอาสนามเด็กเล่นไปขาย เอาโรงเรียนอนุบาลไปขาย เพราะที่มันขึ้น เนื่องจากการเคหะรายได้กำไรน้อยลง ต้องไปจุนเจือนโยบายของรัฐบาลเพื่อใช้ในการหาเสียง คือนโยบายที่แก้ไขความยากจน พัฒนาสังคม พัฒนาคน แล้วก็เอาบ้านเอื้ออาทรเข้ามาอ้าง ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณชววิทย์กำลังพูดในประเด็นแรกอยู่หรือเปล่าครับ เรื่องขจัดความยากจน หรือไปประเด็นที่ ๒

นายชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เรื่องขจัดความยากจนและการพัฒนา

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ประเด็นหลักของเราที่พูดอยู่คือเพื่อขจัดความยากจนในเรื่องแรกอยู่นะครับ

นายชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ในเรื่องขจัดความยากจน ที่ผมพูดนี้มันขจัดไม่ได้ท่าน ก็นี้ครับมันส่งผลไปครับ ที่เขียนว่าจะต้องมีคาราวานแก๊จน ก่อนที่เราจะไปพูดถึงทุนต่าง ๆ SML Small Medium Large หรือว่า SPV ต่าง ๆ เราต้องพูดถึงมาตรฐานของคนก่อน ของคนในสังคม สุขภาพของคน เราจะมาแบ่งคนจนต้องอยู่อย่างนี้ คนรวยจะอยู่อย่างนี้ มาตรฐานของรัฐในการแก้ไขปัญหาในการดูแลบ้านพัก ที่พักอาศัยของคนยากจนมีมาตรฐานแตกต่างกันกับเอกชนครับ ของเอกชนบังคับเขาได้ แต่หน่วยงานของรัฐเองกลับไม่มีมาตรการใด ๆ อยากจะขาย อยากจะทำอะไรทำได้ตามสบาย ท่านประธานครับ ผมมีความเห็นว่าสิ่งที่แถลงอยู่ในนี้ ๒๖ หน้ามันไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ผมอ่านดูแล้วก็อยากจะเรียนถามว่า การเคหะในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ในการหาที่พักอาศัยให้กับคนยากจน คนที่มีรายได้น้อย ทำไมถึงเอาที่ส่วนกลางในแต่ละโครงการ ซึ่งต่อมามีความเจริญมูลค่าที่ดินเพิ่มขึ้นเอาไปขาย ในนี้ระบุไว้ชัด ๆ ครับท่านประธาน ระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นโรงเรียนอนุบาล แต่เอาไปขายแล้ว ก่อนที่จะขายให้เทศบาลนครนนทบุรี เอาไปขายให้บริษัทใหญ่อยู่บริษัทหนึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นี่ละครับ แต่โอนให้เขาไม่ได้ เพราะว่ามีการบุกรุกบางส่วน

ต่อมาก็เลยไปขายให้เทศบาลนครนนทบุรี ท่านประธานครับ ถ้าเกิดเราพูดถึงความ
ซื่อสัตย์ มันก็ต้องมีว่าที่ใด ๆ ที่รับปาก สัญญา กับชาวบ้านเขาไว้ว่าจะเป็นโรงเรียนอนุบาล
จะเป็นสนามเด็กเล่น แล้วต่อมาความเจริญมีก็นำไปขายให้เอกชน ให้นายทุน อย่างนี้มัน
ไม่ใช่นโยบายแก้ไขความยากจนนะครับ เป็นนโยบายสนับสนุนนายทุนและถีบหัวส่งคน
จนครับ

ท่านประธานครับ นอกจากนี้แล้ว ขออนุญาตนะครับ ขอให้ดูอีกฝั่งหนึ่ง
นะครับ นอกจากนี้แล้วผมมีโบชัวร์ (Brochure) โฆษณาของการเคหะอีก เขียนว่า
ขออนุญาตอ่านนะครับ การเคหะชุมชนสมบูรณ์แบบบ้านมั่นคงบริการสาธารณูปโภค
ให้ความมั่นใจแก่คุณ ท่านประธานครับ มันไม่มีความมั่นใจหรอกครับ เพราะที่ทางต่าง ๆ
นำไปขายเพื่อไปจูนเจี้ยนนโยบายต่าง ๆ ที่รัฐจำเป็นต้องใช้ในการหาเสียง ที่แถลงไว้ใน
คำแถลงนโยบาย ๒๖ หน้า ผมขอยืนยันว่าทั้งหมด ๒๖ หน้า จะจริงเสีย ๕๐ เท็จเสีย ๕๐
ดูแล้วอาจจะสวยหู ที่เขียนว่า นโยบายขจัดความยากจน ให้ชุมชนสามารถที่จะมี
สินทรัพย์ ทรัพยากร ประสิทธิภาพยั่งยืนต่าง ๆ เมื่อมาพิจารณาข้อเท็จจริงจากพื้นฐาน
พื้นฐานแท้ ๆ บ้านคนเรา ทุกคนต้องมีบ้านแล้วบ้านมาตรฐาน คนรวยก็อาจจะมีสโมสร
มีสนามกอล์ฟ แต่คนจนก็มีหัวใจนะครับท่าน -----

แล้วการเคหะนี้มีลูกค้าเป็นจำนวนหมื่น ๆ คน ไม่น้อยนะครับท่าน ดังนั้นผมขอให้ท่าน
ประธานได้พิจารณาฝากไปถึงรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องนโยบายของการเคหะ ที่พักอาศัย
ปรับปรุงคุณภาพ สุขภาพ สภาพแวดล้อมให้ค้ำประกันสัญญาได้ตรงตามที่พูด ดังนั้นคำแถลง
นโยบาย ๒๖ หน้านี้นะครับ ผมอ่านดูแล้วก็อย่างที่ผมเรียนให้ท่านทราบนะครับ มันเป็น
เท็จเสียครึ่งหนึ่ง เพราะแม้แต่เรื่องของผู้เสพยาเสพติดที่บอกว่าในทางการแพทย์ ผู้เสพคือ
ผู้ป่วย แต่ตำรวจนี้ผู้เสพคือผู้ร้าย ถ้าป่วยจริงก็ต้องมีบำบัด แต่ในนี้บอกไว้ชัดเจน ผู้เสพคือ
ผู้ป่วยได้รับการบำบัด แต่จริง ๆ มันจับทุกทีครับ พื้นฐานนโยบายของรัฐ ผมอยากจะให้ทำ
ให้เป็นจริงและมีประสิทธิภาพรวดเร็ว เพราะ กรม. ชุมนุมนี้มีผู้รู้อยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็น
ผู้รู้ในด้านรับเหมาก่อสร้าง ผู้รู้ในเรื่องแก๊ส เรื่องรถยนต์ อะไหล่ มีครบหมดครับ
เรื่องที่พักอาศัยก็มี นอกจากนั้นแล้วในการเคหะเองนี้ เชื้อไหมครับท่านประธานที่เครพ
ยังไม่วุ่นวายครับว่าตัวเองมีลูกค้าอยู่เท่าไร การเคหะไม่ทราบครับ เพราะการเคหะเอาตึก
ที่มีอยู่ แทนที่จะไปขายให้คนจน คนมีรายได้น้อย เอาตึกทั้งตึกครับไปเหมาขายให้
นายทุนทั้งหลายครับ แล้วนายทุนเอาไปขาย เอาไปเช่าต่ออีกที

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาครับ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
หมดเวลาแล้วหรือครับท่าน

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ขอบพระคุณมากครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านสวัสดิ์ กฤตราชตน์ ๙ นาที
เชิญครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชตน์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) :
กราบเรียนประธานสภาที่เครพ สวัสดิ์ กฤตราชตน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัด
นครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จะขออภิปรายในเรื่องนโยบายขจัดความยากจน
ท่านประธานสภาที่เครพครับ วงจรแห่งความชั่วร้ายมีอยู่ประการหนึ่ง ก็คือความจน
ความเจ็บ แล้วก็ด้วยการศึกษา รัฐบาลทุกรัฐบาลก็แก้ปัญหาในประเด็นเหล่านี้ แต่ว่า

สิ่งสำคัญที่สุดก็คือความจริงจังและจริงใจในการที่จะแก้^{ขึ้น}ตัวเอง ผมอยากกราบเรียนว่า
ในเรื่องนโยบายขจัดความยากจนนี้ ผมจะพูดในเรื่องของที่ดินทำกิน ซึ่งตามนโยบายของ
รัฐบาลได้กล่าวไว้ชัดเจนว่ารัฐบาลนี้จะส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างทั่วถึงและ
พอเพียง เพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในระยะยาวได้ แต่ว่าปัญหามันเกิดขึ้น
ครับในเรื่องที่ดินทำกินนี้ ผมอยากจะเรียนในประเด็นที่ว่าการจดทะเบียนผู้ยากจน
ในแต่ละจังหวัด ซึ่งมารวมเป็นภาพใหญ่ของทั้งประเทศนั้น ภาพของที่ดินทำกินเป็นภาพที่
ชัดเจนว่าเป็นภาพที่สำคัญอย่างยิ่งยวด อยากจะชี้ให้เห็นอย่างนี้ว่าในทั้งประเทศนั้นที่ดิน
ทำกินมีผู้มาลงทะเบียนไว้ ๔,๐๙๕,๐๐๐ ราย ดำเนินการช่วยเหลือไป ๑๐๐,๐๐๐ ราย
เศษ คิดเป็น ๒.๖๔ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นเอง แสดงว่าใน ๑ ปีที่ผ่านมา การแก้ปัญหา
ในเรื่องทำกินทำได้น้อยครับ ผมอยากที่จะให้เรื่องนี้ดำเนินการอย่างจริงจัง ในหลาย ๆ
กรณีในเรื่องที่ทำกินนั้น ผมอยากจะเรียนถึงประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ เรื่องของ
แนวเขตที่ดิน -----

แนวเขตที่ดินในป่าสงวนกิติ ในป่าอุทยานแห่งชาติ ที่ราชพัสดุ ที่สาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น มีปัญหาทั้งสิ้นครับ เพราะว่าไม่ชัดเจน เมื่อไม่ชัดเจนก็เป็นปัญหาเรื้อรัง ระหว่างรัฐกับราษฎรทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ตลอดเวลา ออกเอกสารสิทธิก็ไม่ได้ หรือออกได้ก็ด้วยความล่าช้า เพื่อให้เป็นรูปธรรม ผมจะยกตัวอย่างที่กรณีของจังหวัด นครศรีธรรมราชมาพอที่จะฉายภาพสะท้อนให้เห็นภาพทั่วประเทศนะครับ อย่างเช่น อุทยานแห่งชาติเขาหลวง อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งแนว เขตทับที่ราษฎร ทางฝ่ายรัฐก็บอกว่าราษฎรรุกกล้าที่ทำมาหากิน ทำให้ราษฎรขัดแย้งกับ เจ้าหน้าที่ แล้วก็มีกรจับกุมราษฎรจนนำไปสู่การประท้วงกันอย่างมากมาย อย่างนี้เป็น ต้นครับ ลักษณะความไม่ชัดเจน เจ้าหน้าที่อาจจะบอกว่าชัดเจน แต่ชัดเจนอยู่ใน แผนที่ไม่ได้ดูในพื้นที่จริงว่ามันเป็นอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นขอเสนอว่าควรลงหลักปักเขตให้ แน่นนอนและเป็นที่ยอมรับของชาวบ้านด้วย จะไปทำอย่างไรในรายละเอียดไม่มีเวลา พูด ครับ

ในกรณีที่ ๒ ที่ราชพัสดุที่อำเภอฉวาง ตำบลละอาย พื้นที่ตรงนี้ก็ เช่นเดียวกัน พื้นที่เกือบทั้งหมดเป็นที่ราชพัสดุ แต่ว่าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ไม่มี เอกสารสิทธิ อยู่กันมานานหลายสิบปีตกทอดกันมา ซื้อขายกันมาบ้าง ทางมรดกบ้างอะไร ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ธารักษ์จังหวัดได้เข้าไปทำแผนที่กายภาพจากพื้นที่ทั้งหมด ๑๕๔,๐๐๐ ไร่ ทำได้เพียง ๕๐,๐๐๐ ไร่ เพราะอะไรครับ เพราะแนวเขตไม่ชัดเจน ส่วนหนึ่ง ชาวบ้านมีเอกสารสิทธิแล้ว ทั้งที่เป็น น.ส. ๓ น.ส. ๓ ก ถึง ๗,๐๐๐ ราย แต่ว่าทำการ พิสูจน์สิทธิได้ ๕,๐๐๐ ราย ที่เหลือยังไม่ได้พิสูจน์สิทธิ และก็มีความอยู่ว่าเรื่องนี้จะถูก ถอนหรือไม่ เพราะอยู่ในที่ราชพัสดุ ผมอยากจะทราบเรียนว่าต้องเป็นประเด็นที่จะต้องไป พิจารณานะครับ มิฉะนั้นแล้วราษฎรก็เดือดร้อนแล้วแก้ปัญหาไม่ได้ เป็นปัญหาที่เรื้อรัง กันมาแล้ว ทางรัฐต้องการที่จะให้เข้าที่ราชพัสดุ แต่กรณีที่มี น.ส. ๓ น.ส. ๓ ก นี้จะทำได้ อย่างไร และในส่วนใหญ่เขาก็ต้องการสิทธิ ไม่ต้องการเช่า ถ้าเช่าก็ทำได้เหมือนกัน แต่ต้องเช่าในระยะยาว และในราคาที่ถูกครับ ซึ่งเป็นเรื่องจะต้องพิจารณากันต่อไป อำเภอทุ่งใหญ่ที่ส่วนใหญ่เป็นที่สาธารณประโยชน์ เกือบทั้งอำเภอเหมือนกัน แล้วก็ใน เนื้อที่ ๓๗๐,๐๐๐ กว่าไร่ ขึ้นทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ตั้งแต่ปี ๒๕๗๖ เป็นที่เลี้ยงสัตว์

๒๗๐,๐๐๐ กว่าไร่ครับ สรุปแล้วก็มีปัญหาค้างๆ ทำนองเดียวกัน ราษฎรอยู่เต็ม ทำสวน ยาง สวนปาล์มเดินสำรวจเพื่อจะออกเอกสารสิทธิก็ทำไม่ได้ เพราะแนวเขตไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าที่สาธารณชนอย่างนี้แหละครับ พี่น้องประชาชน ต้องการที่จะให้ตอนที่สาธารณประโยชน์เหล่านี้ เพื่อออกเอกสารสิทธิ เพราะมีฉะนั้นแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ คนอยู่เต็มจะไปทำอย่างอื่นทำยากครับ นอกจากนี้ยังมีที่ห้ามล่าพันธุ์สัตว์ ป่าพรวนเครื่อง อำเภอสระหวดก็เช่นเดียวกันนะครับ ออกโฉนดไปแล้วต่อมาเจ้าหน้าที่ไป บอกว่า โฉนดนี้สงสัยจะออกไม่ถูกต้อง ทำให้สถาบันการเงินไม่เชื่อถือ การเข้าถึงเงินทุน เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นโดยสรุปในประเด็นตรงนี้ ผมถึงกราบเรียนว่า การแก้ไขปัญห ความยากจนให้ราษฎรในประเด็นที่ทำกินนั้น ทำไม่ได้หรอกครับ เพราะแนวเขตของรัฐ ไม่ชัดเจน ทำให้ชัดเจนหน่อยได้ไหมครับ แล้วก็ออกเอกสารสิทธิให้ราษฎร ตรงไหนเป็น ของรัฐ ตรงไหนเป็นของราษฎรทำให้แน่นอน พี่น้องเขาร้องเรียนมา นอกจากนี้แล้วครับ ผมอยากจะกราบเรียนถามให้ท่านได้ไปกำชับกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติด้วย นโยบายดีแต่ว่า ผู้ปฏิบัติอาจจะย่อหย่อน ผมถึงกราบเรียนว่าผลสัมฤทธิ์จะเกิดขึ้นได้นี้อยู่ที่เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติ ถ้าผู้สั่งการ สั่งการไปแล้วก็ละเลยผลก็จะไม่เกิดขึ้นครับ เพราะฉะนั้นจึงมีข้อถาม ในประเด็นนี้ว่า รัฐบาลมีแนวทางแก้ปัญหาแนวเขตที่ดินและเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ อย่างไร มีเป้าหมายอย่างไรครับ

ในประเด็นต่อไป ในฐานะซึ่งผมก็เป็นอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเก่าจะไม่พูด เลยในเรื่องจังหวัดบูรณาการก็ใช่ที่ ก็ต้องพูดเสียหน่อยครับ -----

จังหวัดบูรณาการเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลนี้ ต้องการที่จะให้แก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างเบ็ดเสร็จ แก้ปัญหาได้ตรงจุดแบบบูรณาการ ดึงทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหา โดยมีเจ้าภาพที่ชัดเจน นี่ครับคือบูรณาการ ผมอยากจะพูดถึงผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้ว่า CEO นั้น ผู้ว่า CEO หลักการถามว่า ดีไหม ดีครับ แต่ว่าที่ว่าดีนั้นไม่ใช่ดีทั้งหมดครับ มีข้อบกพร่องอยู่หลายอย่างหลายประการ อยากจะยกตัวอย่างเช่นว่าในเรื่องการมอบอำนาจ เราบอกว่าต้องการมอบอำนาจไปให้ผู้ว่าจะได้แก้ปัญหาได้ แต่แท้ที่จริงแล้วครับ ภูมิภาคก็ดี ส่วนกลางก็ตาม ขยับอำนาจไว้ไม่ค่อยส่งไปให้อย่างทั่วถึงหรอกครับ มีบางเรื่องบางราวก็ส่งไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส่วนกลางก็อยู่ในส่วนภูมิภาคไม่ได้ให้ เป็นปัญหาในการที่จะบูรณาการเป็นอย่างยิ่ง ผมอยากยกตัวอย่างเช่น ต้องขออภัยก็คือ เรื่องทางฝ่ายตำรวจ ทางฝ่ายตำรวจ ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจที่จะเลื่อน ลด ปลด ย้ายอะไรทั้งสิ้นครับ เมื่อเป็นอย่างนี้การดูแลพี่น้องประชาชนในเรื่องการรักษาความสงบเรียบร้อยทำได้ลำบาก เพราะว่าอะไรครับ กลไกที่จะยึดโยงระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอกับผู้บังคับการก็ดี ผู้กำกับการก็ดี ไม่มีหรือมีโดยอาศัยการประสานงานทั่ว ๆ ไปนั่นมันทำไม่ได้หรอกครับ อย่าลืมว่าในอดีตนั้น ฝ่ายปกครองและตำรวจเดินทางไปด้วยกันเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนว่าน่าจะต้องมีการทบทวนแก้ไข แล้วก็ส่งการกำชับกันไปอีกครั้งหนึ่ง ส่วนราชการที่อำเภอต่าง ๆ ปรากฏว่ามีหลายหน่วยไม่ว่าเกษตรก็ดี คลังก็ดีดังมาไว้ จังหวัดหมด พี่น้องจะไปติดต่อก็ไม่ได้ จะขอความช่วยเหลือก็ไม่ทันท่วงที ตอนนี้เริ่มจะคลี่คลายไป แต่ว่ายังไม่ใช่หลักการที่สำคัญที่เป็นจริงครับ เราต้องการที่จะให้หน่วยงานต่าง ๆ นี้ไปอยู่ที่อำเภอด้วย เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาให้ทันท่วงทีและก็ตรงกับประเด็น นอกจากนี้เงินเหลือจ่าย ผมอยากจะยกตัวอย่างว่าเงินเหลือจ่ายของจังหวัด สมมุติว่าได้เงินงบประมาณ ๑๐ ล้านบาท ผู้ว่าราชการจังหวัดประมูลไปแล้ว ๙ ล้านบาท เหลือเงินอีก ๑ ล้านบาท ขอไฟส่วนกลาง ส่วนกลางก็ให้มาแค่ ๙ ล้านบาท อีก ๑ ล้านบาทเก็บไว้ในหลักการบอกว่าเงินเหลือจ่ายเป็นเงินของจังหวัด แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ ยังไม่เกิดขึ้นครับ ในประเด็นเหล่านี้ก็เป็นปัญหา

ที่นี้ผมอยากจะยกประเด็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งมีความสำคัญเหมือนกัน ก็คือว่า ในการใช้ดุลยพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น การที่จะให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดโดยใช้ดุลยพินิจโดยไม่มีกรอบ ไม่มีอะไรไปกำกับนั้นก็อันตรายเหมือนกัน ผมยกตัวอย่างเช่นนโยบายในเรื่องการพนัน การพนันมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะออกใบอนุญาต บ่อนไก่ บ่อนปลา บ่อนชนโคก็ไปใช้ดุลยพินิจเอง ผลเป็นอย่างไรครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็เกรงใจ คนโน้นคนนี้มาขอ คนนั้นก็ญาติพี่น้อง คนนั้นก็เพื่อนฝูงทำไปทำมาเปลืองแป็บเดียว บ่อนไก่เกิดขึ้น ๔๒ แห่ง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช บ่อนปลาอีก ๙๐ แห่ง แล้วก็บ่อนชนโคอีกจำนวนหนึ่ง อย่างนี้เป็นอย่างไรครับ ผมเห็นว่ามันสวนทางกับนโยบายที่ว่าแก้ไขปัญหาคาสิโน เพราะว่าการที่ความยากจนนั้นเราต้องการที่จะให้แก้ในเรื่องเหล่านี้ครับ ก็ขอฝากไปด้วยเช่นเดียวกันว่าในเรื่องเหล่านี้ควรจะมีกรอบครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภา (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ แล้วก็เมืองไทยยุคน้ำมันแพง ภัยแล้ง สึนามิ ดอกเบี้ยสูง เงินเฟ้อสูง ข้าวยากมากแพง ค่าแรงถูก ชีวิตบัดซบ ฆ่าตัวตายกันมาก คนยากจนลำบากเต็มเมือง ท่านประธานครับ มีรัฐบาลทักษิณเท่านั้นแหละครับที่เป็นความหวังของคนยากคนจนในรัฐบาลชุดนี้ที่จะขึ้นมาช่วยในการดับทุกข์ สร้างสุข สร้างความหวังใหม่ ดังนั้น กรม. ใหม่ชุดนี้จะต้องทำงานหนักตามสโลแกน (Slogan) ที่ว่า สุจริต เสียสละ สามัคคี แล้วก็สัมฤทธิ์ผลด้วยครับ จะมาทำงานแบบสมัยเก่าคงไม่ได้แล้วครับท่านครับ เพราะว่าสมัยเก่าเฉื่อยฉะ อ้อยอิ่ง เข้าขามเย็นขาม เพราะความยากจนของพี่น้องประชาชนไม่ค่อยใครนะครับ แล้วก็ต้องไม่ลืมด้วยนะครับว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ใช่รวบรวมอำนาจ ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ โดยมองข้ามหัวประชาชน แล้วก็ไม่ฟังใครเลยนะครับ ท่าน กรม. ใหม่นี้ก็จงอย่าถามนะครับว่าท่านจะได้อะไรจากประเทศชาตินะครับ ท่านจงถามว่าท่านจะให้อะไรกับประเทศชาติ

เพราะว่าการที่ท่านมาเป็น กรม. ชุตินี้ถือว่ามีบุญวาสนาประสบความสำเร็จในชีวิต
ครอบครัวยุคด้วยเถอะครับ -----

- ๑๐๕/๑

เพราะฉะนั้นผมขอพูดในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้เลยครับว่า ถ้าบุคคลใดคิดทุจริตประพฤติดมิชอบในการทำงานในคณะรัฐบาลชุดนี้ครับ ขอให้อย่าได้เจริญรุ่งเรือง แต่ถ้าท่านผู้ใดที่ทำงานซื่อสัตย์สุจริตประพฤติดิชอบ ขอให้มีความสุขทั้งครอบครัวและชีวิตครับ ท่านประธานครับ นโยบายขจัดความยากจน คนไทยยังยากจนมากครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั่วประเทศนี้คนจนต่ำกว่าเกณฑ์ ยากจนที่เรียกกันว่า จนกันดักดานเลย จนกันถึงเข้ากระดูก หรือที่เรียกกันจริง ๆ ว่า โคตรจนนี่ครับ ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า เวิร์ เวิร์ พัวร์ (Very very poor) ถ้าภาษาเทคนิค เวิร์ม (Technical term) เขาเรียกว่า อัลตระ พัวร์ (Ultra poor) คือจนมาก มีมากถึง ๖ - ๗ ล้านคน เกือบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ พวกนี้ มีรายได้ต่ำประมาณ ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน คนจนไม่มีทางออก ไม่มีทางเลือก แล้วก็ไม่มีใครมาช่วย เวลาลำบากเดือดร้อนยากแค้นแสนเข็ญ เป็นหนี้ทั้งในระบบนอกระบบ ก็ไม่มีใคร ไม่มีองค์กรไหนมาช่วยอย่างจริงจังครับ ท่านประธานคงจะทราบจากข่าวจากสื่อมวลชนทั้งหลาย ลงข่าวเกือบทุกวันว่าเป็นหนี้เป็นสินล้นพ้นตัว มีการฆ่าตัวตายกันครับ แม้กระทั่งการตายของหลวงปู่ที่สมุทรปราการ เห็นไหมครับท่านประธานครับ ยิ่งเมีย หักคอ ลูก แล้วยิงตัวเอง เป็นภาพที่สลดเหลือเกิน ก็เป็นเพราะหนี้สินนี้เอง นอกจากนั้นครับสาวอายุ ๓๕ ปี เป็นหนี้สินเหมือนกัน ไม่มีเงินขอยืมใครไม่ได้ เป็นอย่างไรครับ จับหลานอายุ ๕ ขวบ อายุ ๖ ขวบ โยนออกจากตึกสูง ๙ ชั้น แล้วตัวเองกระโดดมาตายแทน ก็เป็นเพราะความยากจน เป็นเพราะหนี้สินนี้ละครับ เพราะฉะนั้นขออนุญาตให้กรมประชาสัมพันธ์ จะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยพวกที่มีปัญหาแล้วก็ไม่สามารถหาทางออกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาเด็กที่ถูกรังแกครับ เด็กที่ถูกข่มขืน หรือแม้กระทั่งเด็กที่ถูกทำร้าย โสเภณีเด็กต่าง ๆ เหล่านี้ครับ กรมประชาสัมพันธ์ต้องเข้าไปช่วย เพราะหน่วยงานที่เข้าไปช่วยจริง ๆ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ก็ไม่ช่วยอย่างเต็มที่ ก็เห็นมี ส.ส. หญิงของเราหลายท่าน ปวีณา น้อยแบบ ไปตั้งตู้ ปณ. รับเรื่องราวทุกข์เป็นตัวแทนให้ แล้วกรมประชาสัมพันธ์ไปอยู่ตรงไหน การหางานให้คนจนทำนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองใหญ่ ๆ อย่างนี้ กระทรวงแรงงานจะต้องไปช่วยอย่างแท้จริง ไม่ใช่ปล่อยให้คนว่างงานเต็มไปหมด ขโมยก็เลยเต็มทั่วประเทศ การปล่อยเงินกู้ให้กับคนจนเหมือนกันครับ ไม่ว่าจะเป็น ธนาคารออมสิน หรือว่า ธ.ก.ส. ธอส. หรือ เอสเอ็มอี แบงค (SME Bank) ก็ต้องปล่อยให้

ง่ายหน่อย สะดวกหน่อยครับ ถึงแม้จะมีคนค้าประกันไม่จำเป็นต้องมีหลักฐาน เอาคนค้าประกันก็พอ แต่ถ้าคนจน ๆ ไม่มีทั้งคนค้าประกัน ไม่มีทั้งหลักฐาน ก็ต้องให้เขากู้ ถ้าเขาจะไปทำธุรกิจที่เป็นประโยชน์ เพราะพวกนี้ให้เงินลำบากเหลือเกิน ผมนี้พาพวกไปกู้แท้ ๆ เอาตัวไปค้าประกัน กว่าจะได้นี้ ๖ เดือนนะครับ เพราะฉะนั้นเรียนว่าถ้าจะช่วยเหลือคนจนจริง ๆ นี่ครับหน่วยงานเหล่านี้ต้องช่วยกันเต็มที่ และแม้กระทั่งร้านขายของ ร้านโชห่วยขนาดเล็ก ๆ ในเมืองก็ถูกห้างใหญ่ ถูกห้าง ดีพาร์ตเมนต์ สโตร์ (Department store) ทั้งหลายหรือ ดิสเคาท์ สโตร์ (Discount store) ทั้งหลายรังแก ต้องปิดร้านเจ๊งกันไปเยอะแยะ เพราะฉะนั้นจะให้เขาเปิดดำเนินการต่อ คือจะช่วยคนจนก่อนก็ต้องให้เงินกู้เขานอกจากนั้นการช่วยเหลือพวก SME บริษัทเล็ก ๆ นะครับ พวกนี้ต้องให้คำปรึกษาหาตลาดใหม่ให้เขา หาสถานที่ให้เขาครับ อย่างที่ตลาดคลองถม สะพานเหล็กอย่างนี้วรจักรอย่างนี้ จตุจักรอย่างนี้ แล้วอีกหลายจุด พวกนี้ก็ไม่วาย เทศกิจก็ไปรังแกเขากลับนี้ครับเรียกว่าจนซ้ำสอง ไม่รู้จะช่วยเหลือเขาอย่างไร เพราะฉะนั้นเขาต้องช่วยตัวเอง การที่จะให้รัฐบาลช่วยก็คือหาที่ทำกินให้เขาครับ ไม่ต้องทำอะไรมาก คนหลายหมื่นครอบครัวที่ประสบปัญหาที่ขายของทำยรถ เปิดทำยรถขายของนี่ครับ เพราะฉะนั้นเรียนว่าถ้าทำตามนโยบายที่แถลงเมื่อเข้านี้นะครับ ผมเรียนว่านายกทักษิณเป็นนายกอีก ๑๒ ปีก็ได้ ผมเรียนเลยถ้าทำตามทีพูด เพราะผมดูแล้วว่า ปี ๒๕๔๔ บอกว่า คนจนมี ๘.๙ ล้านคน ปี ๒๕๔๘ เหลือ ๖ ล้านคน แล้วก็บอกว่าจะให้หมดไปในอีก ๔ ปี ในปี ๒๕๕๑ ผมถามนะครับ คนจนที่เหลือไปอยู่ที่ไหน นอกจากว่าไม่มีอะไรจะทำ ไม่มีอะไรจะกินก็ต้องตายหมดเท่านั้นที่จะหมดไปจากแผ่นดินนี้ -----

เพราะฉะนั้นรวกก็เลยมีไม่กี่ตระกูลที่รวก ๆ กัน ติดอันดับ ๕๐๐ เห็นไหมครับ ผมก็เห็น
ดูหนังสือพิมพ์เขาก็ลงมาครับว่า ไม่ว่าจะเป็นบริษัทกระทิงแดง เบียร์ช้าง หรือว่า CP ที่ติด
อันดับนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าคนรวกมีไม่มาก แต่คนจนมันเต็มประเทศ
เพราะฉะนั้นต้องช่วยกัน คาราวานแก้จนผมยินดีครับที่จะรับฟัง เพราะว่าการทำงานที่ไป
ช่วยเหลือคนจนในการที่จะประกอบอาชีพนะครับ ในการเข้าถึงหมู่บ้านถือว่าเป็น
ประโยชน์มาก การจัดระเบียบน้ำนี่นะครับสำคัญมากเลย คนที่จนนอกจากเกษตรกรผู้ใช้
แรงงานแล้วก็แรงงานทั้งหลายนะครับ พวกนี้จำเป็นจะต้องจัดระเบียบน้ำเหมือนกับจัด
ระเบียบสังคมนะครับ คือจัดให้ครบวงจร หรือว่าจะให้เงินไปช่วยเหลือทางด้านจัดระเบียบ
น้ำ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทขอให้ทำให้จริงครับ ทำแบบอดีตท่านนายกบริหารพูด เมื่อ
เช้า นะครับ ตัวอยู่ฝ่ายค้านแต่หัวใจอยู่รัฐบาล พูดเมื่อเช้านี้ถูกต้องเลย ผมยังเห็นด้วยเลย
พูดเรื่องการจัดระเบียบน้ำอย่างดีมากเลย ทำให้คนจนมีการเกษตรก้าวหน้าแล้วก็ทันสมัย
เพราะว่าบ้านเราแปลกอย่างหนึ่งครับ พอฤดูฝนน้ำท่วม ฤดูแล้งไม่มีน้ำ ทำไมไม่ทำเขื่อน
ทำฝายน้ำล้น อย่างที่ท่านพูดผมเห็นด้วยเลย เป็นประโยชน์มากครับ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
ที่กำลังจะเกิดขึ้นไหมครับ ป้องกันทั้งน้ำท่วมได้ แล้วแล้งก็ช่วยได้นะครับ เพราะฉะนั้นผม
ก็เรียนว่าต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอท็อป (OTOP) ที่ถึงหมู่บ้านทุกตำบลนี้ครับ ต้อง
ช่วยผลักดันเขาให้เกิดทุกจังหวัดครับ จะได้เป็นรายได้ในการที่นำการท่องเที่ยวเข้าไปครับ
เพราะถ้าการท่องเที่ยวเข้าไปแล้ว OTOP พวกนี้ก็จะขายได้ การที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้าไป
ต้องประชาสัมพันธ์ครับ ทั้งต่างประเทศ ทั้งในประเทศต้องให้เขาไป นี่ปรากฏว่า
ประชาสัมพันธ์ ผมไปมาแล้วครับ เขาบอกเลยว่าเสียหายมากเหลือเกินที่ภูเก็ต รวมทั้งพีพี
เขาหลัก หมดเลย เขารวมไปหมดเลย เป็นป่าตองที่ภูเก็ต เพราะฉะนั้นต้องไปแก้ข่าว พวก
ผมนี้ไปกับท่านสุรเดช กรรมการการท่องเที่ยว เขาบอกเลยครับว่าจะต้องช่วยรณรงค์ให้
ป่าตองฟื้นมาครับ จัดระเบียบชายหาดให้มันดีขึ้น ไม่ให้บุกรุก เพราะฉะนั้นเรียนฝาก
ฯพณฯ อยู่ดูแลการท่องเที่ยวครับว่าจัดระเบียบชายหาดให้ดีที่สุดครับ นักท่องเที่ยวจะได้
กลับมา คนจนจะได้มีรายได้เพิ่มขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลง
จากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปนะครับ เชิญท่าน
ผณินทรา ภัคเกษม นะครับ จากไทยรักไทย ๗ นาที่ครับ

นางผณินทรา ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน ผณินทรา ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันได้รับนโยบายของ
รัฐบาล ดิฉันก็ได้พยายามอ่านนะคะหลายครั้ง อ่านจนจบ แล้วก็เห็นว่าเป็นนโยบายที่ดี
มาก เพราะว่าเป็นนโยบายที่ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ใน ๙ นโยบายด้วยกันนะคะ แต่ที่นี้
ในพรรคไทยรักไทยในภาคเหนือเนี่ยเราได้แบ่งกันคะว่าใครจะอภิปรายในประเด็นไหน ซึ่ง
ดิฉันได้รับมอบหมายให้อภิปรายในประเด็นของการส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมรายได้ ในเรื่อง
ของการขจัดความยากจน ท่านประธานคะ ท่านฟังมาตั้งแต่เช้า ไม่ว่าชี้ก้นขี้ของท่าน
ประธานหรือว่าชี้ก้นขาของท่านประธานก็จะรับรองในเรื่องของนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ว่า
เป็นนโยบายที่ดี บางท่านพูดไปจนถึงว่าถ้านโยบายตรงนี้ประสบความสำเร็จแล้วพรรค
ไทยรักไทยจะสามารถเป็นรัฐบาลถึง ๑๒ ปีด้วยกันคะ ดิฉันก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยนะคะ
ที่นี้ในเรื่องของนโยบายขจัดความยากจนที่ดิฉันได้รับมอบหมายให้มาอภิปรายในวันนี้
แล้ว ก็จะได้เห็นว่านโยบายตรงนี้หัวใจคือประชาชนจริง ๆ เพราะว่าเป็นนโยบายที่จะมุ่ง
ส่งเสริมรายได้ มุ่งลดรายจ่าย ซึ่งจะมีในทุก ๆ นโยบายใน ๙ นโยบายนี้ว่าเราจะช่วยเหลือ
ประชาชนในชนบทที่ห่างไกล ซึ่งจะได้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ตรงนี้จะไม่ค่อยมีรายได้
มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมอาชีพ-----

รัฐบาลได้เสียงบประมาณได้จัดงบประมาณไป เพื่อที่จะช่วยเหลือตรงนี้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุตามชนบทต่าง ๆ ซึ่งก็หมู่บ้านหนึ่งบางที่มีผู้สูงอายุอยู่ประมาณ ๑๐๐ กว่าท่าน แต่ก็ได้รับงบประมาณช่วยเหลือท่านละ ๓๐๐ - ๕๐๐ บาท เพียงไม่กี่คนนะคะ ๑๐ - ๒๐ คน ซึ่งไม่เพียงพอ ดิฉันได้ไปเยี่ยมราษฎรในพื้นที่ที่ดิฉันมาจากการเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๘ ไม่ว่าจะเป็น ฮอด แม่แจ่ม อมก๋อย ดอยเต่า หลาย ๆ ท่านบอกว่า อยากจะขอให้รัฐบาลช่วยเหลือในเรื่องของรายได้ ไม่จำเป็นที่จะต้องเอาเงินไปให้หรอกคะ เพียงแต่ทำอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เขามีอาชีพ ให้เขาได้สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ เพราะขณะนี้ลูกหลานส่วนใหญ่คนวัยหนุ่มสาว คนที่กำลังมีพลังก็พากันออกจากบ้านมาหางานทำในตัวเมือง หางานทำในกรุงเทพฯ กันหมด เหลือแต่ผู้สูงอายุ เหลือแต่เด็ก เหลือแต่คนชราอยู่ประจำหมู่บ้าน ก็หาทางกันไปรอรับเงิน ๓๐๐ - ๕๐๐ บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการยังชีพ ทำอย่างไรที่เราจะสนองนโยบายตรงนี้ว่าให้เขามีอาชีพเพิ่มขึ้นนะคะ เมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗ ได้มีหนังสือของกระทรวงมหาดไทยชื่อ มท ๐๔๑๐.๒/ว ๒๗๔๒ ลงนามโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ฯพณฯ โกศล พลกุล ท่านได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล เรื่องการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนนโยบายในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศให้เป็นรูปธรรม แต่ว่าปรากฏจนบัดนี้นโยบายนี้ไม่ขับเคลื่อนไปเท่าที่ควร ดิฉันจึงได้นำมาเรียนต่อสภาแห่งนี้เพื่อผ่านไปยังรัฐบาล ขอให้ย้ำอีกครั้งหนึ่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเพื่อไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกส่วนว่าขอให้ส่งเสริมรายได้ ขอให้คนที่อยู่บ้านเฉย ๆ นั้นนะคะ มีงานทำ ที่อำเภอดอยเต่า มีหมู่บ้านหนึ่งเขามาอบรมที่ศูนย์ศิลปาชีพกลับไปเขาไปจักสาน เขาหาเครื่องมือเครื่องมือที่จะจักสานและก็สานกระบี่ สานเครื่องจักสาน หลาย ๆ อย่าง แล้วก็นำมาเป็นสินค้า OTOP เขาสามารถอยู่ได้ เอาคนพิการ เอาผู้หญิงนะคะ และแม้กระทั่งเด็กคะ เด็กนักเรียนก็สามารถมานั่งจักสานได้ในเวลาที่โรงเรียนหยุดนะคะ เขาก็สามารถมาทำได้ เป็นการสร้างอาชีพให้เขามีรายได้อย่างเป็นกอบเป็นกำนะคะ ท่านประธานคะคนในชนบทมีความยากลำบากมาก เขตเลือกตั้งนั้นนอกจากพื้นที่จะทุรกันดารแล้วนะคะ ฮอด แม่แจ่ม อมก๋อย ดอยเต่านี่ คนก็ค่อนข้างที่จะไม่ค่อยได้มี

การพัฒนาในหลาย ๆ ด้านที่อำเภออมก๋อย ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านทักษิณ ชินวัตร เมื่อคราวที่แล้วได้สั่งการให้มีคณะกรรมการพัฒนาอมก๋อยในทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ ด้าน ท่านนายอำเภอก็สั่งเป็นกรรมการรักษามัคคีลงไปถึงทุกหมู่บ้าน ขณะนี้กรรมการชุดนั้นก็ได้พ้นสภาพไปตามรัฐบาลชุดที่แล้วไปแล้ว ดิฉันก็อยากจะฝากท่านประธานรัฐสภาช่วยกรุณาฝากบอกไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีขอให้ตั้งคณะกรรมการพัฒนาครั้งนี้มาอีกครั้งหนึ่งเถอะ เพราะว่าอำเภออมก๋อยเป็นอำเภอที่ยากจน เป็นอำเภอที่ประชาชนบางคนมีรายได้ไม่ถึง ๓,๕๐๐ บาทต่อปี อย่างที่คุณหมอต่านว่าเมื่อตะกี้ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นทำอย่างไรที่จะให้คุณภาพชีวิตเขาดีขึ้น ทำอย่างไรที่จะให้การพัฒนาพื้นที่ของเขาได้เป็นไปตามที่คณะกรรมการที่นายกรัฐมนตรีได้สั่งตั้งคณะกรรมการลงไป เพราะฉะนั้นในเรื่องของการพัฒนาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเฉพาะในเขตเลือกตั้งของดิฉันเองหรือว่าทั่วประเทศมีความสำคัญมาก ดิฉันดีใจที่รัฐบาลได้จัดนโยบาย จัดความยากจน เป็นนโยบายอันดับแรกที่จะต้องมีการแถลงต่อสภาแล้วก็มีรายละเอียดต่าง ๆ ลงมาเพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ดิฉันหวังค่ะ หวังอย่างยิ่งว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะสามารถดำเนินการจัดความยากจนให้ประชาชนทั่วประเทศได้ ขอขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกศล พลกุล ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณกริช กงเพชร ครับ

นายกริช กงเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กริช กงเพชร พรรคไทยรักไทยจากมหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้เป็นอีกวันหนึ่งซึ่งเป็นวันที่รัฐบาลจะเข้าไปรับหน้าที่ ก่อนที่จะรับหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นจำเป็นต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เพื่อให้สมาชิกสภาทั้งหลายได้มีโอกาสได้ซักถามรัฐบาลว่า นโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อสภานั้นเหมาะสมพอที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองได้หรือไม่ นโยบายทั้งหลายทั้งปวงนั้นจำนวน ๙ นโยบายเป็นหลักการสำคัญทั้ง ๙ นโยบาย แต่นโยบายหลักที่สำคัญยิ่งก็คือ นโยบายขจัดความยากจนของพี่น้องประชาชน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพด้วยความจริงใจว่า คนยากจนในพื้นที่แผ่นดินไทยนั้นมีมากมายก่ายกอง ถ้าเปรียบกับคนร่ำรวยนั้นคนร่ำรวยใน ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรกจะมีประมาณ ๕๘ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ของประเทศ ส่วนคนยากจน ๒๐ เปอร์เซ็นต์หลังของความยากจน จะมีรายได้เพียง ๓.๙ เปอร์เซ็นต์ของ GDP คือของรายได้ประชาชาติตอนนั้น ที่นี้ถ้ามาเปรียบรายได้ของพี่น้องประชาชนแต่ละภาคว่า ภาคไหนมีความยากจนมากน้อยแค่ไหน ผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่าถ้าดูรายได้ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงปี พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความยากจนเพียง ๐.๔ เปอร์เซ็นต์ อันนี้คือความแตกต่างของความยากจน ส่วนภาคกลางนั้นมีความยากจน ๕.๔ เปอร์เซ็นต์ ภาคเหนือมีความยากจน ๑๒.๒ เปอร์เซ็นต์ ภาคอีสานมีความยากจนมากกว่าเพื่อน เพราะว่าดินแดนภาคอีสานนั้นเป็นดินแดนแห้งแล้งขาดน้ำ ขาดเครื่องอุปโภคบริโภคทุกอย่างทุกอย่าง มีความยากจนถึง ๒๘ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นรัฐบาลทั้งหลายต้องจำไว้ว่านี่คือความยากจนของภาคอีสาน ส่วนภาคใต้ก็น้อยหน่อยประมาณ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือระดับความยากจนของแต่ละภาค เพราะฉะนั้นเมื่อมีระดับความยากจนของแต่ละภาค รัฐบาลก็ต้องกำหนดนโยบายที่จะขจัดความยากจนออกให้สิ้นจากแผ่นดิน นี่เป็นประการสำคัญ การจะขจัดความยากจนออกจากแผ่นดินนั้น เราต้องดูปัจจัยของความยากจนว่า ความยากจนเกิดจากอะไร ถ้าเราไม่รู้ว่าความยากจนเกิดจากสิ่งนี้สิ่งนั้นแล้ว เราไม่สามารถที่จะขจัดความยากจนออกจากแผ่นดินได้ สำคัญที่สุดความยากจนมันมีความยากจนเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ

ความยากจนทางระบบทางการเมือง ซึ่งขณะนี้ทางการเมืองของเรากำลังดีขึ้น ความยากจนก็ลดน้อยลง ความยากจนในทางระบบของสังคม สังคมเราถ้าหากไม่ดีก็ก่อให้เกิดความยากจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ความยากจนนั้นมันเกิดจากการขาดทรัพยากรสำคัญในการผลิต นอกจากที่กล่าวมาแล้วก็ยังขาดทรัพยากรสำคัญในการผลิต อาทิ เช่นว่าขาดเงินทุน ถ้ามีเงินทุนในการทำมาค้าขาย ในการทำมาหากิน ความยากจนก็จะหมดไป นอกจากขาดเงินทุนแล้วก็ขาดที่ดินทำกินที่หลายคนได้พูดแล้ว ผมจะไม่กล่าวอีก นอกจากขาดที่ดินทำกิน และสำคัญที่สุดหลายคนพูดแต่ผมก็จำเป็นต้องพูดคือขาดน้ำ น้ำเป็นเรื่องสำคัญในการทำการเกษตร ถ้าพูดถึงคนยากจนแล้วเกษตรกรยากจนที่สุด ถ้าเกษตรกรมีน้ำทำอะไรก็ได้สามารถพัฒนาได้ ยกตัวอย่างเขตชลประทานกับเขตไม่ชลประทาน เขตที่มีชลประทานทำนาได้ ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง นั้นความยากจนจะหมดไป ส่วนเขตไม่มีชลประทานนั้น ความยากจนจะคงอยู่อย่างหนาแน่น เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลทราบถึงปัญหาถึงความยากจนนั้น ขณะนี้รัฐบาลมีนโยบาย มีความคิดที่จะทำเรื่องน้ำ เพื่อขจัดความยากจนโดยใช้งบประมาณประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงอย่างไรก็ตาม ความยากจนนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะว่าประชาชนในพื้นที่ขาดความรู้ ความรู้ทางเทคโนโลยี ความรู้ในการสร้างสรรค์ต่าง ๆ ถ้าไม่มีความรู้ ความยากจนก็เกิดขึ้นเนื่องจากว่าประชาชนในพื้นที่เหล่านั้นไม่มีความรู้ในการที่จะพัฒนาอาชีพของเขา นอกจากขาดความรู้แล้ว สิ่งสำคัญคือ อำนาจการปกครองของประเทศชาติ ถ้าหากการปกครองของประเทศชาติไม่มีความเป็นธรรมแล้วนั้น ความยากจนจะเกิดขึ้นทันที เพราะฉะนั้นนโยบายสำคัญคือเรื่องการกระจายอำนาจ เมื่อการกระจายอำนาจก็ต้องกระจายเงินไม่ใช่กระจายอำนาจอย่างเดียว เงินไม่กระจาย และการปกครองบ้านเมืองซึ่งไม่กระจายอำนาจนั้นก็ไม่สามารถที่จะทำให้แก้ไขความยากจนได้ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งสำคัญที่สุดในการที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนหรือเหตุแห่งการแก้ไขปัญหาความยากจนก็คือ ประชาชนไม่สามารถที่จะเข้าสู่อุปกรณ์การบริการของรัฐได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า อย่างไรก็ตามรัฐบาลนอกจากจะจัดการน้ำแล้ว จัดการศึกษาให้ประชาชนประกอบอาชีพให้โอกาสแก่ประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นโยบายของรัฐบาลนี้เป็นนโยบายที่สร้างโอกาสให้แก่ประชาชน นอกจากสร้างโอกาสแล้วก็สร้างรายได้ นอกจากสร้างรายได้แล้ว รัฐบาลก็ต้องลดรายจ่าย สิ่งเหล่านี้คือสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง ถ้าหากว่าประชาชนมีโอกาสโดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสในการรับความรู้ โอกาสในการได้รับข้อมูลที่ดี โอกาสมีที่ทำกินที่ดี โอกาสมีเงินลงทุนที่ดี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โอกาสในการที่จะทำการเกษตร โอกาสที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารในการตลาดเพื่อการเกษตร ตลาดล่วงหน้าเป็นอย่างไร สำคัญอย่างไร เมื่อถึงนี้ผมได้ฟังจากท่านวุฒิสมาชิกคนหนึ่งท่านบอกว่า การทำ FTA นั้นจะเป็นหัวใจหลักเหมือนกัน เพราะ FTA นั้นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่เราจะประกาศ FTA กับประเทศจีน นี่เราส่งสินค้าการเกษตรไปให้จีน จีนมีอะไรสำคัญที่จะต้องรับสินค้าการเกษตรจากไทย แต่จีนก็มีภาระนอกภาษีเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการกดดันต่าง ๆ นั้นพวกเราพร้อมหรือไม่ รัฐบาลมีความพร้อมที่จะจริงจังต่อการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือไม่ ผมขอกราบเรียนนัดหนึ่งครับเพื่อสรุปปัญหาความยากจน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับท่านกริชครับ หมดแล้วครับ ท่านอื่น ๆ เขาไม่เลยเวลากัน

นายกริช กงเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านพ่ายครับ

นายพ่ายพ บัณเฑาะฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพ่ายพ บัณเฑาะฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าวันนี้ทั้งวันเลยที่เดียวที่เราพูดกันถึงเรื่องความยากจน ต้องยอมรับอีกประการหนึ่งว่าเป็นความกล้าหาญของรัฐบาลที่นำโดยท่าน พันตำรวจโท ดอกเตอร์

ทักษิณ ชินวัตร ที่นำเรื่องนโยบายการแก้ปัญหาความยากจนมาเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลชุดนี้ เพราะว่าถ้าใครก็ตามที่ไม่มีความกล้าหาญปราศจากซึ่งวิสัยทัศน์ ไม่มีใครกล้าเอานโยบายเรื่องนี้มาเป็นนโยบายหลักของรัฐบาล ผมต้องขอชื่นชมในสิ่งนี้เป็นลำดับเบื้องต้นด้วยเช่นเดียวกัน

ประการถัดมาท่านประธานที่เคารพครับ เราพูดกันตรงนี้มากกว่าความยากจนเป็นปัญหาหลักของประเทศชาติบ้านเมือง ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่ภาคกลางครับ อยู่ราบลุ่มภาคกลาง อยู่ตอนบนได้เขื่อนแม่น้ำเจ้าพระยา ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า บริเวณพื้นที่ได้เขื่อนแม่น้ำเจ้าพระยาไหลลงมาประมาณ ๕ - ๖ จังหวัด ตั้งแต่ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง อยุธยา สุพรรณบุรี ปทุมธานีนั้น เป็นพื้นที่เกษตรกรรมทั้งสิ้น พื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ที่เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้วยการทำนา ผมต้องเสนอท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีชุดปัจจุบันนี้ด้วยว่าการแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ภาคกลางตอนบนนั้นผมเห็นว่าการจัดการเรื่อง

ประการที่ ๑ เรื่องของจัด Zoning หรือเขตเศรษฐกิจในการทำนาให้เป็นที่เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากเป็นพื้นที่ราบลุ่มภาคกลางมีความอุดมสมบูรณ์สูง พื้นที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากนั้นอยากกราบเรียนท่านประธานว่านอกจากจะเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์แล้วรัฐบาลยังได้ลงทุนทำอะไรไว้หลาย ๆ อย่าง ซึ่งน่าจะต้องหยิบยกขึ้นมาสานต่อในช่วงรัฐบาลชุดนี้ด้วยเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นแรกคือ เรื่องของการจัดการเรื่องน้ำ ถ้าเราสามารถจัดการบริหารเรื่องน้ำได้เราจะทำให้พื้นที่ภาคกลางตอนบนนี้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสม ทำการเกษตรมีน้ำเสียอย่างเดียว เราจะแก้ไขปัญหาความยากจนได้อย่างยั่งยืนมากที่สุด เพราะว่าในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนบนส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม นอกจากนั้นท่านประธานครับ นอกจากพื้นที่ในการจัดสรรน้ำแล้ว พื้นที่อีกประการหนึ่งที่ต้องหยิบยกขึ้นมาพูดก็คือ เรื่องของการจัดรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม เมื่อปี ๒๕๑๕ รัฐบาลก่อนหน้านั้นเคยได้มีการลงทุนในการจัดรูปที่ดินไว้ ประชาชนที่ฟังอยู่หลายท่านอาจจะแปลกใจว่าการจัดรูปที่ดินมันต่างกับการปฏิรูปอย่างไร การจัดรูปที่ดินเป็นการรวบรวมพื้นที่ดินทั้งหมดที่มีอยู่แล้วปรับสภาพแปลงนาต่าง ๆ นั้นให้เป็นรูปร่าง

ลักษณะคล้าย ๆ กับพื้นที่สีเหลี่ยมมีคู่อ้อย มีถนนหนทางเข้าไป มีแหล่งส่งน้ำเข้าไปถึงแปลงนาทุกที่สามารถขนส่งพืชผลการเกษตรได้ แล้วก็สามารถนำเอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ นั้นไปถึงไร่นาได้อย่างสะดวก --- ๑๑๐/๑

แต่ว่าในการจัดรูปที่ดินที่ผ่านมา ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในรัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาลนั้นยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดรูปที่ดินมากเท่าที่ควร ในช่วงรัฐบาลก่อนหน้านี้นี้เคยตั้งงบประมาณจัดรูปที่ดินไปแขวนไว้ที่สำนักปลัดกระทรวง ไร่ที่กระทรวง งบประมาณไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท แต่ว่าในช่วงรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ เมื่อปี ๒๕๔๗ รัฐบาลได้นำเองงบประมาณของการจัดรูปที่ดินที่เคยตั้งไว้ปีละประมาณ ๘ ล้านบาท ถึง ๑๐ ล้านบาทนั้นเป็นจำนวน ๘๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น แล้วไปตั้งอยู่ที่กรมชลประทาน ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกทีเดียวครับที่รัฐบาลให้ความสำคัญใส่อย่างดียิ่งต่อการทำการเกษตรต่อการดูแลเรื่องของต้นทุนทางการผลิตของพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนา ซึ่งเป็นเรื่องที่เขาต้องสานเรื่องนี้ต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ยังมีปัญหาต่อว่าถ้าเราจัดรูปที่ดินเสร็จแล้ว คุณ คลอง ถนนต่าง ๆ ที่มันยังทำไม่เสร็จ เรียบร้อย ตรงนี้ต้องทำเพิ่มครับ นอกจากนั้นต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นไม่ใช่เพียงแค่ ๘๐ ล้านบาท เพราะว่าความต้องการของประเทศนั้นยังมีอีกสูงต้องจัดงบประมาณเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ นอกจากนั้นครับท่านประธานครับ เราจัดรูปที่ดินเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องหันมาดูแลเรื่องของต้นทุนทางการเกษตรต้นทุนทางการเกษตรต้องยอมรับประการหนึ่งว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พยายามที่จะทำหน้าที่ตรงนี้ในการลดต้นทุนทางการเกษตรมาโดยตลอด ปุ๋ย ยาฆ่าแมลงที่เกษตรกรชาวไร่ชาวนาใช้กันอย่างมากมานั้น มีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูงมาก ๆ แล้วเราก็พยายามที่จะแก้ไข ที่ผ่านมานั้นเราพยายามส่งเสริมเรื่องของปุ๋ยชีวภาพ แต่ว่ายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ถ้ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้จะหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาเป็นกรณีพิเศษแล้วส่งเสริมเรื่องนี้เป็นรูปเป็นร่างเป็นจริงเป็นจังอีกสักครั้งหนึ่งพี่น้องเกษตรกรบ้านเราจะได้ประโยชน์ตรงนี้มากทีเดียว

ท่านประธานครับ ประการถัดมา นอกจากทำเรื่องของปัจจัยการผลิตแล้ว ราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นเราจะล้มเสียมิได้เลย เพราะว่าเมื่อไรก็ตามที่เราผลิตพืชผลทางการเกษตรขึ้นมาแล้วจำนวนมาก แต่ไม่มีตลาดราคา ไม่มีเสถียรภาพ เมื่อไรก็ตามนั้น จะทำให้พี่น้องเกษตรกรไม่สามารถอยู่ได้ ถ้าเราทำเช่นนี้ได้ทั้งเรื่องของการผลิต ลดต้นทุนการผลิตแล้วทำการตลาดได้แล้ว ผมเชื่อว่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะนำไปสู่

การแก้ไขปัญหาความยากจนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คนส่วนใหญ่ของประเทศคือพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนา ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เมื่อปีที่แล้วครับท่านประธาน วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๗ คนที่เป็นหัวหน้า
รัฐบาลเคยไปจังหวัดสิงห์บุรีบอกว่า จะให้จังหวัดสิงห์บุรีเป็นจังหวัดนำร่องในการแก้ไข
ปัญหาความยากจนของประเทศ วันนี้ผมมาทวงถามผ่านไปทางท่านประธานรัฐสภา
ด้วยว่าขอให้ท่าน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสืบสานเรื่องนี้ต่อ เพราะว่าสิงห์บุรีนั้นเป็นจังหวัด
ที่อยู่ต้นน้ำ แล้วก็มีพื้นที่การจัดรูปที่ดินไว้มาก นอกจากนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่่นั้นเป็น
ชาวนา ถ้าตรงนี้สามารถสานต่อได้ จังหวัดสิงห์บุรีน่าจะเป็นจังหวัดนำร่องในการแก้ไข
ปัญหาความยากจนของประเทศได้ เพราะเราพูดกันเลื้อเกินว่าจะแก้ปัญหภาพรวมของ
ประเทศแล้วนั้นจะทำที่ไหน ผมเสนอเลยครับท่านประธานที่เคารพ เสนอสิงห์บุรี
บ้านพ้ายัพ ปันเกตุ นี่ละครับ ทำเสียเลย จะได้เป็นจังหวัดนำร่องในการแก้ไขปัญหา
ความยากจนของประเทศ ผมเชิญชวนครับท่านประธานครับ ให้ประธานช่วยไปบอก
ท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่า พ้ายัพ ปันเกตุ เชิญชวนให้ทำจังหวัดสิงห์บุรีเป็นจังหวัดแก้ไข
ปัญหาความยากจนครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านปราโมทย์ ไพชนม์ ครับ

นายปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดราชบุรี
ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขออภิปรายนโยบายข้อหนึ่งของรัฐบาล คือนโยบายความยากจน
กระผมขอสรรเสริญยกย่องว่าเป็นนโยบายที่สำคัญยิ่งและเป็นอันดับแรกของรัฐบาล
ปัจจุบัน แล้วหากรัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนแล้วปัญหาอื่น ๆ หมดยุติไป
รัฐบาลจะเป็นที่ศรัทธาของประชาชน กระผมได้นำความยินดีปราโมทย์นี้ไปสู่ประชาชน
บางจุด และในวงสนทนาวัดนั้นประชาชนโดยเฉพาะเกษตรกรยอมรับ มีเสียงคัดค้านอยู่
เสียงเดียว เสียงคัดค้านนั้นเขาบอกว่า ไม่จริงท่าน ส.ว. กระผมถามต่อไปว่าเพราะอะไร ---

เขาบอกว่า ๔ ปีข้างหน้า นโยบายการขจัดความยากจนนั้น คนจนไม่มี ผมจึงถามว่า เพราะอะไรจึงไม่มี เพราะว่าคนจนนั้นตายหมดแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ถามต่อไปว่าเพราะอะไรจึงมีความรู้สึกเช่นนี้ ท่านผู้นั้นตอบว่าขณะนี้ผมมีหนี้สินท่วมท้น ท่านประธานที่เคารพ หนี้สินของเกษตรกรหรือชาวนาชาวไร่ขณะนี้ท่วมท้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นนโยบายลดรายจ่ายเพิ่มรายได้และเข้าถึงทุนนั้น ในการเข้าถึงทุนนั้นไม่แจ่มชัด ผมคิดว่าประชาชนจะมีสุขนั้น จะมีสุขจากการไม่มีหนี้ ท่านประธานผมขอกล่าวต่อไปว่า กระผมไม่สนับสนุนการให้ประชาชนมีหนี้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่กำลังรอคอยรัฐบาลพระศรีอาริย์ที่จะมายกเลิกหนี้ ปลดหนี้ และเป็น การหนักใจลำบากใจแก่นาการเพื่อการเกษตรเป็นอย่างยิ่งที่จะเรียกคืนหนี้สินจาก ราษฎร ท่านประธานที่เคารพ ความจนนั้นเป็นทุกข์ ความทุกข์แห่งความจนเป็นทุกข์ของ แผ่นดิน รัฐบาลต้องมีหน้าที่ในการแก้ไขบำบัดทุกข์ อันนั้นกระผมขอกล่าวว่ อะไรเป็นตัว ชี้นำหรือปัจจัยในการที่ประชาชนยากจน ชนบทต้องตระหนัก ต้องผจญกับความจนความ ใจ ความเจ็บ และปัจจัยอื่น ๆ อีกมาก เช่น ไม่มีอาหารบริโภคเพียงพอกับความต้องการ ไม่มีเครื่องนุ่งห่ม ไม่มีที่อยู่อาศัย และการได้รับการบำบัดในสิ่งที่สามัญชนจะได้รับการ รักษาได้ ในที่นี้กระผมกล่าวอภิปรายในเวลาอันจำกัดเล็กน้อย ที่จริงน่าจะให้กระผมสัก ๖ ชั่วโมง ท่านประธานที่เคารพ อะไรเป็นปัจจัยแห่งความยากจน รัฐบาลนี้จะแก้ไขปัญห ขจัดความยากจนให้หมดสิ้นไปได้อย่างไร มีปัญหาอุปสรรคข้อใด กระผมขอ กราบเรียน และก็เสนอแนะไปพร้อม ๆ กันว่า ปัญหาจากความยากจนนั้นมีมากมาย โดยเฉพาะ อย่างยิ่งใน ๒ ประการแรก

๑. ในเรื่องของเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไม่ดี คนว่างงานมาก สถิติคนว่างงาน ขณะนี้แม้รัฐบาลก่อน ๆ แก้ไขไปแล้วบ้าง แต่ยังเหลืออีกประมาณ ๖ ล้านกว่าคน และ ข้อมูลจริง ๆ น่าจะมีมากกว่านี้ คนว่างงานก็เป็นปัญหาภาระหนักกับการแก้ไขปัญห ยากจน คนมีงานทำได้รายได้ไม่พอแก่ความเป็นอยู่ สิ่งนี้รัฐบาลจะต้องแก้ไขอย่างไร กระผมขอบอกสั้น ๆ ว่า ต้องพยายามให้ภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมนั้นไปด้วยกัน ได้ ภาคอุตสาหกรรมรายย่อยขนาดเล็กต้องจ้างแรงงานแทนนำเทคนิคหรืออุตสาหกรรม มาใช้ ----- ๑๑๒/๑

เช่น สหกรณ์โคนมหนองโพนั้นได้ดำเนินการเรื่องนี้ในพระบรมราชูปถัมภ์สำเร็จมาแล้ว

ประการต่อไปนั้น กระผมขอกราบเรียนว่าคนว่างงาน ๑,๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนนั้นควรจะได้รับ การแก้ไขโดยด่วน โดยเฉพาะบัณฑิตที่จบการศึกษา นอกจากนั้นเรื่องที่ดิน เรื่องที่ดินนั้นสำคัญอย่างยิ่งครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่ดินฝั่งซ้ายแม่น้ำภาชีนั้นเป็นที่มีปัญหา ขอกราบเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้บำบัดแก้ไขยกเลิกที่ดินราชพัสดุ ที่ดินที่ทหารขอใช้ เรื่องที่ดินจึงเป็นปัญหา เรื่องกรรมสิทธิ์ให้ความมั่นใจกับราษฎรนั้นจึงเป็นปัญหาอย่างมาก ต่อไปนี้กระผมกราบเรียนเรื่องภัยธรรมชาติ คือน้ำท่วมและภัยแล้งเป็นสิ่งสำคัญ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ

นายปราโมทย์ ไพบูลย์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : และสาเหตุอื่น เช่น คอรัปชัน เป็นต้น

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ

นายปราโมทย์ ไพบูลย์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐี ครับ

นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐี สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน พรหมจรรย์ รัตนเศรษฐี สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันขออภิปรายและตั้งข้อสังเกตในเรื่องนโยบายขจัดความยากจน พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ รวมทั้งการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ นโยบายที่ผ่านมาของรัฐบาลก็คือปีอาหารปลอดภัย ดิฉันคิดว่าคงจะต้องเป็นปีอาหารปลอดภัยทั้งอาหารที่บริโภคภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ เพื่อสุขภาพที่ดีของคนในประเทศและได้รับการยอมรับจากต่างประเทศสมกับที่จะเป็นครัวของโลก ในเรื่องนี้ดิฉันคิดว่าความคิดเห็นของดิฉันและรัฐบาลก็คงจะตรงกัน แต่จากการที่ดิฉันและคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้ติดตามการทำงานของรัฐบาลในกระทรวงที่เกี่ยวข้อง พบว่ายังมีความแตกต่างและความไม่สมดุลกันระหว่างอาหาร ผัก ผลไม้ที่นำเข้ามาเพื่อบริโภคจาก

ต่างประเทศ ซึ่งก็รับผิดชอบโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือที่เราเรียกว่า ออย. นะคะ และอาหารที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศที่รับผิดชอบโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วก็ที่ผลิตภายในประเทศและรับผิดชอบโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงสาธารณสุข เราหันมาดูกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมวิชาการเกษตรเป็นกรมที่มีปัญหามากที่สุด ซึ่งก็รับผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบสารเคมีตกค้างในผัก ผลไม้ที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องที่ดีนะคะ เพื่อให้โลกยอมรับในอาหาร ผัก ผลไม้ของไทย ผัก ผลไม้ที่ปราศจากสารเคมีตกค้างเราส่งออกไปต่างประเทศ ให้ต่างประเทศบริโภค ที่เหลือที่ยังมีสารเคมีตกค้างเรายังเก็บไว้ให้คนไทยบริโภคอยู่นะคะ ซึ่งในส่วนนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์บอกว่าเป็นหน้าที่ของ ออย. กระทรวงสาธารณสุข ส่วนกระทรวงสาธารณสุข หรือ ออย. ก็บอกว่า ออย. จะตรวจก็ต่อเมื่ออาหาร ผัก ผลไม้ ต้องอยู่ที่ตลาดหรือห้างร้านแล้ว ออย. ไม่มีหน้าที่ที่จะไปตรวจที่แปลงสวนเกษตรกร ในเรื่องนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบให้กรมวิชาการเกษตรทำหน้าที่ในการตรวจแปลงสวนเกษตรกรเพื่อรับรองมาตรฐาน หรือที่เราเรียกว่ากัน GAP นะคะ กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบเกษตรกร ๓๐๐,๐๐๐ กว่ารายทั่วประเทศนะคะ โดยมีเป้าหมายว่าจะตรวจรับรองมาตรฐานให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๕๑ ด้วยอัตรากำลัง ๒,๐๐๐ กว่าคน ทำงานด้านวิจัย ตรวจสอบสารเคมีตกค้างในส่วนกลางและภูมิภาคที่จะส่งออกไปยังต่างประเทศและกลุ่มประเทศต่าง ๆ จริง ๆ แล้วก็ทำงานในส่วนนี้ก็ไม่ค่อยจะทัน ถูกผู้ส่งออกร้องเรียนเป็นประจำ เนื่องจากว่าผัก ผลไม้ที่ตกค้างแล้วเน่าเสียเนื่องจากการตรวจไม่ทันเวลา การที่คนไทยเราจะได้บริโภคอาหาร ผัก ผลไม้ที่ปราศจากสารเคมีตกค้างจะต้องเริ่มที่ผู้ผลิต ก็คือตัวเกษตรกรเอง ซึ่งก็อยู่ที่ต้นน้ำ ไม่ใช่การตรวจสอบสารเคมีตกค้าง ซึ่งเป็นผลลัพธ์หรือปลายน้ำ กรมส่งเสริมการเกษตรที่มีอัตรากำลัง ๕,๐๐๐ กว่าคนทั่วประเทศกระจายอยู่ตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอและจังหวัด จึงสมควรอย่างยิ่งนะคะที่จะรับหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกอบรม เป็นผู้ที่ให้นำพาเกษตรกรเข้าสู่การผลิตที่ถูกต้อง เข้าสู่การรับรองมาตรฐานแปลงสวนของกรมวิชาการเกษตรต่อไป ซึ่งในเรื่องนี้จริง ๆ แล้วท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ท่านเนวินก็มีความคิดเห็นตรงกับคณะกรรมการมาธิการการเกษตรเมื่อครั้งที่ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทั้งในเรื่อง

ให้กรมส่งเสริมการเกษตรเป็นผู้ที่ฝึกอบรม แล้วก็ให้ข้อสังเกตในเรื่องเกี่ยวกับการที่จัดทำคู่มือในการปฏิบัติ เหมือนกับเป็นปฏิทินของเกษตรกรในแต่ละเดือนว่าพืช ผัก ผลไม้แต่ละชนิดในแต่ละภูมิภาค ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยและสารเคมีที่ถูกต้อง -----

จนถึงทุกวันนี้ก็หลายเดือนแล้วเท่าที่ทราบก็ยังเป็นเพียงแผนดำเนินงานที่ไม่มียงบประมาณรองรับ ดิฉันก็คงจะเน้นว่ายังไม่มียงบประมาณรองรับในเรื่องนี้ ในเรื่องนี้ถ้าหากว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังคงปล่อยให้กรมวิชาการเกษตรทำงานด้านนี้เพียงลำพัง ซึ่งกว่าจะแล้วเสร็จก็หมายความว่าปี ๒๕๕๑ ความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่สามารถที่จะขายผลผลิตให้ผู้ส่งออกได้ เนื่องจากผู้ส่งออกซื้อแล้วไม่สามารถที่จะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ ก็จะไม่รับซื้อพืช ผัก ผลไม้จากสวนที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน หรือไม่ได้รับรอง GAP นั้นเอง เมื่อผัก ผลไม้ ถูกส่งออกได้น้อย ของก็ล้นอยู่ในประเทศ ราคาผักและผลไม้ก็ตกต่ำ แถมยังต้องแข่งขันกับผัก ผลไม้ที่นำเข้าจากจีนที่ถูกกว่าจากการที่เราเปิดข้อตกลงเขตเสรีการค้ากับจีน เกษตรกรของเราก็เลยจะยิ่งจนลงนะคะ นโยบายขจัดความยากจนของรัฐบาลถ้าไม่เร่งดำเนินการในเรื่องนี้ ดิฉันก็คิดว่าคงจะไม่ได้ผล อีกทั้งคนไทยเรายังจะต้องบริโภคอาหาร ผัก ผลไม้ที่มีสารเคมีตกค้างจากการใช้สารเคมีและปุ๋ยที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลทำให้นโยบายการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพล้มเหลวตามไปด้วย ปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับลำไยนอกฤดูที่ผู้ส่งออกจะซื้อเฉพาะลำไยจากสวนที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานแล้วคือ GAP เมื่อกลางเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา นั่นคือสัญญาณอย่างหนึ่งที่บ่งบอกไปถึงลำไยในฤดูกาล และผลไม้เพื่อการส่งออกชนิดอื่น ๆ ที่กำลังจะตามมา และจะต้องเร่งแก้ไขที่แปลงสวนหรือตัวเกษตรกรถ้ารอถึงปี ๒๕๕๑ ตามแผนงานของกรมวิชาการเกษตร ปัญหาเรื่องผลผลิตทางการเกษตรล้นตลาดและราคาตกต่ำ สินค้าขายไม่ได้ก็จะตามมาอีกมาก สำหรับอีกเรื่องหนึ่งของความแตกต่างและความไม่สมดุลกันระหว่างมาตรฐานการตรวจสอบสารเคมีตกค้างของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงสาธารณสุข การตรวจการนำเข้าของ อย. กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นวิธีการตรวจเพื่อหาความปนเปื้อนเบื้องต้น หรืออย่างที่เขารู้จักกันว่า เทสต์ คิท (Test kit) ก่อนที่จะปล่อยให้เวลาเพียงแค่วันเดียว เมื่อพบความปนเปื้อนจึงจะเรียกเก็บ สินค้าคืน ถ้าไม่พบก็จะปล่อยให้ขายต่อไป แต่กว่าที่จะเรียกเก็บสินค้าคืน สินค้าเหล่านั้นอาจจะขายไปหมดแล้วก็ได้นะคะ ค่าธรรมเนียมในส่วนนี้ไม่ต้องเสีย แล้วหันมาดูการตรวจสอบสารเคมีตกค้างของกรมวิชาการเกษตร จะเป็นการตรวจอย่างละเอียด เข้มงวดก่อนการส่งออก กรมวิชาการเกษตรใช้เวลาในเรื่องนี้ เดิมทีเดียวใช้เวลาถึง ๓ วัน ปัจจุบันถึงแม้ว่า

จะมีการปรับเปลี่ยนลงมาเหลือ ๑ วันแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงใช้เวลานานกว่าทางของ อย.
กระทรวงสาธารณสุข ค่าธรรมเนียมในการเรียกเก็บ ในปีที่แล้วเรียกเก็บ ๓,๐๐๐ บาท
ในปีนั้นเพิ่มขึ้นอีกเป็น ๓,๕๐๐ บาท ซึ่งก็ถือว่าเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับผู้ส่งออก และภาระ
เหล่านี้ก็จะถูกผลักไปให้กับเกษตรกรในที่สุด นี่ก็คือความแตกต่างและความไม่สมดุลกัน
ระหว่างมาตรฐานของการตรวจสอบเคมีตกค้างของการนำเข้าและการส่งออก ที่จะต้องมี
การปรับให้เหมือนกันทั้งในเรื่องมาตรฐานการตรวจสอบเคมีตกค้าง ค่าธรรมเนียมที่
เรียกเก็บ รวมทั้งดิฉันก็คงจะขอเพิ่มอีกเรื่องหนึ่งก็คือความพร้อมของหน่วยงานราชการและ
ข้าราชการ ซึ่งดูเหมือนจะไม่เพียงพอสำหรับการรองรับในเรื่องนี้ หากว่ารัฐบาลไม่เร่งแก้ไข
ในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้แล้ว ก็เกิดคำถามที่ว่า รัฐบาลผลักดันการนำเข้าและกักกัน
การส่งออกใช่หรือไม่ ดิฉันก็จะฝากเป็นคำถามไว้ ดิฉันจะขอสรุปก็คือในการปรับ
โครงสร้างทางภาคการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดเขตเสรีการค้าแบบทวิภาคี หรือเพื่อเพิ่ม
มูลค่าสินค้าเกษตร ขจัดความยากจนเพื่อชีวิตที่ปลอดภัยจากอาหารที่ปราศจากสารเคมี
ตกค้างจะต้องเริ่มที่ภาคการเกษตรและหรือตัวเกษตรกรเอง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
จะต้องเร่งบูรณาการกรมส่งเสริมการเกษตรให้เป็นผู้ฝึกอบรม ให้คำแนะนำแก่เกษตรกร
ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น -----

และในขณะเดียวกันกรมวิชาการเกษตรเป็นผู้ตรวจสอบรับรองมาตรฐาน ซึ่งผลลัพธ์ก็จะ
ได้แก่ผู้ที่เราจะได้อาหาร ผัก ผลไม้ที่ปลอดภัยที่มีคุณภาพปราศจากสารเคมีตกค้าง และ
เพื่อที่จะบริโภคภายในประเทศและส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ อีกทั้งช่วยให้ผลผลิต
ทางการเกษตรไม่ล้นตลาดอยู่ในประเทศไทยด้วยนะคะซึ่งก็จะส่งผลดีต่อราคาเกษตร

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : ดิฉันยังเหลืออีก
นิดหนึ่ง

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ครับ หหมดเวลาแล้วครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : ดิฉันก็คงจะฝาก
ท่านรัฐมนตรีสุธารัตน์ซึ่งท่านเคยดูแลในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดูแลในเรื่องสุขภาพ
อนามัยและอาหาร ซึ่งนั่นเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายน้ำ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอให้เคารพเวลาก็แล้วกัน ท่านอื่น ๆ
เขาเคารพกันครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ : ก็คงจะฝากไว้ว่านี่คือต้นน้ำ และเป็นสิ่งซึ่ง
จะต้องเร่งแก้ไข ถ้าท่านแก้ไขที่ต้นน้ำได้ ปลายน้ำก็คงจะไม่ต้องแก้ไขกันมาก ขอขอบคุณ
มากค่ะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง ขออนุญาตท่านประธานได้ใช้เวลาในช่วงนี้ได้ตอบชี้แจงในฐานะตัวแทนของ
รัฐบาลในคำถามและข้อสังเกตเกี่ยวกับการอภิปรายนโยบายของรัฐบาลชุดนี้นะครับ ใน
ส่วนที่ผมมีคำชี้แจงคงจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านของกระทรวงการคลังและก็อาจจะ
เป็นด้านที่เป็นนโยบายบางส่วน

เรื่องแรกคงเป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงความเป็นห่วงเป็นใยกับนโยบาย
ของรัฐบาลหลาย ๆ นโยบายที่นำไปสู่ปัญหาในอนาคตว่าหนี้สินของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น
จากนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายที่ให้โอกาสของพี่น้องประชาชนได้เข้าถึง

แหล่งเงินทุน โดยมีผู้อภิปรายหยิบยกในเรื่องของตัวเลขหนี้สินภาคครัวเรือนในปี ๒๕๔๔ ก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้ามาเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๗ ถึงปี ๒๕๔๘ ที่รัฐบาลนี้ในชุดที่แล้วได้มีนโยบายแล้วก็มีหนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น คงจะเป็นคำตอบซึ่งเคยได้พูดกันกับท่านสมาชิกหลายท่านในห้องประชุมแห่งนี้ในสมัยที่แล้วนะครับว่า การพูดถึงหนี้สินภาคครัวเรือน แนนอนที่สุดว่าคงจะต้องดูปัจจัยที่เพิ่มสูงขึ้นว่ามาจากอะไรด้วย ผมก็ขอใช้เหตุผลเดิมและก็อาจจะเพิ่มเติมเล็กน้อยสำหรับเรื่องของปัจจัยที่ทำให้หนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แนนอนที่สุดครับในช่วงที่เราเกิดปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ในเรื่องของ การให้สินเชื่อของสถาบันการเงินคงจะเป็นเรื่องที่ยาก การหดตัวของสินเชื่อในช่วงวิกฤติทางเศรษฐกิจนั้นเป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งทำให้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวแล้วก็ความเชื่อมั่นกลับคืนมาสถาบันการเงินก็เริ่มที่จะปล่อยสินเชื่อมากขึ้นนั่นคือเหตุผลแรกที่ยากจะเรียนว่าหนี้สินภาคครัวเรือนได้เพิ่มสูงขึ้นจากการที่เศรษฐกิจมีความแข็งแกร่งขึ้น หรืออาจจะฟื้นตัวขึ้นจนทำให้สถาบันการเงินเริ่มมีความมั่นใจที่จะปล่อยสินเชื่อ เมื่อสถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อแนนนอนที่สุดในด้านหนี้สินตัวเลขก็เพิ่มขึ้นทันที เมื่อเรามาคิดคำนวณเทียบปีต่อปีก็แนนนอนที่สุดว่ามันจะทำให้หนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น แต่ผมจะบอกต่อไปถึงเหตุผลว่า เมื่อเพิ่มสูงขึ้นแล้วมันมีเรื่องอะไรที่น่าห่วงหรือไม่ในภายหลังนะครับ

ปัจจัยที่ ๒ ที่ทำให้หนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นก็คือเรื่องของการที่รัฐบาลมีนโยบายในการเปลี่ยนให้พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะภาคการเกษตรและกึ่งประชาชน ผู้ประกอบอาชีพรายย่อยที่กู้ยืมเงินในระบบมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบมากขึ้น คงจะเอามาจากธนาคารประชาชนก็ดี หรือสินเชื่อที่ผ่านธนาคารเฉพาะกิจของรัฐก็ดี ตรงนี้ก็เป็นอีกตัวหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าสินเชื่อภาคประชาชนนั้นเพิ่มสูงขึ้น นั่นคือปัจจัยที่ผมคิดว่าเป็นปัจจัยหลัก ๆ ซึ่งทำให้หนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น แต่ยังมีอีกหลายปัจจัยนะครับ เช่น อัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาอยู่ในระดับต่ำ แล้วก็อีกหลายนโยบายที่ผมคิดว่าเป็นการให้โอกาสของประชาชนจากรัฐบาลนี้ แล้วก็รัฐบาลชุดที่ผ่านมาะครับ ทีนี้ก็มาพูดถึงตัวหนี้สินภาคครัวเรือนที่มีหลายท่านบอกว่านโยบายของรัฐบาลชุดนี้ก็จะเป็นคล้าย ๆ กับรัฐบาลที่ผ่านมาก็คือ รัฐบาลของ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ว่าจะเป็นการให้โอกาสคนเป็นหนี้มากขึ้น เรื่องของการให้โอกาสคนเป็นหนี้ก็คงต้องพูดบอกว่า วันนี้มีหลักคิดอยู่ ๒ ทาง ระหว่างเรากำลังพูดถึงว่า คนที่ไม่มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน ไม่มีโอกาสที่จะมีรายได้ กับการที่เราจะให้โอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อนำไปสู่การมีรายได้ เราจะเลือกอย่างไร ถ้าวันนี้เราบอกว่าไม่อยากให้พี่น้องประชาชนมีหนี้สินครัวเรือนสูงขึ้น ทำได้ก็คือการไม่ปล่อยสินเชื่อหรือไม่มีนโยบายให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน แน่แน่นอนที่สุดเราเห็นเพียงตัวเลขว่าหนี้สินภาคครัวเรือนไม่สูงขึ้น แต่ในเวลาเดียวกันเราก็จะไม่เห็นว่าพี่น้องประชาชนจะมีโอกาสมีรายได้เมื่อไร รัฐบาลนี้เลือกที่จะให้พี่น้องประชาชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งรายได้ในอนาคต เมื่อเราดูตัวเลขนะครับ หลายท่านพูด ซึ่งวันนี้ก็ต้องขอบคุณว่าสมาชิกพรรคฝ่ายค้านก็ดี หลายท่านก็ดี ได้กรุณาพูดถึงว่าไม่ใช่หนี้สินอย่างเดียว พูดถึงรายได้ด้วย อันนั้นก็คือข้อมูลตัวหนึ่งที่นำมาเปรียบเทียบว่าหนี้เพิ่มขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น แต่มันมีอีก ๒ - ๓ ตัวครับที่เราจะต้องพูด ก็คือเมื่อหนี้เพิ่มขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น เงินออมอีกตัวหนึ่ง ผมก็มีตัวเลขว่าเงินออมก็เพิ่มขึ้นในช่วงปีที่รัฐบาลนี้บริหารประเทศมานอกจากเงินออมแล้วคงจะต้องพูดถึงอีกตัวหนึ่งก็คือตัวทรัพย์สินครับ อย่าลืมนะครับ พี่น้องประชาชนเป็นหนี้ในทันที เราลงตัวเลขว่าเป็นหนี้ เรามาบวกว่าเป็นหนี้เพิ่มขึ้น แต่เราอย่าลืมไปว่าหนี้ที่เพิ่มขึ้นนั้นมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือไม่ แน่แน่นอนที่สุดอาจจะ

ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น แต่ไม่ทุกราย ทุกรายอาจจะใช้เงินไปในทางที่ไม่ใช่ทรัพย์สิน แต่ส่วนใหญ่
ได้ดูแล้วว่าหนี้ที่เป็นหนี้ครัวเรือนสูงขึ้นนั้นเป็นหนี้ส่วนใหญ่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ทรัพย์สินที่
เพิ่มขึ้นนั้นคืออะไร บ้านครับ ที่อยู่อาศัยครับ ที่พี่น้องประชาชนไม่มีโอกาสมาก่อน หรือว่า
มีโอกาสน้อย รถยนต์ เป็นทรัพย์สินที่เรียกว่าเป็นหลักประกันของหนี้ เพราะฉะนั้น
แน่นอนที่สุดวันนี้เราดูแต่ด้านของหนี้สินครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น เราต้องดูรายได้ที่เพิ่มขึ้น บวก
เงินออมที่เพิ่มขึ้น บวกทรัพย์สินที่มีอยู่ และในอนาคตแน่นอนที่สุดก็ต้องปรารภกันว่า
ประชาชนจะมีรายได้กลับมาใช้หนี้ได้นะครับ ระยะแรก ๆ นี่แน่นอนที่สุดว่า ตัวเลขหนี้สิน
ต้องเพิ่มขึ้นเร็วกว่ารายได้ มันจะเป็นช่วงเวลาหนึ่งรายได้ก็จะกลับเข้ามา แล้วรัฐบาลก็จะ
ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้ปัญหาหนี้สินนั้นเสียเหมือนกับที่เราเป็นห่วง ผมเชื่อว่า
มาตรการและนโยบายของรัฐบาลทั้งชุดที่แล้วและชุดนี้ หลายคนเป็นห่วงว่าจะทำให้
วัฒนธรรมการเบี้ยวหนี้ก็ดี เรื่องของหนี้เสียก็ดีจะเกิดขึ้นมาก แต่ตัวเลขมันได้ปรากฏแล้ว
ใน ๔ ปีที่ผ่านมาว่า ไม่ว่าจะเป็นธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน หนี้เสียน้อยกว่า
ค่าเฉลี่ยของระบบสถาบันการเงิน อันนี้คือตัวหนึ่งที่รัฐบาลเรียกว่า เราให้โอกาสพี่น้อง
ประชาชน แน่นอนที่สุดตัวเลขหนี้ที่เพิ่มขึ้นวันหนึ่งมันก็จะกลับมาเป็นรายได้ของพี่น้อง
ประชาชน -----

ซึ่งผมก็อยากจะยืนยันว่าที่ไม่น่าเป็นห่วงนี้ เนื่องจากว่าหนี้ที่กู้ยืมไปนั้นยังมีสินทรัพย์ เช่น บ้าน รถยนต์ แล้วก็การกู้ยืมเงินส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องของการทำงานธุรกิจนะครับ นั่นคือประเด็นแรกที่ผมอยากจะเรียน ซึ่งตัวเลขอาจจะไม่ต้องมายืนยันกันให้เสียเวลา เพราะว่าหลายคนก็รับทราบว่ามันนอนที่สุดเงินออมเพิ่มรายได้ก็เพิ่ม แต่ว่ามันจะเป็นเท่าไร ผมขอสรุปตรงนี้อาจจะเห็นว่าโอกาสประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ถ้าทุกคนปฏิบัติตามแนวทางที่รัฐบาลได้ดำเนินการ นอนที่สุดกองทุนหมู่บ้านเป็นตัวอย่างหนึ่งที่บอกว่าหมู่บ้านหนึ่งมีคนเอาเงินไปซื้อโทรศัพท์มือถือหรือไปใช้ผิดประเภท แต่ถ้าเราบอกว่าคนเอาไปใช้ผิดประเภทเพียง ๑ คน ใน ๑๐๐ คนในหมู่บ้าน เราบอกว่าโครงการกองทุนหมู่บ้านเสียหาย ผมคิดว่าอีก ๙๙ คน จะหมดโอกาสไป เพราะฉะนั้นนอนที่สุดระบบการให้สินเชื่อไม่ว่าจะประเภทใดก็ตาม ก็จะต้องมีข้อเสียบ้าง แต่เมื่อเรามีข้อดีเป็นส่วนใหญ่ เราคงจะต้องรักษาไว้

ประการเรื่องกองทุนหมู่บ้านผมมีคำถามหลายท่านน่าจะเคยเปลี่ยนเกณฑ์ ผมจำไม่ได้ว่าท่านได้อธิบายว่าให้กู้เพียง ๑ ปี มันไปสร้างปัญหาให้กับประชาชนต้องไปกู้ยืมเงินนอกระบบมาใช้คืน แนวคิดเรื่องกองทุนหมู่บ้านตั้งแต่สมัยที่แล้วเราก็พูดกันว่าเนื่องจากว่าเป็นการเริ่มต้นให้ประชาชนได้มีโอกาสคิดและบริหารจัดการการเงินทุนของตนเอง เงิน ๑ ล้านบาทที่อยู่ในหมู่บ้านจะไม่กลับมา รัฐบาลจะไม่คืนมา เพราะฉะนั้นเมื่อเขาไปใช้บริหารจัดการกันเองก็อยากให้เขาเริ่มต้นด้วยการทำที่รอบคอบ ถ้าไปเริ่มต้นว่าให้เขาสามารถกู้ได้ ๕ ปี ผมคิดว่าเป็นเรื่องยากพอสมควร เราคงจะไม่สามารถทำทุกอย่างสมบูรณ์ได้ในครั้งแรก แต่วันนี้ครับกองทุนหมู่บ้านจำนวนไม่น้อยใน ๗๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้าน เป็นกองทุนหมู่บ้านที่เข้มแข็งสามารถบริหารจัดการตนเองได้ และมีความเชื่อมั่นว่าจะเป็นธนาคารหมู่บ้านได้ นั่นจึงเกิดนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ ในนโยบายก็เขียนว่า จะยกฐานะระดับกองทุนหมู่บ้านให้เป็นธนาคารหมู่บ้าน ซึ่งในปี ๒ ปีนี้เราจะได้เห็นหลายหมู่บ้านที่จะยกฐานะ เมื่อเขายกฐานะได้ เรื่องของการขยายเกณฑ์ เรื่องแหล่งเงินทุนที่เขาจะกู้จากธนาคารของรัฐก็ดี หรือธนาคารเอกชนก็ดีเข้าไปเติมกองทุนหมู่บ้าน หรือธนาคารหมู่บ้าน เกณฑ์ของการที่จะให้กู้มากกว่า

๑ ปี เกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นห่วงที่ท่านตั้งข้อสังเกต รัฐบาลก็ควรจะรับไป แล้วก็ควรจะไปพิจารณาในการวางกรอบให้เกิดความรอบคอบว่าทำอย่างไรที่จะสนับสนุนปัญหา แน่นอนที่สุดไม่มีอะไรพร้อมสมบูรณ์ในทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายโครงการสำคัญใหญ่ ๆ อย่างที่รัฐบาลนี้ได้ทำ ก็คือเรื่องกองทุนหมู่บ้านนะครับ ผมคงจะพูดไว้เพียงเท่านี้ก่อน ยังมีอีกหลายประเด็น แต่คิดว่าเพื่อประหยัดเวลาในการอภิปรายของท่านสมาชิกครับ ต้องขอบคุณท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีหญิงยุทธครับ

นายหญิงยุทธ ดิยะไพรัช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ประเด็นปัญหาเรื่องน้ำและเรื่องภัยแล้งนั้น ผมขออนุญาตอาจจะตอบเป็นภาพรวมนะครับ เสร็จแล้วเดี๋ยวผมจะชี้แจงประเด็นย่อย ๆ ที่เกี่ยวกับไฟป่า แล้วก็เรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องน้ำที่ท่านซักถามมาเป็นประเด็นไปนะครับ เพื่อจะได้ประหยัดเวลาของสภา วันนี้ฝนตกมาอยู่ทั้งหมดเฉลี่ยปีหนึ่งประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรนะครับ ปรากฏว่าเป็นน้ำท่าเสียประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อีก ๖๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรเป็นฝนที่โปรยปรายไปทั่วทุ่งนาบ้าง ในป่าบ้าง วันนี้เรามีอ่างเก็บน้ำประมาณ ๖๘,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แต่ปรากฏว่าความสามารถในการบรรจุนั้นมีประมาณสัก ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านลูกบาศก์เมตร เพราะฉะนั้นในแต่ละปีค่าเฉลี่ยของการเก็บน้ำในอ่างมีประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ปรากฏว่าปีนี้นะครับเราเก็บบรรจุน้ำ เก็บน้ำฝนบางที่ฝนตกท้ายเขื่อนบ้าง การใช้น้ำบ้างจึงทำให้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า เนื่องจากภาวะภัยแล้งนะครับ เหลือเพียงประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร -----

เพราะฉะนั้นน้ำที่เราใช้ในแต่ละปีนั้นจากการใช้น้ำในอ่างเก็บน้ำทั่วทั้งประเทศนี้ ประมาณ ๓๖,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ขาดน้ำอยู่ประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรนะครับ อันนี้คือภาพรวมทั้งหมดที่เกิดขึ้นในปีนี้ เพราะฉะนั้นการบริหารการจัดการน้ำมีเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาของเราได้ซักถามว่า อนาคตมันจะมีไหม แล้วจะแก้ไขปัญหาสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไรบ้าง ซึ่งวันนี้ท่านคงได้ยินข่าวเรื่องเกี่ยวกับการผันน้ำจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะจากประเทศลาวนะครับ เซบั้งเหียน แล้วก็ที่เขื่อนน้ำจึม แม่น้ำจึมที่จะไหลลงมาเลี้ยงทางภาคอีสาน และอีกส่วนหนึ่งก็จากสตึงน้ำที่เขมรหรือกัมพูชานะครับ แล้วก็ที่เมียนมาร์ (Myanma) ก็เป็นเรื่องของสาละวินที่จะผันน้ำมา ซึ่งต้นทุนเหล่านี้ที่จะเข้ามาหล่อเลี้ยงในอ่างเก็บน้ำทั้งหลายเพื่อใช้ในการเกษตร การอุปโภคบริโภคและใช้เป็นปัจจัยในชีวิตที่สำคัญนั้นอยู่ในระหว่างของการ เขาเรียกว่าให้ที่ปรึกษาเข้าไปศึกษาวิจัยดูผลกระทบดูหลาย ๆ ด้านเลยครับ วันนี้คาดว่าอีกประมาณสัก ๖ - ๗ เดือนนี้จะแล้วเสร็จ ผลของการศึกษานั้น เพราะฉะนั้นเรามีน้ำในประเทศและน้ำจากประเทศเพื่อนบ้านที่มาใช้หล่อเลี้ยง

สำหรับโครงการชลประทานที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันถึงเรื่องระบบท่อ ระบบ วอเทอะ กริด (Water grid) ก็คือตะแกรงน้ำที่จะกระจายน้ำไปทั่วประเทศนั้น วันนี้กระทรวงเกษตรและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติต้องปรึกษาหารือกันว่า ทางเลือกไหนที่จะดีที่สุด ประหยัดที่สุด มีประโยชน์ที่สุด แล้วถึงทำ ส่วนผลของการศึกษาจากคณะเดิมที่บอกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้าน ๒๕๐,๐๐๐ ล้านนั้น จนกลายเป็นประเด็นวิพากษ์วิจารณ์แล้วก็จะวิจารณ์ไปถึงเรื่องปัญหาคอร์รัปชันด้วย ทั้งที่ยังไม่เกิดขึ้นนะครับวันนี้ เป็นเพียงแค่ระบบชลประทานทางท่อที่พูดถึง บางท่านก็ห่วงใยบอกว่า มันจะทำให้ระบบนิเวศวิทยาเสียหรือเปล่า เรื่องค่า บีโอดี (BOD) ซีโอดี (COD) พีเอช (PH) ของน้ำมันจะเปลี่ยนแปลงไปไหมถ้าระบบท่อ เวลาจะใช้น้ำเปิดอย่างไร จ่ายอย่างไร อันนี้มีผลกระทบต่อพี่น้องเกษตรกร ซึ่งเราก็จะไปศึกษาในเรื่องนี้ว่า ช่วงไหนที่จะใช้ เพราะมันมีเรื่องของ แกรฟิทิ (Gravity) คือแรงโน้มถ่วงของโลก บางช่วงปั๊มสูบน้ำพลังงานก็สิ้นเปลือง อาจจะเหมาะหรือไม่เหมาะสมอย่างไร อันนี้เป็นเรื่องของการศึกษา ซึ่งทั้ง ๒ กระทรวงจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม Cluster หรือเป็นกลุ่มกระทรวงที่ทำงานร่วมกันนะครับ นี่คือภาพรวมทั้งหมด

สำหรับปัญหาน้ำอุปโภคบริโภค ก็คือน้ำกินน้ำใช้ภาษาชาวบ้านนะครับ วันนี้ท่านเชื่อหรือไม่ครับปัญหาที่เกิดขึ้น ผมต้องขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามถึงท่าน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ท่านใหม่ครับ ท่านอภิสิทธิ์ ในทางที่ดีนะครับพาดพิงนี้ ก็หมายถึงว่า ความห่วงใยในเรื่องของการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่น วันนี้ในภาพรวมทั้งหมด ผมคงไม่กล้าบอกว่าจะ เป็น ๓๕ เปอร์เซ็นต์ในปี ๒๕๔๙ หรือจะแก้กฎหมาย หรือจะยึดอย่างไร อันนี้เป็นเรื่องนโยบายซึ่งผมคิดว่าก็คงต้องมาคุยกัน แต่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงทรัพยากรนั้น เราเจอปัญหาจ้ง ๆ เลย ทุกปีครับ มีการจัดสรรงบประมาณไปปีละประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าด้วยความเป็นอิสระของท้องถิ่นทางการคลังนั้น เวลาจัดสรรลงไปแล้วงบอุดหนุนก็ดี มันไม่มีข้อพ่วงท้ายหรือเงื่อนไขที่บอกว่า อันนี้เอาไปทำประปาหมู่บ้านนะ เอาไปเจาะบ่อบาดาลนะ ทั้งที่เป็นงบเรื่องน้ำ ปรากฏว่าท้องถิ่นหลายแห่งเอาไปแปรงบประมาณไปใช้ประโยชน์ทำถนนหรือทำอย่างอื่นที่คิดว่าจำเป็น เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่นที่เป็นปัญหามากที่สุดก็คือ ภาพรวมของประเทศในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความปลอดภัยของประเทศนี้เสียเหมือนกัน เพราะบางเรื่องนี้เราคิดถึงแต่เฉพาะท้องถิ่นของตัวเอง แต่ว่าภาพรวมมันก็มีจุดอ่อนเหมือนกันนะครับ อันนี้ก็กราบฝากเป็นข้อสังเกต ซึ่งไม่ได้บอกว่าการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่นนี้ไม่ดี ไม่ใช่ครับ อันนี้เป็นจุดที่ต้องแก้ไข ไม่ใช่เป็นเรื่องของการขาดการส่งเสริมการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่น แต่เป็นปัญหาทางด้านวิธีการปฏิบัติ แล้วความเป็นอิสระที่ไม่มีการเชื่อมโยงที่มองภาพรวมนั้นเป็นปัญหาอย่างใหญ่หลวง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระทรวงทรัพยากรได้ประสบพบเจอนะครับ จึงทำให้เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นวันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นน้ำประปาผิวดินทั่วทั้งประเทศ ที่ ขณฯ บรรหารได้พูดถึงด้วยความห่วงใยนั้น วันนี้มีทั้งประเทศประมาณ ๕๒,๐๐๐ แห่ง ทั่วทั้งประเทศนะครับ บางแห่งที่แผนที่เขียนไว้บอกว่า หมู่บ้านนี้ไม่มีน้ำประปาใช้ ปรากฏว่าบางหมู่บ้านต่อท่อมาจากอีกหมู่บ้านก็มีนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ที่ขาดว่าไม่มีจุดตั้งอะไรก็ไม่ใช่ แต่การกระจายตัวยังมีอยู่ แต่สิ่งที่น่าสนใจคือน้ำบาดาลที่ผลิต ปรากฏว่ามีประมาณ ๔๐,๐๐๐ บ่อ ผลิตจากน้ำบาดาล ประปาผลิตจากน้ำบาดาลประมาณ ๔๐,๐๐๐ บ่อ ผลิตจากน้ำผิวดินประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าบ่อ อันนี้ก็คือตัวเลข

คร่าว ๆ ที่เห็นได้ชัดเจน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้ นะครับ ซับเมอร์ส (Submerse) หรือเครื่อง
ปั้มน้ำที่อยู่ใต้น้ำ ตรวจสอบในระยะเฉพาะเขตที่มีปัญหาภัยแล้งเสียไปประมาณ ๗,๐๐๐
กว่าเครื่อง สาเหตุก็เนื่องจากบางครั้งสูบน้ำแล้วระดับน้ำได้ดินลดลง เครื่องก็ปั่นไฟเอง
อะไรเองนะครับ หมายถึงว่ากระแสไฟฟ้าเข้า แต่ว่า น้ำไม่หล่อเลี้ยงเกิดความร้อนขึ้นมาก
เลยไหม้ ก็เลยเสียหายจำเป็นต้องไปล้วงท่อเจาะใหม่ เป่าใหม่ -----

วันนี้กระทรวงทรัพย์ โดยเฉพาะกรมทรัพยากรน้ำบาดาลจะเจาะบ่อ ๒๐,๐๐๐ บ่อนะครับ ที่บอกว่าขาดแคลนเป็น ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บ่อนั้น วันนี้ถ้าเราไปเป่าบ่อแล้วนะครับ หมายถึงบ่อที่เสียไปทั้งเครื่อง ทั้งมันตันด้วยนะครับ ต้องเป่าบ่อประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบ่อ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะแก้ปัญหา ไม่ใช่แก้ปัญหายั่งยืนด้วยการเจาะบ่อบาดาล เพียงแค่ ๔,๖๒๘ บ่อ แต่จะได้บ่อกลับคืนมา ๒๔,๖๒๘ บ่อนะครับ ในเขตที่เป็นปัญหายั่งยืนทั้งหมด ท่านอาจจะถามว่าจะเสร็จเมื่อไร ปรากฏว่าข้าราชการได้ทำแผนมาให้ผม บอกว่าจะเสร็จเดือนกันยายน ผมบอกไม่ได้หรอกครับมันเข้าฤดูหนาวแล้ว เพราะฝนก็จะมาช่วงเดือนมิถุนายน เดือนกรกฎาคม ขอให้เสร็จภายในเดือนเมษายน ปรากฏว่าเครื่องมือที่ ฯพณฯ บรรหารได้พูดถึงว่าเอาไปกองอยู่ที่ส่วนกลาง เอาเครื่องมือทุกอย่างมาจาก รพช. บ้าง กรมโยธาธิการบ้าง แล้วก็กรมทรัพยากรน้ำบาดาลบ้าง รวมกันแล้วมีทั้งหมดประมาณ ๒๐๔ เครื่อง เสียแล้วประมาณ ๑๐๕ เครื่อง ใช้ได้ ๑๐๐ กว่าเครื่อง เจาะอีก ๓๐๐ กว่าวันนี้ก็ไม่เสร็จ เป็นปัญหาทางด้านบริหารจัดการ ผมก็ขอประสานกับทางฝ่ายทหารพัฒนา หน่วยทหารพัฒนามีเครื่องเจาะเป่าทั้งหมดอยู่ประมาณ ๘ ชุด ไม่พออีก จึงได้ประกาศให้ภาคเอกชนเข้าร่วมในการเจาะบ่อบาดาลอีกประมาณ ๒๐๐ กว่าชุด เปิดกว้างไม่ล็อก สเปค (Spec) และการชุดเจาะนั้นจะไม่เหมาโหลงโจ่งหรือ ลัมพซัม (Lump sum) อีกต่อไป ประเภว่าบ่อละ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทนั้นไม่เอาะครับ เพราะภาคอีสานนั้นบางพื้นที่ขุดลงไป ๔๐ เมตรเจอบ่อเกลือ น้ำเค็ม น้ำกร่อยเกิดปัญหา เพราะฉะนั้นการจ่ายเงินค่ารับเหมานั้นจะจ่ายตามข้อเท็จจริง โดยจะให้ มี ออดิเตอร์ (Auditor) หรือคณะกรรมการตรวจสอบ โดยจะให้ข้าราชการที่อยู่นอกหน่วย แล้วก็สื่อมวลชนที่สนใจอยากจะไปเป็นกรรมการตรวจสอบ เพราะพอพูดถึงเรื่องภาคเอกชนปั๊บ ก็เกิดปัญหากลัวว่าจะมีการล็อก Spec หรือมีการกินเงินกินทองอะไรกันหรือเปล่า อันนี้เราเปิดกว้างหมดทุกฝ่ายนะครับ เพราะฉะนั้นจะเร่งให้เสร็จภายในเดือนเมษายนนี้ทั้งหมด ๔,๖๒๘ บ่อ และอีก ๒๐,๐๐๐ บ่อที่จะต้องเป่า ล้าง ซ่อม Submerge อีก ๗,๐๐๐ เครื่องนั้นเราก็จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเดือนเมษายน ท่านอาจจะถามว่ามีหลักประกันอะไรหรือไม่ถ้าเกิดปัญหาความขาดแคลนของน้ำ เหมือน ฯพณฯ บรรหารที่พูดนั้น พวกเราได้ตั้งศูนย์แก้ปัญหา น้ำกินน้ำใช้ขึ้นที่กระทรวงทรัพย์ ท่านกตมาเลข

๑๓๖๒ นะครับ ปัญหา น้ำดื่ม น้ำใช้ ที่ไหนไม่พอ จะมีหน่วยเฉพาะกิจออกไปแก้ปัญหาพื้นที่ให้ท่าน ก็อยากให้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้ใช้บริการดู ท่านลองกดโทรศัพท์ ๑๓๖๒ นะครับ ซึ่งเราจะไปแก้ปัญหาในช่วงภัยแล้งให้กับทุกท่าน ซึ่งเรื่องนี้ท่านอิสสระ สมชัย ประธานโทษที่เอ่ยนาม ท่านไปกับผมมาแล้วนะครับ อันนี้ก็ไปทำงานร่วมกันมาเมื่อวันหยุดที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นสิ่งที่มีความห่วงใยกังวลใจในช่วงภัยแล้งที่เกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้นั้นฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้สั่งการเป็น ๑๐ ครั้งนะครับ บอกว่าน้ำกิน น้ำใช้ หรือน้ำอุปโภคบริโภคต้องไม่ขาด ถ้าขาดแล้วก็แปลว่าต้องมีปัญหา ผู้บริหารต้องรับผิดชอบอย่าให้ประชาชนเดือดร้อน เราก็ได้สนธิกำลังกันทั้งกระทรวงเกษตร กระทรวงกลาโหม และหน่วยงานของกระทรวงทรัพยากร ธรณี ชนน้ำทั้งหมด ๒,๐๐๐ กว่าคนไม่พอ สแตนบาย (Stand by) ไว้อีก ๒,๐๐๐ กว่าคน วันนี้ น้ำกิน น้ำใช้ไม่มีปัญหาแน่นอน

สำหรับเรื่องน้ำสำหรับการเกษตรนั้น ทางกระทรวงเกษตรก็คงจะตอบนะครับ แต่ว่าผมขอเลยไปนิดหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการบริหารจัดการน้ำที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตร วันนี้ต้องยอมรับกันจริง ๆ ว่าฝนหลวง ท่านแคล้ว นรปติ ได้ชักถาม บอกว่ามีเรื่องฝนหลวงเท่านั้นใช่ไหม ในขณะนี้การส่งน้ำไปยังพื้นที่เกษตรกรรมนั้น เราไปแกะรื้อท่อเก่าท่อที่ไหนที่ไม่ได้ใช้แล้วเอามาใช้ในพื้นที่เพื่อดูดซับแหล่งน้ำที่อยู่บริเวณใกล้เคียงการเกษตรให้ใช้เครื่องสูบน้ำ ซึ่งท่านรองนายกฯ พินิจได้รายงานทางท่านนายกฯ และคณะรัฐมนตรีแล้วครับ เป็นหมื่น ๆ เครื่องเพื่อที่จะดูดซับน้ำทั้งหลายเอาไปใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่มีปัญหานั้น วันนี้เราจะดำเนินการกันซึ่งก็เป็นปัญหาในภาพกว้างในระยะปี ๒ ปีนั้น ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้ประกาศนโยบายไปเรียบร้อยแล้วว่าจะแก้ไขปัญหานี้ให้กับพี่น้องอย่างแน่นอน เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่าคนที่ยากจนนั้นเมื่ออยู่ในเขตชลประทานนั้นจะมีรายได้เป็น ๓ เท่าของผู้ที่อยู่นอกเขตชลประทาน -----

เพราะฉะนั้นน้ำเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน อันนี้เป็นแนวทางหนึ่งของรัฐบาลที่จะต้องแก้ไขอยู่แล้วครับ

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการชักถามของท่านอนันต์ ดาโลดม นะครับ ท่านวุฒิสมาชิกที่บอกว่าอยากให้รัฐบาลเห็นความสำคัญของการแก้ไขปัญหาหน้านั้น เมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้กราบเรียนที่ประชุมไปแล้วนะครับ อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือโครงการเรื่องบอกว่าจะต้องใช้งบ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ก็ตอบท่านไปแล้วนะครับ

สำหรับประเด็นของท่านนคร มาฉิม ที่พูดถึงส่วยรถแทรกเตอร์ แล้วก็เรื่องเกี่ยวข้องกับการนำวัว ควายไปเลี้ยงในเขตอนุรักษ์ ผมได้ชักถามฝ่ายวิชาการว่าทำไมถึงหวงห้าม ซึ่งฝ่ายวิชาการนี้ก็อาจจะวิตกกังวลมาก เพราะกลัวว่าเมื่อเอาวัว ควายไปเลี้ยงแล้วจะทำให้ระบบนิเวศวิทยาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถ้าเป็นสมาชิกรัฐสภาของพวกผมก็คงหัวเราะอะไรมันจะมากขนาดนั้น วันนั้นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติได้พูดถึงเรื่องความสมดุลเกี่ยวกับการอนุรักษ์การใช้ การฟื้นฟูทั้งหลายนี้ต้องเกิดความสมดุลที่จะให้ประชาชนได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ะครับ ผมจะนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ท่านนคร มาฉิม ว่าบริเวณไหนที่ทำได้ ไม่ได้อย่างไรนะครับ อันนี้ก็คงจะแก้ไขเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ไป ถ้าพื้นที่ไหนมันมีความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งผลเสียมันเกิดขึ้นมากกว่าผลที่จะได้รับนั้น เราก็คงจะต้องหาสิ่งอื่นทดแทน เรื่องอาชีพ เรื่องการงานให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งจะดูเป็นเรื่อง ๆ ไปนะครับ เรื่องนี้ผมรับปากที่จะไปดูให้ท่านนะครับ จะไปเยี่ยมท่านด้วยนะครับ ในพื้นที่ครับ

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท่านจำนงค์นะครับ ที่พูดถึงเรื่องซีดแดม (Cheek dam) นั้น วันนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาตินั้นได้ประกาศเป็นนโยบายว่าในช่วงภัยแล้งเราขอให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัดนี้ครับ ซึ่งชื่ออาจจะยาวหน่อยให้ไปสำรวจทุกพื้นที่ว่าพื้นที่แหล่งน้ำตรงไหนที่สามารถจะทำฝายแม้วหรือ Cheek dam ได้นั้นก็ส่งรายการมาให้ นะครับ อาจจะผ่านท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ก็ได้ นะครับ ไม่ถือว่าไปของงบประมาณครับ เพียงแต่เสนอแนะมา แล้วเราก็ประสานงานไปให้กับท่านเพื่อเป็นการจ้างงานในช่วงของภาวะว่างงานเกิดจากภัยแล้งทั้งหมดนะครับ

ส่วนของท่านสวัสดิ์ กฤตราชนินต์ ที่อยากจะให้แผนที่การกันเขตที่ทำมาหากินของพี่น้องประชาชนไม่ให้ทับซ้อนกับพื้นที่ป่าและหลายพื้นที่ที่เป็นปัญหาทั้ง ส.ป.ก. ทั้งป่านั้น ท่านนายกก็ได้เรียนต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและพี่น้องประชาชนทั่วประเทศแล้วว่า เราจะมีการจัดทำแผนที่ที่ใช้มาตราส่วนเดียวกันทั่วประเทศ คือ ๑ ต่อ ๔,๐๐๐ นะครับ เพราะฉะนั้นแผนที่ทหาร แผนที่ป่าไม้ ที่ ๑ ต่อ ๒๕,๐๐๐ ๑ ต่อ ๕๐,๐๐๐ อะไรทั้งหลายเอามาทับกันเมื่อไรแล้ว ปรากฏไม่ลงตัวสักทีก็เลยเป็นปัญหาเรื่องการขีดเขตป่าหรือเขตที่ทำกินของพี่น้องประชาชนนั้น อันนี้ภายในปีนี้ท่านก็จะเห็นโครงร่างคร่าว ๆ แล้วนะครับ แล้วก็ส่วนเรื่องของการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารสิทธิทั้งหลาย ท่านรองนายกวิษณุก็ดำเนินการอยู่ เพราะฉะนั้นท่านจะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงภายในรัฐบาลชุดนี้อย่างแน่นอน เรื่องของการกันเขตป่าและการออกเอกสารสิทธิทั้งหลาย ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลอยู่แล้วนะครับ

สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท่านสมชาย เพศประเสริฐ ที่ห่วงใยเรื่องไฟฟ้า ผมต้องขออนุญาตนะครับว่า วันนี้เราจัดตั้งศูนย์ไฟฟ้าใช้หมายเลขเดียวกัน ๑๓๖๒ กระบวนการคิดที่ให้เจ้าหน้าที่ไปดับไฟ แล้วก็ไฟไหม้ทุกปีนะครับ ปีหนึ่งประมาณ ๑๐๐, ๐๐๐ กว่าโร่นั้น วันนี้ผมทำทนายเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในกระทรวงว่าวันนี้หาวิธีออกที่ ไม่ใช้กรอบเดิม บอกว่าของบทุกปีได้งบน้อยไฟถึงไหม้ป่า ผมบอกเขาอย่างนี้ก็แล้วกัน ไหม้เฉลี่ยปีละ ๑๗๐,๐๐๐ ปีแรกนี่ขอให้เหลือสัก ๙๐,๐๐๐ ได้ไหม ๑๐๐,๐๐๐ ได้ไหม อันนี้ก็จะเป็นข้อตกลงที่ทำกัน แล้วก็ต่อไปนี้พื้นที่ไหนที่ไม่ดูแลดีเราจะมีการหมุนเวียนเจ้าหน้าที่นะครับ ข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่บอกว่ากินเบี้ยเลี้ยงแล้วไม่ทำงานนั้น อันนี้ผมบอกท่านองว่าชู้ว่าอย่างนั้นเถอะ ผมจะโยกย้ายเลย หมายถึงว่าไม่ให้อยู่ในพื้นที่อย่างแน่นอน จะมีการหมุนเวียนเปลี่ยนไป เพื่อจนกว่าจะหาเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบได้และให้พี่น้องประชาชนชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมนะครับ แล้วก็มีความสนใจในเรื่องค่าตอบแทนให้กับเขา นะครับ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แม้กระทั่งนักเรียน นักศึกษานะครับ ทุกฝ่ายที่ทำกัน ส่วนเรื่องส่วยทั้งหลาย วันนี้กรมอุทยานกับกรมป่าไม้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก เรื่องของการซื้อขายตำแหน่ง ซึ่งผมรับนโยบายจากท่านนายก มา ๓ เรื่อง เรื่องการซื้อขายตำแหน่ง เรื่องรังแกคนจน เอาเปรียบคนจน เรื่องยาเสพติด

ทั้งหมดนี้ นะครับ ถือว่าเป็นนโยบายที่สำคัญที่ทำให้ภัยไม่ได้เลย วันจันทร์นี้ผมประกาศแล้วว่า
ข้าราชการท่านใดที่ทำจดหมายมาแล้ว ผมจะรักษาเป็นความลับแจ้งคนซื้อขายตำแหน่ง นั้น
คนที่แจ้งมานะครับ จะได้รับการโพรโมท (Promote) ครับ ได้รับการส่งเสริมในตำแหน่งที่
ดีขึ้น แล้วส่วนคนที่ซื้อขายตำแหน่งนั้นผมจัดการแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นใครอ้างว่าไป ถึง
ไหน ถึงการเมือง ถึงใครทั้งหลายนั้นขอให้แจ้งนะครับ ถ้ากลัวไม่ต้องลงชื่อ แล้วลองดูว่าผมจะ
ทำจริงหรือเปล่า เพราะฉะนั้นเรื่องส่วย เรื่องอะไรต่าง ๆ ทั้งหลายที่เป็นปัญหานั้นท่าน
สามารถแจ้งมายังกระทรวงทรัพยากรได้ครับ จะดำเนินการ ผมไม่ได้แปลว่าแต่ก่อนนั้นไม่ดี
หรืออะไรนะครับ อันนี้หมายถึงของใหม่นะครับ เราพูดกันเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาเพื่อให้การ
บริหารการจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้นก็เป็นการส่งเสริมอีกทางหนึ่ง ในเบื้องต้นนี้ผมขอ
อนุญาตชี้แจงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีสุชัยครับ

นายสุชัย เจริญรัตนกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กราบ
เรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ผม ศาสตราจารย์ นาย
แพทย์สุชัย เจริญรัตนกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ก่อนอื่นผมขอขอบคุณสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับที่ได้กรุณาชี้แนะวิจารณ์ถึงนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข
โดยเฉพาะนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าหรือว่าโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ซึ่งข้อ
วิจารณ์ชี้แนะของท่านนั้นตรงกันกับที่กระทรวงสาธารณสุขได้ตระหนักอยู่ นโยบายของ
กระทรวงสาธารณสุขนั้นชัดเจนครับ เราต้องการให้ประชาชน ประชากรของไทยทุกคนนั้นมี
สุขภาพที่แข็งแรง ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพใจ โดยมีคุณภาพชีวิตที่ดี นโยบายระบบหลัก
ประกันสุขภาพถ้วนหน้าหรือ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนั้นเป็นการปฏิรูป ปฏิวัติระบบสาธารณสุข
ของประเทศอย่างไม่เคยมีมาก่อน ในอดีตนะครับผู้ที่ยากไร้ ผู้ที่มีรายได้น้อยเข้ามาที่โรง
พยาบาลในห้องฉุกเฉินหรือตึกผู้ป่วยนอกไม่มีความมั่นใจครับว่าจะได้รับบริการ-----

หรือไม่ถ้าไม่มีเงินอยู่ในกระเป๋า ในอดีตโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลเล็ก ๆ ของรัฐนั้นจะต้องศึกษาแล้วก็ปรับระบบกันเองที่จะให้บริการผู้ยากไร้ ผู้มีรายได้น้อยเหล่านั้น อาทิเช่น ใช้เงินสังคมสงเคราะห์หรือเงินบำรุง ซึ่งบางโรงพยาบาลก็ขาดกองทุนตรงนี้ เพราะฉะนั้นผู้ยากไร้ไม่เคยได้รับความมั่นใจเลย แต่รัฐบาลของพรรคไทยรักไทยนั้นจะครบได้ปฏิรูปอย่างชัดเจนก็คือขณะนี้ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านั้นได้ครอบคลุมประชากรถึง ๙๕.๔ เปอร์เซ็นต์ คือประชากร ๔๗ ล้านคนนั้น ได้รับการคุ้มครอง นั้นหมายความว่าผู้ยากไร้สามารถที่จะเข้าไปในโรงพยาบาลอย่างมั่นใจด้วยมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งระบบนี้ไม่เคยมีคนคิดว่าจะทำได้ในประเทศไทย ผมเองนั้นในฐานะที่เป็นแพทย์ผมเข้าใจถึงหัวใจ ถึงภาระของบุคลากรทางการแพทย์เป็นอย่างดี นโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนั้น นโยบายของเรานั้นชัดเจนครับ ก็คือต้องการที่จะให้ผู้รับบริการคือประชาชนมีความสุข ผู้ให้บริการคือบุคลากรทางการแพทย์ต้องมีความสุข ผมจะขอเรียนให้ทราบว่าระบบการคุ้มครองสุขภาพถ้วนหน้านั้น มีการพัฒนาในประเทศไทยยุโรปมาเป็นเวลานาน ยกตัวอย่างเช่น ประเทศอังกฤษมีระบบ ยูนิเวอร์แซล คัฟเวอร์จ (Universal coverage) คือระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้านั้นจะครบในภายใต้โครงการที่เรียกว่า เนชันนัล เฮลธ เซอร์วิส (National health service) ก็คือระบบสาธารณสุขของประเทศนั้น ใช้เวลาถึง ๔๐ ปีจะครบในการพัฒนา ตั้งแต่หลังสงครามโลก ประเทศไทยของเรานั้นขณะนี้ใช้เวลาทั้งหมด ๔ ปี แน่แน่นอนครับอุปสรรคปัญหาต้องมีบ้างเป็นธรรมดา แต่รัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งผมยอมรับนโยบายมาปฏิบัติ นั้นจะพัฒนา ต่อไปอย่างต่อเนื่องให้ดีที่สุด ปีนี้ต้องดีกว่าปีที่แล้ว ๔ ปีข้างหน้าต้องดีกว่าปีนี้ครับ

สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ยกประเด็นขึ้นมาจะครับ คือเรื่องของการใช้จ่ายรายหัวจะครับ ที่ท่านได้กรุณาชี้แนะว่าควรจะอยู่ที่ ๑,๗๘๒ บาทต่อคนต่อปีนั้นทางเราก็ได้ตัวเลขแบบนี้ครับ ตัวเลขนั้นตรงกัน แต่ประเด็นก็คือว่าสำนักงานประมาณนี้จะครับได้ดูตัวเลขที่แท้จริงของปริมาณผู้ที่มาใช้บริการก็พบว่าอย่างนี้ครับ

ผู้มาใช้บริการนั้นไม่ครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ โดยตัวเลขที่แท้จริงนั้นมีผู้มาใช้บริการอยู่ที่ตึก ผู้ป่วยนอกอยู่ที่ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ผู้ป่วยใน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ กระทรวงสาธารณสุขได้จัดตั้งงบประมาณรายหัวไว้ที่ ๑,๖๑๔ บาทต่อคนต่อปีเดียวกันนะ ครับ เราได้จัดระบบงบประมาณการบริหารงบประมาณที่ดีขึ้นเพื่อให้ แคช โฟล (Cash flow) ลงไปถึงโรงพยาบาล สถานประกอบการที่มีหน้าที่ในการให้การดูแลประชาชนอย่างรวดเร็วและก็ครอบคลุม โดยเราจะมีการจัดระบบบัญชีในการบริหารโครงการนั้นให้ดีขึ้น เพื่อให้เชื่อมั่นว่าระบบ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนั้นจะมีการพัฒนาต่อไปให้เป็นที่พักของประชาชนทั้งประเทศ จากการสำรวจนะ ครับ เซอร์เว (Survey) นะ ครับ แควสชั่นแนร์ เซอร์เว (Questionnaire survey) ในผู้ที่มารับบริการในโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค เพราะตัวเลข ดังนี้นะ ครับ ผู้ที่มารับบริการมีความพึงพอใจในบริการภาพรวมนั้น ร้อยละ ๙๔ มีความพึงพอใจถึงครุภัณฑ์ยาที่ได้รับร้อยละ ๗๕ ซึ่งตัวเลขนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขจะพัฒนาต่อไปให้ดีกว่านี้ สำหรับในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ รัฐบาล มีนโยบายที่จะนำภาษี ซิน แทคซ์ (Sin tax) คือภาษีบุหรี่และสุรา มาใช้ในโครงการนี้เช่นเดียวกัน ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างการเสนอกฎหมายให้สภาพิจารณา ซึ่งแน่นอนครับ เมื่อมีเงินเข้ามาในระบบของ Sin tax ก็จะทำให้การบริหารโครงการนั้นสะดวกยิ่งขึ้นในขณะนี้เรามีนโยบายที่จะแยกเงินเดือนและงบลงทุนจากงบประมาณรายหัว ซึ่งจะทำให้การบริหารในระดับโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลทั่วไปนั้นสะดวกยิ่งขึ้น แล้วก็ได้เตรียมจัดตั้งงบลงทุนไว้จำนวน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เตรียมไว้ทำไมครับ เตรียมไว้เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างการบริการให้สมบูรณ์ครบถ้วน รวมทั้งระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยนะ ครับ ซึ่งจะทำให้มีการตอบสนองนโยบายเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ ผมมีความมั่นใจครับว่านโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านั้นเป็นนโยบายที่ดีที่สุดในระบบสาธารณสุขของประเทศไทย ในอดีตนั้นเราไม่เคยมีระบบอย่างนี้แล้วก็ถือปี่ระบบในต่างประเทศที่เอามาใช้ในประเทศไทยไม่ได้ ระบบนี้ดีที่สุดและผมมีความมั่นใจนะ ครับว่าเมื่อเวลาผ่านไปรัฐบาลของเราภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจะมีการพัฒนาระบบ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคให้ดีขึ้นเพื่อที่จะให้ที่พักของเราก็คือประชาชนนั้นมีความสุข ในการรับบริการ ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภา (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยาครับ ผมขอใช้เวลาอย่าง
รวดเร็ว ๓ นาทีครับ ผมเห็นด้วยกับนโยบายขจัดความยากจนของรัฐบาลต้องถือว่าเป็น
นโยบายที่ดีและสำคัญยิ่ง เพราะเป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของพี่น้อง
ประชาชนในระดับที่มีความทุกข์ยากลำบากที่สุดในสังคมไทย ประเทศจะมั่นคงต้องขจัด
ความยากจนให้หมดสิ้นไป ผมเห็นว่าปัญหาความยากจนเป็นปัญหาหลักที่สำคัญของ
ชาติที่รัฐจะต้องมีการแก้ไขอย่างจริงจังให้เกิดเป็นรูปธรรมวัดได้กับตรวจสอบได้ อีกทั้งจะ
เป็นเครื่องวัดความสามารถของแต่ละรัฐบาลอีกด้วย ท่านประธานครับ คนจนทำไมจน
คนรวยทำไมรวย รัฐบาลสามารถให้คนจนมีอยู่มีกินได้หรือไม่ ให้ความจนลดน้อยลงไปได้
หรือไม่ ผมเชื่อว่าท่านประธานก็ทราบดีมีเหตุมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้คนต้องเกิด
มาแล้วจน แต่วันนี้ขออนุญาตพูดถึงคนจนที่เป็นชาวไร่ชาวนา ผมเห็นว่าชาวไร่ชาวนาที่
ยากจนมีเหตุบางประการที่สำคัญก็คือ ๑. เป็นชาวนาแต่ไม่มีที่นาทำกินเป็นของตนเอง
๒. ถ้ามีที่นาทำกินก็เป็นผืนนาที่ขาดแคลนน้ำอยู่เป็นประจำไม่ได้รับการแก้ไขเป็นเวลาอัน
ยาวนาน ไม่ใช่ผืนนาที่อุดมสมบูรณ์ การมีที่นาทำเกษตรแต่ขาดแคลนน้ำถือได้ว่าเป็น
ต้นเหตุที่สำคัญยิ่งแห่งความทุกข์ยากของพี่น้องชาวไร่ชาวนาอย่างแท้จริง บางพื้นที่
ขาดแคลนน้ำเป็นเวลาร้อย ๆ ปีมาแล้ว ที่บ้านผม ผมเกิดมาบางจุด ผมเห็นมันแห้งแล้ง
ผมจะตายอยู่แล้วก็ยังแล้งอยู่ แต่ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ดังนั้นผมเห็นด้วยกับ
นโยบายของรัฐบาลที่มีนโยบายว่ารัฐบาลจะเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรน้ำ
จัดหาและจัดสรรน้ำให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ -----

ดังนั้นฉัน ผมถือว่าเป็นนโยบายหลักการที่สำคัญ ขอเรียนว่ารัฐจะต้องทราบข้อมูล จะต้องมียุติว่าพื้นที่ใด หมู่บ้านใด ตำบลใด มีพื้นที่เท่าใดที่ขาดแคลนน้ำในการเพาะปลูกเป็นประจำผ่านมาหลายชั่วคน ต้องหาวิธีการแก้ปัญหาพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำทางเกษตรกรรมให้จงได้ ท่านประธานครับ ให้จงได้ ผมไปดูงานที่ประเทศโมร็อกโกกับคณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ในทวีปแอฟริกาติดกับประเทศไนจีเรีย ปรากฏว่าระบบน้ำด้านเกษตรกรรมของเขาก้าวหน้าไปไกลกว่าประเทศไทยเรามาก พื้นแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาล แม้แต่เชิงเขาก็มีพืชสีเขียวขจีทั่วไป สังเกตว่ามีการส่งน้ำไปตามท่อใต้ดินตาม พื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งผมไม่เคยเห็นเลยในระบบนี้ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าปัญหานี้ต้องแก้ไขได้แน่ครับ ถ้าจะแก้ ถ้าแก้ปัญหาเรื่องน้ำเพื่อเกษตรกรรมไม่ได้ ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาคความยากจนของพี่น้องชาวไร่ชาวนาได้ อย่างน้อยที่สุดขอให้จัดทำแบบระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็จะส่งเสริมให้ราษฎรอยู่ดีมีสุขมากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอนครับ ท่านประธานขอเพียงเท่านั้นขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายโกศล พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสงวนรักษาเวลาได้ดีมากนะครับ น่าเห็นใจท่านสมาชิกที่ขอใช้เวลา ๓ นาที ถ้าท่านสมาชิกท่านใดในกลุ่มเดียวกัน หรือว่าเป็นท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วยกัน ถ้าจะโอนเวลาให้ท่านที่ได้น้อย ๆ สำหรับท่านที่ได้ ๑๕ นาทีหรือท่านที่ได้ ๑๐ นาที พิจารณาหน่อยนะครับ เพราะว่า ๓ นาทีบางทีท่านแนะนำตัวเองก็หมดแล้วนะครับ สำหรับต่อจากท่านปารีณา ไกรคุปต์ แล้วตามด้วยว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย ท่านอรุณี ชำนาญยา เตรียมตัวไว้ด้วยนะครับ เชิญท่านปารีณา ไกรคุปต์ ๗ นาทีครับ

นางสาวปารีณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ปารีณา ไกรคุปต์ ส.ส. ราชบุรี พรรคไทยรักไทย ขออภิปรายนโยบายข้อ ๑ นโยบายขจัดความยากจน หลายฝ่ายได้วิจารณ์นโยบายกองทุนหมู่บ้านของรัฐบาลว่าเป็นการสร้างหนี้ให้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นการมองเหรียญด้านเดียว แต่ก่อนที่ดิฉันจะพูดถึงเหรียญอีกด้านหนึ่ง ถึงความสำเร็จของกองทุน

หมู่บ้าน ขออนุญาตพูดถึงเหรียญด้านที่สร้างหนีก่อนนะคะ เพราะเมื่อก็หลายชั่วโมง
ผ่านมานี้ดิฉันได้ยินมาทีเดียวในเรื่องเหรียญด้านที่ว่า กองทุนหมู่บ้านนี้สร้างหนี้ ในสภา
นี้มีการพูดกันมากนะคะ ไม่แต่เพียงในสภานี้ ในพื้นที่ราชบุรีของดิฉันเองก็มีการพูด
กันมาก อย่างตำบลเจ็ดเสมียน นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองตำบลเจ็ดเสมียนก็ได้เล่า
ให้ดิฉันฟังว่า ในตำบลเจ็ดเสมียนก็มีเสียงคัดค้าน เสียงไม่เห็นด้วยว่าจะเป็นการสร้างหนี้
จะเป็นสิ่งที่มาแล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหาทั้งหลายทั้งปวง เป็นกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วย
ไม่ยอมให้กองทุนหมู่บ้านมาถึงหมู่บ้านในเขตของดิฉัน แต่เชื่อไหมคะว่า พอเงิน
๑ ล้านบาทมาถึงหมู่บ้าน คนที่พูดเหล่านี้ก็คนแรกเลย เพราะฉะนั้นมันเป็นทางเลือกของ
คนที่ต้องการเงินตรงนี้ แล้วก็เหรียญอีกด้านหนึ่งที่ดิฉันอยากจะพูดถึงก็คือ ถึงความสำเร็จ
ว่าประชาชนมากมายที่ได้กู้เงินจากกองทุนนี้ แล้วนำไปประสบความสำเร็จ ซึ่งประมาณ
๗๐ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นการกู้เงินเพื่อการเกษตร ประชาชนมีความสามารถแต่ไม่มีเงินทุน
จึงตัดสินใจกู้ยืมเงิน เช่น ในเขตของดิฉันจังหวัดราชบุรี การกู้เงินไปก็มีการกู้ไป ๓๐,
๐๐๐ บาท ไปซื้อแม่วัว ๓ ตัว ๔ ปีผ่านไป วัวก็มีทั้งหมดประมาณ ๑๐ ตัว คิดเป็น มูลค่า
๑๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นมูลค่าทรัพย์สินก็เพิ่มมากขึ้นอย่างที่เมื่อกี้ท่าน รัฐมนตรี
ได้พูดไป ซึ่งปีนี้ด้วย กรณีดังกล่าวก็ได้ขายวัวไป ๓ ตัว ก็ยังคงเหลือวัวอีก ๑๐ ตัวด้วยซ้ำ
เป็นตัวเลขประสบความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม เป็นการสร้างโอกาส ให้โอกาสประชาชน
ระดับรากหญ้า ก่อให้เกิดรายได้ อีกทั้งพัฒนาระบบการเงินเศรษฐกิจรากหญ้าจากกองทุน
หมู่บ้านเป็นธนาคารหมู่บ้าน -----

ท่านประธานคะ เมื่อพูดถึงแล้วดิฉันตั้งข้อสังเกตถึงนโยบายโครงการวู้ ๑ ล้านตัว ๒ ล้านตัวของกระทรวงเกษตรว่าหญ้าเป็นปัจจัยสำคัญในการเลี้ยงวัวให้อุดมสมบูรณ์ อย่างวู้ ๑ ตัวนี้จะใช้พื้นที่ปลูกหญ้าให้วัวกินประมาณ ๑ ไร่ จึงเป็นโจทย์ถามกระทรวงเกษตรว่าถ้าเลี้ยงวัว ๑ ล้านตัว ๒ ล้านตัวจะเอาพื้นที่ ๑ ล้านหรือ ๒ ล้านไร่มาจากไหน เพื่อใช้ในการเลี้ยงวัวให้อุดมสมบูรณ์ หรือถ้าจะเลี้ยงโคขุนจะคุ้มทุนหรือไม่ เพราะโคขุนนี้ เขาจะเลี้ยงกันแบบระยะสั้น คือจะขุน ๓ เดือนก่อนให้อ้วนนะคะแล้วก็ขายเลยนะคะ นโยบายต่อไปก็เป็นขจัดความยากจนก็คือ เป็นนโยบายต่อยอดจากกองทุนหมู่บ้าน ก็คือ นโยบาย SML เป็นอีกนโยบายหนึ่งขจัดความยากจนระดับชุมชน จัดสรรงบประมาณแบบ SML ตามขนาดของแต่ละหมู่บ้านประชากรนะคะ ซึ่งบนี้ก็มีลักษณะคล้ายกับกองทุนหมู่บ้านที่ว่าจะได้บริหารจัดการนี้ด้วยตัวเองนะคะ ต่างกันตรงที่รัฐบาลให้งบตรงนี้ใน ลักษณะที่ให้เปล่าไม่ต้องกู้ นะคะ ซึ่ง SML เป็นการสนองความต้องการของประชาชน เช่นเดียวกับกองทุนหมู่บ้านอย่างแท้จริงระดับรากหญ้า อีกทั้งเป็นการจัดงบประมาณแบบขจัดขั้นตอนในการมีส่วนร่วมในการคอร์รัปชัน ตามนโยบายปราบปรามคอร์รัปชัน เพราะงบประมาณนั้นถูกจัดมาตรงถึงชุมชนไม่ได้ถูกหักเปอร์เซ็นต์มาก่อนแต่อย่างใด แล้ว ก็ขึ้นอยู่กับชุมชนจะบริหารจัดการกันแต่อย่างไร ซึ่งคอร์รัปชันนี้มันเป็นปัญหาที่เรื้อรังฝัง รากลึกนะคะ เกิดจากข้าราชการ พ่อค้า นักการเมืองบางส่วนที่ไม่ดีนะคะ เรียกว่า ๓ ประสาน กินบ้านกินเมือง ไม่ต้องลงทุน ไม่ต้องมีต้นทุนนะคะ ดิฉันไม่อยากจะส่งคมไทยนี้ ยกย่องคนที่ทุจริตคอร์รัปชันนะคะ จึงอยากจะเรียนท่านประธานอยากให้ท่าน นายกรัฐมนตรี นี่ดำเนินคดีกับคนที่ทุจริตคอร์รัปชันเอาเข้าคุกโดยไม่ไถ่หน้าใครทั้งสิ้น เด็ดขาด ดิฉันมั่นใจว่าสังคมจะเอาใจช่วยและเป็นกำลังใจให้นายกรัฐมนตรีแน่นอนซึ่งพูด ถึงกำลังใจแล้วนะคะ ตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี ๒๔๗๕ จนถึงปัจจุบันเรามีนายกรัฐมนตรีที่ได้รับการกล่าวขานนะคะ อย่างประธานองคมนตรี รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีประชาชนรักมากที่สุด พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีที่เก่งที่สุด ทุก ๆ ๑ เสียง ๑๙ ล้านเสียงที่ให้ความไว้วางใจไม่ใช่เผด็จการ ท่านประธานคะ คือมันต้องยอมรับความจริงนะคะว่า ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยนี้ ประชาชนนี้มีอำนาจสูงสุด แล้ว ๔ ปีนี้ประชาชนก็จะ

ได้อำนาจกลับคืนมานะคะ แล้วก็ใช้อำนาจนี้ในตอนเลือกตั้ง เพราะฉะนั้น ๔ ปีที่แล้วนี้ทำ
กันอย่างไรประชาชนเขาเฝ้าดูอยู่นะคะ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาล พูดแล้วทำหรือไม่ ไม่ว่า
จะเป็นฝ่ายค้านว่าค้านอย่างสร้างสรรค์หรือไม่ หรือแม้แต่ภาคนักวิชาการ บทบาทหน้าที่
ของแต่ละฝ่ายนี้มีความสำคัญมากกับสังคมไทย และสิ่งที่เกิดผลลัพธ์ก็คือว่า ศรัทธา
นะคะ ถ้าทำไม่ดีนี้ประชาชนหมดศรัทธา เสี่ยงก็น้อยลง ๆ ผลลัพธ์ก็ออกมาตอนเลือกตั้ง
ชัดเจนเพราะฉะนั้นดิฉันเห็นด้วยและขอฝากท่านประธานว่าประชาชนรอคอยและเป็น
กำลังใจให้ขอบคุณค่ะ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านว่าที่ร้อยตรี
พงศ์พันธ์ สุนทรชัย ครับ เชิญครับ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคไทยรักไทย จังหวัดหนองคาย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ต้องขอชื่นชมรัฐบาลที่ได้
แถลงนโยบายที่เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ตลอดระยะเวลาเกือบ ๑๒
ชั่วโมงที่ผ่านมาท่านสมาชิกทั้งหลายก็ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการนำ
นโยบายไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลชุดนี้ต้องขอชื่นชมอีกครั้งหนึ่งที่กล้าที่จะ
ประกาศทำสงครามในเรื่องที่ยาก ๆ ที่ผ่านมารัฐบาลกล้าประกาศทำสงครามกับ
ยาเสพติด กล้าประกาศทำสงครามกับการคอร์รัปชัน และกล้าที่จะประกาศทำสงครามกับ
ความยากจนของประชาชน ตามนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภาแห่งนี้
เมื่อเข้านี้จะเห็นแล้วว่าการที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองหัวใจ
สำคัญหลักอยู่ที่ประชาชน ประชาชนถ้าสามารถที่จะแก้ปัญหาความยากจนของ
ประชาชนได้ทั้งหมดแล้วเรื่องต่าง ๆ ไม่ใช่เรื่องยาก เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราพูดกันในวันนี้
เป็นสิ่งที่จะนำมาสู่ซึ่งการแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีการ
แก้ปัญหาความยากจนในเบื้องต้น แต่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ๔ ปีที่ผ่านมาวิกฤติต่าง ๆ
มากมาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรคเป็นการบรรเทาในเรื่องของการลดรายจ่าย กองทุน
หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท ชุมชนละ ๑ ล้านบาท เป็นการให้ประชาชนเข้าถึงแหล่ง
เงินทุนเป็นการแก้ปัญหาในเรื่องของเงินทุน การพักชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อย
ที่ผ่านมานั้นเป็นการที่จะให้เกษตรกรได้ลดภาระในเรื่องของรายจ่ายเช่นกัน ที่ผ่านมานั้น
เกษตรกรส่วนใหญ่ได้พบกับภัยธรรมชาติ ความยากจนของประชาชนไม่ใช่กรรมพันธุ์ไม่มี
ใครอยากจน แต่ในเรื่องของความจนนั้นเกิดขึ้นโทษใครคนใดคนหนึ่งไม่ได้ โทษรัฐบาล
ก็ไม่ได้ โทษประชาชนเองก็ไม่ได้ เพราะบางสิ่งบางเรื่องเกิดมาจากธรรมชาติ ชาวไร่
ชาวนาทำไร่ทำนามีผลผลิตในทุกปี แต่บางปีท่วม บางปีแล้ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด
ที่รัฐบาลควรจะมอบนโยบายเหล่านี้สู่การปฏิบัติ ที่กระผมเห็นชอบอย่างยิ่งก็คือการ
แก้ปัญหาในเรื่องของชลประทานอย่างเป็นระบบ เรื่องอื่น ๆ ท่านสมาชิกได้กล่าวไป

หมดแล้ว เรื่องการที่จะแก้ปัญหาชลประทานให้ประชาชนมีน้ำใช้ในฤดูแล้งและแก้ปัญหา
เรื่องของน้ำท่วมในฤดูฝน กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนใกล้ตัวที่สุดก็คือในจังหวัด
หนองคาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาคอีสาน ภาคอีสานนี้ท่านจะได้รับ ท่านประธานที่เคารพ
รายงานที่ได้รับจากกระทรวงต่าง ๆ แต่ละปีไม่แล้งก็ท่วม บางปีมีทั้งแล้งมีทั้งท่วม
เพราะฉะนั้นในเรื่องของการที่จะแก้ปัญหาตรงนี้ กระผมเองขออนุญาตที่จะนำเรียนท่าน
ประธานว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดหนองคายของกระผมมีความเดือดร้อน เพราะ
จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่อยู่ติดลำน้ำโขงเป็นแหล่งรองรับน้ำจากจังหวัดอุดรธานี
และจังหวัดใกล้เคียงที่จะไหลบ่าลงสู่แม่น้ำโขง จังหวัดอุดรธานีได้รับงบประมาณในเรื่อง
ของการป้องกันน้ำท่วม ๖๐๐ กว่าล้านบาท และสามารถป้องกันน้ำท่วมได้เป็นอย่างดี
น้ำฝนที่ทะลักมาเราไม่มีที่รองรับ ไม่มีแหล่งน้ำ ไม่มีอ่างเก็บน้ำใหญ่ ๆ พอที่จะซับน้ำ
เก็บน้ำที่จะระบายลงน้ำโขงได้ เชื่อนที่มีในปัจจุบันที่เป็นประตูเปิดปิดมีเพียงอยู่ ๒ แห่งซึ่ง
ไม่เพียงพอต่อการกักเก็บน้ำ เพราะฉะนั้นในส่วนที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้กระผมเองจึงขอ
กราบเรียนท่านประธานไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าการแก้ปัญหาระบบน้ำท่วมและภัยแล้ง
เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะเร่งดำเนินการ -----

อีกเรื่องหนึ่งในการแก้ปัญหาความยากจน หรือขจัดความยากจนนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำการศึกษาเข้ามาช่วย โดยเฉพาะในเรื่องของ ไลฟ ลอง เอจจะเคชั่น (Life long education) หรือการศึกษาตลอดชีวิต หน่วยงานที่สำคัญที่ดำเนินการในเรื่องนี้ก็คือ การศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาใช้ประโยชน์ในเรื่องที่จะให้ความรู้กับประชาชนที่ขาดโอกาส การให้ความรู้ในเรื่องของการวางแผนที่ดี การให้ความรู้ในเรื่องของการสร้างอาชีพ สร้างงานที่ดี จึงเป็นเรื่องสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องหยิบยกให้ความสำคัญกับการศึกษานอกโรงเรียนและนำมาแก้ปัญหา โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนที่อยู่ห่างไกลยังขาดโอกาส ยังขาดแหล่งความรู้ที่จะพัฒนาความรู้ของตัวเองให้แก้ปัญหาความยากจน ในนโยบายที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ กระผมในฐานะที่เป็นตัวแทนของพี่น้องชาวจังหวัดหนองคาย และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๖ คน เห็นดี เห็นชอบ และขอสนับสนุนขอให้กำลังใจกับรัฐบาลเพื่อที่จะแก้ปัญหาความยากจนให้บรรลุเป้าหมายสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ทางรัฐบาลได้ตั้งใจ และเป็นความปรารถนาดีของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งหมดที่ทุ่มเทให้คะแนนเสียงให้เป็นรัฐบาลประวัติศาสตร์ให้เป็นรัฐบาลพรรคเดียว ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส ขอขอบคุณมากครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ต่อจากท่านอรุณี ชำนาญยา เป็นท่านวิชัย ครองยุติ พลเอก วิชา ศิริธรรม และดอกเตอร์วิทยา มะเสนา ให้เตรียมตัวไว้นะครับ เชิญท่านอรุณี ชำนาญยา ๗ นาทีครับ

นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวอรุณี ชำนาญยา ส.ส. จากจังหวัดพะเยา เขต ๔ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาเรื่องของความยากจนนั้น ดิฉันขอระบายความรู้สึกสักนิดหนึ่งในฐานะที่เป็นผู้แทนของประชาชนมาจากจังหวัดที่ค่อนข้างจะยากจนนั่นก็คือจังหวัดพะเยา เมื่อเข้าดิฉันได้ตื่นขึ้นมาฟังสื่อทีวีช่องหนึ่งได้วิจารณ์บอกว่าวันนี้มีการประชุมสภาในเรื่องของการอภิปรายการแถลงนโยบายของรัฐบาล เขาไม่อยากจะให้ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลได้พูดในสภา แต่ดิฉันเองไม่คิดเช่นนั้นในสภาแห่งนี้ ๕๐๐ กว่าชีวิตรวมทั้งวุฒิสมาชิกอีก ๒๐๐ กว่าชีวิตนั้นเป็นผู้แทนที่จะมาจากประชาชน ผู้แทนทุกพื้นที่คำพูดที่จะออกไปทุกคำคือสิ่งที่สะท้อนถึงปัญหาพี่น้อง

ประชาชนในพื้นที่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดิฉันจะพูดต่อไปไม่ใช่ในสิ่งที่สื่อวิจารณ์ว่าอยากจะออกทีวี แต่เป็นสิ่งที่ออกจากใจว่าไปรับฟังปัญหาของพี่น้องประชาชนแล้วมาบอกเล่าให้กับรัฐบาลที่จะนำไปสู่การแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ นโยบายเรื่องของการขจัดความยากจน ความยากจนวันนี้พูดได้กว้างมาก เพราะพี่น้องประชาชน ๗๐ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เรายังถือว่ายากจนอยู่ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลไหนมีนโยบายแล้วก็สามารถดำเนินการปฏิบัติที่จะสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้ นั่นแหละผลลัพธ์ที่จะสู่ประชาชนยิ่งใหญ่มหาศาล รัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ตั้งแต่วาระที่ผ่านมา แต่วาระนี้ได้หยิบยกคำพูดอยู่คำหนึ่ง ซึ่งดิฉันถือว่าเป็นคำพูดที่น่าจะนำไปสู่การแก้ปัญหาคความยากจนได้อย่างยิ่งก็คือ การลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ การขยายโอกาส แต่คำพูด ๓ คำนี้ในรายละเอียดนั้น วิธีปฏิบัตินั้น วิธีการบริหารที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่างหากคือสิ่งที่สำคัญ แต่ในแง่มุมของรายละเอียดซึ่งในส่วนของดิฉันเองก็จะขอนำสิ่งที่มันเกิดขึ้นในพื้นที่ที่จะนำเสนอแนะต่อรัฐบาลของ ฯพณฯ ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตรไปสู่การแก้ไขเรื่องของการลดรายจ่าย -----

ท่านประธานที่เคารพคะ รายละเอียดดิฉันคำนึงถึงรายละเอียดของรัฐบาลที่จ่ายลงไปเป็นงบประมาณในการพัฒนาในพื้นที่ทุกบาททุกสตางค์ วันนี้รัฐธรรมนูญใหม่เรามีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น ท้องถิ่นทุกหย่อมหญ้ามี อบต. เกิดขึ้น มีเทศบาลเกิดขึ้น มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกิดขึ้น และงบประมาณก็ลงไปสู่ท้องถิ่นเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพคะ เราจะลดรายจ่ายได้อย่างไร วันนี้ก็เป็นนโยบายที่ทางรัฐบาลได้พูดออกมา ก็คือการปราบปรามในเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชันคะ ในท้องถิ่นวันนี้่นักลัวมาก ดิฉันอยากจะฝากท่านนายก ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าคำพูดมีอยู่ในท้องถิ่นบอกว่า เดียวนี้มีการ ๑. จ่ายเปอร์เซ็นต์ก่อน จ่ายเปอร์เซ็นต์เสร็จแล้วเก็บเปอร์เซ็นต์ เก็บเปอร์เซ็นต์เสร็จแล้วกระจายเปอร์เซ็นต์ วิธีการท่านประธานที่เคารพ จ่ายเปอร์เซ็นต์ก็คืออยากให้โครงการไหนวิ่งเข้าหาผู้ใหญ่ในกระทรวง ในกรม จ่ายเปอร์เซ็นต์เพื่อเอาโครงการลงพื้นที่ แต่แล้วตามลงไปล็อกสเปคงาน ล็อกผู้รับเหมา ก่อนที่งานจะออกเก็บเปอร์เซ็นต์ก่อน เก็บได้แล้วเอาไปกระจายในหมู่ผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยกันนี่ละคะ เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างไรถึงจะลดรายจ่ายในส่วนนี้ ดิฉันขอฝากถึงฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าโครงการของรัฐที่จะมีการประมูลงานโดยระบบออนไลน์ (On-line) ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) รีบทำเถอะคะ ให้กระจายไปถึงท้องถิ่นให้เร็วที่สุด อย่าไปคิดว่าท้องถิ่นนั้นงบประมาณลงไปน้อย แต่ถ้าส่วนที่มันน้อย ๆ แล้วก็รวมกันก็จะเป็นงบประมาณที่มากโข ก็ฝากในเรื่องนี้ให้ทางรัฐบาลได้อุดรยรวัวด้วยนะคะ

ส่วนที่ ๒ ก็คือการเพิ่มรายได้ ตรงนี้สำคัญมาก รายได้ถ้าจะเพิ่มต้องไปเพิ่มให้เกษตรกร แต่เกษตรกรจะได้รับการเพิ่มรายได้อย่างไร ก็ต้องไปดูเรื่องของราคาสผลผลิต การเกษตร ท่านประธานที่เคารพ ในพื้นที่ของดิฉันเองลันจี่เป็นผลผลิตที่ยกตัวอย่างให้เห็นได้ชัดมาก ทุกปีตั้งแต่ดิฉันเป็นผู้แทนเมื่อสมัยที่แล้ว ทำไมจะต้องรอให้เกษตรกรมีการประท้วงเสียก่อนรัฐบาลถึงจะรีบลงไปจัดการ วันนี้ฝากถึงรัฐบาลว่าต้องทำงานเชิงรุก ดิฉันดีใจที่กระทรวงพาณิชย์จะมีหน่วยงานมานโดที่จะบุกไปต่างประเทศเพื่อจะขยายตลาดของผลผลิตการเกษตร ดิฉันฝากลันจี่ให้ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์นำไปด้วยนะคะ ในโครงการ โรด แมพ (Road map) โรด โชว์ (Road show) ของท่าน หรือในหน่วยงานคอมมานโดที่ท่านจะไปขายให้กับต่างประเทศ ที่ท่านได้ไปเปิด FTA ซึ่งรัฐบาลชุดนี้

เปิดได้มากที่สุด ดิฉันคิดว่าเป็นเช่นนั้น แล้วอีกอย่างหนึ่งนะคะ หน่วยงานภายใน
กรมการค้าภายในคะเปลี่ยนได้ไหมคะ เปลี่ยนนโยบายที่จะรอแต่แทรกแซงตลาดให้
เป็นไปตามกลไกตลาด หรือว่าซื้อน้ำตาล ดิฉันไม่อยากฟังเลยเพราะแก้ไขไม่ได้ ต้อง
เปลี่ยนเป็นการจัดการตลาดโดยควบคุมให้ราคาเป็นไปตามที่รัฐบาลกำหนด ก็จะเป็นการ
เพิ่มรายได้ที่มั่นคงให้กับเกษตรกรด้วยคะ และสุดท้ายการขยายโอกาสให้กับเกษตรกร
เกษตรกรมีปัญหาไม่มากหรอกคะ แต่เป็นปัญหาใหญ่ คือเรื่องของที่ดินและเรื่องของน้ำ
โดยเฉพาะเรื่องของที่ดินถูกควบคุมให้เป็นอุปสรรคในการที่จะแก้ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
ของกรอบกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการบูรณาการของหน่วยงานที่เข้าไปแก้ไขปัญหา ส.ป.ก.
อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงเกษตร กรมที่ดินอยู่ภายใต้การดูแลของ
กระทรวงมหาดไทย ป่าไม้อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ท่านประธานที่เคารพ ๓ หน่วยงานนี้ในพื้นที่หาเจ้าภาพไม่ได้เลย เกี่ยงกันไป
เกี่ยงกันมา โยนภาระกันไปโยนภาระกันมา แล้วอย่างนี้เกษตรกรซึ่งเป็นคนยากคนจนจะ
ได้รับการแก้ไขปัญหาได้อย่างไร ขยายโอกาสให้เขาตรงนี้เถอะคะ ให้เขาได้มีเอกสารสิทธิ
ในกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เขาจะต้องใช้ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาความยากจน ขอบคุณคะท่าน
ประธาน

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชัย ครองยุติ

๙ นาทีครับ

นายวิชัย ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภา (อุบลราชธานี) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชัย ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุบลราชธานี ในฐานะ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดของประเทศไทย ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันก็คือ

ปัญหาแรก คือปัญหาความยากจนและคุณภาพชีวิตของคนไทย ซึ่งวันนี้มี ประชาชนไม่น้อยกว่า ๗.๕ ล้านคน หรือคิดเป็น ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ยังมีปัญหาเรื่องความ ยากจน ในขณะเดียวกันในเรื่องของคุณภาพชีวิตนั้นก็ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของ จปฐ. เพียง ๑๑ เกณฑ์เท่านั้นในจำนวน ๓๗ เกณฑ์

ปัญหาที่ ๒ คือปัญหาการทุจริตประพตมิชอบ หรือที่เรียกกันว่า ปัญหา คอรัปชัน

ปัญหาที่ ๓ คือปัญหาเรื่องของคน หรือของการพัฒนาคน ความยากจนนั้น หมายถึงการที่ประชาชนมีรายได้ที่ต่ำ ซึ่งในปัจจุบันนั้นคิดที่ ๙๒๒ บาทต่อหัวต่อคน มี รายได้ที่ไม่แน่นอน มีหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบซึ่งทุกวันนี้มีหนี้สินเฉลี่ยประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาทต่อคน อยู่ในชนบทมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นเกษตรกร เป็นผู้ใช้แรงงาน รับจ้างและผู้ยากไร้

ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาของความยากจนนั้นมีมากมายหลาย ประการ ที่สำคัญก็คือขาดความรู้และความสามารถในการแข่งขัน ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ น้ำท่วม ฝนแล้ง ราคาพืชผลตกต่ำขายไม่ได้ราคาที่คุ้มทุน ว่างงานนอกฤดูกาลไม่มีงานทำ เจ็บป่วย การฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย ฟุ้งเฟ้อ มีค่านิยมที่บริโภคที่ผิด ติดการพนันอบายมุข หวยเบอร์ ลอตเตอรี่ และการพนันอื่น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขปัญหาคความ ยากจนทั้งในอดีต จากอดีตและในปัจจุบันนั้น ในประเทศไทยนั้นได้เริ่มมาตั้งแต่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๐ วันนี้เรามี แผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ ซึ่งใช้มาจะสิ้นสุดในปีหน้า นับจากวันนั้นถึงวันนี้ไม่น้อยกว่า ๒๘ ปี ที่ประเทศไทยได้พยายามแก้ไขปัญหาคความยากจนมาโดยตลอด รัฐบาลในอดีตทุกชุด ได้ถือว่าปัญหาคความยากจนนั้นเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด แล้วก็เป็นโยบายของรัฐบาล ทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา เราก็สามารถแก้ไขปัญหาคความยากจนของประเทศได้ใน

ระดับหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้ก็ยังถือว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของประเทศอีกเช่นเดิม นโยบายการขจัดความยากจนของรัฐบาล ฯพณฯ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ในชุดที่ ๒ ท่านประธานครับ รัฐบาลได้ลำดับความสำคัญของปัญหานี้เป็นปัญหาแรก เป็นนโยบายที่พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพเป็นลำดับที่ ๒ ในความเห็นของกระผม นั้น กระผมถือว่านโยบายนี้เป็นนโยบายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และถือว่าเป็นหัวใจของนโยบายทั้งหมดใน ๙ ประการที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภาในวันนี้เป็นนโยบายที่ดีมาก แต่อย่างไรก็ตามกระผมมีข้อสังเกต และขอมีความเห็นในการที่จะพิจารณาให้ความเห็นต่อนโยบายดังกล่าวคือ นโยบายนี้ในความเห็นของกระผม นั้น กระผมเห็นว่าเป็นที่น่าเสียดายท่านประธาน เพราะจากที่ดูในรายละเอียดของนโยบายซึ่งเป็นในระดับบุคคล ซึ่งก็มีหลายประการทั้งเป็นการให้โอกาสการสร้างรายได้ การลดรายจ่าย การสร้างองค์ความรู้ การสร้างคาราวานแก่จน กระผมเห็นว่าในนโยบายส่วนนี้นั้นก็คือนโยบายเดิม ซึ่งรัฐบาลเมื่อ ๔ ปีที่แล้วได้กระทำมา เพียงแต่เพิ่มขึ้นในบางส่วนเท่านั้น ในบางนโยบายที่เกี่ยวข้องกับชุมชนนั้นกระผมถือว่าเป็นนโยบายที่ประชาชนเองก็ได้ทำอยู่แล้ว ยกตัวอย่างอย่างเช่น โรงสีชุมชน วันนี้เรามีโรงสีอยู่ในหมู่บ้านของประชาชนทั่วประเทศ กระผมเชื่อว่าอยู่ทุกหมู่บ้าน เพียงแต่ว่าจะทำอย่างไรให้โรงสีเหล่านั้นสามารถที่จะแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเพิ่มศักยภาพในการผลิตได้เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงนั้นก็มีอยู่แล้ว ในขณะเดียวกันโรงสีที่มีอยู่นั้น ซึ่งรัฐบาลจะสร้างขึ้นใหม่นั้น กระผมก็เชื่อว่าจะต้องมีรายจ่ายเป็นเงินมหาศาล โรงปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ ซึ่งวันนี้ อบต. ก็เริ่มทำแล้ว ซึ่งก็มีอยู่เป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะสร้างแค่ ๑ โรง ใน ๑ อำเภอ นั้น กระผมถือว่ามันไม่เพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาคความยากจนในระดับประเทศนั้นจะเห็นได้ว่าในสิ่งหนึ่งซึ่งรัฐบาลตั้งเป้า ก็คือว่าจะต้องสร้างรายได้ ต้องสร้างงาน สร้างอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนนี้กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสิ่งที่จำเป็นสำหรับภาคเกษตรของประชาชนนั้น ก็คือ ในเรื่องน้ำ กระผมเห็นด้วยว่าเราจะต้องมีระบบน้ำที่แก้จนอย่างถาวรและสามารถแก้ไขได้ -----

ในขณะที่เดียวกันขณะนี้เรามีเพื่อน มีฝ่าย มีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งมีน้ำแต่เราไม่สามารถจะใช้น้ำเหล่านั้นเพื่อการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระผมยกตัวอย่างว่า ณ วันนี้ภาคอีสานก็มีเพื่อนอยู่มากมาย แต่เพื่อนเหล่านั้นไม่สามารถจะอำนวยความสะดวกในด้านการเกษตรประชาชนสามารถทำนาได้เพียงปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งแตกต่างจากบางประเทศ เช่น ประเทศจีน วันนี้ประเทศจีนสามารถทำนาได้ปีละถึง ๓ ครั้ง เราจะเห็นท้องทุ่งของประเทศไทยนั้นแตกต่างจากประเทศจีน วันนี้ท้องทุ่งของอีสานก็ดี ภาคเหนือก็ดี เต็มไปด้วยความว่างเปล่า เต็มไปด้วยความแห้งแล้ง ในขณะที่ท้องทุ่งของประเทศจีนเต็มไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร นี่คือข้อแตกต่างว่าทำไมเราถึงยังมีความยากจน เพราะเราไม่สามารถจะสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนตลอดปี นั่นคือปัญหาการว่างงานซึ่งรัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ กระผมกราบเรียนว่าโครงการหนึ่งที่น่าจะให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก็คือ โครงการฝนหลวงหรือฝนพระราชทาน วันนี้เราจะเห็นว่าทั่วประเทศมีการทำฝนหลวงและฝนที่เกิดขึ้นกระผมเชื่อว่าได้สามารถบำบัดความแห้งแล้งของทั้งประเทศ แต่วันนี้เท่าที่เราทราบว่าความพร้อมในเรื่องของเครื่องมือเครื่องมือในการทำโครงการฝนหลวง เช่น เครื่องบิน วัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นมีความขาดแคลนมาก กระผมอยากให้รัฐบาลได้เอาใจใส่ในเรื่องเหล่านี้เป็นพิเศษ นั่นก็คือโครงการทำฝนหลวง

ในส่วนที่ ๒ การส่งเสริมระบบสหกรณ์ ท่านประธานครับ วันนี้เราต้องยอมรับว่าสหกรณ์ในประเทศไทยนั้นมีเป็นจำนวนมากมาย แต่เราจะเห็นว่าระบบสหกรณ์ซึ่งมีสมาชิกเป็นจำนวนหลายล้านคนนั้นไม่สามารถที่จะรองรับไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้ เพราะฉะนั้นจึงอยากกราบเรียนรัฐบาลว่ารัฐบาลมีแนวนโยบายที่จะเอาสหกรณ์ที่มีความสามารถเอาชุมชนสหกรณ์นั้นเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ เพื่อจะได้ระดมทุน เพื่อจะได้ระดมความช่วยเหลือ เพื่อจะได้ระดมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะกราบเรียนว่าถ้าสามารถเอาสหกรณ์เข้าสู่ระบบการระดมทุนของตลาดหลักทรัพย์ได้นั้นจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนต่อเกษตรกรเป็นอย่างมาก

ในประการถัดไปก็คือในเรื่องของการสร้างค่านิยมใหม่ กระผมคิดว่าการลดค่าใช้จ่ายนั้นจำเป็นต้องสร้างค่านิยมใหม่ให้กับคนไทย วันนี้สังคมไทยเป็นสังคมบริโภคนิยม เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความฟุ่มเฟือย เต็มไปด้วยความฟุ้งเฟ้อสุรุ่ยสุร่ายตั้งแต่เด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่เราจะเห็นว่าในวันนี้มีความฟุ่มเฟือยเป็นพิเศษ จึงอยากจะขอกราบเรียนฝากกระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่ต้องดูแลการจัดการศึกษา อยากขอฝากกระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ต้องดูแลปัญหาในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถจะลดอบายมุขได้หรือไม่ การพนัน ก็ดี หวยบนดินก็ดี กระผมถือว่าตรงนี้คือสิ่งที่เป็นการเพิ่มรายจ่ายให้กับประชาชน ไม่มีคนไหนหรอกครับที่จะจ่ายเงินแล้วจะได้ทุกคนนี้เป็นไปไม่ได้ มีแต่ถูกกินทั้งนั้น เราจะลดตรงนี้ได้ไหมจะแก้ไขปัญหาดตรงนี้ได้ไหม จึงขอกราบเรียนฝากทางกระทรวงมหาดไทยได้ช่วยดูแลตรงนี้ และสุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าในเรื่องให้การศึกษา นั้นมีความจำเป็น ซึ่งจะต้องให้ความรู้กับประชาชนให้มีองค์ความรู้ให้สามารถจะนำความรู้ไปแก้ปัญหาชีวิต ให้สามารถจะนำความรู้ไปแก้ปัญหาความยากจน แล้วก็ให้สามารถที่จะนำความรู้นั้นไปสร้างอาชีพและสร้างรายได้ของตัวเองเพื่อที่จะหลุดพ้นจากความยากจน สุดท้ายนี้ก็ขอเป็นกำลังใจให้กับรัฐบาลที่จะแก้ปัญหานี้ต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พลเอก วิชา ศิริธรรม ๖ นาทีครับ

พลเอก วิชา ศิริธรรม สมาชิกวุฒิสภา (จันทบุรี) : เรียนท่านประธาน สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐมนตรีที่เคารพ กระผม พลเอก วิชา ศิริธรรม ส.ว. จากจังหวัดจันทบุรี

ประการแรกกระผมเห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายขจัดความยากจน ถ้าขจัดความยากจนได้ปัญหาอื่น ๆ ก็จะลดน้อยลงไปด้วยก่อนที่จะเข้าถึงวิธีการขจัดความยากจนที่กระผมจะเสนอรัฐบาล กระผมขอเอาเรื่องที่ข้าราชการบำนาญจำนวนมากเขาฝากมาขอบคุณรัฐบาลที่มีนโยบายยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผู้มีอายุเกิน ๖๕ ปี เพราะข้าราชการที่ซื้อสัจยนั้นเมื่อเกษียณอายุแล้วมีความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นมาก เขาฝากถามมาด้วยครับว่ารัฐบาลจะเริ่มเมื่อไร ----- ๑๒๙/๑

กระผมขอเสนอแนะรัฐบาลในการจัดความยากจน ๑ วิธี กระผมเกิดและโตที่จันทบุรี พอรู้ความก็รู้จักพลอย พลอยเป็นส่วนหนึ่งของอัญมณี อัญมณีเมื่อปีกลายไทยส่งออกเป็น มูลค่าประมาณ ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ มีส่วนแบ่งตลาดโลก ๕ เปอร์เซนต์ มีนักธุรกิจ แรงงานช่างเจียระไนอยู่ในธุรกิจนี้ ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน จำนวนเงินเข้าประเทศ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เป็นการดีนรนต์ต่อตัวของเอกชนเอง ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลทุกรัฐบาล ที่ผ่านมาน้อยมาก ท่านประธานครับ ถ้ารัฐบาลสนใจและให้การสนับสนุนธุรกิจอัญมณีคง เพิ่มมูลค่าส่งออกได้มากกว่านี้เยอะ และจะสร้างงานให้คนยากจนได้อีกมากมาย โดย รัฐบาลดำเนินการใน ๔ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือเพิ่มช่างเจียระไนพลอย รายได้จากการเจียระไนพลอยขั้นต่ำ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน บางคนฝีมือดี ๆ รายได้ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน ต่อเดือน วิธีการคือใช้จันทบุรีเป็นฐาน เพราะมีผู้เชี่ยวชาญด้านพลอยมาก ฝึกครูเจียระไน พลอยแล้วส่งไปกับกองคาราวานแก่นของรัฐบาล ไปแนะนำประชาชน

เรื่องที่ ๒ ขยายตลาด ขนาดรัฐบาลทุกรัฐบาลไม่ค่อยจะสนับสนุนยัง ส่งออกมูลค่าเกิน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ารัฐบาลสนับสนุนมูลค่าคงเพิ่มกว่านี้เยอะ

เรื่องที่ ๓ ส่งเสริมการนำเข้าวัตถุดิบพลอยก้อน เนื่องจากประเทศเราเหลือ วัตถุดิบน้อยต้องนำเข้าจากแอฟริกา ปรากฏว่า ๑ ปีเศษที่ผ่านมาพ่อค้าพลอยที่นำพลอย ก้อนเข้ามาในประเทศไทยเดือนละประมาณ ๕๐ คน ถูกตำรวจจับเหลือประมาณ ๑๐ คน อีก ๔๐ คนนั้นนำพลอยก้อนไปขายในจีนและในอินเดีย ซึ่งเขาให้บริการที่ดีกว่า ท่านประธานครับ พ่อค้าพลอยดิบที่นำเอาพลอยมาขายในประเทศเราเขาได้เงินแล้วไม่ได้ ขนเงินกลับ เขาซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซื้ออาหารกึ่งสำเร็จรูปกลับไปประเทศเขาคับ และการ ที่พ่อค้าพลอยคนไทยรายย่อยและขนาดกลางไปซื้อเองนั้น บางครั้งถูกจี้ ถูกปล้น ถูกรีดไถ และเมื่อไปแล้วก็ต้องซื้อพลอยแพง เพราะไปแล้วถ้าไม่ซื้อดิ่งกลับมาเฉย ๆ ก็เสียค่าใช้จ่าย เพราะฉะนั้นน่าจะส่งเสริมให้มีการนำพลอยก้อนเข้า

เรื่องที่ ๔ คือสนับสนุนเงินทุน ส่วนจะสนับสนุนกันแค่ไหนอย่างไรคงไป พิจารณารายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานครับ รายได้ขั้นต่ำของช่างเจียระไนพลอย นั้นประมาณ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท ที่ผมบอกแล้ว ให้นำในการเจียระไนนั้นเพียง

๑ แก้ว ไม่มากเหมือนการทำนา แต่รายได้มันมากเท่ากับหรือมากกว่าทำนา ๑ ไร่ การทำนา
นั้นบางครั้งก็ขาดทุน เพราะว่าแล้งหรือน้ำท่วม และมีข้อดีอีกข้อหนึ่งในการส่งเสริม
ช้างเจียร์ในพลอยก็คือว่า ประชาชนไม่ต้องทิ้งถิ่น ทำงานอยู่กับบ้าน ใช้พื้นที่ในการตั้ง
งานเจียร์ในแค่ ๑ ตารางเมตรเท่านั้นเองครับ ไม่ต้องทิ้งพ่อ ทิ้งแม่ ทิ้งปู่ย่าตายายให้อยู่
กันตามลำพังน่าเวทนา ส่วนเด็กหนุ่มสาวของเราที่เข้ามาทำงานตามโรงงานนั้นบางครั้ง
ปกครองตัวเองไม่ได้ มีข่าวการทำแท้งกันมากมาย ทำให้สภาพสังคมของเราแย่ลง ๆ
นะครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลควรทำเรื่องนี้ และกระผมเชื่อว่ารัฐบาลจะทำได้ดีด้วย
ภายใน ๔ ปี รัฐบาลอาจจะเพิ่มมูลค่าส่งออกจาก ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ เป็น ๒๐๐,
๐๐๐ ล้านบาท และกระผมเชื่อว่าสามารถจะสร้างงานให้คนยากคนจนระดับรากหญ้าได้
เป็นแสน ๆ คน กระผมก็ขอฝากรัฐบาลไว้แค่นี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ต่อจากท่านวิทยา มะเสนา ท่านสมาชิกครับ จริง ๆ แล้วในหมวดที่ ๑ นโยบายของรัฐบาลเรื่องบริหารจัดการความยากจน เหลือท่านสมาชิกที่จะอภิปราย ๑๒ ท่าน ผมคิดว่าที่ท่านประธานเฝ้ากับผมบริหารเวลา จะให้เสร็จไม่เกิน ๓ ทุ่มครึ่ง ก็คงจะทันเวลาพอดีนะครับ ก็เอาหมวดแรกนี้ให้จบเสียก่อน ต่อจากท่านวิทยา มะเสนา จะเป็นท่านปวีณ แซ่จิ่ง ท่านบัวสอน ประชามอญ ท่านชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ ท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ และท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล เชิญท่านวิทยา มะเสนา ๑๕ นาทีครับ

นายวิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภา (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดมหาสารคาม ในนโยบายบริหารจัดการความยากจนของรัฐบาลซึ่งมีอยู่หลายข้อ ผมขอเสนอให้เพิ่มประสิทธิภาพการจัดหาและการจัดสรรน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ และระบบการเกษตร สถานการณ์ที่พบในบ้านเราตั้งแต่ผมเกิดมาคือไม่ท่วมก็แล้งสลับกันอย่างนี้ ท่านประธานครับ รัฐบาลเคยมีนโยบายจะสร้างเขื่อน แล้วก็มีคนมาประท้วง พอเกิดภัยแล้งมาพวกประท้วงหายหัวหมดครับ ผมจึงสนับสนุนให้รัฐบาลได้ดำเนินการสร้างเขื่อน เพื่อเป็นแหล่งกักเก็บน้ำ ช่วยเหลือประชาชนทั่วประเทศ พื้นที่ทั้งประเทศไทยมี ๓๒๑ ล้านไร่ เป็นพื้นที่การเกษตร ๑๓๑ ล้านไร่ ใน ๑๐๓ ปีที่ผ่านมากระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยกรมชลประทานสามารถพัฒนาพื้นที่ให้เป็นพื้นที่เกษตรชลประทานได้ ๒๐ ล้านไร่ คิดเป็น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๑๐๓ ปี ได้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ตกปีละ ๐.๑๔ เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะพัฒนาการชลประทานในอัตราปัจจุบันนี้ จะต้องใช้เวลาทั้งสิ้น ๗๒๐ ปี ถึงจะครบพื้นที่เกษตรทั้งหมด หากมีการพัฒนาและซ่อมแซมไปด้วยจะใช้เวลาประมาณ ๙๐๐ ปี ครับ ท่าน ท่านประธานที่เคารพครับ น้ำ ๑๐๐ หยดที่ตกลงมา น้ำฝนนะครับ จะใช้ได้เพียงไม่ถึง ๒๐ หยด นี่คือสภาพจริงของประเทศไทย ในฐานะที่เป็น ส.ว. มาจากภาคอีสาน ขอเสนอให้รัฐบาลได้พัฒนากลุ่มน้ำโขง กลุ่มน้ำชี กลุ่มน้ำมูล และกลุ่มน้ำสาขา ซึ่งจะสามารถแก้ปัญหาความแห้งแล้งของพี่น้องภาคอีสานทั้ง ๑๙ จังหวัดได้

ประเด็นที่ ๑ เอน้ำจากลำน้ำโขงตรงห้วยหลวง จังหวัดหนองคาย เข้ามาที่หนองหาน กุมภวาปี อุดรธานี แล้วปล่อยลงลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ แล้วลงลำชี

ประเด็นที่ ๒ สร้างระบบส่งน้ำไปเก็บน้ำตามอ่างเก็บน้ำตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้กับลุ่มน้ำดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นอุดรธานี กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ขอนแก่น ยโสธร อุบลราชธานี ชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา

ประเด็นที่ ๓ สร้างระบบคลองส่งน้ำจากฝายตามลำน้ำชี ลำน้ำมูล และลำน้ำสาขาไปยังพื้นที่การเกษตรให้ทั่วถึง

ท่านประธานที่เคารพครับ อีกข้อหนึ่งคือการขุดลอกการสร้างอ่างเก็บน้ำ และขุดลอกหนองน้ำธรรมชาติ ปัญหาที่ผ่านมาในอดีตก็คือชอบขุดในที่สาธารณะ ที่สูง หรือที่เนิน ซึ่งเมื่อขุดแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้ ท่านประธานครับ ใช้ประโยชน์ไม่ได้ ใช้เวลาเป็น ๑๐ ปี ประเด็นที่ ๒ ไม่มีคลองส่งน้ำที่จะส่งน้ำไปยังไร่นา คนที่ได้ประโยชน์จากการขุดลอกการสร้างอ่างเก็บน้ำ ขุดลอกลำห้วย หนอง ก็คือคนที่มีที่นาอยู่ใกล้บริเวณดังกล่าว เพราะฉะนั้นลงทุนหลายล้านบาท แต่คนใช้ได้ไม่ถึง ๕๐ ครอบครัว นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีต ข้อ ๓ โดยสรุปใครได้ประโยชน์ คำตอบก็คือผู้รับเหมาได้ประโยชน์ โดยเฉพาะผู้รับเหมาที่อยู่ใกล้ชิดผู้มีอำนาจ และยังมีการขุดลอกในหน้าฝนแล้ว ยังมีผลเสียตามมามากมาย เนื่องจากขุดยังไม่เสร็จก็มีการตรวจรับ น้ำท่วมตรวจรับไม่ได้ เงินเบิกไปแล้ว ผลเสียตกอยู่ที่ราษฎร ท่านประธานครับ ผมได้มีโอกาสเดินทางไปหลายประเทศ ประมาณ ๕๐ - ๖๐ ประเทศในทวีปต่าง ๆ ขอเสนอว่าให้นำระบบน้ำใต้ดินมาใช้เพื่อการเกษตร เช่นที่ประเทศโมร็อกโก ยูโกสลาเวีย ออสเตรเลีย และประเทศอิสราเอล เขาขุดเจาะลึกลงไปถึง ๓๐๐ เมตร แต่ระดับน้ำใต้ดินเราอยู่ไม่ลึกหรอก ไม่ถึง ๕๐ เมตร เราก็สามารถนำมาใช้ได้ แล้วทำคลองส่งน้ำ ขอให้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่งคนไปดูงานที่ประเทศโมร็อกโกนะคะครับ เขาใช้สูบล้อทำเป็นคลองส่งน้ำ และสามารถส่งน้ำเข้าพื้นที่เกษตรได้ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรก็น่าจะส่งคนไปดูงานด้วยเช่นกัน -----

โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่โอนจากกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานไปยังกรมชลประทาน ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัจจุบันนี้อยู่ในสภาพที่ไม่มียงบประมาณสำหรับซ่อมแซม มีแต่คลองส่งน้ำมีซากคลองส่งน้ำไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่เงินไม่ไป เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถแก้ปัญหาความแห้งแล้งได้ ฝากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ช่วยดูแลกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่นได้จัดสรรงบประมาณลงไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดูแลโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าต่อไปครับ และขอจัดให้มีโครงสร้างขอให้ปรับปรุงโครงสร้างระบบการปลูกพืชให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลดราคาปุ๋ย ลดราคาปัจจัยการผลิต ดูแลพืชผลของเกษตรกรให้ดีขึ้น เพื่อเกษตรกรจะได้มีกำไรและอยู่ได้

นโยบายที่ ๒ นโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ท่านประธานครับ พวกเราจำนวนมากได้ไปที่ประเทศจีน ไกด์ (Guide) จีนเรียนภาษาอังกฤษ ๒ ปี พูดไทยได้คล่องแคล่ว แต่เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษ ๑๐ กว่าปีพูดไม่ได้ อันนี้คือปัญหา ผมอยากฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านอดี้อยได้โปรดพิจารณาดำเนินการตามแนวคิดที่ท่านได้ประกาศไว้ ผมว่าเป็นโครงการที่ดี โดยปฏิรูประบบการเรียนภาษาอังกฤษทั้งประเทศ รัฐบาลมีโครงการ ๑ อำเภอ ๑ ศูนย์การศึกษา ผมขอเสนอโครงการ ๑ ตำบล ๑ เยาวชนคนเก่งภาษาต่างประเทศ ประเทศไทยมี ๗,๒๕๕ ตำบล ให้แต่ละตำบลเลือกเยาวชนมา ๑ คน คนที่เก่งขั้นมัธยม แล้วส่งไปเรียนต่างประเทศ ๑ ปี จะเรียนภาษารัสเซีย ภาษาจีน ญี่ปุ่น อังกฤษ สเปน เยอรมัน ก็แล้วแต่ให้ไปอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์และอยู่ในโรงเรียนมัธยม ครบ ๑ ปีกลับมาใช้งานได้ครับ เป็นมัคคุเทศก์ก็ได้ เรียนต่อเป็นครูภาษาอังกฤษ เป็นครูภาษาต่างประเทศได้ ใช้บคนละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ๗,๒๕๕ คนจาก ๗,๒๕๕ ตำบลจะใช้งบประมาณ ๓,๖๒๔ ล้านบาท ถ้าทำไป ๑๒ ปีจะได้เยาวชน ๘๗,๐๖๐ คนทั่วประเทศนะครับ ทำไมผมเสนอให้ ๑๒ ปี ผมคิดว่ารัฐบาลอยู่ ๑๒ ปี ก็ถ้าทำทุกปีจะครบทุกหมู่บ้านครับ ท่านครับ ก็จะมีคนรู้ภาษาอังกฤษ สเปน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี รัสเซีย ทั่วประเทศนะครับท่านครับ

ปัญหาความไม่เสมอภาคในสังคม การแก้ไขปัญหานี้สินครู หนี้สินข้าราชการ การเพิ่มเงินเดือนครูอย่างเดียวแก้ปัญหานี้สินข้าราชการไม่ได้ หนี้สินครูไม่ได้

ขอให้กระทรวงการคลังได้แก่พระราชกฤษฎีกาเบิกค่าเล่าเรียนของบุตรข้าราชการให้สามารถเบิกค่าเล่าเรียนบุตรได้จนจบปริญญาตรี ทั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จะสามารถผ่อนคลายความเดือดร้อนของข้าราชการครูได้เป็นอย่างดี ปัญหาสวัสดิการข้าราชการบำนาญ ข้าราชการที่เกษียณไปแล้ว ๑๐ - ๒๐ ปี เมื่อเงินเพื่อเพิ่มขึ้น เมื่อรัฐบาลปรับเงินเดือนข้าราชการขึ้น ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ระดับบำนาญข้าราชการบำนาญอยู่เท่าเดิม จึงเดือดร้อนมากเพราะอายุมากเงินเดือนน้อย ยากฝากให้รัฐบาลได้เพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการบำนาญทุกครั้งที่มีการเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการประจำ

ปัญหาความไม่ทัดเทียมในความก้าวหน้าของข้าราชการในส่วนภูมิภาค สายพยาบาลวิชาชีพ ข้าราชการสาธารณสุขระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลและหมู่บ้าน คนจบปริญญาตรี ปริญญาโท รับราชการครูสามารถก้าวถึงระดับผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ระดับ ๘ ระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ได้ แต่คนที่เป็นพยาบาลตามอำเภอ และจังหวัดจบปริญญาตรีก็แล้ว ปริญญาโทก็แล้ว ก้าวหน้าได้เพียง ซี ๗ ซี ๗ จนเกษียณนะครับ ซี ๗ จนเกษียณ พยาบาลวิชาชีพในจังหวัดหนึ่งจะขึ้น ซี ๘ ได้ ๑ คน ที่โรงพยาบาลจังหวัดโรงพยาบาลศูนย์ ซี ๙ ๑ คน ทั้งประเทศมีไปถึง ๑๐ ศูนย์ นี่คือนโยบายนะครับ แต่ครูเป็นหมื่น ๆ คนสามารถก้าวถึง ซี ๘ ซี ๙ ซี ๑๐ ได้ทุกคนถ้ามีความสามารถตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แต่สายวิชาชีพ สายพยาบาล สายอนามัย สายพนักงานสาธารณสุขไม่สามารถก้าวไปถึงระดับนั้นได้ จึงขอเสนอให้กระทรวงสาธารณสุขได้เปิดโอกาสให้บุคลากรเหล่านี้ได้ก้าวหน้าตามสายวิชาชีพตามกำลังความสามารถของตนเอง ท่านประธานครับ มีคำกล่าวว่ากระทรวงสาธารณสุขเป็นกระทรวงหมอ หมอก็คูแลแต่หมอไม่ค่อยดูแลพยาบาล ไม่ค่อยดูแลพนักงานอนามัยสายอื่น ๆ เพราะฉะนั้นจึงเกิดความไม่เป็นธรรม ผมหวังว่ารัฐบาลนี้คงจะได้ช่วยแก้ไขปัญหานี้ให้แก่บุคลากรในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลต่อไป

ปัญหาของอาสาสมัครสาธารณสุข อสม. ซึ่งช่วยงานกระทรวงสาธารณสุข ทุก ๑๐ - ๑๕ หลังคาเรือนจะมี อสม. ๑ คน แต่ อสม. เหล่านี้ทั่วประเทศไม่มีค่าตอบแทน แม้แต่บาทเดียว จึงเสนอให้ทางกระทรวงสาธารณสุขได้โปรดพิจารณาให้มีค่าตอบแทน ค่าเดินทางมาประชุมหรือดำเนินกิจกรรมแทนรัฐบาล อาจจะเดือนละ ๕๐๐ บาท เดือนละ ๖๐๐ บาท แล้วแต่กรณี ท่านประธานครับ เมื่อรัฐบาลจะปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการทั่วประเทศ ผมก็ขอฝากให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาไปทั้งระบบเพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำกัน ไม่ว่าจะเป็นเงินตอบแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เงินตอบแทนสมาชิกสภา อบต. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อไม่ให้เกิดการเรียกร้องโดยไม่มีที่สิ้นสุด

ในด้านการศึกษาขอให้รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยเร็ว ข้อ ๒ เรงกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา และเร่งปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ๓. ตำแหน่งครูเกษียณ รวมทั้งนักรการภารโรงในโรงเรียน ควรจะคงอยู่ให้ โรงเรียนเหล่านั้น ปัจจุบันนี้หลายโรงเรียนทั่วประเทศครูจะต้องออกเงินกันเพื่อไปจ้าง นักรการภารโรง โรงเรียนที่มีนักเรียน ๑๐๐ คน ๒๐๐ คน ๓๐๐ คน ไม่มีนักรการภารโรงเลย ผู้บริหารเป็นทั้งผู้บริหาร เป็นทั้งลูกน้อง เป็นทั้งครูใหญ่ เป็นทั้งครูน้อย เป็นทั้งนักรการภารโรง อันนี้คือปัญหาที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาของเรา

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการศึกษาอันสุดท้าย รัฐบาลควรปรับปรุงพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยขอให้งดการถ่ายโอนการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ก่อน

นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ผมขอชื่นชม นโยบายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศคนเก่า ซึ่งได้ดำเนินการต่างประเทศเชิงรุก ทั้งในระดับทวิภาคีและระดับพหุภาคีได้เป็นอย่างดี แต่ก็มีปัญหาที่จะขอเรียนว่า

ปัญหาที่ ๑ เรื่องความไม่เสมอภาคโดยเฉพาะการขอวีซ่าเข้าต่างประเทศ คนสหรัฐอเมริกา คนญี่ปุ่น คนอังกฤษ เข้าประเทศไทยได้อย่างสง่างามเผย ไม่เว้นแม้แต่

ข้าพهما แต่สมาชิกรัฐสภา ส.ส. ส.ว. จะขอเข้าประเทศเหล่านี้จะต้องไปเข้าแถวยาวเป็นกิโล อันนี้หมายความว่าอย่างไร ความเสมอภาคอยู่ที่ไหนจะต้องแก้ไขในจุดนี้

ปัญหาที่ ๒ แรงงานไทยในประเทศไต้หวันอย่างน้อยแสนกว่าคนจะถูก
ระงับ Visa ในสัปดาห์หน้าเป็นต้นไป เพราะเหตุการณ์ที่เกิดความไม่ลงตัวใน
ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายไทยกับฝ่ายไต้หวัน จึงฝากให้ทางรัฐบาลได้ช่วยดูแล เพราะ
แรงงานส่วนใหญ่มาจากทางภาคอีสานของประเทศไทย ซึ่งพวกผมเป็นตัวแทนอยู่ ท่าน
ประธานครับ กระทรวงการต่างประเทศควรจะได้มีระเบียบเพื่อให้ข้าราชการของกระทรวง
ที่ไปปฏิบัติหน้าที่ที่สถานทูตทั่วโลกได้มีโอกาสกลับมาเยี่ยมบ้านหรือมาดูแลบิดา มารดาที่
ป่วย อย่างน้อย ๒ ปีต่อ ๑ ครั้งโดยให้รัฐบาล คนที่ไปอยู่อเมริกาได้ อยู่แอฟริกา พ่อ แม่
เสียชีวิตจะเดินทางกลับมาไม่มีงบให้จะต้องออกงบเองใช้เงินไป-กลับเป็นแสน อย่างนี้เป็น
สิ่งที่ไม่ยุติธรรม

ท่านประธานครับ ในนโยบายที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดูแลสิทธิของผู้บริโภคของคนไทย ๖๐ กว่า
ล้านคนทั่วประเทศ มีข้าราชการ ๖๗ คน ๖๗ คน เราจึงมีกรณีทุบรถ กรณีโทรศัพท์ระเบิด
กรณีอยู่ซ่อมรถคิดราคาเกินความจำเป็น กรณีสินค้าด้อยคุณภาพ กรณีที่ดิน บ้านจัดสรร
หลอกหลวงประชาชน เหล่านี้เป็นต้นนะครับ เพราะขาดตัวแทนในระดับภูมิภาค จึงขอเสนอ
ให้ได้แก้ไขในจุดนี้ -----

สุดท้ายวัวล้านตัว วัวล้านครอบครัว ผมเห็นว่าดี แต่เมื่อเข้าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านวิฑูรย์ นามบุตร ได้อธิบายชัดเจนว่าวิธีผสมเทียมจะซ้ำอีก ๓ ปี ผมไม่ทราบว่าจะได้หรือเปล่า แต่ผมรู้สึกว่าการนี้เป็นโครงการที่ดี ดีมาก ๆ นะครับ ถ้าจะให้ดีควรจะเร่งทำให้เสร็จภายใน ๒ ปี และควรที่จะเพิ่มจาก ๕ ล้านตัวให้เป็น ๑๐ หรือ ๑๕ ล้านตัว เพื่อให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพ โดยไม่ต้องซื้อจากประเทศอื่น ขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านปวีณ แซ่จิ่ง ครบมาแล้วใช่ไหมครับ เชิญเลยครับ

นายปวีณ แซ่จิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายปวีณ แซ่จิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ เขตเลือกตั้งที่ ๙ ในนามสมาชิกรัฐสภา ขอกราบเรียนว่ากระผมชื่นชมกับนโยบายของพรรคไทยรักไทย ซึ่งได้จัดตั้งรัฐบาล โดย ฯพณฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร และได้แถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ อยากจะขอกราบเรียนว่านโยบายทั้ง ๙ ข้อ หรือ ๙ ประการของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ เป็นนโยบายที่ครอบคลุมการบริหารราชการบ้านเมือง เป็นการแก้ปัญหาบ้านเมือง เฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๑ ที่เป็นนโยบายขจัดความยากจนของญาติพี่น้องประชาชนของเรา ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนว่าความยากจนนั้นหลายท่านได้กรุณาอภิปรายแล้วก็เห็นว่ามองเป็นเรื่องที่ไม่มีความเป็นไปได้ แต่กระผมมองในทหรศนะหนึ่งก็คือว่าความยากจนนั้นเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถที่จะกำหนดจำนวนที่แน่นอนได้ คนที่อยู่ในวันนี้ที่บอกว่าไม่ยากจน พรุ่งนี้อาจจะยากจนก็ได้ คนที่ยากจนในวันนี้ก็อีกไม่กี่วันอาจจะถูกลอตเตอรี่เป็นผู้ที่ไม่ยากจนก็ได้ แต่สิ่งที่รัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีได้ทำ ๔ ปีที่แล้วมาได้ทำให้ราษฎร เฉพาะอย่างยิ่งพวกเราสมาชิกพรรคไทยรักไทยนั้นได้ประจักษ์และได้เห็นสิ่งที่ราษฎรชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง ก็คือการแก้ปัญหาด้วยความฉับไว เพราะฉะนั้น ๔ ปีที่แล้วมาจึงได้รับความชื่นชมจากราษฎรของเรา เฉพาะอย่างยิ่งแล้วในภาคอีสาน ทุกเขตเลือกตั้งจะกล่าวขวัญถึงนโยบาย ๔ ปีที่พรรคไทยรักไทยได้ทำมา เพราะฉะนั้นการประกาศนโยบายในเรื่องของการขจัดความยากจนนั้นจึงเป็นเป้าหมายหนึ่งซึ่งทางรัฐบาลขณะนี้ชุดนี้ได้ประกาศเป็นนโยบายหลัก เพราะฉะนั้น

กระผมเองจึงขอชื่นชมนโยบายอันนี้ ก็เนื่องจากว่าญาติพี่น้องของเราส่วนมาก ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นเกษตรกร ชีวิตของเกษตรกรนั้นก็อยากจะบอกว่าชีวิต ความเป็นอยู่ก็คงอยู่ในระดับหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ในสิ่งที่รัฐบาลได้ทำมาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโค ล้วนตัวก็ดี ไม่ว่าโครงการจัดที่ทำกินให้กับราษฎรก็ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกองทุนเงินล้าน หรือกองทุนหมู่บ้าน หรือชุมชนที่จัดให้กับหมู่บ้าน หรือชุมชนละ ๑ ล้านบาท ก็เป็นสิ่งที่ประชาชนทั่วไปได้ชื่นชมกับโครงการนี้ และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งครับ คนเรานั้นนะครับ ก็อยากจะทราบเรียนว่านโยบายที่ทางพรรคไทยรักไทยได้ดำเนินการไป ผู้ที่ปฏิบัติตามนโยบายนี้ตัดสินใจอย่างรวดเร็วเป็นที่ชื่นชอบเป็นที่พอใจของประชาชนโดยทั่วไป -----

จำนวนเป้าหมายของประชาชนที่ได้แถลงไว้ก็คือจำนวนคนจนที่ได้ลงทะเบียนไว้ประมาณ ๘,๙๐๐,๐๐๐ คนครับ ๔ ปีที่ผ่านมาพรรคไทยรักไทยสามารถที่จะทำให้คนจนนั้นเหลือเพียง ๖ ล้านคนเศษ นั่นก็หมายความว่าเป้าหมายที่ทางรัฐบาลได้วางไว้ ก็คือความคาดหวังหรือความคาดหวังที่รัฐบาลคณะนี้ต้องการที่จะแก้ไขปัญหาให้กับกลุ่มคนที่อยู่เป้าหมายนี้ได้ลดลง ถึงแม้ว่าเรามองว่าคงจะแก้ไขปัญหาหรือขจัดความยากจนนี้ให้หมดสิ้นไปได้นั้นคงจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่าทุกคนไม่ว่าจะเป็นใครหรือกลุ่มบุคคลใด เมื่อได้กำหนดนโยบายแล้วเป้าหมายก็คือสิ่งที่จะต้องทำให้สัมฤทธิ์ผล ส่วนจะเป็นไปได้อย่างไรนั้นกระผมคิดว่ากาลเวลาข้างหน้า ๔ ปี คงจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าพรรคไทยรักไทย โดย ฯพณฯ ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลชุดนี้ก็คงจะได้ทำให้เห็นและเป็นประจักษ์ว่าสิ่งที่ได้ประกาศเป็นนโยบายนั้นสามารถที่จะทำได้หรือไม่ กระผมอยากจะกราบเรียนฝากทางรัฐบาลครับว่า ในส่วนของการแก้ปัญหาเรื่องภัยแล้ง กระผมอยากจะกราบเรียนถึงเรื่องของลุ่มแม่น้ำมูล ซึ่งจะกินพื้นที่จากจังหวัดนครราชสีมา ต้นแม่น้ำมูลนะครับก็จะไหลผ่านมาที่จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วก็มาที่จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ แล้วก็ไปที่จังหวัดอุบลราชธานี บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลหรือลุ่มแม่น้ำมูลนี้มีฝายอยู่ ๒ ตัว คือฝายราษีไศลกับฝายห้วยนาที่ยังไม่ได้ปิดหรือยังไม่ได้เปิด คือยังไม่ได้ปิดดำเนินการเก็บกักน้ำให้เป็นกักจะลักษณะ ซึ่งคณะรัฐบาลได้มอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ที่จะพิจารณาในการเปิดปิดฝายราษีไศลและฝายห้วยนา เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาภัยแล้งในส่วนนี้ก็อยากจะกราบเรียนว่าพื้นที่ที่รับน้ำในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลนี้เป็นบริเวณที่กว้างขวางและกินปริมาณพื้นที่

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) :   หมดเวลาแล้วครับ
คุณปวีณครับ

นายปวีณ แซ่จิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :   ครับ จนถึงจังหวัดมหาสารคามครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่าการแก้ปัญหาภัยแล้งนั้นก็อยากจะฝากคณะรัฐบาลชุดนี้ได้กรุณาได้มองดูบริเวณนี้และรีบบริหารจัดการน้ำให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการก่อสร้างฝาย และเรื่องสุดท้ายครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ คงพอแล้วครับ ขอขอบคุณ
ครับ เชิญท่านบัวสอน ประชามอญ ครับ เชิญครับ

นายบัวสอน ประชามอญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายบัวสอน ประชามอญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ
วันนี้เป็นวันที่ผมอยากให้พี่น้องประชาชนคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกรัฐสภาที่นั่ง
อยู่ที่นี่ และทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระบอบประชาธิปไตยได้ภาคภูมิใจ
เพราะก่อนเลือกตั้งที่ผ่านมาฉันจะได้เดินทางไปหมู่บ้านต่าง ๆ หลายที่หลายแห่ง คือ
มันต่างกันเลยนะครับโดยสิ้นเชิง เพราะแต่ก่อนถ้าพูดถึงการเลือกตั้ง ชาวบ้านถามว่า
เลือกตั้งจะได้อะไร มีอะไรให้ เงินไม่มา กาไม่เป็น แต่สิ่งที่เป็นความมหัศจรรย์ของ
ประชาธิปไตยในการเลือกตั้งครั้งนี้แล้วก็คือพอไปหมู่บ้านต่าง ๆ ชาวบ้านเขาภูมิใจว่า
เลือกตั้งแล้วได้ประโยชน์ คนยากคนจนไม่มีโอกาสเข้าหาโรงพยาบาล การรักษาพยาบาล
ด้วยความยากลำบากนี้ ผมไปทุกหมู่บ้านชาวบ้านเล่าให้ฟังบอกว่า นี่ถ้าไม่มีทักษิณ ไม่มี
๓๐ บาทรักษาทุกโรค ไม่มีพรรคไทยรักไทยนี้ฉันตายแล้ว ทุกหมู่บ้านนะครับ และที่สำคัญ
ที่สุดแม่บ้านซึ่งอายุประมาณ ๒๐ กว่าปีมาบอกผมบอกว่าถ้าไม่มีทักษิณ ชินวัตร ไม่มี
ประชาธิปไตย ไม่มีการเลือกตั้ง ป่านนี้สามีฉันก็คงจะติดยา ครอบครัวยากจนแตกสาแหรก
ขาด เพราะเราเลือกตั้งพรรคที่ดีมีนโยบายที่ดีจึงสามารถปราบยาเสพติดได้ วันนี้ฉันได้
ผิวของฉันคืน -----

สำคัญที่สุดครับท่านประธาน มีอยู่บางคนเขาส่งลูกมาเรียนหนังสือในเมือง เรียนสถาบันการศึกษา ขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อ พอมาเรียนหนังสือในเมืองแล้วนี่ปรากฏว่าลูกติดยา เรียนไม่จบกลับไปบ้าน ขโมยข้าวของของในบ้านถ้าพ่อแม่ไม่มีของหมดแล้วก็ทำร้ายพ่อแม่ วันนี้เป็นครุนี้ครับ เป็นอดีตครูเฟื่องเกษียณอายุราชการ เขาบอกว่าหลังจากที่ท่านนายกทักษิณประกาศสงครามกับยาเสพติด ปรากฏว่าได้ลูกคืน ลูกที่เคยติดยาเสพติดเดี๋ยวนี้กลับไปเรียนต่อแล้วมาทำงานที่กรุงเทพฯ ส่งเงินไปบ้าน นั่นเป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนให้พี่น้องที่นั่งอยู่ที่นี่ สมาชิกวุฒิสภาได้ทราบว่ามันเป็นปาฏิหาริย์ของประชาธิปไตย ในอดีตที่ไม่เคยมีนะครับ เขาบอกว่าเลือกตั้งเลือกไปทำไม แต่วันนี้การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยนี้เป็นสิ่งยืนยันว่าทำให้ชีวิตอนาคตของครอบครัวของเราแต่ละคนให้ดีขึ้น ผมในฐานะที่ได้เป็น ส.ส. ครังนี้รู้สึกภูมิใจนะครับในครั้งที่แล้วและพูดถึงนโยบายในการแก้ไขปัญหาความยากจน ผมก็อยากจะกราบเรียนพ่อแม่พี่น้องนะครับ ในอดีตที่ผ่านมาเราส่งเสริมการปลูก อีกหน่วยหนึ่งก็ส่งเสริมการปลูก ปลูกแล้วจะขายที่ไหนก็ไม่มี เมล็ดพันธุ์บางทีก็อาจจะได้คอมมิชชั่น ได้อะไรต่อมิอะไรหลายอย่าง แต่ชาวบ้านผลสุดท้ายได้หนี้ได้สินเพิ่มขึ้น มีหลายโครงการนะครับที่รัฐบาลชุดนี้ชุดใหม่ เทียวที่แล้วก็เป็นที่ที่จะเข้ามาบริหารประเทศใหม่นี้ มีลุงอยู่คนหนึ่งแกล้งให้ฟังในอดีตบอกว่าถ้าจำไม่ผิดโครงการ คปร. จะเป็นการร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. เจ้าหน้าที่เกษตร เจ้าหน้าที่ประมงให้ไปขุดบ่อเลี้ยงปลา ปีแรกนี้ทุก ๓ เดือนนะครับ ทั้งเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. เจ้าหน้าที่ประมง เจ้าหน้าที่เกษตรไปตรวจปี ๒ ปี ๓ ปีที่ ๓ นี่เหลือเฉพาะเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. เขาไปทวงเงิน นั่นคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต แต่เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ท่านนายกทักษิณ รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ก่อนที่จะทำอะไรท่านจะต้องมองดูว่าส่งเสริมให้ชาวบ้านปลูกแล้วขายได้ไหม มองดูตลาดก่อนที่จะมองดูการส่งเสริม เช่น อย่างเทียวที่แล้วเรื่องของยางพารา การบริหารการจัดการทางการตลาดอะไรต่างๆ เตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว แล้วส่งเสริมการปลูกมันก็ได้ และนอกจากนี้รัฐบาลชุดนี้นะครับก็มีนโยบายเทียวที่แล้วก็เตรียมไว้ทั้งพืช ทั้งปุย เดียวนี้เราต้องยอมรับว่าปุยราคาสูงมาก ปุยเป็นส่วนหนึ่งของปิโตรเคมีที่สูบมาจากใต้ดิน น้ำมันมันแพงมากเท่าไร ปุยเคมียิ่งแพงมากเท่านั้น นั่นคือปัญหา วันนี้ผมดีใจนะครับที่ ฯพณฯ นายกทักษิณได้ให้ปุยเป็นวาระแห่งชาติ

นะครับ และนอกจากนี้การสร้างเสริมอาชีพเสริมรายได้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการ
ชุดบ่อของ ฯพณฯ สมศักดิ์ เทพสุทิน น้ำแกงที่ทำเอาไว้ หรือเรื่องของวัวล้านตัว และมี
ต่าง ๆ มากมายนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ถ้าพูดถึงนโยบายนี้ผมคิดว่า
ท่านนายกท่านเขียนไว้น้อย แต่เวลาทำแล้วทำมาก นายกนี้ท่านเป็นคนทำมากกว่าพูด ๔
ปีที่ผ่านมาประกาศนโยบายไว้ก็อย่าง แต่ทำมากกว่าที่พูด วันนี้ผมจึงดีใจนะครับและคอย
ให้กำลังใจ ฯพณฯ นายกทักษิณ ฯพณฯ รัฐมนตรีทุกท่านนะครับ และผมกราบเรียนว่า
สิ่งที่ทุกคนพยายามสร้างข้าวสร้างกระแสน้ำไทยรักไทยชาลง ทักษิณชาลง เป็นการสร้าง
ข้าว เทียวที่แล้วยืนยันแล้วว่า ๑๙ ล้านเสียง นั่นคือความดีความตั้งใจของท่านทักษิณ
ชินวัตร และวันนี้ผมเชื่อว่าย่ยังมีอีกหลายอย่างที่จะสร้างปรากฏการณ์สร้างปาฏิหาริย์
ให้กับประชาธิปไตยของเรา เวลาใกล้หมดหรือยังครับนี้ เหลืออยู่ ๑ นาทีนะครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วผมมีอยู่เรื่องหนึ่งอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ไว้เป็นข้อสังเกต ฝากผ่านไปถึงรัฐมนตรีเรื่องเกี่ยวกับปัญหาน้ำแล้ง เอาไว้วันที่ ๒๙ - ๓๐
ภัยแล้งที่เกิดขึ้นวันนี้ไม่ใช่ภัยแล้งเพราะฝนน้อย แต่มาจากการบริหารจัดการของ
เจ้าหน้าที่ เอาไว้ในวันที่ ๒๙ - ๓๐ ผมจะนำมากราบเรียนท่าน ผม นายบัวสอน
ประจามอญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบ
ขอบพระคุณท่านประธาน และขอบพระคุณพี่น้องประชาชนคนไทยทุกท่านที่มั่นใจในการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตย ประชาธิปไตยจะนำท่านไปสู่วิถีชีวิตที่ดีกว่าเมื่อมีดอกเตอร์
ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กราบขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชววิทย์ พิทักษ์พรพดล ๗ นาทีครับ

นายชววิทย์ พิทักษ์พรพดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ชววิทย์ พิทักษ์พรพดล ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ จากนโยบายของรัฐบาลทั้ง ๙ ข้อ ก็ทำให้ผู้ที่ได้ศึกษาได้อ่านแล้วได้ดูแล้วนะครับว่า ๔ ปีที่ผ่านมา ชพช. พันด้ารวจโท ดอกเตอร์ ทักษิณได้ทำอะไรให้กับพี่น้องประชาชนบ้าง และ ๔ ปีต่อจากนี้ไปจะเป็นการแก้ไขปัญหาคความยากจนของพี่น้องประชาชนให้หมดไปจากแผ่นดินไทยนี้ ผมคิดว่า ชพช. นายกทักษิณทำได้ครับ เพราะว่านโยบายต่าง ๆ ที่ท่านพูดแล้ว ท่านทำได้แล้ว ไม่มีนายกรัฐมนตรีคนไหนหรือครับที่ให้โอกาสพี่น้องประชาชน เอาเงิน ๑ ล้านบาทลงไปที่กลางหมู่บ้านให้พี่น้องประชาชนทะเลาะกัน และการทะเลาะกันนั้นก็เกิดความสามัคคีในกาลต่อมา รัฐบาลได้วางแนวทางนโยบายในการจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนระดับบุคคล โดยรัฐบาลได้บอกไว้ว่าต่อจากนี้ไป ถ้าพี่น้องจะไม่ยากจนอีกต่อไปต้องลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ขยายโอกาส ถ้าพี่น้องลดรายจ่าย พี่น้องก็จะมีรายได้เพิ่ม และพี่น้องก็จะมีโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลของ ชพช. พันด้ารวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ นั้นได้วางเป้าหมายไว้ว่าจะต้องเอาประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอยกตัวอย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นกระทรวงที่อยู่ใกล้กับพี่น้องประชาชน ต้องทำงานแบบบูรณาการ ผมอยากจะฝากถึง ชพช. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตรต้องมาดูแลเรื่องเมล็ดพันธุ์ให้กับพี่น้องประชาชน ว่าจะต้องเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ดีมีคุณภาพ ผลผลิตต่อไร่สูง กรมชลประทานและกรมพัฒนาที่ดินจะต้องมาดูแลเรื่องน้ำให้กับพี่น้องประชาชน ถ้าพี่น้องประชาชนไม่มีน้ำ ทำการเกษตรต่อไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปีนี้ ผมมีความดีใจต่อพี่น้องประชาชนว่ารัฐบาลจะมีบ่อน้ำขนาดเล็กไปชุดให้กับพี่น้องประชาชน โดยพี่น้องประชาชนต้องช่วยค่าน้ำมัน ๒,๕๐๐ บาท ที่เหลือรัฐบาลจะออกให้ พี่น้องครับอีกไม่กี่วันพี่น้องจะได้รับการชุดบ่อจากรัฐบาลแล้ว และนอกจากนั้นแล้วกรมพัฒนาที่ดินจะต้องไปดูดูแลเรื่องคุณภาพของดินว่ามีพีเอชเท่าไร กรมวิชาการเกษตรก็ไปดูเรื่องสารเคมี กรมประมงก็เอาปลาไปปล่อยในบ่อเล็กให้กับพี่น้องประชาชน กรมปศุสัตว์

ก็หาพันธุ์เปิดพันธุ์ไก่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการโค ๒ ล้านตัวให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งถ้าทุกกรมของกระทรวงเกษตรทำงานแบบบูรณาการ พี่น้องก็จะหายจากความยากจน สาเหตุของความยากจนก็เกิดมาจาก ๑. พี่น้องมีหนี้ ๒. พี่น้องไม่มีทุน ๓. พี่น้องไม่มีที่ทำกินก็คือโฉนดที่ดิน หรือที่ทำกินของพี่น้องเป็นของตนเอง ผมอยากจะฝากถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง วิธีแก้ไขก็คือว่า อาชีพเดิมของพี่น้องประชาชนคืออาชีพทำนา ทำมาตั้งแต่หลาย ๆ ปีก็ยังจนอยู่ เพราะว่าไม่ได้คิดถึงต้นทุน ขายข้าวได้เท่าไรก็คือกำไรหมด ทำนาปีหนึ่งมีแต่หนี้กับชั่ง ทำนาปรังมีแต่ชั่งกับหนี้จะครับ วันนี้ผมอยากจะขอเสนอแนะว่า อาชีพเดิมทำนา อาชีพเสริมจะต้องมี ก็คือปลูกผัก เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ แล้วก็ปลูกไผ่ล้อมนา แล้วอาชีพใหม่ก็คืออาชีพเลี้ยงโค กระบือ ซึ่งเป็นอาชีพเดียวเท่านั้นที่พี่น้องประชาชนทำแล้วสามารถบอกราคาขายเองได้ ซึ่งวันนี้ถ้ามีน้ำ โดยเฉพาะท่านนายกได้บอกว่าจะมีน้ำระบบท่อ งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มีโค มีน้ำแก็จัน มีโคร่ำรว ผมคิดว่าการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนต่อจากนี้ไปถึง ๔ ปี จะไม่มีพี่น้องประชาชนคนไหนมาถามว่าทำไมปุ๋ยถึงแพง ทำไมข้าวถึงถูก เพราะว่าถ้ามีโคในทุกครอบครัว พี่น้องก็จะมีมูลของโค เราก็ทำปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ เราจะมีปุ๋ยใช้ทุกหลังคาบ้าน เราจะลดการนำเข้าปุ๋ยปีละเป็น ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เราจะประหยัดงบประมาณไปมากมาย -----

เมื่อเราใส่ปุ๋ยอินทรีย์แล้ว ผลผลิตต่อไร่ก็จะมากขึ้น คุณภาพของข้าวก็จะดีขึ้น ราคาก็จะดีขึ้นนะครับ วันนี้ ๒ พณฯ นายกทักษิณ ได้เดินทางมาถูกทางแล้วครับ น้ำแกงจืด โคร่ำรววยให้พี่น้องประชาชนมาเลี้ยงโค แต่ผมอยากจะฝากถึง ๒ พณฯ รัฐมนตรีนะครับว่าการที่จะให้พี่น้องประชาชนเอาโคไปเลี้ยงอย่าได้แจกนะครับ ให้พี่น้องได้ยืมนะครับ เพราะแจกคนที่เกียจก็อยากจะได้ ถ้าให้ยืมนี้ครับเราก็เอาพี่น้องประชาชนมาอบรม เมื่อใครอบรมในการเลี้ยงโคผ่าน เราจึงมอบโคนั้นให้พี่น้องไปเลี้ยงโดยผ่านบริษัท SPV นะครับ ซึ่งเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เมื่อเอาไปเลี้ยงแล้วเราก็คิดดอกเบี้ย โดยพี่น้องประชาชนไม่มีสตางค์มาให้ก็เกี่ยวหญ้าให้วัวกิน เมื่อวัวนั้นอุดมสมบูรณ์ก็คิดเป็นดอกเบี้ยเมื่อยืมไป ๑๐๐ กิโลกรัมอาจจะคิดดอกเบี้ย ๗ กิโลกรัมต่อปีหรือ ๑๐ กิโลกรัมต่อปี ๓ ปีผ่านไปปีที่ ๔ เกษตรกรก็เอาวัวมาคืนนะครับพร้อมดอกเบี้ย จะเป็นตัวไหนก็ได้ในบ้านนะครับ ใน ๓ ปี วัว ๑ ตัว ถ้าเลี้ยงดี ๆ ครับได้ลูกปีละตัว ถ้าเลี้ยงด้วยเทวดาช่วยด้วยก็ ๒ ปีต่อตัว ถ้าให้เทวดาเลี้ยงอย่างเดียว ๓ ปีก็อาจจะไม่ได้สักตัวนะครับ ก็ฝากว่าคนที่อยากเลี้ยงนี้มีมาก แต่ต้องผ่านการอบรมนะครับ นอกจากนั้นแล้วเรามีวัวมูลวัวที่เกิดขึ้นนะครับ เกษตรกรก็ไปส่งเสริมจัดทำกลุ่ม จัดทำปุ๋ยอินทรีย์ ซึ่งท่านนายกจะให้มีโรงงานปุ๋ยอินทรีย์ทุกอำเภอครับ เราก็จะมีโรงงานปุ๋ยให้พี่น้องทำปุ๋ยใช้เอง ต่อจากนี้ไปผู้แทนไปพื้นที่ที่ไม่มีเกษตรกรถามว่าทำไมปุ๋ยถึงแพง ทำไมข้าวถึงถูกนะครับ สุดท้ายอยากจนให้ซื้อห่วยอยากรวยให้เลี้ยงวัว ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีจะประสงค์จะชี้แจงขออย่างนี้ได้ไหมครับ ผมได้ขานชื่อท่านสมาชิกไว้ ๒ ท่านแล้ว คือท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ กับท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล พอจบท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล จะให้ท่านรัฐมนตรีตอบนะครับ แล้วหลังจากนั้นรัฐมนตรีคงจะชี้แจงช่วงนี้ไม่กีท่านนะครับ ก็จะต่อไปด้วยท่านสมบุญ ท่องบุราณ สมพร คำชื่น ท่านสามารถ รัตนประทีปพร ท่านสุพร สุภสร ท่านไสว พรหมณี ท่านอำนาจ เทียรประมุข ก็จะจบนโยบายขจัดความยากจนซึ่งเหลืออยู่ไม่กี่ท่านนะครับ จะใช้เวลาไม่มากนักครับ เชิญท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ ๙ นาทีครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมได้รับมอบหมายให้มาพูดถึงเรื่องปัญหาการ
บริหารจัดการความยากจน ผมได้พลิกอ่านนโยบายของรัฐบาลที่ได้แจกมาในหน้า ๖ และ
หน้า ๗ นั้น กระผมเห็นว่านโยบายของรัฐบาลนี้นะครับ การบริหารจัดการความยากจนใน
การแก้ไขปัญหาในระดับบุคคล ระดับชุมชน ระดับประเทศชาติให้มีทุนที่ติดความรู้สร้าง
ปัญหาพื้นฐานการเกษตรและการจัดแหล่งน้ำต่าง ๆ ผมเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ครับ รัฐบาล
ยังย่ำอยู่ที่เก่า จากการวิเคราะห์และการดูของผม นั้น ผมเห็นว่ารัฐบาลนั้นมาถูกทางแต่
ไม่ถูกวิธี ทำไมผมพูดอย่างนั้น ที่ผมกล้าพูดอย่างนั้น เพราะว่าวิธีการที่รัฐบาลดำเนินงาน
อย่างนั้นนี้ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาความยากจนได้เลย ที่ผมว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหา
ความยากจน เพราะว่ารัฐบาลยังย่ำอยู่กับที่ การแก้ไขไม่ว่าปัญหาด้านบุคคลชุมชนและ
ประชาชาตินั้น รัฐบาลยังใช้วิธีการแก้ปัญหาด้านการเกษตรเป็นหลัก -----

จากหนังสือที่ท่านนายกทักษิณได้แนะนำให้เราอ่านทั้งหมดนี้ นะครับ จะเห็นได้ว่าท่านได้พาให้เรา มีวิสัยทัศน์กว้างไกลแล้วว่าโลกนั้นไปไกลถึง โนเลจ เบส (Knowledge base) แล้วหนังสือนี้ได้อธิบายว่าภาคในการพัฒนาของสังคมนั้นตั้งแต่ภาคเกษตร อุตสาหกรรม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วก็ โนเลจ เบส ก็คือภาคความรู้ ปัจจุบันการบริหารประเทศชาตินั้นต้องเป็นด้านความรู้สังคมฐานความรู้แล้ว แต่ว่าสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมเบื้องต้น ที่ท่านบอกว่ามันเป็นสังคมที่สร้างผลผลิตที่ต่ำ ท่านชักจูงประชาชนคนไทยว่า แล้วสังคมไทยเราต้องผ่านภาคอุตสาหกรรมไปสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วก็ภาคสังคมความรู้ แต่ผมมาดูงบประมาณแล้ว กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและไอซีที (ICT) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเลย่ว่าประเทศอื่นเขาใช้ ๓ เปอร์เซ็นต์ ๔ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของจีดีพีในการพัฒนาองค์ความรู้ แต่ว่ารัฐบาลเรายังพัฒนาด้านการเกษตรว่าจะแก้ไขปัญหาความยากจน ผมขอยกตัวอย่างลองมาดูว่าประเทศที่เขาเติบโตทางเศรษฐกิจจะครับ ประเทศญี่ปุ่นหลังสงครามโลกนั้นเขาล้าหลังเป็นประเทศที่ยากจน ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่เต็มไปด้วยกุลีแล้วก็คนอดอยาก ประเทศเกาหลีใครก็รู้ว่าประเทศเกาหลีนั้นสมัยที่หลังสงครามนั้นมาขอความช่วยเหลือจากประเทศไทย ประเทศไทยได้วันนั้นผู้หญิงสตรีต้องไปทำอาชีพพิเศษหลายคนรู้จัก ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ประสบความสำเร็จล้าหลังกว่าประเทศไทยเมื่อประมาณ ๕๐ - ๖๐ ปีที่แล้ว แต่หลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้น ผมขออนุญาตที่จะเอาข้อมูลที่ดอกเตอร์ รุ่งเรือง ลิ้มชูปฎิภาณ ได้ให้ผมมา จากข้อมูลวิจัยเมื่อปี ๒๐๐๔ ของสถาบัน ไอเอ็มดี (IMD) คือ อินเตอร์เนชั่นแนล แมนเนจเม้นท์ ดีเวลลอปเม้นท์ (International Management Development) ได้มีตัวชี้วัดประมาณ ๓๐๐ รายการท่านทราบไหมครับ ข้อมูลในนี้เป็นสิ่งที่น่าแปลกใจ ตัวชี้วัดทั้ง ๓๐๐ รายการนั้นให้ชี้วัดด้วยว่าประเทศไทย เรานั้นมีศักยภาพในการผลิตการพัฒนานั้นสูงกว่าประเทศเกาหลีได้ คือเราอยู่อันดับที่ ๒๙ ขณะที่เกาหลีได้อยู่อันดับที่ ๓๕ โดยส่วนใหญ่แล้วปัจจุบันเราดีกว่าเกาหลีได้เสียอีกไม่ว่าด้านราชการ ไม่ว่าด้านการพัฒนาหรือทรัพยากรต่าง ๆ แต่มาดูตัวเลขความรวยและความยากจนนั้น จีดีพี เปอร์ แคปปิต้า (GDP per capita) ของเกาหลีได้นั้นประชาชน รายได้ต่อหัวปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่าของประเทศไทย ๘๙,

๔๘๐ บาท น้อยกว่า เกาหลีได้ถึง ๖ เท่าตัวเป็นเพราะอะไร จากการศึกษาของไอเอ็มดีนั้นพบว่าประเทศไทยมีความเจริญทางเศรษฐกิจ มีประสิทธิภาพของระบบราชการและภาคธุรกิจการค้าเป็นไปด้วยความเจริญมีสมดุล แต่ว่าสิ่งที่ประเทศไทยขาดคือการพัฒนาประเทศทางด้านพื้นฐานขีดความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก แล้วมาดูข้อมูลอีกประเด็นหนึ่งขององค์การวิจัยนโยบาย แรงค์ คอรัปอเรชัน (Rank corporation) ซึ่งเป็นหน่วยงานวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของอเมริกาได้จัดทำดัชนีตัวชี้วัดศักยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปี ๒๐๐๓ ๑๕๐ ประเทศ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ระดับแรก กลุ่มประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น อเมริกา ญี่ปุ่น และเยอรมัน ระดับที่ ๒ กลุ่มประเทศที่มีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ สเปน จีน และอินเดีย ระดับที่ ๓ คือ กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ชิลี เม็กซิโก และตุรกี ระดับสุดท้ายคือกลุ่มประเทศที่ขาดการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น อินโดนีเซีย ศรีลังกา เนปาล และกลุ่มแอฟริกา ในนั้นรวมประเทศไทยลงไปด้วย -----

ประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๗๓ ใน ๑๕๐ ประเทศ จากข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้เราจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยเรานั้นขาดการดูแลด้าน Knowledge base ของสังคม แล้วผมได้ยกตัวอย่างแล้วว่าไม่ว่าญี่ปุ่น แล้วก็ได้เห็นเขาพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่เรายังเอาเงิน ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ไปทุ่มเทด้านแรงงานขั้นต่ำ ที่พูดไม่ใช่ไม่ให้ดูแลเกษตรกรนะครับ แต่ว่าผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีท่านคงทราบ GDP ของประเทศเรา ๘๐ เปอร์เซ็นต์มาจากภาคอุตสาหกรรม ๒๐ เปอร์เซ็นต์มาจากภาคเกษตรกรรม ไม่ว่าท่านจะทุ่มเทผลักดันภาคเกษตรกรรมมากเท่าไรก็ไม่สามารถชักนำประเทศนี้ไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้ แต่ผมมาดูด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผมขอยกตัวอย่างที่มีข้อมูลที่ น่าตกใจนะครับว่าปัจจุบัน ผมขอสรุปว่าการแก้ไขปัญหาทางด้านความยากจนของ ประเทศที่ยั่งยืน คือการพัฒนาขีดความสามารถในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ ประเทศนั่นเอง ที่นี้เรามาดูว่าปัจจุบันเราดูแลสินค้าพื้นเมือง แรงงานขั้นต่ำ ภาคเกษตร ผมดูนโยบายทั้งหมดคือ ซะพอร์ท (Support) งานเรื่องนี้ ผมจึงขอสรุปได้ว่า ถ้าท่านยัง ยืนยันที่จะใช้เงินเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อการพัฒนาแรงงาน ขั้นต่ำอย่างนี้ ประเทศเราไม่สามารถสู้ญี่ปุ่น ได้วัน แม้มาเลเซียได้อย่างแน่นอน แล้วที่ ผันว่าเราจะให้ประเทศเรานั้นพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของความยากจนนั้น เป็นไปไม่ได้ ผมยก ตัวอย่างอีกประการหนึ่งเมื่อปี ๒๕๔๗ ประเทศไทยเรามีการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ ๔๙ ราย นะครับ แล้วเป็นจดทะเบียนลิขสิทธิ์ที่ไม่สามารถพัฒนามาเป็นอุตสาหกรรมมาเป็นการค้า ได้ด้วย แต่ประเทศเกาหลีนะครับ ปีละ ๒๐,๐๐๐ สิทธิบัตร ประเทศญี่ปุ่นปีละ ๓๐๐,๐๐๐ สิทธิบัตร หรือ ๔๐๐,๐๐๐ สิทธิบัตร ประเทศอเมริกาปีละ ๑๐๐,๐๐๐ สิทธิบัตร และเป็น ๑ ล้านสิทธิบัตร แต่ประเทศเรา ๔๙ ราย ผมอยากให้ท่านเห็นว่าการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีถ้าท่านพัฒนาองค์ความรู้แล้วจะสามารถให้แตกหน่อไปให้ องค์ความรู้ของภาคเกษตรและภาคบริการอื่น ๆ ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ วิธีการที่จะ พัฒนาองค์ความรู้และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ผมมีความรู้สึกว่าคุณประเทศไทยเรานั้นเรามี ตัวชี้วัดทางด้านคุณภาพประมาณด้านการนำงบประมาณเข้าสู่กระทรวงต่าง ๆ แล้ว โพรเซส (Process) กระบวนการว่าส่งเด็กไปเรียนต่างประเทศเท่านั้นเท่านี้ นี่งบประมาณที่ออกมา เป็นผลงานของรัฐบาล เดียวไปดูเขาจะออกมา แต่จริง ๆ แล้วต้องดู เอาทคัม (Outcome)

ของกระทรวงว่าในปีที่ผ่านมาได้มีสิทธิบัตร ได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ ออกมาให้กับสังคมอะไรบ้างแล้วก่อให้เกิดการพัฒนา เวลาเราไปดูที่คลองหลวงเราจะเห็นว่าไปดูเครื่องปลูกถั่ว คือมันไม่ใช่ ถ้าสิ่งเหล่านี้เป็นระดับนโยบายทำอย่างนี้แล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ ผมมีเวลาน้อย ผมขอกราบเรียนท่านว่าเราต้องดูที่ Outcome แล้วไม่มีอะไรที่จะบอกท่านว่าไม่มีใครอยากเกิดมาเป็นคนจน ไม่มีใครอยากให้รัฐบาลสร้างความยากจน นโยบายขจัดความยากจนของรัฐบาลนั้นต้องสามารถทำให้ชีวิตเขาเป็นสุขได้ และประชาชนจะพึงพอใจในรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชาติเชื้อ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสุพรรณบุรีครับ ผมไม่มีอะไรมาครับนอกจากจะอ่านความทุกข์ยากซึ่งเป็นจดหมายจากเกษตรกรที่จังหวัดสุพรรณบุรีของผมฝากมาให้ท่านอ่านเองใน ๓ นาที ซึ่งขออนุญาตทำคล้าย ๆ กับลงพื้นที่หน่อยนะครับ แม้ว่าจะเป็นเรื่องในจังหวัด แต่ว่าสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาระดับชาติว่าด้วยเรื่องกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เฉพาะที่กรณีจังหวัดสุพรรณบุรีมีประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ คน หรืออาจจะถึง ๕๐๐,๐๐๐ คน ที่ได้ดื่มน้ำอยู่ในขณะนี้ เขาเขียนฝากมาอย่างนั้นนะครับว่า เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ปี ๒๕๔๗ ที่ทำเนียบรัฐบาลนายกรัฐมนตรีทักษิณในฐานะนายกรัฐมนตรีได้เปิดแถลงให้สัญญาประชาคมไว้ต่อหน้าเกษตรกรที่มาร่วมชุมนุมนับ ๑๐,๐๐๐ คน มีเกษตรกรสุพรรณบุรีไปร่วมด้วย ๕,๐๐๐ คน ตอนนั้นมีท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ในฐานะรัฐมนตรีเกษตร นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รองนายกรัฐมนตรี นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และอีกหลายท่านเป็นสักขีพยานในการบันทึกความร่วมมือระหว่างสำนักงานกองทุนฟื้นฟูกับธนาคารพาณิชย์ ๙ แห่ง เพื่อจะทำความตกลงขอความร่วมมือกับสถาบันการเงินเจ้าหนี้เกษตรกรเพื่อชะลอการดำเนินคดีหรือฟ้องร้องกับสมาชิกเป็นการชั่วคราวจนกว่าสำนักงานกองทุนจะปรับโครงสร้างหนี้ให้กับสถาบันการเงินเจ้าหนี้แต่ละแห่งแล้วเสร็จ ซึ่งความร่วมมือ

ครั้งนี้จะทำให้เกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนไว้ ๒๐๐,๐๐๐ ราย ได้ประโยชน์ด้วยมูลค่าประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยตัวนายกรัฐมนตรี ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร แถลงว่าต่อไปนี้รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาหนี้สินให้กับเกษตรกรโดยให้ทางกองทุนฟื้นฟูเข้าไปรับซื้อหนี้ของเกษตรกรที่เป็นหนี้อยู่ตามธนาคารต่าง ๆ เพื่อนำมาบริหารตามพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูโดยให้เสียดอกเบี้ยร้อยละ ๑ ต่อปีเป็นเวลา ๒๕ ปี -----

- ๑๔๐/๑

แล้วก็บอกว่าต่อไปนี่เกษตรกรที่เป็นหนี้อยู่ในธนาคารจะไม่ถูกฟ้อง หรือถูกยึดทรัพย์สิน
ขายทอดตลาด นับแต่ที่รัฐบาลรับปากกับเกษตรกรมาจนถึงวันนี้เกษตรกรสุพรรณบุรีที่
ฝากจดหมายมาในนาม ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ คนบอกว่า ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่ได้
ดำเนินการใด ๆ เกษตรกรยังถูกธนาคารฟ้องยึดทรัพย์ขายทอดตลาดอยู่ตามเดิม
ชาวสุพรรณบุรีเดือดร้อนมากและคิดว่าเกษตรกรจังหวัดอื่นคงจะมีลักษณะคล้ายกัน
อาจจะถึงระดับชาติ ชาวบ้านไม่มีที่ดินทำกินแล้ว จะไปเช่า พระราชบัญญัติการเช่า
ก็บังคับให้เช่า ๖ ปี ผมบอกว่าจะดี ชาวบ้านบอกว่า ไม่ดี เพราะว่าเมื่อไม่มีที่เป็น
ของตัวเองหลุดไปหมดแล้ว เจ้าของที่ดินใหม่เขาไม่อยากจะให้เช่า ๖ ปี ก็อยากจะขอแก้
กฎหมายให้เช่าเพียง ๒ ปี ก่อนหน้านี้ที่จะมีการเลือกตั้งเกษตรกรสุพรรณบุรีประมาณ
๑๐,๐๐๐ คน ไปต้อนรับนายกที่เพชรบุรี นายกทักษิณก็ไปรับปากกับเกษตรกรอีกรวม
ทั้งหมด ๔๐,๐๐๐ คนว่าจะแก้ไขเรื่องหนี้สิน รับปากทั้งหมดให้เสร็จก่อนการเลือกตั้ง
แต่ก็ไม่มีดำเนินการใด ๆ ขณะนี้สมาชิกกองทุนฟื้นฟูสุพรรณบุรีเดือดร้อนถึง ๕๐๐,
๐๐๐ คน นายกพูดแล้วไม่ทำ อันนี้ก็ถือว่าเป็นปาฏิหาริย์ของระบอบประชาธิปไตยครับ
นอกนั้นมีเรื่องที่ไม่พูดจะทำหรือเปล่าในนโยบายของรัฐบาลที่ประกาศคือ เรื่อง
วิทยาศาสตร์ ก็ไม่ทราบครับ ผมก็เรียนเรื่องปาฏิหาริย์ที่พูดแล้วไม่ทำเท่านั้นละครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : หมาดเวลาครับท่านสมเกียรติ
ครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีประจำ มาลีนนท์ ที่ประสงค์จะชี้แจงตอนนี้นะครับ
เชิญครับ

นายประชา มาลีนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ผม นายประชา มาลีนนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์ ผมใคร่ขอเวลาท่านประธานสัก ๒ นาทีนะครับเพื่อชี้แจงคำอภิปรายของท่าน ส.ส.
ผู้ทรงเกียรติ ท่านชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ ที่อภิปรายเกี่ยวกับการเคหะแห่งชาติ เกี่ยวกับการซื้อ
ขายที่ดิน แล้วก็มีการกล่าวว่ำน่าผลประโยชน์จากการซื้อขายนี้ไปสนับสนุนพรรคการเมือง
ผมขอเรียนชี้แจงในขั้นต้นนะครับว่า การซื้อขายที่ดินดังกล่าวของการเคหะแห่งชาติ

เกิดขึ้นเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งขณะนั้นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อยู่ในการกำกับดูแลของท่านรัฐมนตรีจากพรรคชาติไทยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมจะขอน้อมรับรายละเอียดต่าง ๆ ที่ท่านฐวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ได้อภิปรายเพื่อไปตรวจสอบข้อเท็จจริงบนพื้นฐานเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของการเคหะแห่งชาติ กราบเรียนท่านประธานสภาและที่ประชุมในที่นี้ได้รับทราบครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจงสั้นนะครับ ขอเป็นอย่างนี้ครับ ขอให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายให้จบก่อนนะครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีท่านอื่นจะชี้แจงเพราะว่าเหลืออีกแค่ ๖ ท่านนะครับ เชิญท่านสมบุญณ์ ทองบุราณ ครับ ๖ นาทีครับ เชิญครับ

นายสมบุญณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมบุญณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ขันต้นท่านก็บอกว่าคาราวานแก็งจน ผมว่าเป็นปัญหาใหญ่ครับท่านประธาน ๖ ปี ไม่เห็นฝั่งหอรอกครับ ถ้าเห็นฝั่งก็นับว่าเก่งแล้ว และขณะเดียวกันเปิดไปท่านประธาน รัฐบาลก็บอกว่าจะส่งเสริมระบบสหกรณ์ เรียนท่านประธานครับว่า สหกรณ์ดีครับ แต่ท่านประธานทั้งประเทศปัจจุบันมีสหกรณ์อยู่ ๑,๐๐๐ กว่าแห่งครับ แต่ที่สหกรณ์บางส่วนแปลกปลอมครับท่านประธาน แปลกปลอมอย่างไรครับ ตั้งขึ้นมาเจตนาทุจริต ตั้งขึ้นมาเพื่อจะล้ม เอาอย่างล้มบนฟูกท่านประธาน อนุญาตเอ่ยนามหนึ่ง สหกรณ์นะครับที่จังหวัดสุรินทร์ กู้เงินรัฐบาลไปแล้วซื้อปุ๋ยนะครับ ท่านรัฐมนตรีเนวิน น่าจะทราบนะครับจังหวัดสุรินทร์ใกล้ ๆ ท่านนะครับ ซื้อปุ๋ยตราม้าบินท่านประธานยืมเงินไป ๔๐ ล้านบาท ไม่คืนแม้แต่บาทเดียว เท่านั้นไม่พอนะครับ ยืมเงินโครงการซื้อข้าวเปลือกอีก ฅงก็ไม่มี โรงสีก็ไม่มีครับ ๑๐ ล้านบาท ท่านวราเทพครับ ๕๐ ล้านบาท ปัจจุบันนี้ยุบเรียบร้อยแล้วครับ ปิดโกดังเรียบร้อยแล้วไม่มีโกดังแล้วครับ ปิดสำนักงานไปแล้ว นี่คือตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นนะครับ ก็แสดงว่ามันมีเหลือบอยู่นะครับ เป็นหน้าที่ของท่านวราเทพต้องไปสอบสวนครับ มันเป็นอย่างนี้หลายสหกรณ์

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ อ่านไปก็เจอโครงการปুষีชีวภาพ ผมนึกถึงท่านวราเทพครับ ผมเป็น ส.ว. ใหม่ ๆ ราษฎรก็ว่า ส.ว. ช่วยกันหน่อยให้มีโครงการทำเหล้าขาวกินเองเถอะ บ้านท่านไพรัชแต่ไม่มีโฆษณาครับ ทำเหล้าขาวเต็มบ้านเต็มเมืองท่านประธาน ปัจจุบันเจ็งเรียบร้อยแล้วครับ ท่านวราเทพเก็บภาษีขวดละ ๑๙ บาท เจ็งเรียบร้อยครับ วันนี้บอกว่าจะตั้งโรงปুষีชีวภาพอีก ยโสธรบ้านผม บ้านท่านวิฑูรย์ วงษ์ไกรนั่งอยู่ตรงนี้ครับท่านประธาน เจ็งหลายรายแล้วครับ เพราะฉะนั้นการจะทำอะไร ตั้งอะไรต้องถามราษฎรก่อนนะครับ อย่าไปคิดจากกระทรวง อย่าคิดจากสภา ถามเขาก่อนเขาจะทำได้ไหม ทำแล้วจะขายที่ไหนท่านประธานครับ นี่คือปুষีชีวภาพ แล้วตามมาด้วย

ประการที่ ๓ ท่านประธาน กรณีความยากจนอีกอันหนึ่งก็คือนโยบายจากรัฐนี่ละครับ ท่านรองนายกพินิจก็เคยจำได้เป็น ส.ส. ใหม่ ๆ นะครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ขอมาว่า ต้องการสระน้ำ ต้องการเขื่อน รัฐบาลก็ใจดีไปสร้างให้ท่านประธาน ตอนสร้างมันไม่มีปัญหาหรอกครับ เพราะฝนมันยังไม่ตก -----

พอสร้างเขื่อนเสร็จปั๊บครับ อะไรเกิดขึ้น ฝนตกน้ำท่วมสิครับ ท่วมนารายณ์ด้วย นามี
โหนดด้วยนะครับ มี น.ส. ๓ ด้วย ท่านรัฐมนตรี ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทยในอดีตนั่งอยู่
ตรงนี้ทราบนะครับ พอเดือดร้อนจะไปหาผู้ว่า ผู้ว่าตอบบอกว่าเป็นเขื่อนขนาดเล็ก
มติ ครม. ไม่ให้จ่าย ท่านประธานครับ ที่เขื่อนขนาดกลางท่านจ่ายใช้ไหม จ่าย มติ ครม.
๑๑ ก.ค. ๒๕๓๒ มีโหนดก็ให้ ไม่มีก็ให้ใช้ไหมครับ ท่านรัฐมนตรีพยักหน้าแล้ว ท่านจำได้
แต่ปรากฏว่า ท่านประธาน ท่วมทีละ ๒๐๐ ไร่ไม่จ่าย สุดท้ายยายไฮฟิงใครไม่ได้หรอกครับ
มาทำเนียบก็โดนไล่ มาหลายครั้งแล้ว ก็ต้องชุดครับ สุดท้ายนายท่านรับไปบัญชาการ
เองใช้ไหมครับ เรื่องอย่างนี้ไม่เดือดร้อนเฉพาะยายไฮหรือครับ มันเดือดร้อนทั่วประเทศ
ฝากท่านประธานว่าท่วมน้อยก็เดือดร้อนน้อยนะครับ ท่วมมากก็เดือดร้อนมาก เพราะว่า
เรื่องอย่างนี้ไหน ๆ ก็จะต้องความยากจนแล้วนี่ แก่เถอะครับ มติ ครม. มันแก้ได้ใช้ไหม
ครับ ถ้าแก้ไม่ได้ก็เป็น พ.ร.บ. สิครับ ส.ว. จะยกมือให้ ท่านมาลิรัตน์ก็จะยกมือให้
ท่านประธาน ก่อนสุดท้ายนะครับ มีมติ ครม. ไหน ๆ ก็นึกถึงท่านวราเทพละครับ มติ ครม.
หลาย ๆ อย่างที่ผ่านมา ผมยังถือนะครับ การตอบกระทู้ในสภาผมก็ถือนะครับ มติ ครม.
ถือเสมือนว่าเป็นกฎหมายท่านประธาน ท่านจำได้ไหมทำไมจึงมีสมัชชาคนจนที่มา
ประท้วงตอนที่นายกไปญี่ปุ่นนะครับ เชื่อนสิรินธรก็มาด้วย ที่เชื่อนสิรินธรเข้ามาก็เพราะมี
มติ ครม. บอกว่าให้รัฐบาลไปหาที่ทำกินให้เขา แล้วก็มีเงินด้วยนะครับ ๑๒๐ ล้านบาท
จนปัจจุบัน ท่านประธาน ส.ว. ก็จะหมดอายุแล้วอีกปีเดียว ท่านประธานสุชนครับ เงินยัง
ไม่ได้เลย ถามว่ามติ ครม. อย่างนี้ใช้ได้ไหมครับ หรือจะปล่อยให้แต่เราไปฟ้อง
ศาลปกครอง แม้แต่ไอยูคาลิปตัส ท่านประธานครับ สวนป่าดงมะไฟบ้านผมนี้ ผมถาม
รัฐมนตรีประวัณน์ อุตตะโมต นะครับ ผมว่ารัฐมนตรีชุคให้คิดเท่าไร ท่านบอกว่า ๗,๐๐๐
บาท แต่ราชฎรยโสธรบอกว่าไร่ละ ๓,๐๐๐ บาทก็พอ เงิน ๘ ล้านบาท ปัจจุบันยังไม่ได้
สตางค์แม้แต่บาทเดียว ก็ฝากว่ามติ ครม. นี่ทำเถอะ

อันสุดท้าย ท่านประธาน เมื่อก็พูดถึงความยากจน ทราบว่าท่านประธาน
อีกไม่กี่วันจะให้ ส.ว. ส.ส. ยุคใหม่เรานี้ครับไปกู้เงินกรุงไทยคนละล้านห้า ก็แสดงว่า
ในสภาแห่งนี้ก็มีความยากจนนะครับท่านรัฐมนตรี ๕๐๐ คนนี้ครับ ถามว่ามีสักกี่คนที่

ไม่กู้เงินล้านห้า ส.ว. ทั้งหมดจะลงคะแนนครับ มันระบอบไปทั่ว ท่านประธาน ความยากจน
มันต้องแก้ละครับ ก็ให้กำลังใจนะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้
กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภา (แพร่) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดแพร่ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ท่านประธานครับ ผมก็มีเวลาพอสมควรครับ แต่ว่าเพื่อนสมาชิกก็ได้พูดในเรื่องของการ
แก้ไขปัญหาคะยากจนไปมาตั้งแต่เข้ามาแล้ว ผมก็อยากจะขออนุญาตใคร่กราบเรียน
ผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ในการแก้ไขปัญหาคะยากจนนั้น พวกเรานะครับ
โดยเฉพาะตัวผมเองนี้ไม่เถียงว่าเป็นนโยบายที่ไม่ดี เป็นนโยบายที่ดื๋นะครับ แต่ว่าการ
แก้ไขปัญหาคะยากจนนั้น มันจะต้องมีวิธีการ ว่าวิธีการที่จะทำให้ประชาชนหรือว่า
ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมผู้ยากไร้ในแผ่นดินนี้หายจากกะยากจนนี้มันจะมีวิธีการอย่างไร
กะยากจนนะครับเกิดกับโลกกับมนุษย์มาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแล้ว วิธีการเท่านั้นจะเป็น
วิธีการที่ทำให้ประชาชนคนด้อยโอกาสที่ยากจนนี้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ถ้าหากว่าเรา
ไม่มีวิธีการที่แยบยลที่จะทำให้คนจนนั้นพึ่งพาตนเองได้นี้ะครับ ผมว่าการแก้ไขปัญหา
กะยากจนก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะลำบาก ฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลก็คิด
ว่าทำอย่างไรจะให้ประชาชนหายจากกะยากจน ในระดับบุคคล ระดับชุมชน
ระดับประเทศ ในระดับบุคคลและชุมชน -----

ผมก็เห็นว่ารัฐบาลก็ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ก่อนที่จะตั้งรัฐบาลชุดนี้แล้ว ตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้วนะครับ ก็มีคาราวานแก้ความยากจนไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ นะครับ ว่าจะให้ชาวบ้านนั้นหายจากความยากจน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อการเลือกตั้งผ่านไปก็มีหน่วยคาราวานแก้ไขความยากจนนะครับ เป็นบางอำเภอ อาจจะนำโดยท่านนายอำเภอ และคณะก็ไปดำเนินการประชุมชาวบ้านเป็นหมู่บ้านว่าแต่ละหมู่บ้านมีคนยากจนอยู่กี่คน มีใครบ้างนะครับ เป็นการจะสอบถามความยากจนของประชาชน ประชาชนก็มาประชุมกันครับ โดยเฉพาะในจังหวัดของผมเอง จังหวัดแพร่ก็มีหลายหมู่บ้านนะครับที่ท่านได้ไปทราบถึงความยากจนของชาวบ้านว่าจะแก้ปัญหาในเรื่องที่ดินทำกิน ในเรื่องของการสร้างรายได้ การจ้างงาน ประชาชนก็มาแสดงความจำนงกันมากมาย แต่สุดท้ายแล้วอย่างปัญหาการจัดที่ดินทำกินในแต่ละหมู่บ้านในแต่ละชุมชนนั้น ที่ดินที่เป็นที่ว่างเปล่าที่ไม่มีผู้จับจองเป็นที่ดินที่มีคุณภาพเป็นที่ดินที่อุดมสมบูรณ์ ในการที่จะประกอบอาชีพในด้านเกษตรกรรมนั้นก็เหลืออยู่น้อย ชาวบ้านก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร ผู้ที่ไปแก้ไขปัญหาคความยากจนที่เป็นคาราวานนั้นก็ไม่สามารถที่จะหาที่ดินที่อยู่ใกล้เคียงที่ประชาชนสามารถที่จะไปทำการเกษตรได้ อาจจะอยู่ตามป่าเขาลำเนาไพรหรือไกล ๆ ห่างจากพื้นที่ของชาวบ้าน ชาวบ้านก็ไม่สามารถที่จะไปจับจองที่ดินอันนั้นที่รัฐจะจัดให้ได้ อันนี้คือปัญหาครับ ผู้ที่ไม่มียาได้เป็นนักเรียนนักศึกษาจบมาระดับปริญญาตรีก็ดี ระดับ ปวช. ปวส. ก็ดินะครับยังไม่มียานทำ เพราะยังไม่มีมีการจ้างงาน ยังไม่มีรายได้ก็อยากจะมียานทำ มีรายได้ นะครับ เขาก็บอกว่าจะต้องมีการฝึกฝนอาชีพเพิ่มทักษะในด้านอาชีพให้ ต้องใช้เวลาในการไปฝึกฝนไปเรียนรู้ทักษะในการประกอบอาชีพ ไปฝึกกับสถานประกอบการที่รัฐพึงจะจัดให้ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่มีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาคความยากจนสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้ประชาชน แต่มันไม่ทันกาลครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ช่วงนี้ก็เป็นช่วงฤดูร้อน ฤดูแล้ง ประชาชนก็ขาดน้ำใช้ น้ำบริโภค โดยเฉพาะน้ำใช้น้ำกิน น้ำทำการเกษตรก็ไม่ต้องพูดถึงนะครับ มันก็มีความแห้งแล้งต่อเนื่อง กันมาเป็นปีที่ทราบดีแล้ว ฉะนั้นผมคิดว่าการที่เราจะสร้างรายได้ จะสร้างการจ้างงานในช่วงนี้เป็นช่วงที่ประชาชนต้องการที่สุดครับ บ้านของผมเองก็มีประชาชนเดือดร้อนมาก อยากจะมีรายได้ในแต่ละวัน อยากจะให้มีการจ้างงาน แต่มันไม่มีท่านประธานครับ มีก็น้อย จากภาคราชการก็น้อย ภาคเอกชนก็ไม่ต้องถามหาละครับ โรงงานต่าง ๆ ที่จะ

ไปตั้งไปเกิดขึ้นที่จะมีการจ้างงานสร้างรายได้สร้างอาชีพก็มีน้อยประชาชนก็ผิดหวังครับ ผมต้องการอยากจะให้รัฐบาลนั้นะครับได้แก้ไขปัญหาในเรื่องของการจ้างงาน การสร้างรายได้ ให้ประชาชนที่ว่างงานอยู่ในขณะนี้ในฤดูแล้งนี้ได้มีรายได้ ได้มีเงินใช้ครับ ล้วงไปในกระเป๋แต่ละวันแล้วให้มันมีเงินใช้ ให้มันเหลือใช้ไปถึงเปิดเทอมก็ยังดีครับ ไม่ต้องไปพึ่งโรงรับจำนำก็ดี หรือไม่ต้องไปพึ่งนายทุนในหมู่บ้านครับ อันนี้ประชาชนต้องการที่จะให้รัฐบาลแก้ไขเป็นปัญหาเฉพาะหน้า ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปยังท่านรัฐบาลนะครับ -----

- ๑๔๓/๑

โครงการนี้แก้ไขปัญหาคความยากจน ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่จะต้องหาวิธีการที่แบบยั่งยืนในการที่จะให้ประชาชนนั้นพึ่งพาตนเองได้ ให้ประชาชนพบกับองค์ความรู้ที่จะสามารถพึ่งพาตนเองให้มีรายได้ ให้มีอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน ในระดับของชุมชนนะครับ ผมก็เห็นท่านได้เขียนนโยบายว่า จะมีการสร้างโรงสีชุมชน โรงปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ชุมชน ซึ่งจะต้องจัดให้มีทั่วถึงทุกอำเภอ และสหกรณ์เครื่องจักรกล เกษตรขั้นพื้นฐาน การสร้างระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าเกษตรและระบบการตลาดสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดินะครับท่านประธานครับ แต่ว่าสิ่งเหล่านี้ท่านลองคิดดูให้ดินะครับว่า ถ้าหากมีโรงสีชุมชน มีโรงปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ชุมชน สิ่งที่ท่านรัฐบาลได้ทำมา ๔ ปีที่ผ่านมา มีการส่งเสริมให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการรายย่อยตามรากหญ้าตามภูมิภาคให้เกิดผู้ประกอบการปีละ ๕๐,๐๐๐ ราย ส่งเสริมให้มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือเอสเอ็มอีนั้น ตอนนี้อีกกำลังไปทำ กำลังบูม แต่ว่าถ้าหากว่าเราจะไปจัดการในสิ่งเหล่านี้ให้มีโรงงาน มีโรงสีชุมชน มีโรงปุ๋ยชุมชนแข่งกับผู้ประกอบการรายย่อยอีกจะทำอย่างไรครับ อันนี้ธนาคารเอสเอ็มอีก็ได้มีการปล่อยกู้ให้ผู้ประกอบการรายย่อยไปมากพอสมควรกระจายไปยังรากหญ้าและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเป็นจำนวนมาก แต่ถ้าหากว่าเราจะมีการแข่งขันอย่างนี้ในรัฐธรรมนูญก็บอกแล้วนะครับว่าห้ามรัฐบาลทำการค้าขาย ทำการตั้งบริษัท หรือค้าขายแข่งกับเอกชน อันนี้ท่านก็บัญญัติไว้แล้วในนี้ รัฐธรรมนูญก็มี ที่นี้ในระดับประเทศก็เหมือนกัน ผมก็เห็นนโยบายของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาคความยากจน โดยรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างทั่วถึงและพอเพียงเพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรระยะยาวได้ มีการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการปรับปรุงคุณภาพของดิน เรื่องการปรับปรุงคุณภาพของดินนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ผมอยากจะฝาก ขณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นะครับ พวกผมได้เคยชี้แนะ เสนอแนะไว้ในสภาแห่งนี้ในคราวที่รัฐบาลมาแถลง หรือว่ารายงานผลการดำเนินการของรัฐบาลในรอบขวบปีมาแล้ว ว่าตอนนี้ประเทศเราต้องการที่จะปรับปรุงคุณภาพของดิน เพราะดินนี้จะครบมันจางไปแล้ว การทำเกษตรกรรมทำมาหลายสิบปี ดินมันจางมันไม่มีปุ๋ยในดินหรือไม่มี ฮิวมิส (Humus) ที่อยู่ในดินแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราจะต้องเติมให้ดินมีคุณภาพ จะทำอย่างไรให้ดินมีคุณภาพ

ปลอดจากสารเคมี ต้องการทำให้มีเกษตรอินทรีย์เกิดขึ้น ปุ๋ยทั้งหลายที่จะเติมลงไปดิน ท่านได้คิดหรือเปล่า ท่านได้แบ่งโซนพื้นที่ทำการเกษตรไหมครับ ทุกวันนี้เราจะจัดระบบ น้ำเข้าไปในนโยบายแก้ไขความยากจนในระดับประเทศ ท่านจะใส่ท่อส่งน้ำเข้าไปเพื่อทำการชลประทานเป็นเงินตั้ง ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านคิดดีหรือยังนะครับ การที่ทำมาตอนนี้ก็ถือว่าการชลประทานของประเทศก็ดีพอสมควร แต่ว่าพื้นดินนะครับ จะต้องการทำการปรับปรุงดิน และต้องการน้ำให้อย่างคุ้มค่าและทั่วถึง อันนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องคิดอ่านต่อไป ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านสามารถ รัตนประทีปพร ครับ

นายสามารถ รัตนประทีปพร สมาชิกวุฒิสภา (หนองบัวลำภู) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสามารถ รัตนประทีปพร สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดหนองบัวลำภู ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ประโยชน์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ก็คือ เปิดโอกาสให้รัฐบาลแถลงนโยบายต่อสมาชิกวุฒิสภา แล้วสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายก็จะได้พิจารณาว่านโยบายที่ทางรัฐบาลได้กำหนดเพื่อที่จะบริหารประเทศนั้นเป็นนโยบายที่ดี มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและพี่น้องประชาชนหรือไม่ ถ้าหากว่าดีสมาชิกก็จะสนับสนุนเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ถ้าเป็นนโยบายที่ไม่ดี สมาชิกก็มีสิทธิที่จะทักท้วง นอกจากนั้นสมาชิกยังจะถือโอกาสเสนอแนะและก็นำความต้องการของพี่น้องประชาชนมาเสนอต่อรัฐบาล กระผมเองทราบดีครับว่าวันนี้จะต้องมีพี่น้องประชาชนหลายล้านคน รวมทั้งพี่น้องจังหวัดหนองบัวลำภูของกระผมติดตามชมการแถลงนโยบายและการอภิปรายของสมาชิกในวันนี้ กระผมจึงต้องทำการบ้านครับ

กระผมได้สอบถามพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ว่าพี่น้องพอใจกับนโยบายผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมา ๔ ปีหรือไม่ แม้แต่เวลากระผมขึ้นแท็กซี่ กระผมก็ยังต้องถามแท็กซี่นะครับว่าพี่น้องประชาชนที่ขึ้นรถแท็กซี่ได้คุยกับแท็กซี่ว่าชอบผลงานของรัฐบาลหรือไม่ ส่วนใหญ่ท่านประธานครับ นโยบาย ๔ ปีที่ผ่านมา พี่น้องประชาชนส่วนใหญ่พอใจว่าการทำนโยบายปราบยาเสพติดซึ่งได้ผล กองทุนหมู่บ้าน พักหนี้เกษตรกร ๓๐ บาทรักษาทุกคน แล้วก็การปราบผู้มีอิทธิพล เพราะฉะนั้นนโยบาย ๔ ปีที่ผ่านมา พี่น้องประชาชนพอใจก็หมายความว่า กระผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนก็คงจะมั่นใจครับว่ารัฐบาลนี้จะมีนโยบายที่จะดำเนินการต่อไปใน ๔ ปีข้างหน้า แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ในเมื่อเช้านี้แล้ว กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่านโยบายทั้ง ๙ ข้อของท่านนายกรัฐมนตรี ที่แถลงเป็นนโยบายที่ประชาชนส่วนใหญ่สนับสนุน ซึ่งกระผมก็สังเกตว่าวันนี้สมาชิกส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ตำหนิในนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลง เพียงแต่ว่าสมาชิกบางท่านก็มีข้อเสนอแนะที่อยากจะให้รัฐบาลได้นำไปเพิ่มเติมในนโยบายที่แถลงในวันนี้ ท่านประธานครับ เมื่อเป็นนโยบายที่คนส่วนใหญ่ในประเทศนี้สนับสนุนแล้วก็คิดว่าเป็นนโยบายที่ดี ปัญหาก็อยู่ที่ว่าการจะนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้แถลงไว้ นั้นจะขึ้นกับตัวผู้กำหนดนโยบาย รวมไปถึงผู้ปฏิบัติในเบื้องล่างด้วย กระผมดีใจที่ได้เห็นท่านนายกรัฐมนตรีประกาศไว้ล่วงหน้าครับว่า ในการที่ท่านจะนำนโยบายของรัฐบาลไปดำเนินการให้ประสบความสำเร็จนี้ ท่านจะนำวิธีการ ๙ ประการมาใช้ กระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอ่านวิธีการที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ประกาศว่าจะนำมาใช้เพื่อนำนโยบายนี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ก็คือ

ข้อที่ ๑ ครับ ท่านจะตัดสินใจบนผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ท่านจะยึดความโปร่งใส และท่านจะยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง จะยึดธรรมะในการทำหน้าที่และที่สำคัญที่สุดนะครับในข้อ ๕ ที่ท่านให้คำมั่นสัญญาต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศว่าท่านจะยึดพระราชดำรัสและพระราชเสาวนีย์ ข้อที่ ๗ ท่านจะรับฟังปัญหาสาระสำคัญ ข้อที่ ๘ ท่านจะจัดให้มีการลงประชามติในเรื่องสำคัญ ซึ่งเรื่องนี้กระผมเชื่อมั่นครับว่าจะเป็นการครั้งแรกที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการลงประชามติ แต่เรายังไม่เคยมีการทำ กระผมเชื่อว่าในเร็ว ๆ นี้ท่านนายกรัฐมนตรีคงจะได้นำนโยบายการลงประชามติมาให้

พี่น้องประชาชนตัดสินใจในปัญหาที่สำคัญของประเทศ และสุดท้ายก็คือท่านได้ให้คำมั่นว่าจะยึดหลักความสามัคคีของคนในชาติ ทั้ง ๙ ข้อนี้กระผมสังเกตว่าที่ผ่านมามีผู้วิพากษ์วิจารณ์ท่านว่าท่านนั้นไม่ได้รับฟังเสียงส่วนใหญ่ หรือเสียงวิพากษ์วิจารณ์ของคนทั้งชาติต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นจึงเกิดวิธีการทำงานของท่าน ๙ ข้อนี้ เมื่อเข้าครบฯพณฯ รัฐมนตรีได้สรุปหลังจากที่ท่านได้แถลงนโยบายให้เราได้ฟังกันแล้ว กระผมมีความประทับใจ แล้วก็เชื่อว่าข้อสรุปข้อนี้ของท่านพี่น้องประชาชนทั่วประเทศต้องสนับสนุน แล้วก็จะติดตามว่าจะเป็นไปตามที่ท่านได้ให้คำมั่นหรือไม่ กระผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ ที่จะนำข้อความสรุปของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเข้านี้มาอ่านบันทึกไว้ในการอภิปรายของกระผม ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่า รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภาอันเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่า จะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความมุ่งมั่นที่จะบริหารประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ มีความเท่าเทียมกันในสังคมที่มีความสมดุลมากขึ้น

และมีความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย ทั้งนี้โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทย เป็นที่ตั้งอย่างแท้จริง และยังเพิ่มเติมครับว่า จะยึดมั่นในคำปฏิญาณตนต่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระผมเชื่อว่าที่ท่านนายกได้สรุปนั้นเป็นความตั้งใจจริงของท่าน เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุน แล้วก็ขอฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกนะครับว่า นโยบายขจัดความยากจนนั้นจะต้อง อาศัยความร่วมมือจากหลายกระทรวง แต่ที่สำคัญที่สุดกระผมขอฝากครับว่า กระทรวงที่จะต้องรับผิดชอบนโยบายขจัดความยากจนคือกระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นกระผม ต้องขอขอบคุณท่านนายกที่ท่านตั้งรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีในเทียวนี่ส่วนใหญ่กระผมว่า ถูกใจพี่น้องประชาชน ยกตัวอย่างว่า กระทรวงคมนาคม ซึ่งจะต้องสานต่อ โครงการ (Project) ใหญ่ ๆ นะครับ ท่านก็ยังมีมอบให้กับท่านรัฐมนตรีสุริยะคนเดิมสานต่อไป ถ้าคน ใหม่ก็คงจะต้องมาศึกษางานกันต่อ ส่วนมหาดไทยนั้น ท่านก็ตั้งรองนายก พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์ มาคุม นั้น กระผมทราบว่าผลงานท่านเป็นที่ประจักษ์ นอกจากนั้น กระผมยังทราบว่าท่านได้ให้นโยบายกับผู้ว่า กระผมก็เลยขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่ง นะครับว่า พูดถึงกระทรวงมหาดไทย ถ้าจะขจัดความยากจนได้ กระทรวงนี้ต้องเป็นหลัก ครับ ขออนุญาตท่านที่จะนำพระดำรัสของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพมาอ่านสัก ข้อ ๒ ข้อนะครับว่าท่านเขียนไว้ว่า เรื่องความรับผิดชอบในการเลือกใช้คนให้เหมาะแก่ ตำแหน่งเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับผู้เป็นนายคน คนที่จะรู้ว่าถูกหรือผิดนั้นจะต้องขยันเอาใจ ใส่ดูอยู่เสมอว่าผลงานที่เขาทำนั้นเป็นอย่างไร ถ้าเขาทำได้ดี ต้องยอมให้ว่าเป็นความดี ของเขาเอง เราจะรับไว้แต่เพียงว่า เลือกคนถูก แต่ถ้าเขาทำผิดเราต้องรับเสียเองว่าเพราะ เราเลือกเขา เขาจึงมีโอกาสทำผิด ทั้งนี้เพราะอำนาจอยู่ที่ไหนความรับผิดชอบต้องอยู่ที่นั่น ด้วย นอกจากนั้นนะครับ การเป็นผู้นำต้องให้รองเท้าขาดก่อนกางเกงคือออกตรวจตรารอง รองเท้าขาด ไม่ใช่ นั่งเก้าอี้จนกางเกงขาด เพราะโบราณก็มีอยู่ว่า จงคิด จงสั่ง จงตรวจ กระผมเห็นตัวอย่างท่านนายกก็ได้ปฏิบัติะครับ ท่านออกตรวจราชการจนกระทั่งรองเท้า ท่านขาด คุณหญิงก็ต้องมาเก็บให้ท่าน นอกจากนั้นท่านยังไปทัวร์นกขมิ้นจนครบทุก จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ควรจะต้องเอาอย่าง เพราะว่ากรมพระยาดำรงได้เขียนเรื่อง หัวใจของนักปกครองของกระทรวงมหาดไทยว่า หัวใจของการปกครอง คือภารกิจในการ

บำบัดทุกข์ บำรุงสุขประชาชน ความรับผิดชอบประการนี้ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ดูแล
สูงสุดในพื้นที่ ต่อจากนั้นได้แก่นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานของราชการ
ต่าง ๆ ที่ต้องมีความสมานฉันท์ หาใช่มาทะเลาะขัดแย้งกันเสียเอง อันจะทำให้การงานใน
หน้าที่บกพร่องเกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ก็คงจะเห็นนะครับว่าเกิดอะไรขึ้น ถ้าหากว่ามีความ
ขัดแย้งใน ๓ จังหวัดภาคใต้

สุดท้ายครับ ที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ สมเด็จพระยา
ดำรงราชานุภาพฝากให้กับข้าราชการกระทรวงมหาดไทยว่าเรื่องมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้บังเกิดความร่มเย็นเป็นสุขแก่
ปวงประชาราษฎร์ ถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านประธานครับ กระผม
คิดว่าท่านนายกมีความตั้งใจจริง ถึงแม้จะมีคนวิพากษ์วิจารณ์ท่านส่วนน้อยก็เกรงว่า การ
ที่ท่านนายกมีเสถียรภาพในทางการเมืองมากนั้นจะทำให้ท่านเป็นเผด็จการ แต่ไม่จริงครับ
เพราะว่าท่านได้ยืนยันแล้วว่าจะไม่นำไปใช้ในทางที่ผิดแน่นอน และกระผมก็เชื่อว่าความ
ตั้งใจจริงของท่านนั้น พี่น้องประชาชนจะพิสูจน์ได้ใน ๔ ปีต่อจากนี้ไปครับ กราบ
ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุพร สุภสร ครับ

นายสุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภา (อุดรธานี) : ท่านประธานรัฐสภา
ผม นายสุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ได้อ่าน
และศึกษานโยบายของรัฐบาลแล้ว ผมขอกราบเรียนแบบชาวบ้านแบบชื่อ ๆ คิดอย่างไร
ก็พูดอย่างนั้นอย่างบริสุทธิ์และจริงใจเพื่อให้รัฐบาลได้รับทราบ ท่านประธานครับ นโยบาย
นั้นเขียนไว้อย่างเลิศหรูและเป็นนโยบายที่ดี อ่านแล้วเป็นที่น่าชื่น ไม่คัดค้าน แต่ผมมี
แนวความคิดที่จะเสริมสร้างเสนอรัฐบาล เพื่อที่จะเสริมสร้างวิธีปฏิบัติที่จะทำให้นโยบาย
การจัดความยากจนที่ผมอยากจะทำนั้นได้สัมฤทธิ์ผล แนวความคิดแนวนโยบายในการ
จัดความยากจนนั้นเป็นที่โดนใจของประชาชน ฟังเฉพาะจัดความยากจนนั้นชาวบ้าน
ชาวเมืองให้ร้องแซ่ซ้องสรรเสริญกันทั่วราชอาณาจักร ว่าบัดนี้เราคงจะพ้นจากหนี้สิน
ทั้งหลายทั้งปวง มีที่ทำกิน มีโคเคียวไถ่เลี้ยง มีอะไรต่ออะไรสารพัด แต่เมื่อมาพิจารณาถึง
วิธีการ ท่านประธานครับ รัฐบาลเขียนว่า รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจน
เชิงรุก โดยจัดตั้งหน่วยบริการเคลื่อนที่แก้ปัญหาคความยากจนที่เรียกว่า คาราวานแก้จน
ชาวบ้านนั่งเจิบ คาราวานแก้จนชาวบ้านเขาชินชาแล้วครับ อันที่จริงคาราวานแก้จน
อย่างกับเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะไปแก้ไขความยากจนของประชาชน แต่ที่จริงมันเป็น
หน่วยปฏิบัติการทางจิตวิทยา เป็นการเอาใจชาวบ้าน โปรยยาหอม ผมทำมากับมือมา
ตลอด เป็นการเล่นละคร มันแท้จริง ๆ ไม่ได้ครับ ท่านครับ ผมอยากจะเสนอวิธีแก้ไขให้ท่าน
แท้จริง ๆ ภายใต้การนำของรัฐบาลชุดนี้ เมื่อ ๒ - ๓ วันมานี้ที่วิธัฐบาลออกข่าวชาวบ้าน
อำเภอสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ผมเคยรับราชการอยู่ นั่งอยู่ท่ามกลางแดดเปรี้ยง ๆ ดิน
แตกระแหงหมด แล้วก็พูดครับ โอ๊ย ฝนมันบ่ตกเลยช้อยสิตายแล้ว ข้าวตายหมด ลูกเมียสิ
กินอย่างใดหนอ เว้าจั่งซั่น ปลูกอี้ยยังกับได้อีก ขออนุญาตพูดภาษาอีสาน มันสะท้อน
ความรู้สึกอย่างจริงใจครับ เรียกว่ามันไม่มีน้ำครับ ทำจนตายมันก็ไม่พ้นความยากจน
เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลนะครับ ต้องหาน้ำให้เขา ถ้ามีน้ำ
บ่จนครับ ทำอย่างไรก็บ่จนถ้ามีน้ำ บ้านผมว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นท่านครับมันเป็น
สังขธรรม ที่นี้วิธีหาน้ำต้องหาน้ำแบบยั่งยืน ผมรู้ครับท่านเขียนไว้อย่างสวยงาม แล้วคิด
ว่าจะใช้เงินถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำน้ำไปไหนก็ไม่รู้ เรียกว่า Water grid อะไรผม

อ่านหมดแล้วไม่สำเร็จหรือครับ เอาแนวความคิดของนายกรัฐมนตรีที่ให้อำนาจ CEO
นี้แหละครับ ไปแก้ไข ผมเสนอแนะครับท่าน ต้องให้อำนาจ CEO ตามจังหวัดต่าง ๆ
ทุกจังหวัด ท่านตั้งกองทุนให้หมู่บ้าน SML ท่านต้องแก้ปัญหานี้โดยระบบ SML โดย CEO
พูดภาษาอังกฤษตามที่ท่านเขียนมานะครับ เพราะฉะนั้นนั่นก็คือท่านจะต้องจัดสรร
งบประมาณตามขนาดของประชากรและขนาดพื้นที่ของแต่ละจังหวัด ขนาดใหญ่ให้ไป
เลย ๑,๐๐๐ ล้านบาท ขนาดกลาง ๗๐๐ ล้านบาท ขนาดเล็กให้ไป ๕๐๐ ล้านบาท
แต่ละปี -----

แต่ละปี ๒ ปี ให้ผู้ว่า CEO ที่เป็นเจ้าภาพนั้นมาลงนามรับรองกับรัฐบาลว่าจะทำให้ได้ให้ มีน้ำไม่มีเกิดความเดือดร้อนตลอดปี ๒ ปีเสร็จครับ แล้วรับรองไม่ถึง ๒ ล้าน ไม่เชื่อท่าน ถ้ามารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนใหม่ที่ผมเชื่อมือ และโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยคนที่นั่งอยู่ตรงนี้ คือท่านเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช ผมรู้เขา ตั้งใจทำงาน ผมเชื่อมือเขา แล้วเขาก็บอกต้องทำได้ ไม่ต้องรอนานถึง ๓ ปี ๕ ปีหรอกครับ ๒ ปีเสร็จถ้าท่านตั้งใจจะทำจริง ท่านครับ แต่อย่างไรก็ตาม การแก้ไขโดยรัฐบาลนั้นมัน ขึ้นอยู่กับระบบราชการที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการ CEO ด้วย ของผู้ว่า CEO ด้วยและขึ้นกับตัวประชาชนเองด้วย โดยผลของการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลชุดนี้ ทำให้การบริหารราชการในส่วนภูมิภาคอ่อนแอลง ท่านทำลายศูนย์กลางของการร่วมมือ ร่วมมือเป็นอันหนึ่งเดียวกันของอำเภอและจังหวัด เพราะส่วนราชการที่ไปปฏิบัติงานอยู่ อำเภอและจังหวัดนั้น ต่างแยกตัวเป็นอิสระขึ้นตรงต่อส่วนกลางหมด ตำรวจ ซึ่งเป็นกำลัง สำคัญของฝ่ายปกครอง ซึ่งจะต้องคอยกำกับดูแลไม่ให้เล่นห่วย เล่นหุ้น เล่นการพนัน เล่น อะไรต่ออะไร ซึ่งเป็นทางบ่อนทำลายการทำมาหากินนี้ก็ได้ขึ้นกับผู้ว่าราชการจังหวัด ตรงนี้ยังโชคดีที่รัฐบาลชุดนี้ตั้ง พลตำรวจเอก ที่เป็นตำรวจนี้อยู่กระทรวงมหาดไทยนะ ครับ ก็คิดว่าฝ่ายปกครองและตำรวจก็คงจะทำได้ ผมเป็นห่วงตรงนี้นะครับ ท่านครับ นอกจากนั้นประชาชนนี้ผมเคยมีประสบการณ์ว่าแม้ว่าเราจะหยิบยื่นให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ก็ตาม แต่ถ้าหากประชาชนไม่เห็นด้วยมันก็จะไปตรงกับคำกล่าวที่บอกว่า ไม่มีความ ยากจนในหมู่คนขยัน เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญ ผมถึงเป็นห่วงเหลือเกิน ท่านประกาศว่า ๔ ปีต่อไปนี้จะไม่มีคนจนในประเทศไทย ทำได้ขนาดนั้นมันก็สิ่งมหัศจรรย์ จริง ๆ นะครับท่านครับ ผมปรารถนาจริง ๆ เลยครับ นี่ผมเอาใจเชียร์ท่านสุดสวาสดาใจ เลยครับท่านครับ เอาละครับ ถึงอย่างไรก็ตามผมอยากจะกราบเรียนว่าขอให้ท่าน ปรับปรุงระบบราชการ

สุดท้ายผมกลัวเวลามันจะไม่ทัน ท่านครับ จากตัวเลขของสำนักงาน คณะกรรมการสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เขาบอกถึงเส้นความยากจน เขาบอกด้วยว่าความยากจนอยู่ที่ไหน เขาบอกถึงสาเหตุของความยากจน ท่านครับ เขาบอกว่าเส้นความยากจนนี้ถ้าใครมีเงินต่ำกว่า ๑,๒๓๐ บาทต่อคนต่อเดือน คนนั้นเป็น

คนจน จนมากอยู่ที่ไหน ในปี ๒๕๔๗ นะครับ แปลกนะครับ จนมากอยู่ภาคเหนือครับ
ท่านครับ ไม่ใช่ภาคอีสานด้วยครับ บ่แม่นภาคอีสานครับ ภาคเหนือครับ ๑๘.๕ เปอร์เซนต์
ครับ ภาคเหนือของท่านนายก ท่านถึงเอาความยากจนขึ้นเป็นอันดับแรกเลย อีสาน
๑๗.๙ เปอร์เซนต์ครับ นี่ตัวเลขของสภาพัฒน์ครับท่านครับ ท่านประธานช่วยบอกรัฐบาล
ด้วยว่าจากตัวเลขที่เป็นวิชาการจากหน่วยงานของรัฐบาลนี้บอกให้เราทราบว่ามีประชากร
ที่ยากจนอยู่ในขณะนี้ ๗.๕ ล้านคนครับ นี่ตัวเลขสภาพัฒน์ และใน ๗.๕ ล้านคนนี้มีคนที่
ยากจนในจำนวน ๑๐๐ คน จะมีคนยากจน ๒๕ คน ที่ไม่ได้เรียนหนังสือเลยและเป็น
ตัวเลขที่สูงที่สุด แสดงว่าสาเหตุของความยากจนในจำนวนคนยากจนทั้งหมดคือผู้ที่ไม่ได้
เรียนหนังสือ เพราะฉะนั้นใน ๗.๕ ล้านคนนั้น จะมีผู้ยากจนที่ไม่ได้เรียนหนังสืออยู่ ๑,
๘๗๐,๐๐๐ คนเศษ คาราวานแก้ความจนแก้ตรงนี้ได้ไหมครับ SME แก้ตรงนี้ได้ไหมครับ
SPV นิติบุคคลเฉพาะกิจแก้ตรงนี้ได้ไหม ถ้ารัฐบาลจะแก้อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
ศึกษาตามรายละเอียดสถิติข้อมูลของส่วนราชการแล้ว ไม่มีทางหรือครับท่านครับ
ที่จะทำให้คนจนหมดจากประเทศไทยภายใน ๔ ปี -----

ขอให้มันลดน้อยลง ขอให้ชาวบ้านได้อยู่ดีกินดี ขอให้เขามีน้ำ และลดการเล่นหอย เล่นหุ้น รายวัน เล่นฟุตบอล เล่นมวย มวยมีทุกวันท่านครับ มวยมีอยู่ ๗ วันครับ ต่อยกันตะพึด ตะพือเลย โอ้โฮ หอยออกทุกวันเช้า บ่าย เย็น แล้วกีฬาก็มีมันทุกช่องครับ มันต้อง ลดลงนะครับ อันนี้ผมก็พูดอย่างชาวบ้าน พูดอย่างธรรมดา ต้องขอขอบพระคุณครับ ที่รับฟัง อย่าให้ผมต้องเป็นหมาเห่าเรือบินก็แล้วกันนะครับ ขอบพระคุณมากครับท่านครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านอำนาจ เขียวประมุข ครับ
ขอโทษ ท่านไสว พราหมณี ครับ

นายไสว พราหมณี สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : กราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตพูดรู้สึกจะหลายประเด็นคง ไม่เฉพาะเรื่องความยากจน เพราะว่าเรื่องความยากจนนั้นท่านสมาชิกรัฐสภาได้พูดไป มากมายแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสุพร สุภสร ได้สรุปอย่างชัดเจน กราบเรียนอย่างนี้ ว่านโยบายการแก้ปัญหาความยากจนนั้น ผมคิดว่าโดยหลักคิดมันไม่น่าจะให้ปลากับ ประชาชน แต่ควรจะบอกวิธีจับปลาให้กับประชาชน เพื่อประชาชนเขาจะได้ช่วยตัวเอง หลักตรงนี้ต้องเป็นหลักที่ปรัชญาของการแก้ปัญหาความยากจนถึงจะแก้ได้นะครับท่าน ประธานครับ

ข้อที่ ๒ ก็คือว่าผมเน้นเรื่องคาราวานแก้จนที่รัฐบาลนี้ได้ดำเนินการมา จริง ๆ แล้วคาราวานแก้จนนั้นก็คือการออก ปจว. ของนายอำเภอ ที่ทางท่านรัฐมนตรีช่วย ว่าการกระทรวงมหาดไทยสมัยเป็นปลัดกระทรวง ได้มีหนังสือไปทุกจังหวัดเมื่อเดือน ธันวาคม วันที่ ๓ มันไม่ได้แปลว่าคาราวานแก้จนนั้นจะมีรูปธรรมในแง่การทำงานที่บอก ว่าในเชิงรูปนะครับ แต่เนื่องจากระยะที่ ๒ ที่ ๓ ในปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ เป็นปีที่จะ ดำเนินการแก้จนในระยะที่ ๒ และระยะที่ ๓ ก็จนถึงปี ๒๕๕๑ เพราะฉะนั้นแนวทางตรงนี้ ผมคิดว่าต้องไปปรับตามแนวทางที่ท่านสุพรได้พูด อันนี้ผมขอเสนอไว้แค่นั้นนะครับ

ส่วนในเรื่องนโยบายทั้งหมดผมคิดว่าโดยรวมก็เป็นนโยบายที่ดีนะครับ แต่ ผมมีข้อเสนอแล้วก็ข้อซักถามรัฐบาล ประการแรกก็คือว่าอยากทราบว่าคาราวานแก้จนใน อนาคตข้างหน้าจะอย่างไร เพราะว่ามันจุดจบของคราวที่แล้วก็คือเดือนกุมภาพันธ์ปี นี้ นะครับ ซึ่งจบสิ้นไปแล้ว อยากเห็นว่าความก้าวหน้าของผลของการดำเนินการแก้ปัญหา

การวางแผนจะทำงานอย่างไร ในข้อที่ ๒ ผมขออนุญาตไปเรื่องคำอยู่คำหนึ่งใช้คำว่า
มาตรฐานวิชาชีพของแรงงาน ซึ่งกระทรวงศึกษาได้ตั้งประเด็นไว้ ผมไม่เข้าใจว่ามาตรฐาน
วิชาชีพของแรงงานซึ่งอยู่ในหน้า ๘ นะครับ แปลว่าอะไร ก็เพราะว่าในเชิงวิชาการ
ของแรงงานไม่มีคำนี้ ก็แปลว่ารัฐบาลจะยกระดับวิชาชีพของแรงงานนั้นเป็นเหมือนกับ
ทนายความ คือจดทะเบียนเหมือนหมอหรือพยาบาลหรือเปล่าครับ ถึงบอกว่าเป็นวิชาชีพ
ของแรงงาน ซึ่งกระทรวงแรงงานคงตอบคำถามนี้ไม่ได้ ด้วยความเคารพไม่เข้าใจจริง ๆ
ว่ารัฐบาลเอาคำนี้มาจากแนวไหนนะครับ

ข้อต่อไปก็คือเรื่องแรงงานที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ขณะนี้มีแรงงานที่
เป็นกำลังแรงงาน ซึ่งเป็นลักษณะเขาเรียกว่า อินเทนซีฟ เลเบอะ (Intensive labour)
นะครับ แรงงานเข้มข้นนี้ อยู่ประมาณ ๙ ล้านคน ถึง ๑๐ ล้านคน ปีหนึ่งกระทรวงแรงงาน
สามารถยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสากลได้ประมาณปีละแสนคน ตอนนี้มีคนที่
จะต้องพัฒนา ๙ ล้านคน ต้องใช้เวลา ๙๐ ปีนะครับ ถ้าใช้วิธีการปัจจุบันนี้ครับ
เพราะฉะนั้นรัฐบาลบอกว่าจะยกระดับแรงงานให้มีคุณภาพมาตรฐานสากลภายใน ๔ ปี
ตามนโยบายรัฐบาลนี้ ผมยืนยันว่าอย่างไรก็ทำไม่ได้ ต้องไปช่วย กระทรวงแรงงานโดย
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้งบประมาณปีละ ๑,๓๐๐ กว่าล้านบาท ได้มา ๔ ปีแล้ว อยู่แค่นี้
เพราะฉะนั้น ก็พัฒนาฝีมือแรงงานสูงสุดในแง่มาตรฐานสากลได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ คน
เมื่อก่อนได้แค่ ๑๐,๐๐๐ คนนะครับ เมื่อผมเป็นปลัดกระทรวงนี้ยกระดับขึ้นมา ก็ยังทำ
อะไรไม่ได้ตอนนั้นผมคำนวณแล้วว่าใช้เวลา ๓๐๐ ปี -----

ตอนนี้ดีขึ้นมาหน่อยครับเหลืออยู่ ๙๐ ปี นี่ฝากท่านประธานไว้ด้วยว่าเป็นเรื่องซีเรียส (Serious) นะครับ เรื่องสำคัญมากที่รัฐบาลไม่ใช่บอกมาแล้วกับบอกว่าทำไม่ได้นะครับ ที่แถลงไว้ ในเรื่องการคุ้มครองสิทธิประโยชน์แรงงานในต่างประเทศ แนวความคิดที่ รัฐบาลโดยกระทรวงแรงงานตั้งใจไว้ว่า ข้อที่ ๑ คนไทยที่ไปทำงานต่างประเทศจะต้องได้ รายได้สูงอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศนั้น ข้อที่ ๒ ต้องอยู่อย่างคนนะครับ ท่านประธาน ไปสิงคโปร์ได้ คนงานไทยอยู่ใน คอนเทนเนอร์ (Container) อยู่ไหนต่อไหน ในที่สุดก็ไหลตาย ข้อที่ ๓ ก็คือว่าต้องได้ฝีมือแรงงานกลับมาหรือเทคโนโลยีกลับมา ตรงนี้ สิคครับที่ว่าถ้ารัฐบาลบอกว่าจะคุ้มครองสิทธิประโยชน์ อยากฝากกระทรวงแรงงานโดย รัฐบาลได้ดูแลเรื่องนี้ ขณะนี้มีแรงงานอยู่ต่างประเทศประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคน ที่ได้วันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคน ปัญหาได้วันนี้ท่านดอกเตอร์วิทย์หาพูดไว้แล้วว่า กำลังมีปัญหายากสำคัญ ในเรื่องความไม่เข้าใจ ในที่สุดก็จะทำให้แรงงานไทยในได้วัน มีปัญหาจะถูกลดอัตร ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคนอีกไม่นาน ถ้ายังแก้ปัญหานี้ไม่ได้ อันนี้ก็ต้อง ขอบคุณท่านรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานกับรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ และท่าน รองนายกสุรเกียรติที่ได้พูดจากันเมื่อกี้ว่าต้องรีบแก้ปัญหาโดยรีบด่วนนะครับ ปัญหาแรงงาน ต่างด้าว ท่านประธานครับ เรื่องนี้วุฒิสภาเป็นคนผลักดันเรื่องนี้ โดยเฉพาะ พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ กับผมและคณะได้มากราบเรียนท่านนายกกว่าอันนี้เป็นอันตรายของชาติ บ้านเมือง ไม่ใช่เฉพาะเดี๋ยวนี้ ต้องอนาคต เป็นทั้งความมั่นคงและทางสังคมหลายเรื่อง เลย เพราะฉะนั้นที่รัฐบาลบอกจะสกัดกันป้องกันไม่ให้เข้ามาใหม่ จัดระเบียบแรงงาน เสียใหม่ ขณะนี้เราขอให้จดทะเบียนขึ้นได้ประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ คนนะครับ มาจดทะเบียนที่กระทรวงมหาดไทย แต่ทำบัตรได้ ๘๐๐,๐๐๐ กว่าคน ยังเหลืออีก ๔๐๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นกระบวนการตอนนี้รัฐบาลต้องรีบไปดำเนินการให้มันแล้วเสร็จ แล้วก็ต้อง จัดการ ถ้าไม่ขึ้นทะเบียนก็ต้องส่งกลับ วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ทางพวกเราหวังไว้มาก นะครับ ในเรื่องความมั่นคงของรัฐบาล

ในเรื่องการประกันสังคม รัฐบาลบอกว่าจะจัดการประกันสังคมแรงงาน นอกระบบและแรงงานเกษตรโดยเอาประกันสังคมเข้าไป ขณะนี้ประกันสังคมก็ประกัน ๑ คนอยู่แล้ว แล้วก็เอกชนก็ประกันได้แต่ว่าถ้ามีกฎหมายมันต้องไปแก้กฎหมาย

ประกันสังคม อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า มันต้องให้มีการคุ้มครองแรงงานนอก
ระบบ แล้วก็แรงงานเกษตรด้วย ขณะนี้ภาคเกษตรของไทยนั้นเหลือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
นอกนั้นเป็นลักษณะจ้างทั้งสิ้นเลยนะครับ เมื่อจ้างทั้งสิ้นนี้ปัญหาคุ้มครองแรงงานภาค
เกษตรไม่มีเลย แม้แต่คนงานตัดยางในสวนยางก็ไม่ได้มีการคุ้มครองตามกฎหมายนะ
ครับ แรงงานนอกระบบคือการรับงานไปทำที่บ้าน ขณะนี้เป็นปัญหาใหญ่มากซึ่งไม่ได้มี
กฎหมายไม่มีอะไรคุ้มครองเลย มีแต่กฎกระทรวงที่กระทรวงแรงงานออกได้อย่างเดียว ไม่
มีกฎหมาย อยากจะฝากให้รัฐบาลเร่งดำเนินการเรื่องนี้ เพราะว่าขณะนี้สังคมมันเปลี่ยน
ธุรกิจเป็นการรับจ้างทำของ มีแต่พระราชบัญญัติ กฎหมายแพ่งเท่านั้น เพราะฉะนั้นฝาก
กราบเรียนทางประธานไปถึงรัฐบาลว่าอยากให้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้โดยรีบด่วน โดย
เสนอกฎหมายเข้ามาจะครับ

เรื่องสุดท้ายเหลืออยู่ ๓ นาที คือเรื่องการปฏิรูประบบราชการ บังเอิญผม
เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญงบประมาณติดตามการปฏิรูปราชการมาตลอด
เมื่อ ๒ ปีที่แล้วนะครับ แล้วก็ก็เป็นประธานแก้กฎหมายด้วย ขณะนี้การปฏิรูปราชการนั้น
ไม่ได้ไปถึงไหนนะครับท่านประธานครับ อย่างที่ท่านสุพรรณว่าผู้ว่าขณะนี้ นายอำเภอขณะนี้
หมดสภาพขาดความเป็นตัวของตัวเองหรือความริเริ่มไม่มีแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมได้
คุยกับท่านรองนายกิตติชัยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อตอนเย็นนี้ ท่านบอก
ว่าท่านถึงเวลาที่จะพัฒนากลไกของระบบของกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะข้าราชการ
ฝ่ายปกครองให้เป็นสถาบันที่ประชาชนเขาพึงพาได้ ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก
เพราะฉะนั้นการที่จะให้มีระบบ CEO ที่ทำไปนะครับ ในหลักการเห็นด้วย แต่เราได้
ทำการศึกษาเรื่องนี้อย่างเป็นระบบและแปลว่ามันยังล้มเหลวอยู่ เพราะว่ารัฐบาลไม่ได้ให้
อำนาจไปเต็มที่และไม่มีกฎหมายรองรับ ถ้าตรงนี้ยังมีความสำคัญต่อไปที่จะใช้ ต้องมี
กฎหมายมารองรับ รัฐให้อำนาจเขารวมทั้งเรื่องงบประมาณและอะไรต่าง ๆ -----

ที่สำคัญที่สุดที่รัฐบาลปฏิรูปด้วยระบบราชการไปก็คือว่า ท่านไปดึงคนส่วนภูมิภาคเข้ามา อยู่ส่วนกลางเยอะ ยกตัวอย่างเช่น คนในกระทรวงเกษตร ใช้หัวदनกเกิดเพราะว่าไม่มี ปศุสัตว์อำเภอ ไม่มีคนรายงาน ไม่รู้ข้อมูล มานั่งกินกาแฟกับสูบบุหรี่ อันนี้คนที่จังหวัด พังงาเมื่อเราไปศึกษา เขาก็ตอบบอกว่า คนพวกนี้มีหน้าที่อยู่ ๒ อย่าง สูบบุหรี่กับกิน กาแฟ เพราะไม่มีงานทำ แล้วมานั่งสูมกันอยู่ที่จังหวัด เพราะฉะนั้นในปัญหาตรงนี้เราถึง พยายามผลักดัน ปรากฏว่ารัฐบาลไปทำเป็น โมบายล์ ยูนิต (Mobile unit) ขึ้นมา ปศุสัตว์ อำเภอก็ไม่มี ประมงอำเภอก็ไม่มี เกษตรอำเภอมีอยู่ ป่าไม้อำเภอไม่มี เพราะฉะนั้นการ เคลื่อนย้ายบ้านเรือนเก่าทำไม่ได้เมื่อก่อนนี้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ปรับปรุงใหม่ทั้งหมดเลย มีหลายหน่วยงาน ยกตัวอย่างกระทรวงกลาโหม เราบอกภายใน ๒ ปีต้องเขียนกฎหมายปรับปรุงบทบาทของทหารใหม่ บทบาทของกระทรวงกลาโหมใหม่ บัดนี้ก็ยังไม่ทำ มีอีกหลายหน่วยงานที่รัฐบาลพยายามจะผัน อย่างเช่น กรมวิเทศสหการ ที่อยู่ในกระทรวงการต่างประเทศ รัฐบาลก็พยายามใช้กฤษฎีกายุบ เปลี่ยนสภาพให้กลไก องค์กรณ์นั้นยังอยู่ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าโดยสรุปคือการปฏิรูประบบราชการ ที่รัฐบาลกำลังใช้ว่า หลักลักษณะของบูรณาการจึงจำเป็นต้องทำต่อ และต้องทำมากกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือว่าสร้างจิตวิญญาณเป็นผู้รับใช้ประชาชนของข้าราชการให้ได้ ไม่ใช่ ว่าศุภกรหาย สายจันทร์อย่างนี้ นี่คืปัญหาของระบบราชการที่เกิดขึ้น จึงต้องดำเนินการ พัฒนาและปรับปรุงใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็น แกนหลักของบ้านของเมืองครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านอำนาจ เียรประมุข ครับ

นายอำนาจ เียรประมุข สมาชิกวุฒิสภา (สุรินทร์) : กราบเรียน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายอำนาจ เียรประมุข สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ผมคงพูดเป็นคนสุดท้าย เพราะได้ยิน ท่านประธานประกาศ ที่จริงผมคิดว่าคงจะพูดอันดับแรกของสุดท้าย แต่ผมชื่ออำนาจ เพราะว่า อ พูดสุดท้ายทุกครั้ง จะลงคะแนนถึงลงคะแนนสุดท้าย เมื่อไรทางรัฐสภาจะ เปลี่ยนเป็น อ ขึ้นต้นบ้าง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ดูนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ ในปีนี้แล้ว กะทัดรัดดีครับ ดีกว่า ๔ ปีที่แล้ว ซึ่งหนากว่านี้ ๒ - ๓ เท่าดูยาก แต่ปีนี้ดูค่อย

เชี่ยวชาญหน่อย เขียนดูกระทัดรัดดีครับ แต่นโยบายดีแล้วมีสิ่งแปลกใหม่ขึ้นมาหลายอย่าง แต่ไม่แน่ใจว่าปฏิบัติได้ไหม แต่ผมคิดว่าถ้าปฏิบัติได้ถึง ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ก็พอแล้ว ก็ถือว่าใช้ได้โดยเฉพาะนโยบายในข้อแรก คือนโยบายขจัดความยากจนนั้น ทางรัฐบาลมีแนวทางแก้ไขไว้ ๓ ระดับด้วยกัน ในระดับบุคคล รัฐบาลเน้นให้โอกาสสร้างรายได้ มีโอกาสเข้าถึงทุน รวมถึงเงินทุน กรรรมสิทธิ์ที่ดิน ส่งเสริมระบบสหกรณ์ มีการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในข้อนี้ผมเห็นด้วย แต่ต้องรีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อที่ประชาชนที่อยู่ในท้องที่จะได้ดำเนินการทำงานอยู่ในท้องที่ ไม่ต้องเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ -----

- ๑๕๑/๑

ทำให้เกิดความแออัดในเมืองหลวง และเกิดปัญหาจราจรติดขัดซึ่งรัฐจะต้องแก้ปัญหา โดยสร้างทางด่วน สร้างรถไฟฟ้า รถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งเสียเงินค่าใช้จ่ายมากมาย เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ควรหันกลับไปสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่บุคคล โดยเฉพาะข้อที่ ๒ ในระดับชุมชน รัฐบาลจะดำเนินการเสริมสร้างกระบวนการชุมชนให้เข้มแข็ง จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรในระดับชุมชน เช่น สร้างโรงสี สร้างปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ชุมชนให้มีทั่วถึงทุกอำเภอ และจัดให้มีสหกรณ์เครื่องจักรกลเกษตรพื้นฐาน สิ่งทีกล่าวนานี้เป็นเรื่องดี ท่านประธานครับ ในทางปฏิบัติที่ปัจจุบันนี้ทางข้าราชการเราได้นำโรงสีไปตั้งไว้อำเภอละหลาย ๆ แห่ง ตั้งทิ้งไว้หลาย ๆ แห่ง แต่ไม่ให้เงินสนับสนุน ไม่ให้เงินทุนหมุนเวียนแก่โรงสีเหล่านั้น ผมถามว่าโรงสีเหล่านั้นจะขับเคลื่อนได้หรือไม่ และถามอีกประเด็นหนึ่งว่าโรงสีจะตั้งมากแล้วจะหาข้าวที่ไหม้มาสี โดยเฉพาะท่านประธานจังหวัดสุรินทร์ผมนี้ในอีสานนี้เป็นจังหวัดที่มีโรงสีมากที่สุดถึง ๒๐๐ กว่าโรง ท่านประธานทราบไหมเวลาที่จะไปหาข้าวมาเก็บไว้สีนั้นต้องไปหาถึงมุกดาหาร นครพนม ยโสธร อุบลราชธานีมาเก็บไว้ที่ฉางที่จังหวัดสุรินทร์ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีเงินทุนหมุนเวียนโรงสีที่ตั้ง ๆ มาอย่าว่าอำเภอละโรงอำเภอละ ๒ โรงก็แล้วแต่ มันไม่มีประโยชน์ มีข้าวในท้องถื่นสีได้เพียง ๒ - ๓ เดือนเท่านั้น นอกนั้นโรงสีก็ต้องปิด คนก็ต้องว่างงาน เครื่องจักรมันก็เสื่อมโทรม เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาที่ท่านต้องแก้ คือนโยบายออกมาแล้วท่านต้องแก้ไขตามที่ปฏิบัติ

ท่านประธานครับ ในเรื่องระบบสหกรณ์นั้น ผมอยากเห็นเรื่องระบบสหกรณ์นั้นเป็นที่พึ่งของเกษตรกรรายย่อยอย่างจริงจัง ในทางปฏิบัติกลับสวนทางกัน เพราะระบบสหกรณ์นั้นเป็นระบบที่ดีแต่คนที่ไปถ่ายทอด คนที่ไปก่อตั้งนั้นไม่ทราบนโยบายที่แท้จริงและไม่มีจิตวิญญาณของคนสหกรณ์จึงทำให้เบี่ยงเบนระบบสหกรณ์นี้ไปในทางที่ไม่ดี เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องรีบแก้ไขในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้รัฐบาลกำลังใช้วินโยบายเกษตรอินทรีย์โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ให้มีคุณภาพ ทุกอย่างออกมาเป็นสินค้าอินทรีย์ที่จะไปขายโชว์ต่างประเทศได้ให้ราคาสูงกว่าเกษตรธรรมดา แต่ในขณะเดียวกันทางเจ้าหน้าที่สหกรณ์หลายจังหวัดพยายามทำตัวเป็นพ่อค้าขายปุ๋ยเคมีเสียเอง มันก็ไม่ตรง สวนทางกับทางนโยบายของรัฐบาลที่ตั้งไว้ ได้ข่าวว่าถึงเวลาหน้าปุ๋ย

พี่มาขายมีข้าราชการหลายคนออกรถป้ายแดงออกมา ถามว่าได้เอาเงินมาจากไหน ท่าน
ตอบกันเองก็แล้วกัน

- ๑๕๒/๑

ข้อ ๓ ในระดับประเทศ ทางรัฐบาลส่งเสริมให้เกษตรกรที่ทำกินอย่างพอเพียงและทั่วถึง แล้วก็มีการจัดทรัพยากรน้ำ จัดตั้งนิติบุคคลเฉพาะกิจ เอสพีวี ทำหน้าที่ในด้านบริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด และเป็นแหล่งลงทุน เพื่อลดความเสี่ยงของเกษตรกรนั้นผมเห็นว่าเป็นเรื่องดีและอยากให้เกิดขึ้นมานานแล้ว เพราะปัญหาของเกษตรกรนั้นขาดเงินทุน ขาดปัจจัยการผลิต ผลิตแล้วขายไม่ได้ ทำให้เกิดการขาดทุน ถ้าหากมี เอสพีวี เข้ามาบริหารจัดการในเรื่องนี้จะเป็นการแก้ปัญหาความเสี่ยงของเกษตรกรเป็นอย่างดี ถ้าพูดถึง เอสพีวี แล้วก็จะเลยโยงไปถึงเรื่องแจกโคล้านตัวหรือโคล้านครอบครัวว่าจะเอาอย่างไรกัน เพราะว่าที่ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ได้ทำไว้และท่านรัฐมนตรีเนวินได้ทำต่อมานี้ว่าจะเอาอย่างไรกัน เพราะว่าประชาชนก็ได้สอบถามว่าเมื่อไรจะได้ การแจกโคล้านตัวนั้นผมคิดว่าเกษตรกรต้องรอไปอีก ๓ ปีถึงจะได้ เพราะที่จริงแล้ววันนี้ยังไม่ได้ตั้งบริษัท เอสพีวี ซึ่งเป็นบริษัทที่จะมาเป็นตัวที่ช่วยเหลือเรื่องโคล้านตัว คือยังไม่ได้ตั้งบริษัท ยังมีแม่โคที่ยังไม่เข้าโครงการ เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อมีแม่โคเข้าโครงการมาแล้วต้องผสมด้วยเชื้อ ผสมอีก ๙ เดือนหรือ ๒๗๐ วันหรือประมาณ ๒๙๐ วันถึงจะได้ลูกออกมา เมื่อลูกออกมาแล้วต้องเลี้ยงอีก ๑ ปีเศษ ๆ ถึงจะแจกให้แก่ชาวบ้านได้หรือให้ชาวบ้านยืมได้ แต่ถ้าเป็นแม่วัวที่จะไว้ให้ผสมเป็นลูกช่วงที่ ๒ ก็ต้องใช้เวลาเกือบถึง ๒ ปี โดยน้ำหนัก ๓๐๐ กิโลกรัมขึ้นไปจึงจะผสมแล้วได้ผล เพราะฉะนั้นต้องใช้เวลานาน เพราะฉะนั้นช่วยประชาสัมพันธ์ คือทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงเกษตรช่วยประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านรู้ด้วยว่าวันนี้ไม่ได้ พรุ่งนี้ไม่ได้ ต้องอีก ๓ ปีถึงจะได้ ประชาชนจะได้ไม่มาเร่งเร้า แม่ ส.ส. ส.ว. ก็ตามไม่ต้องมาถาม

อีกเรื่องที่ควรคำนึง ในการจะตั้งบริษัท เอสพีวี จะประสบผลสำเร็จได้อยู่ที่ตัวบุคคลที่จะเข้ามาบริหารงานในองค์กรนี้ จะต้องเป็นมืออาชีพที่เข้ามาต้องมาโดยโปร่งใสแล้วมีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง และต้องมีความซื่อสัตย์แล้วมีคุณธรรมจึงจะทำให้บริษัทนี้เติบโตใหญ่และเป็นที่พึ่งของเกษตรกรได้

ท่านประธานที่เคารพ ผมยังมีเวลาเหลืออยู่อีก ขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสมดุล แข่งขันได้ ที่แถลงไว้นั้นผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของการผลิตพลังงานทดแทนจากมูลสัตว์ที่เรียกว่า ไบโogas (Biogas)

หรือแก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์ ในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภาได้รับ
เรื่องร้องเรียนจากการปล่อยน้ำเสียจากฟาร์มสุกร และก็พยายามแก้ไขโดยได้พิจารณา
แล้วว่าการผลิตแก๊สชีวภาพหรือ Biogas มาสร้างพลังงานทดแทนมีประสิทธิภาพและมี
มลภาวะในอากาศ หากปล่อยไว้จะทำให้เกิดสภาพเรือนกระจกทำให้โลกร้อนขึ้นทุกวัน
จากแหล่งข้อมูลเราได้ทราบว่าปัจจุบันสุกรที่มีอยู่ประมาณ ๑๐ ล้านตัวเศษ ปัจจุบันมีการ
ควบคุมมลพิษและมีมาตรฐานฟาร์มทำให้ภาวะของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรต้องจัดการ
มูลสุกรอย่างมากแต่ละวัน -----

และเมื่อรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนจากแก๊สชีวภาพแก่เกษตรกรอย่างจริงจัง รัฐบาลต้องช่วยเหลือเกษตรกรแก้ปัญหาหลาย ๆ ด้านคือ รัฐควรรับซื้อไฟฟ้าที่ผลิตทั้งหมดโดยไม่เก็บภาษีส่วนนี้จากเกษตรกร และรัฐควรลดภาษีนำเข้าเครื่องจักรที่ผลิตไฟฟ้าระบบ Biogas เป็นศูนย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต รัฐควรจะทำถึงต้นแบบเพื่ออัดแก๊สชีวภาพมาเก็บไว้ใช้ในการหุงต้มหรือใช้กับรถยนต์ รัฐควรสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำหรือลดหย่อนดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อการลงทุนระบบ Biogas เพื่อผลิตไฟฟ้าให้แก่เกษตรกรทุกราย รัฐควรสนับสนุนวิจัยเรื่องการทำ Biogas จากมูลสัตว์อย่างจริงจัง เพราะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน คือกองทุนพลังงาน กองทุนสิ่งแวดล้อมส่งเสริมอยู่แล้ว แต่ไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่องครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยู่คณะกรรมการการเกษตรก็อยากให้กระทรวงเกษตรนั้นได้ช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างจริงจัง ผมจึงมีวิสัยทัศน์ต่อวงการเกษตรของไทยว่า ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าถ้ารัฐบาลสามารถทำให้ระบบการผลิต การตลาดของสินค้าเกษตรทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นด้านปศุสัตว์ ด้านพืชผักและผลไม้ให้พัฒนาอย่างมีคุณภาพและเกิดดุลยภาพทั้งระบบได้แล้วจะส่งผลดีถึงเกษตรกรผู้ประกอบการ ตลอดจนถึงเกษตรกรรายย่อยนับแสนครัวเรือนจะมั่งคั่งทำตลอดปี ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ในหัวข้อแรกจะมีอีกท่านคือท่านสุชาติ ไลยน้ำเงิน ๗ นาที ผมได้หารือกันกับทาง Whip ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน แล้วก็ทางวุฒิสภาว่าอาจจะขยายเวลาไปถึงประมาณสัก ๒๓.๐๐ นาฬิกา แล้วก็ปิด ก็เลยจะขอไปต่อประเด็นที่ ๒ หลังจากพอบทท่านสุชาติ ไลยน้ำเงิน แล้ว ก็คือนโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ผู้อภิปรายก็จะมีท่านจอน อึ้งภากรณ์ คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช คุณชลน่าน ศรีแก้ว คุณประแสง มงคลศิริ คุณดำรง พุฒตาล คุณธวัชชัย เมืองนาง และก็ดูว่าถ้ายังมีเวลาเหลือก็จะต่ออีกสักท่านหนึ่งนะครับ ขอเชิญท่านสุชาติ ไลยน้ำเงิน ครับ

นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน เขต ๓ จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมนโยบายของรัฐบาลที่เอาปัญหาความยากจนของประชาชนเข้ามาเป็นนโยบายแรก ท่านประธานครับ

ผมมาจากลูกคนจนนะครับ ความหวังของคนจนครับ ท่านประธานครับว่า ๔ ปีที่เป็นนโยบายหาเสียงของรัฐบาลเป็นความจริงจริง ๆ ท่านประธานครับ วันนี้รัฐบาลกล้าประกาศเอาความยากจนมาเป็นนโยบายนะครับท่านประธาน และอีกอย่างหนึ่งวันนี้ต้องขอชื่นชมผู้แทนราษฎรทุกท่าน วุฒิสภาทุกท่านที่เอามติใหม่ในการเมืองมาพูดประชาชนได้รอดูอยู่ที่บ้านมีแต่ความชื่นชมนะครับที่โทรกลับมาที่ตัวผมเองนะครับ ผมขอพูดเรื่องความยากจนท่านประธานครับ น้ำันะครับ เป็นสิ่งที่เกษตรกรแถวบ้านผมจังหวัดลพบุรี ๙๐ เปอร์เซ็นต์ท่านประธานครับ ที่ทำนานะครับชีวิตของคนลพบุรีทำนาไปเลี้ยงครวของประเทศไทยนะครับบางคนทำ ๒ ครั้ง บางคนทำ ๑ ครั้ง ตรงนี้จะครับท่านประธานครับที่ท่านจะให้ปัญหาความยากจนหมดไปก็ต้อง ๑. ชีวิตชาวนาไม่ทำนาจะทำอะไรกินนะครับ มีครั้งหนึ่งกรมชลประทานท่านประธานครับ ผมขอเอ่ยตรงนี้นะครับได้มีนโยบายให้ทำนาริมคลองแค่ ๕๐๐ เมตร คนที่ ๖๐๐ เมตร ไม่เคยได้มีโอกาสได้ทำอยู่ประมาณ ๒ ปีนะครับ วันนี้ต้องฝากไปถึงกรมชลประทาน ท่านประธานครับ ว่าอย่างที่ท่านพูดมาหลายคนว่าระบบน้ำน่าจะให้กรมชลประทานไปดูแลเพราะจะได้ครับท่านประธานครับ ----

วันนี้ที่บ้านผมจังหวัดลพบุรีน้ำมันขึ้น ชาวนาใช้ท่อสูบน้ำ บางคนสองต่อสามต่อไปถึงน้ำ ไปถึงนาตัวเองเพื่อได้ทำ ความจนต้องเกิดขึ้นแน่นอน เพราะอะไรท่านประธานครับ ราคา ข้าวได้เท่าเดิม ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น ตรงนี้การบริหารของรัฐบาลที่จะโอนหน่วยงานของน้ำ ผมยกตัวอย่างจังหวัดลพบุรี ที่ยกจังหวัดลพบุรีเพราะว่า ๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ลพบุรี ผมต้องขอพูดตรงนี้ท่านประธานครับ เพราะอะไร เพราะกรมชลประทาน ผมไปที่ กรมชลประทานจังหวัดลพบุรีบางทีไปขอเครื่องสูบน้ำ กรมชลประทานบอกว่าโอนเครื่อง สูบน้ำไปไว้ที่ อบจ. แล้ว ชาวบ้านไปขอ บอกไม่ได้ เป็นการเกี่ยงกันไปเกี่ยงกันมา ตรงนี้ ต้องขอร้องผ่านท่านประธานรัฐสภาไปถึงรัฐบาลนะครับว่า ขอให้กรมชลประทานเอา ระบบน้ำของประเทศไทยมาไว้ที่กรมชลประทานเพื่อจะได้บริหารง่าย ท่านประธานครับ บางทีคลองส่งน้ำไปลอกครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งลอกไม่ได้เพราะไปเข้าเขตของ อบต. เป็นการเกี่ยงกันตรงนี้ครับท่านประธาน ก็ขอมาพูดเรื่องความยากจนของเกษตรกร ถ้ารัฐบาล เข้าไปแก้ไขปัญหาดูตรงนี้ได้ ท่านประธานครับ ข้าวที่จะส่งไปต่างประเทศไปจากจังหวัด ลพบุรีเป็นส่วนใหญ่ เมื่อสักครู่นี้ท่านพ่ายัพก็บอกว่าไปจากจังหวัดสิงห์บุรี แต่ผมคิดว่า จังหวัดลพบุรีพื้นที่ก็เยอะพอสมควรครับ เพราะมีผู้แทนราษฎรถึง ๕ คน และอีกอย่างหนึ่ง ท่านประธานครับ OTOP ต้องลืมไม่ได้เรื่อง OTOP เพราะรัฐบาลเป็นคนนำนโยบายเรื่อง OTOP มาแก้ไขปัญหาคความยากจน วันนี้ตั้งแต่เช้าผมนั่งฟังยังไม่มีใครพูดถึงเรื่อง OTOP กลัวลืมท่านประธานครับ กลัวรัฐบาลลืม ก็ต้องขอเดิมตรงนี้ไว้ชนิดหนึ่ง ผมยกตัวอย่างบ้าน ผมที่จังหวัดลพบุรีอีกเหมือนกันท่านประธานครับ มีสิ่งดี ๆ หลายอย่างในประเทศไทยที่จะ ทำให้คนต่างประเทศเข้ามาเที่ยวในจังหวัดลพบุรี เข้ามาซื้อผ้ามัดหมี่ของบ้านเรา เข้าไป ซื้อปลาสามแถวบ้านผม คนจนก็ดีขึ้น ท่านประธานครับ ถ้ามีคนต่างประเทศมาซื้อ เพราะ คนบ้านผมไปซื้อราคา ๑๐ บาท ๒๐ บาท ไม่เท่าไร แต่ถ้าต่างชาติมาซื้อเป็นดอลลาร์ แพงขึ้นท่านประธานครับ ขอให้ทางรัฐบาลส่งเสริมระบบ OTOP อย่างจริงจัง แล้ว ประเทศไทยจะเจริญขึ้นกว่าเดิมแน่นอน

ท่านประธานครับ อีกอย่างหนึ่งก็ต้องขอฝากท่านประธานอีกสักครั้ง หนึ่ง นะครับ เรื่องแหล่งท่องเที่ยว ท่านประธานครับ จังหวัดลพบุรีเป็นจังหวัด ประวัติศาสตร์อีกเหมือนกัน เพราะผมเป็นคนจังหวัดลพบุรีต้องขอพูดถึงจังหวัดลพบุรีบ่อย

ๆ หนอยนะครับ สิ่งที่ดีที่สุดในจังหวัดลพบุรีมีเยอะ ถ้าพี่น้องทั่วประเทศไทยไม่รู้จะไปไหน ไปไหว้ศาลพระกาฬท่านประธานครับ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในจังหวัดลพบุรี องค์พ่อพระนารายณ์เป็นคนสร้างเมืองลพบุรี ถ้ารัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวตรงนี้เข้าไป แล้วเขาสมอบคอน ผมต้องพูดถึงตรงนี้นะครับ เพราะว่าพระองค์ท่านรัชกาลที่ ๕ เคยประพาสที่นั่น เป็นแหล่งที่สวยงาม กลัวรัฐบาลจะลืม ขอเติมตรงนี้ไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ขอให้พัฒนาตรงนี้ เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพราะจังหวัดลพบุรีเป็นศูนย์กลางที่คนจะขึ้นภาคเหนือ ต้องแวะไปเที่ยวที่จังหวัดลพบุรีก่อนแล้วขึ้นไปภาคเหนือ คนภาคเหนือจะเข้ากรุงเทพฯ ช่วงเย็นรถติดแวะทานข้าวที่จังหวัดลพบุรีก่อน ท่านประธานครับ ฝากตรงนี้ไปไว้พัฒนาจังหวัดลพบุรีด้วย ท่านประธานครับ ความยากจนอย่างที่ท่านพูดมาแล้วที่ผมกล่าวไว้ตรงนี้นี้ ผมถึงผ่านไปถึงรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งที่มีอยู่ตรงนโยบายของการศึกษา ขอนไปตรงนี้ เพราะว่าการศึกษากับความยากจนไปคู่กันท่านประธานครับ จังหวัดลพบุรี ผมต้องยกตัวอย่างตรงนี้อีก อำเภอบ้านหมี่ยังไม่มีมหาวิทยาลัย ท่านประธานครับ ไม่มีมหาวิทยาลัย มีประชากรเกือบ ๘๐,๐๐๐ คนนะครับ ไม่มีมหาวิทยาลัย ไม่มีวิทยาลัยการอาชีพ ต้องขอฝากท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการช่วยไปดูแลโรงเรียนตรงนี้เพื่อให้เกิดเยาวชน ได้ร่ำเรียน ท่านประธานครับ ที่ผ่านมานโยบายเร่งการศึกษา ปฏิรูปการศึกษา เป็นปัญหาเรื้อรังอย่างที่หลายคนพูดว่า ถ้าเด็กไทยทุกคนได้เรียนหนังสือ ได้มีความรู้ ได้รู้คนต่างชาติได้ ตรงนี้ท่านประธานครับความยากจนก็จะน้อยลง เพราะอารยประเทศได้รับเท่าเทียมกัน เท่าไรท่านประธาน ตรงนี้ผมขอเดิมนิดหนึ่ง ครั้งหนึ่งผมเป็นเด็กอยู่ที่ต่างจังหวัดนะครับ ได้เรียนวิชาหน้าที่ ศีลธรรมพลเมือง ไปวัดกับคุณพ่อคุณแม่ยังรู้เรื่องพระพุทธศาสนา วันนี้ท่านประธานครับผมว่าประเทศไทยน่าจะกลับมาส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรม เรื่องศาสนาให้เข้มแข็งก็จะเข้าไปแก้ไขปัญหาความยากจนได้ ถ้าคนไปวัดจิตใจก็เข้มแข็ง ท่านประธานครับ ที่ผมต้องพูดตรงนี้เพราะอะไรท่านประธานครับ ข้อ ๑ วิชาหน้าที่ ศีลธรรมพลเมืองเป็นวิชาบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ครั้งหนึ่งเราไปวัดวันศุกร์ สมัยก่อนยังมีการสวดมนต์ท่องจำ เดียวนี้ไม่มี ท่านประธานครับ เด็กไม่มี ดินเข้าวังไปเล่นเกม ขอฝากคุณพ่อคุณแม่ ลืม ผมต้องวนมาตรงนี้ เพราะว่าความยากจนมันต้องมาตรงนี้แล้วครับ เพราะว่าเด็กที่เรียนน้อยแล้วลืม พุทธศาสนาไม่ได้บรรจุไว้เป็นหลักสูตร

วิชาบังคับ ตรงนี้ยกเลิกหายไป แล้วอีกอย่างหนึ่งที่ผมต้องขึ้นชมตรงนี้นะครับ ท่าน
ประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ขอบคุณ
ท่านประธาน นิดหนึ่งครับ เติมนิดเดียว ที่วัดธรรมิการามท่านได้สอนพุทธศาสนาตลอด
ครับ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็ไปหัวข้อที่ ๒ ต่อนะครับ เชิญท่าน จอน อิงภากรณ์ ๖ นาทีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ พิจารณารัฐสภา ในส่วนของอาจารย์จอนป่วยนะครับ ขอเลื่อนเป็นพรุ่งนี้นะครับ พร้อมกับ ทางคุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช และคุณธวัชชัย เมืองนาง ลำดับอื่นขอให้ดำเนินการ ตามที่ได้ดำเนินการไว้แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นก็ขอเป็นคุณชลน่าน ศรีแก้ว ๗ นาที คุณประแสง มงคลศิริ ๗ นาที คุณดำรง พุฒตาล ๓ นาที คุณลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ ๗ นาที คุณยุรนันท์ ภมรมนตรี ๗ นาที นายแพทย์วัลลภ ไทยเหนือ ๑๐ นาที ทางประชาติปัตย์คีนี่จะยังไม่อภิปรายใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวขอไปคุณชลน่าน ศรีแก้ว เชิญก่อนครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส ผมได้มีโอกาสได้สำรวจตรวจสอบนโยบายรัฐบาลที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อ รัฐสภาแห่งนี้ เพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารปกครองแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพ ครับ นโยบายหลายนโยบายมีความสำคัญ แต่สิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตท่านประธาน ให้ความสำคัญมากที่สุดในขณะนี้ คือในนโยบายข้อที่ ๒ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อ รัฐสภาแห่งนี้ เรื่องการพัฒนาคคนและพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ ท่านประธานครับ การพัฒนาคคนกับการพัฒนาสังคมโดยแท้ที่จริงแล้วเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ถ้าจะถือว่าเป็น หัวใจของนโยบายทั้งหลายทั้งปวงทั้ง ๙ นโยบายก็ว่าได้ เพราะเป้าหมายสุดท้ายที่รัฐบาล ซึ่งได้รับเสียงข้างมากจากพี่น้องประชาชนพึงกระทำ ก็คือเพื่อประโยชน์สุขของพี่น้อง ปวงชนชาวไทยโดยรวม ให้มีความกินดีอยู่ดี ให้มีความสุข ท่านประธานครับ การที่จะทำ ให้พี่น้องประชาชนกินดีอยู่ดี มีความสุข ให้ถึงพร้อมด้วยเรื่องมีสุขภาพแข็งแรง มีครอบครัว อบอุ่น มีสภาพแวดล้อมที่ดี และมีสังคมที่สันติและเอื้ออาทร ท่านประธานที่เคารพครับ

สิ่งที่ผมอยากจะนำเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะเพื่อจะบรรลุเป้าหมายเชิงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีมีความเพียรพยายามอย่างยิ่งที่จะบอกกับพี่น้องประชาชน และบอกผ่านตัวแทนของพี่น้องประชาชนในฐานะสมาชิกรัฐสภาในวันนี้ ผมขอลงรายละเอียดในเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสุขภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่สงสัยว่าความเป็นไปได้เชิงนโยบายที่จะส่งผลกระทบ ส่งผลดีต่อพี่น้องประชาชนนั้นจะสำเร็จหรือไม่ ผมมีความสงสัยครับท่านประธาน ผมมีความมั่นใจด้วยซ้ำไปว่านโยบายด้านพัฒนาสุขภาพที่รัฐบาล โดยการนำของท่านนายกทักษิณ ชินวัตร ได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ เรื่องของวิธีการ เป้าหมายและสิ่งที่ต้องการที่อยากจะได้มีความเป็นไปได้อย่างแน่นอน เพราะเชื่อมั่นในตัวนโยบาย ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ที่จะนำนโยบายสู่การปฏิบัติ และที่สำคัญรัฐบาลเอง รัฐมนตรีเองยังได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะมีข้อเสนอแนะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล เพื่อให้นโยบายตรงนี้ประสบผลสำเร็จ ส่งความผาสุกให้กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง -----

สิ่งที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน การที่พี่น้องประชาชนจะมีสุขภาพดีนั้นหมายความว่า
การมีสุขภาพะทั้งกาย ใจ จิตวิญญาณและจิตสังคม สิ่งที่พี่น้องประชาชน ๔,๗๐๐,๐๐๐
คน ได้ร่วมกันลงชื่อสนับสนุน และมีจำนวน ๑๓๐,๐๐๐ คน ได้เสนอกฎหมายเข้าสู่
สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ซึ่งท่านประธานรัฐสภาได้กรุณา
รับไว้เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ตัวนั้นเป็นความหวังอย่างยิ่งครับที่ผมเองอยาก
จะใช้เวทีแห่งนี้นำเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้นำเอา
ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติเข้ามาเป็นเครื่องมือที่จะส่งเสริมให้นโยบาย
ฉบับนี้ นโยบายเรื่องนี้ประสบความสำเร็จ ในท่านประธานครับที่ผมได้เรียกร้องให้ร่าง
พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติฉบับพี่น้องประชาชนที่เขาเสนอตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๗๐ เข้ามาเป็นเครื่องมือ ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อเสนอของเครือข่ายส่งเสริม
กระบวนการเสนอกฎหมายของภาคประชาชน ที่อยากให้กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือ
ในการที่จะนำพาสู่การมีสุขภาพดี เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกลไก เป็นเครื่องมือที่จะ
สร้างการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในการดูแลสุขภาพอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ
การดูแลสุขภาพนอกจากรัฐบาลจะจัดส่งเสริมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ แล้วนี้ สิ่ง
ที่สำคัญที่สุดตัวพี่น้องประชาชนในฐานะปัจเจกชนต้องมีส่วนร่วมในการที่จะสร้างกลไก
โดยเฉพาะกลไกในการดูแลสุขภาพที่จะกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ
ให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ผมมีเวลาน้อยไม่สามารถลงรายละเอียดได้
แต่ด้วยความเคารพครับ พี่น้องประชาชนเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้แล้วมีกฎหมายที่รัฐบาลที่
คณะรัฐมนตรีได้ดูแลอยู่ ผมทราบข่าวเป็นข่าวดีครับ ว่าขณะนี้ได้ผ่านความเห็นชอบของ
ทางกฤษฎีกาแล้ว มุ่งหวังครับว่าในอนาคตอันใกล้นี้ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติจะ
เข้าสู่คณะรัฐมนตรี เข้าสู่คณะกรรมการประสานงานของสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของ
รัฐบาลและนำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ผมเองเรียกร้องต่อท่านประธานผ่าน
ไปยังเพื่อนสมาชิกที่เคารพครับว่า ถ้าพวกเราได้มีโอกาสได้สนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้
ให้เป็นมรรคเป็นผลออกมาในฐานะที่พี่น้องประชาชนเขาเฝ้ารอและเรียกร้อง ผมมั่นใจ
ครับว่าวิถีสุขภาพ สิ่งที่เรามุ่งหวังจะให้พี่น้องประชาชนมีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ จิต
วิญญาณและจิตสังคมก็จะเป็นไปอย่างที่เรามุ่งหวัง และแน่นอนครับ ไม่ว่าจะเป็นการ

แก้ปัญหาคความยากจน การพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมที่ดี หรือแม้แต่กฎหมาย
ประเทศชาติบ้านเมืองต่าง ๆ ก็เข้าสู่ยุคที่เรามีความมั่นใจว่าประเทศเราจะก้าวหน้า
ไปสู่สังคมที่มีคุณภาพ สังคมที่เรามุ่งหวังและต้องการตามที่เราปรารถนา

ท่านประธานครับ สุดท้ายนี้สิ่งที่เป็นความมุ่งหวังของกระทรวงสาธารณสุข
เอง สิ่งที่เป็นความมุ่งหวังของคณะรัฐมนตรี และที่สำคัญที่สุดครับเป็นความต้องการของ
พี่น้องประชาชน กฎหมายฉบับนี้แหละครับจะเป็นคำตอบที่ทุกคนเฝ้ารอและรอคอย ผม
กราบขอบคุณท่านประธานครับที่จะบรรจุกฎหมายฉบับนี้เข้ามาพิจารณา เป็นพระคุณ
อย่างสูงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านประแส มงคลศิริ ครับ

นายประแส มงคลศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ผม นายประแส มงคลศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี
พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใครจะขออภิปรายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย
พัฒนาคนและสังคม ซึ่งส่วนที่ผมจะชี้ประเด็นก็รู้สึกจะไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาว่าการกักกันอยู่ในที่นี้ ต้องยอมรับครับในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา
สิ่งที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์กันมากคือการปฏิรูปการศึกษานี้เรามองกันว่ายังไม่คืบหน้ามาก
นัก กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงซึ่งหลายท่านพูดกันว่าเป็นกระทรวงปราบเซียน
ผมดีใจที่ท่านรัฐมนตรียังอยู่ในตำแหน่งนี้ แล้วก็ดีใจที่กล้าหาญที่จะทำหน้าที่ปราบเซียน
ต่อไป กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงใหญ่ครับท่าน มีบุคลากรทางการศึกษา ทั้งครู
ทั้งบุคลากรนี้ ๕๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ คน การขับเคลื่อนเป็นเรื่องที่หนักหนา
มาก วัฒนธรรมขององค์กรก็เป็นวัฒนธรรมที่ปลูกฝังกันมายาวนาน เมื่อเข้าท่านนายกได้พูดถึง
เรื่องกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคตของเด็กนักเรียนเมื่อจบ
การศึกษาไปก็จะกลับมาใช้หนี้กองทุนนี้ ผมดีใจ ผมได้เคยมีโอกาสนำคณะของ
ประธานสภาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ๓๕ ท่านไปพบกับท่านนายก ท่านได้
ปรารภเรื่องนี้ให้ฟัง ได้มีโอกาสทบทวนเกี่ยวกับท่านนายก -----

และวันนี้ได้มาปรากฏอยู่ในนโยบายของรัฐบาล ผมคิดว่าสิ่งที่เป็นคำแถลงเหล่านี้เป็นสิ่งที่พวกเรารอคอยมา แต่ว่าเรื่องที่ยังไม่ปรากฏว่าเป็นแนวทางหรือทิศทางของกระทรวงศึกษาธิการอย่างชัดเจน ก็คือการที่จะผลักดันมหาวิทยาลัยของรัฐออกไปนอกกรอบในปลายรัฐบาลที่แล้ว ในปลายสมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎรช่วงท้าย ๆ มีการผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยเข้ามาในที่ประชุมแห่งนี้นับสิบฉบับ แล้วก็พยายามผลักดันกันออกไปอย่างรีบร้อน ลูกลี้ลูกลอน วันนี้กฎหมายฉบับนี้ยังค้างอยู่ในการพิจารณา ก็ยังไม่แน่ใจว่ารัฐบาลจะหยิบยกขึ้นมาดำเนินการต่อไปหรือไม่ ผมฝากท่านรัฐมนตรี ฝากทางรัฐบาลได้ช่วยกันพิจารณาเรื่องนี้ให้รอบคอบ มหาวิทยาลัยของรัฐวันนี้มีเพิ่มเติมจากเดิมมา ๒๔ - ๒๕ แห่ง มีราชภัฏเพิ่มเติมมา ผมว่าวันนี้ครบแล้ว ๗๐ - ๘๐ แห่ง เราจะเดินหน้าในการปฏิรูประบบอุดมศึกษาไปในทิศทางใดยังไม่ปรากฏว่าแนวนโยบายที่ได้แถลงต่อสภาแห่งนี้อยู่ตรงไหน ทิศทางจะไปอย่างไร วันนี้มหาวิทยาลัยเอกชนเองก็ต้องปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น การแข่งขันทางด้านการตลาด การแข่งขันทางด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ฉะนั้นการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยของรัฐไปในทิศทางใดก็ตาม ก็จะมีผลกระทบกับมหาวิทยาลัยเอกชน เช่นเดียวกัน เมื่อพูดถึงเรื่องมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล วันนี้ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเพียรพยายามเหลือเกินว่าจะให้ผู้ประเมินภายนอกเข้ามาดำเนินการ แต่ว่าก็ยังไม่ปรากฏมรรคผล ครุบาอาจารย์ที่อยู่ในระบบการศึกษาก็ยังวนเวียนอยู่กับการทำอาจารย์ ๓ ระดับ ๔ ก็ยังมีเสียงกล่าวขานกันไม่จบไม่สิ้น ผมชื่นชมสิ่งหนึ่งที่ผมเชื่อว่ารัฐบาลที่แล้วต่อเนื่องมาถึงรัฐบาลนี้ได้ทำก็คือ สิ่งที่เป็นปรากฏการณ์ที่ผมคิดว่าไม่ค่อยได้เกิดก็คือ ปัญหาในเรื่องของการปลอมวุฒิการศึกษา ปัญหาซื้อขายวุฒิการศึกษาปลอมเกิดขึ้นในสังคมไทย ในช่วงที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระทรวงศึกษาธิการเองได้แสดงจุดยืนที่ชัดเจนในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ด้วยการเพิกถอนวุฒิการศึกษาของผู้สมัคร แม้จะเป็นผู้สมัครในฝ่ายรัฐบาล ในพรรคการเมืองเดียวกับรัฐบาล ท้ายที่สุด กกต. ก็ต้องออกไปแดงให้กับผู้สมัครผู้นั้น แต่ต้องยอมรับว่าปัจจุบันยังคงมีการซื้อขายวุฒิการศึกษาปลอม ยังมี

การซื้อขายกันเกลื่อนกลาดมาก และล่าสุดผมก็ตั้งใจอีกที่ได้ทราบข่าวว่าท่านรัฐมนตรีได้สั่งการให้ดำเนินการในส่วนของการเพิกถอนอุดมศึกษาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้อีกท่านหนึ่งเมื่อวันที่ ๙ มีนาคมที่ผ่านมา ดีใจที่กระทรวงศึกษาธิการยังมีจุดยืนที่ชัดเจนในเรื่องนี้

สุดท้ายผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการผ่านไปยังรัฐบาล ก็คือระบบการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยที่เราพูดถึงกันในเรื่องของการ แอดมิชชัน (Admission) ปัญหาเรื่องความเครียดของเด็กนักเรียนมัธยมปลาย ปัญหาเรื่องความเครียดของผู้ปกครอง พ่อแม่ ที่ต้องหาเงินหาทองส่งลูก ส่งเด็กเข้าไปเรียนโรงเรียนกวดวิชา สิ่งเหล่านี้ยังเป็นปัญหาที่กระทรวงศึกษาธิการยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนว่าระบบ Admission หรือการคัดเลือกเด็กเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยจะไปในทิศทางไหน ทั้งหมดนี้ก็ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเพื่อให้อย่างช่วยดำเนินการโดยเร่งด่วนด้วย กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านดำรง พุฒตาล ครับ

นายดำรง พุฒตาล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กระผม ดำรง พุฒตาล ประธานคณะอนุกรรมการศึกษาติดตามคุ้มครองผู้บริโภค ได้ตรวจพบว่า ในภาคผนวกของคำแถลงของคณะรัฐมนตรีในหน้า ๒๗ บอกว่า ร่างกฎหมายที่ ครม. ถือว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินมีถึง ๕ ร่าง และในร่างที่ ๕ คือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่รัฐปล่อยให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าทุกชนชั้นถูกเอารัดเอาเปรียบจากสังคมบริโภค คนไทยที่เป็นผู้บริโภคไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ และกระผมเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๗๐๐ คน ก็ไม่ได้รับการคุ้มครอง คนไทยซื้อบ้านโอนแล้วด้วยซ้ำในราคา ๒๒ ล้านบาท แต่เข้าไปอยู่ไม่ได้ เมื่อร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการผู้บริโภค สคบ. ก็บอกว่าต้องไปร้องเรียนที่กรมที่ดิน คนไทยบริโภคซื้อรถยนต์ใหม่เอี่ยมได้รถที่ไม่มีคุณภาพ ผู้บริโภคพึ่งอำนาจรัฐไม่ได้ ต้องทุบรถประท้วงเพราะงานคุ้มครองผู้บริโภคขาดเจ้าภาพ นักวิชาการสาธารณสุขร้องเรียนต่อกระผมว่าการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าที่มีผลต่อสุขภาพของเด็ก ขาดการคุ้มครองจนเป็นเหตุให้เด็กไทยกินหวาน มีไขมันผิดปกติ คะเลสเตอรอล (Cholesterol) สูงนำไปสู่สารพัดโรค ตัวเตี้ย และเด็กไทยโง่ สรุปแล้วเราขาดเจ้าภาพที่มีอำนาจอย่างแท้จริงที่จะคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ไม่ให้ถูกมอมเมา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ มีเจตนาให้ประชาชนมีความเข้มแข็งเพื่อต่อกรกับระบบตลาดเสรีที่มีเสรีอยู่อย่างเดียวกับผู้ประกอบการและผู้จำหน่าย สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครอง นี่คือวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๗ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งผ่านมาแล้ว ๔ ปี ผ่านมาแล้วหลายรัฐบาล แต่ทุกรัฐบาลกลับเพิกเฉยต่อการที่จะจัดให้มีองค์การอิสระ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการออกกฎหมาย กฎข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งเชื่อว่ารัฐบาลนี้คงไม่เพิกเฉยต่อไปในการที่จัดตั้งองค์การนี้ขึ้นมา เพื่อประชาชนที่ลงคะแนนให้ท่านจนท่านได้นั่งเป็นรัฐบาลอยู่ในขณะนี้ หรือเป็นรัฐบาลต่อไป หากท่านได้จัดตั้งให้มีองค์การอิสระตามมาตรา ๕๗ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคนั้นมืออยู่ มากเกือบทุกกระทรวง แต่ต่างคนต่างทำหรือต่างคนต่างไม่ทำอะไรเลย เพราะหาเจ้าภาพ

ตัวจริงไม่ได้ องค์การอิสระ มาตรา ๕๗ นี่น่าจะส่งคายนารื้อกฎหมายใหม่ จัดโครงสร้าง
เรื่องอำนาจกฎหมายและมีอิสระ และมีผู้บริโภคนำเข้าไปถึงกรรมการตามรัฐธรรมนูญ
กระผมจึงขอคำสัญญาและคำยืนยันจากรัฐบาลว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีความ
จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ท่านว่าไว้ในภาคผนวกนั้น รัฐบาลนี้จะจริงจังและ
จะจริงจังต่อการผลักดันให้มี เพราะผ่านมา ๘ ปี ผ่านรองนายกรัฐมนตรีมา ๑๐ ท่าน
รวมทั้งท่านประธานที่นั่งอยู่ก็เคยดูแลเรื่องนี้ แต่ก็เพิกเฉย รัฐบาลโปรดแสดงความจริงใจ
ให้ชัดเจนว่ารัฐบาลนี้มีส่วนที่จะส่งเสริมกระบวนการประชาสังคม ประชาธิปไตยให้
สังคมไทยมีคุณภาพ มีความสมดุล มีการแข่งขันได้ เพียงองค์การเดียวตามมาตรา ๕๗
นี้ถ้าทำได้จริง ก็จะสามารถทำให้ส่งเสริมนโยบาย ครม. เกือบทุกข้อที่ท่านได้กล่าวมา

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณลดาวัลย์ครับ

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันเป็นนักการเมืองมา
๑๓ ปี ท่านประธาน ดิฉันเฝ้าฝันอยากจะได้เห็นการเมืองเชิงนโยบาย ๔ ปีที่ผ่านมาดิฉันได้พบ
แล้วค่ะ ว่าการเมืองเชิงนโยบายเกิดขึ้นแล้วในประเทศไทยนี้ การเมืองที่ไม่ได้มีสิ่งเพื่อฝัน
มาให้ประชาชน แต่การเมืองที่มีสิ่งที่เป็นจริง และยังเป็นสิ่งแปลกใหม่เกิดขึ้นใน
ประเทศไทยด้วย ดิฉันภูมิใจกับการตัดสินใจทำงานการเมืองที่ผ่านมาของดิฉัน และภูมิใจ
กับคนไทยทั้งประเทศ ที่เห็นสอดคล้องกันเลือกพรรคไทยรักไทยมาเป็นรัฐบาล และสิ่งที่
พูดไว้ก็เป็นจริงทุกอย่าง แล้วก็ยังทำสิ่งที่ไม่เคยพูดไว้ก่อนการเลือกตั้งอีกหลายโครงการ
อย่างน่าประทับใจ ดิฉันเองได้มีส่วนร่วมในการยกร่างนโยบายของรัฐบาลที่แล้วเพียง
เล็กน้อยเท่านั้นเอง นั่นก็คือการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชน อยู่ในตำบลทุกตำบล
อยู่ในเทศบาล อยู่ในชุมชนในกรุงเทพมหานครทุกแห่งทั่วประเทศ -----

ก่อนที่จะมีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เราไปฝากโครงการนี้ไว้ที่
โครงการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งก็มีความตั้งใจจะเอานโยบายของรัฐบาลมา
ดำเนินการ แต่ก็เพียงแค่โครงการนำร่องเท่านั้นเอง และเพิ่งมาทำจริงจังเมื่อกระทรวงการ
พัฒนาสังคมได้ตั้งขึ้นแล้ว ดังนั้นนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ว่าจะสนับสนุน
ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้อบอุ่นเข้มแข็งนั้น ยังจะทำต่อแน่นอน ดังนั้นดิฉันจะขอ
ติดตามในฐานะสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกพรรคไทยรักไทยด้วยอย่างใกล้ชิด เพราะ
นโยบายด้านครอบครัวตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก ที่ผ่านมา ๔ ปีตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัว
ชุมชนใน อบต. ได้ประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าแห่งเท่านั้นเอง จริง ๆ แล้วต้องมีครบก็คือ
ประมาณ ๘,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ ดังนั้นยังเหลืออีกจำนวนมากที่ ๔ ปีจากนี้จะมีกลไก
ขับเคลื่อน ดิฉันอยากจะเห็นศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชนตั้งขึ้นโดยเร็วในรัฐบาลนี้ ซึ่งจะ
เป็นคณะทำงานจากประชาชนมีตัวแทนของกลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ เยาวชนและผู้ทรงคุณวุฒิ
มาคิดปัญหา มาคิดสิ่งที่เร่งด่วนจะต้องแก้ไขทั้งเด็กจนกระทั่งถึงผู้สูงอายุ และจะเป็น
คณะทำงานที่อยู่ยั่งยืนถาวร งบประมาณสามารถใช้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดย
รัฐบาลจัดอุดหนุนให้ หรือองค์กรเอกชนเข้ามาช่วยกัน ตรงนี้ถ้าเกิดขึ้นจะเป็นการพัฒนา
ครอบครัวที่ยั่งยืนมากนะคะ และกลไกที่จะทำให้ศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชนขับเคลื่อนได้
ก็คือ พลังของสตรี ดิฉันอยากจะให้นโยบายการส่งเสริมศักยภาพของสตรีนั้นมี
ประสิทธิภาพประสิทธิผลและเป็นรูปธรรมในรัฐบาลชุดนี้ พลังของสตรีนั้นใช้เข้ามาตั้งแต่
ปี ๒๕๒๘ ๒๐ ปีพอดีค่ะท่านประธาน แต่ผู้หญิงกลุ่มสตรีกลุ่มแม่บ้านทั่วประเทศนั้น
ไม่เคยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลใด ๆ มาก่อนเลย โดยเฉพาะการทำงานของเขานั้น
เขาต้องควักกระเป๋าเอง เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะเสนอให้รัฐบาลนี้ ได้จัดงบประมาณ
อุดหนุนคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด ดิฉันคำนวณ
แล้วทั่วประเทศจะใช้เงินงบประมาณเพียงประมาณ ๑,๙๐๐ ล้านบาท ถ้าเทียบกับผู้ช่วย
ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านละ ๒ คนนั้นจะใช้งบประมาณที่ใช้อยู่แล้วปีหนึ่งก็ประมาณ ๓,๐๐๐
ล้านบาท แต่ช่วยผู้หญิงทั่วประเทศ ขับเคลื่อนสถาบันครอบครัวและเด็กเยาวชนนั้นใช้
งบประมาณปีละ ๑,๙๐๐ ล้านบาท ดิฉันมีรายละเอียดจะเสนอท่านประธานผ่านไปยัง
รัฐบาลนะคะในเรื่องนี้

และอีกเรื่องหนึ่งต้องขอชื่นชมว่า รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะให้ประชาชนมีสุขภาพดี ลด ละ เลิกสิ่งที่เป็นอบายมุขต่าง ๆ ที่ทำลายสุขภาพต่าง ๆ น่าชื่นชมมาก และยังจะส่งเสริมบทบาทของคณะสงฆ์ให้เข้ามามีส่วนช่วยพัฒนาคนและพัฒนาสังคมให้คนไทยเป็นคนที่มีความรู้คู่คุณธรรม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว รัฐบาลเดินถูกทางแล้วให้ทำต่อ นะคะ ดิฉันขอเป็นกำลังใจให้ แต่ขณะเดียวกันดิฉันเป็นห่วงค่ะ เป็นห่วงว่าสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในวันใดวันหนึ่งนั้น มันจะทำให้นโยบายทั้งเล่มที่รัฐบาลแถลงในวันนี้ล้มเหลวและ เป็นจริงไม่ได้เลย นั่นก็คือมีความพยายามของบริษัทธุรกิจผลิตเหล้า เบียร์ ที่จะนำเข้ากระจายหุ้นเพิ่มทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เป็นข่าวที่คณะสงฆ์แสดงพลังออกมาคัดค้านในขณะนี้ ดิฉันเห็นด้วยกับคณะสงฆ์ ดิฉันเข้าใจรัฐบาล แต่ดิฉันอยากให้รัฐบาลเล็งดูด้านสังคมด้วย อย่ามองผลทางด้านเศรษฐกิจ มองดูความเข้มแข็งทางตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น อยากจะให้ดูผลกระทบระยะสั้น ระยะยาว ดิฉันเจ็บปวดรวดร้าวกับภาพที่เด็กและผู้หญิงถูกข่มขืนซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นข่าวรายวัน ฟอตบตีลูก ภรรยารายวัน นับล้านครอบครัวต่อวัน ดังนั้นดิฉันอยากจะทำให้สังคมสงบร่มเย็น สมกับเป็นสังคมพุทธศาสนา ๙๐ เปอร์เซนต์คนไทยเป็นชาวพุทธ ถ้าหากว่าบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์เขาจะมีทุนเพิ่มเป็นแสนล้านบาท ประทาน เขาจะโฆษณาประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมให้เด็กดื่มเพิ่ม ผู้หญิงเมาเพิ่ม เขาทำได้ เพราะมีเงินมากขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันถือว่าไม่จำเป็นที่จะเข้าตลาดหลักทรัพย์ เพราะปกติเขาก็กำไรอยู่แล้วปีละไม่ต่ำกว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เพิ่มทุนทำอะไรได้ จะกระจายในตลาดหลักทรัพย์นั้นไม่ถูกต้อง ดิฉันขอความกรุณา รัฐบาล จริง ๆ แล้วอาจจะมองว่าไม่เกี่ยวกับรัฐบาล แต่จริง ๆ แล้วเกี่ยวค่ะท่านประธาน---

เมื่อปี ๒๕๓๘ รัฐบาลในอดีตโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในสมัยนั้นเป็นประธาน ก.ล.ต. คณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีมติอนุมัติให้ธุรกิจ แอลกอฮอล์เข้ากระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ได้ ดิฉันขออย่างเดียวเถอะค่ะ ขอให้รัฐบาลนี้ได้เป็นพ่อพระของคนจน และเป็นพ่อพระของเด็กและผู้หญิงสักครั้งหนึ่งเถอะค่ะ ปกป้อง พระพุทธศาสนาสักครั้งหนึ่ง นั่นก็คือขอให้ยกเลิกมติ ก.ล.ต. ปี ๒๕๓๘ ยกเลิกทิ้งไป แล้วห้ามธุรกิจแอลกอฮอล์ ธุรกิจอาบอบนวด ธุรกิจที่ผิดศีลธรรมจรรยาอบายมุขต่าง ๆ เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ ๒๐ ล้านเสียงไม่พอหรอกค่ะ ถ้าทำได้ ๖๐ ล้านเสียงพร้อมเท่าให้ พรรคไทยรักไทย ดิฉันขอเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่เลยนะค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณยุรนันท์ครับ

นายยุรนันท์ ภมรมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม นายยุรนันท์ ภมรมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตดินแดง พรรคไทยรักไทยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเพิ่งมีโอกาสได้มาทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้เป็นสมัยแรก มีโอกาสได้นั่งฟังท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้เป็นครั้งแรกเช่นกัน หลังจากได้มีโอกาสได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาแห่งนี้เมื่อ ๔ ปีที่แล้วนะครับ ทางสถานีโทรทัศน์ในฐานะประชาชนคนหนึ่ง แล้วก็เฝ้าติดตามการปฏิบัติงานของรัฐบาลมาตลอดว่าสามารถปฏิบัติได้จริงตามที่แถลงนโยบายไว้หรือไม่ อย่างไร ๔ ปีที่ผ่านมาครับ ได้พิสูจน์ให้เห็นว่ารัฐบาลสามารถปฏิบัติได้เป็นรูปธรรมได้จริงจนเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ซึ่งเป็นผลทำให้รัฐบาลได้รับความไว้วางใจได้รับการเลือกตั้งให้เป็นรัฐบาลอีก ๑ สมัยครับ และครั้งนี้เช่นกันผมมีโอกาสนั่งฟังการแถลงนโยบายแล้วมีความเชื่อมั่นอย่างเหลือเกินว่านโยบายต่าง ๆ นั้นจะเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจนเชกเช่นกับเมื่อ ๔ ปีที่แล้วครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมชื่นชมเป็นพิเศษแล้วก็ภูมิใจที่จะนำไปปฏิบัติ นั่นก็คือนโยบายในการพัฒนาคุณภาพของคนครับ โดยเฉพาะครอบครัว ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าประเทศที่มันคงย่อมาจากชุมชนที่แข็งแรง ชุมชนที่แข็งแรงย่อมาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวนะครับเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดแต่สำคัญที่สุดในโลก ทุกชีวิตเริ่มต้นที่นี่และจบลง

ที่นี้มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ดีนะครับเกิดขึ้นมาจากครอบครัวที่อบอุ่น ส่งผลทำให้ประเทศชาติมั่นคงเพราะมีบุคลากรที่ดี ในขณะที่เดียวกันครอบครัวที่ล้มเหลวก็จะพัฒนาบุคลากรประเภทไม่ดี ซึ่งเป็นผลร้ายแล้วก็ปัญหาให้สังคมจะต้องตามแก้อย่างไม่รู้จักจบ พื้นที่ดินแดนครับที่ผมดูแลอยู่นั้นยังมองเห็นอยู่นะครับว่ายังมีเด็กเร่ร่อนอยู่มากมายไม่มีบ้าน ไม่มีครอบครัว เป็นเพราะว่าเขาขาดครอบครัวที่อบอุ่น ยังมีเด็กอีกมากมายหลายคนที่ดีอาสาเสพติดเพียงเขาอ้างว่าครอบครัวเขาไม่อบอุ่น นี่คือนโยบายของสังคมที่มาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นครับ ยังมีหลายครั้งที่ผมมีโอกาสได้เจอคนแก่คนเฒ่าที่ยังจะต้องหาบเร่แผงลอยขาย ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้อะไรจะสิ้นลมหายใจระหว่างที่ขายของหรือไม่ นั่นเป็น เพราะว่าเขาไม่มีลูกหลานดูแล ยังมีคนแก่คนเฒ่าที่นั่งมองจิ้งจก ตุ๊กแกไปวัน ๆ หนึ่งโดยไม่รู้ว่าจะลูกหลานไปไหน ไม่มีใครเหลียวแลเขา นี่คือนโยบายสังคม ปัญหาครอบครัวครับ แต่ผมชื่นใจที่ได้ยินนโยบายการที่จะเข้าไปดูแลครอบครัวอย่างจริงจังของรัฐบาล ผมเชื่อว่าถ้ารัฐบาลดูแลอย่างจริงจัง โดยการเข้าไปดูแลครอบครัวตั้งแต่เกิด แก่ เจ็บ ตาย รัฐบาลได้พูดเอาไว้ว่าจะเข้าไปดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิด โดยคาราวานเสริมสร้างเด็กจะเข้าไปดูการพัฒนาเด็กตั้งแต่ แรกเกิดจนถึง ๓ ขวบ ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนามากที่สุด และในขณะเดียวกันก็จะเข้าไปพัฒนาความรู้ให้กับพ่อแม่ในการสอนลูกให้ถูกทางซึ่งเป็นสิ่งสำคัญครับ หลังจากนั้นที่สำคัญต่อไปก็คือการให้การศึกษา รัฐบาลจะต้องเข้าไปดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี มีโรงเรียนดี ๆ ใกล้เคียง ๆ บ้าน เพื่อลดขั้นตอนในการเดินทาง เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและครอบครัวมีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดมากขึ้น ได้มีโอกาสได้ทำความเข้าใจ ทำความรู้จัก ทำความเห็นอกเห็นใจกันมากขึ้น แล้วก็ลดเรื่องมลภาวะ ลดเรื่องพลังงานในการเดินทางด้วยครับ นอกจากนั้นเมื่อเรียนจบแล้วอยากจะไปต่ออุดมศึกษารัฐบาลก็จะมีงบที่จะให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ซึ่งต่อไปนี้การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะไม่เป็นภาระให้กับครอบครัวอีกต่อไป นั่นเป็นสิ่งสำคัญครับ เมื่อเรียนจบแล้วมีงานทำ มีรายได้พอเพียงที่จะเข้าสู่ระบบภาษีค่อยมาจ่ายเงินคืนให้กับรัฐบาล ซึ่งอันนี้ก็สำคัญเหมือนกัน เพราะว่าถ้าไม่มีอาชีพก็คงจะคืนกันไม่ได้นะครับ -----

รัฐบาลก็ให้ความสำคัญเช่นกันว่าถ้าใครไม่มีอาชีพ รัฐบาลก็จะเสริมสร้างอาชีพให้ นะครับ
ต่อจากนั้นก็ คือความมั่นคงของคนในครอบครัว เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วใครจะดูแลรักษา
เมื่อรัฐบาลรับปากว่าจะเป็นคนดูแลรักษาในนโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค แล้วก็จะ
พัฒนาต่อไปให้มีโรงพยาบาลดี ๆ ใกล้เคียง ๆ บ้าน โดยมาตรฐานเท่า ๆ กันทั่วประเทศครับ
แล้วสิ่งที่ผมหวังเฝ้ามองมากที่สุด ก็คือคนชรา เพราะพวกเราทุกคนก็ไม่พ้นวัยนั้น เราจะต้อง
ชรากันทุกคนครับ ชราแล้วใครจะดูแลคนเหล่านั้น ชราแล้วใครจะรับผิดชอบ ผมดีใจที่
รัฐบาลแถลงว่าเราจะดูแลคนชราเปรียบเสมือนทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ จะดูแล
คนชราเหมือนคลังสมองของประเทศ ดูแลคนชราเหมือนกับคนที่รู้และสามารถที่จะเลี้ยงดู
พุ่มพักเด็กให้เป็นคนดีได้เหมือนเสมือนว่าเป็นญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งในบ้าน ครอบครัวไทย
มีการเลี้ยงดูกันมาอย่างต่อเนื่อง มีการรวมคนอยู่ในหลาย ๆ รุ่นด้วยกัน คุณปู่ คุณย่า
คุณตา คุณยาย คุณลูก คุณหลาน มีการสอนให้เคารพผู้หลักผู้ใหญ่ ครูบาอาจารย์
พระสงฆ์องค์เจ้า สอนให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ อันนี้สำคัญที่สุด ซึ่งผมเห็นว่าการกำลังจะจาง
หายไปจากสังคมไทย ซึ่งเมื่อรัฐบาลเข้าไปดูแลตรงนี้ได้ ตราบใดที่ครอบครัวมีบ้านอยู่
มีงานทำ มีความรู้ความสามารถเจ็บไข้ได้ป่วยมีคนดูแลรักษา ชราแล้วก็ยังรับผิดชอบกัน
ต่อไปนี้ผมเชื่อว่าครอบครัวไทยก็จะแข็งแรง เมื่อครอบครัวไทยแข็งแรง สังคมแข็งแรง
ชุมชนแข็งแรง ประเทศชาติก็จะมั่นคง ต่อไปนี้จะพัฒนาใด ๆ ก็พร้อมจะพัฒนาต่อเนื่อง
ต่อไปครับ ผมในฐานะตัวแทนของพี่น้องประชาชนในฐานะผู้แทนนะครับ ยินดีแล้วก็ภูมิใจ
ที่จะนำนโยบายต่าง ๆ นี้ไปปฏิบัติอย่างเร่งด่วนให้เป็นรูปธรรม แล้วผมคนนี้เช่นกันครับ
ในฐานะตัวแทนของประชาชนก็พร้อมที่จะเข้าไปตรวจสอบนโยบายของรัฐบาลว่าสามารถ
ปฏิบัติได้ตามอย่างที่แถลงหรือไม่ สามารถปฏิบัติได้อย่างยุติธรรมหรือไม่ แล้วถูกต้อง
ครบถ้วนหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นละก็ ผมพร้อมจะทำหน้าที่อย่างเต็มที่ครับ กราบ
ขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอ ๒ ท่านสุดท้าย คือท่านบุญทัน
ดอกไธสง และท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ เพราะท่านละ ๓ นาทีเองนะครับ เชิญท่านบุญทัน
ครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานน่ะครับ ประเด็นนโยบายการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพหน้า ๗ และ
หน้า ๑๕ ที่กล่าวไว้น่ะครับ พูดถึงคาราวานเสริมสร้างทางสมอง รัฐบาลจะขยายเครือข่าย
และการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ และเติมความรู้ให้แก่สังคม ที่กล่าวไว้นั้น ก็เป็นเรื่อง
ที่น่าสนใจน่ะครับ กระผมขอตั้งคำถามท่านประธานผ่านไปรัฐบาลดังนี้ ทำอย่างไร
นักเรียน นักศึกษา ประชาชนผู้มีรายได้น้อยจะมีโอกาสได้รับฟังเข้าถึงข้อมูลและเข้าถึง
เจ้าของภาษา เช่น บีบีซี (BBC) ซีเอ็นเอ็น (CNN) เอเชีย นิวส์ (Asia news) ช่องท่องเที่ยว
กีฬาโลก และสำรวจประวัติศาสตร์ที่เป็นแหล่งความรู้ เสมือนมหาวิทยาลัยโลก หากแต่
รายได้น้อยยากจนได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เพราะฉะนั้นรัฐบาล
ที่จะมีคาราวาน อีทีวี (e-TV) ทีวีเพื่อการศึกษาและการเสนอข่าว รับข่าว ส่งข่าวจาก
แหล่งข่าวสำคัญของโลก ราคาถูกให้ประชาชนได้เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้เท่าเทียม
กันหรือไม่อย่างไรเมื่อใด ประเด็นนี้ครับ เป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าแม้เป็น
ประเด็นเล็กน้อย แต่ว่าเป็นประเด็นที่มีความสำคัญว่าคนในแผ่นดินนี้ได้ถึงข้อมูลแตกต่าง
กัน เพราะฉะนั้นคาราวานทางอากาศ e-TV เพื่อการศึกษานั้น น่าจะเสริมสร้างเติมสมอง
ให้แก่ประชาชนทั้งประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เรียนมาด้วยความเคารพ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านปริตีครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ปทุมธานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดปทุมธานี ผมขอพูดในเรื่อง
นโยบายด้านวัฒนธรรมที่รัฐบาลแถลงว่า จะปลูกฝังคุณค่าของวัฒนธรรมไทยในหมู่
ประชาชนคนไทย และโดยเฉพาะเยาวชน ในการนี้รัฐบาลตั้งใจว่าจะส่งเสริมสนับสนุนให้
คณะสงฆ์และวงการศาสนา ตลอดจนวงการสื่อมวลชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำ
นโยบายนี้ให้สำเร็จ กระผมเองก็มีความเห็นด้วยและเชื่อว่าคนส่วนใหญ่ก็จะเห็นด้วยกับ
นโยบายนี้ เพราะรัฐบาลตั้งใจที่จะเห็นคนไทยมีความภูมิใจในความเป็นไทย แต่ก็หนักใจ
ครับว่ารัฐมนตรีนี้อาจจะต้องเผชิญกับปัญหาหนักแน่นอน เพราะว่า
ในระยะเวลาที่กระทรวงวัฒนธรรมตั้งมานั้นมาจนถึงบัดนี้ ๒ ปีเศษนี้ ปัญหาวัฒนธรรม
ไทยประสบปัญหามากมายหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีสิ่งแวดล้อมสภาพ
แวดล้อมที่เป็นภัยอันตราย เป็นผลลบต่อวัฒนธรรมทั้งสิ้น จึงอยากตั้งคำถามต่อทาง
กระทรวงวัฒนธรรมว่ามีแผนการณ้อย่างไรในการที่จะอาศัยวงการพุทธศาสนา วงการ
ศาสนา และสื่อมวลชนที่จะให้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมนโยบายนี้ของรัฐบาล
ในส่วนตัวของกระผมเองเห็นว่าทุกวันนี้สื่อมวลชนเองยังไม่ได้มีโอกาสและยังไม่มีส่วนร่วม
ในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากเราเปิดวิทยุฟังไป
วันหนึ่งนะครับ เปิดตั้งแต่เช้ายันเย็นจนถึงนี่ก็คงจะไม่มีโอกาสได้ยินเสียงเพลงไทยเดิม
เพราะ ๆ ที่เราอยากฟัง และนอกจากนั้นในวิทยุ โทรทัศน์ หรืออะไรก็ตาม ก็คงจะอยู่ใน
สภาพการณ์เดียวกัน นอกจากนั้น ๆ ครั้งหนึ่งเราจะบังเอิญพบ สภาพแวดล้อมอย่างนี้
เป็นสิ่งที่กระผมคิดว่าไม่อำนวยให้วัฒนธรรมไทยเจริญเติบโต การปลูกฝังความคิดจิตใจ
ในหมู่เยาวชนก็จะกระทำได้อย่างยาก แม้ว่าในโรงเรียนจะมีความพยายามอยู่บ้างพอสมควร
แล้วในขณะเดียวกันในด้านวงการโดยเฉพาะพุทธศาสนาก็มีบุคคลที่ปลอมตัวเข้ามาบวช
อยู่ในวัดและทำความผิด อันเป็นความผิดร้ายร่วมกับสตรีหรือในกรณีอาชญากรรม
อย่างอื่น เป็นเหตุให้ผู้คนในบ้านเมืองที่เป็นพุทธศาสนิกมีความรู้สึกเสื่อมศรัทธาและรู้สึก
ลำบากใจเป็นอันมากในการที่จะทำบุญสุทธทานในทุกวันนี้ กระผมจึงมีความเห็น
ถึงเวลาที่จะต้องหาหนทาง และอยากเสนอแนะในส่วนตัวเองว่าสมควรที่จะให้สถานีวิทยุ
ของรัฐจัดแบ่งภารกิจเป็นเจ้าของโครงการ เป็นเจ้าของรายการอย่างนี้ทั้งสถานีเรียงกันไป

ทั่วทั้งประเทศนี้ เพื่อที่จะให้ ๒๔ ชั่วโมงมีสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นศิลปวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะ นอกจากนั้นในวงการพุทธศาสนาสมควรที่จะหาช่องทางคณะสงฆ์ว่า ทำประการใดที่จะทำให้มีกฎหมายที่จะกำหนดความผิด การกระทำผิดต่อ พระพุทธศาสนา และบุคคลที่กระทำความผิดเช่นนั้นจะต้องรับโทษทางอาญา มิใช่ว่า เพียงแต่สื่อกออกไปเฉย ๆ พุทธศาสนาก็เจริญรุ่งเรืองในทั้งจิตใจคนและในประเทศไทย ในการนี้กระผมจึงใคร่ขอเรียนว่ากระผมสนับสนุนนโยบายนี้ แต่อยากเห็นความพยายาม ที่จะทำให้นโยบายนี้สำเร็จ โดยเฉพาะในความร่วมมือทางวงการศาสนาและสื่อมวลชน ขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขอเลื่อนการประชุมไปต่อในวันพรุ่งนี้ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา นะครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๐๔ นาฬิกา